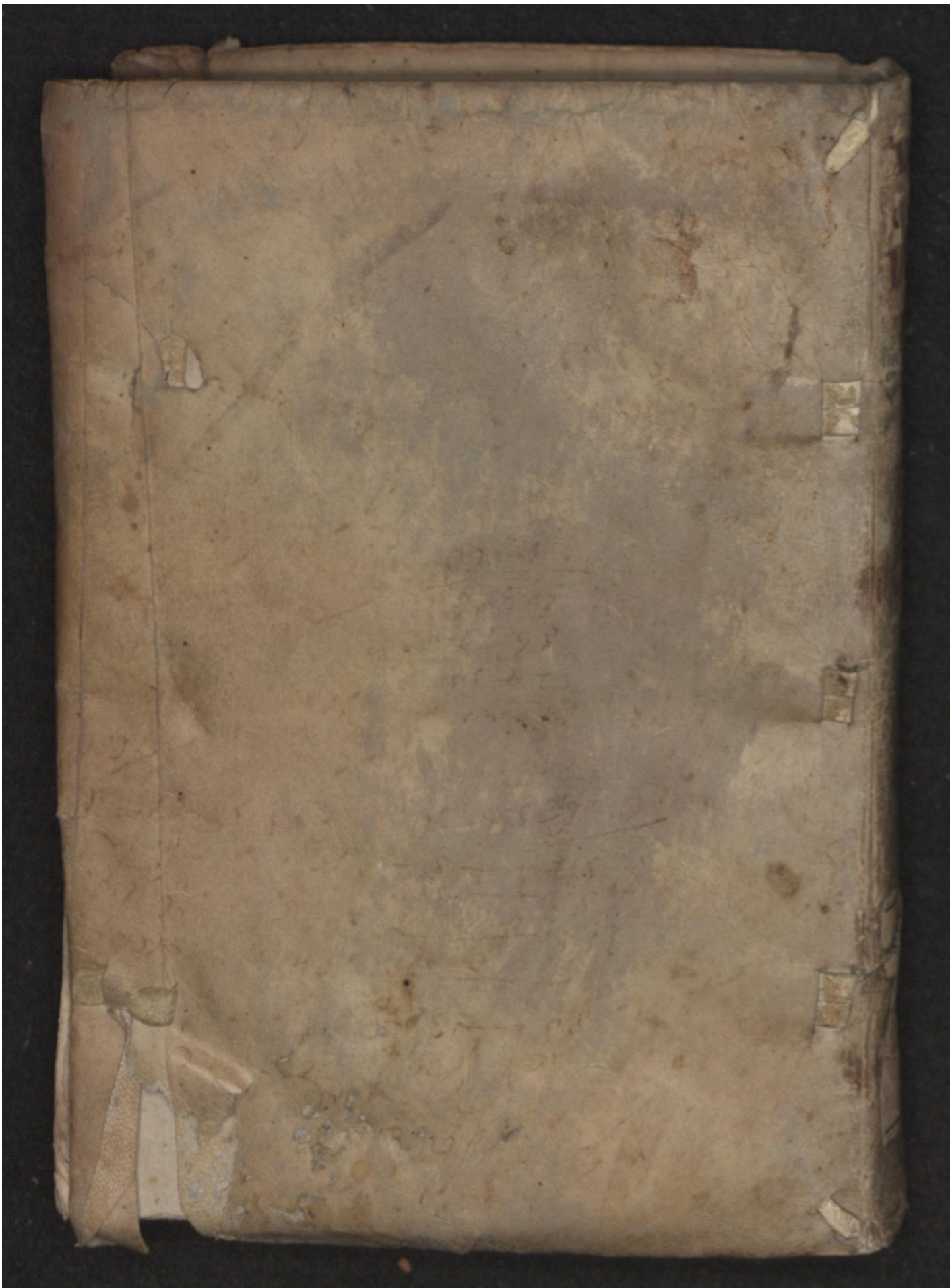

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.41

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL. 2.6.41

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.41

Early European Books, Copyright © 2012 ProQuest LLC.
Images reproduced by courtesy of the Biblioteca Nazionale Centrale di Firenze.
CFMAGL 2.6.41

n° 10

2. 6. 41

2 D. 6

XXIX. ex
LANE

R. Is petri bonaccursy

v. j. Doctoris pisto-

riensis & Amicor

receptorum Petri de

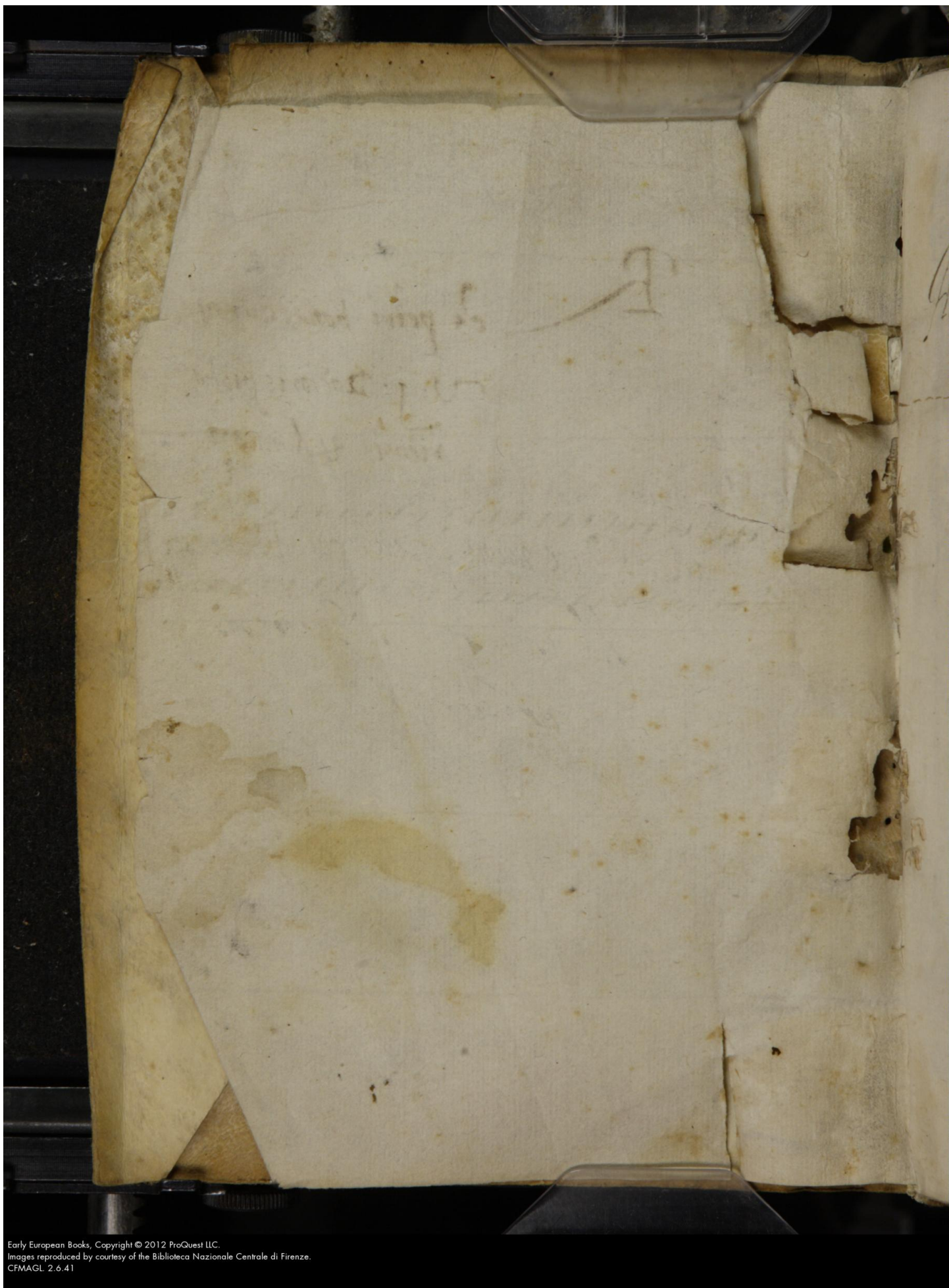
ma
leu

Ad usum

Si iam res Petri, nomine dicitur esse Francisci

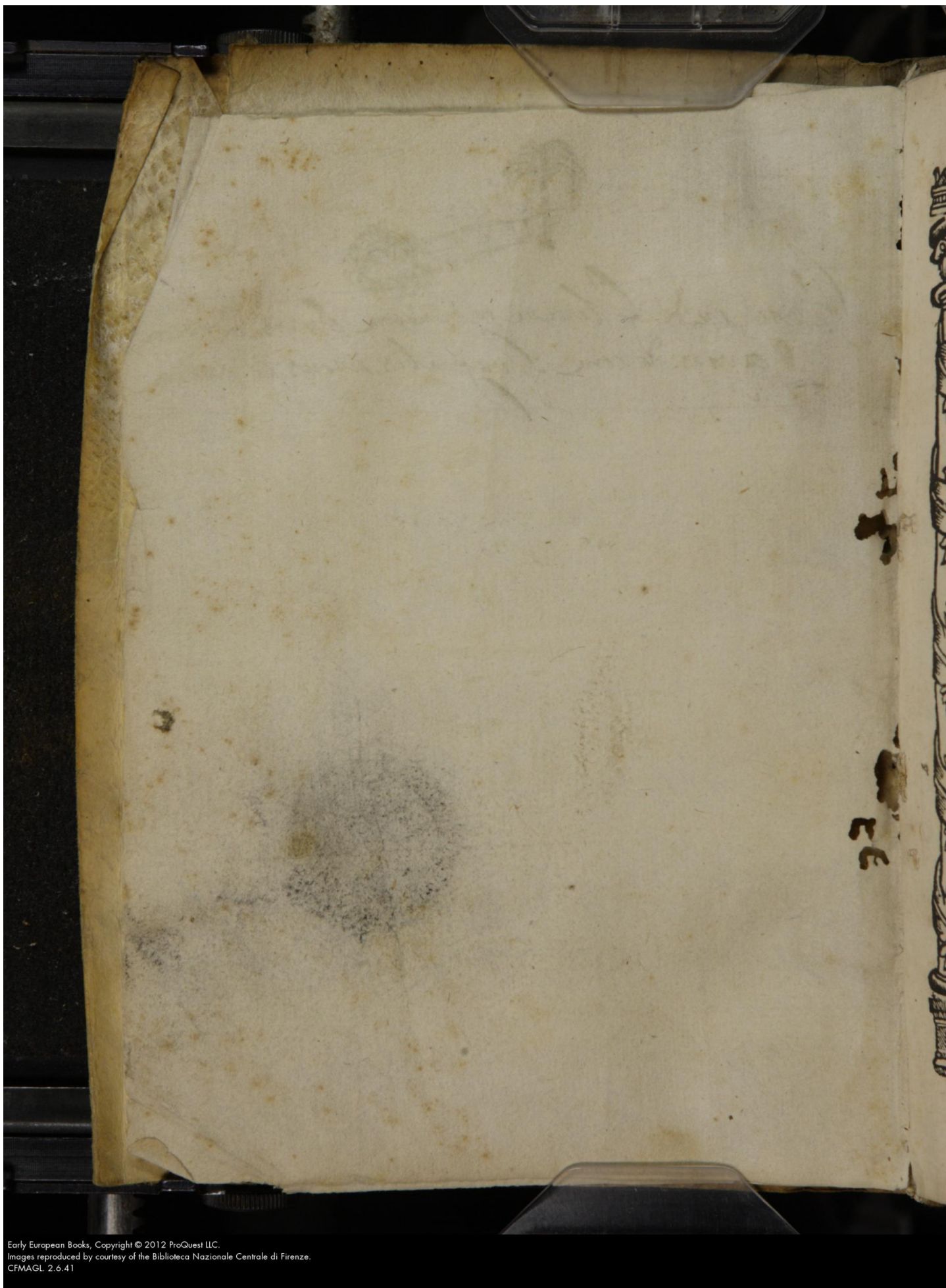
Ad usum franci

canicor

Hunc audé florem spirantem eturis odorem,
Si carpsis dextra, fragrabis intus, et extra.

Practica Lanfranci

Aurea et excellēs iudi-

cibus/ aduocatis/ notar iis/ practiciſq;
omnibus: oppido q̄necellaria iudicia
ria practica Juris Clariuſq; luminis/ et
monarche dñi **Lanfranci de Quano**
Buxiani/ cum apoſtillis clariffimorū
vīrozū domīnozū **Benedicti vadi**
Forosempronienſis/ et **Leſſi Bugonis**
Diſſuti Labillon. **Burgundi**. **J. Cl. do**
ctorum: qua iudex aduocatorū: ipſeq;
aduocatus ſui emuli verſutias et cau-
telas/ aliasq; quotquot **Bartholome**
Lepola: et poſt eū **Thomas Ferretius**
Bruxienſis ſcripſere propellet: bocq;
ſe duce tuebitur: et quo ſine practi-
cus quiſq; eſſe nequit ſingula-
rium propter et quotidiana
narū materiāz affluen-
tiā/ que in eo baben-
tur: vt in **Indice**
Alphabeticō
(q̄ mox ſub-
ditur) eſt
videre.

1534

Uenundantur Lugduni a **Jacobo**
Biunni in vico mercuriali.

Tabula Rubricarum huius operis.

Repetitio .c. quoniam contra. de proba.	fo. i.
De citationibus.	fo. viij.
De dilationibus.	fo. xj.
De recusationibus.	fo. xiiij.
De exceptionibus.	fo. xvij.
De petitionibus.	fo. xix.
De confessionibus.	fo. xxv.
De depositione testium.	fo. xxv.
De instrumentorum productione.	fo. lxj.
De interlocutorijs et appellationibus.	fo. lxxij.
De expensis.	fo. xcviij.
Repetitio clemen. sepe. de verbo. signifi. in qua ma- terie delegatarum et summariarum continetur.	fo. ciiij.

Alphabeticus index principalium finiarum.

Repertorium siue

index alphabeticus plectens ordine singulares practicailes quotidia nasq; materias: que in hoc iudiciali practice volumine continentur: que vt leuis habean: ad numeru (q in singulo quoq; capite ac paragrapho reueratur) foliorum ordinem remittitur.

De litera. A.

Actus dictio est negatiua. in repe. c. qm contra. sup ver. risiones. nu. 14. fo. xxiij.
Accusat^r de homicidio si dicat se fecisse ad sui defensionem: pbet p testes dz th pdenari. in repe. c. qm p. sup verbo confessiones. nu. 20. fo. xxix.
Accusari pot quis criminaliter de quocuq; crimine. in repe. c. quonia contra. sup hb. interlo. z appel. nu. 82. fol. lxxv.
Accusari aliq; cora iudice sectari de adulterio: z consistere an debeat remitti ad iudicem ecclesiasticu. in repe. c. quonia contra. sup hb. p fessiones. nu. 15. fo. xxvij.
Acta iudicij quare scribent. in repe. c. quoniam contra. nu. 1. fo. j.
Acta an possint pbari p testes si fiant no in scriptis. in rep. c. qm p. nu. 23. fo. iij.
Acta que conscriunt in scriptis requirunt ta in iudicio ordinario q in summario. in repe. c. quonia contra. nu. 15. fo. iij.
Acta facta in iudicio summario no faciunt fide in plenario. in rep. c. quonia ptra. in hb. interlo. z appel. nu. 71. fo. lxxij.
Acto: an possit pducere testes ad eterna rei memoriam an litis ptestatione. in repe. c. quonia contra. sup ver. testiu de posittio. nu. 47. z. 48. fo. xl.
Acto: q fecit expensas in recolligendo istrz a tabellione: an possit petere sibi tales expensas resciri in repe. c. quonia contra. in verb. expense nu. 28. fo. ci.
Acto: pot copelli edere reo instra sua p fundada z coadiuuanda intencione: z ex

ceptione rei. in repe. c. quonia ptra. sup per. verb. instrumentoru pductio. nu. 70. fo. lxx.

Actus pot expediri die feriato qnecuq; expedit ex voluntate partiu. in repe. c. se. pe. sup verb. de plano. nu. 14. fo. cvj.

Adversari^r an possit copelli edere instrumenta quib^o no vtit. nec est vfurius. in repe. c. quonia contra. sup ver. instrumentor pductio. nu. 69. fo. lxx.

Adversarij presentia est necessaria in omni appellatione interponenda. in repe. c. quonia contra in hb. interlo. z appellatio. nu. 138. fo. xcvi.

Aduocat^r obtines in ppria causa: an possit petere expensas quas dedisset alteri aduocato. in repe. c. quonia contra. in verb. expense. nu. 25. fo. ci.

Aduocatus pot esse testis p clientulo. in repe. c. quonia contra. sup ver. testiu de posittio. nu. 110. fo. xlix.

Aduocati appellatione continet pcurator in rep. c. quonia contra. sup ver. testiu de posittio. nu. 177. fo. lx.

Affinis an possit esse testis p affine. in repe. c. quonia contra. sup ver. testium fides. nu. 91. fo. xlvij.

Affinitas quo pbet. in repe. c. quonia contra. sup hb. testiu de posittio. nu. 183. fo. lx.

Ages ex mutuo oportet q pbet mutu. in repe. c. quonia contra. sup ver. testiu de posittio. nu. 155. fo. liij.

Allegas suspicionem tenet iurare. in repe. c. quonia ptra. sup ver. recusationes. nu. 11. fo. xv.

Alternatim qn ponit inter genus z spsz resoluitur in copula. in c. quonia contra. nu. 17. fo. iij.

Ante^r an possit esse testis. in repeti. c. qm contra. sup ver. testium de posittiones. nu. 147. fo. liij.

Anus apposit^r in principio libri netary an intelligat repetitus in oibus scripturis sequentibus. in repe. c. quonia contra. sup ver. instrumentorum pductio. nu. 59. fo. lxx.

Apodissa an faciat plenam pbationem. in repe. c. quonia contra. sup ver. instrum. pduc. nu. 73. fo. lxxj.

Appellatio quotiescuq; phibetur. si quis

A a ij

Alphabeticus index

- appellat tenet inferere cam. in repe. c. qm 3. l. 1. interlo. 2. appel. nu. 118. fo. xcy.
- Appellatio** q sit sequenda: pma an ultim. in repeti. c. quoniam contra. in ver. interlo. et appella. nume. 88. fo. lxxxvi.
- Et in appellatione consideranda sunt quatuor tempora. ibidem. nume. 89.
- Appellatio** vbi interponat: et quid debeat habere in se. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appella. nu. 83. 85. 86. 2. 87. fo. lxxxv. 2. lxxxvi.
- Appellatio** an possit interponi omni tempore. in repe. c. quoniam contra. in ver. interlo. 2. appel. nu. 95. fo. lxxxviij.
- Et an possit interponi coram notario si non sit ibi iudex. ibidem. nume. 96.
- Appellatio** interposita coram iudice a quo habet vim libelli. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appella. nu. 126. fo. xciiij.
- Appellatione** pendente an possit aliquid innouari. ibidem. nume. 127.
- Appellatio** ab interlocutoria extraiudiciali 2. iudiciali quomodo conueniat. in repeti. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appella. nume. 132. fo. xcvi.
- Appellatio** infra quod tempus possit peti coram iudice appellationis: 2. psequi cam appellationis. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nu. 93. fo. lxxxviij.
- Appellatio** ab interlocutoria 2. a diffinitiva q differant. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nume. 115. 2. nume. 119. fo. xcij.
- Appellatio** facta per vnum ex consortibus an pro sit alteri non appellanti. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appella. nu. 145. fo. xcviij.
- Appellatio** si succubat in cam appellationis an sit condempnatus in expensis. in repe. c. quoniam contra. in verbo. expense. nu. 19. fol. c.
- Appellandum** quo ordine sit. in repeti. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appella. nume. 133. fo. xcvi.
- Appellari** non potest amplius vbi late sunt tres iniectiones condemnatorie confirmatorie. in c. quoniam contra. nu. 47. fo. viij.
- Appellari** potest a sententia lata super possessione non potest probari in petitorio in repeti. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appella. nume. 105. fo. xc.
- Et si non potest appellari potest dici de nullitate. ibidem. nume. 104.
- Appellari** non potest regulariter de iure civili ab interlocutoria. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nu. 114. fo. xcij.
- Appellare** quod dicat incontinenti seu illico. in repeti. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nume. 84. fo. lxxxv.
- Appellari** an possit a nimis breui dilatione. in repe. c. quoniam contra. in verbo. dilationes. nume. 19. fo. xciiij.
- Appellari** possit a snia per quam iudex pronuntiat procedendum fore super libello ipso existente incepto. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nu. 109. fo. xcij.
- Et an a nimis breui dilatoe. ibi. n. 110.
- Et an a denegata audientia. ibi. n. 111.
- Et an si iudex pronuntiet appellationem esse desertam possit appellari. ibi. n. 112.
- Et quid si iudex pronuntiet deferendum esse appellationem. nume. 113. fo. xcij.
- Appellari** quomodo debeat ab executione. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nume. 121. fo. xcij.
- Appellare** qui non audeat coram iudice a quo quomodo debeat appellare. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appel. nume. 135. fo. xcvi.
- Et quid de illo qui dicit se non potuisse habere copiam iudicis. nu. 136. fo. xcviij.
- Appellare** quis possit a sententia lata per iudicem. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appella. nu. 97. 2. 99. 100. 2. 101. fo. lxxxviij. 2. lxxxix.
- Et in quibus causis possit quis appellare. ibidem. nume. 102.
- Appellari** debet in scriptis ab interlocutoria. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appella. nume. 116. fo. xcij.
- Fallit. vt nu. 117.
- Appellare** a quacumque interlocutoria de iure canonico. in repe. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nu. 105. fo. xcij.
- Appellari** an possit a citatione. in repeti. c. quoniam contra. in verbo. interlo. 2. appel. nume. 106. fo. eodem.
- Arbiter** solus potest recusari tanquam suspectus. in repe. c. quoniam contra. super verbo. recusationes. nume. 8. fo. xviij.

Principalium sententiarum.

Arbitrator potest cognoscere de causa ubi vult. in repe. c. qm̄ cōtra. in verb. inter lo. 7. appel. nu. 32. fo. lxxvii.

Arbitri qui eligunt de iure civili nō sunt proprie arbitri: qd̄ sint. in repe. c. qm̄ 3. sup̄ hb. recusationes. nu. 17. fo. xvi.

Arbitri possunt sibi eligere locū ad ferendum sententiā: dūmodo loc⁹ sit hone stus. in repe. c. qm̄ cōtra. in verb. inter lo. 7. appel. nu. 31. fo. lxxvii.

Arbitrator in quē factum est compromissum de iure an possit esse testis. in repe. c. qm̄ cōtra. sup̄ hb. testis de positiō. nu. 115. fo. l.

Arbitrator nō pōt recusari tñq̄ suspect⁹. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. recusationes. nu. 3. fo. xlii.

Assessor potest recusari tanq̄ suspect⁹. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. recusationes. nu. 5. fo. xlii.

Attēta an ⁊ qualiter renocent. in repe. c. qm̄ cōtra. in hb. interlo. ⁊ appella. nu. 130. ⁊ 131. fo. xcv. ⁊ xcvj.

Attestatiōes facte in vna instātia an poterūt p̄duci iterato i alia instātia sup̄ eisde capitulis. in repe. c. qm̄ 3. sup̄ hb. testis de positiō. nu. 58. ⁊ 59. fo. xli.

Autoritas cōsensu/decretū ⁊ licētia dif ferunt. in repe. c. qm̄ cōtra. sup̄ verb. cōfessiones. nu. 8. fo. xxvj.

De litera. B.

Errorari⁹ an possit eē testis p potestate in suo sendi catu. in repe. c. quoniam p̄tra. sup̄ ver. testis de positiō. nu. 105. fo. xlii.

De litera. C.

Capitulū qm̄ dicat vnicuiq̄ qm̄ plura. in repe. c. qm̄ cōtra. sup̄ hb. cōfessiones. nu. 29. fo. xxx.

Capitula qm̄ dicātur diuersa. ibi. nu. xxx.

Causa finalis statuti sumit ex proemio. in repe. c. quoniam cōtra. nu. 2. fo. j.

Causa remota pōt inseri i libello. in re. c. qm̄ 3. sup̄ hb. petitiones. nu. 14. f. xxi.

Cā ois regult est ordinaria. in repe. cle. sepe. in verb. simpliciter. nu. 19. fo. cv.

Cā magna q̄ dicat. i repe. c. quoniam p̄tra.

sup̄ hb. testis de positiō. nu. 37. f. xxix.

Causa psequēde appellatiōis ⁊ cā nulli tatis hnt̄ q̄tuor mēses. i repe. c. qm̄ 3. in hb. interlo. ⁊ app. nu. 146. fo. xcvi.

Cā ois executionis est summaria. i repe. cle. sepe. in hb. simpltr. nu. 16. fo. ciij.

Cā pōt expediri iudice sedēte p tribuna li: qm̄ mādaf. pcedere de plano. in repe. cle. sepe. sup̄ hb. de plano. nu. 5. fo. cv.

Et sine strepitu partis ⁊ aduocatoz. ibidē. nu. 6. Et poterit pcedi iad exami nationē testis et lite nō p̄test. ibi. n. 7.

Causa dz exp̄imi in snia in aliq̄b⁹ casib⁹. in repe. c. quoniam cōtra. in verb. inter lo. ⁊ appel. nu. 80. fo. lxxvii.

Cā an cōmittat simpltr an summarie non importat. in repe. cle. sepe. in verb. sim pliciter. nu. 1. fo. ciij.

In causa summaria nō pōt pcedi in fe rīs ob necessitatē hoiz: nisi quatenus pmittit in causa ordinaria. in repe. cle. sepe. in verb. simpliciter. nu. 4. fo. ciij.

Causam instā litigādi quādo quis dicat habere. in repe. c. quoniam cōtra. in ver bo expense. nu. 5. fo. xcviij.

Et an excuset ab exp̄sis q̄ debent ratiōne contractus. nu. 9. fo. xcix.

Cause legitime recusandi iudices q̄ sint: in repe. c. quoniam 3. super verb. recusa tiones. nu. 19. fo. xvj.

Citatio quādo dicat peremptoria. in repe. c. quoniam cōtra. sup̄ verbo citatio nes. nu. 15. fo. x.

Citatio expectatoria de se nō est pempto ria. in repe. c. quoniam cōtra. sup̄ verbo citationes. nu. 16. fo. x.

Citatio non valet si citetur quis: qui non possit venire ad iudiciū. in repe. ca. quoniam cōtra. super verbo citatio ne. nu. 8. fo. ix.

Citatio sine termino an valeat. in repe. c. quoniam cōtra. super verbo citatio nes. nu. 20. fo. xi.

Citatio debet fieri ad instantiam partis. in repe. c. quoniam cōtra. super ver bo citationes. nu. 10. fo. x.

Et an valeat si nō appereat facta ad instantiā partis. ibidē. nu. 11. fo. x.

Citatio facta die feriato vt quis compa reat die non feriato an valeat. in repe.

2 a iij

Alphabeticus index

- c. quoniam contra. super verb. citationes. nu. 26. fo. xi.
- Citatio an sit de pcessu. in rep. c. quoniam ptra. sup. verb. citationes. nu. 1. fo. viij.
- Citatio an requirat peremptoria vt actus valeat. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. citationes. nu. 14. fo. x.
- Citatio vna qm sufficiat. in repe. c. qm contra. sup. verb. citationes. nu. 18. fo. x.
- Citatio no valet vbi ad suam diffinitiuam procedit ante litis contestationem contra regulas iuris cōis: nec in snia excoicationis. in repe. c. qm contra. sup. verb. citationes. nu. 22. fo. xi.
- Citatio generalis facta ad totā cāz an valeat et teneat. in repe. c. quoniam ptra. super. verb. citationes. nu. 24. fo. xi.
- Citatio an regenerat in executione snie. i. repe. c. qm contra. in verb. interlo. et appella. nu. 67. et 68. fo. lxxij.
- Citatio erigit vbi pcedit apposita clausula: sine figura iudicii. in repe. de. sepe. sup. verb. libellus. nu. 5. fo. cvij.
- Citatus debet cōparere corā indice ecclesiastico. in rep. c. quoniam contra. sup. verb. citationes. nu. 12. fo. x.
- Citatus ad locū nō intū notorie nō artat vigore talis citationis. in repe. c. qm ptra. super. verb. citationes. nu. 9. fo. ix.
- Citare vbi quis debet. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. citationes. nu. 4. fo. ix.
- Et qd si nō reperiatur. ibi. nu. 5. fo. ix.
- Citari an quis debeat ad apothecā. ibidem. nu. 6. fo. ix.
- In citatione qd debeat scribi. i. rep. c. qm contra. sup. verb. citationes. nu. 7. fo. ix.
- Citatio peremptoria requirit in cā summaria. in repe. de. sepe. in verb. simplici. nu. 8. fo. ciij.
- Clausula summarie de plano et. quid importet. in repe. c. qm ptra. nu. 26. fo. iiij.
- Clausula simpliciter de plano et. qd ope ret. in repe. de. sepe. nu. 6. fo. ciij.
- Clausula ex certa scētia est necessaria in his q cōcernūt preiudiciū alteri. in repe. c. quoniam ptra. in verb. interlo. et appella. nu. 13. fo. lxxv.
- Clausula sine figura iudicii qd importet. in repe. de. sepe. sup. verb. libellus. nu. 6. fo. cvij.
- Clericus si producat in testem corā indice seculari: et deponat falsum coram eo: si accusatur de falso corā eo: an poterit index ecclesiasticus inhibere. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. confessiones. nu. 16. fo. xxvij.
- Et qd de clerico q cōmisit homicidium. ibidem. nu. 17. fo. xxvij.
- Clericus admittit in testē p ecclesia sua. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. testium depositio. nu. 106. fo. xlix.
- Clerici an possint esse testes. i. repe. c. quoniam contra. sup. verb. testium depositio. nu. 150. fo. liij.
- Clerici nō possunt cōpelli testificari. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. testium depositio. nu. 43. fo. xl.
- Clementina sepe cōtingit. cōtinet eundem vtilitatem. in repe. eiusdē clement. nu. 1. fo. cij.
- Colonus an possit esse testis pro dñō suo. in repe. c. quoniam contra. super. verb. testium. nu. 103. fo. xlvij.
- Commisio que fit nūtio potest fieri quolibet die. in repe. c. quoniam contra. super. verb. citationes. nu. 27. fo. xi.
- Comisiones causarū nō sunt de actis. in repe. c. quoniam contra. nu. 20. fo. iij.
- Cōparatio literarū quātā fidem faciat. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. instrumētorū pduc. nu. 80. fo. lxxij.
- Cōpelli aliquē vel timere ne de facto compellatur sunt paria. in repe. c. quoniam contra. in verb. interlocuto. et appella. nu. 137. fo. xcvi.
- Cōpromissum si est factū in arbitriū et arbitratorē sūiēdū infra mēsem: si ferat snia infra dictū terminū. an requirat citatio partis absentis. in repe. c. qm contra. sup. verb. citationes. nu. 19. fo. x.
- Cōpromissum generale qd importet. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. petitiones. nu. 17. fo. xxi.
- Cōpromissus licet sit factū de iure et de facto inter consentiū et agentē. an erit regressus de executione. in repe. c. qm ptra. sup. verb. reculationes. nu. 18. fol. xxv.
- Conclusum quando dicat in causa. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. exceptio nes. nu. 50. fo. xxij.

Principalium sententiarum.

Condemnatus in expensis et contumacia
an possit appellare. in repe. c. quoniam
contra. in verb. expense. nu. 36. fo. cii.

Condemnari quis potest in expensis ratio
ne victorie ex duplici capite. in repe.
c. qm̄ 3. in verb. expense. nu. 6. fo. xcviij.

Et ratione temeritatis. ibidem. nu. 7.
Confessio positionis quam facit ille cui
fiut positiones pot renocari per confi-
tentē probato errore. in repe. c. quoniam
contra. nu. 33. fo. v.

Confessio an preindictet / confitēti. in repe.
ti. c. quoniam contra. sup. verb. confessiones.
nu. 31. fo. xxx. Et an statim noceat. ibi-
dem. nu. 32. fo. xxxi.

Confessio facta cum causa an valeat. in re-
pe. c. quoniam contra. sup. verb. confessio-
nes. nu. 40. fo. xxxij.

Et qd de confessione facta parte absente
ibidem. nu. 42. fo. xxxij.

Confessio facta post tormēta ut valeat qd
requirat. in repe. c. quoniam contra. super
ver. confessiones. nu. 11. fo. xxvij.

Confessio facta in tormētis facit semiple-
nam pbatōne. in repe. c. qm̄ 3. sup. ver-
bo. confessiones. nu. 12. fo. xxvij.

Confessio facta parte absente an valeat. in
repe. c. quoniam contra. sup. verb. confessio-
nes. nu. 35. fo. xxxi. Et quid de iure ca-
nonico. nu. 31. fo. xxxij.

Confessio emanata ad liberandū nō preiu-
dicat confitēti. in repe. c. qm̄ contra. sup.
verb. confessiones. nu. 36. fo. xxxi.

Confessio in dubio psumit emanata spōte.
i repe. c. qm̄ 3. sup. h. p̄fes. nu. 14. f. xxvij.

Confessio mātis asserentis talē esse filiū
suū: vel attestantis de etate: qd opere-
tur. in repe. c. quoniam contra. sup. verb.
testium depositio. nu. 180. fo. lix.

Confessio facta in ultima voluntate an pro-
bet. in repe. c. qm̄ 3. sup. h. p̄fes. nu. 14. f. xxvij.
nu. 46. fo. xxxvj. Et an valeat in p̄u-
dictis testatīs vel heredis. ibi. nu. 47.
48. 49. 50. fo. xxxij.

Confessio facta in causa criminali an infa-
met. in repe. c. quoniam contra. sup. verb.
confessiones. nu. 24. fo. xxx.

Confessio minoris an valeat. in repe. c. quo-
niā 3. sup. h. p̄fes. nu. 25. fo. xxx.

Confessio tutoris / curatoris / p̄lati: et alia

ram psonarū habētū legitimā psonā
standi in iudicio: et legitimā admini-
strationē: an noceat dñis. in repe. c. quo-
niā 2. tra. sup. h. p̄fessioes. nu. 26. f. xxx.

Confessio facta in actibus pecuniariis an
noceat vel prosit confitēti. in repe. c. quo-
niā contra. sup. verb. confessiones. nu.
27. 28. fo. xxx.

Confessio facta in delictis an valeat. in re-
pe. c. quoniam contra. sup. verb. confessio-
nes. nu. 9. fo. xxvj.

Confessio quid dicat. in repe. c. quoniam cō-
tra. sup. verb. confessiones. nu. 1. fo. xxvj.

Confessio debet emanare. ex pposito. in re-
pe. c. quoniam cōtra. sup. verb. confessio-
nes. nu. 2. fo. xxvj.

Confessio non nocet dicenti verbū in iura-
riū. si ipsū peniteat. in repe. c. quo-
niā cōtra. super verb. confessiones.
nu. 3. fo. xxvj.

Confessio facta in carcere an valeat. in re-
pe. c. quoniam contra. super ver. confes-
siones. nu. 22. fo. xxvj.

Confessus si qd fuerit in iudicio se debere
imille: an possit iudex precipere ut illa
soluat. in repe. c. quoniam cōtra. sup. ver-
bo. confessiones. nu. 52. fo. xxxij.

Confessio emanata p errore potest renoca-
ri vsq ad sententiā. in repe. c. quo-
niā contra. super verb. confessiones.
nu. 53. fo. eodem.

Confessus de crimine an possit esse testis.
in repe. c. quoniam contra. super verb. te-
stium depositio. nu. 138. fo. liij.

Cognitio summaria debiti per inramen-
tum creditoris sufficit qm̄ sit missio in
possessionē ex primo decreto. in repe.
de. sepe. in verb. simpliciter. nu. 14. fo.
cuij. Et quid in missioe ex secundo de-
creto. ibidem. nu. 15.

Consanguinitas quomodo probet. in re-
pe. c. quoniam cōtra. super verb. testiū de-
positio. nu. 183. fo. lix.

Cōsuetudo fori est iusta causa abbreviā-
di terminum. in repe. c. quoniam con-
tra. super verbo. dilationes. nume. 20.
fo. ciiij.

Cōsuetudo. dicitur approbata sine alijs testi-
bus qd vn⁹ approbat⁹ doctor attestat
de cōsuetudine. in repe. c. qm̄ 2. tra. sup.
Ba iij

Alphabeticus index

- verbo. responsiones. nu. 17. fo. xxv.
Consultor potest recusari tanq̃ suspect⁹.
 in repe. c. quoniam contra. super verb. re-
 cusiones. nu. 5. fo. xiiij.
Continuatio possessionis quō sit pbāda.
 in repe. c. qm̃ cōtra. super verb. testium
 depositio. nu. 167. fo. lvij.
Contra cōfessum de crimine an possit p-
 cedi ad cōdēnationē nulla pcedēte in
 q̃stione denūtiationis. in repet. c. qm̃
 ptra. sup. hb. cōfessiōes. nu. 21. fo. xxij.
Contractus factus in carcere an valeat.
 in repe. c. quoniam contra. super verb.
 confessiones. nu. 22. fo. xxix.
Contractus qm̃ dicat in scriptis. in repe. c.
 quoniam cōtra. sup. verb. instrumentorū
 produc. nu. 66. fo. lxx.
Contradictio tertij an impediāt executio-
 nem. in repe. c. qm̃ contra. in ver. inter
 lo. 2. appel. nu. 70. fo. lxxij.
Contrahēs cū forense an possit facere eū
 detineri qm̃ venit in ciuitatē. in repe.
 c. qm̃ 5. sup. hb. recusatiōes. n. 15. f. xv.
 Et quid si tēpore cōtract⁹ debitor erat
 pauperrimus. ibidē. nu. 16.
Contumax qui habetur pro cōfesso si mo-
 rit ante litē cōtestatā: pena nō transit
 ad heredē. in repe. c. qm̃ cōtra. sup. ver-
 bo responsiones. nu. 19. fo. xxv.
Contumax in prima citatione an debeat
 p̃demnari: an expectari trina citatio.
 in repe. c. quoniam contra. in ver. ex-
 pense. nu. 33. fo. c.
Creditor petens pecuniā in libello quāz
 mutauit: si probat de cōfessione: sed
 non de mutuo: an succūbat. in repet. c.
 qm̃ contra. super verbo confessiones.
 nu. 34. 2. 38. fo. xxxj. 2. xxxij.
Criminosus an possit esse testis. in repe.
 c. qm̃ ptra. super verb. testiā depositio-
 nes. nu. 123. 2. 124. fo. li.
Delicta. D.
Debitor presumit cōfiteri spe
 future numerationis in
 mutuo. in repe. c. qm̃ con-
 tra. super verb. cōfessiōes.
 nu. 33. fo. xxxj.
Defensio qm̃ dicat. in repet.
 c. quoniam contra. super verb. exceptio-
 nes. nu. 3. fo. xvij.
Defensio nō pōt tolli p̃ clausulā 2 sine sic
 sura indicij. in repe. cle. sepe. super verb.
 libellas. nu. 16. fo. cix.
Delegatus sol⁹ pōt recusari. tanq̃ suspec-
 ctus. in repe. qm̃ cōtra. super ver. recu-
 sationes. nu. 8. fo. xv.
Delegatus de latere existens in p̃uincia
 sua non pōt cām delegare cū insertio-
 ne clausule simpliciter de plano 2c. in
 repe. cle. sepe. nu. 3. fo. cū.
Delegat⁹ ipotest cognoscere de causa vbi
 vult. in repe. c. qm̃ contra. in ver. inter
 lo. 2. appel. nu. 32. fo. lxxvij.
Delegationes cārū nō sunt de actis. in re-
 pe. c. qm̃. nu. 20. fo. iij.
Delegati possunt sibi eligere locū ad fe-
 rendū sententiam: dummodo locus sit
 honestus. in repe. c. qm̃ cōtra. in verb.
 interlo. 2. appel. nu. 31. fo. lxxvij.
Delictū an possit pbari per instrumentū:
 in repe. c. qm̃ cōtra. super verb. instru-
 mentorū produc. nu. 50. fo. lxxvij.
Delictum lene qm̃ dicat. in repe. cle. sepe.
 super hb. de plano. nu. 10. 2. 11. fo. cv.
Denūtiator criminis an possit esse testis
 in repe. c. quoniam cōtra. sup. ver. testiā
 depositio. nu. 153. fo. liij.
Detineri vt quis possit p̃ suspecto quid
 requiratur. in repe. c. qm̃ contra. super
 verb. recusationes. nu. 14. fo. xv.
Dies apposta i p̃mo. p̃ocollo an intel-
 ligat̃ repetita in sequentibus. in repe.
 c. qm̃ contra. super verb. instrumentorū
 produc. nu. 61. fo. lxx.
Dies apposta in p̃ocollo an censeat̃ re-
 petita in instrumēto inde extracto. in
 repe. c. qm̃ contra. sup. verb. instrumē-
 torū pduc. nu. 57. 2. 58. fo. lxx.
Dignitas nulla pōt p̃ferri stipēdiario. in
 repe. c. qm̃ contra. sup. verbo. testiā de-
 positio. nu. 144. fo. liij.
Dilatio scda an det̃ sine cause cognitiōe
 in causis civilib⁹. in repe. c. qm̃ cōtra.
 sup. verb. dilationes. nu. 4. 2. 5. fo. xij.
Dilatio pōt prorogari. in repe. c. qm̃ ptra.
 sup. verb. dilationes. nu. 21. fo. xiiij.
Dilatio vna pōt dari ad probandū plura
 capitula simul cōpassibilia. in repe. c.
 qm̃ 5. sup. verb. dilatiōes. nu. 16. f. xiiij.
Dilatio scda qualiter 2 p̃pter quid detur

Principalium sententiarum.

in repe. c. qm̄ contra. super verb. dilaciones. nu. 13. fo. xij.

Dilatio qm̄ data est ad pbandum: vel ad aliud faciendū: cōputant in dilacione etiā dies feriati. in repe. c. qm̄ contra. sup verb. dilaciones. nu. 14. fo. eodē. Et qd si postea fiat pbatio an valeat. ibidem. nu. 18. fo. xij.

Dilatio si data est accusato: an accusator poterit pbare in illa dilacione. in rep. c. qm̄ 3. sup verb. dilaciones. nu. 8. f. xij.

Dilatio qm̄ datur absenti oportet qd in me per indicē. in repe. c. qm̄ ptra. sup verb. dilaciones. nu. 10. fo. eodem.

Dilatio ois q datur a lege vel statuto nō requirit ministeriū iudicis. in repe. c. qm̄ 3. sup verb. dilaciones. nu. 11. fo. xij.

Dilatio nulla expectatoria de p se est pēptoria. in repe. c. qm̄ 3. sup verb. dilaciones. nu. 1. fo. xij. fallit ut ibidē. nu. 9.

Dilaciones quatuor pnt dari in causis pecuniarijs. in repe. c. quoniā cōtra. sup verb. dilaciones. nu. 17. fo. xij.

Dilaciones quot debeāt dari ad pbādū. in repe. c. quoniā ptra. sup verb. dilaciones. nu. 2. fo. xij.

Dilaciones an debeāt dari in causis criminalib⁹ in qbus non ingeritur pena sanguinis. in repe. c. quoniā ptra. sup verb. dilaciones. nu. 3. fo. eodem.

Dilaciones q possint dari ad pductiones testiu. in repe. c. qm̄ 3. sup verb. testiu depositio. nu. 66. 2. 67. fo. xliij. 2. xliij.

Dilaciones abbreviant in cā summaria sine alia cause cognitione. in repe. cle. sepe. in verb. simpliciter. nu. 7. fo. ciiij.

Distincta semp resoluit in copulam ubi cunq; est eadē ratio in vno extremo q in alio. in repe. cle. sepe. sup verb. 2. f. gura. nu. 2. fo. cxiij.

Dol⁹ qm̄ est necesse q pbe in reductione ad arbitriū boni viri. in repe. c. qm̄ 3. in verb. interlo. 2. appel. nu. 123. fo. xcij.

Domestici q dicant. in repe. c. qm̄ 3. super verbo. testiu depositio. nu. 101. fol. xlvij.

Dominiū an presumat ex possessione. in repe. c. qm̄ ptra. sup verb. testiu depositio. nu. 172. fo. lviij.

Et qualiter deducat i iudiciū per viā cōtradictionis. ibi. in h. de claro. 2. qn

per viam petiti. ibidē. nu. 173.

Dominiū quō pbe. in repe. c. qm̄ cōtra sup verb. testiu depositio. nu. 161. fo. lx. 2. nu. 169. fo. lviij.

Donator an possit esse testis p donatario in re donata. in repe. c. qm̄ cōtra. super verbo. testiu depositio. nu. 108. fo. xliij.

De litera. E.

Edictum de testibus est phibi to. in repe. c. quoniā ptra. super verb. testiu depositio. nu. 88. fo. xlvij.

Ep̄s potest delegare cuiusq; clerico non hnti dignitatem vel canonicatum. in repe. c. qm̄ cōtra. in verb. interlo. 2. appel. nu. 11. fo. lxxiiij.

Epistola quā absens mittit absenti an p bet. in repe. c. quoniā cōtra. sup verb. instrumentor. pduc. nu. 75. 2. 76. fo. lxxij.

Et cetera verbū quid importet. in repe. c. qm̄ contra. nu. 24. fo. liij.

Excoicatus an possit esse testis. in repe. c. qm̄ cōtra. sup verb. testiu depositio. nu. 134. fo. liij.

Executio snie pōt fieri l die feriato ob necessitatē hoim. in repe. c. qm̄ cōtra. sup verb. citatio. nu. 29. fo. xij.

Executio quō fiat in nominib⁹ debitoris. in repe. c. qm̄ cōtra. in verb. interlo. 2. appel. nu. 69. fo. lxxiiij.

Executio an videat mādata ubi est mandata cause cognitio. in repe. c. qm̄ 3. in verb. interlo. 2. appel. nu. 64. f. lxxij.

Executio sententie petitur duobus remedijs ibidem. nu. 66.

Executor merns nō pōt recusari tanq; suspectus. in repe. c. qm̄ cōtra. sup verb. recusationes. nu. 4. fo. xliij.

Exemplū nō facit fidē. fallit in rep. c. qm̄ 3. sup verb. istfor. pdu. nu. 18. 2. 19. f. lxxij.

Expēse que veniūt rōne cōtumacie coraz quo iudi. peti possint. i repe. c. qm̄ cōtra. in verb. expense. nu. 30. fo. ci.

Et p qd edictū. ibi. nu. 31. Et qn debeāt recu. ibi. nu. 32. Et an possint peti finis ta istatia. ibi. n. 34. Et an qs possit cōdenari sine citatiōe. ibi. n. 35. f. ci. 2. ci.

Expensarū multipliciter fit mētio in iure. in repe. c. quoniā cōtra. sup verb. expense. nu. 1. fo. xcviij.

Alphabeticus index

- E**xpressio cause in iudicio gñali seu vniuersali. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verbo petitiones. nu. 13. fo. xxi.
- E**xceptio q̄ redarguit sniam de iniquitate pōt opponi post sniaz. in repe. c. qm̄ 3. sup. verb. exceptiones. nu. 16. fo. xix.
- E**xceptio nulla regularit̄ admittēda post sententiā. in repet. c. quoniā. cōtra. sup. verb. exceptiones. nu. 12. fo. xviij.
- E**xceptio nullitatis qñ possit opponi. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. exceptiones. nu. 13. fo. eodem.
- E**xceptio libelli inepti pōt opponi post sententiā. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. exceptio. nu. 14. fo. eodem.
- E**xceptio negatina nō est pbāda. i. repe. c. quoniā cōtra. nu. 3. fo. 1.
- E**xceptio dz esse notata ⁊ specificata. i. repe. c. qm̄ 3. sup. hb. exceptiōes. n. 8. f. xviij.
- E**t dz exp̄se ⁊ notatim opponi. ibi. nu. 9.
- E**xceptio opposita p̄tra testē an debeat p̄bari ⁊ examinari anteq̄ recipiat ei⁹ dictū. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 80. fo. xlv.
- E**xceptio recusationis dz opponi ante litis cōtestationē. in rep. c. quoniā p̄tra. sup. hb. recusationes. nu. 1. fo. xliij.
- E**t qñ possit opponi post litē cōtestatā. ibidē. nu. 2. fo. eodem.
- E**xceptio an sit pponēda i scriptis. i. repe. c. qm̄ 3. sup. hb. exceptiōes. nu. 20. f. xix.
- E**xceptio requirens altiorē indaginē nō potest examinari in causa summaria. in cle. sepe. i. ver. simpliciter. nu. 5. fo. ciiij.
- E**t qñ dicatur exceptio requirens altiorē indaginē. ibidē. nu. 6.
- E**xceptio declinatoria iudicij potest opponi post litis cōtestationē qñ p̄ceruit actum successuum. in repe. cle. sepe. super verb. libellus. nu. 14. fo. cix.
- E**xceptio nullitatis impedit executionē sententię. in repe. c. quoniā cōtra. in interlo. ⁊ appel. nu. 72. fo. lxxxiij.
- E**xceptio perēptoria opposita nō pōt imp̄dire litis p̄testationē. in repe. c. qm̄ 3. sup. hb. exceptiones. nu. 10. fo. xviij.
- E**xceptio actiōis qñ dicat. in repet. c. qm̄ cōtra. sup. verb. exceptio. nu. 1. fol. xviij.
- E**t que exceptio intentionis. ibi. nu. 2.
- E**xceptiōis ip̄s est triplex. in repet. c. qm̄ cōtra. super verb. exceptiones. nu. 4. fo. xvij.
- E**xceptiones non possunt opponi contra iudicē ordinariū donec tollerāt in officio. in repe. c. quoniā cōtra. in verbo. in terlo. ⁊ appel. nu. 2. fo. lxxij.
- D**e litera. f.
- A**litas aliqua si reperiat in instrō: an totū istrū reddatur falsuz. i. repe. c. quoniā cōtra. sup. hb. instrumētōz prodnc. nu. 49. fo. lxxvj.
- F**amiliaris an possit esse testis in causa p̄ dño suo in repe. c. quoniā cōtra. sup. hb. testiu depositio. nu. 102 ⁊ 107. fo. xlix.
- F**ideiussor an possit esse testis p̄ debitore p̄ncipali. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 151. fo. lxxij.
- F**ilius pōt esse testis pro patre in vno casu. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu fides. nu. 94. fo. xlvij.
- F**ilius nō pōt stare in iudicio sine cōsensu patris. in repe. c. quoniā p̄tra. super verb. cōfessiones. nu. 5. fo. xxvj.
- F**allit in compromisso. ibidē. nu. 6.
- E**t nisi in actionib⁹ p̄cedētib⁹ litis cōtesta. ibidē. nu. 7.
- F**igura quid sit. in repe. cle. sepe. sup. verb. ⁊ figura. nu. 1. fo. cvj.
- F**ilij nō possunt testificari etiā volētes cōtra parētes. in repe. c. quoniā cōtra. super verb. testiu depositio. nu. 95. fo. xlvij.
- F**iliatio qualiter p̄bet. in repe. c. quoniā p̄tra. sup. hb. testiu depo. nu. 178. fo. lix.
- E**t quo ad patrē. ibidē. nu. 179.
- E**t qd de quasi possessione filiationis. ibidē. nu. 182. fo. eodē.
- F**rater an possit esse testis p̄ fratre. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 92. fo. xlvij.
- F**ur commissit furtum laude: ⁊ cum re furtiua aufugit cremam ⁊ ibi habet rem furtiuam: an poterit p̄cedi contra eū potestatem creme. in repe. c. quoniā cōtra. super verbo confessiones. nu. 18. fo. xxviij.
- F**uriosus qualiter quis probet. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 174. fo. lviij.
- D**e litera. g.

Principalium sententiarum.

- I**mbreniatur quā sit extē
denda. in repe. c. qm̄ con
tra. sup. verb. instrōz. p
duc. nume. 29. fo. lxxij.
- I**mpeditus p̄ vñū diem in
p̄mo anno an habeat se
cundū annū. in repe. c. quoniā cōtra. i
b. interlo. 2. appel. nu. 94. fo. lxxxvj.
- I**mpedimētum qualiter p̄bet. in repe. c.
qm̄ p̄tra. sup. b. dilatioes. nu. 7. f. xij.
- I**mpedimētū an p̄bet per iuramētum.
in repe. c. quoniā cōtra. super verb. di
lationes. nu. 22. fo. xliij.
- I**ncarceratus qm̄ quis dicatur. in repe. c.
quoniā cōtra. super verb. confessio
nes. nume. 23. fo. xlix.
- I**ncarceratus an possit esse testis. in re
pe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiū
depositio. nume. 145. fo. lxxij.
- I**ndictio falsa an vitiet instrumētum. in
repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. instrū
mentorum produc. nu. 19. fo. lxxij.
- I**ndictio apposta in p̄mo p̄tocollo no
tarj: an intelligat̄ repetita in sequēti
bus. in repe. c. quoniā p̄tra. sup. b. in
strumentorū produc. nu. 60. fo. lxxij.
- I**nfamis an possit esse testis. in repeti. c.
quoniā cōtra. sup. verb. testiū depo
sitio. nume. 125. 129. 2. 131. fo. li.
- I**nfamis infamia iuris ex ḡhe pene q̄s di
cat. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb.
testium depositio. nu. 128. fo. eodem.
- I**nfamis publice nō potest esse testis. in
repe. c. quoniā cōtra. super verb. ex
ceptio. nume. 19. fo. xix.
- I**nfamia est duplex. i. repe. c. qm̄ p̄tra sup
verb. testium depositio. nu. 126. fo. li.
- I**nimicus capitalis quis dicat. in repet.
c. qm̄ 3. sup. b. testiū depo. n. 81. f. xlvj.
- I**nimicus an possit esse testis. i. rep. c. qm̄ cō
tra. sup. b. testiū depo. nu. 146. fo. li.
- I**niquitas evidens que dicat. in repe. c.
quoniā cōtra. nume. 41. fo. vi.
- I**nquisitio que ponitur in actis nō est de
processu. in repe. c. quoniā cōtra. su
per verb. citationes. nu. 2. fo. viij.
- I**nstrū factū a notario q̄ dubitat̄ esse no
tari: an p̄bet. in repe. c. quoniā p̄tra.
sup. verb. instrōz. pduc. nu. 12. fol. lxxij.
- I**nstrumētū an faciat fidē quo ad extras
neū. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb.
instrumētōz. pduc. nu. 21. fo. lxxij.
- I**nstrumētū debet esse sine vllō vitio q̄
procedit cognitio summaria ex ocula
ta fide in repe. c. sepe. in verb. simpli
citer. nume. 17. fo. ciiij.
- I**nstrumētū an magis p̄bet q̄ p̄uata
scriptura cū subscriptione triū testiū.
in repe. c. quoniā cōtra. sup. b. instrū
mentoz. produc. nu. 83. fo. lxxij.
- I**nstrumētū an possit reprobari p̄ testes.
in repe. c. quoniā cōtra. sup. ver. instru
mentorum produc. nu. 44. fo. lxxij.
- I**nstrū extractū de imbreiatura facit fi
dem: si illa nō regit. i. repe. c. qm̄ 3. sup
ver. instrōz. pduc. nu. 28. fo. lxxij.
- I**nstrū facies mētionē de aliis instrō an
p̄bet cōtenta in illo instrō approbato.
in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. in
strumētōz. pduc. nu. 40. fo. lxxij.
- I**nstrumētū oē publicū an faciat plenā
fidē. in repe. c. quoniā cōtra. sup. b. in
strumētōz. pduc. nu. 17. fo. lxxij.
- I**nstrū amissum an possit p̄bari p̄ testes.
in repe. c. quoniā cōtra. sup. b. instrōz.
pductio. nu. 63. fo. lxxij.
- E**t an tenor instrumēti. ibi. nu. 64.
- I**nstrumēta qm̄ possint p̄dnci. in repe. c.
sepe. sup. verb. libellus. nu. 26. 27. 28.
29. 30. 2. 31. fo. cxj.
- I**nstrō an sint edēda in iudicio. i. repe. c.
quoniā cōtra. sup. verb. instrumētōz. p
duc. nu. 67. fo. lxxij. Et an cū die 2 cōsue
tis in eis apponi. ibi. nu. 68.
- I**nstrā vsq̄ ad quātū t̄ps possint p̄dnci. i.
repe. c. quoniā p̄tra. sup. verb. instrōz.
pductio. nu. 42. 2. 43. fo. lxxij.
- I**nstrā publica q̄ dicant. in repe. c. qm̄ 3.
sup. verb. instrōz. pductio. nu. 9. fo. lxxij.
- I**nstrōz appellatione qd̄ cōtineat. in re.
pe. c. quoniā cōtra. sup. b. instrōz. pduc
tio. nu. 1. 2. nu. 4. 5. 6. 7. fol. lxxij.
- I**n instrō publico que requirant. in repe.
c. quoniā cōtra. sup. ver. instrumēto
rum pduc. nu. 14. fo. lxxij.
- I**n renocatione confessionis an sufficiat
p̄bari 2 alr se habere. in rep. c. quoniā
contra. super verbo confessiones. nu.
54. fo. xxxiiij.
- I**n taxatione expensarū tria debent con

Alphabeticus index

- C**urrere p ordinē. in re. c. quoniam 3. in verb. expēse. nu. 11. fo. xcix. Et an debeat citari aduersarius. ibi. nu. 12.
- E**xpēsas qd habeat taxare. ibi. nu. 13.
- I**ntentionē suā si qd pbanerit p testes: vel excōicationē: vel aliud simile: p dide rit acta: nulla est ei dāda dilatio. in re. pe. c. qm̄ contra. super verb. dilationes. nu. 12. fo. xij.
- I**nnit⁹ qñ quis dicatur trahi in iudicio. in re. c. quoniā ptra sup verb. testiū depositio. nu. 10. fo. xxv.
- I**uder qñ cognoscit summarie: de plano: sine strepitu: et figura iudicij: d3 pcedere in scriptis: et oia acta debent in scriptis fieri. in re. c. qm̄ 3. nu. 25. f. iij.
- I**uder ordinarius nō pōt recusari vt suspect⁹ de iure ciuili. i. rep. c. quoniā cōtra. sup verb. recusatiōes. nu. 7. fo. xv.
- E**t etiam de iure cononico. ibi. nu. 10.
- I**uder excōicatus nō potest interponere decretū alienationi mulierum aut minorū. in re. c. quoniā cōtra. sup hbo exceptiones. nu. 17. fo. xix.
- I**uder vt debeat dare primā dilationē q requirant in prima leui cause cognitione. in re. c. quoniā ptra. sup verb. dilationes. nu. 6. fo. xij.
- I**uder pōt citare forēsem existentē in suo territorio. in re. c. quoniā cōtra. sup verbo citationes. nu. 13. fo. x.
- I**uder ex officio suo pōt litigātes interrogare etiā post pclusionē in causa. in re. pe. c. quoniam cōtra. nu. 37. fo. v.
- I**uder pōt pcellere rusticū corā se ius petentē: q nescit iura suū dicere accipere procuratōrē. in re. c. qm̄ 3. nu. 39. f. vi.
- I**uder an teneatur reddi facere instrumentum mādati pductū in iudicio. in re. pe. c. quoniā cōtra. nu. 21. fo. iij.
- I**uder pōt pducere testes in criminalib⁹ pte nō instāte. in re. c. quoniā ptra. sup hbo. testiū depositio. nu. 12. f. xxvj.
- I**uder d3 summarie cognoscere vbi aliq⁹ citat⁹ et cōuenit in aliquo loco rōne cōtractus vel delicti in quo qd al⁹ non poterat cōueniri: si cōuenit⁹ excipiat se ibi nō cōtraxisse. in re. c. qm̄ ptra. super hbo. citationes. nu. 23. fo. xj.
- I**uder pōt cōcellere testē vt aliqd addat: vel aliud deponat etia⁹ post publicas attestatiōes. in re. c. qm̄ ptra. sup hbo. testiū depositio. nu. 55. fo. xij.
- E**t pōt re⁹ iter⁹ examinare. ibi. nu. 56.
- I**uder an possit delegare iuramētū de fere dū testi nōle suo. in re. c. quoniā 3. sup hbo. testiū depositio. nu. 17. fo. xxvj.
- E**t an possit cōmittere examinationē testium. ibidem nu. 19.
- I**uder si nō cōdēnauit victū in interlocutoria potest eū cōdēnare in diffinitiuā. in re. c. quoniā contra. in ver. expense. nu. 21. fo. c.
- I**uder qñ fert sniam in dubio refert se ad acta. in re. c. quoniā 3. in verb. interloc. et appel. nu. 43. fo. lxxix.
- I**uder an possit abbreviare terminū qui ponit in qcuq⁹ citatiōe. i. rep. c. quoniā cōtra. sup verb. citatiōes. nu. 17. fo. x.
- I**uder an teneat ad reficiēdas expensas inquisito qui fuit absolut⁹. in re. c. qm̄ ptra. in hbo. expēse. nu. 37. fo. cij.
- I**uder an possit recusari tanq⁹ suspect⁹ si altera pars locuta est ad eius anrē. in re. c. quoniā ptra. sup hbo. recusatiōes. nu. 20. fo. xvij.
- I**uder an possit sibi reseruare cōdēnationem expensarū. in re. c. qm̄ cōtra. in ver. expense. nu. 10. fo. xcix.
- I**uder debet solū taxare expēsas factas non faciēdas. in re. c. quoniā ptra. in hbo. expense. nu. 26. fo. cj.
- I**uder a quo appellat non tenet deferre appellationi qñ snia est lata ppter cōfessionē. in re. c. quoniam contra. sup verb. cōfessiones. nu. 13. fo. xxvij.
- I**uder an possit esse testis. in re. c. quoniā cōtra. sup hbo. testiū depositio. nu. 114. fo. xliix.
- I**uder pōt ex proprio officio interrogare ptē in qcuq⁹ parte iudicij. in re. cle. sepe. sup hbo. libellus. nu. 32. fo. cxj.
- L**imita vt nu. 34.
- E**t quādo ad instātiā partis. ibi. nu. 33. et 36. fo. eodem.
- E**t potest tūc deferre iuramētū. ibide. nu. 35. fo. eodem.
- I**uder appellationis si pfirmet sniaz lat⁹ p iudicē cause principalis: qd māda bit eā executiōi. in re. c. quoniā 3. in

Principalium sententiarum.

- verbo interlo. et appella. nume. 141. et 142. fo. xcvi.
- J**udex appellationis quomodo debeat pronuntiare ibidem nu. 143. et 144. fo. xcviij.
- J**udex si tulit sententiam et absoluit victum ab expensis: an tenebit talis absolutio. in rep. c. quoniam contra. sup. verbo ex pte. nume. 14. fo. xcix. Et quid si non absoluit: nec condēnavit. ibidē nu. 15. Et quid si dicat in sententia victum victori condēnavimus in expensis. ibidē. nume. 16. et 17. fo. xcix. et c.
- J**udex nō condēnavit victum in expensis: an victor poterit appellare. in rep. c. quoniam contra. in verbo. expse. nu. 20. fo. c.
- J**udex quis debeat cognoscere de causa suspicionis. in rep. c. quoniam contra. sup. verbo recusationes. nu. 21. fo. cxv.
- J**udex an possit p parte condēnare et pro parte absolvere. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appel. nu. 61. fo. lxxxij. Et an possit exeq suā sniam. ibi. nu. 62. Et an sniam alteri. nu. 65. fol. lxxxij.
- J**udex appellatiōis: an possit inhibere in dicta q ne pcedat: vel ne aliqd noui attrē. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et ap. nu. 128. et 129. fo. xciiij.
- J**udex nō pōt reuocare suam diffinitivā sniam. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et ap. nu. 45. fo. lxxxix. Limita ut nu. 60. fo. lxxxij. Et an interlocutoriā. ibi. nu. 46. 47. 48. 49. et 50. Et quot vicibus poterit reuocare. nu. 51. fo. lxxx. Et an poterit reuocare ab sentibus partibus. ibi. nume. 52.
- J**udex si faciat pceptum de soluēdo infra decē dies cōfiteri debitū: talis snia est interlocutoriā. ibi. nu. 53. fo. lxxx. Et si fert sniam diffinitivā q est nulla: an possit iterū pronuntiare. ibi. nu. 54. et 55. Et si pronuntiat an possit superior adiri. ibi. nume. 56.
- J**udex an possit sibi assumere iuriscōsultum consultorē. in rep. c. quoniam contra. sup. verbo interlo. et appel. numero. 25. fo. lxxvi.
- J**udex an possit interpretare suam sententiam. ibidem. nu. 26. Et an sententiā predecessoris sui. ibidem. nu. 27.
- J**udex si dicat mihi videt q titi debeat decem scito. talis snia valet. in rep. c. quoniam contra. in verb. interlo. et appellationes. nu. 28. fo. lxxvi.
- J**udex potest compellere debitore ex equitate respondere: an scriptura punita. pducta sit de manu sua. in rep. c. quoniam contra. sup. verbo. instrumentorum p. o. dnc. nu. 81. fo. lxxij. Et potest compellere debitorem propria manu scribere. vs ex hac scriptura faciat cōparationem. ibidem. nume. 82.
- J**udex qñ fert sniam debet sedere in tribunali loco maiorum suorum. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appella. nu. 21. fo. lxxv. Et quid si timer paratem. nume. 22. fo. lxxvi.
- J**udex pōt pferre sniam per verba singularis numeri. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appel. nu. 17. fo. lxxv.
- J**udex si pronuntiat se ppetentē vel incōpetentem: an possit appellari. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appella. nume. 108. fo. xci.
- J**udex appellatiōis potest cognoscere de causa ubi vult. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appel. nu. 32. fo. lxxviij.
- J**udex an debet supsedere interposita appellatione a carceratione. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appel. nu. 107. fo. xcj.
- J**udex delegatus si esset infamis: et nō opponatur sibi exceptio nō potest se excusare allegando se infamē. in rep. c. quoniam contra. in verbo. interlo. et appella. nu. 3. fo. lxxiiij.
- J**udices q nō pnt esse in rep. c. quoniam contra. sup. verbo. interlo. et app. nu. 1. fo. lxxij.
- J**udici soli an credatur. in rep. c. quoniam contra. nu. 30. fo. iiij.
- J**udicium vniuersale qd dicat. in rep. c. quoniam contra. super verbo petitiones. nu. 15. et 16. fo. xxi.
- J**udicium possessoriū est summariū quo ad reum: non quo ad actore. in rep. c. de sepe. in verbo. simplr. nu. 12. fo. ciiij.
- I**nstrumentum testis an debeat intervenire in depositione an post. in rep. c. quoniam contra. sup. verbo testium depositione. nume. 620. xxxv.

Alphabeticus index

Juramentum calūnie est introductū ad publicam vtilitatem. in rep. c. quoniā contra. super verb. testium depositio. nu. 2. fo. eodem.

Juramentū qualiter debeat deferri testi. in repe. c. quoniā cōtra. super verb. testium deposi. nu. 3. fo. xxxv.

Juramentū de calūnia nō potest expresse remitti per cōsensum partium. in rep. c. quoniā contra. nu. 45. fo. vij.

Juramentū est introductū de iure gentium anteq̃ esset ius positium. in rep. cle. sepe. nu. 5. fo. cii.

Juramentū de calūnia an excuset a p̃dēnatione exp̃sar. in rep. c. quoniā contra. in verb. exp̃se. nu. 8. fo. xcviij.

Jurisditio delegati p̃peruat p̃ solaz citationē. in rep. c. quoniā 3. nu. 28. fo. iij.

Jurisditio p̃uenitur ex sola citationē. in rep. c. quoniā contra. nu. 29. fo. eodez.

De litera. 2.

Lex ghaliter. C. de hō nu. pe. quō intellīgat. in rep. c. quoniā cōtra. sup̃ hb. testium deposi. nu. 118. fo. l.

Lesio enormis q̃ dicat. in rep. c. quoniā cōtra. in hb. interlo. 2. appel. nu. 124. fo. xcij.

Lex ghaliter. C. de hō nu. pe. quō intellīgat. in rep. c. quoniā cōtra. sup̃ hb. in strumētor. p̃duc. nu. 65. fo. lxx.

Libellus debet ita formari q̃ p̃cludat. in rep. c. quoniā cōtra. super verb. petitiones. nu. 10. fo. xx.

Libellus cū duab⁹ p̃p̃ositionib⁹ an p̃cedat. in repe. c. quoniā cōtra. sup̃ verb. petitiones. nu. 11. fo. eodem.

Libellus peto talē fuddū qui fuit meus p̃cedit. in repe. c. quoniā cōtra. sup̃ hb. petitiones. nu. 12. fo. eodem.

Libell⁹ est duplex. in rep. c. quoniā cōtra. sup̃ verb. petitiones. nu. 1. fo. xix.

In libello p̃uētiāli duo requirunt. in rep. c. quoniā 3. sup̃ hb. peti. nu. 2. f. eo.

Libellus in actiōe reali an debeat habere cām primā. 2. an remorā. in repe. c. quoniā cōtra. sup̃ hb. peti. nu. 3. f. xx.

Et qd̃ in actiōe p̃sonali. ibi. nu. 4.

Libell⁹ quō forme i actiōe reali. ibi. n. 5.

Et quō in actiōe p̃sonali. nu. 6. fo. eos.

Et quō in rei ṽdicationē. ibi. nu. 8.

Et qd̃ debeat apponi i libello. ibi. n. 9.

Libellus incert⁹ nō p̃cedit si opponat. in rep. c. quoniā contra. sup̃ verb. peti. nu. 24. fo. xxij. p̃cedit tñ sup̃ accessio. ibidem. nu. 25.

Libellus an sit de p̃cessu. in rep. c. quoniā contra. super verbo petitiones. nu. 26. fo. eodem.

Libellus qui dat̃ iudici nō est de p̃cessu. in rep. c. quoniā contra. sup̃ verb. citationes. nu. 2. fo. vij.

Libellus an sit p̃rigēdus in scriptis. in rep. c. quoniā cōtra. sup̃ verb. peti. nu. 18. 2. 19. fo. xxj. **E**t an sit de substātia iudici. ibi. nu. 20.

Libellus an cōcludat si quis narrat q̃liter quis p̃miserit. 2. 2. nō dicat ex qua causa. in rep. c. quoniā contra. sup̃ hb. p̃fessiones. nu. 41. fo. xxxij.

Libellus peto titiū cogi ad soluendū an p̃cedat. in repe. cle. sepe. sup̃ verb. libellus. nu. 8. fo. cvij.

Libell⁹ nō est necessarius in cā appellationis ab interlocutoria. in rep. cle. sepe. sup̃ verb. libellus. nu. 9. fo. eodem.

Libellus est necessari⁹ regulariter in causis. in repe. cle. sepe. super verb. 2. libellus. nu. 1. fol. cvij. **E**t an possit remitti ex cōuentione partium. ibi. nu. 2.

Libellus peto fundū cū fructib⁹ p̃ceptis 2. percipiendis p̃cedit. in rep. c. quoniā cōtra. in verb. interlo. 2. appel. nu. 44. fo. lxxix.

Libellus debet offerri plene ordinat⁹ vbi p̃cedit summarie. in repe. cle. sepe. in verb. simplr. nu. 2. fo. ciiij.

Libellus potest offerri die feriato in honore dei etiā in causis in quib⁹ p̃ceditur fm̃ ordinē iuris. in repet. cle. sepe. in ver. de plano. nu. 12. fo. cvj.

Limita vt ibidē. nu. 13.

Libellus est necessari⁹ vbi causa cognoscitur de plano. in repetitio. clementi. sepe. sup̃ verbo de plano. numero. 4. folio. cv.

Libellus incertus toleratur. in repeti. c. quoniā contra. in verb. interlo. 2. appella. nu. 41. fo. lxxvij.

Libelli si reperiantur diuersi cui sit stant

Principalium sententiarum.

dam. in repe. c. quoniam contra. super verbo petitiones. nu. 23. fo. xxiij.

In libello nō debet q̄s facere mētionē de iure aduersarij. in repe. quoniam cōtra. sup. hb. petitiones. nu. 29. fo. eo.

Et sufficit p̄cludere s̄m ius cōe. ibidē. nu. 30. Et an in libello poterit aliqd addi vel emēdari. ibidē. n. 31. fo. xxiij.

Libellus nō est necessarius in notorijs. in repe. c. quoniam cōtra. sup. verb. petitiones. nume. 32. fo. eodem.

Liber rationū an faciat plenā p̄bationē in repe. c. quoniam cōtra. sup. verbo instrumentorū produc. nu. 74. fo. lxxj.

Litis cōtestatio an requiratur in appellatione. in repe. c. quoniam cōtra. in hb. interlo. et appella. nu. 140. fo. xcvi.

Litis cōtestatio requiritur ubi causa est summaria. in repe. de sepe. super verbo simpliciter. nu. 3. fo. ciiij.

Lite non contestata an possit procedi ad diffinitivā. in repe. de sepe. super verbo libellus. nu. 10. fo. eo. Et in quib⁹. ibidem. nume. 11.

Lingator alter si pducat testes p̄bato- rios: nō concedit nisi vna reprobatio: ex parte alteri⁹. in repe. c. qm̄ cōtra. in per verbo testiu fides. nu. 83. fo. xlvj.

De litera. M.

Maritus si cōfiteat se habuisse centū ex causa mutui vel causa dotis ab vxore sua: ita iurat: an mulier poterit petere p̄textu cōfessionis. in repe. c. quoniam contra. super verbo confessiones. nume. 5. fo. xxxiiij.

Mentionē faciens de aliquo instrō an teneat illud incōtinēti exhibere anteq̄ audiat. i repe. c. quoniam cōtra. sup. verbo instrumentorū produc. nu. 41. fo. lxxj.

Mercenarius an possit esse testis p̄ dñō suo. in repe. c. quoniam cōtra. sup. hb. testimonij depositiones. nu. 104. fo. xlii.

Minor. xiiij. annis an possit esse testis. in repe. c. quoniam contra. super verbo testimonij depositio. nu. 142. fo. liij.

Monachi non pnt esse testes sine licētia superioris. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verbo testimonij depositio. nu. 150. fo. liij.

Mors alicuius qualiter probetur. in repe. c. quoniam cōtra. super verbo testiu fides. nu. 185. et 189. fo. lx.

Mulieres nō possunt trahi ad iudiciū: vt iurent et deponāt dictū suū. in repe. c. quoniam contra. super verbo testimonij depositio. nume. 9. fo. xxxv.

Mulier an possit esse testis. i repe. c. quoniam cōtra. super verbo testimonij depositio. nu. 140. et 141. fo. liij.

De litera. N.

Negans nō habet necesse probare id quod negat. i repe. c. quoniam cōtra. nu. 4. fol. j.

Negativa mera et simplex nō est probabilis: nisi sit coniuncta sensui. in repe. c. quoniam contra. nume. 9. fo. ij.

Et quid de negativa non simplici. ibidem. numero. 10.

Negativa simplex pura q̄re nō possit p̄bari. in repe. c. qm̄ cōtra. nu. 5. fo. j.

Negative triplex est species. in repe. c. quoniam contra. nu. 6. fo. ij.

Negativa simpliciter est duplex. i repe. c. quoniam contra falsum. nu. 7. fo. ij.

Negativa nō pōt probari: nisi sit coartata loco et tēpore. in rep. c. quoniam cōtra. sup. verbo testiu depositio. nu. 190. fo. lx.

Negativa pposita pro fundamēto intentionis semper debet probari per p̄ponentē. in repe. c. quoniam cōtra. super verbo testiu depositio. nu. 45. fo. xl.

Negativa coartata loco et tēpore an sit probabilis in repe. c. qm̄ cōtra. nu. 13. fo. ij.

Negativa qualiter probet. in repe. quoniam contra. nume. 14. fo. ij.

Negativam iuris quis debeat probare. in repe. c. qm̄ contra. nume. 11. fo. ij.

Et quid de negativa qualitatis. ibidē. nume. 12. fo. ij.

Negligentiā alicuius quomodo probetur. in repe. c. quoniam cōtra. sup. verbo testiu fides. nu. 178. 188. et 189. fol. lx.

Notari⁹ si dicat talis testis iurat⁹ deponit: an tale instrū p̄bet intervenisse iuramētū. i repe. qm̄ 3. nu. 49. fo. viij.

Et quid si dicat in instrumento q̄ mulier fuit certiorata de beneficio vellet. ibidem. nume. 52. fo. viij.

Alphabeticus index

Notarius examinato: testiū potest recusari tanq̃ suspect⁹. in repe. c. qm̃ p̃tra. sup verb. recusationes. nu. 6. fo. xliij.

Notari⁹ an possit cācellare imbreniaturā postq̃ reddidit instrū qd̃ extraxit parti. in repe. c. qm̃ cōtra. sup verb. instrumento:ū produc. nu. 30. fo. lxiij.

Et qm̃ dat copiā instrū an debeat tunc citari aduersari⁹. ibi. nu. 31. Et an teneat de falso si nō vult edere copiam. ibidē. nu. 33. Et qd̃ si dicit se nō recor- dari fuisse rogatū. ibidē. nu. 34.

Et debet esse cautus qm̃ mulieres con- trahunt: ne omittat scribere qualiter mulier fuerit certiorata de beneficio velleta. nume. 35. fo. lxx.

Notarius an possit corrigere suū erro- rem. ibidē. nu. 36. Et an possit de per se corrigere. ibidē. nume. 37. fo. eo.

Notari⁹ an debeat cōficere instrū ad in- stantiā vni⁹ partis tm̃: vel req̃rat con- sensus ambarū partiū. i. repe. c. qm̃ cō- tra. sup hb. instrū. pduc. nu. 22. f. lxiij.

Et qd̃ debeat extrahere instrumētū de imbreniatura sua. ibidē. nu. 23.

Et an possit aliq̃ cōmittere extrahen- dum. ibidem. nu. 24. 25. 26.

Notarius an numeret in testib⁹: si ex for- ma statuti vel alterius iuris in instru- mento requirat certus numer⁹ testiū. in repe. c. qm̃ cōtra. super verb. instru- mento:ū produc. nu. 48. fo. lxiij.

Notarius si dicat in instrū: talis p̃fessus fuit habuisse & recepissee. x. a petro dā- te & solūte per ista verba nō probatur numeratio. in. c. quoniam contra. sup verb. confessiones. nu. 39. fo. xxxij.

Notarius q̃ examinat testes debet scribe- re: q̃ iuramentū delatū fuit tactis scri- pturis. in repe. c. qm̃ contra. sup verb. testiū depositio. nume. 4. fo. xxxv.

Notarius cōficiēs imbreniaturā de ali- quo cōtractu an possit puniri de falso: si non reperiat apud eū. in repeti. c. quoniam contra. super verbo instru- mentorum produc. nume. 20. fo. lxiij.

Notarius scripsit testm̃ testatore existēte in periculo mortis: et cepit publicare testamentū p̃sentib⁹ testib⁹ autēq̃ nō- tari⁹ finierit mortu⁹ est testator an

valeat tale testamētum. in repe. c. qm̃ contra. super verbo instrumentorum produc. nume. 51. 2. 52. fo. lxiij.

Notariū quē esse quomodo probetur. in repe. c. quoniam cōtra. super hb̃o instru- mentorum produc. nume. 13. fo. lxiij.

Nullitas qualiter introducatur in repe- ti. c. quoniam contra. in verb. interlo. & appella. nume. 75. fo. xliij.

Nullitas & iniustitia si opponant contra sententiā: an poterit postea dici de nul- litate. nu. 76. 2. 77. f. lxxxij. 2. lxxxv.

Et qualiter dicatur tunc nullitas at- tentari. ibidē. nu. 78. fo. lxxxv.

Nuntius pōt facere relationem quacūq̃ die. in repeti. c. quoniam contra. super verbo citationes. nume. 28. fo. xij.

De litera. O.

Obei an possit aliqd̃ contra- glonas testiū. in repe. c. qm̃ p̃tra. sup verb. testiū depositio. nu. 76. fo. xlv.

Opinio doctoris distingue- tis semp̃ est tenēda. quā- do sua distinctio est vera. in repe. de- sepe. sup verb. libellus. nu. 25. fo. cx.

Opinio quotiescūq̃ est inter legistas sup vno articulo debemus stare decisioni iuris canonici. in re. c. quoniam 3. sup verbo testiū depositio. nu. 61. fo. xlv.

Opponēs exceptionē non videtur fateri de intentione aduersarij. in repe. c. qm̃ cōtra. sup hb̃. exceptiones. nu. 7. f. xvij.

Opponi qualiter debeat ad merita cau- se. in repeti. c. quoniam contra. super verb. exceptiones. nu. 11. fo. xvij.

Opponi an possit contra personas testiū post publicatas attestaciones. in re- pe. c. quoniam contra. super verb. tes- timum depositio. nume. 77. fo. xlv.

Et quid si testis dixit aliquid in fauo- rem protestantis: an proderit illi: q̃ est protestatus. ibidem. nume. 78.

Opponitur quando contra personas tes- timum debet opponi specificē. ibidem. nume. 79. fo. eodem.

Ordinaris pōt recusari tanq̃ suspectus ratione precedentis aduocationis. in repeti. c. quoniam contra. super verb. recusationes. nume. 9. fo. xv.

Cido

Principalium sententiarum.

Ordo in sententia quid operetur. in repe.
c. quoniam contra. in verbo interlocu.
2 appel. nu. 34. 35. 7. 36. fol. lxxvj.

De litera. p.

Parentes an possint esse testes
pro filiis. in repe. c. quoniam
contra. super verb. testium fi
des. nu. 92. 7. 93. fo. xlvij.

Paras aduersa an debeat citari
ut inter sit iuramento testium. in repe. c.
quoniam contra. super verb. testium depo
sitio. nu. 13. fo. xxxvj.

Pars non potest interrogare aduersarium
suum coram iudice. in repe. c. quoniam
contra. nu. 38. fo. v.

Partes an debeant esse presentes examina
tioni testium. in repe. c. qm contra. sup. h.
testium depositio. nu. 18. fo. xxxvj.

Pater me^r emit fundum quem longo tpe pos
sedit: postea depedita sunt infra. quo
potero probare dominium in repe. c. qm 3.
sup. h. testium depo. nu. 171. fo. lvij.

Pater spiritualis potest esse testis p filio spi
rituali. in repe. c. quoniam contra. sup. h.
testium depositio. nu. 97. fo. xlvij.

Paup an possit esse testis. in repe. c. quo
niam contra. super ver. testium deposi
tiones. nu. 148. fo. liij.

Pena apposta in instrō contra pducēte
falsa instra: nō hz locū in pducēte fal
sos testes. in repe. c. quoniam contra. sup
verb. instrōz. pduc. nu. 3. fo. lxx.

Periturus an possit esse testis. in repe. c.
quoniam contra. super verb. testium de
positio. nu. 135. 7. 137. fo. liij.

Per estimum quod quis habet in cōmu
ni nō pbatur possessio neqz dñtum. in
repe. c. quoniam contra. super verb. testium
depositio. nu. 165. fo. lvj.

Persequere quando quis dicatur in cō
fessione. in repe. c. quoniam contra. super
verb. confessiones. nu. 10. fo. xxvj.

Persona quolibet an possit trahi ad indi
cium ut compellatur iurare 7 reddere
testimonium. in repetitio. c. quoniam
contra. super verb. testimonium depositio.
nu. 8. fo. xxxv.

Personae que repellantur a testimonio. in
repeti. c. quoniam contra. super verb.
testimonium depositio. nu. 87. fo. xlvj.

Petēs reductionem ad arbitrium boni
viri an possit iustificare suā redutio
nem nonis pbatonibus. in repeti. c.
quoniam contra. in verb. interlocu. 7 ap
pella. nu. 122. fo. xcij.

Petitio ubi conclusio est inepta an pcedat:
in repeti. de. sepe. super verb. libellus.
nu. 7. fo. cvij.

Petitio qualis qualis non potest omī ti:
in repeti. de. sepe. super verb. libellus.
nu. 3. fo. cvij.

Petitio quomodo differat a libello. ibi. nu. 4.
Petit aliquis suum debitore debere deti
neri quem suspectum habet. nunquid
stabitur suo iuramento. in repe. c. quo
niam contra. super verb. recusatio. des.
nu. 13. fo. xv.

Planum quid dicatur. in repeti. clemē.
sepe. super verbo de plano. numero. 1.
folio. cv.

Et quid importet verbum de plano.
ibi. nu. 2. 7. 3.

Ponens 7 faciens positionem dicitur cō
fiteri id quod ponit. in repe. c. quoniam
contra. nu. 34. fo. v.

Positio 7 libellus quomodo differant. in
repe. c. quoniam contra. sup. ver. respō
siones. nu. 4. fo. xxiij.

Et quid dicatur positio. ibi. nu. 5.
Positio impertinēs que dicatur. in repe.
c. quoniam contra. super verb. respon
siones. nu. 6. fol. eodem.

Positio vna quādo est facta in causa prin
cipali nō debet fieri eadem positio in
causa appellationis. in repeti. c. quo
niam contra. super. verb. respōsiones
nu. 12. fo. eodem.

Positiones ad qd fiant. in repe. c. quoniam
contra. nu. 35. fo. v.

Positiones quomodo differant ab inter
rogationibus. in repe. c. quoniam contra.
sup. verb. rñsiones. nu. 1. fol. xxiij.

Positiones nō possunt fieri de his q con
tinent in libello. in rep. c. qm. 5. super
verb. petitiones. nu. 21. fo. xxiij.

Positioni impertinēti nō est respōdendū:
in repe. c. qm contra. nu. 36. fo. v.

Possessio quomodo probetur. in repeti. c.
quoniam contra. super verb. testium de
positio. nu. 16 2. fo. lvj.

Alphabeticus index

- P** Et qño cōtra tertiū. ibidē. nu. 163.
P Et an presumat. ibi. nu. 165. fo. lviij.
Potest verbū importat necessitatē quādo ei preponit negatiua. in repe. c. qñ 5. sup. verb. dilationes. nu. 23. fo. xiiij.
Preceptū factū nulla precedēte citatione an valeat. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. citationes. nu. 21. fo. xj.
Prescriptio decem annorū quomodo pbe-
 tur. in repe. c. quoniā cōtra sup. verb. te-
 stium depositio. nu. 168. fo. lviij.
Presumptio an fiat p sentētia iudicis. in
 repe. c. quoniā cōtra. nu. 40. fo. vj. z
 nu. 46. fo. viij.
Presens an debeat citari. in repe. c. qñ cō-
 tra. sup. verb. citationes. nu. 3. fo. viij.
Princeps si delegat merā executionē: an
 delegatus possit cognoscere. l. repe. c.
 quoniā cōtra. in verb. interlo. z appel.
 nu. 63. fo. lxxij.
Princeps sol⁹ pōt delegare cām cū inser-
 tione clausule simplr de plano zc. i re-
 pe. cle. sepe. nu. 2. fo. cij.
Princeps si mādāt pcedi summarie: z p-
 cedatur seruato iuris ordine: valebit
 processus. in repe. cle. sepe. in ver. sim-
 pliciter. nu. 18. fo. ciij.
Princeps nō pōt pretendere ignorantia.
 in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. dila-
 tiones. nu. 15. fo. xij.
Probatio cui incumbit negāti vel aduerſa
 rio. in repe. c. qñ cōtra. nu. 8. fo. ij.
Probatio plena est necessaria vbi pcedit.
 appōita clausula simplr zc. in repeti.
 cle. sepe. nu. 4. fo. ciij.
Probatio p iuramētū sufficit si in cā sum-
 maria nō tractet de p̄iudicio alterius.
 in repe. cle. sepe. i. h. simplr. n. 9. f. ciij.
 Et quādo requiratur solū semiplena.
 ibidem. nu. 10.
 Et quando plena ibidem. nu. 11. z. 13.
Probario an admittat post clausurā in
 cā. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. te-
 stium depositio. nu. 89. fo. xliij.
Probatio de proximitate preferit. in repe.
 c. quoniā cōtra. sup. verb. testium depo-
 sitio. nu. 181. fo. lix.
Probationes sup capitulis antiquis cau-
 se principalis an admittant in causa
 appellationis in repe. c. qñ cōtra. sup.
 verb. testium depositio. nu. 60. fo. xliij.
Procedi an possit in causis ordinariis in
 feriis ob necessitatē hoim. in repe. cle.
 sepe. sup. verb. libell. nu. 12. z. 13. fo. ci.
Procedi potest de plano in causis leuib⁹
 siue civilibus: siue criminalibus: in re-
 peti. clemen. sepe. in verbo. de plano.
 nu. 9. fo. cv.
Processus agitur per indicē recusatū:
 post recusatōne de eo factā valet: te-
 net si nō appelletur. in repe. c. quoniā
 contra. nu. 32. fo. v.
Processus an possit fieri sine citatione si
 pars est presens in iudicio. in repet. c.
 quoniā contra. super verb. peritides.
 nu. 27. fo. xxiij.
Procurator an possit esse testis p clientē
 suo. in repe. c. qñ cōtra. sup. verb. te-
 stium depositio. nu. 111. z. 112. fo. xliij.
Pro confesso habetur nō respondēs posi-
 tioni. in repe. c. qñ contra. super verb.
 responsiones. nu. 21. fo. xxv.
Prohibitorū qd dicat. in rep. c. qñ ptra
 sup. verb. testium fides. nu. 89. fo. xliij.
Promittēs cum iuramēto soluere ad cera-
 tum terminū: si nō soluerit: post ter-
 minū offerat se paratū soluere vel sol-
 uat: nō est peritū. in repe. c. quoniā
 contra. super. verb. testium depositio.
 nu. 136. fo. liij.
Protestas cōtra aduersariū in iudicio an
 teneat. in repe. c. qñ ptra. sup. verb. in
 stru. p̄duc. nu. 53. fo. lxxij.
Protestatio nō semper necesse est q fiat i
 scriptis. in repe. c. qñ ptra. in verb. in-
 terlo. z appel. nu. 20. fo. lxxvj.
Protocollum an faciat fidem. in repeti. c.
 quoniā contra. super verb. instrumē-
 torum produc. nu. 27. fo. lxxij.
Protocollo statur quando apparet dubie-
 tas inter protocollum z instrumentū
 extensum. in repe. c. quoniā contra.
 nu. 22. fo. liij.
Proxeneta an possit esse testis sup cōtra-
 ctu in quo fuit mediator. in rep. c. quo-
 niā cōtra. super verb. testium depo-
 sitio. nu. 119. fo. l.
Publicatio sola testium an repellat a pro-
 ductione testium. in repe. c. qñ ptra. sup.
 verb. testium depo. nu. 65. fo. xliij.

Principalium sententiarum.

Pactus habet vim copule. in repe. cle. sepe. sup. verb. a figura. nu. 7. fo. cvj.
Puniri qd non pot de falso: si ex tallo ne-
mo ledit in repe. c. qm contra. sup. verb.
testiu depo. nu. 35. fo. xxxix.

De iura. R.

Redes quas quondie faciunt
artifices an sint edende. in
repe. c. qm contra. sup. verb.
bo instrumetoru produc.
nu. 71. fo. lxxj.

Recouento qm debeat fieri. in re. cle. sepe.
sup. ver. libell. nu. 20. 21. 22. fo. cx.

Recouento no habet locum in causa ap-
pellationis. ibide. nu. 23. 24. fo. eo.

Rector civitatis qm ingredit officiu suu
die festato: et iurat observare statuta/
tale iuramentum non valet. in repe. c.
quontam contra. nu. 51. fo. viij.

Religiosus an possit esse iudex secularis
in repe. c. quonia contra. in ver. inter-
lo. et appel. nume. 5. fo. lxxij.

Et an iudex ecclesiasticus. ibid. nu. 6.

Religiosus an possit ee eps. i re. c. qm
sup. verb. interlo. et appel. nu. 7. fo. eo.

Et an possit ee vicari? epi. ibid. nu. 8.

Et an possit esse iudex delegatus. ibi-
de. nume. 9. 2. fo. eo.

Remissio facta per alteram parte tm
no nocet alteri. in repe. c. qm contra. su-
per verb. testiu depo. nu. 70. fo. xliij.

Remissio an possit fieri in repe. cle. se-
pe. sup. verb. libellus. nu. 15. fo. cx.

Remissio an possit p pactu reductioni ad
arbitriu boni viri. in repe. c. qm contra.
in ver. interlo. et appel. nu. 125. fo. xliij.

Remissio no potest sententie que transi-
it in rem indicata de consensu partiū.
in repe. c. qm contra. nu. 43. fo. vj.

Remissio non pot expresse sententie: sed
tm tacite. ibidem. nu. 44. fo. vj.

Rescriptu iudicis delegati no potest eli-
gi. in repe. c. contra. sup. verbo interlo. et
appel. nume. 4. fo. lxxij.

Rescriptu an habeat loco libell. i re. c. qm
contra. sup. h. petitiones. nu. 28. fo. xliij.

Res q non fuerit in bonis alicuius quo-
modo probetur. in repe. c. qm contra. su-
per ver. testiu depo. nu. 170. fo. lviij.

Res inter alios acta non debet alijs pre-

iudicare. in repe. c. qm contra. in ver.
interlo. et appel. nu. 98. fo. lxxvij.

Responses no possunt fieri de his que
continetur in libello. in repe. c. qm co-
tra. super verb. peti. nu. 21. fo. xliij.

Respondere quis non tenetur inerie po-
sitioni. in repe. c. qm contra. sup. verb. re-
sponses. nume. 3. fo. xliij.

Nec impertinenti. ibidem. nume. 6.

Nec positioni p trarie. nu. 7. fo. xliij.

Nec positioni cotinenti factu alienu.
ibidem. nume. 8.

Nec positioni iuris. ibidem. nume. 9.

Nec qm in positioe ponit aduerbiu so-
lenter: vel legitime: ibide. nu. 10.

Nec si persone. ibidem. nume. 11.

Respondere quis no tenetur positioni ca-
puose. in repe. c. qm contra. sup. verb.
responses. nu. 13. fo. xliij.

Nec multiplici. ibidem. nume. 15.

Nec criminose. ibidem. nu. 16. fo. eod.

Rescriptio in integrum impetrata post sen-
tentia an executione facta an impediatur
executione snie. in repe. c. qm contra. su-
per verb. excep. nu. 15. fo. xliij.

Rescriptio in integrum an impediatur senten-
tie executione. in repe. c. qm contra. in
ver. interlo. et ap. nu. 74. fo. lxxij.

Resoluta h3 vim copule. in rep. c. sepe co-
tingit. sup. verb. a figura. nu. 3. fo. cvj.

Rens non debet petere libellu declarari
qm est generalis vel obscurus. in repe.
c. quonia contra. sup. verb. petitiones.
nume. 7. fo. xx.

Rens an possit pducere testes ante liti-
s contestatione ad eternam rei memo-
riam. in repe. c. qm contra. super verbo
testiu depo. nume. 49. fo. xli.

Rens pot opponere plures exceptiones
etia diuersis tptib. in repe. c. qm con-
tra. sup. verb. excep. nu. 6. fo. xliij.

Re? oppones exceptione obscure debet
succubere. in repe. c. qm contra. super
verbo exceptiones. nu. 2. fo. xli.

Rens contrarius in no respondendo libel-
lo inepto vel male ordinato no habet
pro confesso. in repe. c. qm contra. super
verb. responses. nu. 20. fo. xxy.

Rens dicitur esse actor in exceptione. in
repe. c. qm contra. nu. 18. fo. liij.

Alphabeticus index

De litera. S.

Scientia principis quō pbe-
tur. in repe. c. qm̄ ptra. in
verbo interlo. 7 appel. nu.
me. 12. fo. lxxviiij.

Scribēa in libro suo se debi-
torē alicuius an obliget.
in repe. c. qm̄ ptra. sup. ver. cōfessiones.
nu. 44. fo. lxxviiij.

Scriptura que assumitur ex archino pu-
blico: que habet subscriptionē officia-
lis ibi deputati: facit plenā fidē. in re-
peti. c. qm̄ contra. super verb. instrumen-
torum produc. nu. 11. fo. lxxj.

Scriptura pūuata est triplex. in repe. c.
quoniā contra. super. verb. instrumen-
torum produc. nu. 72. fo. lxxj.

Scriptura pūuata an requirat diez 7 lo-
cum. in repeti. c. quoniā contra. super
verb. testium. produc. nu. 83. fol. lxxviiij.

Scriptura est duplex. in repe. c. quoniā
cōtra. super. verb. instrumentorū pro-
duc. nu. 77. fo. lxxj. Et que dicatur illa
ad quam fit cōparatio. ibidem. num̄.
78. 7 79. fo. lxxj.

Scriptura probatoria est duplex. in repe-
ti. c. quoniā contra. super. verb. instru-
produc. nume. 8. fo. lxxj. Et que dicatur
publica. ibidem. nu. 10.

Sententia lata in expēsis vel etiā incer-
ta. in repeti. c. quoniā contra. in verb.
expense. nume. 29. fo. c.

Snia que infamet. in repe. c. qm̄ cōtra. su-
per verb. p̄fessiones. nu. 4. fo. lxxvj.

Sententia non dicitur esse de actis in ca-
su. in repe. quoniā contra. nu. 16. fo. ij.

Sententia si est lata presentib⁹ partib⁹
nec apparet q̄ aliquis termin⁹ sit da-
tus ad probandū: an valeat. in repeti.
c. quoniā contra. nu. 53. fo. viij.

Snia cōtra sententiā nō valet sup. eadē re
7 causa. in repe. c. qm̄ p̄. nu. 42. fo. vj.

Snia nō pōt retractari p̄ inst̄a de nouo
repta: nisi in causa reipublice: ecclesie:
vel minoris. in rep. c. qm̄ cōtra. in ver.
interlo. 7 appel. nu. 81. fo. lxxvj.

Snia lata in causis ordinarijs testib⁹ nō
publicatis an valeat. in repe. de. sepe.
sup. verb. libellus. nu. 17. fo. cix.

Snia an debeat esse cōiuncta libello. 1 re.

de. sepe. in hb. libel. nu. 18. 7 19. fo. cx.
Snia lata nō publicatis attestationibus
an sit nulla. in repe. c. qm̄ cōtra. in hb.
interlo. 7 appel. nu. 37. 7 38. fo. lxxviiij.

Snia lata sine cause cognitione nō valet.
ibidē. nu. 39. Et qd si non apparet de
relatiōe nūq̄. ibidē. nu. 40. fo. lxxviiij.

Sentētie substantia p̄sistit in absolutione
vel condēnatiōe. in repe. qm̄ contra. in
verb. interlo. appel. nu. 33. fo. lxxviiij.

Snia lata qm̄ est nulla: an debeat p̄i⁹ co-
gnosci de nullitate anteq̄ de meritis
cause. in repe. c. qm̄ contra. in verb. in-
terlo. 7 appel. nu. 57. fo. lxxj.

Et an debeat cognosci ex eisdē actis
antiquis. ibidē. nu. 58. 7 si appellet qd
dicatur primo intentare ibidem. nu.
59. fo. lxxj.

Sententia lata cōtra producentē instru-
mentū falsum sup. crimine falsi an no-
ceat notario: qui fabricauit tale instru-
mentū. in repe. qm̄ cōtra. sup. verb. in-
strumentorū. pduc. nu. 55. fo. lxxviiij.

Et an lata ptra testes p̄iudicet illi qui
producit eos. ibidē. nu. 56. fo. lxxj.

Snia requirit ad hoc vt quis dicatur pro-
confesso. in repeti. c. qm̄ cōtra sup. hb.
responsiones. nu. 18. fo. lxxvj.

Sententia debet esse conformis libello.
in repe. c. quoniā cōtra. in verb. inter-
locu. 7 appel. nu. 29. fo. lxxviiij. Et debet
ferri in loco publico: 7 non secrete. ibi-
dem. nu. 30. fo. eodem.

Sentētia lata p̄ metū an valeat. in repe.
c. qm̄ ptra. in verb. interlo. 7 appel. nu.
me. 23. fol. lxxvj. Et an iudex causam
ferens excuset. ibidē. 34. fo. eo.

Sentētia condēnatoria si est lata in cētuz
7 iudex appellatiōis condēnet tantuz
in quinquaginta: cuius expēse soluen-
tur quinquaginta alia. in repeti. c. qm̄
cōtra. in verb. expense. nu. 18. fo. c.

Sententia lata fm̄ consiliū sapientis nō
valet. si consilium non est apertum. in
repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. interlo.
7 appella. nume. 18. fo. lxxviiij. Et an va-
leat sentētia lata per iudicem hoc mo-
do. pronuntio debere seruari: prout cō-
stat in instrumento rogato per talem.
ibidem. nume. 19. fo. eodem.

Principalium sententiarum.

Sententia in qua non inserit causa an sit nulla. in repe. c. qm̄ cōtra. in ver. interlo. 2. appel. nu. 79. fo. lxxv.

Snia si sit lata p tres indices delegatos vel p tres arbitros: an sit necesse appellare ab eorū snia corā omnibus. in repe. c. qm̄ cōtra. in ver. interlo. 2. appel. nu. 13. 4. fo. xvi.

Snia incerta valet qm̄ ferl super aliquo petito. in rep. c. qm̄ cōtra. in ver. b. interlo. 2. appel. nu. 42. fo. lxxvii.

Sententia debet ferri in scriptis. in repe. c. quoniā cōtra. in ver. interlo. 2. appel. nu. 14. fo. lxxv.

Snia diffinitiva pōt ferri sine scriptis de consensu partiū. in repe. c. quoniā cōtra. in ver. b. interlo. 2. appel. nu. 15. fo. lxxv. Et debet recitari per iudicē. ibidem. nu. 16. fo. eodem.

Signū notarū appositū in principio protocolli an cēseatur repetitū in alijs. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. instrōrū produc. nu. 62. fo. lxx.

Sine strepitu verbū idē importat qd verbū de plano. in repe. cle. sepe. sup. ver. sine strepitu. nu. 1. fo. cv.

Socius criminis an possit esse testis. i. repe. c. quoniā cōtra. sup. ver. testiu depo. nu. 129. fo. l.

Soci an possit esse testis. in repe. c. quoniā cōtra. super verb. testiu depo. nu. 149. fo. liii.

Sollicitator cause an possit esse testis. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. testiu depositio. nu. 152. fo. eodem.

Statutum superueniens in vno extendit ad aliud quonescūqz duo parificatur vni regule antiquae. in repe. c. quoniā cōtra. nu. 19. fo. lii.

Statuto si caueat q in tali causa pcedat per simplicē querelā: quid importent ista verba. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. petitiones. nu. 22. fo. xxv.

Stipendiarius an possit esse testis. in rep. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depo. nu. 143. fo. liii.

Subdit an possit citari extra territoriu. in c. quoniā pira. super ver. citatiōes. nu. 25. fo. xi.

Succumbēs in aliqua interlocutoria: an

debeat condēnari in expensis. in repe. c. quoniā cōtra. in ver. expense. numero. 21. fo. c.

Supplicatio interposita infra decē dies: an impediat executionē snie in repet. c. qm̄ cōtra. in ver. b. interlo. 2. appella. nu. 73. fo. lxxviii.

Suspicio probat p solū instm̄. in repe. c. quoniā cōtra. super verbo recusationes. nu. 12. fo. xv.

De litera. T.

Abellio an possit esse testis. in repeti. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depositiones. nu. 116. fo. l.

Tabellioni potius creditur q nuntio. in repe. c. quoniā cōtra. nu. 31. folio. v.

Tabelliones quis possit creare. in repe. c. quoniā cōtra. sup. verb. instrōr p ductio. nu. 54. fo. lxxvii.

Tabellionis signū an requiratur in instrumēto. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. ver. instrōrū produc. nu. 15. fo. lxxv.

Tēpus interponēde appellatiōis qd sit. in repe. c. qm̄ cōtra. in ver. interlo. 2. appel. nu. 90. fo. lxxvi. Et quod petendi apostoles. ibidē. nu. 91. Et an tale tps possit prorogari vel minui p statutuz. ibidem. nu. 92. fo. lxxvi.

Tempus psequēdi appellatiōē qm̄ incipiat currere. in repe. c. qm̄ cōtra. in hb. interlo. 2. appel. nu. 147. fo. lxxv.

Termini pductionis testiu sunt quinqz. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. testiu depositio. nu. 71. fo. lxxv.

Testis dictū an valeat si nō reddat rationem dicti sui. in repe. c. qm̄ cōtra. super verbo. testiu depositio. nu. 20. 7. 23. fo. lxxvi. 2. lxxvii. Et an valeat dictū testis sup deterioratiōē. ibi. nu. 12. fo. lxxv.

Testis quō debeat deponere i iurisditiōē phāda. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 22. fo. eodem.

Testis quare debeat tāgere scripturā in rando. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 3. fo. lxxv.

Testis dictū vt valeat an requiratur vt citetur. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. ver. testiu depositio. nu. 11. fo. eodem.

B b iij

Alphabeticus index.

Testis habes parē affectionē ad ambas partes pōt esse testis: et valet eius testi moniū. in repe. c. qm̄ ptra. sup. verb. te stium depositio. nu. 100. fo. xlvij.

Testis an possit deponere dictū suū in scriptis pcedēte iuramēto. i. repe. c. qm̄ 3. sup. v. b. testiu depositio. nu. 7. fo. xxxv.

Testis iurās in termino si nō deposuit di ctū suū: an possit deponere extra termi num. in repe. c. qm̄ ptra. sup. ver. testiu depositio. nu. 14. fo. xxxvj.

Testis corruptus pecunia si dixerit verū: an repellat a testimonio. i. repe. c. quo nam contra. super verb. testium depo sitio. nu. 139. fo. lq.

Testis 7n^o nō facit semiplenā pbatōnē in criminalibus. in repe. c. qm̄ 3. sup. verb. testiu depositio. nu. 132. fo. eo.

Testis an possit esse exiles in pctō mor tali. in rep. c. qm̄ ptra. sup. v. b. testium depositio. nu. 133. fo. eodem.

Testis instigari? et testis sine scriptis quō differat. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 99. fo. xlvij.

Testis an possit iurare in alio loco q̄ in iudicio. in rep. c. qm̄ ptra. sup. verb. tes tium depositio. nu. 15. fo. xxxvj.

Testis ad hoc vt faciat fidē an debeat ēē rogatus. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. v. b. te stium depositio. nu. 39. fo. xxxix. Et an presumatur rogatus. ibidem. nu. 40.

Testis nō pōt q̄ esse quotiescūq; tractat de exonerādo. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. v. b. testiu depositio. nu. 113. fo. xlix.

Testis an teneat deponere de loco et tpe. in repe. c. qm̄ contra. sup. verb. testium depositio. nu. 154. fo. liij.

Testis deponēs falsam cui? dictū est nul la. an possit puniri de falso. in repe. c. quoniā cōtra. super verb. testiu fides. nu. 84. fo. xlvj. Et qd si deponat aliqd extra capitulum suepr quo est iurat^o. ibidem. nu. 85. Et quid si iuravit sim pliciter dicere veritatem: nec apparet ipsū iurasse sup certa causa: nec sup certo articulo: sed simpliciter iuravit postea pducōtur duo articuli super q̄ bus examinatur aliquid an valebit. ibidem. nu. 86. fo. xlvj.

Testis q̄ deponit super valore rei an de

beat reddere rationē dicti sui in repe. c. qm̄ contra. super verb. testiu fides. nu. 156. et nu. 158. fo. lv.

Testis scō deponens debet iterū iurare. in repe. c. quoniā cōtra. super verb. tes tium depositio. nu. 57. fo. xliij.

Testis pōt examinari quolibet die ferias to in repe. c. qm̄ contra. nu. 50. fo. viij.

Testis deponens p verbū credo: an pro ber. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. ver. testiu depositio. nu. 24. fo. xxxvij.

Testis dictū debet necessario cōcludere. in rep. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 25. fo. eodem.

Testis interrogatus sup numeratiōe de ponit pecuniā fuisse numeratā in pre sentia ipsius testis: interrogatus qui b^o p̄sentib^o r̄ndet ipso Joāne et Mar tino et. si postea ipsi interrogati respo deant q̄ nō viderūt an valeat dictū te stis. in rep. c. qm̄ cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 33. fo. xxxvij. Et quid si dicat se nō fuisse presentes. ibidem. nu. 34.

Testes an possint iurare in die feriato. in repe. c. qm̄ contra. sup. verb. testiu dea positio. nu. 15. fo. xxxvj.

Testes an possint pducī sup nonis arti culis post publicatiōē attestatiōnū. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. ver. testiu depo sitio. nu. 62. fo. xliij. et nu. 69. et 72.

Et an sup eisdē. ibidē. nu. 73. fo. xliij. Et an possint redargui de falso. ibidē. nu. 63. Et qm̄ dicant redargui de fal so. ibidē. nu. 64. fo. xliij.

Testes an possint quādoq; pducī. i. re pe. c. quoniā cōtra. sup. verb. testiu dea positio. nu. 46. fo. xl.

Testes pducēs an possint opponere cōtra eos. in repe. c. quoniā cōtra. sup. ver. te stium depositio. nu. 82. fo. xlvj.

Testes qui deponūt de auditu sup affini tate debēt esse granes p̄sone. in rep. c. quoniā cōtra. sup. verb. testium fides. nu. 184. fo. lx.

Testes an possint pducī sup caplis con trariis post publicatas attestatiōnes. in repe. c. quoniā cōtra. sup. v. b. testiu depositio. nu. 74. et 75. fo. xliij. et xlv.

Testes quot requirant. in codicillis. in re

Principalium sententiarum.

pe. c. qm̄ ptra. sup. verb. instrum̄ pduc. nu. 45. fo. lxxv. Et quot sufficiat ad re probandū in istis. ibidē. nu. 46.
Et tales testes debet esse of. exceptione maiores. ibi. nu. 47. fo. eodē.
Testes quot requirant ad quēcūq; actū p̄bādū. in repe. c. qm̄ ptra. sup. verb. testiu depositio. nu. 36. et 38. fo. xxxix.
Testes an possint cōpelli si noluerint de ponere dictū suū. in repet. c. qm̄ 3. sup. verb. testiu depositio. nu. 41. fo. xl.
Et qualiter cogatur. ibidē. nu. 42.
Testes nō requiruntur in actis. in repe. c. quoniam contra. nu. 27. fo. lii.
Testes singulares nullā faciūt fidē. in repe. c. qm̄ cōtra. et testiu depositio. nu. 27. fo. xxxv. Et qui dicant testes singulares. ibi. nu. 29. fol. xxxvii.
Testes volēs pducere qd debeat agere. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. testiu depositio. nu. 28. fo. xxxvii.
Testes si pure cōcordāt in dicto nō dicuntur singulares: s; nō cōcordēt in causis finie. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. ver. testiu depositio. nu. 30. fo. xxxviii.
Testes deponētes p eadē r̄ba psumunt subornati. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. r̄b. testiu depositio. nu. 31. fo. eo. Et qd si p̄nt reduci ad cōcordiā: an psumantur singulares. ibi. nu. 32. fo. eo.
Testes qm̄ pducunt ad eternā rei memoriam: an debeat citari aduersarius. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. testiu depositio. nu. 50. fo. xli.
Testes qm̄ possint pducī ante litis p̄testationē. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 51. fo. e. Et infra quē terminū sint pducendi. ibidē. nu. 52.
Testes repellunt a testimonio ex quinq; causis. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. testiu depositio. nu. 90. fo. xlv.
Testium depositio cōstituit ex duobus. in repe. c. qm̄ ptra. super verb. testium depositio. nu. 1. fo. xxxv.
Testificata qm̄ dicat quis didicisse. in repe. c. quoniam cōtra. sup. verb. testiu depositio. nume. 53. fo. xli.
Et quando nō. ibidē. nu. 54. fo. xli.
Testimonium de credulitate non valet. in repe. c. quoniam ptra. sup. verb. cōfessio

nem. nu. 43. fo. xxxv.
Tutor excōicat nō pōt interponere auctoritatē p pupillo. in repe. c. qm̄ ptra. sup. per verb. exceptiones. nu. 18. fo. xix.
Tutor an possit esse testis p pupillo. i. repe. c. quoniam contra. super verb. testiu depositio. nu. 117. fol. l.

De litera. U.

Ubi rei qualiter p̄betur. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verb. testiu depositio. nu. 157. et 159. et 160. fo. lv.

Uditor an possit esse testis p emptore in causa p̄trouersie mote ipsi emptori. in repe. c. quoniam contra. sup. verb. testiu depositio. nu. 109. fo. xlvii.
Uerba sine figura iudicij quid importent. in repet. de sepe. super ver. et figura. nume. 5. fo. cvj.

Uerba enuntiativa aliquorū actorū in instrumento: an p̄bent illa acta interne nūlle. in repe. c. qm̄ ptra. nu. 48. f. vii.
Uerba enuntiativa appposita in instr̄o qd operent. in repe. c. qm̄ cōtra. sup. verb. instrum̄torū pduc. nu. 39. fo. lxxv.

Uerba dedit: vendidit: tradidit et c. qd importent. in repe. c. qm̄ cōtra. super verb. testium depositio. nu. 164. fo. lvi.

Uerba viso libello: visa litis cōtestatione et c. appposita in sentētia quid operent. in repe. c. qm̄ ptra. sup. verb. instrum̄torū pduc. nu. 38. fo. lxx.

Ueritatē non posse aliter haberi quis debeat p̄bare. in repet. c. qm̄ contra. sup. verb. testiu depositio. nu. 44. fo. xl.

Uictus in quib; expēsis debet cōdemnari. in repe. c. quoniam contra. in verb. expense. nume. 23. et 24. fo. ci.

Uictus d; cōdemnari victori in expēsis. in repe. c. quoniam contra. in ver. expense. nu. 2. fo. xcvi. s; alit. ut nu. 3. et 4.

Uicinus p̄sumit scire facta vicini et ei⁹ conditionem. in rep. c. quoniam contra. super verb. testium depositiones. nu. 26. fo. xxxv.

Uir et vxor nō possunt esse testes p se nec cōtra se. in repet. c. quoniam contra. sup. verb. testium fides. nu. 96. fo. xlv.

Unus de vniuersitate an possit esse testis p vniuersitate. in repe. c. quoniam ptra.

Alphabeticus Index Principaliū Iniarū.

super verb. testium depositio. nu. 121. 2
122. fo. l. 2. ff.

Qus communis loquendi quomodo in-
telligatur. in repe. c. quoniam contra.
super verb. testium depositiones. nu.
176. fo. lxx.

Ut quis habeatur pro cōfesso tria requi-
rantur. in repe. c. qm̄ cōtra. super ver.
responsiones. nu. 2. fo. xliij.

Qus communis loquendi derogat proe-

prie verborum significationi. in repe.
c. quoniam contra. super. verb. in situ
productio. nume. 2. fo. lxxi.
Usurarius licet sit infamis ipso iure: ta-
men non est excommunicatus. in re-
pe. c. quoniam cōtra. super verb. testis
depositio. nu. 127. fo. ff.

¶ Finis.

Practica Lanfranci de Orzano. Fo. 5.

Veritas habeat locum. videtur tacite hic innuere: quod acta cause faciant plenam fidem absque alio adminiculo: quod etiam est verum: ut plene not. Fel. in. c. q. in punci. nume. i. ver. q. q. non iuratur de pba. Datum enim sint publicata: et conclusum sit in causa: quod est verum si modo fuerint scripta: ut not. d. Fel. in isto. ver. nono quero. post Bar. in. l. ne in arbitris. C. de arbi. dicens istam esse communem opti.

Solennis repetitio Lanfranci

de Orzano super. c. quoniam contra falsam. de probatio. et clemen. sepe. de verborum significatione. cum apostillis domini Benedicti de Hadis de foro sempro: nique et Celsi laugonis diffusi caulloni celte: ytriusque Juris doctorum: qui bis hoc volumen practice iudicarie iudicibus et practicis omnibus utilissimum eliminavit: et hac secunda editione adduxit.

Quoniam contra.

decretalis est famosa: et in ea tradit materia seu doctrina utilis et quotidiana: quam decretalem disposui pro exercitii gratia repetere: et que utilia visa mihi fuerunt examinare arbitratus sum. Dividitur namque in tres partes. In prima ponitur constitutionis causa. In secunda ponitur constitutio. In tertia ponitur iudicis negligentis seu contrafacientis pene impositio. Secunda ibi statuimus. Tertia ibi iudex autem et breviter hoc intendit. Ut veritas detegatur statutum est: ut acta que fiunt in iudicio ordinario seu extraordinario scribantur per unum tabellionem: vel loco eius adhibeatur duo viri idonei: qui singula gesta in iudicio habeant scribere: prout in litera patet. Iudex autem si circa predicta negligentis fuerit punietur per superiorem: et pro processu non presumitur: nisi quatenus in causa legitimis constiterit documentis. **¶ Nota primo causam quare scribuntur acta iudicij.** Nam ideo acta scribuntur: ut veritas habeat locum: et falsitas aboleatur: cum in iudicijs debeat esse veritati locus ut. l. finali. ff. de probationibus. Item hoc est introductum ne propter assertionem iniqui iudicis litigator ledatur innocentis. **¶ Secundo nota quod ex procemio sumitur causa**

muney opti. qd acta ad eorum validitatem erigunt scripturam. ubi res prehendit. Abb. Inno. et Anto. de butric. hic dicit quod acta erigunt scripturam motu verbis ter. dum dicit documentis. Tene tamen hanc opinionem quod acta per testes probare non sufficit: sed si amissa sint oportet quod probetur fuisse scripta. ita soluit Bar. Huius text. quos filii in op. adducunt de quo plenissime per Bal. in. d. final. ver. quare non nunquam acta. C. de re in. An aut verum acta appeli in istis.

Quare scribuntur acta iudicij.

Bar. no. post gl. q. non. in. l. i. ver. not. fm ista gl. et ibi posui in apost. ad ipsum in eo. ver. ff. de eden. idem ipse Bar. in. l. in fraudem. ff. neq. instrumenta. in ult. ver. ff. de iur. fil. ubi dicit quod falsificatio acta cause non punietur per statutum: quod puniet faciens falsum instrumentum. de quo vide Alberti. de rosa. in. q. parte statutorum. questio. xxxvi. et Arc. in trac. malefi. in glo. in ver. falsario. Celsus.

Practica Lanfranci.

Practica

a Finalis. adde Bal. in. l. f. de orig. iur. et Bar. l. l. f. et ibi Bar. ff. ad mace. tradit Bart. in. l. ambitiosa. ff. de decre. ab or. fa. et est ter. in. l. regula. §. l. 3. ver. initia pstitutionis demonstrat. ff. de iur. et fa. is. quem ad hoc alleg. d. An. de bu. in. ele. f. de elec. et Bal. in. d. l. vt liberis. C. de coll. alleg. hic per do. Lanfrā. et Bart. et Bal. in. l. si patruū. C. cōia vtri. du. et Bal. in. j. cōsti. C. §. quib. et Bart. in. l. cum quid. ff. si cer. pet. enj

fi. Et adde a Bal. in. c. ij. requirio. de app. qd cau sa proemia lis dī eē cā finalis. ad idē ter. in. c. 3 ex multa. et ibi no. abb. 4 moder. eē d voto. et Bar. 5 in. l. enj hi. ff. d. transa b etio et Bart. in. l. demon stratio fals fa. ff. de con dit. et demō. et car. flo. in. c. fin. d. elec. et in. c. pen. extra de cle ri. comus. et faciunt no. per Angelū in. l. si quis c eam aliter. ff. de verbo. oblig. et per Jo. de imol. l. l. quoties. §. Stichum. ff. de here. i. futu. cuz si.

et Old. in. consi. ij. et Lu. ro. in. consi. xv. et in. consi. xc. Et adde q quilibet effectus implatur et restringit a sua causa finali. l. cū pater. §. dulcissimis. ff. de lega. q. l. si is qui. ff. de acqui. possel. et in. l. ij. §. f. cum ibi not. ff. de act. l. voluntas. C. de fia detus. l. fi. C. de predi. curi. lib. x. cum simi.

b Corporis. adde do. Bar. fori. in. cōsi. cxxij. in. medio. j. colū. in. versū. ex quibus in. ij. parte. vbi alleg. eandem. l. testium. et eūdem. §. fina. alleg. hic per Lanfran. Adde Barto. in. l. i. m. i. et quod ubi posui in. addi. ad ipsum in. versū. per vi sum. C. de cano. frumen. vrb. Rome. lib. xi. Celsus.

c Falsari. ap. aut testis deponēs sup. negatiua psumat falsari. vis tu. d. alt.

finalis statuti. Ita probat hic. in. pūci. hoc idē probatur in. l. vt liberis. C. de colla. et in. l. fi. ff. de here. insti. et hoc tenet singu lariter Bald. qd tene mēti propter statuta: in. quorū principiā ponitur prociū. Nā si reperiatu aliquis casus in. quo nō ha beatu prociū statuti non habibit locū etiā ipsū statutū: q cessante p. oemio: et sic causa finali statuti debet cessare disposi tio statuti: vt in. l. adigere. §. qūio. ff. de iure patro. Tertio. no ta t q negatiua exceptio non est probāda. et cū hoc ter. concor dat ter. in. c. bone. §. de elec. et in. c. super hoc. §. de tenun. et in. l. actor. C. de proba. Ex quibus inferitur t qd negans nōn habet necesse probare id qd negat: cum sit impossibile et improbabile. t Nā ideo simplex et pura negatiua nō pōt probari: q: mon en tiū nulla est poatio: cū testes non debeant deponere: nisi super his que percipiuntur per sensum corporis. vt in. l. testiu. C. de testi. et in. l. qui testamento. §. fi. ff. de testi. Sed ea que non sunt in rerū natura non possunt cadere in sensum corporeū testis. Item testes debēt cōcludere necessario: vel presumptiue: vt not. eo. ff. plene in. c. in. presentia. et de his que non sunt non possunt necessario vel presumptiue testificari: tanq̄ super eo qd nō est. Licet enī testis interdū deponat super his que nō percipit per sensum corporis: veluti qd deponit super his que consistunt in iure: vt de domino: vt in. l. solā. per Cy. Bald. Bar. C. de testi. et per Bal. in. l. presbyteri. C. de epis. et cle. et per Juno. in. c. cū cau sam. j. de testi. Tñ testis debet cōcludere necessario: vel presump tiue: vt no. plene in. c. in. presentia. et super eo. qd nō vlg. quaq̄ facere pōt testis disponēdo super mera negatiua improbabili. redditur igitur suspectus: et tanq̄ falsarius punitur. vt ple nius no. per Juno. et Joan. de imo. in. c. licet. §. eo. et in. c. cū ec clesia sutrina. de cau. pos. et prople. et ibi per Innoc. facit quod etiā not. Ja. bn. et Ang. in. l. lucius. ff. de his q no. in. fa. Cōtra istud notabile op. fortiter de. l. nec codicillis. C. de cōdi. et demon strā. l. optimā. C. de contrahen. et commit. stipu. vbi dicitur quod opposcentes negatiua debent illam probare. hic autem dicitur

6 contrariū: ergo male. ¶ Sed per expeditiōe illi p̄rari est altius
 7 exordiu: cui rei gr̄a habem^{us} discurrere p̄ triplice specie ne-
 8 gative^{us} na^m alia est negativa facti: alia est negativa iuris: et alia
 9 est negativa qualitatis. pro quarū declaratione primo premit-
 10 to q̄ p̄ncipaliter duplex est negativa. una est pura: et simplex
 11 alia est coartata loco et tpe: vel alia rōne. prima fm̄ glo. tā iuris
 12 civilis q̄ canonici est improbabilis. ita t̄ gl. l. c. bone. s. de elec.
 13 Ita et tenet gl. in l. ij. ff. de pba. qm̄ sp̄iam reprobāt cōter doc.
 14 dicētes: q̄ aliqui simplex et pura negativa est p̄babilis: veluti si
 15 q̄s dicat titiū nō h̄re caputū in capite: vel si q̄s dicat titiū nō ha-
 16 bere lumina. ista em̄ est mera negativa: et t̄ p̄bat: nō sp̄ia glo. p
 17 cedit reguli: v̄z q̄ simplex et pura negativa est sp̄iabilis. fal-
 18 lit q̄ negativa est cōiuncta sensui testis: nā tūc est p̄babilis. Se-
 19 cunda aut̄ negativa coartata loco vel tpe vel coartata rōne: p̄-
 20 ta q̄ h̄z in se affirmatiua: vel alio mō aliqd̄ ponit in esse. illa b̄h
 21 est p̄babilis. et tūc in ista est fīda distinctio: de qua sup̄ra: v̄z q̄
 22 aliqd̄ est negativa qualitatis: et circa h̄mōi negativā sepe est soli-
 23 tū dubitare: et tūc incūbat p̄batio: an neganti vel aduersario. Cir-
 24 ca q̄ breuiter dic̄ q̄ opponētes negativā p̄o fundamēto sue in-
 25 tētiōis illā semp̄ negās p̄bare d̄z. istud est dictū Inm̄ l. c. sup̄ his
 26 j. de acc. Idē tenuit Bar. l. i. hoc iure. ff. de h. ob. Itē opponēs ne-
 27 gatiuā et h̄s p̄sumptionē s̄ se: necesse h̄z p̄bare illā negativā et
 28 ita intelligit. l. nō codicillos. s. all. in p̄u. l. aut̄ si. de p̄h̄. et cō. si.
 29 alle. in p̄u. loquit̄ in negativa coartata loco et tpe: et illa b̄h est
 30 p̄babilis. Casus aut̄ n̄fē decretalis loq̄t de mera et simplici ne-
 31 gatiua facti. Ex q̄b̄ breuiter p̄cludo duas regulas. ¶ Prima
 32 negatiua mera et simplex nō est p̄babilis. fallit q̄ negativa est
 33 cōiuncta sensui. ¶ Secūda r̄ta. ¶ Negatiua nō simplex quā q̄s oppo-
 34 nit p̄ fundamēto sue intētiōis vel vbi p̄sumptio est s̄ negantē
 35 alio nō p̄bat. ¶ Circa negativā iuris q̄s debeat cō p̄bare: dic̄
 36 aut̄ negat aliqd̄: q̄s est de ḡne p̄missio: aut̄ negat aliqd̄ q̄s est
 37 de ḡne p̄hibitiō. p̄io casu q̄ negat ino illō d̄z p̄bare: posteriori
 38 ho casu q̄n est de ḡne p̄hibitiō tūc negās nō p̄bat: s̄ ei^{us} aduer-
 39 sari^{us}. et sic est expedita scōa r̄ta. ¶ Circa tertiā negativā. s. qua-
 40 litatis est dicēdū aut̄ negat q̄ntas intrinseca naturalis: aut̄ ex-
 41 trinseca accidentalis. Si negat q̄ntas intrinseca naturalis: tūc ne-
 42 gatiū incūbit p̄batio: vt si dico tu nō es sane mētis mihi p̄batio
 43 incūbit: q̄ secūdū naturā q̄bet p̄sumit sane mētis. et ita intelli-
 44 git. l. nec codicillos. C. de codicillis. Si aut̄ negat qualitas intrin-
 45 seca accidentalis: vt si dicat: tu nō es doctor: tūc neganti incūbit
 46 on^{us} p̄bati: s̄z aduersario dicēti se doctorē. vt in l. h. C. de p̄f. et
 47 medi. li. xij. Si t̄h̄ semel cōstitit de tali q̄tate: p̄ ea p̄sumit: et ad-
 48 uersariū onus p̄bati trāstēre. vt in l. s̄z et reprobati. l. p̄n. ff. de ex-
 49 cusa. r̄ta. Si aut̄ qualitas intrinseca negatiua sit cōformis actui
 50 negatiū incūbit p̄batio: veluti si dicat: n̄fē ducatus non est de au-
 51 ro. nā hic negat qualitas rei cōformis: v̄z aurū q̄s cōuenit du-
 52 catō: nō negatiū incūbit p̄batio: alio aut̄ neganti qualitatē extrin-
 53 seca nō incūbit onus p̄bati: vt l. ex p̄sona. C. de proba. et l. non
 54 est necesse. ff. eodem titu. ¶ Unum non omitto: quod negativa
 55 coartata loco et tpe: interdum non est p̄babilis: veluti coarta

de Imol. in
 cōf. cxxvi.
 in. i. parte. et
 antedatatur
 suspect^{us} vis
 de per eum
 in cōf. ciiij.
 in. iij. parte
 et qualiter
 deponere de
 beat vide p̄
 eum in cōf.
 cxxvi. ij. p̄-
 te. Adde. d.
 in cōf. d. phis-
 lip. Decimum
 p̄ceptorez
 meum in in-
 re cano. p̄li.
 sub. lxxij. p̄
 si. tertio d̄a-
 to r̄c.

*Triplex
 negatiua
 facti
 iuris
 qualitatis*

¶ Negatiua
 facti. Adde
 idē p̄ Bald.
 l. marga. ff.
 negatiua. s.
 vi. et p̄o h̄a^m
 materia. v̄z
 d. fr̄aci. are
 in l. in illa.
 de ver. obli.
 et q̄s ibi di-
 xi in ap̄st̄i.
 et dno p̄ba l.
 l. nec s̄a. de
 acq̄. here. et
 in l. p̄anto-
 nino. s. rei. s̄
 acquirē. h̄e-
 re. et in l. ij.
 C. de erro. ad
 uo. r̄ta. l. ne
 mini. C. d̄a^m
 uo. diuerso.
 ludi.

Practica

a Cñd pbat. Duob⁹ em testib⁹ affirmantib⁹ plus credit q³ mille negantibus: vt no. glo. sing. in. l. diē pferre. §. si plures. r. ibi posui in addi. ad eam. ff. de arbi. quā ad hoc dixit singu. Old. laudēsis put. refert r. sequit. Nic. de neap. in. l. i. in pn. ff. de vetre inspi. r. Ant. corse. sing. suis in p. testis. incip. duo testes. Celsus. b Cōtineri. Un vide. Abba. hic. q³ dicit idē inducēdo literā huius tex. ibi: con-

clusiones r.
Sic nāq³ di-
cit pondera-
ver. r. cum
seq. q³ apte
innuunt qd
etiā snia lit a
redigēda in
scriptis: cuz
illa sequat^r
post conclusio-
nē: r. idē de
appellatiōe
diffinitiva
nā supra tā-
tum sentit
de appella-
tionibus ab
interlocuto-
ria: q³ illud
pbat. seqtur
pbat. interlo-
cutiones: atq³
qd operare-
tur illa ver-
ba r. q³ oc-
currerēt cō-
petenti ordi-
ne cōscribē-
da: cuz post
cōdationē
nō speretur
alia acta p-
ter sniam r.
appellatio-
nē. alleg. ad
hoc. c. cū di-
lect⁹. d. si. in
stru. r. q³ no.
Inn. i. c. pa-
siorat. de cā
pos. r. ppe.
r. dicit raze-
re cap. cum
eterni. de re

*negativa
quomodo
probat*

tatio est a deo parua quod non pōt cadere in sensum testis: pū-
ta si probet quem contraxisse hoc anno. Et aduersarius probat
se fuisse absentem toto illo anno. certe si testes dicant illū fuisse
in alio loco toto illo anno: nec potuisse alibi dicto tempore con-
trahere quin sciuerit tale dictum tanq³ nullum et impossibile
non probat. Nam impossibile est q³ quis potest scire q³ aliquis
steterit in aliquo loco per totum annum: quia tēpore quo dor-
miebat testis potuit alibi esse. istud est dictum singulare Bald.
in. l. actor. C. co. titu. r. sic habetur patchia limitatio ad. l. opti-
mam. C. de contrahē. r. commit. stipula. C. vidimus quodplex
sit negatiua: r. cui incumbat onus probādi negatiuam. C. wo-
do quero r. qualiter probetur negatiua. dic qd vbi negatiua est
probabilis. probanda implicatam affirmatiuam hoc modo volo
probare quem non esse sane mētis: probabo quod protegit lapi-
des: probādo qd ipse dicit verba ridiculosa. probatur etiam ne-
gatiua adiciendo dicto ipsius testis qd non potuit aliter fieri:
quin ipse sciūset: vel audiūset. hec est sententia Bart. in. l. he-
redes palam. ff. de testamē. in pūcip. r. ibi plene per me. hanc
eandem sententiam tenet Bald. in. l. q. de bono. possesio. secun-
dum tabu. r. tenuit gl. in. l. i. §. i. ff. de iure actus pūna. C. iē
nota. r. q³ tam in ordinario iudicio q³ summario requirunt acta
que conficiuntur in scriptis. Veruntamen in summaris mul-
ta possunt refecari: r. maxime in articulis. Nam articuli de ne-
cessitate non sunt formandi in summaris: super quibus indu-
cuntur probationes. In ordinariis autem debent articuli ipe-
cifice et sigillatim fieri: vt fiant probationes. ita dicit Barto. in
extranaganti ad repūendam in verbo summaris. C. nota
hic videri casum in quo sententia non dicitur esse de actis: nec
continetur appellatione actorum. nam hic enumerantur om-
nia acta: r. tamen nihil de sententia dicitur. probatur etiam ex-
presse in. l. i. C. vt lite penden. Contrarium autem tenuit Barto.
in. l. in fraude. in. §. neq³. ff. de iure fisci. dicens sententiā appella-
tione actorum contineri. idem tenuit Bald. in dicta. l. i. et est
ipsa veritas r. pro hac sententia est casus in. l. acta. r. in. l. actor-
um. ff. de re iudica. Non oblit. iura in contrarium allegata. pri-
mo non oblit. secundum Joā. de imo. iste text. quia ideo hic non
expūmitur qd sententia sit de actis: quia alibi hoc expūsum
erat: quod sententia esset de actis. vide licet. in. c. fina. de re iudi.
in. vi. Ista ratio Joā. de imo. non placet mihi: nec sequenda.
moneo: ratione tali: nam tempore istius decretalis non erat
inuenta illa decretalis. Est ergo alia respōsio melior qd in text.
b isto immo probatur sententiam contineri. non ob. l. i. C. vt lit.
pen. cui nō respondēt aliqui doct. hic: qd ibi ponit alternatiua
actorū vel pronuntiationis: ad denotandū qd pronuntiatio est

Lanfranci de Orzano. Fo. iij.

Indic. lib. vi. c. cū inter. de re indic. et facit argu. a maiori arguēdo prout hic videtur de p. cū. et hoc idē referēdo cū sequitur feli. hic in vers. no. quinto. qui alleg. ter. in illud. in aut. vt fratrū filij. et in l. gesta. cū suis glo. C. de re iudi. et in l. ij. C. de eden. p. o quo adde Bald. in consilio. cccxxvii. et pari. de puteo in trac. indica. in ver. vtrum iudex. in fine. quibus adde omnino Barto. in l. is apud quem. in

finis actorū. Ita tenet Bald. in d. l. ij. Ista ratio Bal. non placet mihi: quia imo executio est finis actorū: nō pronuntiatio. Deinde de ego rñdeo aliter ad d. l. ij. Et pmitto tñ quoniescūq; altera tua ponitur inter genus et speciem: vel inter totum et partem: semper resoluitur in copulam et vt est tex. in l. sepe. versic. et cum dicimus. ff. de verb. sig. et in l. quintus. in fi. ff. de aur. et argē. leg. hec est snia Barto. in l. i. ff. de reb. dub. tunc aliud sequitur: quod quando copula ponitur inter genus et speciem. dico qd species expressa nūq; continet in genere. vt l. cū delationis. §. cum fundum. ff. de fun. instru. et quod legitur per Barto. in l. i. ff. de rebus dubijs. stat ergo conclusio: qd appellatione actorū continetur sententia. Similiter exceptio est de actis. nam exceptio non est necesse fieri in scriptis: sed sufficit oretenus exprimere: vt deinde apud acta redigatur. tex. est in l. scire. §. oportet. ff. de excusa. tuto. hoc tenet expresse Barto. in l. i. ff. de accep. et ita tenendum est in indicando. hec snia Barto. nō placet: quia imo mihi videtur requiri: vt semp fiat in scriptis. moneo: tali consideratione: nam non debet licere reo qd non licet actori. l. nō debet. ff. de re iudi. sed de iure eoi requiritur qd libellus in quacūq; reformetur in scriptis. istud probatur de iure cano. in c. j. §. de libel. obli. preterea illud idē ius tribuitur reo in exceptione: qd actori in petitione. nam sicut libellus debet esse clarus: ita exceptio clara. et sicut producens libellum obscurum succūbit si opponat. vt. §. in. c. ff. de libel. obli. ita opponens exceptionem obscuram succūbit: vt in cle. cū repulsionē. de appel. et l. i. §. labeo. ff. de fin. qd in relligē si sit obscura et opponatur. ita dicit Barto. in l. ab anastasio. C. man. et nā reus dicitur esse actor in exceptione. vt in l. exceptionibus. ff. de excep. preterea dicit qd imo plus esset fandum actori: vt non daret libellū in scriptis q̄ reo: quia in principio litis magis fauetur actori: q̄ reo: vt est tex. in l. dedi. i. pnc. ff. qui satis. cog. et in l. inter stipulantem. §. j. ff. de verb. obli. hoc tenet glof. in c. cum ad sedē. §. de resti. spolia. Et scier omnibus concludo: qd reus tenetur exceptionem suam dare in scriptis. Non obstat. §. oportet. §. alleg. p. Bar. quia dupliciter respondeo. nam §. ille procedit de iure ffor. et sic de iure vete. secundum quod quis poterat suam exceptionem sine scriptis proponere sed de iure nouissimo per aut. offerat statutū est: quod libellus debet in scriptis offerri. et sic eodem iure debet exceptionem in scriptis opponere. et Quotiescūq; enim duo parificantur vni regule antique: statutū supueniēs in vno extēditur ad aliud. ita est tex. in l. si qd seruo. C. de fur. cōiuncta. l. non tñ. §. j. ff. de ser. corup. hec est snia Barto. in l. marcel. §. qd autē. ff. ad treb. et ista est optima respōsio. Sciēdū est autē qd delegatiōes et cōmissiōnes causarū nō sunt de actis: qz pñt fieri extra iudiciū. ita tenet

pñci. et qd ibi posui in additio. ad ipsum. i. verficu. acta. C. de eden. et Bald. in l. nec suppliare. num. j. vbi etiā posui in addi. ad ipsuz. in ver. nec contineat sententia. C. vt lite pendē. Celsus. a Resoluitur in copulam. Adde quista est diffusa materia et per latos fines vagata. Ut de per feli. in c. iter ceteras. quasi per totuz. c. de rescript. Abba. in c. cōstitutus. et quod ibi posui in addi. ad eum. §. restitū. in integ. feli. in c. inter. versicu. ceterum. de quibusdam. de cuius libel. appellatio Celsus.

*Exceptio
in scriptis
offertur
et sic
de cuius libel.
appellatio
Celsus.*

Practica

¶ Index vel pcurator. Adde q Abb. in isto. c. qm̄ s. ver. venio nūc finaliter d
p̄ia dicens fuisse opi. Inn. ⁊ Ant. de bu. hic idē tenet s̄r. Bar. in. l. 13. C. de proct.
Quis glo. ibi. ⁊ in. l. p̄positius. s. rat. ff. de p̄c. teneant cōtrariū: sed istas glo. q
faciunt p̄o opi. Lātrā. secut sunt Sali. ⁊ ibi Bal. ⁊ Pau. de cast. in alleg. l. 13. in
s. sed tūc. Jo. an. ⁊ imol. no. in. d. c. qm̄ p̄rs. ⁊ Ant. de bu. in. c. m̄z. 20. ferrariensis.
⁊ fel. l. d. c.

qu. quæro s3
 oēs hic. r rō
 eoz est: q3 et
 q3 fuit admis-
 sus pcura. a
 vsq3 pre. lit.
 vñ eē quasi
 possessor of-
 fici pcura. b
 tionis: r p-
 pter hoc ille
 qui opponit
 debet pba-
 re: r nō pēn
 21 rator docere
 de manda-
 to suo ex q
 est in posses-
 sione officij
 22 pcur. ita nō. c
 Felin. post
 imo. r are.
 23 q. t. Sed quid si acta sunt non in scriptis: nūquid poterunt pro-
 bari per testes. Glo. in l. si pteor: §. marcellus. ff. de iudic. varia-
 nit Inno. hic tenet q3 possunt probari per testes: quā sententia
 sequitur Ioan. de imo. Bar. aut tenet contrarium. Bal. vero in
 l. emancipatione. C. de fi. instru. r in l. testium. C. de testi. r Ant.
 in d. §. marcellus. dicūt quod aut acta sunt: facta in scriptis: sed
 postea sunt perditā: tūc possunt probari per testes. r ita loquitur
 Inno. Aut acta nō sunt facta in scriptis: r tūc non. r ita im-
 pellere pro-
 curato: em vt exhiberet mādātum. vt not. in d. c. j. de elec. lib. vj. r per quam dō.
 Abb. i loco palle. modificat dictū Inno. vt ibi plene post alios i apost. meis po-
 sui: nec omitto q3 ista hnt et locū i indice: vt nō. dicti dō. Abb. r Felin. vbi. §. Cels.
 b C. Copia inferre delegationis. ita nō. Bar. Bal. Alex. r doc. in l. q. ff. si q3 in
 ius voc. nō te. Bar. r doc. in aut. qui semel. C. quō r qñ index. r Paul. de ca. consi.
 p. lviij. Qd dic esse verū: si delegat. est psona vilis: citat in longinquis partib.
 ita q3 Inno. in c. cū in iure. de offi. deleg. not. Specn. titu. de cita. §. iā de citatio-
 ne. ver. sed pone. Roma. in l. sciē dnm. ff. de verb. obli. r dixi in lib. cōsue. Burgū.
 in proe. in glo. in ver. noz lettres patchtes de cōmission. in fi. Celsus.
 c Statutur protocollo. vide per Abb. in c. ex literis. in pch. nota. r quod ibi addidi.
 de testi. in integ. Bar. in l. sempronius. ff. de leg. y. dō. Felin. in isto. c. versic. nota
 septimo. ibi: possit veritas. Celsus.
 d C. Rou. vide Paulum de cast. in consi. q. Et pro solutione capituli sicut. de re

iudicata. Adde qd not. s. in. j. addi. in ver. ut veritas. s. nn. j. Celsus.

¶ Verbu. re. de qua dictione vide feli. in. c. cum. p. de fide instr. et ore. in. lea. d. de duo. re. et qd ibi dixi in apost. post remis. feli. ibide p me data. et in. c. ch. p. tabellio. ver. v. querit. de f. instr. philip. fran. in. c. s. in ceteris. et ibi posui in apost. ad ipm. in. de dictione re. de cle. p. ing. lib. vj. et ibi dixi i apost. ad Semi. dixi

telligit Bar. et ista sinta est tenenda. Ego dico ultra oes q habe-
mus casum expsum: qui no allegatur: ex quo deciditur: qd acta
24 possunt pbari p testes: in. c. sicut. j. de re iudi. et Item nota in
a verbo re. qd qn verbu. re. reperitur extesum. tunc illud est nome.
Item reperitur aliud abbreviatum: quo vntur tabelliones in
suis abbreviatis. talis confessus fuit re. tunc quid significat
le re. dicendu. est: qd unportat vt extendatur fm consuetudinem
aliorum instrumentorum in tali materia cōsectorum fm Bar.
in. l. gallus. s. idē credendum. ff. de libe. et posth. vbi plenissime di-
xit. et Bal. in. j. rñ. C. de fide instr. et Joan. de imo. et Ant. de bus-
tri. in. c. cū Joannes gremia. de fide instr. ¶ In glo. q. in fi. no.
25 quod tibi index cognoscat summarie de plano sine strepitu et si-
gura indicij: vtpote ex forma literarū: puta princeps scribit of-
b ficiali: qd cognoscat et determinet questionem summarie re. b qd
nihilominus est procedendum in scriptis: et oia acta debent in
26 scriptis fieri. ¶ Et est notā dū qd huius clausula in literis ap-
posita summarie re. si scribitur indici ordinario: qd a s. fuit index
cōpetēs in dicta causa virtute talis clausule dicit esse delegat.
q: alteratus est pcessus. Si autē princeps scriberet indici ordi-
nario: qd cognoscat de aliqua causa: in qua a s. erat cōmpetens
nō apposita dicta clausula: tūc index nō efficitur delegatus: sed
b: p. incepta excitare eū ad iurisdictionē exercendam. p. hanc distin-
ctionem ponit Inno. in. c. l3 in corrigendis. s. de offi. ord. vbi est
bonus tex. hoc dictū trāsportauerūt nostri legisse in. l. et quia. ff.
27 de iurisd. om. iud. ¶ In glo. q. in fi. Et ista si colligitur qd re-
stes nō requirunt in actio: et ideo quādo fit aliquis actus in iu-
dicio nō est necesse qd tabellio dicat presentibus talibus re. sed
sufficit qd scribat actū in pñtia iudicis: vtz ad bancū iuris: l3 nō

post bar. in
l. argētar.
nu. iij. ff. ex
hoc vbo re.
l. apost. l. eo.
ff. de edē.
post. Ja. re-
buffi. l. l. i. in
tis. nu. q. iij.
ff. de hoc v-
bore. C. s. de
cre. decu. li.
et dixi l. l. ce-
tera. l. apost.
ad ter. l. eo.
ff. de leg.
j. et in trac.
clausularū.
in clau. con-
tract. ff. si. re-
nūtiatur re.
Celsus.
b ¶ Sum-
marie. Adde qd
operet ista
clausula su-
marie b: p
quos possit
cōcedi. bar.
in extraua.

ad reprimendum. in glo. in versis. summarie. et quod ibi addidi. Zaba. in cle. so-
pe. ver. summarie. de verbo. signi. feli. in. c. dilecti. in. j. opp. et ibi per disc. se. do.
de iudi. pet. de fer. in titu. for. libelli. in autenti. res. in versis. summarie re. et quod
ibi etiam addidi. et thippo. de mar. singu. suo. et quod incipit: clausula summa-
rie. et. j. cause delegati. et summarie numero. j. apostill. in versiculo. clausule. vbi
plene dixi. Celsus.

¶ In pñtia iudicis. Adde Bar. in. l. pacta nouissima. C. de pac. quē referūt et se-
quunt frāci. art. et d. Alex. de imo. ibi qd pñtia iudicis operat. qd qn contractus
fit coram iudice: cessat presumptio doli vel metus. allegant. l. j. de predi. cur. li.
et ideo ibi dicit Bar. elegāter: qd si in cōtractu interuenerit decretum iudicis:
nō poterit cōtrahēs illū cōtractū rescindere allegando se deceptū ultra dimidiū
insti pretij: quod an sit verū dic vt per Alex. de imo. in. d. l. pacta. in. j. nota. Item
operatur etiā presentia iudicis fm. d. fran. are. in. d. l. pacta. qd testamentū et do-
natio causa mortis facta coram iudice: et duobus testibus valeat. iuxta no. in. l.
p. m. in. c. de test. vbi ipse remittit. p quibus vide etiā et hic adde que ibi in. d.

Et in j

Practica

L. pacta. dixi in apostil. ad Fran. areti. De primo membro huius apostil. dic. vi. ¶ Anto. cor. sing. suis in vers. minor. Celsus.

¶ C. ista vidi. Adde feli. hic q. allagat Bal. in. l. nullū. C. de test. dicētē notarium nō videntē vacillationē nō teneri scribere: q. ita sit: sed solū q. iudex ita dixi. al. leg. Inno. 7 Jo. an. hic: 7 adde etiā pnt hic refert feli. q. si notari⁹ scribat vacil-

*quid a
nō regred
tur testes
in actis.*

lationē sine
mādato ius
dicis: nō p
bat vtp bal.
l. i. q. falsa v
varta. ff. de
test. i. apost.
7 p. an. sing.
i. aut. vt spō
la. larg. i. §.
7 hoc l. sing. i.
f. eodē mō
si tabellio. 7
ita practica
tur vltra h
dicta p. Lā.
frā. Adde la
te de hoc p.
pān. i. proc.
decre. nu. ij.
in addi. l. f.
examinator
7 potissimū
i addi. no. 6
q. dicitur post
bar. l. l. 6 mi
noie. §. pti
mū. nu. iij. i.
apost. l. f. di b
cebat trepi
dando. ff. de
qō. 7 qō po
sui post bal.
l. alle. l. nul
luz. nu. ij. in
apost. l. f. q.
iudex ita di
cit. C. d. test.
Celsus.

appareat de aliquorū testiū p̄sentia: neq. subscriptioe: vt in. l. in
donationem. C. de dona. Et hec est opinio cōs: 7 est rō qre nō re
grunt testes in actis: q. acta suscipiūt antoutatem ex p̄ntia in
dicis: nō aut ex p̄sona tabellionis. ita dicit hoc singulr Inno. di
cens: q. notari⁹ d. scribere quātā fides adhibēda sit testi. nā scri
bere d. qualiter testis vacillauit qñ deposuit dictū suū: 7 expri
mere qualitatē vacillantis: pnta q. dicat talis testis interrogat⁹
quando deposuit dictū suū timebat 7c. 7 hec poterit scribere
etiā si ipse notarius hoc nō viderit. nā sufficit si notarius dicat
iudex dicit mihi notario: q. scribere debeāt talia: scilicet q. talis
testis vacillabat: vt timebat 7c. melius tñ erit si notari⁹ adiciat.
Et ego etiā ista vidi. ¶ Si tamen testis interrogatus et exami
natus voluerit se defendere audiens notariū scribere de vacilla
tione debet audiri: hec sunt vba Inno. notabi. ¶ Hic attēde tñ
in eo q. dixi acta valere sine testi⁹ qō tñ de cōsuetudine seruat:
qñ in sententijs diffinitivis adhibeantur testes: et ideo cū sit de
cōsuetudine: est etiā obseruandū: q. cōsuetudo est optima legū
interpret: vt in. l. si de interpretatione. ff. de legi. l. ita tenet hic gl.
28. 7 Joā. de Imol. ¶ C. glo. in verbo citationis ibi. t. licet. f. Et ista
glo. colligitur q. iurisditio delegati perpetuatur per solā cita
tione m. hoc est verum de iure cano. de iure autem civilī ad hoc
vt perpetuetur iurisditio requiritur litis contest: vt not. glōf. 7
doct. in. l. 7 q. ff. de iuris. om. iu. 7 est text. in. c. relatu. §. de offi. de
leg. vnde versus. Tu teneas gratū leges tenere relatu. ¶ In
29 glo. ibi: si quis postea 7c. Et ista glo. no. f. q. ex sola citatiōe quis
d. preuenire iurisditioē. nam si quis fuerit citatus coram iudi
ce seculari: 7 post citationē efficiat cleric⁹/lis d. debet finiri corā
seculari. 7 hoc operat citatio⁹ vt in iuribus 7 glo. p. alleg. ¶ In
glo. si. ista glo. sentit vnum fore contrariū hoc modo: hic videtur
tex. innuere f. q. soli iudici creditur: sed cōtra soli iudici non cre
ditur de gestis coram eo: vt in. c. eū a nobis. §. de testi. multomi
nus credēdum est nuntio. glo. non soluit neq. docto. Sed dic q.
ideo nūtio creditur: quia est iuratus exercere officiū suū: 7 depo
nit de his que spectant ad officiū suū. Sed iudici non tre
ditur: si velit dicere q. citauit aliquē vel q. lis fuerat contestata
corā eo 7c. q. istud nō est officiū suū: 7z officiū suū est admittere
acta 7 sniare. In eo tñ qō d. q. non credit iudici. Aduerte vbi est
Celsus.

**¶ Citatio. Adde bal. in. l. ij. C. de an. ex. vbi ponit. xij. dicta antea circa infraci
tatiōis. 7 feli. in. c. ad petitionē. de accu. x. extra glo. vbi de citatiōe multa extāt
7 eū accumulata. Adde post oēs q. nō dñs me⁹ do. Phil. deci⁹ Phil. c. x. qō lei. di
uino iplorato p̄sidio pponit q. inde⁹. do. Mic. bderu. l. §. in. §. viij. post mediū in
l. d. in. om. iu. no. post oēs i addi. ad Ja. rebus. l. l. si diuina dom⁹. nu. iij. i addi. C.
de exacio. trib. l. x. 7 in addi. ad deci. capelle l. qō. de. 143. 7 in trac. do. bal. de of.**

fi. in. q. hinc subdit. i. i. q. j. c. dixi. post Bar. i. l. idē vlpian. §. sunt 2 alij. nu. ij. h. itē iducit ad. q. quondiana. i. lec. sic. de neapo. si. de excu. tu. post Bal. i. l. officia les. nu. j. i. apo. i. h. fact. est cleric. C. d. epi. 2 cle. post Sali. i. aut. statum. nu. ii. in h. fact. est cleric. C. d. epi. 2 cle. post Guil. de cu. i. alle. l. officiales. nu. j. i. h. fact.

data arbitratorib. p. rās 2 licē. pcedēdi i scriptis: 2 sine scriptis: qz si aliq. arbitratores pcellerint sine scriptis poterūt eē testes: 2 testificari de gestis corā eis. istud est dictū sing. Bar. i. aut. ni. si breuiores. C. de sen. ex. peri. reci. In eo q. d. credēdū soli nūtio: puto 2 iurato. Host. tenuit. Siā fm Bar. in extrana. ad rep. unē. dū. in verbo: per mutuū tenet esse credēdū soli nuntio in his que spectāt ad officiū suū. hec est verior opi. quā ēt sequit. Joan. de 31 imo. C. Si tñ esset cōtētio inter tabellionē 2 nuntiu: qz diceret nūtiū se fecisse relationē. notari. aut negaret illā esse factā: po tius credit tabellioni fm Cy. an. l. si q. decurio. C. de sal. q. ta bellio est plonā dignior. C. Est tñ limitādū id qd. s. dixi de nū tio. fm Jo. and. vcz qd. credit nūtio: verū est quo ad hunc effectū: qd. possit ad sniam diffinitūā procedi. quo autē ad hoc vt vict. non possit appellare tanq. cōtūmā: nō creditur nūtio: ita tenet 32 sing. Jo. and. in. c. cū parati. de app. C. Cāpio glo. quā dimisi su per verbo reprobatiōes hui. c. sup. questonū. in fi. Et ista glos. colligit. t. q. pcellus agit. p iudicē recusatū post reculationem de eo factā valer 2 tenet si non appellet. ita tenet Inno. in. c. euz spāli. de offi. deleg. 2 hoc p. text. expressum in. c. iudex. de offi. de leg. lib. vi. cōtr. artā sniam tenuerūt Host. 2 Bart. in. l. q. poterit. ff. ad. treb. per. tex. in. l. vnica. C. si quācūq. predi. digni. Uos au tē teneatis sententiā Innoc. p. iura p. eū allega. nec obst. dictū. l. vnica. per Bart. allegatū: qz est speciale in illo casu. d. l. vnica. in ordinū iudicis delinquentis. sicut 2 aliud ibidē est speciale. nāz de iure ciuili iudex ordinarius nō pōt recusari tanq. suspectus. in aut. si vero. C. de indi. speciale est in. d. aut. C. Cāpio glos. in per verbo petitiones. in fin. glos. de hoc dic. plene: vt in iuribus allegatis. p. glo. 2 Auto. de but. 2 ceteros docto. C. Cāpio glo. in verbo. cōfessiones. in fi. glo. Et ista glo. colligit. t. qd. cōfessio po sitionis quā fecit ille cui sunt positiones: pōt reuocari p. confi tētē. pbatō errore. qui error. pbat. p bando rē aliter se habere: qz sit confessus: vt in. l. post diuisionem. C. de iuris 2 fac. igno. 2 iux ta plene nō. in. c. fi. s. de cōfes. 2 faciunt nota. p Bar. in. l. non fa tetur. ff. de confes. similiter si qd. negauerit positionē sibi factā: poterit postmodū confiteri 2 renocare negationem: dicendo qd. illud qd. negauerat non erit negandum: 2 q. confitetur illud qd. est positū per aduersariū. Et si aduersarius cōfiteatur illū er rasse: negando satis est probatus error negantis: quia iustum est credere aduersario: vt i. l. j. ff. q. act. de pe. est anna. ista sunt verba Bart. in. l. post legatum. §. his autem. ff. de his qui. vt in dig. et tunc ex tali iure negato renocatione secuta: vt. s. poterit

tenere bal. i. l. his solis. C. de reno. dona. p. q. vide Pan. de cast. i. p. si. c. lxxv. 2 lud. ro. i. p. si. ccccccj. Breuiter an 2 qñ sit credēdū nūtio. 2 i. qd. 2 quat. ego plene exa minau hūc articulū in li. p. sue. burgū. in fi. de iustitia 2 effectū illi. §. melihera 2

est clericus. post Dy. l. l. q. metu. i. h. post delectā clerica. ff. de re milit. c. Celsus.

a C. Coram eis. Unde te li. l. cū a no bis. i. h. reli. q. d. test. vrb. q. nō. f. eo. §. testū depo sitiones. nu. lxxij. h. l. j. i arbitratores. i. apol. i. eo. h. si. Celsus.

b C. Officiū suū. Adde Fel. l. c. j. de in. h. iij. cō. el. vbi dicit q. credit nū tio dicēti se

citasse: et nō creditur sibi dicenti indi cē pmississe.

rō qz officiū suū nō ē ele ctum circa hoc. i. qd. di cat iudicem commisse.

vn male fa ciūt notarij scribētes ta lis ad com missionē in dicis citauit.

2 hoc refert

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Index v. d. inarius nō pōt re. c. in. d. p. h. p. r. l. l. a

Practica

sergls in glo. in eo. ver. in prin. et p tota glo. et in addi. ad Bal. in l. pperadum. et si quide. nu. xij. in ver. excentores. C. de indi. post Bar. in l. palatinos. nu. ij. in addi. alex. in ver. natio. C. de colla. fun. fil. lib. xj. et consi. suo. cxxvj. inci. non cre- ditur nuntio. et in stilo parla. parte. iij. arresto. cciij. et dixi post collecta. in. c. dila- cti. in. v. in apo. in ver. nunquid creditur nuntio. de dolo. Celsus.

¶ Cōfiteri.

Et si nūq̄d poterit rez uocare pos- tionē. dic q nō. nūq̄d do- ceat de erro- re. vt p do. a Bar. so. l. p. b. clviij. lci. vi- as. ver. non postponēs. l. ij. pte. an videat p fite- ri. nō. d. ale. xā. de imo. l. p. lxxi. l. iij. parte.

¶ Capitis

Ad qd pda- tes capiti vi- deat p fiteri cōtēta l. eis vide. d. ale. de imo. l. p. l. i. q. pte.

¶ Cōfiteri

imprimenti Tu vide de hoc Bar. in l. si duo. §. in lian. ver. q ro iurta. ff. de iureiur. vbi Alex. de qd si rhdeat sine ptesta- tione q pui- dicat tal rh- so. xidē no. ibi Barto. et

Bar. in l. si sine. de lter. act. Inn. in. c. put. de dolo et cōm. spe. in ti. de de po. §. vi. ff.

et scias p quib. Ad do glo. ibi. et si post prestitū. in hb. rōnabili. de cōfess. li. vi. qd

est verū hū Bal. in sua marga. in x. testis. qd est oīno impertinens. q autē dica-

nt posicio impertinens: vide Bar. in alleg. §. qd seruari. ff. l. qd est posicio. et ibi

negas ius suū fundare. vbi aut qd negat positionē non posset et inre negato ius suū fundare: vt no. Bar. in. d. l. post legatū. hinc est qd dixit Bal. in l. cū pretū. C. de lib. cau. q confessio facta no- cet cōfiteri: nisi aduersari^o negauerit. nā tūc talis cōfessio nō no- cet cōfiteri sūm Bal. vbi. §. et no. q sunt vilia. ¶ Unū est mēti te- nēdū q ponēs et faciēs positionē dī cōfiteri^o id qd ponit. secus est in capitulāte et articulāte: q articulas et capitulas nō vī cōf- teri id qd ponit in articulis et capitulis. qd est singlr notandū. et est dictum peregrinū et mēti tenēdū. c. si. de iure in. lib. vi. et Jo. and. in nouella. eo. si. et Jo. de imo. ibi. ¶ Intra predicta quero^r ad qd fiāt positiōes qh re^o negant rñsionē factā libello: negan- do narrata. put narrat. nā positiōes et articuli trahunt de sub- stātia libelli: vt voluit Jo. an. in cle. sepe. de verb. sig. Si qd erga negauerit ola narrata in libello: ad qd positiōes: q si negant li- bellū: ita et positiōes negant. Rh. q ad hoc fiāt positiōes sigil- latim et particulariter: vt ponēs in aliquo reletet ab onere pro- bādū: nō a toto: nā si in libello narratū q mutuanū titio. decē et tu cōuentus ad illa decē respōdeas. nego narrata put narra- tur in libello: si postea fiāt positiōes sigillatim: sicut tali mō. po- no q mutuanū decē titio. istā reus negabit. Itē pono q es heres titij. isto mō forte et sine forte cōfiteberis. et sic in hoc releuabor ab onere probādū. vbi alio si actor fecisset tales positiōes debuisset probare te heredē titij: et sic de singulis: mos est litigatiū est cōfiteri positiōes cōtinētes id qd de facili pōt pbari. veluti de morte: et affinitate: et negare ea que sunt difficilis probationis. Itē decisionē ponit Jo. an. in cle. sepe. in hbo cōfessioes. de ver. sig. ¶ Capiō gl. sup hbo. interrogatiōes. ibi credo ex ista gl. no. tq positiōi impertinēti^o nō est rhendū. de qua plene in. c. i. et ij. de ptes. in. vi. p Jo. and. et in. l. ij. §. qd obseruari. C. de iura. calū. ¶ In eadē ibi: post qd est cōclusum in cā. no. ex ista glo. tq index ex officio suo vbi visum fuerit pōt litigantes interrogare: etiam post cōclusionē in causa sūm istā gl. p qua est tex. in. c. cū Joānes gremita. §. de si. inst. imo qd pl^o est: poterit index et interrogare post cōclusionē in cā circa ea q cōcernūt decisionē litis. ita tenet Jo. de are. et alle. ad hoc gl. singularē hoc tenēt i. l. vbi cūq. ff. de interro. act. Est tñ notādū q l3 index ex suo offiō possit partē in- 38 terrogare tñ pars non poterit interrogare aduersariū suū corā iudice: q posset calūniari. ita t3 hic Jo. an. quē seqt Anto. de bu. l3 gl. nā dicat Jūū et male. ¶ Finalr non omitto vnū aliud sin-

Sal. ver. q. non debet. Bar. in. l. ad probationem. C. de proba. r. Bald. r. Alexan. in. l. si duo. §. ff. de iureiurando. Celsus.

59 gulari: t. q. q. n. index videt vñ rusticū Imperitū corā eo ius pe-
tē: q. nescit ius suū dicere: pōt index eū compellere vt accipiat
p. ratorē. ista est doctrina sing. Post. in. c. pastoralis. de indi.
40 C. In glo. si. in. si. stat pondus istius glo. in vno: videlicet vtrū
pro snia indicis presumatur: in quo dubio fuerunt circa octo
vel nouē opi. Sed pro clariōri inuestigatione sunt duo membra
p. nicipaliter faciēda: nā aut querit vtrum snia lata pendētibus
actis in hac decretali possit deduci in dubiū: vel reuocari de in-
iustitia snie. Aut scōo p. nicipaliter querit: nōdā psumat p snia
q. nō possit in dubiū reuocari respectu p. cedētis p. cessus non
ordinari: r. sic breuiter pōt duobus modis in dubio snia reuoca-
ri. primo de iniustitia r. iniquitate ei: scōo nunq. es ipso q. est
lata snia p. cedētibus actis adeo psumat pro sententia: q. de
iniustitia r. iniquitate snie nō possit ampli. q. r. C. Circa primū
concludit: aut est lata snia: r. est appellatum ab ea: vel nō est ap-
pellatū: sed sumus: infra tps appellādi: r. tūc nō psumit pro
snia. nisi quatenus apparebit in cā appellationis: r. ideo si snia
est lata r. rē p. tū: r. ipse appellauerit: incūbit onus p. badi in
causa appel. actori: q. obtinuit: sicut r. incūbebat in cā p. nicipali.
r. hoc q. nō psumit p snia q. est lata in fauorē actoris. Contra
si snia est lata p reo: r. actor appellauit: reo incūbit probatio:
sicut r. in cā p. nicipali. hoc totū est: q. nō psumit pro snia. di-
nersum quippe est in nullitate. nā si dicat snia nulla: psumit pro
snia. ideo dicēti nullā incūbit p. batio. r. ita dicat oēs docto. ma-
xime Ant. de but. r. Jo. de imo. hic r. plene. Si aut petat restitu-
tio aduersus sniam: idē q. in appellatione: aut talis snia lata
trāsit in rē indicatā: adeo q. ampli. nō possit appellari. vel si
est appellatū: remāsit appellatio deserta per lapsum in rātie: vt
in aut. et q. C. de tēp. ap. r. tūc regulariter p snia psumit: r. est p. e-
sumptio iuris: r. de iure adeo q. executiōi mādari debebit: hoc
nisi iteruenerit p. fessio aduersarij: q. cōtra p. sumpcionē iuris et
de iure admittit saltim probatio p. p. fessionē aduersarij. glos. est
sing. in aut. de q. li. dotis. §. illud. r. in aut. §. iā necesse. C. de do. an
nup. r. hoc ibi tenent Bar. r. Bald. r. Cy. r. iō si victor q. p se sniam
obtinuit: dicat sniaz nullā: nō poterit petere eā mādari execu-
tionem. istū est dictū sing. Inn. in. c. q. pierig. de lmu. ecc. ita q. vi-
ctor poterit h. f. executio. sue snie: si dicat eā esse iniquā. J. r. fal-
lit r. l. a. §. dicta. vbi apparet notorie de iniquitate snie ex ei. r. senore
tūc p snia nō psumit: lino est nulla: nec meret executionē: vt l. c.
inter ceteras. J. de re in. r. l. c. soliciudine. J. de ap. r. gl. est pucher
rima in cle. pasto. de re in. hoc idē tenet doc. in. c. cū bertholdus.
J. de re in. r. in. c. fraternitatis. de frig. r. maleh. Inno. r. fuit sibi
cōtrarius. dicēs: q. si iudex hoc modo sentētiabat: q. probatū est
per A. r. B. titiū debere. r. Seio: ideo condēno in illis. r. quod sa-
lis sentētia valet: etiā si in actis non appareat aliqua probatio
ideo erit executioni mandanda. ita dicit ipse in hac decre. quod
reprobāt oēs doct. Post. Jo. de imo. Jo. de au. Anto. de but. r. ce-

a C. p. resu-
matur. tūc
de tu latiss
me p. firmis
nā l. suo au-
reo reperto-
rio. in versū.
snia psumit
versū. f. Et
paul. de ca.
in consil. ecc.
xviij. in pri-
mo p. resu-
r. do. Alex. J.
de imo. l. cō-
si. xxi. q. pte
r. Ang. in cō-
si. cxcviij. et
fede. l. cōsi.
ix. r. Raphs.
in p. l. xxiij.
b C. Si di-
cat eā eē in-
quā. tu dic
nihilomin.
q. iudex ap-
pellationis si
videt: q. est
equa pote-
rit illā p. fir-
mare. text. ē
valde sing. l.
l. iij. ff. de
aur. r. argē.
leg. §. m. Cor-
se. sing. suis
in. p. appel-
lati o. incip.
si ille p quo
est lata snia
f. m. quez ibi
ampliat hoc
dictū. et de
hoc vide jo.
singulā. lino
ecc. lxxij. l. c.
snia lata. est
p. tēsi. Cei.

Practica

a Que di-
ceretur eui-
dens iniqui-
tas. vide de
hoc qd not.
Bal. l. l. q. 5.
l. 2 si quis.
C. communia
de succes. et a
per Bar. ali
quid l. l. pre b
to. ait. l. pn.
ff. de ope. no.
nūtiatione.
Celsus.
b E proba-
tionibus. vi-
de. d. Alexā.
de imo. l. tō.
fi. c. viij. p. tō
sa. l. iij. par
te vbi quā z
qualiter de
iustitia seu
iniquitate sen-
tentie appa-
rere possit.
c In. c. in
ter monaste-
rium. vbi of-
no vide ffe-
li. q. plene z
remissive in
c. qualiter z
qn. de accu.
z d. in d. l.
liq. z. d. Ale-
xā. de imo. l.
2. cccxxij.
in pma pte.
z l. in. c. in
ij. parte vbi
ponit de sen-
tentia lata
cōtra sentē-
tiā arbitra-
toris q trās-
iuit in rem
iudicatā an
valeat.

teri: z ipsemet tenuit cōtrariū in. d. c. cum Bertholdus. q. d. sen-
tentia est notorie iniqua: cū habeat exp̄ssum errorem: et cū referat
iudex se ad acta. Cum ergo sit euidentis iniquitas: snia d: esse nulla.
vbi aut nō esset talis euidentis iniquitas: sed iudex reū simp̄r condē-
nasset: z nō appareret in actis de aliqua probatione: bñ valeret
snia: nec diceret esse iniquitas euidentis: qz potuit esse qd interue-
nisset p̄fessio: quā attēta iudex recit cōdenationē: dato qd dicta
cōfessio nō appareat in scriptis. **†** In hoc decipiebatur vnus famo-
sus doctor: q nō intelligebat que diceretur euidentis iniquitas.
putauit enim esse euidentē iniquitatē qñ reus esset. cōdenatus:
hec apparebat de p̄bationib⁹. **¶** Et idē e contra si snia foret lata
pro reo cōtra actore: puta qz reus fuit absolutus: z in p̄cessu ap-
paret al's plene probatum cōtra reū. talis em snia valet z tenet:
nec poterit dici nulla: z in in hac sniam cōcordant cōter docto.
z hoc ideo in isto casu scōo: qz pōt esse: qd bñ apparēt testes qui
p̄bat cōtra eū: sed forte iudex non adhibuit fidē ipsis ppter va-
cillationē eorū quā vidit: que vacillatio non apparēt in actis. Et
ppter hoc al's dixi cōsulēdo in terra vigorie pro quadā snia lata
per vicarium gñalē magnifici vicecomitis Allusu dicti cōtatis
fuisse nullā ppter euidentē iniquitatē q erat in ipsa snia. ipse enim
vicari⁹ cōdenauerat vicariū dicte ciuitatis ad cōseruādū indēnē
titlū: z in alia parte snie dicebat dictuz vicariū recte cōdenasse
dictū titlū. Si tñ appareret reus cōdenatus: z in actis reperire-
tur instrumentum solutionis ipsius rei: talis snia esset nulla. fm
Ant. de but. Sed Joā. de imo. cōtradicit q imo erit vālidā: quia
potuit iudex nō adhibere fidem instrō ppter quādam suspitio-
nē: puta quia habebat aliquas cancellaturas: vel rasuras zc. et
per cōsequens debnerat valere snia. **¶** Mihi autem placet dictos
doctores saluare a contrarietate: z ideo pro eorum concordia sic
dico: aut dictum instrū in nulla sui parte erat vituperatum. Et
tūc p̄cedit snia Antō. de but. quia tunc cessat ratio Joā. de imo.
videlicet: q iudex potuit habere suspitionē. Aut dictum instrū
mentū erat in aliqua parte vitiatū ex aliquo modorum de qui-
bus. 3. z tūc placet snia Jo. de imo. qz tūc potuit iudex habere
suspitionē: z illo modo intelligitur illud quod quotidie dicitur:
videlicet q in dñbio p̄sumit p snia. **¶** Estat maxima difficul-
tas in vno: pone flata est snia p reo: z trāsuiit in rem iudicatā:
nec pōt amplius appellari: vel querelari: hoc non obstatē actor:
agit cōtra reū: z fert cōdenationē ptra ipsum: nunqd valebit ista
snia scōa. z videt dicēdū nō valere p̄mo: quia snia cōtra sniam
nō valet sup eadē re z eadē cā. C. qñ prouo. non est neces. l. i. z vbi
est casus. z. l. nā z postea. 5. si quis dānet. cū his q ibi not. glōf. z
Bartho. ff. de iureiur. z in. c. inter monasteriū. 1. de re iudic. Scōo
arguit: qz snia facit notoriū. vt in. l. emptōrē. ff. de actio. empt. si
ergo snia facit notoriū ergo iudex non debuit ferrē sententiam
aliā cōtra notoriū: quia iudex in his q sunt sibi notoria de-
bet supplere de facto: cū illud qd constat iudici ex act. dicat sibi
notoriū. istud est dictum Inno. in. c. ex insinuatione. 1. de appel. z
in. c. p tñas. 1. de test. Idē tenuit Ange. in. l. si pars. ff. de inoffic.
testa. z in. l. si. ff. de pen. here. z est gl. in. l. vbi pactū. C. de trāsac.

- ¶ 3 Tertio arguitur. t. De consensu partiū nō pōt renūtiari sententie q̄ trāsīuit in rē iudi. l. si diuersa. C. de trās. et hoc ibi t̄z gl. cū his q̄ not. ibi Bar. et Bal. In hūc t̄h determināt hic doct. q̄ immo in casu q̄onis nostre snia sc̄da valebit: si nūc p̄ testes p̄batū est: et in primo nō fuit probatū. q̄ ex eo qd̄ nūc est probatum: et in sc̄da instantia apparet prima sniam euidentē fuisse iniquā: imputet sibīp̄s reus: q̄ non opposuit exceptionē rei iudicate. ¶ Nō obstant argumēta in hūc allegata. primo non obst. q̄ snia cōtra sniam nō valet: q̄ hoc verū est: nisi prima sit euidentē iniqua. vt hic. Sc̄do nō obstat q̄ snia facit notoriū: q̄ verū est q̄ facit notoriū p̄sumptionis: s̄z ex eo q̄ sunt p̄ducti testes q̄ depo nūt hūc: tollit dicta p̄sumptio. et p̄ cōsequēs prima snia apparet euidentē iniqua. Istud em̄ est notoriū veritatis: qd̄ p̄ferē notorio p̄sumptiois. Nō obst. tertio: q̄ partes nō possunt renūtiare snie: q̄ verū est: q̄ nō p̄nt p̄ trāsactionē. sed p̄ renuntiationem sic. Mihi t̄h prima nō placet r̄sio Joā. de imo. data ad. l. j. C. q̄n prouo. nō est necesse. Sed aliter r̄sio ad. d. l. j. qd̄ illud qd̄ d̄r: q̄ snia contra sniam nō valet h̄z locū et intelligit̄ ex eadē instantia. i. nō p̄nt ferri due snie diffinitive in eadē instantia. Et iste est verus intellectus. d. l. j. due aut snie bene possunt ferri diffinitive et contrarie ex diuersis instantiis: vbi agitur sed non opponitur exceptio rei iudicate. casus est in. l. dñobus. ff. de excep. rei iudi. hanc sniam tenēt Bal. et Ang. in. d. l. j. reprobatā. glo. in. d. l. nam et postea. et. s̄. si dānetur. ff. de iureiurā. Et nō placet r̄sio Joan. de imo. in data ultimo loco ad ultimū argumētū. s̄. factum dum dicit q̄ p̄ trāsactionē nō pōt recedi a snia: t̄h pōt ei renūtiari. nā istud est falsum: quia immo snie iam ita late que trāsīt in rem iudicatā non p̄nt partes renūtiare. ita tenet glo. singularis in. l. si diuersa. C. de trāsac. quatu sequitur Bald. et Ange. in. d. l. j.
- ¶ 44 Ego aliter respondeo: qd̄ verū est. t̄q̄ nō potest expresse renūtiari snie. tacite autē sic. vt hic q̄n lata est sententia pro reo conuento demū agit de nouo actor: et reus nō apponit exceptio nem rei iudicate: et fertur snia cōdēnatoria: certe reus videtur tacite renūtiasse prime snie non opponendo exceptionem. et idē
- ¶ 45 videtur in simili. t̄quia iuramētum de calumnia non potest expresse remitti per consensum partiū: vt in. l. ij. §. sed q̄ veremur. C. de iura. calum. pōt t̄h tacite omitti. vt in. c. j. de iura. ca. u. ii. vj. et ita est satisfactū in contrariū alleg. que procedūt vbi agit post primā sniam latā et ferī sc̄da snia per iudicē: qui est ordinarius vel alius iudex cōpetens. Si autē ellet iudex appellationis: et lata esset snia: appellatione deserta: tunc nō p̄sumitur pro snia. immo erit nulla: s̄z ambe partes sint p̄sentes: et consentiant. vt est casus in. cle. si appellationē. de appella. Nec em̄ pōt instantia tūc progari p̄ consensum partiū: qd̄ in cā p̄ncipali est expectandū. l. p̄p̄rādū. in p̄in. et ibi glo. C. de iudic. quā sequunt cōi ter oēs doct. Nec pōt reperiri modus p̄ quā possit instantia tunc progari. Tamē solet dari vna optima cautela: qua mediante p̄tēderet etiā instantia triēni elapsa: v̄z q̄ partes iurēt de nō opponēdo exceptionē: q̄ lapsa sit instantia. ita refert. Bart. in. l. p̄operandum. in. p̄in. p̄eall. Que t̄h cautela erit delusoria: si

¶ Excet
ptionez rei
iudicate.
Dic qd̄ snia
nūq̄ trāsīt i
rē iudicatā
q̄n est euide
ter iniqua ex i
stitutione fa
cti euidentis
no. bal. l. l. j.
C. sen. reicl.
nō pos. Ale
xan. in. l. ad
monēdi. ff.
de iureiurā.
et ibi. d. me.
Jason. et idē
Alexā. cōs.
ly. volu. iij.
et cano. in. c.
fraternita
tis. de frig.
et malefi.
Celsus.

Practica

a **C**ūqd psumat p snia: ad de de hoc plene p firmianū in suo aures repertoio in d. snia psumit. ver. i. Bar. in. l. i. h. viterius nō. C. de rela. Ange. in aut. vt spō. lars. S. et hoc insuper. et Inn. hic ad fi. in glo. in ver. processu. Celsus.

b **C**appello. sed qd si dicat appello a snia referata mihi nullitate dicte snie. vi de. d. Alex. de iuno. in cōst. lx. in. iij. parte. Tū adde de hoc: et an possint nullitas

et appella-
tio simul en-
mulari. per
Bald. in. l.
edita. in re-
petiti. C. de
edē. et olno
p Card. in
cle. i. q. r. de
re iudic.

c **D**e nul-
litate. Ad d. a
quis erit in-
der qñ nulli-
tas pncipa b
liter deduci-
tur p Feli.
in. c. ex lris.
S. qd dicat
index. de of-
fic. deleg. et
ibi per do.
meū do. qd
etū vbi con-
cludit Feli.
q interāto
nullitatem
h3 i oprio
illa co: a illo
q sniam illā
de cui nū-
litate agit i
tēaret: aut
co: a supio-
re ei: qd th
die esse verū
in iudice or-
dinario: nul-
litas est i3
totam cām
ad superio-
re deaoluit
quem admo-
dū et appel-
latio. In de

index volnerit: qz ipse poterit repellere partes cōparentes in iu-
dicio elapsa instātia cū sibi ex actio cōstet: et sic sibi sit notorium
eē elapsam instātia vñ poterit de facto supplere. et hoc fm Inn.
in. c. p. tuas. de testi. et l. c. ex insinuatōe. de app. S3 ista cautela
erit vtilis si index noluerit repellere ptes: vel si nō ppēderit eis
psam fore instātia. nā si pars allegabit sniam fore nullā: nō ar-
die: ne veniat p suā iramētū. hec est snia Bar. in. d. l. pperā-
dū. in pñ. et sic mō expeditū est plenissime: qñ psumit pro snia et
qñ i dñbim renocat pcessus: et vbi de instātia snie qñt. **C**ūq
4 **r**estat videret nūqd psumat pro snia qñ in dubiū renoca-
tur pcessus: eo qz de nullitate snie agit. i. nūqd si qd dicat nul-
lam: an in dubio psumat p snia: q sit aliq. Et pto premitto: q
de nullitate snie pōt agi duplt: vel simul intēctādo appellatiōē
et nullitatē: vt qz d: hoc mō dico sniam nullā. et si qua appello. b
et tunc isto casu prosequit solā appellatiōē: et sic actū sit, solam
de iniquitate sentētie. si autē perempta est instātia appellatio
nia nō est perempta nullitas: quia adhuc potest de nouo inten-
tari cā nullitas in noua instātia. ita tenet singulariter Bart.
in. l. vnica. ver. tertio quēro. C. qñ prouo. nō est neces. et in. l. qui
testa. de excu. tuto. in pñc. Si autē est intēctata sola appellatio:
et nihil est dictū de nullitate: et perēpta est instātia appellatiōis
poterit agi de nullitate vsqz ad. xxx. annos fm Bar. in. l. i. ex pñ-
sim. ff. de appel. et est ratio: qz nullitas imploiat p officiū iudicis
vt voluit Bal. in. l. vnica. C. ne li. in vna eadēq causa ter. pno. et
tenet Ang. in. d. l. i. qñ prouo. nō est neces. et officiū iudicis du-
rat. xxx. annis. glos. est in. l. quērelā. C. de fal. et hoc dicit doct. in
alia materia: scz in snia arbitriū: que pōt reduct ad arbitriū
boni viri vsqz ad. xxx. annos: quia talis reductio petitur per offi-
ciū iudicis. Et plus dico circa illā nullitatē. q si sententia inan-
data est executioni. si p. obetur snia nulla/renocat executio. iste
est text. in. l. i. cum nulla. ff. de re iud. vbi hoc tenet Bar. et ratio
est: quia sententia nulla non est snia. l. iij. §. condemnatus. ff. de
47 **r**e iudic. l. i. nō putant §. nō quēris. de cōtra tabu. **C**ūq au-
tem essent late tres snie condenatoie cōfirmatoie certum est q
ampli nō potest appellari: vt in rub. i3 i negro. C. ne lice. in vna
eadēq causa. ita si qd tribus sentētijs latis cōfirmatio velit di-
cere sniam nullā: non auditur: nec impeditur executio: sed exe-
cutio fit: postmodū auditur volens de nullitate docere. iste est
tex. in cle. i. de m. et quod voluit Jo. andr. Bald. et Ange. in. d. l. i.
Chis itaqz premisis in presenti mēbro est distinguendum pro
cōcordia opinionū. Aut sententia est lata presente vtraqz parte
et nō cōtradictoria: tunc presumitur pro snia: nisi probetur cō-
trariū: scz de nullitate. Item si snia est lata altera parte absente
per cōmuniā vtrāqz fm do. de Rota conclusionē. p. xij. et ita vo-

legato. aut nōdixi sibi esset expresse pmissum. vt not. ple. Gall. in. l. si p̄sco. r. ibi
 Guil. de eng. r. q̄s etiā ibi ad eū addidi. in ver. quero an sententiā. C. quo r. q̄s in.
 De quo per eundē do. Feli. in. c. per tuas. ver. cōtrariā partē. col. iij. de sen. exco
 Interuenisse. vide oino Bar. in. l. i. in ver. viteri. no. de rela. vbi etiā p̄ doct. et
 Rotā in decisio. cclxxxij. r. Pau. de ca. in. cōs. iij. r. d. Alex. de iho. in cōs. xli. iij.

- luit Spe. in ti. de re iud. §. i. ver. in summa. Si aut sit absens fi
 cte cōtumar: nō presumit p̄ snta fm Anto. de ihu. nisi puenisset
 ad notitiā absentis infra. r. dies appellandi fm Joā. de imol. qz
 tūc presūm̄ p̄ snta. Vbi aut est lata absente altera parte tñ est
 nulla. vt in. l. i. C. quo r. q̄s iudex. ¶ Nūc querit de vna questio
 48 ne: nunquid verba enūtiatiua aliquorū actorū in instrumēto
 pbēt illa acta interuenisse. verbi gratia: dicit notarius in instru
 mento viso libello: visa lite cōtest. r. nunquid probetur p̄ instru
 mentū illa acta interuenisse. ¶ Cōclūde fm Bar. in. l. i. sciendū.
 ff. de ver. obli. qd̄ s̄narrat talis act⁹ in: tali instrumēto q̄ potuit
 interuenire tēpore dicti instrumenti cōfecti: p̄ tale instrumentū
 probat: tales actus interuenisse. verbi gratia: qz si in illo instru
 mento aut sentētia dicitur vtrāqz parte presente: tūc bene pro
 batur interuenisse presentia vtriusqz partis Idē si in instrumen
 to aut sentētia dicitur visa admonitione: quia per instrumētū
 tale probatur citatio: nō autem libellū interuenisse et si sit tale
 quid: cū per partes non potest renūtiari: qz nō presumitur in
 ternuenisse fm eundēz Barto. quem hic sequitur Anto. de burri.
 que oīa limitantur vera fm Hostiē. nisi notarius adiciat se ro
 gatū ad illum actum cum replicatione dicit: quia tunc tale in
 strumētū probat indistincte hoc modo: viso libello de quo ego
 notarius sui rogat⁹ tali die r. c. ¶ Ex hac doctrina possunt in
 49 ferri plures questionēs. ¶ Ponc notarius dicit: talis testis iu
 ratus deponit: nūquid tale instrumētū probat interuenisse in
 ramētū testis: certe si iuramentū poterit interuenire tēpore di
 cti testimoniū pbat iuramentū interuenisse p̄ supradicta. Si autē
 iuramentū non poterit interuenire: puta qz est examinatus die
 feriato: tunc nō pbat iuramentū testis tñ vt scitis: testis pōt
 50 examinari quolibet die feriato ob honorē dei: iurare tamen pō
 terit. ¶ glos. est sing. in de. i. de offi. dele. Nullū est iuramentū pōt
 b interuenire die feriato. iste est casus in. c. i. §. de ferns. ¶ Et per
 51 hoc infero t̄ qz vbi rector ciuitatis ingreditur officiū suū in die
 feriato: r. iurat observare statuta: vt mox est: tale iuramentū
 c nō valet. et ille tanq̄ nō iurauerit poterit cōtraahere. ¶ Et

Barto. cons. xliij. incip. factū sic se habet. r. ibi posui in addi. ad ipsum post ca
 sum summarium. r. dixi post collecta. in. c. cum venissent. nume. vij. in apostil. in
 versū. verba enūtiatiua. de institutio. Celsus.

- b ¶ Non poterit. Adde Fede. de senis in cons. incip. marcus r. c. et omnino do.
 Alexan. de imol. in cons. cxx. in. i. parte.
 c ¶ Tale iuramentū nō valet. Adde de hoc Thomā ferretū in suo trac. cautela
 caute. iij. inc. cōter per ciuitates italie. vbi refert Lanfran. hic: et illū sequitur
 dans ibi hanc cautelā: vt iurans seruare statuta non incurrat periculum: licet
 non obseruet illa si preses illud iuramentum die festo. Celsus.

par. r. in p̄s.
 cxxij. l. ij. p.
 te. r. i cons.
 cxxv. ca. p.
 te. vbi an p
 bet interne
 hile citatio
 nē. Sed nō
 quid p̄bet
 quē ē p̄cu
 ratore. vide
 Feli. in. c. cū
 i iure. l. ver.
 sententia. d
 offi. deleg. c
 his adde ro
 ma. fin. sus
 ccccxxxvj. l
 ci. hba enū
 tiatiua. m̄
 thesil. sing.
 r. xxiij. inci.
 nota qz si in
 instrumēto
 p̄curatorz.
 Alex. in. l. ex
 hac. de do
 na. do. mē
 52 Jaf. in. l. ad
 monēdi. in
 repen. d. l. ff.
 v iuraturā.
 p̄u. de ca.
 consilio suo
 lxxij. inci.
 ius de vela.

no.
Iuramentū
nō pōt in
teruenire
die ferias.

Practica

Lata § 2 potest per hoc determinari alia questio. ¶ Dicit notarius in in-
fusa. Item fuit sing. di-
ctum p. de. ancha. c. sil-
eccxy. inci. § 3
a villis facti
narratione.
quē refert 7
sequit And.
Barba. i. re a
peti. c. eccl'a
scē Marie.
de p. put
vtriusq. re
fert Ant. cor
se. i. singul.
suis in p. mit
nor. l. p. inci.
d. c. r. indi
cis. Celsus.
b ¶ Citari.
vide Fel. i.
c. c. l. ver. no.
etiā qd p. n. s.
s. d. ind. vbi
etiam an co
gat pati vt
sibi libellus
offerat. etiā
si ad hoc nō
fuit citat. 7
vide p. eū in
c. j. de libel.
obla. ver. an
aūt 7 qd p. re
sens respon
dere cogat.
vide p. eū in
d. c. j. i. nō
igū. d. p. n. re
an deat cita
ri. 7 marie si
ex forma sta
tuti citatio
requat. 7
de Bald. qd
nō in aut. si
oēs. 7 hoc 3
facit ad qd b

strumento: q. mulier fuit certiorata de beneficio velleiani: nun-
quid per tale instrumentum probetur q. fuit certiorata: cōsuluit
Bal. qd per illud non probat ego puto contrarium verū: q. cer-
tioratio potuit intervenire tpe cōfecti instrumenti. et ita tenet
glos. Jo. de imo. hic licet Anto. de but. sentiat contrariū. ¶ Sed
dubitat 7 quid si est lata sententia presentib. partib. nec appa-
ret q. aliqd terminus sit datus ad p. bādum: an valeat snia. dico
q. si cōf. nisi ex breuitate termini aliud presumeret: nāz tunc quasi
snia sit lata sine cause cognitione erit nulla: vt si hodie hora ter-
tiarum sit lis contestata: 7 hora vespertinam sit lata sententia.
ita terminat Bar. in. l. p.rolatam. C. de sentē. et interlo. om. in. qd
limitat hic Joan. de imol. nisi sententia foret lata presentibus
partibus: nam tunc etiam si interuenerit breuitas temporis: va-
lebit sententia: sed si sit lata presentibus partibus: et nō contra
dicentibus: nam tunc est imputandum parti: si non reclamet et
hec est reclamatio domini Anto. que in se habet veritatē 7 equi-
tatem: eo maxime attēto qd valet probatio sine dilatione. vt in
l. vna. §. cognitor. ff. de questio. 7 in. l. de crimine adulterij. ff. de
adul. hanc sententiā tenuit Cy. 7 Bal. in. l. si quādo. C. de dila.
quāquidē sententiā etiam tenuit Bar. in. d. l. de crimine adulte-
rij. 7 idē de instrumentorū productione: que valet etiā sine dila-
tione sūm Bar. in. d. l. si qd. Modo habetis expedita ea que tan-
gunt per docto. in. c. isto: licet plenius ego addiderim. tñ vt ha-
beat ista materia: de qua fit mentio in ista decre. ultra doc. cogi-
taui per plures questionēs fore percurrēdum per singula acta:
de quibus fit mentio in hac decretali: 7 in singulis actis attin-
gam questionēs ex quibus patebit materia perfecte dilacida-
ta. Unde capio primum in ordine litere.

De citationibus.

Citationes. Et primo que

ro. 7 vtrū citatio sit de p. cessu. 7 videatur q. non: q. iudicium incipit a lite cōtestata. vt in. l. j. et ibi gl. C. de iudi. 7 in. l. si. §. illud. C. de temp. ap. ¶ In con-
trarium q. citatio sit de p. cessu: casus est ad lite-
ram. in. §. omnium gesta. in statu. de pena temere liti. et ipsa est
veritas. imo ipsa citatio est primus actus et processus. ita te-
net Ang. 7 Bar. in. l. j. ff. de in ius voc. ¶ Sed libellus q. est da-
tus iudici: et inquisitio que ponitur in actis: non est de p. cessu
sq. determinat Bar. in. extra. ad rep. mēdā in verbo sum-
marie. 7 ideo nimirū: si libellus possit offerri die feriato ad ho-
norem dei: quia non est de p. cessu. Quod libellus datus iudici
nō sit de p. cessu m. p. videtur tex. ad literam. in. l. libellus
aduersus. ff. de in ius voc. Ita est text. etiam in. l. miles. §. seza-
ginta. ff. de adul. per glo. 7 doct. in. c. si. §. de iudi. 7 per doct. in. l.
j. ff. de fer. ¶ Secundo quero. ¶ Nunquid p. s. ens debet citari.
¶ Quidam dicunt q. sic. sed Bal. 7 Bar. 7 Ange. in. l. j. ff. de in ius
vocat.

*An libellus
sit p. cessus
in hoc re.*

Item. C. si vt se ab heredi. absti. Joan. andr. in. c. quis. de electio. lib. vi. et Philip. fran. in. c. cum para. in. ij. questio. iij. in princip. de appella. Archidia. in. c. pro. posuisti. lxxij. distinctio. Bald. in. aut. cessante. versicu. porro si quis. C. quomo. do et quando iudex. et Alexan. in. l. de vnoquoq. versicu. an autem presens. cum concordan. ibi per eum datis. ff. de re iudi. Celsus.

- vocari. tenuerunt contrarium: quod imo presens non debet citari ea ratione freti: quia per presentiam habetur finis et effectus citationis. et effectus est comparatio: tamen Anto. de butr. dicit quod si presens dicat se non fore instructum: et velit tempus ad deliberandum: quod tunc non potest compelli respondere: quia sibi statui debet terminus ad ter respondendum/quo equissimum est. Ita tenet ipse in. c. fina. s. de iudi. Pro hac sententia Barto. et sequacium facit quod habetur in simili. nam vbi citatio est nulla ratione alicuius defectus: si citatus compareat: actus tenet non ratione citationis: sed ratione presentie: adeo quod poterit ad ulteriora procedere quod non posset si citatio esset nulla. istud est dictum singula. Bald. in. autem. si omnes. C. si vt se ab hereditate abstineant. **C** Tertio quero vbi quis debet citari. Respondet personaliter: vel ad domum. ita dicit ter. in. s. i. de libe. agno. et in. l. scire oportet. s. sufficit. ff. de excusatio. tuto. et in. l. aut qualiter. s. si forte. ff. quod vi aut clam. et in cap. causam que. supra de dolo et contumacia. que verba debent intelligi: quod primo quis debet citari personaliter si reperiat: et si non reperiat debet postea citari ad domum: unde illa alternatiua personaliter vel ad domum non denotat electionem: sed denotat citationis ordinem: videlicet vt primo personaliter citetur: si reperiat: et si non reperiat tunc ad domum. Hec fuit sententia Richar. malumb. et Dyn. in. l. iij. s. p. etor. ff. de dam. infec. quem ordinem sequitur Barto. hanc sententiam tenuit Joa. de imol. in. c. si aduersarius. s. de eo qui mitti. in possessio. causa rei seruande. Si tamen statuto canetur quod quis debet citari personaliter: vel ad domum: tunc electio daretur citanti. vel perso-

- naliter. **q**li. versu. facit ad hunc. et ibi etiam not. in addi. ad eum. et in consi. seq. lib. ij. et in c. causam. et ibi Maria. soci. de dolo et contu. docto. in. c. causam. de elec. Joan. de imo. consi. cv. Alexan. consi. ij. ver. alia ratione. volu. ij. Bal. consi. xi. incip. citatio ad domum. volu. ij. et consi. cccxij. in fi. volu. ij. Ludo. roma. consi. cccclij. Matth. mat. in. sing. suo. cxxxij. incip. nota q. citatio facta ad domum. et ibi posuit in addi. ad eum. et ffeli. in. c. in nomine domini. versu. vno casu saluat. de resti. dixi post collecta. in. c. causam. in fi. in apost. i. ver. ad domum. de dolo et contu. dixi post Guil. de cug. in. l. properandum. s. finautē reus. nu. vi. in ver. ad domum. C. de iudi. dicit post Barto. in. l. si tñ. in fi. in versu. consilium. q. nuntius dicat. ff. de lega. ij. post Bal. in. l. iuris ordinem. n. iij. in. ij. not. in ver. ad domum. vbi tunc moratur. et ibi ad quam domum debet fieri. C. de iurisd. om. iudi. post Bart. in. l. iij. s. permittit. num. ij. in versu. ad domum habitationis. ff. de li. agno. et in stil. parla. parte. i. tit. de adionamentis. versu. itē sciendū est q. in personalibus. Celsus. **b** Electio daret citanti. Adde Mat. Matthe. fin. suo. lxxxv. inci. nota mirabile dictum Bar. et in addi. ad eum vbi improbat opt. Bar. quā Lanfrā. hic alle. Celsus. **practica Lanfranci.**

a C. s. p. etor. et ibidē ad modum vnde late do. Alexan. de imo. et moder. Barto. Bal. Paul. de casiro. et Salice. post Guilic. de cugno. in. l. consentaneum. C. quomodōquā do index. in douicus bo logn. in. s. si vero. in autenti. de exhiben. reis. in secundis interpreta. Guido pa pe in decis. grationop. cccclv. et ibi dixi in addi. tio. abbatis siccul. consi.

citari qd debet peria. l. ter. ut ad domum.

Citationes.

naliter: vel ad domum et posset incipere a citatione: vt fieret ad domū: etiam si reperiri posset personaliter. ista sunt verba Dy. et Barto. in dicto. §. pretor. et hoc vt statutum operetur aliquid plus vltra ius commune. argumē. l. si quis quando. ff. de lega. j.

§ **S**ed dubitabatur in casu quo dixi debere citari personaliter: si reperiatur: et si non reperiatur debere citari ad domū/ an requiratur quod non reperiatur: vt ad hoc citetur ad domum. Respondeo quod aut loquitur in causis que celeritate desiderant: vt in causa alimentorum: et in causa damni infecti: et tunc ad hoc vt valeat citatio facta ad domum: sufficit quod non reperiatur in iudicio/ dato quod sit in ciuitate: vt. l. iij. §. p. pretor. ff. de damno infecto. Aut loquimur in alijs causis: et tunc prima citatio, que debet fieri: requiritur quod vt quis possit citari ad domum inuestigetur per ciuitatem. et si non reperiatur valet citatio facta ad domum: q. qui non statim personaliter: non potest reperiri: vt est tex. in. §. si vero. in aut. de exhibē. reis. Aut est citatio: que fit postq. quis semel fuit in iudicio: et vt tūc possit fieri citatio ad domum requiritur quod non reperiatur in iudicio. Ista est sententia Innocen. in dicto cap. si aduersarius. §.

§ **a**llega. et Barto. in dicto. §. pretor. ¶ Quarto quero de qua domo intelligatur: nunquid poterit quis citari ad apothecam: in qua singulis diebus stat ad laborandum. Dico quod non: imo ad domum in qua habet familiam suam. ita tenet Barto. in dicto. §. preter. pro quo est casus in. l. j. §. j. ibi in text. familiariter. ff. de liberis agnoscendis. et si certa parte anni habitaret in tota domo: et certa in alia: puta de hyeme in estate: et de estate in hyemem: debet fieri citatio in loco habitationis porte sue: et ita tenet Bartolus multum singulariter in dicto. §. pretor. et si nullam habet habitationem: et conueniatur pro aliqua re immobili: debet schedula affigi illi rei: vel domui vel predio: vt in dicto versicu. abesse. ¶ Quinto quero quid debet inferi in citatione: dicite quod debet comprehendendi locum: dies et hora: nomen iudicis citantis: et citari: ita debet clare citatio fieri: vt in illa nulla appareat obscuritas. textus est in. l. aut aliter. in principio. ff. quod vi aut clam. Ideo quod si quis citetur ad vnum factum adiecta certa qualitate: et qui gerit postmodum aliud factum vel idem sub diuersa qualitate: citatio non valet: ita tenet singulariter Barto. in. l. preallegata. ¶ preterea non valet citatio si citetur quis: qui non possit venire ad iudicium scdm Bar. in loco proxime allegato. et ibi bonus text. Nam solet dici quod si citatur quis absens et impeditus iusto impedimento. Et iudex hoc sciat: quod citatio sit nulla. vbi autem iudex ignoraret: tunc valet citatio: et actus subsactus virtute dicte citationis. ita tenent docto. maxime Barto. in. l. quesitum. ff. de re iudica. et est bona glos. in. l. contra maiores. ff. eo. titu. ¶ Est etiam notandum quod citatus ad locum notorie non ratum non artatur

§ **9** vigore talis citationis: et cautus est si mittatur excusator: vt non per Innocen. in. c. preterea. de dilationi. et in. c. present. de rescri. et etiam tenet Angel. l. j. ff. si quis in ius voc. non terit. et facit text. in. c. ex parte tua. eo. titu. ff. de ap. et in cle. pastoralis. de re

*Quot re-
quiritur
Citatione
ad locum
realida.*

¶ **C**on ar-
tatur. Ad
Feli. in. c. cū
ordinē. i. ff.
ad glo. §. de
rescrip. et in
c. oliz. j. §. de
cep. et Oldr.
p. l. iij. vbi
plenē. et dixi
in apost. ad
Bar. in. l. re
ensare. §. de
etate. num.
iij. in apost.
in ff. nō hz
locum. ff. ad
trebel. Cel-
sus.

¶ Ad instantiā partis fieri debet. Adde si non apparet an presumat fuisse facta ad instantiā partis. feli. in. c. j. in. iij. not. de indi. Abb. in. vers. iij. nota. et ibi posui in addi. ad eum. ibide concludendo. vt. j. Idē tenuit Guil. de suza. in. l. ad peremptorium. ff. eo. ti. de quo dixi post Bald. in. l. cū clericis. nume. iij. ver. deinde nota. in. apostil. in. vers. sine cōmissioe. C. de episco. et cleri. et in. l. si finita. §. iulianus. nu. iij.

¶ Bart. tenet indistincte citatum non artari loco citationis existente non tuto. vt in. l. oēs. si vero apparitor. C. de episc. et cle.
¶ Item est notandū q̄ citatio ad instantiā partis fieri debet
 vt in. l. ad peremptorium. ff. de iudi. et in. l. properandū. C. de iudi. et est ratio: q̄ citare est facti: et cōmissio citationis est iuris. et iudex non pōt supplere de facto personaliter: vt in rubro et nigro. C. vt que desunt aduoca. et gloss. est in nigro. Hinc est: q̄ in citationibus ponitur ad instantiā talis etc. **¶** Nunquid autem citatio valeat: si non appareat facta ad instantiā partis. Discite q̄ non istud requirit pro forma: q̄ pars instet vt in iuribus supra allega. ita tenet Bart. in. l. iij. §. hoc autē. ff. de dam. infec. th si apparet de citatione et relatione nuntij: presumitur facta ad partis instantiā. ita tenet Guil. de cu. in. l. ad peremptoriū. supra alleg. Idē tenet Ant. de but. et Jo. de imo. in. c. j. §. de iudi.
¶ Notandū est etiā q̄ citatus d̄ comparere corā iudice ordinario si dubitet an iudex sit cōpetēs allegaturus privilegiū sui fori. vt in. l. si quis ex aliena. ff. de iudi. et istud intelligitur si citatio apprehendat citatū in territorio iudicis: fm Bal. et Ange. in. l. si quis ex aliena. et Nā iudex pōt citare forensem existentem in suo territorio fm Bal. qui ita notat in. l. testamento. C. de test. vbi autē esset certū citatum nō esse de iurisdictione iudicis instantis: tūc nō tenet cōparere citatus. ita intelligitur. l. si. ff. de iur. om. iij. puta q̄ citat⁹ est clericus: et iudex Creme citat Landē
¶ sem existentem laude. **¶** Alterius quero si nunquid requiratur citatio peremptoria vt actus valeat. Bald. dicit q̄ requiritur ad suā diffinitivā audiendam: vel ad suā faciendam ab observatione iudicij: vel super annotatione bonorum in crimina libris. Ista est sententia Inno. in. c. ad petitionē. j. de accu. et generaliter peremptoria citatio requirit ad quencūq̄ actū: qui est magis preiudicij. fallit vbi procedit summarie: et de plano etc. q̄ tūc etiā ad audiendam suā diffinitivā nō requiritur citatio peremptoria: immo sufficit vna citatio. iste est casus ad literam in cle. sepe. in verbo suam. de verbo. sig. et ibi glo. vbi aut actus est parui preiudicij: et tunc non requiritur citatio peremptoria. hec

Am. §. de rescriptis. et in. c. si duobus. j. de appella. et in. c. prudentiam. de offic. deleg. et in. c. olim. j. de except. et in. c. veniens. de accusa. in fin. et quod dixi in. d. c. olim. in. apostil. et de hoc per Alexā. in. l. ij. ff. de appella. reci. et in. l. si quis ex aliena. ff. de indicis. zaba. in. c. super literis. de rescriptis. collecta. in. ca. grane. nu. vij. dixi in. apostolla. ad ipsum in. vers. non tenetur venire. de offic. ordi. et dixi in. stilo parla. parte. iij. arrest. c. vij. et arresto. c. lxxij. Celsus.

¶ Non requiritur citatio. Tū vide casus quibus possit procedere ad suā diffinitivā sine citatione p̄us p̄ Roma. sing. suo. cccc. lxxij. fm in eum numerū. q̄ inci. an valeat sententia iudicis. et eundem. sing. suo. dclxxij. inci. seculares faciunt. Celsus.

finita. §. iulianus. nu. iij. p̄si. in addi. ad Bart. in. ver. ad petitionem partis. ff. de dā no infecto. Celsus. b. C. partis. adde frāci. areti. in. con. si. xxiij. vbi an p̄sumat facta ad instantiā partis et in quibus casibus nō facta ad instantiā partis: valeat: vide feli. in. ca. j. in. vers. valeat autem. vbi etiā in p̄nc. an presumatur facta ad instantiā partis. c. C. privilegium. pro qua mate. ria vide feli. in. c. cum ordinē. ver. si. ad allegā

Citationes.

a **C** Modis. vide Feli. in. c. consuluit. de offi. deleg.

b **C** processurum. Adde Anto. de but. 7 Inno. in. c. causam. de rescrip. 7 Feli. in alleg. c. consuluit. vers. iij. no. de offi. deleg. Specu. in titu. de cita. §. viso. vers. iij. quid si lata. Sed quid si iudex cōminatur se processurū nisi venerit quantum de iure poterit. dic qd tunc non habet vim peremptoriū: vt no. §. alleg. Anto. de bu. 7 Innocen.

ubi. §. Jdez
Anto. in. c. 15
ex literis. §. a
restit. in in-
teg. 7 Inno.
in. c. causaz
que. de re-
scrip. Bart.
in. l. manci-
porum. ff.
de optio. le.
7 Bal. in ru-
ba. c. cōta.
vel epistol.
7c. et Feli. c.
7 vers. §. al-
leg. 7 Mat-
the. mathe.
singul. viij.
incipi. nota
qd est diffe-
rentia. Cel-
sus.

c **I**ntereē
de quo late
p. Feli. in. c.
cū inter. in
vers. limita-
q. in. de ex-
ceptio. et de
hoc dixi in
tracta. clau-
sularum. in
clausula re-
scriptorū.
vers. cōpa-
reas si tua
putaueris
interesse.
Celsus.

est cōclusio notabilis Ang. in. l. ad perēptoriū. ff. de iudi. **C** Sed
quero tqu dicatur citatio peremptoria. dico quod citatio perem-
ptoria dicitur tribus modis. 1. p.imo quando interuenit trina
citatio per internalla non minus. x. dierum cuiuslibet citatio-
nis. vt in. l. per internalla. ff. de iudic. 7 tunc nō est necesse: quod
adiciatur verbum peremptorie: vt in. l. tres denuntiationes. C.
quō 7 quando iudex. Secūdo dicitur peremptoria citatio: quā-
do est vnica citatio: tunc sufficit vna citatio: sed debet adici ver-
bum peremptorie: vt in. l. ad peremptoriū. cum duabus. ll. seq.
ff. de iudi. sed ista citatio debet continere tantum tempus: quan-
tum cōtinerent tres citationes: q. fierent loco perēptoriū: vt in in-
ribus. §. alleg. ita tenet Bar. in. l. si finita. §. iulianus. ff. de dam.
insec. Tertio dicitur citatio peremptoria admonitio iudicis: qm
iudex admonet partem. ista dicitur perēptoria: quia habet vim
peremptoriū: nec alia requiritur citatio. iste est tex. singul. in. l. ces-
sante. que est. l. ij. C. quomodo et quando iudex. Ubi vero par ci-
tat parem: sufficit vna citatio: que proprie dicitur requisitio: vt
puta si sint electi plures arbitri: 7 vnus arbiter se absentat no-
lēs arbitrari: arbitry alij citabunt cōsocium suum: 7 sufficit vna
citatio: 7 sic de singulis. ista est glo. singul. in cle. f. in vers. requisie-
runt. de heresi. cuius glo. non fuit memor Ange. in. l. ad perēpto-
riū. ff. de iudi. sed istam sententiā tennit: vt. §. dixi. 7 ibi Bal. te-
ner idē allegās istā glo. **C** Est preterea notandū t qd de se nulla
citatio expectatoria est peremptoria. ita dicit Angel. in dicta. l.
ad peremptoriū. peremptoria enim citatio constituitur his su-
pra dictis modis. **C** Sed quero nūquid istum terminum qui po-
nitur in quacūq. citatione: possit iudex abbreviare: dico qd sic
ex iusta causa. vnde iudex caute faciet: si quando abbreviet dic-
tum terminum inseret causaz: 7 melius si interloquatur de ab-
breuiando dictum terminū. ita dicit singulariter Innoc. in. c. ad
petitionē. §. de accu. **C** Unum est singulariter aduertendum in
hac materia. t q si citetur aliquis ad audiendum sententiā:
sufficit vna citatio si addatur peremptorie: vel si iudex commit-
natur in illa citatione se processurum: nisi ventat vsq. ad finem
diffinitiuam: illa cōminatio habet vim peremptoriū: puta qz iu-
dex dixit infra dies tres compareas: 7 si nō cōparueris vltorius
ad sententiā diffinitiuam procedetur. ista cōminatio habet
vim peremptoriū: vt est tex. in. l. perēptorio. ff. de iudi. Ubi an-
tem iudex cōminatur vltorius pcederētūc non hz illa cōmina-
tio vim peremptoriū. istud est dictū singulare Inno. in. c. cām. §. de
rescrip. Item sciendū est: q citatio pōt fieri sub conditione hoc
mō pcpiat tali: q cōpareat infra tres dies. si sua putauerit in-
terelle. vt in. l. ea quidē. C. si māci. ita fue. alle. 7 ita tenet Ang.
in. l. perēptoriū. p.alle. **C** Sed pone factū est cōpromissum in

arbitrū & arbitratozem infra mensem finiēduz: fertur snia intra dictū terminū: an requirāt citatio partis absentis: dic q non: qz vbi terminus apponitur per partes vel iudicē: snia fert vltima die termini nō requirit citatio secus si termin⁹ esset appositus a lege vel statuto: ita nō. decidit Bal. n̄ aut. ei q. C. de temp. app.

20 **S**ed querit si nunquid valeat citatio sine termino. vltas est: q fuerunt varie opiniones in hoc articulo. quidam voluerunt q non valet tanq̄ obscura & incerta. Alij dixerūt indistincte valere: qd vbi non est appositus terminus: intelligatur citatus: vt cōpareat quāp̄mū potest. Alij vt Ange. pro concordia dixerunt q valet talis citatio quo ad hunc effectum: vt citatus possit puniri tanq̄ cōmuni: vt aut possit procedi ad vltiorem cōtra aliquē tanq̄ vere citatū talis citatio non valet. hoc pbat̄ per oēs. in. c. j. de sen. excō. lib. vi. ita tenet Ang. i. l. per interualla. ff.

21 **Q**uod est notandum. Queritur vltius si nunquid valeat preceptū factum nulla precedente citatione. dic q nō: qz a preceptis non est inchoandum: imo a citatione: vt in. l. j. C. de excusa. rei iudi. ad instar nostri saluatoris: qui pūio citauit Adam dicēdo. Adā adā vbi es: deinde fecit preceptū scz. in iudore vultus tui viues. Et s̄tr de muliere accusata: qz dixit Iesus. qui te accusant. quasi dicat. tu nō es citata: & illa dixit: nemo. hec vera sunt: q nō potest incipere a precepto: nisi in precepto inferat clausula iustificatiua: si senseris te grauātū compareas. nā tunc talis clausula habet vim simplicitis citationis: & conuertit in simplice citationē. ista est glo. vnica in corpe iuris. in. l. de pupillo. §. me. minile. ff. de ope. no. nun. & ibi hoc tenet Bar. qd etiā ipse tenet in. l. j. C. de exec. rei iudi. Itē tenuerūt Bal. & Ang. in. l. ad perē.

22 **P**roterū superi⁹ alleg. Cū non omittes singularissimū q vbi ad sniam diffinitiuā procedit ante lit. cōtest. cōtra regulā iuris cōis. idē in snia excōicationis nō valet citatio nisi fiat psonalr. iste est tex. in. c. sacro. de sen. excō. Istud est dictū singula. Inno. in. c. si aduersari⁹. §. de eo qui mit. in pos. causa rei ser. qd est verum: nisi iste se absente fraudulenter. vt ad eum perueniat citatio s̄m Inno. in loco p̄ealleg. ita sequitur. Ang. multum nō. in. l.

23 **V**t pfectus. C. de anna. excep. C. nō. etia qz vbi aliquis citat: & cōuenit in aliquo loco rōne p̄tract⁹ vel delicti: in quo loco quis alis non poterat cōueniri si cōuētus excipiat se ibi nō cōtraxisse iudex anteq̄ cognoscat de negotio principali. debet ante summarie cognoscere de ista excep. vtrū cōtraxit vel ne. & si actor nō potuit p̄bare eū p̄traxisse: in illo loco: iudex p̄nūtiabit se iudicē incompetē. Si autem p̄batum fuerit se contraxisse tunc p̄nūtiabit iurisdictionē suam esse cognoscēdi de presenti causa: & postea sup. principale negotiū disceptabit s̄m Inno. in. c. rōmana. de fo. cōpe. lib. vi. & Bal. in. l. y. C. si cōtra ius vel vti. pub.

24 **Q**uod querit nunqd citatio ḡnalis facta ad totā cām valeat & teneat. doc. tenet q sic. ita nō. legi. & maxime Bart. in. l. q ante cālēdas. ff. de verb. ob. sed cano. in. c. cōsuluit. de offi. deleg. tenent quod requiritur citatio specialis ad sententiam nisi esset citatio que fieret per archiep̄m: vel patriarchaz in longinquo itinere qz tunc non requiritur specialis citatio s̄m Antonius. de but. in. d.

a **C**onqd valeat citatio sine termino. r̄uēis de hoc colle cta. in. c. ois vtriusq̄ se. r̄. in. r. & qd ibi posui in addi. ad ip̄z i. §. sine die. c̄. d. pe. & re mis. diri p̄ Panoz. in. c. p̄sultit. nu. v. in apo. in. §. si. hora. de offi. deleg. & post Bar. in. l. doli. i. p̄. i. §. incert⁹. ff. d. §. ob. lud. not. i. rab. ff. de arb. & l. l. j. e. ti. & Bal. i. l. hec cōditio. ff. d. p̄di. & de. Celsus. b **C**si sefe r̄te grana tū. Adde de hac clausula & illi effe ctur opatio ne qd nō. in trac. clausu lap. in clau. rescriptozū. §. si senser̄. te granatū. c **C**sniaz. Dic in hoc tū eē verū: vt etiā si iudex exp̄me ret alr in ci tatiōe q̄ ad audienduz sniam. puta

Citationes.

ad audiendū volūtatē: seu intētiōē indicis. snia esset nulla tanq̃ cōtra nō citatū
lata. Mo. alleg. per Lanfr. Anto. de bu. in. c. cū cessante. de app. do. de san. ge. in
c. ij. de do. z cōtu. Feli. in alleg. c. cōsultit. h. scōo no. fm Inno. de offi. dele. Adde
an z in quib⁹ casib⁹ ad validitatē snie nō requirat citatio de qua. s. p. Ludo. ro.
sing. suo. cccclxij. incip. an valeat snia. z sing. dclxxj. qd inci. seculares. Celsus.

¶ Extra
territoriū.
addo oīno p
alex. l. alleg.
l. si. ad si. h. l. 25
itē facit an
inder. cum
multis pcor.
ibi p eum si
gnatis. vbi
Bar. z doct.
ff. de iu. om.
in. zm. l. j. §.
j. de postu.
re. z bal. rdo
cto. l. c. fi. de
fo. compe. z
Cardi. i. de.
j. q. ij. d. iud.
dicit: q̃ cita
tio p̃t p̃mit
ti in territo
rio: et fieri
et si inder
torū patiat.
cui assentiū
Oldra. cōfi.
lxxvij. vbi
dicit q̃ p̃mis
sio citatōis
nō pōt fieri
extra terri
torū: s; bñ
act⁹ nuntij.
¶ Die fe

riata: ita q̃ nō valeat citatio. Adde q̃ Ang. in. l. ij. ff. si q̃s cautionib⁹ tenuit vale
re citationē talē ita q̃ alia die seq. teneat cōpere. Jo. de imo. l. l. j. C. si plures vna
sentē. tenuit exp̃sse oppositū dicēs: q̃ talis ad diē feriātā citat⁹ nullo mō nec illo
die nec alio cōpere teneat. scur⁹ est eū feli. i. c. qd ad p̃sultationē. h. obstat scōo
ter. de re iudica. Itē tenuit Bal. de cūg. l. l. dies festos. nu. j. in h. dico q̃ nō. C. de
fer. z ibi dixi in apost. ad Bar. nu. ij. h. vlti. etiā q̃rēdū in apost. in eo. h. z ibi dixi
etiā i. addi. ad Bal. nu. ij. h. q̃rē hic Cy. in h. teneat cōparere. dixi post D. q̃ cōs
tra ins. in apost. in h. snia. post do. Boerij. post collecta. in. c. cōquestus. nu. ij. in
h. ad diē feriātā. de ier. z post Bar. in. l. j. §. nuntiatio. nu. ij. in apost. in ver. an ci

c. consulti. th si citatus ita generaliter comparuerit in iudicio
ad vnū actum debet postea citari ad singulos actus: specialiter
alī processus valeret. ita tenet f. de. de senis vt refert Joan. de
imo. in. c. licet cām. s. eo. **¶** Quero vtrum subditus possit cita
ri extra territorium. In hoc articulo fuerūt varie opinio. Dic
q̃ vbi sunt dominia distincta non valeat citatio: vt in cle. pasto.
de re iudi. Si autē territoria non sunt distincta: tunc valet: vt in
l. omnes. §. aperitoz. C. de episco. et cleri. z ista est sentētia Bart.
z Ange. in. l. fin. ff. de iurisd. om. iudi. **¶** Tandem queritur nū
quid valeat citatio facta die feriato: vt quis cōpareat die non
feriato. z est cōmunis opinio que est vera. z omnes docto. cōcor
dāt in hoc: q̃ citatio nō valeat si citef die feriato ob honorē dei.
Si autem citetur die feriato ob necessitates hominū: tunc bene
valet. ista est sententia Oldra. quam sequitur Barto. in. l. j. §. nū
tatio. ff. de ope. noui nuntiatione. eandem sententiam sequitur
Bald. in. l. fina. C. de ferijs. et ter. in. l. j. de ferijs qui loquitur de
ferijs ob necessitatem hominum: que solummodo cōsiderant
effectum scōm comparationem: quam quis non tenetur facere
in talibus diebus. Sed. l. fin. allega. supra resistit actui citandi:
et resistit initio. Et ideo nimirum si non valeat citatio facta die
feriato ob honorē dei. Aut quis citatur die non feriato: vt cō
pareat die feriato: z tunc non valet citatio: vt in. l. ij. ff. si quis in
lus voca. Interdū quis citatur: vt cōpareat infra quātuor dies:
tunc si vltima dies accadat in diē feriātā: bene valet citatio.
Idē si dicat q̃ compareat infra decē dies: vel vsq; ad decem dies
nam valet citatio: sed tenebitur cōparere proxima die ante diē
feriātā. iste est ter. in. c. cū dilecti. de dolo z cōtu. Quod dictum
videtur ob stare textui. in. c. veniēs. de accu. vbi quis fuit citat⁹:
vt debeat comparere ad pascha in die resurrectionis christi: et
tamen ibi dicitur qd valeat. et per consequens non videtur ve
rum qd. s. dicit: videlicet: quod si fiat die iuridica: vt compareat
die feriata: qd nō valeat citatio. secundum Oldr. dic q̃ ibi sup
pletur dictio vsq; sed illud est diuinare: vel alter dicit qd ibi loqui
tur in papa z ipse est supra ins: quia sicut ipse ordinauit ferias:

ita potest etiam tollere: qz ei⁹ est tollere cuius est condere. vt in. l. omni nouatione. C. de sacrosan. eccle. Et hec oia predicta proce-
27 dunt de actu citadi. C. Comissio aut que fit nuntio: potest quo-
libet die fieri. ita tenet Bar. in. d. §. nuntiatio. Bal. autem tenet
28 contrarium in. d. l. fi. sed melior est opinio Bart. C. Relationem
autem pot facere nuntius quacumqz die: qz nō requiritur cause co-
29 gnitio. C. Executio aut sententie potest fieri in die feriato⁹ ob
necessitate homin: vt in. c. fi. de iudi. z tenuit Bart. in. d. §. nuntia-
tio. Canoniste tenet in. d. c. fi. de iudi. In ferijs aut ob honorem
dei non potest fieri executio. ita tenet Bar. in. d. l. fi. z in. l. pum-
ciali. eo. tit. idē tenet in. l. ij. de ferijs. Subiciens: qz etiam sequē-
strum pot fieri in die feriato ob honorem dei: et etiam remouet.
quod etiam sequitur Bal. in. l. omnes. C. de ferijs. qued not.

De dilationibus.

Dilationes.

In qua materia premitto qz di-
lationū alie sunt expectatorie:
alie dantur ad excipiendū: alie ad reprobandum: alie
ad agendum: z alie probatorie. de prima loquitur
tex. in aut. qui semel. C. quomodo et quando iudex.
De secunda loquitur tex. in. l. titia. ff. de accus. De tertia loqui-
tur tex. in. l. fi. C. qui accu. non pos. De quarta loquitur tex. in. l. i.
§. C. de uis. z. l. fi. ff. eo. C. Circa quam dilationem expectatoriam
no. fm Ange. t q nulla dilatio expectatoria de se est perempto-
ria: ita tenet Ange. in. l. fi. ff. de ferijs. Omnis aut dilatio pba-
toria de sui natura est peremptoria fm Barto. z Ang. in dicta. l.
fi. de ferijs. C. Pro inuestigatione materie dilationum quero de
2 pluribus. z pmo t quot dilationes debeant dari ad proban-
dum. Respondeo fm Bar. Bal. Guiter Ange. in dicta. l. fina. qz
in causis civilibus nō possunt dari nisi due dilationes. in cau-
sa autem capituli dantur due accusatori: tres accusato: iste est
tex. ad litteram in dicta. l. fi. C. Sed maxima altercatio inter do-
3 ctos: insurgit tūmquid in causis criminalibus in quibus nō
ingeritur pena sanguinis pnta in causa damnorum datorum
debent dari dilationes: sicut in civilibus dantur videlicet nisi
due. an sicut in capitalibus. Beniter opi. tenentium: quod de-
beant dari dilationes in criminalibus: in quibus non ingeri-
tur pena sanguinis. fm quod dant in civilibus est verior de iu-
re: sed de consuetudine que est optima legum interpres: datur
dilationes more causarum capitaliū. ita tenet Anto. in dicta. l.
finali. z per consequens in causis damnatorum datorum dan-
tur accusato tres dilationes: z accusatori due. et etiam de facto
als sic feci fernare. glo. autē in dicta. l. fina. ponit duas opi. su-
per hac questione: sed finaliter cōcludit: vt. §. dixi. C. Est aduer-
4 tendum: t q in civilibus probato z allegato impedimento dat
secunda z tertia dilatio: sed in criminalibus dantur oēs dilatio-
nes etiā nullo allegato impedimento secundū Bart. Bal. in. d. l. fi.
5 Secundo quero t nunquid in causis civilibus defur secunda
dilatio sine cause cognitione. dico quod non: immo nulla etiam
6 prima potest esse sine cause cognitione. sicut modica dari

tatio. ff. de
noni oper.
nuntia. Cel
fuo.

a. C. Feriato sequitur
vide fcede.
§ semis i cō
filio. c. rrrr.
z do. Alexā. in die fe-
de imo. i cō
fil. c. rrr. l. ij.
parte. nō est fei.

Ex fallit etiam
infra notato.

b. C. Cogni
tione. Que
autem co-
gnitio pre-
cedere de-
beat vide. d. i. causis ci-
uilibus et
qz in. ij. par
te. vbi. etiaz
an et quan-
do dilatio
sit concedē-
da: z an pos-
sit assigna-
ri sine cau-
se cognitio-
ne. vide do.
Alexan. de
unol. in con-
fi. c. viij. an. i.
parte.

Dilationes.

¶ Releuet
pbantein.

vide p hoc
dicto gloss.

ling. s. bal.

ibi. l. e. cū cō

rigat. s. offi.

dele. quē ad

hoc refert z

secū An. cor.

fe. fin. suis a

l. i. i. i. d. inder. in

z. i. i. d. nō

z. i. i. d. nō

re. Quod an

fit verū indi

stincte vide

And. barb.

in alle. c. cū

contingat.

7. Cellus.

b. c. s. qd di

rim. vbi vi

de do. alex.

s. imo. z. Ol

dra. i. cōf. l. r.

z. Bar. in cō

fi. inci. ex fa

cto pprio.

b. c. c. patti.

8. adde feli. in

c. prudētiā.

c. s. de mu. pe

ti. Melius p

eūdē ih. c. d

test. l. primo

9. not. z. ibi ē

p. Abb. s. fi.

qro p decla

ratioe. z. qd

posui in ad

10. di. ad enu-

dem abb. de

test. vbi con

cludit put

l. q. si pars

vna renūtia

ret dilatiōi

ad pducēdū

testes: q. m-

yt in. l. i. z. in. l. a. precedēte. C. de dila. ff. vbi dilatio nullā vel mōs
dicā reqrat cause cognitionē. z. tractaret de lenissimo preiudicio
posset dari dilatio a iudice nō sedēte. als sec^o ita dicit Joan. de
imo. in. c. pterea. s. de dila. s. z. differentia est in dādo pma dilatio
nē in ciuilib⁹. z. in dādo scōam. nā dat pta dilatio cū leui cause
cognitione. scōa aut reqrit magnā cause cognitione. Et iō que
ro t requirunt in pma leui cause cognitione: ad hoc vt iudex
debeat dare primā dilationē. Angel. q. meli^o ceteris dicit in hoc
articulo: qd tria copulatiue reqrunt ad dādā primā dilationem.
p^{mo} qd cōsyderet distātia loci: vt in. l. i. c. de dila. s. cō. qd in
der aspiciat an pbatio releuet pbantē: als dilationē cōcedere
nō dz: vt in. l. ad pbationē. C. de pba. Tertio qd nō petat p eul
dentē calūniā. Itē requirit: qd petatur a parte dilatio: als da
ri nō debet: vt in. l. i. c. de dila. in sbo postulātis. vbi tñ vtrāq p
esset pns: pōt dare iudex dilationē etiā nemine petēte. si aut al
tera pars esset absens: tūc nō posset dare ipe iudex dilationē: ni
si parte pēte z petēte: ita tenet Bal. i. l. vnica. C. vt q desunt ad
uo. vbi aut dat scōa dilatio: tūc oīa ista requirūt: z vlti^o req
ritur: q ille qui habuit pma dilationē z nō pbauit: pbet de im
pedimēto. C. Sed modo querit t qualiter pbet impedimētuz.
Spe. inti. de dila. s. z cū postulām. z Jac. de are. z Cy. in. l. i. c. de
dila. tenuerunt: q p solū iuramētū pbat impedimētū. p ter. in. c.
q. ppter. de elec. s. illud. z p ter. in. l. scire opz. s. sufficit. ff. de ex
cu. tnt. Alij aut dixerunt reqri plures pbatioes. bal. bar. z ang.
l. d. l. fi. pcludūt in hāc sniam: q si impedimētū nō pōt de facili p
bari: tūc sufficit solū iuramētū: vt i iurib⁹. s. all. dūm iurans sit
psona honesta: z fidedigna. ar. l. nō oēs. s. a barba. ff. de re milit.
vbi aut pōt de facili pbari: tunc debet pbari p testes: ita t3 bar.
in. l. i. s. qd dixim⁹. ff. si qd cauti. z in. d. l. fi. C. t3 pone q da
ta est accusato dilatio: nunquidā illa dilatione data accusato
poterit accusator pbare. Rūdeo q sic: q vbiqz est data dilatio:
termin⁹ est cōis vtriusq parti: ita q quilibet potest in illo pbare.
iste est ter. l. i. petēde. in fi. c. d tēpo. l. inte. rest. petē. s. si ille cui
est data dilatio re integra renūtiat dilationi: aduersarius nō po
terit pbare. vt est ter. notabilis z optimus in ar. in. l. si iudex cir
cūnēto. ff. de mino. t Quod autē. s. dictum est. videt3 nullā dila
tionem expectatoriam fore peremptoriā. fallit vbi est data dila
tio presenti consentienti: quia tūc talis dilatio est perēptoria:
adeo q nulla alia dari potest. Itē si det absenti dilatio: z respō
deat inde venire: talis dilatio est peremptoria: ita no. singulari
ter Ang. in. l. i. ff. de feri. C. No. etiā t q vbi dilatio datur absen
ti debet p iudicē intimari: q talis dilatio tali absenti data est.
fm Bal. in. l. i. in fi. c. de tēp. appel. Itē si dilatio est data absen
ti: iudex potest de facto pro absente supplere: vt est in causa ap
pellationis: vt in. l. ampliorē. in prin. z ibi gl. C. de tēpo. app. idē
si detur absenti: z ei personaliter intimet termini assignatio: se
cus est si intimet ei ad dñm fm Bal. in aut. ei qui. C. de tēpo. ap
pel. nā tunc debet adijci verbū peremptorie. vel debent inter
uenire tres citationes secūdū Bal. vbi. s. C. Stud est etiā sin
gulariter attendendum t quod omnis dilatio que datur a lege

Dilationes.

fo. xij.

homin⁹ pars que nō renuntiavit poterit alios producere. vt no. Bar. in .l. f. renuntiatio. in vers. sed nunquid. C. de tēpo. in integ. resti. z clarus per Bal. in .l. petende. z per Lanfran. allega. z quam ita limitabis: dū dicit quod dilatio

- vel a statuto non requirit ministerium iudicis: z est peremptoria. vt in .l. mācipiorum. ff. de optione legata. z in .l. perēptoria. C. sen. rescin. nō pos. istud est dictū singulare Ang. .l. .l. ff. de feri. Exēplum est in appellatione. nā lex dat. x. dies ad appellādū iō nō poterit elapsis. x. dieb⁹ ali⁹ termin⁹ assignari. C. Est quoz illud dictū singulare z mēti tenendū: videlicet t si quis pbaue rit intentionē suā p testes: vel excommunicationem: vel aliud si miles: z perdidit acta ēt si casum probaret. nulla est amplius dāda dilatio. ita singulariter inqt Inn. .l. c. pūdētā. de offi. de leg. C. Quero vltērius t qualiter detur illa scōa dilatio: z ppter quid detur. respon. nam dilatio secunda datur solummodo respectu temporis in quo fuit impeditus: z respectu ei⁹ rei in qua fuit impeditus: z ideo si fuit impeditus producere vnū testem: qz pcurauit quātū potuit in prima dilatiōe vt haberet istū testem: certe dabitur dilatio noua ad producēdum illū testem: et nō alios: quos non pcurauit in prima dilatiōe pducendos. iste est tex. ad literā fm Jaco. bu. in .l. admonēdi. in tex. ibi quibus solis vsurus sit. de inreiu. similiter si fuit impedit⁹ duob⁹ diebus: dabit⁹ mihi noua dilatio ad duos dies fm Bart. z Ange. in .d. .l. fi. Si tñ nō stare p partē quominus faceret suas probationes in prima dilatiōe: sed stare p iudicem: qz non redderet ius in illa die: tūc non est dāda noua dilatio: sz debet restitui ad tēpus amissum: vt in .l. sed si pretorē. §. qz si ferie. ff. ex qb. cau. mā. in integ. resti. C. Illud ēt addo t qz vbi dilatio data est ad probādum: vel ad aliud faciendū cōputant⁹ in dilatiōe etiam dies feriat⁹: vt si est data dilatio. x. dierū ad probandum: vel ad aliud faciendum: z si in his. x. dieb⁹ interueniant due festinitates: certe festa connumerabunt⁹. vt est tex. in .l. siue pars. in fine C. de dilatio. z est ratio duplex. prima qz em est data dilatio poterit prouidere: ne incideret in diē feriatam. vt in dicto §. quod si ferie. Alia ratio est: qz terminus in dubio est continuus fm glo. sing. in .l. de diuer. z tēpo. prefer. z iō cū sit continuus ferie connumerabuntur fm Bal. in .l. .l. C. de fer. verūtamē si data est dilatio a lege: vel a iudice: vt p rescrip. principis: q dilatio absorberet maiorem partē termini propter multitudinem feriarum. ita q ferie lessent tot: quod absorberent maiorem partē dilatiōis: tunc ferie de medio excluduntur: ista est doctrina notabilis Host. in .c. licet. causam. §. eo. tit. pone exemplū. princeps prope festa notabilia scriberet potestati suo: qz terminet talē causam infra. xv. dies: mō. xv. dies imedietate sunt feriat⁹. nūqd expirabit iurisdictio certe nō: l3 Bald. distinguat in dilatiōe data a lege seu a principe: quia si a principe tunc connumeratur tempus feriatum: aut tempus est datum a lege: z tunc verū dicit Hostiē. ita dicit Bal. in .l. si quādo. C. de testi. z pro hac allegat tex. in .l. pia. de excep. lib. vi. ille text. nihil facit: z ideo sententia Hostiē. mihi p lacet indistincte tanqz verissima. z moueor contra Bal. in

uni pūdata
est cōis vtri
qz: ita not
Feli. vbi. §.
Debēt igit
cauti aduo
cati renūcia
re nūqz di
latiōi: nisi z
pars aduer
sa etiā renū
tiet. d q dixi
post Bal. in
l. qd fauore.
nu. ij. l. apo
stil. in .p. di
latiōe. C. §.
leg. z .l. l. pe
tēde. nu. v. l.
vlti. not. in
ver. dilatio
est cōis. C.
de tēp. i in
reg. resti. pēt
a. C. Et non
alios. addē.
d. Fel. late
c. vltra ter
tiā. §. no. vi.
de testi. ribi
limitat di
ctum istud.
Celsus.

*Decem
dies dat
lex ad qz
pellōd.*

*Ad dilatio.
ad data ad
notādo
ut ad aliud
faciendū
Et dies fer
vbi.*

Dilationes.

A Princeps
Et an sit
superior un
peratore re
gulus. vid
Feli. l. c. no
ut. in. filic.
in glo. y. ad
fi. versu.
Qua
tuor possunt
dari dilatio
nes. Primo
videtur vpi
ca tantu vt
not. in. c. vi.
tra sua. xli. a
no. quarto.
de test. d. cu
ius veritate
vide ibi qua
liter intelli
gatur.

*Papa e
maior a
princeps.*

*Princeps qd psumat
in absoluta potestate*

Nec te
ner. Ado ad
hoc do. Fel.
in. c. licet. v.
um ita ter
tio nisi ter
minu isto ti.
de proba. vi
de q no. 3a.
rebut. in. l. si
tra. nu. 1. 2 i
addi. meis.
videt. C. de
iur. si. lib. x.
vbi remissi
ne examina
ti hanc at
ti. Celsus.

*In casibus
pecunia
vis dari
potest
quatuor
dilationes.*

eo q dicit: si est data dilatio a principe connumerantur dies feri
riati. et. Na t. princeps verisimiliter scit dies fore feriatos: nec
potest ignorantiam pretendere: cum hoc sit publicum: et commu
niter scitur. l. si pupillus. §. proseribere. ff. de iur. et glo. sing. l. l.
si tutor q petitus. C. de per. tu. hoc presuppositio si nos volumus
dicere q si voluerit pcedi in his diebus tale preceptum est im
possibile. de iure ergo nullu. vt in. l. fin. ff. que sentent. sine appel.
rescin. et est regula iuris impossibilitu nulla est obligatio. modo
est regula iuris q semper debemus interpretari actum in illam
partem: vt potius res valeat: quam pereat: vt in. l. quoties. ff. de
reb. dub. ergo debemus interpretari q intellexit de. xv. diebus
non feriatas. Et si dicat principem voluisse: qd in illis feriis
procedatur. et sic videtur sustulisse dictas ferias. Respondeo hoc
no potest esse: q princeps de sua potestate ferias ob honorem
dei inducias a summo pontifice destrueret: seu tolleretur: vt in. c.
fi. de feriis: quia clarum est: qd summus pontifex maior est om
ni principe. et vt in. c. per venerabile. qui filij sunt legi. et ita con
cludo vna cu hosti. Et si aliquid dicat: istud qd dicit Bald. pro
cedit in summo pontifice adhuc dico: q non est verum. na hoc
non potest papa de ordinaria potestate vt in dicto. c. fina. de fe
riis. de absoluta vero potestate potest: quia eius est tollere: cu
ius est condere: sed per solas illas literas in quibus dicit quod
vult quod causa terminetur infra. xv. dies: non videtur vti ab
soluta potestate. ergo et. c. probo: quod non dicatur vti absoluta
potestate: quia nunq princeps vel summus pontifex dicitur
facere factu de absoluta potestate: nisi qn ponitur in rescripto
illa clausula non obstante tali lege: vel ponatur clausula scilicet
et ex certa scientia: vel proprio motu. ita dicit Bald. in. l. rescri
ptum non iure factum. C. de testamen. et in. l. fina. C. de sentent.
rescin. non posse. et ideo posset dicere verum Bald. hoc casu:
quando papa posuisset in suis literis: non obstante lege tali vel
statuto vel motu proprio: vel clausula ex certa scientia. Et stud
est etiam notabile t quod potest dari dilatio vna ad probandu
plura capitula simul compassibilia. et pendente dilatione super
vna poterit super alijs procedi: vt est textus. l. generaliter. §. pe
nultimo. C. de rebus creditorum. Si autem essent capitula in
compassibilia: non posset dari vna dilatio simul adinuicem: im
mo debet singula dilatio singulis capitulis expungi. Ita intelli
git tex. in. l. fina. ff. de fer. et pendente dilatione sup vno. c. debet
coquiescere iudicis officium super alijs capitulis: vt est text. in
l. sine pars. C. de dila. t Item est illud pro veritate tenendum:
quod in causis pecuniarijs quatuor possunt dari dilationes.
Prima scilicet cum leui cause cognitione: vt in alia lectione
dixi. Secunda et tertia cum maiori cause cognitione: quia de
bet probari impedimentum: secundum ea que s. dixi. Quarta au
tem non potest dari nisi seruata solennitate iuris: vt in autem.
at qui semel. C. de proba. ita tenet Ange. in. l. finali. ff. de feriis.
Sed generaliter istud menti teneas: t qd qns sit data et co
cessa dilatio ad probandum elapso termino si fiat probatio: no
c valet: neq tenet: ita tenet Ange. in dicta. l. finali. C. postremo

¶ Quod sic. adde pau. de cast. idem tenentem in cōf. xrv. Tu vide de hoc oīno per Bal. in l. ij. C. de epis. audien. vers. sed hic queritur. Barto. in l. ij. ver. tertio principaliter est videndum. ff. de appel. recipien. Bald. in l. i. in tertio nota. C. de dila. 2 in c. i. de milli. vafal. qui contu. est. 2 in c. pastoralis. §. si. vers. quero iudex. de offi. deleg. 2 in addi. ad Spec. in titu. de app. in vers. sed an a breuitate. 2

19 queritur tunc quid a nimis breui dilatione posset appellari. Respondeo quod sic a duobus interuenientibus copularine: si terminus est nimis brevis: 2 si sit peremptorius. Si autem terminus brevis est non peremptorius: tunc non posset appellari a nimis breui dilatione: ita tenet nota. Joan. and. in c. i. §. de dilatio. 2 ibi probatur in tex. 2 iusta causa abbreviandi terminum est cōsuetudo fori. fm Anto. de but. 2 Jo. de imo. in loco preallegato. Idem si esset res tempore peritura: vel esset causa alimentorum: ut nota. Bart. in l. ij. ff. de re iudi. Limitantur tamen supra dicta videlicet ubi dicitur: qd ad hec ut possit appellari a nimis breui dilatione requiritur quod sit terminus peremptorius: quia etiam ubi terminus non esset peremptorius: sed a deo esset brevis: quod non posset quis infra eum comparere. quo casu etiam appellari posset fm docto. in dicto. c. i. Eodem modo potest appellari a nimis longa dilatione: et multo magis a denegata fm

21 Bald. in l. i. C. de dilatio. Finaliter vnum non omitto: quod licet dilatio non posset dari nisi ut. §. dixi tamen poterit prorogari. ita tenet glos. in l. fina. ff. de fer. quam sequuntur docto. et illa non erit noua dilatio: sed erit prima prorogata. nam differentia est inter nouam dilationem 2 prorogata: et est differentia inter aliquid de nouo facere: 2 aliquid prorogari: nam prorogatio debet fieri anteq̃ p̃mū tempus dilationis sit finitum. tempore autem toto finitum: tunc non poterit habere locū prorogatio: sed erit noua dilatio: ut tex. est in l. sed si manente. ff. de pre-

22 ea. C. Adde in eo quod dixi impedimentum p̃bari per iuramentum: 2 sufficere ad dandum secundam dilationem: ut. §. dixi quod ubi semel est probatum impedimentum per iuramentum si interim allegetur illud impedimentum: ita singulariter nota. Ange. in l. fi. ff. de fer. pro quo est tex. in l. fi. de bonis auf. indici. pos. Item in eo quod dixi secundam dilationem dari debere probato impedimento: ut. §. dixi: 2 alijs requisitis: si data fuerit dicta secunda dilatio nō adhibita cause cognitione: videlicet quod non est probatum impedimentum: nec valet talis dilationis assignatio: pro hoc est tex. in l. fi. ff. de fer. In text. ibi plusq̃ semel tribui non potest. nam verbum potest cui preponitur negatina inducit necessitatem: ita tenet glo. in c. i. de iur. lib. vsq̃ta determinat. Bar. et Ang. in l. fi. §. alleg. qd bene not.

23 noua. titu. de defectu super act. reali. ver. item premissa. **¶** Necessitatem. Adde feli. in c. q̃to. de presump. q̃ licet precedat negotium: nō tamen semper importat necessitatem de quo per Barto. in l. iij. ad princip. C. de pig. 2 in l. fi. in. q. ff. de fer. 2 in l. gallus. in princ. vers. quādoq̃ verbum potest ff. de libe. 2 posthu. 2 in l. creditores. nu. iij. 2 ibi posui in addi. ad ipsum in vers. dictio pot. in repe. d. l. i. C. de pig. dixi in apost. ad Dyon. in reg. beneficium. post

pau. de ca. cōfiliio mihi xrv. vbi no. q̃ sic. an hō a nimis longa dilatio ne possit appellari. vide eundē Bal. i §. alleg. l. ij. h. alterius. xij. q̃rif. C. de epis. audi. di. Celsus.

¶ Cūsi ut §. dixi. Ad de an alias data valeat. Bar. l. i. hec simplatio. §. ad nequ. diuus. ff. de legi. notat pau. de ca. in l. fi. ff. de fer. Bal. l. i. fi. §. 2 hie q̃

¶ Prorogatio dā. C. de iur. re deli. 2 l. i. 2 ibi Bar. C. de dilati. eundē Bart. cōfili. suo. in cip. sup. petitione cuius dā. et Alex. §. xi. in fi. volu. iij. et de hoc dixi in filio pla.

*Animis
Loga dila-
tione et
S. d. nequ-
diuus. ff. de
legi. notat
pau. de ca.
in l. fi. ff. de
fer. Bal. l. i.
fi. §. 2 hie q̃
da. C. de iur.
re deli. 2 l. i.
2 ibi Bar.
C. de dilati.
eundē Bart.
cōfili. suo. in
cip. sup. peti-
tione cuius
dā. et Alex.
§. xi. in fi.
volu. iij. et
de hoc dixi
in filio pla.*

Recusationes.

do. Boerij. in ver. pōt. post colle. in. c. at sit clerici. nu. vi. in ver. dictio pōt. vbi dixi in apo. ad pānor. post Enēā falco. nu. xx. ver. sed qro an cōp. in ver. pōt. de iudi. r de hoc no. Corle. sing. suis. in ver. potest. incip. verbum potest. Celsus.

a **U**ltē cōtes. Tu dic q quis ista exceptio debeat pūor apponi fm doctrinā glo. r doct. in. c. pasto. de except. r i. l. fi. r doc. C. eo. ii. Si tñ alie exceptiōes omittant: r istap

errorē omit tatur: nō vī cōsentire in iudicē. r ita no. Bar. i. l. fideicōmis.

1 sum. s. quo-

nies. ff. de in

dic. qd limi-

ta fm pau.

de ea. consi.

celij. vñ doc.

i. l. si per er-

rorē. p. illuz

ter. ibi nihil

ualebit: qd

actū ē. ff. de

iuri. om. iij.

dāt vñ cau

telā: vt reus

2 cōuent^o co-

a rā incōpetē

b n iudice ni-

hil dicat: do

3 nec ad finez

pcessus vbi

exciptat de

4 incōpetētia

iudicis: qz

5 hoc mō po-

terit trahē-

re actorē ad

6 cōcordiā qz

c pōt ista ex-

ceptio incōpetētie opponi qñcūq. put no. Bald. in. l. exceptionē. nu. xv. r ibi po-

sui in apost. ad ipsum in p. incōpetētis. C. de proba. r illā cautelā ponit. Cy. in. l. vnica. C. vt q desunt aduo. l. z dicat ibi ab ea esse abstīnēdū in foro pñte. r Gerar.

de petra scā sing. suo. l. incip. no. pulchriā cautelā. r ibi posui in addi. ad Dññ.

post do. Bern. in reg. ea que sunt. in apo. in ver. si a nō cōpe. iudi. Celsus.

b **P**ost litē cōtestatā. imo etiam post cōclūsiōē in cā. vt no. do. Abb. in. c. pa-

sto. h. itē requirī. r ibi no. in addi. ad eū. de exceptio. d. de scō. Ge. in. c. index. de

offi. deleg. lib. vi. r feli. in. c. pastora. hñ. excipiunt certi casus. r qd dicat suspe-

ctus. r q sint iste suspitionis cause. Vide p do. philip. decij. pñ. lxxv. Celsus.

c **R**ecusari. Sed quid si iniuste recusatus fuerit pro suspecto. dic qd posset

De recusationibus.

Recusationes.

Quia facta citatione da- tur dilatio aduersario ad probandum: in qua cōparatione recusatur plerūq. iudex tanq. suspectus. Sequitur in ordine de materia recusationis. **E**t aduertēdum est q exceptio recu-

sationis debet opponi ante lit. contest. vt in. l. apertissimi. C. de iu-

di. Plus dico: q debet esse prima exceptio que opponatur adeo

q si alia opponeretur non posset postea opponi illa: quia p op-

positionē alterius exceptionis videtur consensisse in iudicē. ita

tenet Inn. in. c. inter in monasteriū. j. de re iudi. idē tenet Bart.

in. l. quidā cōsulebat. de re iudi. hāc eandem sniam tenet Bald.

in. l. fi. C. de iudi. verūtāmē si plures exceptiones simul foret op-

posite: r in ordine litere alia exceptio q recusationes foret pri-

ma: puta qz sic agēs nō pōt stare in iudicio: qz minor: vel qz infa-

mis: seu infans. Item dico qd vos dñerudex non estis index cō-

petens. Item dico qd habeo vos indices pro suspecto: tñ valerēt:

intelligitur preposita exceptio recusationis nō attēto ordine li-

tere. vt in. l. tale. in pan. ff. de here. insti. ita tenet Barto. r Bal.

in locis pccalleg. **E**t Interduz tamē potest opponi exceptio re-

cusationis post litem contestatam. ^a videlicet quādo suspitio est

orta post litem contestatam. ^b vt est tex. in. l. nō distinguem^o. s. cū

quidam. ff. de arbi. facit etiā tex. in. l. iulianus. ff. de iudici. ita te-

net. Ange. in. l. fi. C. de iurisd. om. iudi. **E**t Est tamē notandū. q

arbitrator non pōt tanq. suspectus recusari. Arbitrator autem de

iure sic. ista est snia Guil. de cūg. in. l. si quis ex pñsensu. C. de epi-

sco. audi. **E**t Item merus executor nō pōt tanq. suspectus re-

cusari: vt est casus in. c. nouit. de appel. secus est in mixto execu-

torē: vt ibi tenet glo. **E**t Consultor autē r assessor tanq. suspecti

possunt recusari: qz ex eo apparet accessor debet esse confidens

utriq. parti. vt est tex. in. c. statutū. s. accessorem. de rescrip. in. vi.

Et Item notarius examinatur testium potest tanq. suspectus

recusari. ita tenet Bald. in. l. apertissimi. s. sepe. C. de iudic. glo.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

267.

agere actione iniuriarum: Bal. in. c. super. q. de offi. deleg.

8 **E** Precedentis aduocatio. Adde an et per quos casus et causas possit iudex ut suspectus recusari per Spec. in ritu. depositio. §. vii. ver. qd si ponēs. melius per Philip. frāc. in ti. de appel. c. postremo. vbi ponit. xl. causas ppter quas pōt inder ut suspectus recusari: et inter illas ponit: q si aduersarius mens pendente

7 est sing. in aut. de trien. et semis. §. qm sepe. **E** Iudex aut ordinarius de iure civili non potest tanq suspectus recusari: sed si appareat suspectus: sibi est eps associandus: ut in aut. si cōtigit. rit. C. de indi. fallit in casu sing. l. i. c. si quacūq predi. po. Et sic remanet cōclusio qd solus delegatus et arbiter pōt tanq suspecti recusari. **E** Ite potest ordinarius recusari rōne precedentis aduocationis. Ite vbiq est suspectus: eo qd non est verisile. qd esset sibi fāus. ut in l. eos. in prin. C. de appel. ita not. Bald.

10 in l. apartissimi. **E** De iure cano. siue ordinarius siue delegatus tanq suspecti recusari possunt. ita pbat in. c. suspicionis. de offi. deleg. et in. c. cū speciali. de appel. et in. c. requiris. eo. ritu. in vi. et in. c. iij. de foro cope. Est et alia maxima differētia inter ius civile et canoni. in hac materia recusatiōis. nā de iure civili sufficit allegare suspicionem: et se habere aliquem indicem suspectū. nec requiritur: quod exprimaturs causa suspicionis: ut est textus in l. apartissimi. in verb. putant. C. de indi. **E** Est et sentētia cōis legislarū: licet aliqui teneant cōtrarium. ut not. glo. in. d. l. aper-

11 tissimi. cōmunis tamen opinio est. ut. §. dixi. sed allegās suspitionem tenebitur iurare: prout not. gloss. in dicta l. apartissimi. not. etiam Bart. in l. q: poterat. ff. ad trebel. Idem tenet Bald. et Ang. in. d. l. apartissimi. et dicta recusatio est proponenda in scriptis: et dirigenda iudici recusato. si est presens. si autem est absens eius superior: ut dicimus etiam in appel. ut est text. in. d. l. apartissimi. coniuncta. l. fin. C. de indi. quia recusatione pōt recta infra tridū eligi debent arbitri: qui cognoscant de causa prin-

12 **E** Et quia colligitur tñspitio. probatur per solū iuramentū. qd est verū sū Bald. in. d. l. apartissimi. vbi quis non tenetur allegare: cū suspitionis: ut patet ex precedentibus. Sed vbi quis tenetur allegare cām suspitionis: ut tractatur de magno preiudicio non sufficit iuramentū: immo debet summariū discuti per testes coniuncto iuramēto. **E** Et per hoc inferitur ad questione3 quotidianam. tponē quis petit suū debitorem debere detinere quem suspectum habet: nunquid stabitur suo iuramento allegando ipsum suspectū. Bald. in. d. l. apartissimi. determinat qd non. idem tenet Ange. in l. si ab arbitro. §. qui. ex can. ff. qui satis. cog. qui dicit se multos incarceratos fecisse relaxare: quia sepe imperi indices imperitiā aduocatorum insequentes faciunt detineri debitores: tamen creditores solum allegant suspicionem

14 suo iuramento: quod non sufficit. timmo requiritur quod seruo-

agitacione
cause mee
loquatur ad
aurem iudi
cis: pōt ut su
spectus pro
me recusari
talis iudex.
alle. dictum
sing. Spe.
vbi. §. que3
secuti sunt
do. Anto. et
ali3 docto. in
c. accedēs ut
lit. non cōte
sta. alleg. il
lud p sing.
Roma. sū.
suo. clir. in
ci. nunquid
si aduersa
rius. Qd ta
men id. spe
cula. limit.
paulopost
n pcedere
si iudex re
uelabit pti.
quod sibi ab
altero secre
to fuit collo
cutum. et de
hoc ppanot
mi. l. ca. cau
sam. nu. ix. et
ibi posui in
addi. ad p3.
in versic. re
cusari. infra
de indi. Col
sus.

*Videas Jas. in. d.
l. apartissimi. c. de
probari iuramēto.*

Ind. qui alior sunt, nōpe suspitione

Recusationes.

a **Q**uia forensis. Adde qz iste videtur sentire qz aliquē esse forensē sit iusta causa suspicionis. tū iudex cui propter tales aut alias causas petitur debitor:z suspectū de fuga tuo precepto detineri: dic breuiter tunc deinceps te id posse: si infra scripte cōditiones pcurrāt. Primo si allegat aliquis forensis ad hoc possit sola illa occasione capi requiritur qz in loco quē inhabitat non possideat immobilia: tunc enim non videret suspectus p ea q habentur in l. sciē dū §. posses for. ff. qui satisf. cog. z l. l. ait ptoz. §. si debitorem. 15 ff. d. his que in frau. cre. Itē qz tēpo 16 re contracti debiti non erat forensis: ita bar. l. l. ff. creditores. ff. de pūni. a cred. al's videret er' p sonā a pūncipio approbare. vt not. idē Bar. in. §. alleg. §. debitorem. In alijs vero allegata suspitio per duos testes saltem pbetur: z esse de nouo exorta: puta qz tempore debiti contracti erat dñes: z nunc pauper. al's secus vt. §. ptoz. dñi. Ita not. Ange. in. l. si ab arbitro. ff. qui satisf. cog. vbi dicit se ita fecisse destrui mille capturas debitorum. Idem in. l. nemo carcerem. z ibi not. in addi. ad Jaco. rebus. C. de exac. tribu. z Imo. in pūni. ff. sol. matri. Alexan. de imo. consi. rix. incipi. viso processu capture volu. iij. Ang. are. Insti. de act. in pūni. Roma. consi. cccx. incip. hec istodūcūqz captura. Do. meus Philip. Decius consi. lxxv. incipien. diuino re. z pro tenui re. quod si non fuerit ante capturam probatū: z articulatū: est ipso iure captura nulla: quāuis postea probetur: vt plene per Roma. in consi. cclj. incipien. spectabiles domini. Nec probatur suspitio per solum iuramentū: sed per duos testes ad minus. vt pmissi saltem per coniecturas debet probari suspicionis causa. vt nota. Bald. z Ang. in. l. apertissimi. C. de iudic. vbi instituit idem Bald. indicem vt sit cautus ad interrogandum de qualitate cause: et de causa suspicionis. et idem Ange. z Imo. in. l. qui bona §. qui damni. ff. solu. matri. z Bald. in terminis concludens: quod per solū iuramentum suspitio non probetur. in. l. creditor. ff. si cer. per. z ista est cōmunis opi. licet aliqui contradicant. vt not. do. Decius consi. §. alleg. lxxv. ver. iij. hoc deducitur. z magnus practicus Ange. are. instit. de act. in pūni. vbi inquit. qz cum agatur de graui preiudicio propter verecūdiam debet probari suspitio fuge per duos idoneos testes. Idem etiam voluit Bald. ff. solu. matri. qz rem sequitur Alexan. de imo. in. l. si fideiussor. §. fina. ff. qui satisf. da. cog. Pan. de cast. consi. xxxv. incip. pro pleniori examine. z do. Joā. bapti. in

Recusationes.

fo. xvi.

trac. de debi. fug. in. vi. q. p. inci. Item debet esse debitū clarū: & liquidū: vt Bald. in. d. l. apertissimi. ad fin. tenuit expresse. Itē q̄ probetur dictū debitū p̄ publicū instrumentū: vt voluit do. Mat. in. trac. suo de carcere. vbi hoc pbat: vel saltē (vt humanius loquamur) p̄ testes aut instrumentū. ita dicit Ang. in. d. l. si ab arbitro. §. si. ff. qui satisda. cog. vbi dicit cautū esse debere aduocatū in fidem facien-

de nouo supervenerit ista suspitio: q̄ si diu tacuit credit sciens ipsum esse suspectū: nō amplī poterit ipm̄ tanq̄ suspectum pe-
tere incarcerari: vt in. l. si creditores. ff. de pui. credi. ista est do-
ctrina elegantissima do. Ang. in. d. §. q̄ ex causis. ¶ Circa p̄dicta
17 est notandū q̄ illi arbitri qui eliguntur de iure civili non: pro-
prie sunt arbitri: sed dicuntur indices delegati: vel sunt quedā
18 alie species de per se. ¶ Ex quibus inferitur secundum eum q̄
licet sit factum compromissum de iure & de facto inter conven-
tum & agentem denuntiatione facta venditori: vt in. d. est non
potest habere regressum de euictione contra venditorem. vt in.
l. si dictum. §. si compromisso. ff. de euictio. tamen si est factum
compromissum ex forma statuti: puta quia sunt coniuncte perso-
ne: vel socii: & sic factum est de necessitate: & sic res est ablata per
tales arbitros: emptor poterit habere regressum de euictione:
quia intelligitur si denuntiatione precedente fuit habita men-
tio. ita dicit Bald. in. dicta. l. finali. de indicys. Item licet a sen-

do s̄ debito
p̄ testes vel
instrū: & idē
tenet Ang.
in. §. alleg. l.
hemo dicēs
debere talē
p̄bationem
fieri que ad
condenatio-
nem suffice-
ret quos se-
cutus est do.
Jo. hap. i. lō
co. §. alleg.
Et hec ma-
teria āries
tibi o iudet

occurret: sequere do. meū do. Deciu. §. alle. cōf. lxxv. vbi plene de suspectis debi-
tore tractat: nisi dū tenere videtur: q̄ his cōcurrentibus non possit per iudicem
etiam incompetentē capi volens restringere dictum pet. de ancha. cōf. l. mibi
p̄cip. in. cap. in auxilium. quem ad hoc. d. Alex. & Roma. corrupte. licet alleg. cōf. l.
cxxxvii. Quod licet etiam fran. de are. cōf. l. xvi. incip. respondendo dubijs: di-
cat esse falsissimum: nusus illud pluribus iuribus reprobare. procedit tamen ei
dictum. l. q̄ his concurrentibus possit per iudicem incompetentē: carcerari: nec
possit impugnando capturam iudicis incompetentiam allegare: vt voluit etiam
Rom. post pet. de ancha. cōf. l. cxxli. inci. vnum est & idem. & in. l. de pupille. §. hie-
minisse. ff. de no. ope. nun. et in. l. q̄ de iur. om. in. q̄ tribus fortissimis rationib⁹
p̄bo. p̄t̄ em̄ index laicus debitore clericū de fuga suspectū capere. maxime q̄
periculū est in mora: q̄ etiam posset ipse creditor laicus: vt not. Abb. in. c. cū nō
ab homine: vbi etiā trac. in apost. ad eū. de indi. & ibi etiā Bald. ante eū. & in. d. c.
dilectis. de app. Itē vbi periculū est in mora: p̄t̄ index als̄ incompetens examina-
re testes: & probabūt non obs̄t. incompetētia. vt Bar. in. l. admonedi. vers. qd̄ si bi-
ctum testis. ff. de iur. em̄. melius in. l. ij. C. de naut. l. xj. quē Ro. in. l. si vero. §. de vi
ro. in. l. iij. fal. ff. so. ma. sequit. & Ant. corse. sing. suo. cccxviij. in verb. testis. incip.
in loco &c. vbi etiā ampliat. sequit. Anto. de but. in. c. fi. de iurclur. Tertis si cre-
ditor p̄t̄ propria auctoritate debitore suū capere: vt p̄ori. dixi dū est suspect⁹
de fuga. vt est tex. in. §. alleg. l. aut p̄tor. §. si debitore. ff. de his que in fratri. credi.
multo fortis est cū iudicis licet incompetētis auctoritate est em̄ regula q̄ q̄ al-
quid de necessitate ad vnū actū nō requirit: si illud licet male internūm: non vi-
tiet illū actū. l. unica. C. de rei vro. ac. & q̄ tūc iudicis incompetētia non nocet q̄
requiritur. est glo. singu. in. §. multis. in. vers. in transitu. fm̄ do. meū. Iaso. may.
ibi super quā posui in apostil. in. vers. sine eo fieri poterat. in. stru. de libe. quē
ad hoc reputat singu. Bald. in. l. consentaneum. C. quomodo & quando iud. ei. in.
l. ij. C. de iure emphiteo. & in. c. §. si vero. de pace iura. fr. Celius.

Recusationes.

a **A**ppellari. vide oīno feli. in. c. fi. de re iudi. et qđ ibi dicit in apost. sed nūc dā
sicut a snia arbitratoris appellari nō possit: ita etiā nō possit appellari a senten-
tia iudicis subrogati in locū eius. vide. d. Alex. de uno. in consi. xx. in. iiij. parte.
b **P**oterit appellari. Adde an tales arbitri ex forma statuti iter p sanguineos
electi cogant acceptare: vide Inno. in. c. suspitionis. de offi. dele. et ibi Jmo. feli.
in. c. pastoralis. ver. est alius casus. de offi. deleg. Celsus.

c **A**lias causas nō inuenio. Adde. d. phil. de peru. in trac. suo de ap. i. c. postre-
mo. quez. s.

nu. i. i. apof. a
mea i. h. pce
dētis aduo b
catiōis alle
gari vbi po
nit. xl. cās
ppter quas
pōt inder vt
suspect⁹ re-
cusari. s. vt
cū possit pa
pa cōmitte-
re cām iudi
ci suspecto
recusatione
remota. Et
dic past. fe
li. in. c. cum
inter. ver. li
mita. ij. nisi
et. q. cōmu-
nis opi. est:
qđ papa idi
ficte cōmit
tere possit
cām iudici
suspecto ex
certa sciētia
recusatione
remota no.
ita glo. in. l.
eos. C. d. ap.
et in. l. apit
fimi. in. x. re
cusaret. C. d.
iudi. Salic.
in. l. fi. C. de
sent. et phil.
in rubi. de
app. et in al
leg. c. postre
mo. eo. titu.

tentia arbitri nō possit appellari. * vt in. l. i. C. de arbitris. et in. l.
diē proferre. §. stari. ff. de arbitris. tñ a sententia arbitrorum ex
forma statuti electorū poterit appellari. b ita tenet Bart. in. l. i. si
arbitro. ff. q. sa. cog. et ibi est glo. sing. Supradicta forma recusandi
iudicem suspectū adhibet de iure civili. De iure autē canonis
co seruat alia forma: nam debet allegari cā suspitionis legitima
q si esset vera repelleret iudicē a iudicando: et debet eligi arbitri
q habēt cognoscere de cā suspitionis: q si pbata fuit causa alibi
cōmittit: vel superior cognoscet: vt in. c. legitima. et in. c. cū spāl.
et in. c. scdo requiris. de appella. et in. c. suspitionis. de offi. deleg. **l. 6.**

Si autē cā suspitiōis nō erit pbata: vel nō erit legitima: tūc iu-
dex pcedit: vt ex dictis iurib⁹ euidentissime apparet: et si arbitri
non erūt cōcordes ad pcedēdū sup dicta cā suspitionis: pcedet
in causa iudex recusari p statutu: vt in. d. c. legitima. q est noua
cōstitutio: licet aliter seruet de iure antiquo. in. d. c. iij. speciali.
Sed quero t que sunt cause legitime recusandi iudices suspe-
ctos? Rñdeo q minor cā repellit iudicem a iudicando: q testes a
testificando: vt in gl. c. accedēs. el. i. vt lit. nō cōte. et in. c. eo. cū eo.
de offi. dele. in iure autē expressas solū inuenio causas infrascr-
ptas recusandi iudices suspectos. **P**rima si iudex fuerit affi-
nis: vel cōsanguine⁹ alterius partis. **S**ecunda si fuerit inimicus
alterius partis. **T**ertia si fuerit affinis inimici mei he cause
pbant in. c. accedēs. el. ij. s. vt lit. nō cōte. **Q**uarta causa si iu-
dex sit suffragane⁹ alterius: puta q causa verit inter archiepi-
scopū Mediolanē. et epm papiensem. Unde si causa sit delega-
ta epō Cremonensi poterit ep⁹ papiēsis recusare epm Cremo-
nensem: vt est tex. in. c. accedēs. vt lite nō cōtes. **Q**uinta causa
si iudex est dominus: vel superior alteri⁹ partis: vt est tex. in. c.
causam que. de offi. delega. **S**exta causa si fuerit socius alte-
rius partis: vt in. c. insinuante. de offi. delega. **S**eptima est
consimilitudo cause: si iudex delegatus habeat vnam consimi-
lem causam: et est in consimili gradu: in quo est altera pars: vt
est tex. in. c. cum causam. s. de iudi. **O**ctaua est si fuerit fami-
liaris alterius partis: vt in. c. insinuante. de offi. deleg. **N**ona
est: si duo sint cines qui sunt eiusdem ciuitatis: qui reperiant se
esse in territorio forensi: et alter litigat cum cive illius loci: cum
quo se reperit si alter detur iudex pro altero potest recusari tñq
suspectus: ita intelligunt docto. in dicto. c. accedēs. Si vnus
forensis litigat in hac terra et de⁹ vnus iudex in hac terra pote-
rit recusari vt suspectus. Alias causas non inuenio in iure ex-
pressas: alicubi tamen si alia reperientur cause legitime que in-
ducant causam suspitionis licet non sint expresse in iure: tamen
debent

licet do. Abb. in. c. ad hec. in fi. de rescript. teneat omnino contrarium. et idem in c. cum inter. §. allega. versic. ij. per glo. fin. De quo dixi in apost. ad eundem. in. c. accedens. nume. vi. et in versic. q. posset recusari. vt lit. non contest. dixi post colle. in. c. ij. requiris. nume. iij. in versic. parti est suspectus. de app. in apost. ad Bart. in. l. idem vlpianus. §. sunt et alij. post Alexan. in ver. certa scientia p. incipis. ff. de exclu. tu.

deben admitti: et omnes ille dicuntur legitime: que sunt diffi-
ciliores expressionis in iure. istud est dictum Inno. in. c. cu spe-
ciali. §. de ap. et hoc residebit in arbitrio iudicis. Im Inno. q. plus
dicit in. c. cu speciali. q. si legitima causa suspitionis proposita
et probata p. nuntiarer arbitri hoc modo: p. nuntiamus tale cau-
sam suspitionis proposita non esse admittendam: talis senten-
tia est nulla: quia est contra ius scriptu: secus si p. nuntiarer hoc
modo: pronuntiamus tale qui proposuit talem causam suspitio-
nis non esse admittendu: q. tunc sententia valeret et transiret in re
iudicatam: nisi appelleretur: quia talis sententia est contra ius li-
tigatois: hec sententie differentia probatur per tex. in. l. ij. C. q. n.
p. uoc. non est neces. intellige in quantum dixi illam sententiam
nullam in primo casu: videlicet quando fuit aliqua causa suspi-
tionis ex causis expressis in iure: secus si fuit alia exceptio legi-
tima sed non expressa in iure. ¶ Et si pone qd altera pars est lo-
cuta iudici in aure secreto: nunquid ex solo hoc poterit recusari
tanq. suspectus. Respondent docto. q. sic. ita tenet Specu. in
titu. de dispu. ad fi. idem Joan. de imol. in. d. c. accedens. sequens
Spec. in. c. accedens. el. ij. §. vt lit. non conte. ¶ Alterius quero
pone altera pars proposuit causam suspitionis: et dubitat vtru
sit legitima vel non: quia debeat cognoscere. Respondeo q. ar-
bitri de hoc debent cognoscere: videlicet an sit legitima. Idem
dicit glo. not. in. c. cu speciali. de ap. et hoc sequuntur doct. ¶ Fi-
naliter etia notandu q. dicti arbitri debeat dari et eligi p. partes:
vt in. c. cu spali. §. alle. Si vero fuerint discrepantes iudex dabit.

De exceptionibus.

Exceptiones.

Aduertendum est q. que
da sunt exceptiones actio-
nis: et quedam intentionis et facti. ¶ Exceptio actio-
nis dicitur quotiescunq. actori competat actio. nam tunc
quicquid opponit reus dicitur exceptio actionis.
¶ Exceptio intentionis dicitur quando actor agit si-
ne actione: ita q. ei nulla actio competit: tunc quicquid opponit
reus dicitur exceptio intentionis et facti. ita est glo. no. in. l. ij. §. in vbo
intentionem. ff. de excep. sed p. p. dicitur exceptio quando acto-
ri competit actio quia est actionis exclusio: vt in. l. ij. §. alleg. in
pau. ¶ Ubi autem actori nulla actio competit: sed agit de facto
tunc id quod opponit reus p. p. vocatur defensio. ista est gl. in
c. ij. de lit. contesta. lib. vi. vnde p. p. defensio concernit actum
gestum et factum per actorem: tamen alibi habetur quod defen-
sio est nomen magis generale: q. sit exceptio: q. si statuto caue-
tur q. contra instrumentu vel sententia nulla possit opponi excep-

practica Lanfranci.

et post Sali.
in. l. apertis
simi. nume.
ix. ver. que-
ro modo. in
ver. recusa-
tione remo-
ta. C. de iur.
di. Celsus.

a C. Suspe-
ctus. Que
autem sint
cause suspi-
tionis vide
Philip. de
peru. in. c.
postremo. §.
de app. vbi
p. it. xl. cau-
sas suspitio-
nis. et pari.
de p. uoc. in
tract. sindi.
in ver. suspi-
tio. et quod
ibi dixi in
apost. adde
que posui.
§. isto versic.
nume. i. in
apostil. que
incipit pre-
cedens ad
uocationis.
vbi istud de
ctu. limito.
et in apost.
que incipit
alias cau-
sas non in-
uenio. Cel.

Exceptiones.

a **C** Silentiū. Ad qđ vide no. doctri. do. feli. in. c. in presentia. inibi. sed etiā. de proba. r. in. c. cum oporteat. circa punct. de accusa. cum nonnullis cōcor. ibidem per eum signatis. r. pari. de piteo in tracta. findi. in ver. officium.

b **C** Aut nō pōt implorare officiū iudicis. ita no. Bar. l. l. si a dño §. pe. r. ibi Ange. ff. de peti. here. B. l. i. aut. pñte. C. de si seim. Car. in cle. §. de pñ. seqñt. pet. de anch. l. cle.

i §. d. exce.

r pau. de ca. a

cōf. mibi.

c **C** Etia di b

ueristib?

add. d. sic.

boer. i. remus

sue i. apost.

ad dy. i. reg.

null. l. ad

di. i. et. q. de

re. iur. r. ibi

an sufficiat

illo casu p

bare vnam

ad victoriā

cause r mul

ta iulia ad

hanc mate

riā. Celsus.

d **C** De it

tione aduer

sary. Adde

d. abb. in. c.

cū venerabi

lis. vbi fina

liter idē qđ

hic cōcludit

r tō sic actor

nō pbarer i

tentionē saā.

r tūcre? ve

nirer absol

neduzr ista

est cōf. opi.

vt dicit Lu.

ro. in. l. cum

māter. ff. so.

matr. r. in. l.

alia. C. dñs

qđ. vt indi.

Alie. d. imo.

d in. l. decē. ff.

de hō. obli.

ptio: tñ nō obstatē statuto reus poterit implorare officiū iudi
cis: vt imponat actori ppetuū silentiū: sed si statatū dicat q con
tra suam vel instrū nulla possit opponi exceptio: neq defensio
tūc nō poterit implorare officiū iudicis: ita tenet Bar. in. l. i. in
§. r. parui. ff. qđ vi aut clā. Idē tenet Ange. in. l. filiusia. in. §. ve
terani. ff. de pecu. r. in. l. si. ff. de peti. here. **C** Preterea est notādū
quia triplex est species exceptionis: quedā est declinatoria iu
dicij: vt excipiendo vos non estis competens iudex: r tu non po
tes esse pcurator. r iste exceptiones debēt opponi ante lit. con
testa. al's frustra opponuntur: vt in. l. si. C. de excep. quod verum
est: nisi fuerit orta illa exceptio post lit. contesta. q: tunc opponi
poterit: vt in. l. non distinguemus. §. cum quidā. ff. de arbit. et in
l. q. C. de cōfor. eiusdē lit. r in. C. insinuante. de offi. dele. **C** Que
dā sunt dilatoe solutionis: vt est pactū de non petēdo vsq ad
biēniū: r iste similiter debēt opponi ante lit. contesta. vt in. l. exce
ptionē. C. de proba. **C** Quedā sunt peremptorie: vt est exceptio
pacti de nō petēdo: et solutionis: et iste possunt opponi vsq ad
finem: dūtāmē non sit cōclusum in causa. vt in. l. perēptorias. C.
sem. rescin. nō pos. post cōclusionem in causa nihil pōt allegari r
pponi: vt in. c. cum dilectus. de fide instrū. **E**t dicit esse conclu
sum vbi partes renuntiantur omnibus exceptionibus: r alle
gationibus facti r iuris. ita tenuit Jm. in. c. pastoralis. §. de cā
pos. r ppetu. r idē glo. in. §. qz vero. in. aut. de testi. super verbo:
cōcluserunt. quā ibi sequitur Ange. vbi aut essent solum publica
te attestations: posset de nouo noua exceptio opponi r proba
ri. istud est dictum Bal. in. l. officiū. ff. de rei vendi. r in hoc etiā
tacite sentit Ange. r est ratio predictōrū: quia post publicationē
attestationum phibetur productio testium timore subornatio
nis. in. aut. r qui semel. C. de proba. r in clemen. si. de testi. Cum
autē nulli fuerint testes pcepti: vel pducti sup pñenti exceptio
ne: nulla potest timeri subornatio. ergo r. **E**t his sequit q
pōt reus plures except. opponere etiā diuersis temporib: qđ
est verum: nisi fuisset statutus terminus per iudicē ad opponē
dum exceptiones: quia tunc illo elapso non amplius audietur
nisi forma seruata: de qua i. c. pastoralis. §. de excep. vbi hoc ex
presse probat. plures autē except. potest reus simul r semel op
ponere etiā cōtrarias fm verā opi. Jm. in. c. cū venerabilis. §.
de excep. l. 3. Bar. aliter voluerit in. l. nemo. ff. de reg. iur. r in. l. non
vriq. ff. de excep. r Dy. aliter in. c. null. plurib. de reg. iur. l. vi.
Sed verior est opi. Jm. in ista practica tenēda. **C** Istud quoq
est notandū qđ qui opponit exceptionem non videtur fateri de
intentione a iur. sary: vt in. c. exceptionem obijciens. de regu.
iuris. lib. vi. et in. l. nemo. ff. de regu. iur. r in. l. non vriq. ff. de ex
ceptio. vñ se si actor petat decē et rē simpliciter excipiat: qđ lib

Exceptiones.

fo. xvij.

Dz. in reg. exceptionē. 7 ibi do. sic. boerq. in addi. ad cū de regu. iur. latissimeq. Felu. i. d. c. cū venerabilis. vbi ampliat nō tantū nō fateri excipientē: sed nec etiā declarare dubiam et^o probationē: 7 hāc dicit esse cōmunē opintonē. saluis tñ li- mura. quas ibi ponit. 7 de hoc dixi in apost. ad D7. post eū in. l. non vtiq. in ver. nō intelligit q̄nter. ff. de except. 7 in alleg. re. exceptionē. post do. Werh. in h̄sica. cōfiteri. dixi

est factum pactū de nō petēdo tenebit actor: pbare contractum mutui: qz reus allegādo pactū sibi factū non videtur fateri mu- tuū esse factum: cū inducta ad vñū effectū non debent contrariū effectū operari. vt in. l. nō ois. ff. si certū pe. videlicet cū reus op- posuerit ad effectū contradicendi non est estimandū. Si tamen reus cōtētus excipiat hoc modo. verum est qd mutuauit: sed se- et pactū de non petēdo. nā tūc bene videret cōfiteri: 7 actor tūc

habet fundatā suā intentione. ista est inia cōis 7 tenenda: qua etiā tenet Bald. in. l. exceptionē. C. de proba. 7 de hoc per Cano. in. c. cum venerabilis. 3. allega. 7 non est attendenda opi. Bart. in. d. l. non vtiq. qui fecit vñā suā distin. totaliter fundamēto ca-

S rentē: que inia cōiter probat in. l. siquidem. C. de except. ¶ De- bet esse exceptio nominata 7 specificata opposita: puta oppono exceptionē voluti p̄scriptionē 7c. quare sepe destruit practica in totum aduocatum 7 pcuratorū opponentiū clausulam illā

a saluis oibus suis exceptionib⁹ 7c. qz nihil operatur: vnde ap- posita. d. clausula post cōclusionem vel dū renuntiātū est oibus p̄bationibus vel etiā pars allegaret solutionem corā iudice in allegacionib⁹ 7 ostenderet sibi instrū 7c. nihil certe releuat etiā

9 si instrū solutionis fuisset in actis p̄ductū in terminatqz exce- ptio debet expresse 7 nominatim opponi: vt est glos. not. in. c. cū venerabilis. i. de excep. hanc iniam tenet Bar. immemor huius glo. in. l. scire oportet. in. 3. scire. ff. de excu. tuto. 7 in. l. titie textu- res. ff. de lega. i. vt dixi exceptio peremptoria pōt opponi vsqz ad

to sententiam. Sed est aduertendum t̄quod exceptio peremptoria opposita non potest impedire lit. contestatūmo per eius obie- ctum sit lit. contestat. vt in. c. j. vt lite non contesta. lib. vj. qd̄ fallit in exceptione litis finite que sunt exceptiones inrecuran. nā sa- ctio 7 rei iudi. vt in. d. c. j. Item exceptio p̄scrip. vt in. l. j. 3. h̄na. ff. ad certallia. 7 exceptio solū 7 liberationis: et generaliter om- nis exceptio dicit esse litis finite: q̄ presupponit agentē experiri

sive actione vñ ultramontanos: quos sequit̄ Jaco. de are. vt re- fert Cyn. in. l. emptor. C. de p̄scriptio. lon. tempo. quos ibi seq- tur Cyn. 7 Ange. 7 h̄mōi exceptiones opponi possunt ad processum et ad merita cause vbi opponuntur ad processum debent

ii opponi ante litē contesta. hoc modo. ¶ Dñe iudex vltimis nō procedatis ecco instrumentum solutionis: tunc iudex viso in- stramēto absoluet partes ab obseruatione iudicij. Opponūtur etiā ad merita cause sed tūc dz opponi post lit. cōtesta. hoc mō.

¶ Dñe iudex ego nihil debeo istis: quia solutū videte instrū solū- tionis: quia tūc iudex discutiet iura vtriusqz p̄tis. et si reperierit exceptionē fore cōpetētē absoluet diffinitive reū: hoc tenet doct. Bar. 7 Bal. 7 alij in. l. elegit. 7c. ff. si qd̄ post. ff. de cōdi. inde. 7 in. l. nā 7 postea. in. p̄m. ff. de iurei. 3ic 7 Ange. in. l. emptor. p̄alle.

C 4

cōfiteri. dixi

post Bario.

i. l. vt credi-

tor. nu. q. in

apost. in. 3.

p̄sumptio

nē. 3. j. et. C.

3 p̄ba. post

colt. l. c. put

nu. viij. i. 3.

sicu. cōfitea

tur. de delo.

7 i. s̄ilo par

lamen. par-

te. j. titu. de

except. 3. si

item si quis

conueniat.

Celsus.

¶ Exce-

ptionibus.

Tu dic de

hac clausu-

la 7 illi ope-

rande ac ef-

fectu p̄out

habetur in

tracta. clau-

sularum. in

clau. libello

rum. ver. sal

uis alijs ex

ceptionib⁹.

vbi habes:

quod nihil

ant parum

operat. put

notant i. a-

pos. ad bal.

in. l. edita

nume. xxi.

ver. et ideo.

in apostil.

in eo. 3. si. C.

de eden.

Exceptiones.

a **E**xceptionē. Uide fr̄c. aret. in. l. qui a latro. §. si q̄s. in. vi. colū. de testa. et q̄d ibi dicit in apostil. addo do. Bar. sozi. in cōsi. clviij. incip. visis. ver. ex quibus. ibi: si ex aliquo. in. ij. parte q̄ contra tres sententias non impedit executionem.

b **R**enocabit̄ executio. Amplio istud dictū cū Bald. in. l. j. C. ne liceat ter p̄no. quē Oldr. cōsi. cviij. sequit̄. s. q̄ et si post tres conformes snias opponat nullitas euidentis re tractabit̄ executio snie: **12** cōclusum in cā: vt in. c. cum dilect̄. de si. instru. Et post hō sententiā nulla est regulariter admittēda. vt in. d. l. perēptorias. q̄d fallit. Et p̄no. s. q̄n est talis exceptio q̄ reddat iudiciū retro nullū: q̄ tūc talis exceptio etiā post sniam opponi pōt: vt in. l. l. j. C. de p̄cu. hinc est q̄ exceptio inepti libelli: et male formati pōt opponi sniam: et impedit executionē snie: q̄ exceptio nullitatis q̄ si est euidentis ex actis impedit snie executionē. ita voluit Bart. in. l. iij. §. cōdēnatū. ff. de re iudi. idē tenet Ang. in. l. j. C. q̄n p̄no. nō est neces. et in. l. falsam. C. si ex fal. instru. et Bald. in. auē. q̄ supplitatio. C. de preci. impe. offe. Et est glo. sing. insti. de verb. obli. in p̄a. et si aut̄ exceptio nullitatis requireret altiorē indaginē: ita q̄ nullitas nō esset euidentis ita q̄ oporteret fieri strepitum in iudicio: tunc bene pōt opponi talis excep. nullitatis: sed nō impeditur sententię executio: immo fiet executio: et post de nullitate cognoscetur: et si reperiret̄ sententia nulla: renocabit̄ executio p̄per tex. ad literā in. l. si cū nulla. ff. de re iudi. et ita tenet Bal. et Ang. in locis p̄alle. et est rō: q̄ vbi exceptio nullitatis q̄ requirit altiorē indaginē nō ipedit executionē sententię. q̄ executio d̄z esse summaria: et in executiōe iudicium est summarium: vt in. l. ij. C. de carbo. edic. et i. l. a dino pio. §. si sup reb̄. h. exequunt̄. ff. de re iud. l. j. in iudicio summario nō pōt ventilari aliqua exceptio q̄ requirat altiorē indaginē: vt est tex. in. l. iij. §. idem subiungit. ff. ad ex. hi. et in. l. ille a quo. in. §. ad tempestiuā. ff. ad treb. et in. l. is cui. §. si. ff. vt in pos. lega. et et q̄ exceptio libelli inepti pōt opponi post sniam. glo. est sing. insti. vbi. §. et hoc expresse et Bald. in. l. iij. C. de p̄cu. Et Restitutio aut̄ in integ. impetrata post sniaz ante executionē factā impedit executionē snie: si presumptio est p̄tra impetratē. Si aut̄ est p̄ impetratē et illā restōnē peteret infra. x. dies datos ad appellan dū: tūc impedit executio sententię fm̄ Bald. q̄ ita nota. in. l. falsam. §. allega. et hoc etiā p̄ Bar. in. l. defendente. ff. de execu. tut. l. j. plenius loquat̄ Ang. vbi. §. in casu tamen vbi executio non impeditur p̄pter petitā restitutionē cauere debet actor: q̄ si apparuerit ius fore p̄ aduersario restituet oīa: vt in. c. suscitata. de in integ. restr. fm̄ Angel. et Bartol. in locis p̄alleg. plus dico: q̄ si statuto cauetur: q̄ contra sententiam. Adde Feli. in. c. in literis. circa fi. de offi. et potesta. indi. deleg. de quo d̄i vt post. Bald. in. l. licet. nume. vj. versic. vlt̄erius quero. et his adde q̄d notauit in apostil. seq. in vers. insti. vbi. §. Celsus.

d **I**sti. vbi. §. dic q̄ corrupte et mēdose allegat̄ gl. illa p̄ Lanfrā. §. pri. allegat̄ em̄ gl. insti. de p̄b. obli. in p̄n. et debuit allegasse gl. in p̄n. insti. de obli. in p̄. fm̄ iura. Qd̄ tñ limita nisi in dicto inepto libello esset appositā clausula: ius et iustitiā ministrari: vt no. Feli. l. c. examinata. h. saluat tñ post. Abb. ibi. et q̄d no. i. add. ad

Exceptiones.

Fo. xix.

ff. de ind. et in. c. ij. de ordi. cog. q. tunc ita sustentat libellus ineptus ut ex eo possit
fina ferri. si tunc constat de libellatis interdicere: quibus addo pau. de ca. cōsi. suo. c. iij. et
istis adde Ang. ff. c. lxxv. Alex. ff. c. xxi. et panor. in. c. cū dilectus. m. l. ij. et quod ibi
posui in addi. ad ipsum. in ver. peto mihi ius et iustitiā. de ordi. cog. Celsus.

De sequestra. poss. et fructuū. Adde quod illā glo. dixerunt sing. Pe. de anc. i. cle.

tiā vel instrumentū nulla possit opponi exceptio non obstante sta-
tuto poterit opponi exceptio nullitatis. tenet Bar. in. l. i. §. et par
ui. ff. qd vi aut clam. Idem tenet Bal. in. l. i. §. C. de condi. inde. et in
l. si non forte in §. indebitum. ff. de condi. inde. et est ratio quia sta-
tutum vult: quod contra sententiam vel instrumentum nulla pos-
sit opponi exceptio. sed ille qui opponit exceptionē nullitatis
dicit sententiam esse nullā: et non opponit contra finem: quia finis
nulla non dicitur esse finis: ut in. l. iij. §. condemnatum. ff. de re iu-
di. et in. l. non putavit. §. non quis. ff. de cōtra. plus est etiam iure
cantū: quod si statuto caueatur: quod nulla exceptio posset opponi: nec
etiā nullitatis: tunc potest opponi exceptio nullitatis: quod provenit ex
defectu iurisdictionis: ut est gl. sing. in cle. unica. de seque. pos. et

fructuū. Item post finem potest opponi exceptio: que non re-
darguit finem de iniquitate: ut in. l. nescimus. §. apollinarius.
ff. de re iudica. et in. l. fidei iussor. §. quidam respondit. ff. de fide
iuss. et in. l. cum fidei iussor. C. de fidei iussor. Exemplum: aliquis con-
sentus est nomine hereditario: et cōdēnatus: quia non opponit
exceptionē inuentarij defecti: certe si post finem opponit exceptio-
nem inuentarij: poterit. ita not. Bald. in. l. i. §. C. de iur. et fac. igno.
Idem si aliqua exceptio est nota post sententiam: tunc illa poterit
opponi. ut in. l. i. §. C. de re iudica. et in. l. si nullo. ff. de condi. sine cau.
Idem in exceptione excommunicationis que opponitur in qua-
cūq; parte iudicij: etiā post finem: ut in. c. pia. de excep. lib. vi. ta-
men impedit executionem: ut ibi dicitur. imo si non opponitur
exceptio excommunicationis iudex potest ex officio suo repelle-
re agentē: ut in. d. c. ad fin. quod intelligitur de finis maioris ex-
communicationis: alia enim exceptio minoris excommunicationis non re-
pellit aliquē in iudicio: ut in. d. c. pia. in dubio tamen presumit

Inn. l. c. ex rōne. de app. et Bal. in sua marga. in h. agēs. quod etiam post executionē
finis potest hec ventilari. Quod tamen linita: nisi talis finis esset per papā aut imperato-
rē approbata post enim de plenitudine potestatis ratificare finem a iurisdictione
carēte latā: ut not. idē Inn. in. c. prudētiā. in glo. sua: quod incip. sed quod index. iij.
de offi. deleg. Quod dictū Inn. provalde notabili refert et seq. Ang. l. l. observare. §.
post hec. ff. de offi. p. si. alle. l. no. in. c. nullus. et l. i. q. ij. et tex. l. c. hoc app. iij. q. vi.
et feli. refert et sequit in. c. ea quod circa. si. de re iudica. Et dū istā tamen except. nullita-
tis: et quod ex defectu iurisdictionis. causat. ut excipere stāte statuto: quod nulla possit op-
poni excep. Dic quod opponēs exceptio. legitimā non obstante tali statuto audietur
gl. celebrē et in sing. iuncto tex. in. c. ex pte. et l. ij. de offi. dele. quā fin. Ant. cor. fin. suo
xc. i. h. excep. i. si statutū. et maxime ut p. eundē seq. sing. si velle incōtinētū p. bare
exceptionē legitimā. Bile. sing. dictū Abb. in. c. suscitata. in glo. in h. bo. leffectū. et
ibi etiā notavi post alios in addi. ad eū. de in integ. resti. Itē si ex facto aduer-
sarij aliqua daretur exceptio: quous. enim quous oib. excep. renuntiasset: tamen esset illa ex-
clusus. ut est casus no. in. l. q. officij. §. si. ff. de p. hen. emp. que ad hoc multuz extol

j. de re iudi.
pau. de ca.
in. l. si. C. de
arbij. pet. d.
anch. ff. c. c.
lxxij. inci. de
ti. Abb. ff.
lxxij. incip.
p. ditor. oim.
et ibi plene
dixi et novis
sime hypo.
d. mar. sing.
et quod inci. tu
scis. vbi di-
cit non tantū
post unicaz
finem tales
exceptiones
nullitatis ex
defectu iur-
isdictionis
cūq; posse
opponi: sed
et post tres
conformes
finis: ut per
doc. q. alle-
gari. Quin-
imo voluit

Petitiones.

lit Lnd.ro.
psi.sno.cccc
lxxj.incipi.
in eo qd qritur.
facit et 17
text. quem
idez Ro.ad 18
hoc alle. in
l.cu propo-
nas. C. de
naufr. se. 2 19
istorum fio a
memor. pau
ci enim ad 20
modu me-
minerat l3
quotidie ac
citat. Cel-
sus.

a **Testis.**
Uide do. Ja
fo. mar. l ru. 21
de sum. tri. b
2 Feli. in. c.
l3 cam. in fi.
j. de proba.

excommunicatus minori excommunicatione: vt in. c. si que. de
sen. excō. quod intelligitur si sit publice excōdicatus. alias predi-
cta non pcederent: fm Joan. and. in. c. pia. in nouella. 7 text. in
c. ad probādū. j. de regu. iur. ita tenet Bald. in. l. j. C. de iur. 7 fac.
igno. subiciēs ibidem: t q excomunicatus iudex potest nullam
facere sentētiā: imo erit nulla nec poterit interponere decre-
tum alienationi mulierum aut minorum. **Et** Similiter tutor
excomunicatus non potest interponere auctoritatem pro pupil-
lo fm Jo. and. qui hec omnia ponit in. c. pia. de except. lib. vi. in
nouella. 7 sequit Bald. **Et** quod dicitur de publice excōdicato:
facit in simili quod dicitur de infamia. dicitur qd infamis non potest
esse testis debet intelligi de infami qui est publice infamis: vt
est glo singularis. in. l. cum lege. ff. de testa. 7 dictum not. Bal. in
l. j. C. de testa. **Et** Utrum aut exceptio sit in scriptis pponēda:
supra plene notauit in apparatu gl. Nos aut in practicādo illud
tenere debetis: q si exceptio pponat p modum exceptionis: nō
requiritur vt in scriptis pponat: sed sufficit verbo causam corā
iudice explicare: vt in. l. scire opz. §. oportet. ff. de excu. tu. Demū
debet in actis redigi: vt in hac doctrina doctorum. Si autem
exceptio proponatur per modum actionis: vt in exceptio. nō nu.
pecu. 7 in excep. nō nu. do. tunc illa debet in scriptis proponi:
vt in aut. hāc querelā. C. de nō nu. pecu. hanc iniam tenet Ang.
in. l. j. in pun. ff. de edē. **Et** 3re scias q reus opponēs exceptio-
nē obscurare succubere debet vt in. l. j. §. labeo. ff. de flu. 7 in cle. cū
ad repulsiōē. de appel. qd intellige si est oppositum p actorem
de obscuritate fm Bal. in. l. ab anastasio. C. manda.

De petitionibus.

b **Debet.**
q: habet p
nō exceptio
ne: vt p j. c.
li. in probe-
mio decre. 7
frācis. are.
in. l. antisti.
in fin. de ac
quiren. he-
reditate.

c **Conclu-**
sio. adde frā
cis. are. in
l. improbū.
C. ex quib.
cau. mta.

Petitiones. Quia petitio plerumq; ponitur
in libello: 7 p libellū expeditur
vt in aut. offeratur. C. de litis cōte. 7 in. c. j. §. de libel.
obla. Ideo petitio t q duplex est libellus. quidam
querimonialis: 7 quidam conuenientialis. Quer-
imonialis est qui porrigitur in causis criminalibus: vt in. l. li-
berozū. ff. de accu. Libellus conuenientialis est qui porrigitur in
causis civilibus: vt in aut. offeratur. In primo sufficit sola nar-
ratio facti: nec requiritur aliqua conclusio. text. est in. l. j. §. j. ff.
ad turpi. Nec est inia Bal. i. l. 7 si seuerior. C. ex q. cau. infa. irrog.
nec est doctor aliquis qui ab hac recedat. 7 est rō: q in causa cri-
minali nihil cōcludit debere dari vel fieri pti: quia aut est pena
corporalis: applicat corpori: aut est pena pecuniaria: et applicet
fisco: vt in. Lagraria. ff. de term. mo. 7 ibi pulchre per Bar. Cum
ergo concludat nihil debere fieri: parti nimirū si nulla conclusio
est necessaria in libello: quia in cōtinēn narrato facto succe-
dit pena legalis: que est a lege vel a statuto ordinata. Vel si est
arbitraria: iudex debet imponere talē penā: q est confecta im-
poni a talibus delictis: vt est tex. in. l. cōfessus. ff. de en. res. cū.
Unde iudex qui est legis minister 7 administrator reipub. sine
aliqua petitiōe pti imponet penam a lege statutā. **Et** In secō

50. xx.

a Libelli
adde. d. bar.
soci. i. p. clt.
ici. i. p. nti. &
p̄rmat ista
opm̄ i fine l
y. parte. r. d.
Mari. fo. in
p. xxix. ici.
vis. fo. viz
q. i. j. pte. et
d. bar. i. cōfi.
cxliij. inci.
visa. &. l. cōa
via. i. y. pte.
r. d. Alex. de
imo. i. j. pta.
cxij. i. j. pte.
Et ibidē qd
ō cōclusionē
gñal an p̄
cedat.

¶ Rñdere
 a hoc idē. t3
 ffe. i. c. signa
 ffeātib⁹ i. 7.
 sic. q̄nta de
 claratione.

ᄒ ᄒᄒ

Petitiones.

¶ **C**um mihi restitui. qd certū ē qd libell^o i peti-
torio vel re-
meditatione a
lati sufficie-
ter cōcludit
si petat rem
restituī: dā-
to qd p^{ri}o di-
cat reū pde-
nari no. bar-
to. in. l. ex di-
uerso. §. vbi
aut. ff. de re
iust. l. i. feli.
c. inter dile-
ctos. l. pnc. d.
fi. instru.
¶ **U**t in ar-
gumētis le-
gislarū. Ad-
de qd libell^o
sen petitiō
h3 se vt sub-
iectum: snia
ho vt pōica-
tuz. qd p^{ri}o
alia sūt sub-
iecta qlia p
mittunt pōi-
cata. ita no.
Abb. p glo.
quam ibi di-
cit eē sing. i
c. fi. de deci.
cui An. cor-
se. sing. suo.
clt. in 7. li-
bell^o. alle. so-
zinū i. c. iter
di. in 7. ne
quissent. de
fi. instru. ex
quo sequit
vulgata re-
gula: quod
inia d3 esse
cōfo. mis li

qualiter sit obligatus: et ex qua causa: sed si dicat hoc mō peto. x
a titio: que sibi mutauit. ecce modo qd reus est certus: an sit ve-
rum. et ideo debet inseri causa remota: qd ex illa redditur certus
an velit cedere: vel cōtendere. qd non fit per insertionē cause pri-
me. Itē in actiōe reali. s. in rei vendicatione. Si dico peto. tale rē
mihi restitui. quā emi a titio: que est cā remota. non est insertū
in libello tale quid: qd si esset verū posset obtinere actor: qd etiā
pbatō qd emeret illā rem a titio: nō poterit obtinere qd ista stat
simul: qd illā rem emerim a titio: et qd nullū ius habeat qd titius
nō erit dñs: qd dictū est in reali. s. rei vendicatione. Nam et in hy-
pothecaria actio est realis: vt in. l. pignoris. C. de pigno. et in. §.
ut seruiana. in. l. de actioni. et plene per Dy. ibi debet tñ inseri
causa remota hoc modo. talis possidet talē funduz: quē dico mi-
hi esse obligatū rōne dotis matris mee. ita dicit elegāter Ange.
in. l. i. i. p. in. ff. de edē. Et per hoc reprehenditur glo. ibi loquēs
indistincte de actiōe reali: libell^o aut d3 ita fo. mari: qd cludat
necesse vt presumptiue. vt in. l. ois. §. lucr. ff. de his qd in frau. ere.
Est cū libellus argumentū legislarū: sicut syllogism^o argumē-
tū dialecticorū. i. quo libello interuenit maior ppositio: minor: et
conclusio. Sed plerūqz tacet i libello minor: ppositio tāqz de se no-
ta. **¶** **P**rocedit cū libell^o vt i argumētis legislarū cū duab^{us}
ppositionibus tanqz entymema quoddā: qd fm dialecticos ex
duab^{us} ppositionibus cōsistit. Qd declarat hoc mō ecce argumē-
tū dialecticorū. Ois hō currit. sortes est hō: ergo sortes currit: iste
est syllogismus in dary. Ecce mō syllogism^o est argumentū legi-
slarū. Ois qui suscipit pecuniā mutuo: tenet illā restituere. ego
mutuauī. x. titio. ergo ille debet cōdēnari mihi ad restituendū.
Et plerūqz sepe tacet vna ppositio in libello: qd solum d3. mu-
tuauī. x. titio quare peto: ipsum cōdēnari. qd lex minorē h3 p no-
ta. Unde libellus saltem psumptiue cōcludit qd sufficit: vt di-
xi. **¶** **E**x quo infert Spe. qd pcedit huiusmodi libellus. peto talē
fundum qui fuit meus dicit ipse qd pcedit in rei vēdicatione: qd
cōcludit psumptiue: qd q olim fuit dñs: presumit hodie: vt in. l.
sine possideris. C. de pba. et i. l. ancille. C. de fur. et ibi glo. facit qd
no. per Bal. in. l. i. C. de seruis fug. Hanc sententiā sequit Anto.
de hu. Jo. an. et Jo. de imo. in. c. significātib^{us}. §. de libel. obla. Cō-
tra quā opinionē insurgit Bart. in. l. certū. §. si quis fundū. ff. de
pres. dices nullo modo talē libellū posse pcedere i iure. hāc sentē-
tiā amplexus est Cy. in. l. edicta. C. de edē. quā Ang. reprobanit
incōuicibili ratioe. s. qd talis libellus nullo mō pōt pcedere: qd
vnius inclusio ceterorū est exclusio. c. nōne. de presum. et in. l. ma-
ritus. C. de pcura. sed includit in libello solum tēpus preteritū:
ergo nō pōt icludi tps pēns: immo excludit. ita tenet Ange. in
l. si ad rē. ff. de rei vēdi. et in. l. i. in p. in. ff. de edē. **¶** **N**on obst. ala
leg. in cōtrariū p Spec. vcz qd sufficit in libello cōcludere psum-
ptiue et q olim fuit dñs et. qd istud est verū: qd sufficit nisi psum-
ptio tollat illā psumptionē. vt in. l. diuus. ff. d. in integ. resti. et in
l. licet imperator. ff. de leg. i. §. sic est qd ipsa psumptio vt: qd vnius
inclusio ceterorū est exclusio tollit illam psumptionē qd qui olim
fuit dñs hodie psumit dñs. et sic remanet firma snia Bart. Cy. et

bello: vt. c. l3 heli. de simo. 2. c. qñ. 2. qñ. el. ij. de acc. 2. l. fund. ff. coi dini. cum siml
qñ rla h3 fallēnas. rñ. quas vide per Bar. so. in trac. fallē. reg. cclviij. Celsus.

¶ Jure dñy. Adde q libellus iste. dico rē istā spectare ad me iure dñy: vel quāsi

Ang. q est ipsa veritas: 7 in iure tenenda. Et hec oia pcedunt in
13 iudicio singulari. ¶ In iudicio aut gñali seu vniuersali non est
necessaria aliqua cause expñtio. vt no. Bu. 3o. an. 7 3o. de imo. in
c. significatib. 3. alleg. in gl. 7 ceteri. doc. 7 Ang. i. l. j. in pn. ff. de
eden. Qd aut dicatur iudiciū generale siue vniuersale inferius
dicā. ¶ Sed vnū aduertendū qd circa id qd. 3. dñi scz in actiōe
14 reali debet inseri causa proxima: qz dico 7 qd pōt etiā inseri cā
remota: sed non poterit in iudicio psequi: nisi causam illā in li-
bello expressaz: 7 lata snia absolutoria poterit actor adhuc age-
re cōtra cōuentū ex alia causa non obstāte exceptione rei indi. vt
in. l. si mater. 4. quis aut. ff. de excep. rei. indi. 7 in. c. abbate sane.
de re indi. li. vi. ita not. Ang. singulariter in. l. j. in princ. de edē.
secus si in rei vēdicatione quis nō expūit cām aliquā remo-
15 tā. l. qz dicat simplr rem spectare ad se iure domini: nullā tñ
causam expūendo: 7 sic videt oē suū ius in iudicio deduxisse:
7 poterit psequi ipsi⁹ causaz: 7 vbi fuerit snia lata nulla express-
sa causa dñy in snia: tūc obstabit excep. rei iud. agere volēti ite-
rū rei vēd. exprimendo certā causam. vt in. l. si mater. 4. eadē. ff. de
excep. rei. indi. ¶ In iudicio aut gñali vel vniuersali nō requiri-
tur expressio cause: neqz certe rei: nec in libello: nec in pcessu. ve-
16 luti est petitio hereditatis. 7 est em iudiciū vniuersale in qd sub
vna dictione cōprehendit plures res. ¶ In iudiciū aut vniuersa-
le est illd in quo cōprehendit aliqua dictio: q nō cōprehēdit plu-
res res: sed tñ sub illa dictiōe plura facta asserantur: vt est tūc
le actio nego. gesto. 7 de sitib. ¶ Nā tutela nō cōprehēdit plures
res: sed tñ cōtinet plura facta: qz tutor reddere tenetur admini-
strationis rationē ex tutela: in qua ratione plura capitula pñt
cōtineri. 7 in isto iudicio gñali l3 non requirat aliqua expressio
in libello: tñ requiritur in pcessu: 7 obstabit exceptio rei iudica-
te solū iure prosecuta. vt in. l. licet. C. de iudi. nisi dolose actor: cō-
mississet aliquā rem expressaz psequi in pcessu: quia tūc etiam
illa omīssa obstabit exceptio rei indicate: vt in. l. de rebns. ff. de
17 arbi. Que lex est notabilis ad talē qōnē l3 doc. non allegent 7 q
si est factū cōpromissum gñale de oibus reb⁹: deinde arbitrato-
res fecerūt cōdēnationē: vel absolutionem: 7 inter alia cōdēna-
uerūt partes ad faciendū fines gñales. q non obstante tali cō-
missio 7 tali snia gñaliter ex litigatoribus poterit de nouo age-
re nō obstāte tali rōne alicui⁹ cause nō deducere p errozē ata no.
18 ter. in. l. preallega. ¶ Queritur vltterius 7 vtrum libellus sit por-
rigendus in scriptis. 7 videtur q non per ter. in. l. j. in pn. ff. de
edē. in aut. gñaliter. C. de epis. 7 cle. 7 in cle. sepe. de verb. signi.
b Dicēdum est q aut loquimur in causis summarijs: vt tūc non
requirit libellus in scriptis: sed sufficit intentionem suā apud
acta explicare: et deinde in actis redigere: vt in cle. sepe. p alleg.
tñ si in hoc casu fuerit libell⁹ porrectus solēnter non nocebit vt
voluit glo. in cle. dispendiosam. de iudic. 7 idem tenet Bart. an

pcedit d iur-
re. ita gl. no:
in. c. ij. in. 3.
cum dicit: 7
ibi do. Abb:
ver. not. i. et
ibi et posui
i add. ad eū
post alios i
apost. i ver.
iure dñy. in
ci. nu. xij. de
libel. obla. 2
Feli. ibidez.
7. u. aggre-
ditur. D3 tñ
actor post li-
tē cōtestatā
qd ex ist⁹ iu-
rib⁹ proseq
vult. vt not.
glo. in su. de
actio. 4. alie.
7 Bart. in. l.
edē actōes
ff. de excep.
rei iudic. et
Abb. et feli.
vbi. 3. Cels⁹.
b Cūma-
rūs. Nūqd
aut. l. causis
summarijs
reqrat libel-
lus: vel quis
illis petitio
Vide. d. Ale-
xā. de imo. i
2 sil. l. in. ij. p
te. 7 an suffi-
ciat libellus
gñalis vide
p eū in cōst.
xxxij. in. iij.
pte. 7 in 2 sil.
xij. ea. par-
te. et in 2 sil.

E fore veriorē. Tu fac adherēdo opi. Lanfran. hanc firmā cōclusionem: qđ de iudicijs substantia tā de iure ciuili qđ canonico requirat libellus: etiam si aperte nō petat: vt no. docto. l. c. j. de lib. obla. p. bonū ter. v. q. j. c. ij. et Archi. et Feli. post Abba. in d. c. j. ver. ad illā fallentiam. de libel. obla. que tamen conclusio vna et xx. fallentis quas Bart. soz. in trac. suo fallen. reg. cccxxij. enumerat) restricta

- tradita qđ libellus dicitur offerri in scriptis: ptes nō pnt renuntiare forme p legē tradite: neq. solēnitati. istud est dictū Bar. in l. ne-
mo pōt. ff. de leg. j. et l. j. de vsuc. et in l. aq. l. i. regulus. ff. de do-
na. et idē t3 Bal. in d. ant. offerat. et in l. illud. C. de sacrosan. eccl.
scđo pbat incōuincibili rōe. Nam snia dicitur esse conformis libello
vt in c. l3 helz. de sumo. et in l. j. C. de fideic. l. i. et l. i. vt fund. ff. cō-
muni dicit. et in l. j. C. vt in pos. leg. et in l. certi pdictio. in princ. ff.
si cer. pe. et vbiq. p Bal. et p hīs snia est forma: libellus est mate-
ria: sup qua fundatur snia. **E**t ex quo sequitur: qđ positiones et
respōsiones nō pnt fieri de hīs qđ pnt in libello als dicerent
impertinētes fm Bal. qui ita no. in l. j. C. vt in pos. leg. cū libel-
lus sit materia sup qua fundat snia: nimirū si nō possit renun-
tiari libello. et nō possit fieri snia: qđ forma nō pōt esse sine mate-
ria. Hāc sniam tenet Bald. in d. ant. offerat. et est de iure verior et
Joā. and. in cle. sepe. de hbo. sig. in verbo necessaria. tenet neces-
sariam fore libellū: superat p cōuētiā als nō: si nihil dicat. hanc
sentētiā sequitur Anto. de but. in c. j. de libel. obla. et hāc sen-
tētiā dicit Jo. de imo. in practica fore seruādā p auctoritatem
Joan. and. licet contrariam opin. de iure credat fore veriorē.
22 **E** Quero iuxta premissa quid si statuto canetur: qđ in tali cau-
sa procedatur p simplicē querelā: quid importēt ista verba. Re-
spon. qđ ista verba nihil aliud important: qđ si sine libello proce-
23 datur. ita dicit singulariter Bald. in l. j. C. vt in pos. leg. et item
pone qđ fm practicas: vt inquit Jaco. but. in aut. offerat. fiant
tres libelli quoz vnus remanet iudici: alter offerat pnt et alius
retinet p seipsam inter istos libellos reperitur diuersitas: mo-
do queritur cui stabit: dicēdum est qđ libello qui remanet apud
iudicē. ita determinat Spec in tit. de libel. concep. §. restat. circa
24 prin. ita no. Bal. in d. aut. offerat. **E**t no. t3 qđ libellus incertus non
procedit si opponat. vt no. gl. in l. ff. C. de anna. excep. et est text.
in c. fin. de libel. obla. qđ fallit qđ actor est incertus ex facto rei:
tūc procedit libellus incertus etiam si opponat de incertitudine.
vt in §. aut. ff. quorū lega. ita tenet Innocē. in c. significatibus.
25 de lib. obla. idē tenet Ange. in l. j. in punc. ff. de eden. **E**t t3
libellus incertus pcedit sup assessoris. vñ pcedit huiusmodi li-
bellus. peto rē restitui cum fructibus fm Immo. in c. qrelā. et l. j.
de elec. idē tenet Ang. in l. j. si ad rē. ff. de rei ven. idē vult Bart.
in l. ex diuerso. de rei ven. Idē quoq. tenet Cyn. in l. cū propriā.
C. si quis alteri vel sibi. idē tenet glos. in l. fundi. ff. de except.

ratio de libel. obla. et in hoc est differentia inter libellum in causa civilis et li-
bellum in causa criminali: quia ille procedit alius non libellus enim in cau-
sa civilis etiā debitus demonstrationibus rei petite carens: valet dummodo tñ ex

procedet: qđ
ibi vide.

Cellus.

b **E** Nō pro-

cedit. Adde

Paul. de ca.

in cōsi. celv.

et do. Alex.

de imo. i. 21.

clxxij. q. pre

et in consil.

clxxij. ea.

pte vbi po-

nit an pro-

cedat iste li-

bellus peto

qđ hīs in

tali loco: et

quid de lib.

gializ qđo

d3 ferri sen-

tētia in hīs

et vniuersa

libris. Ad-

de qđ libellus

incertus nō

procedit indi-

stete etiā si

ps nō oppo-

nat qre di-

singuendū

pnto in cau-

sis enam cri-

minalibus

nō pcedit li-

bellus lecr-

tus: esto qđ

pars nō op-

ponat. not.

pathe. fe

li. in c. ij. §.

tertia decla

Petitiones.

phationib⁹
certificetur.
ita not. do.
Abb. in. c. ij.
h. tu dic me
li⁹. et ibi no.
i apo. ad eu
post alios.
de libel. ob.
Idez in. c. ex
parte. de fo.
cöpe. et feli.
in alleg. c. ij.
ver. scöa cö
clusio si nō
opponitur.
Celsus.
a C Si p⁹ e
pñsū iudi
cio. Tu vñ
de hoc que
sito qd nota
ni in apost.
ad istum. s.
eo. s. citatio
nes. nu. j. h.
scöa qro in
apost. i. h. ci
tari. Celsus
b C Rescri
ptū. adde. d.
alex. d. imo.
l. pñ. c. xviij.
in. ij. pte. ita
no. Card. in
cle. sepe. s. j.
qd. xij. post
glo. et i. q. vi.
vbi et nota.
iste: et ego
post est: et de
hoc p. Bal.
l. l. j. co. q. h.
quero dicit
statutuz. C.
30 ut in posses.
leg. Celsus.
c C In libel
lo. Vide frā.
gre. in. l. cu3

Et notādū est: qd vbi petit aliqd in iudicio singulari id singula
riter designari et liquidari opz. al's nō tenet snia tanq̃ incerta.
vt in. s. curare. insti. de act. et in. s. oim. In iudicio aut̃ gnali suffi
cit fieri declaratio in pcessu. vt. in. l. j. ff. de edē. C. s. qrit̃ nūn
quid libellus si de pcessu apparet q sit de pcessu: qz scribit̃ in
actis. vt in hac decre. qm̃ cōtra falsam. Qd aut̃ nō sit de pcessu
probat. qz citatio est initiū act⁹ pcessus: vt in. s. oim. de pena te
me. liti. insti. sed libellus porrigitur iudici ante citationē: ergo
apparet q libellus nō est initiū pcessus: neqz de pcessu. Dicen
dū est: qd quo ad iudicē non est de pcessu libellus: et ideo potest
offerri iudici die feriato. l. miles. s. sexaginta. ff. de adul. Idē vi
demus in appellatione: qz libellus appellationis potest inter
poni die feriato. ita tenet Joan. de imo. et Anto. de but. et post. in
c. preterea. de dila. et ideo dato libello iudici: et non oblato adhuc
parti pōt actor suum libellum renocare: vt in. l. sempromia libel
los. ff. de fur. quo aut̃ ad partē libellus est de pcessu: et ita intelli
guntur cōtraria: quia q̃primū est datus tūc ponitur in actis. vt
in isto. c. qm̃ cōtra falsam. C. Quero nūc nūqd posset fieri pro
cessus sine citationē: si pars est presens iudicio. dicite qz sic: quia
citatio solū est necessaria respectu absentis. ista est glo. singu. in
ff. s. illud. C. de tēp. ap. istud est dictū Bal. et Bar. in rub. C. de in
iur. vocā. qui etiā decidūt p̃sentē qd nēz posuit in. l. j. de in iur.
voc. C. Quero iuxta pmissa quid est illud qd quotidie dī. quia
rescriptū habet loco libelli: vt no. Bal. l. l. elegāter. s. si quis post.
ff. de cōdi. inde. et est tex. in. c. preterea. s. de dila. et Bald. in. l. j. qñ
libel. principi offertur. dicit rescriptū nō habere vim libelli: imo
requiritur libellus. al's snia erit nulla. dic fm̃ post. in. d. c. pre
terea q rescriptum habet loco libelli quo ad inducias liberato
rias tm̃ denegādas: tm̃ requirit̃ porrectio libelli non obstante q
presentatū fuerit rescriptuz: sed nulla dilatio debet dari illi: cui
datus est libellus: si potuit ex rescripto informari et deliberare:
hoc est verū in causis ordinariis in causis beneficiālib⁹ et sum
mariis tunc rescriptum habetur loco libelli etiam ad hunc ef
fecum vt non teneatur alium dare libellum fm̃ Ant. de but. in
d. c. preterea. quod tenet Specu. in titu. de libel. concept. s. qua
liter. circa principium. quod etiā sequitur Jo. de imo. in. d. c. pre
terea. et modo videtis qd erit vtile: qm̃ in rescripto ponat̃ illa clau
sula summarie: et de plano. C. Et est aduertēdū vltēr⁹: q quis
nō debet facere mētionē de iure aduersarij in libello: imo succū
bet si est tale: qd si esset verū sufficeret ad victoriam aduerse par
tis: ita tenet Inno. in. c. si de libel. obla. et sequit̃ Joā. de imo. qd
est verum fm̃ eūdem: nisi replicet̃ in libel. contra aduersariuz: et
non est mētiū qd. s. dixi. qz quis dicit cōfiteri id qd ponit in libel
lo. vt in. l. cum p̃cūm. C. de lib. causa. et sic confessio snia nocet.
30 C Illud vero nō est omittēdū: qd sufficit cōcludere fm̃ ius cō
mune: licet non de iure speciali: veluti si creditor ecclesie dicat se
mutuasē pecuniam rectori ecclesie: ei mondum restituisse: licet
non faciat mentionem q dicta pecunia sit versā in vtilitatem
ecclesie: tamē procedit libellus: ita tenet Inno. in. d. c. fin. de lib.
obla. tamen requiritur q probetur pecuniam versam in vtilitatem

te. C. de transac. et qd ibi dixi in apostil.

a Cui emendari. Vide tu late feli. in. c. significantibus. ad fi. de libel. obla. et qd ibi dixi in apostil.

b Operatur. Adde feli. in. c. ex parte. in versic. copula. de rescrip. et in. c. significantibus. de libel. obl. in fi. et in. c. inter dilectos. de fide instrum. in glo. in ver. addē.

tem ecclesie iuxta not. per Bar. Bald. et Cy. in aut. hoc ius porre-
ctum. de sacrosan. eccle. et iuxta plenum not. p. Guil. Jac. but. in
l. ciuitas. ff. si cer. petat. et quod not. per Innocen. in. c. i. de depo.

31 C Finaliter est videndum an in libello poterit aliquid addi:
a vel emendari. et breuiter tu dic quod ante lite contestata. poterit
libellus emendari indistincte post litez contestata. non vt in. s. si
minus. in situ. de actio. et facit qd not. p. Bald. et Cyn. in. l. edita.
C. de eden. potest tamen declarari etiam post lit. contestat. vt in. l.
in delictis. s. si detracta. ff. de nota. quia qd declarat nihil de no-
uo dicit. vt in. l. heredes palam. ff. de testa. et ibi plene nota. vnde
clausula que quotidie ponitur in libello saluo iure addēdi mu-
tandi et nihil operatur. ita tenent doctores. in. l. edita. C. de
eden. pro quibus est glo. singu. in. c. inter dilectos. de fide instrum.

b si tamen hec clausula hoc modo inseratur saluo arbitrio
addēdi tunc post litem contestata. poterit addi: vel detrahi se-
cū dum Bal. qui ita notauit in. l. edita. C. de eden. potest tamen
in totum liti renuntiare etiam lit. contestata. l. postq. lit. C. de pac.

c quod intellige: nisi intersit aduersarij non renuntiare: quia tunc
non potest renuntiare: nisi cum eius cōsensu. Glo. est singula. in
l. vtq. ff. de rei vendi. quam sequitur Bald. Bar. et etiam Ange.
ibidem. et dicunt omnia fore menti tenenda. et iō si aduersarius
fecisset multas expensas in litem p. quibus veniat condēnan-
dus renuntiare volens nō poterit liti renuntiare: nisi cum con-
sensu aduersarij. Si aut nō internemisset aduersarij: tunc posset
renuntiare liti in totum: etiam eo inuito: vt in. d. l. postq. liti. Si
militer poterit detrahi a libello in parte post litem contestatā
quia si licet in toto: multo magis in parte: quia bonum est argu-
mentum de toto ad partem. vt in. l. que de tota. ff. de rei vendi.
ita tenet Joan. de imo. in. c. significantibus supra de libel. obla.

32 Illud est etiam aduertendum: quia in notorijs non est neces-
sarius libellus secundum Innocen. qui ita tenet in capitulo si-
gnificantibus. s. alleg. debet nāq. libelli copia dari aduersario
b non expensis actous: sed rei. ita tenet Ang. in. l. i. s. edere. ff. de

cantibus. in. vi. in versic. mutare. et post Bart. in. l. nesennius. in. ij. in apostil. in
ver. saluo iure. ff. de neg. gest. Celsus.

a Saluo arbitrio addēdi. Ita est pulcherrima cantela si vera esset. et nescit Bala-
sallat autoutas: vtere illa raro: aut nunq. quia contrariā opi. tenet Ang. are.
reprobando Bald. in. s. omnium. versic. solet per aliquos in fine libelli. in situ. de
acti. secuti sunt opi. Ange. d. Jason. et Reminal. ferrariensis. in. l. edita. C. de edē.
vbi posui in addi. ad Bal. in repe. d. l. nu. c. in ver. saluo mihi arbitrio. et no. Tho.
ferra. in suo tracta. cautelarum. cau. xxxij. incipien. clara est in iure. et vide que
notau in proxima apostil. Celsus.

b Rei. Adde Franc. are. in. l. aristo. in fi. de acqui. here. vbi tractat de scripturis

di. et in. c. pa-
storalis: de
exce. et in. c.
inter mona-
steriū. de re
indit. et in. c.
exco. de. he-
re. Adde. d.
meū dō. Ja-
so. may. isti:
de acti. s. si
min. versic.
et ista clausu-
la. eū dē post
Alex. et doc.
l. edita. C.
de eden. et
in trac. clau-
sularum. in
claus. libel-
lorū. s. si. sal-
uo iure ad-
dēdi. vbi
plene dixi. et
in addi. ad
Bald. in. l.
edita. num.
ix. ver. item
posui. in
apostil. in. v.
saluo iure:
C. de eden.
dixi post col-
lec. in preal-
leg. c. signif.

Responsiones.

in ghe. Et hz alleg. doct. p. Lāfrā. teneat: qđ actoris expē. quos secuti sunt Card. 2 uno. in cle. cām. de elec. ver. glo. in ver. p. recto querit quē feli. in. c. i. h. ex pē. rei. de lib. obi. refert: nō tñ sequit: qatenet qđ expē. rei secutus Abb. in co. c. i. 7 ibi enī in apost. ad eū. Idē post alios tenui per tex. in. l. i. ff. de ede. per eundem Abb. alleg. Nisi de opposita cōsuetudine p̄stet. 7 ista est cōis opti. qđqd hic dicat Lan-

fra. vt p. feli. 7 Abb. in locis palle- g. 7. Celsus. 7 Diffe- rūt ab inter rogatiōib⁹.

Itē qđ inter 1 rogās nīhīl ponit in cē. pōsttōesāt faciens con- fiteatur: aut a negat. tex. ē ad literā. in c. fīna. et ibi Joā. and. de 2 iurēm. lib. vi. feli. ple- ne in isto. c. qm̄ 3. ver. si. nota qđro itē fūt inter rogationes ante li. con- te. 7 aliqñ a parte pōsi- tiones vero 3 proprie fūt post li. cōre. 4 7 post iura-

eden. Contrariā sniam tenet Joan. an. in cle. h. de appel. 7 in cle. sepe. de verbo. signifi. In hoc seruetur. consuetudo: que est opti- ma legū interpres. vt. l. cum de interpretatione. ff. de legi. si non constat de consuetudine tenenda est opti. Jo. an.

De responsionibus.

Responsiones et interroga-

tionibus loco quarum interrogationum in vfu vene- runt pōsttōes an iudicē: vt in. c. si post p̄stitutum. de cōfess. libro. vi. 7 que pōsttōes differunt ab interroga- tionibus: quia interrogationes fiunt a iudice. pōsttōes vero a partibus. sunt autem pōsttōes introducte vt quis reles- netur ab onere pbandi: vt no. glo. in. d. c. si post p̄stitutū. quibus pōsttōibus tam de iure qđ ex forma statutorum: si non respon- deatur: nō respondens habetur pro cōfesso. vt qđ p̄sens sit coram iudice: vt in. d. c. si post p̄stitutū. 7 facit glo. in. l. certū. in pñ. ff. de p̄fess. qđ a iudice sit monit⁹: vt iuret. 7 qđ ipse in iussu nō respon- deat dum est p̄sens. vel se cōtumaciter absente post admoni- tionem factā p iudicē: ita qđ sua cōtumacia nō possit aliqua rō- ne excusari. ita tenet glo. in. d. c. si post p̄stitutū. qđ sequit Bald. in. l. vnica. C. de cōfess. 7 in. l. i. §. qđ obseruari. C. de iura. calū. vñ si possit quis snā cōtumaciam aliqua ratione excusare: non ha- betur pro cōfesso: veluti si pōsttōni non teneretur respondere: quod enenit in pluribus casibus: qđ examino p regulas: quarū prima est qđ incerte pōsttōni non teneretur quis respondere: et si non responderit: non habetur pro cōfesso. argu. l. i. §. si quis argētum. ff. de depo. 7 in hoc est differentia inter pōsttōnem

mentū a parte p̄stitutū. Intelligo autē hoc qđ de pōsttōnib⁹ nunc dico de depo- sitionibus que de iure. C. in acnte fuerunt. qđ tales vt p̄dictū post li. contest. tan- tum pōsttūnt fieri. vt not. Barr. in. l. offidius. ver. viterius. ff. de leg. iij. Que autē de iure. ff. op. sunt introducte ante li. contest. fiunt vt ibi Barr. dicit de quibus in c. i. in glo. in ag. de cōfess. not. Et vñ post publicatas attestaciones quis possit pōsttōes facere: tenerem indistincte post Bald. in. l. i. §. quod obseruari. versic. septimo querit. C. de iura. calū. qđ non. potest tñ hoc iudex et offi. suo facere: vt ibi per eundem. idem tenet Joā. an. c. cū iohannes. de fide instrū. Sed do. Hippo. de 20 in. l. i. §. suo nota. quod incipit cōis doctorum opti. in h. tenet posse fieri pō- sitiones p publicatis attestacionib⁹: etiam super articulis: super quibus nō pos- sunt produci testes ad probandum: ita dicit do. Car. in. c. vltra tertiam. de testi. refert ita se continuisse. 7 alleg. c. i. de cōfess. lib. vi. 7 Innocen. an. alle. c. vltra ter- tiā. 7 addit idē. d. p. ppo. h. 5. alleg. idē remisse Bald. in. aut. h. nouo iure. circa

Responsiones. Fo. xxiij.

fi. C. si eer. p. r. Ro. in. l. admonendi. carta anteq. de iurciur. Sed ista tñ non fã
ciut ptra opi. Bal. s. alle. vident em hi loq qñ ista ex officio iudicis fieret: qd etiã
Bal. vbi. s. nò denegant. vide do. feli. in alleg. c. vltra tertiã. in fi. Celsus.

¶ Non procedit. Adde Bald. in. l. fina. C. de codicil. vers. venio. r. in. l. cogi. C. de
pen. here. qd admittitur sicut libellus: sed non est ei rãpõdendũ: nisi prius de

et libellum: quia libellus incertus procedit nisi opponat: vt di
xi in materia sua. positio autem incerta non procedit. indistin
cte: et est ratio: quia positio habet vim pbatonis: sed probatio
incerta nihil releuat: vt l. ad probationẽ. C. de proba. r. in. c. in
presencia. eodem ritu. Igitur eodem modo in positione est di
cendum. Est r. alia differentia inter positionem r. libellum: quia
libellus debet continere conclusionem. positio autẽ solum nar
rationem: cum positio soleat ita diffiniri. ¶ Positio est brevis
narratio factum continens ad eliciendum veritatẽ conceptam.
ita diffinit Joan. and. in dicto. c. si post prestitum. Item sola cõ
ditio facta libello inducit litis contest. non autem facta positio
ni: vel capitulationi. ita determinat Inno. in. d. c. i. de lit. conte
sta. r. idem Bald. in. l. ij. §. quia obseruari. C. de iuramen. calum.

¶ Secunda regula sit ista. positioni impertinenti non est re
spondendum. et dicitur impertinens: que non facit ad causam.
Et est ratio: quia positio debet fundari et extrahi de libello. vn
de volens facere positionem debet semper habere libellum pre
oculis: et qui non intelligit libellum: nũq. facit facere positio
nem. vt refert Bal. in. l. secunda. §. quod si actor. C. de iuramen
to calumnie. unde si illa quod ponitur in positione non sit con
tentum in libello: in positione non debet deduci r. si deducatur
in positione non debet responderi. ¶ Tertia regula est: p
sitioni contrarie non est respondendum: veluti si quis respondit
fecit vni positioni: si postea fiat aliqua alia positio: cui respondẽs
est sibi contrarius non debet respondere: potest et aliter intelli
gi contraria positio: si actor fecit vnam positionem: et reus fecit
contrariam sibi: non tenetur respondere reus: quia ponendo

actor dicitur esse confessus. ¶ Quarta regula p positioni conti
nenti factum alienum quis non tenetur respondere quod est ve
rum: si per terminum datum ad deliberandum non posset quis
certificari: alio autem si posset certificari: tunc respondere tene
tur: vt in. l. qui interrogatus. c. glo. ff. de interro. actio. ¶ Quinta
regula p positioni iuris non est respondendum. vt. l. o. nam
torum. ff. de auro et argen. legato. quod est verum in iur. scri
pto. secus est in consuetudine: que potest per positionem
deduci. Et idem in statutis alterius ciuitatis: quod debent in iur
dictam deduci: et allegari secundum Bart. ¶ Glof. in. l. prescri
ptione. C. si cõtra ius vel iur. p. ab. r. est r. in. l. o. huius regule: quia
ius est certum et probatum. Et hoc tenetur scdm Bald. in dicto

¶ Quod obseruari. ¶ Quod quorundam tenetur in aliqua positione po
nere aduerbium solẽnter. et legitime: nũq. tenetur quis tali
positioni respondere: et in verbo canon. ¶ Tunc talis positio dicitur esse iuris.
Itẽ in verbo canon. ¶ Secunda Bald. in. d. §. quod obseruari.

¶ Tertia res. ¶ Secunda Bald. in. d. §. quod obseruari.
¶ Tertia est quod positioni superflue nũq. est respõ

claratur. et
tenet idem
Bal. expref
se indicta. l.
ij. §. qd ob
seruari. i. v.
fi. ij. querat
sepi p. l. a. q.
fran. alleg.
b Imper
tinenti. Uia
de do. Alex.
de imo. in. l.
si duo §. ij. s.
iureiur. vbi
en admitta
tur. de quo
per audito
res de ro.
in decisione
ecclv. Dñi.
in antiquis
r. in decisio.
ccccxxvj. su
per articulo
lo Innocẽ.
Celsus.
c In. d. §.
qd obserua
ri. vers. ad
de q. vbi cu
q. r. i. addi.
ad Specul.
in tit. de pos
si. ver. adde
q. positio. r.
glof. Paul.
de castro. et
doc. in. l. eã
quẽ temere
§. de iudi.
et gl. in. c. ij.
de cõfessio.
lib. vi.

Responsiones.

a **C**aptiose. Ad. frā. are. i. l. vt rñsum. C. de trāfac. r. adde Bar. cep. i. cau. cliiij. q. positio q. sit testib. an credat esse verū dictū ei? est captiosa. Adde q. no. i. addi. ad Jac. rebus. in. l. pñes. nu. iij. r. in addi. C. si seru. aut liber. ad decu. aspi. li. r. vbi pcludo q. sic. r. ibi q. dicat captiosa positio: r. vtrū ista sez q. rñdens sit bon. vir. sit captiosa. Adde p. Th. ferra. in suo trac. cantelarū. cau. iij. incip. regula est in iure. ad finez. ibi. ad vnuz. tñ aduerte. de q. etia3 p. 12 Bar. in. l. o. namentoz. r. ibi posui l. apol. ad eū post. Alex. i. h. respōden. dū. ff. de au. 13 ro. r. argen. a leg. et post. Bal. i. alleg. s. q. obleruari. h. q. n. to nō tenet in apo. in. iuris. Celsus.

b **N**egati 14 ua est. Ad b Ol. pñ. r. c. **N**egare. Adde ffe li. i. c. nā cōcupiscētā. in h. in glo. 15 q. ad fin. de cōiti. vbi videt Juā te c nre. vidē p. Car. pñ. ino pñ. r. v. incl. 16 q. dā habēs Quā tñ con clusionē li mitat idē fe li. vbi. s. n. si faciēs po sitionē prestaret q. nō vult hñe pñe: q. tñ posset tota positio negari vñ si materia esset diuidua: tñ si peteret debitū an rps vñ pñitionē. S; qd si est diuidua vt pñ ta pono q. cōmodauit tibi codicē r. volumē: r. tu rñdes nō credo b codicē. dic q. ta cite videri fateri de volumē. Ita no. gl. fin. i. c. nōne. de pñ. lūcto. c. fi. r. q. ibi no. de iure iur. quā gl. singlarizat Mat. math. fin. suo. lxxv. i. ci. no. q. positio. Celsus

dendū. vnde si q. semel rñderit vñi positioni: si adhuc de nono ponat positio eadē: nō tenetur rñdere. Ex quo inferit Bald. in. l. ampliorē. s. in refutatorij. C. de tēp. app. f. q. vbi positio vna fa cta est in causa principali. eadē positio non debet fieri in causa appellationis: nec quis tenet respondere. Inert. etiā Bal. in. l. cōtractibus. s. illo. C. de nō nu. pec. q. vbi quis habet fundatam intentionē suā nō tenet respōdere. Exemplū vt si pñdū instrua mētū mutui: r. aduersari. faciat mihi positionē: pono q. tu non mutuasti r. c. certe nō teneor respōdere: q. super illo q. ponitur est fundata intentio mea. **S**eptima regula est t. positioni cap tiose nō est respōdendū: r. b. captiosa positio quando respon sio que fit: nō pōt fieri affirmādo vel negando: quin sibi pñe. dicet. verbi gratia: pono q. tu es vsurarius. si dicas q. sic: dete gis turpitudinē tuā. si dicas q. non: sic es perituros: cū sis vsura rius: r. sic de simili. **O**ctana regula est ista positioni negatiue non est respondendum quod est intelligendum de negatiua im probabili r. equum iudici ne videatur: alias autem si equum iudici visum fuerit vt respondeat: vel negatiua sit probabilis: tūc tali positioni bene tenetur respondere: vt in. c. de confes. lib. vi. **E**t est notandū q. dictio absq. negatiua est. et facit contra aduocatos calūniatores qui volētes facere positionē negatiua ne pars possit recusare respondere positioni negatiue: faciunt positionē per dictionē absq. hoc modo: pono absq. eo qd fuit qd petrus mutauit. r. r. ita tenet Bar. in. l. inter stipulantē. s. j. ff. de verb. obli. Idē tenet Cy. in. l. actor. C. de probatio. r. idē Bal. in. d. s. quod obseruari. r. est glo. sing. in. l. fina. s. j. ff. de doli exce. **N**ona regula sit ista t. positioni multiplici nō est responden dum: sed potest petere respondere debens: vt illa positio multi plex distinguat: et postea respondebit. Si velit respondere tunc si altera pars est vera: et altera falsa poterit vtramq. sine vitio perituri. Sim. Joā. andr. in. c. q. de confes. lib. vi. et Bald. in. d. s. quod obseruari. p. quibus facit tex. in. l. si is qui ducēta. s. vtrū. ff. de rebus dubijs. **D**ecima regula sit ista t. positioni crimi nōse non est respondendum scdm. Bal. qui indistincte ita tenet in. d. s. quod obseruari. Sed Bar. tenet contrariū: vbi respōdere debens tractat de lucro captādo si non respōdeat. ita tenet ipse in. l. marcellus. s. primo. ff. de re. amo. et in. l. fina. de his qui. vt indi. Item dicit indistincte quem teneri respondere positioni

Criminose

- ¶ Criminoſe.** Adde Fran. are. in. l. fi. ad fi. C. de edē. 7 qđ dixi i apoſt. do. Abb. in c. cū cām. vbi enumerat multas opi. doc. 7 tādē cōcludit qđ non teneat rñdere ad aliqđ p qđ ſua turpitudō detegat: 7 ibi limitant illud dictū Abb. in apoſt. meis. ad cū. vide etiā feli. ibidē. ver. i eadē gl. in alle. c. cū cām. de tel. not. Jac. rebuf. in l. p̄ſes. nu. ij. 7 ibi poſui in addi. ad eū. C. ſi ſer. aut liber. li. x. 7 Bar. ſozi. i trac. ſuo fal. in regu. cccix. adde bar. i. l. i. mar cell. §. qđ re rū. et qđ ibi poſui i ad di. ad ipm. in vor. vī qđ ſic. ff. 7 in. l. ſi gener. ſi. qđo vtrū he res. vbi et poſui i ad di. ad ipm. in xbo rñde re. ff. de his qui. vt indi. et dixi poſt Bal. i. l. trāſ actione. nu. i. in apoſt. i. h. nō d3 rñderi. C. de trāſac. Cel. b ¶ Pro cō feſſo limita bis iſtud di ctū. ſ. qđ p̄ter exceptiōes p̄dictas niſi qđ poſitiōi bus rñderit habeatur p cōfeſſo: niſi talis poſitiō eēt ſine tpe: puta ſi po nis qđ tu mu
- ¶ Criminoſe** iſtud crimē eſt antea detectū. 7 iō refert ip̄e Bar. i. d. l. fi. qđ qđ pōt cogi rñdere an ſit rogat⁹ tacite de reſtituēdo here ditatē incapaci: qđ tūc rñdere debes cū tractet de vitio captādo qđ tñ Bal. reprobāt. Sed mihi plus placet ſnia Bar. qđ etiā ſer uat in iudicando vel practicando tñ ſit maioris autoritatis. tñ Bald. dicit de cōſuetudine ſeruari: qđ qđ non teneat rñdere huic poſitioni: tu es uſurarius. 7 tñ tractat de lucro captādo. 7 in hoc ſeruādo eſt opi. Bald. tñ: quoties vnus approbat⁹ doctor atte ſtatur cōſuetudinē fore: approbata eſt cōſuetudo ſine alijs teſti bus. ita dicit Bar. in. l. de quibus. ff. de legi. qđ eſt notādū. Et ſic mō habetis. ſ. quo ad iſtam interrogationē. ſeu poſitionē: tu es uſurari⁹. 7 in loco vbi eſt talis cōſuetudo ſeu practica. in loco au tē vbi nō eſt talis practica ſeruāda eſt opi. Bar. quā videt ſequi Ang. Et ſic modo habetis ex his oēs regulas. ſ. qñ quis tenetur poſitioni reſpondere. Extra has aut regulas quis tenet poſitiō ni reſpondere: 7 ſi nō reſpōderit habetur pro cōfeſſo: vt. §. dixi.
- ¶ Et** eſt tamen aduertendum qđ ad hoc vt quis dicatur pro con feſſo requiritur ſententiā nā ex ſola nō reſponſione nō habetur qđ pro cōfeſſo: vt tenet gl. in. d. §. qđ ſi actor. C. de iura. calū. 7 ibi dē Cy. 7 Bal. Item iſta cōtumacia que habet p cōfeſſo pōt pur gari vſq; ad ſniam ſm Cy. in. d. §. quod ſi actor. 7 eſt ratio qđ pe na legalis poteſt euitari 7 purgari vſq; ad ſniam: vt in. l. papī. in. §. meminisse. ff. de inoffi. teſt. 7 in. l. alia. C. de his qui. vt indi
- ¶ gnis.** iſta eſt pena que inferitur a lege: ergo 7c. ¶ Illud quoq; eſt notandū qđ ſi ille qui debebat reſpōdere poſitioni 7 fuit con tumax 7 habetur p cōfeſſo moriat⁹ ante ſententiā latā: talis pe na non tranſit in heredem. Iſtud eſt ſingulare dictum Bart. in l. eius qui delatori. ff. de iure ſci. ¶ Et preterea eſt notandum
- ¶ qđ** vbi eſt libellus inept⁹ vel male ordinatus: dato qđ reus fue rit contumax in nō reſpondendo poſitioni nō poterit haberi p cōfeſſo: qđ cum iudicium ſit nullum propter defectū libelli: non poterit ſequi aliqua ſentētia diffinitiva ſm Bald. qui ita ſingu. no. in. d. §. qđ obſeruari. Attamen vbi elapſa eſſet iſtantia: 7 re⁹ in eadē fuiſſet habit⁹ p cōfeſſo: poterit in alia iſtantia peti qđ reus pñtiet p cōfeſſo: qđ talis cōtumax eſt obligat⁹ p̄ditiōe ex lege qđ durat. xxx. ann. ita no. Bar. in. l. fi. C. de iur. om. ind. et idē
- ¶ tnaſti** mihi. x. 7 nō ponis qñ aut qđ tpe l3 illi poſitiōi nō rñdeā: nō tñ habeo: p cō feſ. iſtō ē ſin. dcm̄ bal. i. l. addi. ad fel. c. ſi p̄ſes vna ſen. qđ p ſin. alk. Frā. cre. ſin. cre. qđ i. ſtat. caueſ. 7 dat ibi rōnē: qđ eſto pbares ſine tpe nō viceret vt ibi p eū.
- ¶ Snia.** Adde feli. i. c. cū nō ab hoie. i. ſi. de iudi. l. ver. vtrū aut data. Sed iſtud limita poſt Bal. i. l. ſ. C. ne ex delict. defun. ſi negat. al's ē ſec⁹. vt p bar. 7 fel. vbi. §.
- ¶ De iure ſci.** Adde latius eundē Bart. in. l. manifeſte. in ſi. ff. de iureiur. que tñ etiā limitabis vt per Bal. in. l. ij. C. qui teſta. face. poſ.

Confessiones.

¶ Pro confesso. Limitabis istud dictū. q. i. q. pter exceptiones p̄dictas: nisi q̄s positionib⁹ respōderit habeatur p̄ confesso: nisi talis positio esset sine tpe. p̄nta si ponis q̄ tu mutasti mihi. r. r. nō ponis q̄n aut q̄ tpe: i. illi positioni nō r̄ndeam non tñ habeo: p̄ confesso. istud est sing. dictū Bal. in. l. i. ad fi. C. si plu. vna sen. q̄s p̄ sing. alleg. fr̄a. de cre. singu. c. ix. q̄s incipit statuto cauet. r. dat tibi rationē: q̄ esto pb̄ares

sine tpe nō vinceres: vt ibi per eum a Celsus.

¶ Pro negante. De r̄n si de fca positionib⁹ vide de do. Alex. de imola. in consil. lxxij. p̄ totū. i. p̄te et an et q̄o debeat iterari r̄nō facta positionib⁹. vide p̄ eū in consil. lxxij. l. i. par. i. te. r. qualr i telligat r̄nō facta positionib⁹ dicēdo credit p̄nt i p̄n. vidē p̄ eū in consil. cxxvj. in. ij. p̄te. r. q̄o r. 2 q̄n q̄s i r̄nō

si de facta positionib⁹ videat cōfiteri. vide p̄ eū in consil. lxxij. in. i. par. 2c. Celsus. c. c. fieri positiones. Adde de veritate hui⁹ dicti q̄s not. in apost. s. isto ver. in. i. apost. Et p̄ finali apostil. in hac materia positionū. Adde an si monitus a iudice r̄ndeat positionib⁹: sed iuret se nescire veritatē positionis: r. iō nolit r̄ndere: an p̄ iudicē poterit cōpelli ad respōdendū p̄ ver. cred. r. cū talis respōsio eque p̄reū dicet ac p̄ verbū assertivū facta. Dic. cū Archi. sing. in. c. ponderet. 2c. disti. q̄s dictum singularizat do. Ro. sing. decetij. incip. si quis a iudice monitus. Celsus.

¶ Cū p̄ confessionē aduersarij. adde Bar. i. l. si duo. ff. de acq. here. r. l. absente. ff. de pe. Alex. i. l. et q̄ iurasse. §. i. r. l. admonēdi. ff. de iureiur. de q̄ dixi post Bal. l. rub. C. de pba. nu. v. h. v̄sa diffinitio. in apost. in h. confesso. ibi etiā dixi in addi. ad Sali. nu. iij. h. itē p̄sump. iuris r. de iure. in h. admittit confesso. r. alios casus q̄b⁹ admittit p̄batio p̄sumptionē iuris r. de iure vide p̄ Bart. Soci. in suo trac. fallē. reg. cxiij. vide de hoc Pau. de cast. p̄s. viij. incip. ad p̄mū q̄stū. in fi. s. dub. r. cōf. cxiij. inci. viis r. p̄deratis. r. cōf. clxxvj. inci. sup̄ p̄mo videt dicendū. in vlti. dub. r. Alex. consil. lxxvj. r. clv. ad fi. volu. ij. r. cōf. clv. volu. iij. Celsus.

¶ Confessiones. **¶** Que confesso est ratiō ab onere probandi cum soleat dici: q̄ in confesso nulle sunt partes iudicis in condēnando: vt in. l. p̄inde. ff. ad. l. aquē. imo est fortior p̄batio q̄ fit p̄ confessionē: q̄ q̄ fit p̄ testes r. instr̄a: nā vbi est p̄sumptio iuris et de iure nulla admittit p̄batio in hui⁹: nisi p̄ confessionē aduersarij: vt in aut. sed iā necesse. C. de dona. p̄pter nup. r. ibi glo. quā sequit Bar. Bar. C. r. Ang. idem tenet Inno. in. c. q̄ pleriq̄. de immu. eccle. **¶** que confesso debet etiā emanare ex p̄posito. vñ si aliquis

¶ Pro iniuria. Adde Feli. in. c. cū ter. j. de re ind. vbi ultra alia no. ibi p cū refert Do. in. c. si quis iratus. q. q. iij. q. cōnitiū illatū per irā puniū pro iniuria simpli-
a: nō p delicto: vel calūnia: q: nec re? d. v. ibi. r. ibidē in. s. notādū est. vide eum
p intellectu. d. l. qēqd calore. nā dicit feli. loco. s. alt. q. si iracundia excusaret cri-
mina. raro eēt locus peni. vñ vide qd p cū hī in. c. sicut ex lris. s. de iureiur. r. ad

aliquid diceret ex iracūdia talis cōfessio nō noceret: ita dicit sin-
gult Jo. de imo. in. c. si. s. de cōfes. ideo si quis cū ex furore iracū-
die incēsus cōtra aliquē dicat aliqd verbum iniuriosum. r. ipm
peniteat pbata iracundia talis confessio non nocet adeo q non
possit cōueniri p iniuria. **¶** Et plus dico q si aliqd dixisset ver-
bū iniuriosum r. ipm peniteat: talis cōfessio nō sibi nocet: si est
tale qd qd possit renocari per sniam: veluti est aliqd verbum in-
iuriosum. r. ita intelliget tex. in. l. qēqd calore. ff. de re ind. Si aut
eiset tale qd: qd per pñiam nō possit renocari: vt si qd occidisset
hoiem: tūc nō pōt vllaten⁹ renocari: etiā si fecisset calore iracū-
die. istud est dictū singulare Ang. in. l. si nō conuitū. C. de iniur.

¶ Idē est notandū qd etiā illa snia q infamat in eodē iudicio
facta cōfessione infamat. gl. est sin. in. l. qd ergo. s. ex cōpromisso.
ff. de his q no. infra. quā ibi summe cōmēdat Ange. r. ideo q: snia
lata ex cōpromisso p arbitratorē vel arbitros non pōt infamare

ideo nec cōfessio facta corā eis. **¶** Similiter videmus qd filius
fa. nō pōt stare in iudicio sine cōsensu patris: adeo q non valet
iudiciū siue agat: siue pueniatur: vt in. l. si. s. necessitatem. C. de
bo. q libe. r. in. c. si. de iudi. lib. vj. vbi dicitur: qd fallit in bñficiali-
bus causis r. spiritualibus. Similiter fallit in causis criminali-

bus: in quibus indistincte pōt stare sine cōsensu patris. **¶** Sed
qd. s. dixi: qd nō potest stare in iudicio sine cōsensu patris fallit
in cōpromisso. quia coram arbitro vel arbitratorē pōterit filius
fa. cōparere agendo: vel etiā si cōueniatur defendēdo. etiā si
ne cōsensu patris. istud est dictū singulare Ang. in. d. s. necessi-
tatem. **¶** Et qd dicitur q filius fa. non potest stare in iudicio sine

dixisset illa sba ex pposito r. nō ex iracūdia. istud est aureū r. sing. dictū. d. Ang.
in. l. si nō cōuitū. C. de iniur. quē refert r. sequit Feli. in. c. dilecti filij. h. si. dicit etiā
no. Ang. de except. de quo vide oīno p Tho. ferra. in suo tra. cantelaz. can. xxxij.
inci. si quis dicit alicui. ad si. vbi alleg. Lāfrā. hic. Celsus.

¶ Ang. in. d. s. necessitatem. Adde pro illa limitatione Joan. an. in addi. Specu.
in tit. de iurisq. om. ind. s. r. petitio. Itē fallit in causis spiritualibus. c. fina. r. ibi
Semi. de iudi. lib. vj. Itē in his que sunt voluntarie iurisdictionis vt p Bald. in
prealleg. s. necessitatem. Itē in bñficialib⁹ vt not. glo. sing. in. c. j. de iureiur. doct.
in. l. ait ptoz. in princ. ff. de mī. test. Jo. an. in. c. ex parte. de resti. spo. Itē in cau-
sa recōnctionis. gl. in. l. sed r. he. in pñci. ff. de procu. Itē in causa app. arg. l. ita
de mī. C. de procu. sm Bald. in alleg. s. necessitatem. Itē si impetrat rescriptum
no. do. de Ro. de q. c. lxxxiij. incipi. r. ista Innocen. r. D. p. panor. r. qd ibi dixi in ad-
di. ad eū in. c. fin. de iudi. Itē si imploz. officium iudicis. gl. in. l. j. C. qui admit-
ti. Itē si alieno nomine cōparet casus in. c. gñaliter. ij. Rñ. de pecu. lib. vlti. Itē
si in iudicio comparens sine patris cōsensu cōfiteatur debitum: r. iudex ei pēpīt
vt soluat. nam valet tanq̃ extra ordinē: nō in figura iudicij. ita no. Bal. in. c. ij.
de lit. contesta. alleg. glo. singu. in. l. si. s. necessitatem. C. de bo. que lib. Et finaliter

materiā ad
de etiā p cū
l. c. matthe⁹
j. de simo. et
duo sba re
missiue. c. si
ho. s. d. iure
iu. r. panor.
in. c. ex lris.
nu. xij. r. ibi
posui i apo
sti. ad eū de
diner. reser.
et Lnd. ro.
sing. l. r. lci.
volo cōmē-
tare. ibi: qd
to qd in cō-
fessioe r. ibi
alle. glo. sin.
in alle. c. ex
lris. Celsus
b **¶** Non
sibi nocet.
Etiā si in-
iurias non
fuerit pua-
cat⁹. immo

Confessiones.

fallit in olbus casib⁹: in q̄b⁹ pōt minor esse in iudicio sine tutoris auctoritate: vñ
no. Lu. ro. sing. cccx. incip. tu scis. vbi alle. fin. d. Spe. in ti. de act. §. i. p. sz nūqd.
z ibi Bal. in addi. ad eū. pro quo addi. gl. fin. in. c. si. in p. regit. de iudi. li. vi. z ita
limitat hāc regulā. Barto. so. regula. cl. z Bald. pñ. cccij. vol. iij. z pñ. cccxij. ea.
parte. z Rap. ful. cōf. cl. v. z vltra predictas limi. adde adhuc vnā. s. si talis filius
fa. cūz pñs

consensu se
obligasset : a
q̄ tunc pōt
id ad q̄b se
obligauit z
iudicio pe
ti et quo q̄
uis nō iter
ueniat pñs
consensus: vñ
tñ istud no.
d. Bal. in. l.
iij. sed vtrū.
post gl. ff. d.
mō. refert
seqt Alexā.
pñ. xj. incip.
viso pcellu.
ver. pteea.
post me. vo.
v. In casib⁹
hō nō exce
ptis quis z
q̄lis dz esse
cōsensus in
iudicio filio
agere volen
te. vide eū
dē Alex. con
si. lix. vol. ij.
p to. Tu er
go aduoca
te qui agis
cum filio fa
mi. si vis vt
legitiet ei
p̄sona abs
q̄ patris cō

sensu cautela est secundū Bart. in. l. minor. xvj. ff. de mino. q̄ facias q̄ iuret non
contrauenire: quia tunc eius persona legitimat. ita no. Bart. in. l. quid ergo. §. cō
trariū. in lec. pñ. de neap. z ibi posui in addi. ad ipsum. versū. nunquid valet. ff.
de contra. iudi. tute. z not. in deci. Thot. deci. xlv. z. xlix.

a **¶** Litis cōtest. Adde Pan. de cast. in pñ. li. z do. alex. de imo. cōf. lix. in. ij. pte.
b **¶** Si p̄generaret. Tu vide de hoc glo. in. l. i. in ver. z non esse. z q̄b ibi posui in

cōsensu patris intelligit esse verū nisi in actibus precedētibus
lit. contest. q̄ filiūssa. pōt actus precedentes ante lit. contesta.
facere: z valent. poterit porrigere libellum: et facere citationem
ad lit. contest. z comparere pendentibus interlocutorijs: q̄ emer
gunt ante lit. cōtest. Sed in lit. cōtest. requiritur cōsensus pñs:
z nisi adhibeat: tūc talis actus cū sequentibus non valet. tex. in
l. si cū dotem. §. eo autē tempore. ff. solu. matri. plus dicit Ange.
q̄b si post lit. contest. vel in fine pater ratificaret oīa confecta p fi
lium nihilominus acta nō valēt. requirit em̄ interuentus z con
sensus patris in initio iudicij. vt in. d. §. necessitatē. z eo tpe quo
fit. lit. cōtest. Illud est dictū singu. Ang. in. l. quid ergo. ff. de his
qui nō. infā. z ratio secundum eundem est. quia quotiescūq̄ lex
requirit consensum debere interuenire ab initio: nunq̄ sufficit
interuenire ex postfacto: nec habet locum ratihabitio. z hoc per
tex. in. d. §. quid ergo. **¶** Hinc est q̄ faciunt differentiam docto.
inter auctoritatē z consensum: decretum z licentiam: quia auctori
tas debet interuenire ab initio actus: nec sufficit ex intervallo
interuenire: vt in. l. pupillus. §. tutor. ff. de excu. tuto. z ideo si in
aliquo actu requiritur auctoritas superioris. si actus perficitur
deinde ex intervallo interueniret auctoritas: actus ille non valē
ret. consensus autē regulariter sufficit interuenire ante vel post:
vt in. l. si. C. ad macedo. Decretum autē sine licentia debet inter
uenire ante actum: alio nō valet: vt in. aut. licetia. C. de epi. z cle.
hec est pulchra doctrina Inno. in. c. dudū. de reb. eccl. non alie.
hec est doctrina Bar. in. l. sine aut̄ plures. ff. de aqua plu. arcent.
hec est doctrina Bart. in. d. §. necessitatē. de quo plenissime not.
vltra alios in. l. si quis mihi bona. in. §. iussu. ff. de acquir. heredi.

¶ Reuertor ad materiam cōfessionum: que est vtilis: z quotidiana
na. p. o cuius euidentia premitto. q̄ interdum cōfessio emanat
in delictis: interdum in causis pecuniarijs: hoc p̄misso discus
ro p̄ plures q̄ones ad materiā singularū confessionū: et primo
circa confessionem emanatā in ea criminali. **¶** Et quero p̄mo
tñ nūqd cōfessio facta in delictis valeat z teneat? Rñ. aut̄ ema
nat spōte: aut coacte: aut dubitater. si emanat coacte: puta facta
in tormentis precedētib⁹ legitimis iudicij: talis cōfessio nō va
let neq̄ tenet: vt in. l. i. §. diuus. et. §. si quis vltro. ff. de quest. q̄b
est verum: nisi perseveret in ea: quia si perseveraret in ea dato

Confessiones.

fo. xxvij.

addi. ad ipsam. in versi. nō facienda est. ff. de questio. 2. utis adde quod notari. l. eo. §. in apostul. in ver. neq. tenet. Celsus.

Tormentor. Adde idē do. Bar. fo. 32. in. 2. c. lxxij. inci. circa p. m. §. vlt. adde. cir. ca mediū. in. 4. pte. Alexā. cōsi. xlvij. incip. qm p excellētissimum. 2. cōsi. cxxxvij. vol. 4. 2. vide Matth. matthe. sing. suo. ly. qd incip. Nota qd quotticūq. Celsus.

q fuerit facta in tormentis: bñ valeret. ita t3 glo. in. l. 4. C. de cust. reo. idē ibi Ang. 2. Jac. bn. idē etiā Ange. in. l. unica. C. de confes. fo. 12. 6. q. s. p. nenerare in p. fessione: nisi eā renocet: vel appellet fm Bal. vbi. §. Et idē cauti assessores vbi qd est cōfessus in tormentis dñcūt eundē ante tribunal: vt denuo sponte confiteat. 2. tunc ta. lis cōfessio est perfecta: 2. valet. vt in. l. 4. de cust. reo. male faciunt illi assessores q incōtinēti postq quis est confessus in tormentis reducūt ad tribunal: vt cōfiteat: talis enim cōfessio nō valet ita facta incōtinēti: q. presumit adhuc esse timor: tormentorum. vt in. l. lecta. ver. dicebā. ff. si cer. pe. 1. Et ideo ad hoc vt confessio fa. cta valeat tāq. facta sponte ad tribunal post tormenta requirit q ante cōfessionē interueniat dies: 2. vna nōr post tormenta: ita dicit singulariter Jaco. but. qd multū cōmēdat Ang. in. d. l. 4. ff. de cust. reo. dicēs q assessores qui faciūt p. m. male faciūt. **A**d uertēdum tñ est q licet cōfessio sit facta in tormentis tñ facit se. miplenā probationē. ita dicit singulariter Bald. in. l. in bonifi. dei. C. de re. cre. 2. glo. singularis. in. l. 4. C. de cust. reo. 2. imo. pl. dicit: q si snia foret lata cōtra reum pretextu cōfessionis facte in tormentis valebit snia: sed poterit appellari tanq. ab iniqua: cuz non poterit dici nulla. vt est ter. in. l. 4. C. quo. app. non reci. 2. ibi Bal. **E**t aut cōfessio est emanata in tormentis nullis pcedētib. legitimis indicijs: tūc etiā si p. fessio postea interueniat spō. tanea nō valet: neq. t3 fm Bar. in. l. marit. ff. de q. sti. l3 Bald. di. cat idē qd in pmo casu: 2. male. In scdo casu in criatib. si cōfessio est facta spōte: 2. tunc aut continet verū: aut falsum: aut dubitat. Si p. tinet verū bene p. iudicat talis cōfessio. vt in. l. p. sensu. ff. de cust. reo. Si p. tinet falsuz: tūc nō valet: imo potest qñcūq. re. uocari: etiā p. officij iudicis. vt in. l. 4. §. fin. ff. de quest. In dubio aut presumitur cōtinere verū: q. non est presumendum q quis contra se mētiatur. ar. l. fin. C. arbi. tute. 2. l. generaliter. C. de non nu. pecu. **E**x quibus infert Joā. an. in. c. ro. §. fin. autē. de ap. li. vj. q. etiā vbi est lata snia propter p. f. q. iudex a quo appellatur nō teneat deferre appellationi: imo non obstat appellatione po. terit cām executioni mādare. nisi exprimat causam puta errorē: vel aliam legitimam causam. 2. sic erat causa specialis: in qua vt

si non fuerit tortus sed tantū cōdēnat. Et que dicant indicia sufficiētia ad tor. turā. vide per eundē Alex. cōsi. lxx. §. qd aut indicia. 2. cōsi. lxxvj. §. si. circa secun. dum. vbi ponit an vnū indicij sufficiat ad torturā. vol. 4. 2. cōsi. xli. qd est secun. dum maiore supputationē cōsi. cxxxij. ver. quot autē indicia. vol. 4. 2. cōsi. l. 4. quasi p. totū. vol. 4. Nec omitto q istud dictū. scz q p. fessio torti sine indicijs non valet: est tñ verū: qd etiā si indicia supuenirēt: nō valeret talis confessio. vt not. glo. sing. in. l. marit. ff. de qd. quā singularizat Bal. in. l. fi. C. de accu. refert 2. se. quitur Ro. sing. cxxxj. incip. tu habes qui vis ire in berrariā. Celsus.

D iij

Negte net. Adde te h. an. c. q. r. 2. qñ. l. §. 13. de accu. et do. Alexan. de imo. l3. v. l. j. pte. 2. l. p. si. xciy. ea. pte. 2. in consilio cxxxvij. in. 4. parte. 2. i cō. li. j. l. 4. pte. 2. q no. in ad. diti. istis. §. eo. §. nu. v. i. apo. in ver. apo. i. §. tor. mēto. u. im. mo pl. dico de cōfessionē q post inter. uenit etiam extra to. tu. ra: pcedēte tñ tortura. q nō valet: vt h. p. istū. qd tñ intelli. go vt ex hac. possit qd cō. dēnari: itaq. Alex. p. si. l3. versi. et sifr. ad finē vlt. cōsi. 4. vol. 4. et ibi qd

Confessiones.

Debet exprimi. etiā causa specialis: vt no. gl. 7 do. in. c. j. de appel. lib. vi. 7 in l. iij. §. j. ff. eo. titu. cum simi. ista tñ regula nō pcedit in causis maiorib⁹ 7 pape reseruat. ter. est in. c. cū debet⁹. de appel. sm host. in. c. qñis. de elec. lib. vi. 3tē si talis interlocutoria haberet vim diffinitive. Joā. an. in. c. puenit. el. ij. preallig. ti. de ap. 7 Abb. in cle. appellāti. eo. ti. Ro. deci. xij. incip. itē si index. in anti. feli. in. c. qd ad

plultationē
de re indic.
itē si de cu-
ius graua- a
mine satis 14
apparet ex
inspectione
vt ibi inser-
ta ē cā a iu-
re reproba-
ta secundū
pet. de an-
cha. allega. b
c. j. de app.
li. vi. postre-
mo si ipsa
appellatio. 15
causa spe-
cialis expri-
mit: sed per
relationem
ad aliū. vt si
diceret ap-
pello ab ini-

in diffinitia debet exprimi causa. Sed regulariter in cōtrariis
quia in appellatione a diffinitiva sententia non requiritur ex-
pressio cause. vt in. l. seia. ff. de ap. 7 ibi no. diuersum cñ est in ap-
pellatione ab interlocutoria: qñ in illa dñ exprimi cā casus est
in cle. app. de ap. **T**ertio casu quando dubitatur vtrum con-
fessio emanat coacte: vel spōte. in dubio presumit emanata spon-
te: nisi probetur metum esse illatum: vel minas atroces per iudi-
cem. 7 ita intelligitur quod not. Bal. in. l. de pupil. §. si quis ipsi
pretori. ff. de ope. no. nū. **Q**uero. Petrus 7 Berta sunt reperti
in actu carnali: qui non erant coniugati: index procedit contra
ipso de stupro: ipsi volentes euitare condēnationem de stupro
iurant ante dictum coitum clam cōtraxisse matrimonium: nun-
quid propter hoc iuramentum euitabunt condēnationem? Rñ.
qñ euitant condemnationem. quod singulariter est notandum.
ista est singu. glos. nec est alibi in toto corpore iuris sm docto.
in. l. penul. ff. de fideiusso. quam multum commendat Bald. in
l. vni. c. de confes. **E**t Queritur: aliquis accusatur coram iudi-
ce seculari de adulterio: iste confitetur de adulterio coram iu-
dice seculari. nunquid debet remitti ad iudicem ecclesiasticum
ratione incidentis questionis matrimonij spiritualis. Omīssa
disp. concludunt docto. quod non: quia illud quod dicitur quod
causa spiritua lis remittitur ad iudicem ecclesiasticum: habet lo-
cum in iudicio contradictorio. vt in. c. tuam. de ordi. cogn. 7 in. c.

qua interlocutoria: prout constat ex dictis. admittitur enim hodie talis appella-
tio: si iniquitas colligeretur ex actis: 7 allegationibus iuris absq; alia proba-
tione. 7 ita saluari potest dictum Innocen. in. c. penul. de noui oper. nuntia. sm
Lap. in. d. cle. appellanti. 7 refert 7 sequit. Semi. in allega. c. j. de appella. lib. vi.
Barto. fozi. in suo trac. fallen. regu. xvi. cui adde Bald. pro hac vlti. fallen. con-
sil. xliij. volu. ij. Alexan. in terminis. consil. lxxx. inci. viso 7 oportune. versi. vnde
dicimus. volu. j. Celsus.

Euitabūt condēnationē. Adde pro hac materia Bald. in. l. pe. post glo. not.
ff. c. de fideiusso. vbi videtur restringere hoc dictū: scz precedentibus alijs iudi-
cis. Idem in. l. quoniam. c. de ser. fugi. Ange. in tracta. suo malefi. in versi. che-
hai adulterata la mia donna. versi. pone quod quidā. 7 ibi in addi. ad eum. Ce-
po. caute. xliij. 7 consil. lviij. incip. super querela. Alexan. consil. cxxxiij. 7 consilio
ccxxvij. incipit. ponderat 7c. volu. in. l. quoties. c. de iudi. Adde qñ ista fuit opi.
Jo. an. in. c. fin. de fo. compe. li. vi. in nonel. limitabis vt per Ro. fin. suo. cccclxx.
incipit. nos sumus in materia. cui adde Panor. in. c. tui. et quod ibi habetur in
addi. tam antiquis quam nouis. de procura. 7 in. c. j. de offic. ordina. 7 in. c. con-
fuit. de appel. Archi. i. c. rex. xxiij. q. v. 7 in. c. postulasti. ij. q. viij. 7 remittit post
omnes per feli. in. c. cum sit. post me. versi. respectu adulterij. de fo. compe. Bal.
in. l. penul. nu. iij. versi. glo. inducit istā. l. ad questionem. 7 ibi posui in addi. ad
ipsum. in ver. pone quidem. c. de fideius. Celsus.

- a** **E**Si accusetur de falso. Adde cū Lāf. tenuisse Ale. i. suo trac malefi. in glo. qver. falsario. p. quo bñ fa. text. in. l. ergo. §. sacratissimas sedes. C. de usu. Abb. tñ renet p. trariū. in. c. ecclia sancte marie. ver. habet hic ar. opt. de cōsti. in. c. verum. ver. ratio p. dicto. ū. vbi no. f. eli. ver. p. tra clericū deponentē. de fo. cōpe. Celsus.
- b** **Q**uare ista cā spectat ad ecclesiā. Dic tñ q. quoties iterat cāy iuraru principa

liter: q. tunc cā illa est cā ecclesiastica: & tūc pōt iudex ecclesiasticus scilicet inhibere nō obstatē pñe tōe cause. h. bi grā: ego peto a te cā tū p. decē se stertis frus mēt: q. mī hi p. illis de bebas post aliquod tēpus solvere et si emisses a me illa de eez sestertia pacatis nūmis habuisses p. r. Cer te hoc dicto apparet cōtractum esse usurariū. & de quo non pōt iudex laicus cognoscere: ita no. all. zaba. in. cl. j. §. ceterū. de usu. in. xvij. q. quez omni no videas p. au. de ca. & Alex. de imo. in. l. si nō seutē. l. pū. ff. de p. di. inde. f. el. in. c. cū sic. vers. respectu usu. de fo. cōpe. Si autē agit d. usuris incidenter: puta tu de disti mibi mutuo. x. corbes vint: & fecisti me obligari ad. xv. certe hoc q. p. s. edo cō apparet p. tractū ēē usurariū: nīhilomin⁹ q. d. illo nō p. stat notione: tūc loc⁹ erit p. uctioni: vt p. car. in. all. de. j. q. xvij. de usu. Dic tu tñ: quīto incidēti expuca to pōt iudex ec. illi laico iudici ihibere ne vlti⁹ cognoscat. Apparet em̄ tūc cōtractū illū ēē. usurariū: & sic crimē ecclesiasticū vt p. alle. vbi. §. no. de hoc. Barto. in. l. quoties. C. de iudi. & in. l. nonatio. C. de sacrosan. ec. f. fede. de se. p. si. x. q. scip. facta est lex: & p. si. certij. inci. dñō. an vbi dicūt iudicem secula. posse de usuris cognoscere: quando d. ec. q. facti: vt dixi. §. Nec omitto vnum sing. dictum in quo multi iudices errant ecclesiasticum iud. mō posse inhibere laico iudici nisi lit. coram eo pen. saltem per citationem: ita no. Alex. de imol. p. si. ar. inci. p. stantissī me domine doctor. in. pū. ver. itē quā ad hec vt possit: vol. iiij. alle. rex. i. c. tua. de op. cōgñ. & in. clato. & in. c. causam. qui s. i. i. leg. Celsus.

Confessiones.

¶ Noceat clerico. Adde p opi. L. afr. tex. i. aut. clericus. et l. aut. statumimus. et vtro
 big p doc. C. de epis. et de. canon. i. c. at si clerici. et ibi p. an. et And. sic. et feli. de
 ind. Cep. veron. p. xj. h. v. q. d. q. d. et p. l. x. bal. p. c. c. l. v. lib. q. et p. l. x. v. vo. iij. cal
 de. p. l. x. tit. de p. f. e. tit. s. n. u. c. vid. d. u. ver. n. u. c. vid. d. u. restat. feli. in. c. c. c. c. t. a
 sancte marie. ver. ex h. i. a. infert. hic. de c. o. s. i. Bal. c. o. s. i. c. c. c. c. l. incip. quid. a. in mino
 ribus. volu.
 iij. et Alex. c. o. 17 **¶** Queritur vltari⁹ talis clericus: comisit homicidij captus est
 si. xij. h. for
 tificare. vo
 lu. i. q. d. de h. a
 bo ad h. b. u. z
 ferme repe
 rit p. l. x. v. j. 18 **¶** Queritur vltari⁹ talis clericus: comisit homicidij captus est
 eo. vol. et con
 si. x. r. vo. iij
 plene et latif
 sime in deci
 fio. capelle. b
 Tholos. q. d.
 c. c. c. c. r. v. zibi
 ample et re
 missive no. 19 **¶** Queritur vltari⁹ talis clericus: comisit homicidij captus est
 i addi. Cel.
 b **¶** P. d. r. p.
 cedi contra
 ipm. Adde
 plene p. ale.
 de imo. c. o. s. i.
 c. l. x. v. vers. i.
 et ad aliud.
 voi. plene d
 hoc articu
 lo. et q. iste c
 dixit p. r. i. s.
 q. d. Bar. di
 cit posse furē vbiq. cū re furtina inuenit puniri. v. tacite innuere Bar. alle. q.
 ex quo res furtina apud quēpiā reperitur presumitur ille cū furto subtraxisse.
 quod an indistincte sit verum: et qualiter limite⁹ dic vt per Alexā. c. o. s. i. v. incip.
 in casu inquisitionis. volu. i. et feli. in. c. postula. si. in si. de foro compe. Celsus.
 c **¶** Defensionē. p. r. o. q. vide late feli. in. c. auditis. de p. scrip. in h. ob. scdo. cum
 seq. et q. d. ibi dixi i apost. Adde q. do. Tho. ferreti⁹ moder. i. suo trac. cautela. cau
 tela. v. multis iurib⁹: autoritatib⁹ et ratioib⁹ vt credit vallatis nititur dare cau
 tela ad euadēdū indiciatū de homicidio legitimis indicij a tortura et morte: scz
 q. dicat se ppetrasse tale homicidiū ad sui defensionē necessariā: vt p iura et au
 thores. d. cautela. v. inci. accidit i q. tidie re. p. cū alleg. et Ludo. ro. sing. c. c. v. iij. inci.
 accusatus. de homicidio. et ibi apost. ad eu. Tū ista cautela q. uis pcederet: nec p
 bar. i. l. aureli⁹. s. idē q. s. i. ff. de libe. leg. et p. l. i. al. s. r. inci. q. d. a. m. a. s. i. o. l. et bat. m. l.
 solā. i. fi. C. de testi. et i addi. ad spe. i. ti. d. p. f. e. s. fiteor: me occidisse re. et i. l. si fili⁹. s.
 i. exceptiōib⁹. ff. d. iter. act. et p. l. c. c. r. v. i. c. i. d. a. n. a. t. i. da. voi. vol. i. et do. Jas. quē in dier⁹
 ter. p. se citat. i. s. i. t. e. i. q. s. al. s. i. m. s. i. n. p. l. o. n. a. h. i. t. e. s. i. q. s. n. u. x. x. i. x. i. n. s. t. i. de act. vbi

Confessiones.

fo. xxix.

se nō firmat. Dicit em̄ bal. tenere cōtrariū in. l. solū. vt dixi. §. post Bar. alleg. §. si. l. a. r. illa q̄uis pcederet cautela esset tñ speritis et illiteratis indicib⁹ (q̄b⁹) vt no. Rebus. i. l. expertes. r. ibi ego in apost. ad eū. C. de decu. lib. r. (cause subti- les nō debēt cōmitti) illa cautela data. perit⁹ em̄ index talē rñsionē non admit- tet. Interrogatio em̄ est simplex. idcirco rñsio simplex nō duplex sit opz vt subdit

ita: qz vbi est aduersatima semper sunt plura capitula fm̄ bar. q̄ ita no. i. l. vnica. pal. S. casus noster nō cōtinet nisi vnū caplm̄ p̄ deci. hui⁹. q. no. est debere cōdēnari: s. index maleficioz nō dz admittere h̄mōi excep. quia interrogatio r inquisitio est simplex rñsio dz esse simplex: r nō duplicata siue triplicata. imo tūc non dz rñdere ad interrogata. r iō nō est admittēda fm̄ bar. l. l. de eta te. §. q̄ aut. ff. de sterro. act. Si tñ index ppter imperitiā talē rñ sionē admittit cōdēnari dz reus qz nihil pbauit r p̄sumptio est cōtra reū: q̄ fecit homicidiū. nā ea q̄ sunt r ledūt: p̄sumūtur i du bio dolose fieri: vt in. l. illud. de iureiur. s. ita est: q̄ facere homi- cidiiū ledit. et iō p̄sumit dolose fieri. r iō re⁹ q̄ allegat q̄ fecit ho- micidiū ad sui defensionē: tēbit on⁹ probandi. Itē ea q̄ sūt p̄tra naturā p̄sumuntur dolose fieri. fm̄ Bal. in. d. l. j. C. de p̄fes. occide- re hoīez est p̄tra naturā: qz hoīes interest hoīem bñficijs afficere vt. l. l. seru⁹ ea lege. ff. de ser. expor. nō obst. qd alleg. qz ista est vni ca cōfessio r vnicū caplm̄: r si nō dz posse a parte acceptari r pro parte reprobari: qz rñdeo: qd illud est verū reglr. fallit vbi p̄es-umptio est cōtra p̄fētē. nā tūc dato qd sit vnica cōfessio r vni- cū caplm̄: stat cōfessionē in eo qd nocet p̄fētē in eo q̄ p̄dest: nō ita no. Bal. i. d. l. vnica. C. de p̄fes. r ita Bar. l. l. aureli⁹. in. §. idē. ff. de lib. leg. in pposito p̄sumptio est p̄tra p̄fētē: vt. §. dixi. Cau- tela est qd index maleficioz audita tali exceptione ponat cōfē- tē ad torturā: vt dicat veritatē: qz istud ē indiciiū sufficiens ad torturā fm̄ gl. i. l. capite. q̄nto. ff. de adulte. nā l. j. in cā civili p̄fes- sio acta extra iudiciū nō faciat plenā phibitionē: vt qd cōdēne- tur: tñ in cā criminali facit semiplenā proba. ad hoc vt qd pona- ad torturā fm̄ Libe. de decre. r Bal. vbi. §. r tute talis p̄fessio nis si quis posuit fuerit ad torturā si p̄fessus fuerit i tormētis erit plena p̄batio. ista est gl. singularis in. l. capite q̄nto. quā ibi se- quit bar. ff. de a. ul. ¶ Unū circa p̄dicta ē notādū r mēti tenē dū p̄petu⁹ qd erit ad si accusat⁹ vel inquisit⁹ dicat se homicidiū fecisse: sed ad sui defensionē fecisse. si hoc p̄bet p̄ testes. tñ de- bet cōdēnari: r hec qz exceptio nō dz in hūc modum opponi: sed

iste. idē not. Bal. i. l. si q̄ dez. C. de ex cep. Ange. r allos. in. l. j. §. si qd. sim- p̄lr. ff. d. h̄b. obli. Angel. arc. in tract. malef. in. h̄. d. āno p̄nti. h̄. qd si accu- sator. r ibi l. addi. r p. d. Ale. in. l. nō solū. §. scien- dū. ff. de no. ope. nū. Th̄ singu. dictū Abb. i. c. au- ditis. de p̄e scrip. p̄teri- re nolui. Di- cit enim: qd si aliq̄s inq̄- sit⁹ de homi- cidio dicat se fecisse ta- le homicidi- um ad suaz defensione- z suā defen- sionē nō p̄- bet: per talē suā cōfessio

nē nō poterit nihilomin⁹ puniri: nisi aliter de eo p̄stet. ita dicit. d. Abb. in alleg. c. auditis. qd referēs r multū extollēs do. Feli. ibidē. h̄. obstat scō singulari. et multū apud p̄acticos auctoritatis h̄re dicit eē quoz i solēni cultu. Retulit illud idē Feli. in. c. significasti. el. j. de homi. r do. Alex. in alleg. §. sciēdū. de quo vide Hippo. de mar. sing. suo. clxxv. inci. cōfessio. Ro. sing. suo. xxvij. inci. accusat⁹. de homicidio. de quo dixi post. Bar. l. l. si qd simplr. nu. j. in apostit. in ver. p cō- fesso. ff. de verbo. obli. dixi post Sali. in ant. cōtra qui propuā. nu. xij. vers. vlti. iuxta p̄dicta quero. in ver. defensionē. C. de nō nu. pecu. dxi post collect. in. c. si qd. nu. j. in vers. ad sui tutionē. de solu. r in apostit. ad Panoz. in. c. bone. lo. q. nu. xxx. in vers. ad sui defensionem. de postu. p̄ola. Celsus.

Confessiones.

a **C**on. l. q.
in carcere.
Et ibide vi
de. d. Alex.
de Imo. 2 l.
l. j. S. diuus.
ff. d. questi.
2. Francisc.
ar. in di
sta. l. a latro
nibus.

b **C**on. va
let neq. te
net. Et qd
ista est veri
tas nota.
Bartol. l. l.
qui neq. ff.
de verbo. si
22. gnt. per tex.
in prealleg.
l. metuz. hic a
doc. in l. qui
carcere. ff.
qd me. cau.
alleg. Bar.
in alleg. S.
l. q. neq. Ja.
de aret. ibi.
de. 2 l. l. nā
2. ierinus. i.
punci. ff. de b
neg. gestis.
vide. d. ale.
23. ed. l. ex. vi.
inc. viso in
strumēto lo
catis. ver.
non obstat
volunt. 2. ibi
an qui con
tract. l. car
cere factiva
lent. quib.
add. que di
xi in aposti.
ad Jaco. re 24.

debet hoc mō opponi. verū est occidi: s; feci ad meā defensione
necessariā: 2 cā rō q. nō quilibet defensio excusat aliquē a deli
cro: sed debet esse cū moderamine inculpate tutele. vt in. l. j. C.
vñ si qs veniēs cōtra me volēs me percutere pugno: 2 ipm telo
repellā percutiēdo: nō est licita defensio: neq. necessaria: q. etiā
pugnis resistere debebā. Itē si quis me aggrediat. cum vno ba
stōno: 2 ego repello euz ense percutiēdo: nō est licita defensio da
ta paritate personarū. Si tñ esset disparitas psonarū: q. si vnus
esset ita potēs cū bastōno: sicut ali. cū ense: scēns esset. Itē est
21. dicitū sing. Bal. in. l. vnica. C. de p. f. **Q**ueritur vterius t nū
quid cōtra cōfessum de crimine possit procedi ad cōdemnationē
nulla precedēte inquisitione denuntiatiōis vel inquisitionis.
Imo. determinat q. nō in. c. p. inquisitionē. S. de elec. q. ad hoc
vt fiat cōdenatio mortis: opz vt aliquid petat: vel q. subsit ma
teria: super qua fundat cōdenatio. Idē tenet Bal. in. l. vnica. C.
de cōf. in si hoc casu inquisitio: sequat post cōfessionē: 2 sic per
uenitur ordo: dico q. pcedi pōt: q. sentētia pōt ferri cōtra cō
fessum etiā ex inordinato p. cessu. ita tenet Bar. in. l. cōf. de cu
sto. reo. 2 idē Bal. in. d. l. vnica. C. de p. f. et Jo. an. in. c. qualiter
2 qñ. de accu. qd est intelligēdū fm Bar. vbi. S. si p. f. est ema
nata principaliter super crimine: vt sit cōmuniter. als secus. qd
sequit. Bal. in. d. l. vnica. **Q**uero subsequēter t nūquid cō
fessio vel alius contractus factus in carcere valeat: hanc. q. po
nit Bar. in. l. q. a latronib. ff. de testa. 2 Bal. in. l. vnica. S. alleg.
et Ange. in. l. qui in carcerem. ff. quod me. cau. 2 circa hoc ita cō
cludunt. aut quis est in carcerib. puta iuste ex forma statuti vel
forma iuris communis 2 tunc valet confessio: 2 omnis contra
ctus factus in carcere in quacūq. persona etiā si fiat cum de
trudente eum in carcerem: vel ad ius instantiam. Aut quis est
in carceratus iniuste: puta q. est captus 2 bellum non est lic
tum sicut communiter est quando dicatur bellum licitum ple
ne not. per Bal. in. l. hostes. ff. de cap. 2 Imo. c. quemadmodum.
de iure in. et in. c. olim. de cens. 2 tunc si contractus fiat cum de
trudente in carcerem 2 cōfessio fiat ad eius instantiam non va
let: neq. tenet: vt in. l. qui in carcerem. ff. quod me. cau. Si aut
contractus celebraret cum alia tertia persona vel confessio ema
naret ad instantiam tertię persone: bene valet: vt in. l. metum. S.
23. sed licet. ff. de eo. quod me. cau. ita cōcludunt prefati doct. 2 tñ
dicitur quis esse in carceratus quādo est in loco: a quo nō potest
ad sui libitum recedere: vt not. Ang. in. d. l. qui in carcerē. Unde
si iudex aliquā teneret in carcere ex forma statuti: vel princeps
scribat potestati: q. talē nobilem in carceret: poterit ipsum face
re stare in vna camerata qd non recedat. 2 dicitur satisfecisse
statuto etiā si precipiat: aut iubeat: qd fiat in civitate 2 nō re
cedat. p. o quibus omnib. facit text. in. l. succurritur. et in. l. seq.
ff. ex qui. cau. maio. que puto vera: nisi in literis dicatur q. ponat
eum in carcere publico. nam tunc non credimus satisfieri prece
pto: nisi ponat eum in carcere publico: vbi alij solent poni.
His itaq. visis p. o pleniori doctrina est etiā super alijs que
24. in omib. insistentum et quero pmo t nūquid cōfessio facta

in causa criminali habeat infamare. dic quod non fm Barto. & Ang. l. quoniam. ff. de his qui not. infam. & est ratio: quia in causa criminali propter quam agitur in publicum iudicium quis non efficitur infamis: nisi per sententiam: vt in l. i. §. fin. ff. de his qui no. infam. & in l. infamē. ff. de publi. iudi. si ergo infamari per sententiam debet: non infamabitur per solam confes.

25 Quero subsequenter de confes. aliarū personarū: & primo an confessio minoris valeat. dic aut est infans talis confitens: & talis confessio non valet: etiam cum tutoris auctoritate: quia nullus consensus est infancie: quia fm Bald. consensus est causa efficiens confessionis. Aut loquimur in pupillo maiore septem annis: & minore. xiiij. & tunc si confitetur sine tutoris auctoritate non valet: sed cum tutoris auctoritate bene valet: sed restituitur in integr. Aut loquimur in adulto maiore. xiiij. annis. & minore. xxv. annis: tunc si confessio emanata fuerit in iudicio in quo potest consistere veluti possessorio in quo potest comparere. & habet legitimam personam: vt in l. momentanee. C. qui legiti. perso. stan. habeat: & tunc valet confessio. sed restituitur in integ. si testis est. Aut confessio emanat in iudicio: in quo consistere non potest: & tunc aut habebat curatorem: et non interuenit eius auctoritas: & tunc talis confessio est nulla: sicut ceteri actus iudicialis per minorem confecti: qui non valet etiam interueniente inramento fm Bald. qui ita not. in dicta l. vnica. Aut interuenit auctoritas curatoris. tunc bene valet: sed restituitur. et ita intelligitur text. in l. certum. §. minorem. ff. de confes. Aut minor non habebat curatorem. & in hoc sunt multe opinio. tamen docto. conueniunt: & in hoc concordant: qd non valet confessio minoris p quā responderet lit. cōtesta. quia ille est actus substantialis iudicij. de alijs autē confessionibus multe sunt opinionones. sed mihi verior videt illa Bald. dicētis nō valere: sicut nec certa acta: & ita cōclu-

26 do. ¶ Nunquid autem valeat confessio tutoris: curatoris: prelati: & aliarum personarum habētium legitimā personam standi in iudicio: & legitimam administrationem ita vt noceat suis dominis. dic qd si apparet in processu aliqua fraus: non valet. Idēq; si sint confessi non interrogati. atq; talis confessio suis dominis nocet si sint facti dñi per lit. cōtest. secus si dñi sui litigāt & ipsi prestant tantam auctoritatem: quia tūc eorum cōfessio non valet. in preparatorijs autem iudicijs bene fm Bald. vbi. §.

27 Scōo principaliter est videndū an cōfessio facta in actibus pecuniarijs noceat cōfidenti: vel profit. Et pro regula premitto: qd confessio emanata in causis pecuniarijs v3 in preiudiciū cōfidentis: vt in l. pub. §. fi. ff. de po. pro confitente autem nō valet. l. quedam sunt psonae. §. nūmularios. & ibi gl. no. ff. de eden. quod est verum qñ cōfessio continet tale quid: qd solum prodest cōfidenti: vel solum nocet. secus si id quod est confessum partim nocet cōfidenti: & partim prodest: & est vnicū capitulū: vel plura connexa. nam tunc in totū stabitur p fessione: & pro cōfidente: & ecōtra. vel in totū ab ea recedit. p quo est glos. sing. insti. de pub. §. fi. et ita tenet Bald. in l. vnica. C. de confes. idem tenet Bart. in l. an reclus §. idem. ff. de lib. leg. & idem tenet Cyñ. in l. ij. de do. ante

bus. in l. ne mo. nu. iij. l. apostol. C. de exact. tri. libro. x. Celsus.

a Restituitur. Ad de Dyn. in cōf. xxiij.

Confessiones.

a **C**ōtra confitentē. Adde q̄ dixit iste. s. isto ver. nu. xij. et ibi posui in apostil. in ver. defensionē. et in versi. acceptari. et in ver. defensionē necessariam. Celsus.
b **C**ausa. Qualiter et qñ cōfessio sine cā valeat. vide Do. Alex. de imo in consil. lxxiiij. in. i. pte. vbi ponit an sufficiat cōfessio in gñe: et an sufficiat saltē semiple-
 nā probationē et in cōs. xvij. in. iij. parte. vbi ponit de cōfessione et promissione
 sine cā an valeat. et qd in iudicio: et qd si corā arbitro: vel arbitratores: et in consilio

xij. in. i. pte
 et in cōs. ij.
 eadē parte.
 et in cōs. iij.
 in. i. parte. et
 in cōs. xxx.
 vj. in. iij. pte.
 de hac cō-
 fessione sine
 cā. an et qñ
 valeat. Ut a
 de Bart. l. l. 28
 i. C. de pact.
 et l. l. tale pa-
 ctuz. nu. iij. 29
 ff. oppono.
 q cōfessio si-
 ne cā. et ibi
 posui in ad 30
 di. ad ipsuz
 in apostil. in
 eo. ff. si. eo.
 dixi post fa-
 li. in. l. gene-
 raliter. nu.
 ix. versi. qro 31
 quarto. cuz
 glo. in apo-
 stil. in versi.
 exp̄ssio cau-
 se. et ibi bar. b
 in scōa lect.
 ad prin. ver.
 si. circa prin-
 mū qro. s. d
 non nu. pe-
 cu. et in. l. cū
 falsa. nu. ij.
 in versi. ita
 tenent doc.
 C. de iur. et
 fac. ignorā.
 Celsus.

nup. secus fm eosdem si essent plura capitula separata: qz tunc
 stat firma regula: qz statur confessioni cōtra cōfitentē: p se autē
 nō. hoc dicit verū Bar. in. d. s. idē. nisi p̄sumptio esset cōtra cōfi-
 tentē de eo qd nō est confessus. et prodest cōfidenti. nā tunc esset
 vnicū capitulū: vel plura cōnera: pōt tñ tunc diuidi confessio: vt
 ei stetur cōtra confitentē: pro se aut nō. Exemplū si quis p̄fiteat
 occidisse hoīem ad sui defensionē. nā ex eo qz dicit occidisse ho-
 minē: est cōtra cōfitentē: et in hoc statur sue cōfessionī. et in eo qd
 dicit ad sui defensionē: est pro confitente: in hoc dicte confessioni
 non statur: qz p̄sumptio iuris cōtra confitentē. **C**tem nota.
 Bar. limitat hanc materiā in. d. s. idē in eo. t̄qz dixi stari. con-
 fessionī pro cōfidente et cōtra cōfitentē qñ est vnicū capitulū: vel
 plura cōnera: nisi aduersari⁹ cōfiteris velit p̄bare p̄mū eius qd
 29 assereret cōfessus in sui fauore. **E**t dicit vnicū capitulū vel plu-
 ra cōnera et vñ factū plurib⁹ suis circūstātis. vbi gñā. promisi
 tibi decē cum pacto qz tu vadas p me romā. istud capitulum est
 cōnerum anteriori facto: s. si p̄mitto tibi decē si nauis venerit
 30 ex asia. istud totū est qualitas anterioris facti. **E**t diuersa au-
 tē capitula dicuntur qñ sunt diuersa facta diuerso tpe intētata.
 vel diuersa capitula dicuntur diuersa facta: quorum vñum non
 depēdet a determinatione alterius: ita dicit Barto. in. d. s. idē.
 vnde si quis confessus est sibi depositū esse factū. ipsum quoqz
 restitūtū: sunt diuersa capitula: qz interueniunt diuersa tpa. Itē
 dicuntur capitula diuersa facta qñ interuenit aduersariū fm
 31 Bal. q̄ ita not. in. l. vnica. C. de p̄f. His itaqz p̄missis qro tñ nū-
 qd cōfessio p̄iudicat confitenti. p dilucidatione huius qōnis est
 sciendū: qz ad hoc vt cōfessio noceat cōfidenti: requirit regulari-
 ter exp̄ssio cause. in. l. caz de indebito. s. fina. ff. de p̄ba. et in. c. si
 cautio. de fide instru. hoc fallit in cōfessione reali: qz cōfessio vñ
 etiaz nulla exp̄ssa causa fm Bart. in. l. cū falsa. C. de iur. et fac.
 igno. idē tenet Jo. de imo. et Anto. de but. in. c. si. s. de confes. et in
 c. si cautio. de fi. instru. vnde si ego cōfiteor: rem meam esse tuaz:
 ita qz nulla est exp̄ssio cause: talis confessio nocet mihi quo ad
 onus probandi: qz mihi incūbit onus probandi rem esse meam si
 cut ab initio cōpetebat aduersario meo onus probandi rem esse
 suā: nō aut per talē confessionē inducitur dispositio: vt dominium
 transferat in aduersariū cōfitentē. qz in dñio trāsferēdo requiri-
 tur traditio. vt in. l. traditionib⁹. C. de pac. Itē not. Bart. in. d. l.
 falsa. et Ant. de but. et Jo. de imo. in. d. c. si. de confes. et quod dictū
 est de dominio idē de pos. fm p̄f. docto. vbi. s. nisi adducta
 essent aliqua h̄ba in cōfessione disposita: vt si qd dicat hoc mo-
 do. tu possides talē rē: et cōfiteor: illā tuo noīe possidere: tunc bñ
 transferē possessio p h̄ba cōfiteor. glo. est nota. in. l. ab emp. ff. de

¶ Fallit in mutuo. Adde an cōfiteus se habere vel se habuisse & habere possit exceptionē nō nu. pe. opponere. & cōclusio q̄ sic per gl. sing. in. l. si ex pluribus. in versi. habere fin Ang. ibi. ff. de solu. S3 si dicat penes se habere secus. vt Ludoa. ro. sing. cccccxxxviii. incip. scis q̄ cōfessionē. alf. tex. sing. in. l. penes. de xbo. sig. de quo vide p Bald. in. l. si ex pretio. nu. ij. & ibi posui in addi. ad ipm. in ver. con.

pact. Idē fallit predicta regula in cōfessione liberatoria q̄ valet & nocet p̄fitei: & etiā inducit dispositionē nulla expressa causa: vt. l. tale pactū. ff. de pact. verbi ḡra cōfiteor hoc mō. petrus nihil dā dare mihi. talis confessio valet & tenet. Itē fallit si cōfessio est emanata in iudicio: q̄ tunc nocet cōfitei: etiā nulla cā exp̄ssa fin doc. & do: Ant. de bu. & Jo. de imo. in. d. c. si cautio. s. allega. q̄ oīa procedūt: quo ad plenā probationem faciendam: q̄ in dictis casib⁹ cōfessio plene probat etiā sine causa. regulariter aut si cā nō est exp̄ssa: cōfessio non nocet p̄fitei. quo ad plenam probatōnē: tñ semiplene pbat cōfessio emanata sine causa: ita qd pōt deferri iuramentū in supplementū probationis. ita not. Spec. in titu. de cōfess. in. §. nūc videndū. ff. sed que est rō. Idem tenet

¶ Jo. de imo. in. c. si cautio. de fi. instru. ¶ Quero nūquid p̄fessio statim noceat cōfitei. rñ. rtr q̄ nocet statim cōfitei in. l. pub. in.

¶ fi. s. alf. fallit in mutuo. & in dote debito soluto. nā in mutuo l3 debitor p̄fiteat se habuisse & recepisse. x. ex parte mutui talis:

¶ nō statim sibi nocet: sed nocet elapso biēnio vt in toto titu. C. de nō nu. pecu. ¶ Nam in mutuo p̄sumit debitorē cōfiteri spe

future numerationis. Idē in dote q̄ nō nocet cōfessio facta per maritū de dote sibi tradita. nisi elapsis tpibus. de quib⁹. in. l. fi.

& in aut. ibi posita. C. de dote can. nō nu. Idē in creditore: q̄ p̄fessus est se recepisse. & a titio noīe solutionis &c. talis cōfessio non sibi nocet nisi elapsis. xx. dieb⁹. iste est tex. in. l. in cōtractibus. C.

de nō nu. pe. istis trib⁹ casib⁹ cōfess. inducit dispositionē: s3 regulariter cōfessio nō disponat: sed faciat solā pbatōnē. vt in. l. pu-

¶ blia. ff. de pos. in. fi. ¶ Aduertēdū est quippe singulariter q̄ si q̄s in libello petat pecuniā: quā mutauit: vel deposuit dicēs se mutasse pecuniā: vel deposuisse: & postea in processu nō pbet numerationē: sed p̄fessionē qualiter debitor: est cōfessus p̄sente

aduersario sibi mutuatam dictā pecuniā vel apud se depositaz q̄ creditor succūbere d3. ita tenet Bar. in. l. ij. §. mutui datio. ff. si

cer. pe. idē tenet Bal. in. l. si ex p̄tio. C. si cer. pe. & ita obtinuit in ciuitate Cremos. Si aut econtra in libello deducat cōfessionē et postmodū in processu pbet numerationē: vel etiā confessionē

inder d3 dicere p̄cessum nullū: & tūc absolvere ab obseruatione iudicij: q̄ libel. fuit inept⁹: cū q̄s nō posset petere sibi aliqd de

bere: nisi intētet actio p̄pter quā q̄s est obligat⁹. vt in. §. j. insti. de act. sed in libello fuit deducta sola cōfessio: ex qua non potest

ori obligatio: sed sola pbatio. vt in. d. l. publica. in fi. & ideo tāq̄

alleg. hic p Lāfran. in. §. in glo. pe. & ibidē in. §. tertio. q̄ olim dicit: q̄ ex quo tps

istius exceptionis olim erat quinquēnsim ista mutatio tps de quinquēnio ad bienniu nō nocuit ecclie. vñ ecclia & p̄sone ecclesiastice pnt opponere infra qui

quēniū. vt ibi vide per eum. & qd ibi ad hoc dixi in apostil. Celsus.

festus. C. si

cer. pet. & ibi

dixi in apos

til. ad Sa

li. nu. ix. l. fi.

nō dixit pe

nes se habe

re. dixi post

Bar. in. l. si

ex cautione

nu. iij. in. §.

habuit & re

cepiti. C. de

nō nu. pec. &

l. l. si ex plu

rib⁹. nu. ij. l.

ver. vna gl.

ff. de solu. di

xipost colle

i. c. si ex cau

tionē. nu. j.

in versi. ha

buisse & re

cepisse. de fi

de instr. & in

trac. clausu

lay. in clau.

cōtrac. in. §.

cōfessus ha

buisse. Cel

sus.

b ¶ Biēnio

An & qn ex

ceptio non

nu. pec. op

pom possit

& qn noceat

si nō appo

nat. vide la

te ffeli. l. d.

c. si cautio.

Confessiones.

a **C**orā arbitratore. Adde Lud. ro. fin. suo. cccxvi. inci. **2** confessio ex iudiciali:
b **A**bsente parte. Ista est firma conclusio: **q** confessio facta parte absente etiam
cū causa re-
sultat nō no-
cet cōfiteri:
per alleg. l.
certū. **z** glo. **a**
in. c. si. i. glo.
mag. de con-
fess. etiam si
fieret in iu-
dicio: vt per
istū subdit.
in igitur ad
nocate vlt. p
curator. sū
captas: **z** in
actis d. par-
tis appare-
at p̄sentia. **b**
Ita Bar. in
p̄sent. l. cer-
tum. Card.
z. feli. late in
c. si cautio.
ver. in. gl. in
ver. cām. de
fi. instru. et
panor. ibi
neg. gest. t̄r-
tio p̄ci-
cipa. adner-
te tū quare
si illa cōfess-
sio fieret iu-
dici vel esset
pars citata
esset p̄cāus
in quo p̄tra
absentē p̄ce-
di potest. vlt
esset cā cri-
minalis fie-
retq; confes-
sio absente
accusato: **z**
iudice p̄e-
sente tūc no-
ceret confes-
senti re.
libellus fuerit ineptus absoluit reus ab observatione indicij
z processus reddit nullus. ista est snia originalis. **2** nico. de mata.
in. d. l. iij. C. de poss. z eam tenet Albe. z est snia optima z verissi-
ma. Si tū corā arbitratore p̄cederet: siue p̄bet cōfessio tū: siue
numeratio tū: siue in libello sit deducta sola **2** confessio: z postea in
processu probet de numeratione: vel ecōtra in libel. est deducta
sola numeratio. z postea in processu est p̄bata **2** confessio: senip debi-
tor: d.3. obtinere: q; solēntas ac iuris subtilitas ab arbitratore
est sp̄nēda adeo q; si corā arbitratore opponat de p̄script. et
probet. nullā debeat h̄re rōnē de p̄scrip. immo ip̄am ob̄icere de-
beret: z p̄cedere p̄inde ac si nulla eēt p̄script. istud est dictū sing.
Ang. in. l. i. C. de p̄script. xxx. vel. xl. anno. q; corā arbitratore
nullus est p̄cessus: neq; iudiciū: neq; p̄cessus eīe pōt sine iudi-
cio. vt in isto. c. qm̄ cōtra falsam. de p̄ba. qd̄ iudiciū nō sit coram
arbitratore: dicit sing. Inn. in. c. quintanallis. de iureiu. Idem
Bal. in. l. societate. i. §. arbitratore. ff. p. soc. **¶** Quero vlt̄r? tan
cōfessio facta absente p̄te valeat: solet cōiter dici q; nō valet in
l. si. ff. de interrog. act. z in. l. certū. in. §. si q̄s absente. ff. de confes.
dic aut cōfessio emanat in his que dependent ex consensu duo-
rum: z tunc non valet confessio facta parte absente: siue sit facta
in iudicio: siue extra. vt in iuribus supra allegatis. Exemplum
si fateor me debere titio decē ex cā mutui: istud mutuū depēdet
ex cōsensu duorum. Ant loquimur in actibus qui depēdēt ex me-
ra volūtate loq̄ntis: z tūc confes. p̄iudicat in p̄iudiciū confis-
senti plenissime: z etiā absente parte veluti in rati habitatione et
aditōe hereditatis: z sūibus. glo. est sing. in. l. pōpōm. scribit. ff.
de neg. gest. **¶** p̄ec est snia Bar. in. l. certū. §. si q̄s absente. ff. de con-
fess. Eandē sniam tenet Ange. in. l. papinianus. §. meminisse. ff.
de inoffi. re. idē quoq; sequit Bar. in. l. ḡnāliter. C. de nō nu. pecu.
z iō cōfessio emanata sup̄ dominio vel pos. non p̄iudicat confi-
senti: etiā quo ad onus p̄badi: nisi sit emanata p̄te aduersario:
ita tenent Anto. de bar. z Joā. de imo. in. c. si cautio. de fi. instru.
Idē tenet Bar. in. l. cū falsa. C. de iur. z fac. igno. idē Bal. in. l. ge-
neraliter. §. alleg. Restat tū plusculū dubitationis in confessione
emanata ad liberandū. nā glo. in. l. nō solū. §. liberatiōis. ff. de li-
be. lega. tenuit confessionē emanatā ab liberandū etiam ab
sente aduersario tenere: z nocere confitenti. veluti si dicam ti-
tius nihil mihi debet dare. nam ista confes. etiam emanata fi-
tione absente p̄iudicat mihi confitenti: adeo q; nihil amplius p̄-
tere possum fm̄ illā glo. sed alia gl. in. l. idē in duobus. ff. de pact.
tenet: qd̄ talis cōfess. nō nocet absente aduersario: pro quo est ca-
sus ad literā in. l. si tibi decē milia. in. §. si pac. ff. de pac. Et hanc
sniam sequitur Bar. in. d. §. liberatiōis. cum limitatione: nisi vbi
esset aliquis tertius: etiā si nō habet mandatū qui recipit con-
fessionem nomine absentis: tunc talis confessio bene nocebit
confitenti fm̄ Bart. vbi supra. z sic conclusio **¶** quod confes. ema-
nata ad liberandū non p̄iudicat confitenti: si est emanata

¶ De equitate canonis. Adde Gal. et Abb. in alle. c. si cautio. l. ver. et no. fin. de veritate cur. q. d. n. vide p. feli. ibid. et multas limi. ad dicta reg. de fi. istr. et d. de ci. c. l. xvij. et c. l. conf. et c. l. Celsus.

absente ad versario: nisi i casu limitato p. Bar. vbi. s. et hanc sententiam etiam tenet Cano. in. c. si cautio. de fi. istr. **¶** Unum est meti tenentem d. t. p. in o. casu in quo dixi p. feli. facta absente parte non p. iudicare cōfiteri: nisi de equitate canonis. quilibet cōfiteres etiam absente parte cōpelli et cōpelli pōt ad solutionē: tanq. fuerit emanata p. sente aduersario. maxime in his que stimulat p. scientia: stud est dictū singu. Ant. de bu. in. d. c. si cautio. quē sequit. ibi Jo. de imo. q. d. est no. dignū: q. limitant oia iura mundi. **¶** Circa id q. d. dicunt. p. h. et vbi in libello est deducta numeratio et postea in processu probata est cōfessio: q. deberet succumbere petitor: quasi aliud sit petitor: aliud p. batū arbitrat. Ant. de bu. fore verū et in mutuo: q. alia obligatio insurgit ex naturali mutuo: et alia ex confes. facta sup. illo: vt in. l. i. q. s. mutui. ff. si cer. pet. cū his q. ibi name. Bar. et in. l. i. ex cautione. C. de non nu. pe. cū ibi no. p. Cy. et Bal. secus in deposito et in ceteris contractib. vt si in libello est petitorum depositum quasi pecunia fuerit numerata: si postmodum p. babit in p. cessa de confessione: obtinebit petitor: q. et ista petitione nulla insurgit obligatio: sed solum declaratio et p. batio deductio in iudicio in libello: et maxime hoc procedit vbi testes sunt iurati de dicendo veritatē sup. tota causa: hec sunt verba sua in. c. si cautio. f. de fi. istr. et cū eo ibi transit Jo. de imo. que etiam mihi verissima vident. **¶** Circa aliud vbi dictū fuit t. q. si in libello erat deducta confessio mutui: vel depositi: si postmodum in p. cessa p. betur numeratio: q. succumbere debeat petitor: imponat p. predictis Anto. de but. q. imo debeat obtinere petitor: hoc q. si in eū verba libelli debent impropuari: vt libellus sustineat. vt in. l. i. sed possessor. s. item si iurauero. ff. de iure. et idē no. Bal. et idem tenet Bar. in. l. olei. C. lo. et Bar. in. l. i. et is. s. ff. de acq. here. et idem Bal. l. i. q. C. de usufru. Un cū actor dixerit in libello de iudice inū esse confes. se habuisse. r. ex causa depositi. postmodum in libello petat debere cōdēnari. intelligit non vi cōfessionis: sed ipsius depositi s. m. ipsam: vt libellus sustineat: et hec vera potissime si in libello sint appōita illa que cōsueuerunt opponi: videlicet et predicta petiti fieri debere oimodo meliori via iure et forma quib. modis melius pōt et debet: ita intelligit Jo. de imo. in. d. c. si cautio. sequens Ant. de but. ad hoc facit in finem q. d. notat Bar. in. l. i. q. in fi. ff. si cer. pet. et in. l. i. si debitorem. ff. de noua. q. dixit q. si quis procurator cōstitutus ad suscipiendum pecuniam: cōfiteri se habuisse et recepisse: q. procurator non intelligitur habere mandatū q. possit cōfiteri se habuisse pecuniam: nisi vere receperit ipsam: q. si hoc esset q. d. posset cōfiteri procurator se habuisse cū nō habuisset esset donatio: quā procurator facere non pōt: etiam si haberet mandatū generale cū libera. vt in. l. cōtra iuris regulas. s. i. ff. de pac. p. hoc facit tex. in. l. i. s. itē si mutui. ff. de his que in frau. cre. Itē s. m. eundē in. d. l. i. si debitor. cū si est cōstitutus procurator ad exigendū quoscūq. debitor: et ad putendum se habuisse solutionē: q. virtute dicti mādāt.

cōf. xvij. et c. l. conf. et c. l. Celsus.

¶ Probatum est cōfessio. Adde Bar. l. i. certū cōditio. s. si nūti. h. h. moner. ff. si cer. pet. vt l. i. et obtinet agens actū mutui q. p. bavit p. aduersarij cōfessionē mutui: etiam si non probaret numerationem secutus est eūz Bal. in. l. i. q. s. fin. eo. titu. Imol. in. l. i. q. si quis ita. ff. de h. bōrū oblig. Salic. in. l. i. si ex cautione. post gūliel. de ci. et q. d. ibi not. in addit. ad eū. nume. i. q. C. de nō nu. pe. s. quo tñ plene p. feli. in allega. s. i. c. si cautio. Celsus. **¶** Se habuisse pecuniam. facit p. hoc dictū quod notat Ro. singula. suo. c. l. i. c.

Confessiones.

q habes mādātum. 7 qd no. Guil. de cus. in l. cuiusq. §. nō th. ff. de insti. Celsus
a ¶ Tunc probatur vera numeratio. de quo dixi. §. eo. §. nu. xv. ver. quero num-
quid confessio. in apostil. in ver. fallit in mutuo. Celsus.

b ¶ Probationis. Utrū autē confessio dicatur esse probatio. vide domi. Alexan.
de uno. in cōsi. xxv. in. j. parte. Adde Abb. post. Jo. an. in rub. de confes. Anto. de
but. 3mo. 7 Jo. an. in. c. bone. el. ij. de elec. Bal. an. c. j. §. vasallus. in. ij. q. in. fi. si de
feu. tue. con

tro. iter do.
7 agna. Lu.
rom. l. l. ad.
monēdi. de
iurciuran.
Adde feli.
i rub. de cō-
fes. ver. vltē
rins secūdo
loco. Hip. §.
Maril. 7 qd
posui in ad
di. ad eū in a
singula. suo
ccccxvi. iei.
cōis docto-
rum opt. 7c.
vbi conclu-
dit qd post
lapsas oēs
dilatōes p
bationū po
40 terit nihilo
minus pro
bare per ad
uersarij con
fessionem.
Alle. singu.
dictū unol.
in cap. ultra
tertia de te
stibus. De b
quo per pa
norm. in ru
bu. eodē ti-
tulo. de pro
batio. num.
ij. 7 ibi po-
sui in apo-
stil. ad ipm
in versi. con
fessio.

ti nō poterit procurator generalis confiteri se habuisse dictam
pecuniā nomine solutionis: nisi interueniat pecunia per ratio-
nes superscriptas. ¶ Est enim aduertendū qd si in instrumē-
to dicatur per notarium. talis cōfessio fuit habuisse et recepisse.
se. x. a Petro dante 7 soluēte. per ista verba nulla p batur nume-
ratio: sed sola confessio fm Bal. qui ita no. tenet in l. vnica. C. de
confes. ¶ Item si dicat notarius in instru. talis confes. fuit se ha-
buisse 7 recepisse. x. a petro: que habuit 7 recepit. nam p hec ver-
ba nō probatur numeratio fm Bal. qui ita not. in l. si ex pretio.
C. si cer. pe. 7 ceteri docto. in l. cum de indebito. §. si. ff. de pba. se-
cus si verba notarij sint talia fm doct. talis confessio fuit se ha-
buisse et recepisse decem a petro et habuit et recepit. nam tunc
probatur vera numeratio. 7 est ratio differentie inter vnum
casum 7 alium: quia vbi est terminus ly que: quod est relatiuum
referens antecedentia: vt in l. Stichum qui mens erit. de lega. j.
sed antecedentia denotant confessionem: ideo per ly que: quod
est relatiuum intelligitur esse repetitum: sed de natura copule
est adiungere: non autem referre et adiungere diuersa: sed in
primo facta est mentio de confessione. cum postea sequatur 7 ha-
buit 7 recepit videtur adiungere diuersam. s. numerationem: et
non confessionem. vt in l. §. allega. ¶ Vidimus supra qd cōfessio
40 facta sine causa non valet regulariter. nūc est videndū an con-
fessio facta cum causa valeat: an sit nulla ipso iure: an ope exce-
ptionis: 7 est magni effectus: hoc scire: qd vbi aliquid est nulluz
ipso iure: iudex potest supplere agente etiam parte non peten-
te: secus qm est nullum ope exceptionis: qd tūc iudex etiā si sciat
nullū esse nō debet supplere: nisi pars opponat. gl. est sing. in l.
vbi pactum. §. de transac. 7 ibi Bal. 7 idem Bart. in l. lecta. ff. si
cer. per. Reducendo ergo ad propositam questionē. Et dico cōfes-
sionē factam sine causa ipso iure nō valere. 7 est ratio: qd cōfessio
facta sine causa est incerta: 7 cōfessio est quedā species probatio-
nis^b. vnde sequit qd talis cōfessio incerta est probatio 7 ins. dis-
ponit probationē incertam nullā esse: atq; nullus effectus. tex.
est in. c. presentia. §. eo. tit. diuersum est nāq; in stipulatōe facta
sine causa: qd in casu quo ipsa est nulla: est nulla ope except. fm
Bal. qui no. in l. vnica. C. de ptes. 7 circa istū passum sunt varie 7
cōtrarie sententie doct. necnon glo. th. ex his que percipere po-
tuit ex eorum scriptis veritas se ita habet. ¶ Interdū stipulatio
nullā hz expressam causam. 7 tūc si talis stipulatio fiat a scien-
te presumit causa donationis. ita tenet Bart. in l. nuda. ff. de do-
na. Si aut fiat ab errante vel igno: ante: tunc talis stipulatio est
nulla ope exceptionis. 7 in dubio qd presumit errare: 7 pmitte-
re p errorem: nisi in instrumento sit apposta illa clausula ex certa
scientia

¶ Ex certa scientia. Adde frā. are. i. l. dare. de ver. ob. r. l. l. traditionib. C. de pac. r. vide oino hū tenētē. d. Bar. loci. in pñl. cxxij. lci. in cā onofrū. f. sed iterū ob stare videbat. r. in pñl. elix. lci. in pñti. ver. nec pñctis obstat illa cū. ij. ver. r. ver. vltēri^o dicim^o in. ij. parte. r. qđ p eū in pñl. cxxij. inci. vñsa bulla. ver. cōfirmat ista opi. cū quo r. seq. sed vide qđ habent p. pau. de cast. in pñl. cccxxij. r. in cōsi. cxxij.

¶ scientia². r. nō per errorē pmissit: tunc hoc casu presumit pmississe causa donationis: r. donare voluisse: r. ita intelligit tex. in. l. cāpanus. ff. de ope. li. istud est nō. dictū Bal. in. l. vnica. C. de confes. Interdū hoc casu est expressa causa: sed est falsa. r. tunc aut ambo. f. promittens r. cui fit promissio hoc sciebat. r. tunc est donatio fm Cy. in. l. generaliter. C. de non hu. pec. fm Bal. ibidem r. fm Bar. in. l. ij. in. f. circa. ff. de do. excep. licet glo. teneat cōtra rium in. d. f. circa. r. male. Interdū promittens ex falsa causa scit causam esse falsam: sed cui fit promissio ignorat. r. tunc idem qđ causa est donatio scōm glo. in. d. f. circa. r. docto. hanc sequuntur interdū hoc promittēs putat causam expressam esse verā: cū sit falsa. r. tunc talis stipulatio est nulla ope exceptionis r. intelligi

¶ tur ita. f. s. alleg. C. Unū nō omitto: qđ est mēti tenēdum qđ si quis in libello narraret qualiter quis pmissit. r. r. non dicat ex qua causa: qđ talis libellus nō pēndit. r. reddit pcessus nullus. glo. est sing. in. d. f. circa. r. ibi hoc tenet Bar. in. fi. C. Adde predi

¶ ctis aliqua circa hanc confessionē. quare est attendendum: qđ li cet regula sit: qđ cōfessio facta absente parte non valeat. f. in vbi qđ confiteat absente parte: r. sue confessioni adest termin^o: tunc illa confessio plenissime pbat. verbigratia. si dicat debeo fctio. r. istud est dictū sing. Bal. in rub. C. res inter alios acta. C. Itē nō

¶ est pretermittē dū aliud singulare qđ licet testimonium de credulitate nō valeat: vt not. in. l. testiū. C. de testi. f. si verbo credo

¶ adiciatur verbum bene: vel equipollens puta firmiter. tale dictum sustinetur. verbigratia. talis testis dicat/ego bene credo qđ mutauit: r. sic de alijs. Istud est dictum singulare Bal. in. l. f. C. de fal. can. adiec. lega. item si in iudicio pars dicat. ego credo me esse heredē/vel non esse: dato qđ ista verba de sui natura sint assertina r. deliberatiua: r. hoc casu plene disponunt: adeo qđ ille qui respondet positioni dicendo. credo me esse heredem: per hec verba effectus est heres. Vel dicat: credo me non esse heredem. inducitur repudiatio. ita dicit sing. Bal. in. l. f. alle. C. Itē est singulariter attendendum qđ licet sit dictum qđ confessio fa

¶ 44 cta absente parte non valet f. in si quis in libro suo fecit debitorē alicuius etiam absente creditore: si postea talis liber producat in iudicium etiam presente aduersario talis confessio bene probat contra scribentem: dato qđ fuit scriptū absente creditore: et est ratio quia scripserat scriptura loquitur: vt in. l. adria in. C. de here. vñ si cū debito modo producat librum presente aduersario: videt nunc confiteri: r. est presens aduersarius: secus si dicta scriptura esset per tertiam personā scripta: in qua quis apparet debitor alterius: tunc talis confessio non nocet: qđ illa non sunt verba creditoris: sed tertie psonē. ita dicit Bart. in. l. nuda. ff. de do. Istud vltimū non mihi videt verū: qđ imo dō nocere: es

r. qđ impos
tat talis cō
et quid ope
rat. vide f. s.
li. in. c. non
nulli. f. fal
lit. iij. de re
scrip. r. in. c.
cā inter. de
excep. r. qua
liter pbetur
ista cōfessio
scriptis: et
qđ opat vi
de Alex. de
imo. in pñl.
i. iij. par. r. i
pñl. i. f. pre
r. i pñl. lxxix.
ea. parte. r. i
pñl. cxxij. in
ij. parte. et i
pñl. cxxij. in
eadē parte.
Adde dñm
meū. d. De
ci. pñl. i. me
li^o pñl. lxxvij.
et cōsi. cxxx
vij. Celsus
b C. firmis
ter. Ad. d.
alex. d. imo
in rubric. ff.
de iniur. et
pñl. cix. f. pre
r. pñl. cxxij.
ea. pte. r. fe
li. in. c. inqñ
tionis. f. qñ
nisi. de ac
cusatio. per
pau. late
c. firmiter.
Celsus.

Confessiones.

maxime si ista tertia persona sit notarius: quia verba notarii verba
partis esse censentur: ut in l. opima. C. de contrah. et comit. super. de
quo est gl. sing. in l. sciendum. in ult. gl. in fi. ff. de ver. obl. gl. alleg. l.
p. herede. ff. de acq. here. q. dicitur quod verba notarii sunt verba par-
45 tum. **¶** Alteri subiecto fuit si quis mandat alicui debitori: ut sol-
uat. et q. sibi d. titio creditori mandantis: et dicat iste debitor: sum
cōtē: nō tñ sum a meo creditore liberat: adeo quod poterit me cō-
uenire: nisi fuerit solutū sibi p. me debitū: et hoc verū est. nisi de-
bitor meus dixerit meo creditori: et ita p. mitto quia tūc est facta no-
uatio: et ampli⁹ creditor me⁹ me cōuenire nō poterit: l. debitor
me⁹ nunq. soluat. et. istud est dictū sing. Bart. in l. singularia. ff.
si cer. pe. et sequit. Ang. in l. fi. ff. de do. **¶** Uidim⁹. §. de emanata
cōfessione in causa criminali et in contractib⁹ inter viuos. mō res-
stat videre de cōfessione emanata in vltima volūtate: ista est ma-
teria pulchra et quotidiana: et lō alti⁹ ptingēda: ut in l. aurelius.
46 in §. legauit. ff. de li. leg. **¶** Quero ergo nunqd. confessio facta
in vltima volūtate inducat p. bationē. certū est quod confessio facta
in vltima volūtate in fauorē testātis non valet: ut in l. rōnes. C.
de p. ba. et bñ facit qd. not. glo. in l. qdā sunt p. sone. in §. nūmula-
rios. ff. de edic. idē tenet Bar. et Bal. in l. admonēdi. ff. de inreu.
Ang. in l. in bonafidei. C. de re. credi. et in l. ex hac scriptura. ff. de
47 do. p. Bar. **¶** Sed dubiū statim nunqd. valeat in p. iudiciū testan-
tis vel heredis: ita quod p. b. antiq. tenuerūt quod nō. pe. aut de bel-
lapertica quē sequit. Cy. in l. gñaliter. C. de nō nu. pe. tenet Jñs
quod uno p. b. talis cōfessio: ea ratione moti: nā cōfessio facta inter
viuos nocet cōfitei: ergo multo magis facta in vltima volūtate
te q. p. sumit in vltima voluntate quē magis deliberate loquitur:
bonā cōfiteiā habere: cū sit vicinus mortis: cū nemo p. sumat im-
memor salutis eterne: ut in l. fi. C. ad. l. iul. repe. vnde pet. repro-
bat Jñno. in c. fi. de suc. ab inte. Bar. aut. insurgit contra pet. et
Cy. dicens totam eorū sententiā esse falsam: quoniam dicit ipse: cō-
fessio facta in vltima volūtate nunq. p. bat. et mouet rōne incon-
nincibili: et legib⁹ expresse hoc dicentib⁹. Ratio est ista. nā spāle
est si interuenit iuramētū: quod confessio facta in vltima voluntate
tenet: ergo in cōtrariū est ius cōc. antecedēs p. bat. p. ter. ad lites
rā in l. cū qd. decē. §. codi. ff. de le. iij. consequēs vero p. bat. p. l. qd.
vero. ff. de codi. et leges in hoc loquuntur expresse p. text. in l. lici⁹.
§. qd. ff. de leg. ij. et ter. in l. lici⁹. §. i. ff. de leg. iij. et etiam in l. au-
reit. §. i. ff. de li. le. quib⁹ nō esset possibile rñdere. et ideo cū hac
fina Bar. p. trāseūt cōiter doct. **¶** Ex quib⁹ habes duas cōclusio-
48 nes: quarū prima est ista. **¶** Cōfessio facta in vltima voluntate
in p. iudiciū testatorū vel heredū non nocet: neq. p. bat. **¶** Scōda
49 cōclusio **¶** si cōfessio testatoris in eius p. iudiciū emanans ha-
beat annexū iuramētū talis confessio plene p. bat. ita ex p. missis
collige has duas cōclusiones. prima ergo conclusio p. bat. vltra bar-
to. p. ter. in l. si fundū sub cōditōe. §. si liberr⁹. ff. de leg. i. plus di-
cit Bart. in d. §. codi. quod si testator in sua p. s. dicat et ita iurauit:
l. nō iuret: nec iurauerit: tñ talis cōfessio plene p. bat. et hoc p. ba-
50 tur p. text. in d. §. codi. §. in vñā lect. **¶** Querit vterius: testator
in sua cōfessioe est cōfessus se esse usurariū et qd. dedit ad usurā

a **¶** Here-
dis. Uidē fe-
li. i. c. si cau-
tio. iij. colū.
versū. secun-
da declara-
tione. in §. l.
quarta de
claratio. de
fide instru.

b **¶** Se esse
usurarium.
vide de hoc
pān. in c. cū
dilect⁹. nu.
p. r. et qd. ibi
posui i ad-
di. ad ipm i
h. cōfessus ē
de ista. dixi
in apost. ad
Bal. in l. rō-
nes. nu. ij.
in ver. dicto
testōris. C. d.
probatio. et
in addit. ad
Bar. in l. cū
qd. decedēs.
§. codicill.
nu. ij. h. hec
faciut ad. q.
i apost. i eo.
versū. ff. de
leg. iij. Cel.

¶ **P**et. & Mar. & confessus est restituere vsuras. possee liberatus est: & commentur ab illis: a quibus extorsit vsuras: vt eas restituat: hoc probant per suā confessionem in testamēto emanatā: & ipse dicit ego reneco confessionē meam: quia fuit emanata in vltima voluntate: & pōt vltima voluntas renocari qñcūq; vsq; ad mortē: & ideo eam reneco: vt in l. iij. §. si. ff. de adi. lega. & in l. cum hic status. §. penitentiam. ff. de do. inter vi. & vxo. & contra dicunt creditores in vltima volūtate pōt contrahi: vt in l. heredes palam. §. si. ff. de testa. & in l. iij. §. si mulier. ff. de lega. iij. vñ licet ista confessio fuerit emanata in vltima voluntate: tamē fuit actus inter viuos: qui nō potuit renocari: vt in l. sicut. C. de acf. & obli. In premisiss queritur quid iuris? & respondet s. m. Bar. in d. §. codi. aut illa confessio fuit emanata creditore absente: et tunc talis confessio censetur esse pars vltime voluntatis: & ideo talis confessio poterit renocari. nam vltima volūtas non requirit p̄sentiam eius: in quem cōfertur dispositio. vt in l. cum patet. §. dispositionis. ff. de leg. ij. & hoc est verum: nisi notarius recepisset illā nomine creditoris absentis. cui tunc esset questum lus creditori nec posset secūdū eam renocari. aut talis confessio emanat presente creditore: tunc nunq̄ pōt renocari: q; tunc censetur actus inter viuos. ita not. Barto. vbi. §. ¶ Queritur iuxta p̄missa de alia vtili. q. tmaritus cōfiteatur se habuisse centum ex causa mutui: vel causa dotis ab vxore sua: ita iurauerit: queritur nunq̄ mulier potest repetere pietatē confessionis et nutrimēti: determinat Barto. qd non in d. §. codicillis. & est ratio q; confessio emanata in vltima voluntate in fauorem persone incapacia censetur emanata in fraudem: & est nulla: vt est text. in l. qui testamentum. ff. de probatio. & in l. cum quis decedens. §. titia honestissima. ff. de lega. iij. sed inter vxorem & verum est prohibita donatio: vt in toto titu. C. & ff. de dona. inter virum & vxo. ergo &c. Idem si testator diceret in testamento. scitote heredes mei quod debeo: centum tali filio naturali: que mihi mutua nū: ita iuro. nam talis confessio foret nulla non obstante iuramento: q; est emanata in fauorem persone incapacia scilicet filij naturalis: qui est incapax bonorum patris. vt in toto titu. C. de natura. liber. sed solet esse differentia an confessio sit emanata inter personas prohibitas: siue incapaces: vel alias personas capaces: quia in priori casu confessio est nulla etiam interueniente iuramento secundū Bar. in d. §. titia. & secundū Bart. in l. generaliter. C. de non nume. pecunia. posteriore vero casu confessio simplex non valet quod ad probationē: autem interueniat iuramentum tunc bene valet: vt in dicto §. codicillis.

¶ Non dimittēdum est tractare de virtute p̄cepti: solet enim fieri confessio in iudicio: vt soluat infra decem dies: vt est moris per. i. si debitori. cum glos. sua. ff. de iudic. vnde quero si nūquid si q̄tis confessus in iudicio se debere index possit p̄cipere vt illa soluat: tale p̄ceptum facere in die feriato ob honorem dei: respon. qd sic. ita tenet Ange. in d. l. si debitori. Item a tali p̄cepto poterit secundū Angelū. ibi appellari. Idem si talis confessio dicitur interlocutoria: non autem diffinitiva.

¶ Quid
iuris. Vide
dd. Alex. de
imo. in. l. fi.
ff. de solu. et
Abba. l. c. ff.
de suc. ab in
test. pe. col.
in ver. sz cir
ca predicta
vbi tenet cū
Bar. et ibidē
etiā vidē Bu
to. de butr.

b **C**ōfessio iudicio.
Adde an ex
confessione
de qua hic
iudicio fa
cta cōmitta
tur actio. et
qualiter ap
petet. p. l.
do. ro. sing.
xxij. inci. ex
cōfessione.
Cofus.

Confessiones.

a **C**Propter
quaz iudex
sedet ad bā
cum. Adde a
ad ppositū
eorum q hic
dñr z de illo
rum verita-
te pñor =
mi. in capi.
ex parte. nu
me. xvij.
Celsus.

b **E**t pro-
bata. Vide
que late di-
xi in apostil-
la. ad boni-
faciūz vital-
linū de mā-
tua in suo
pñio tra-
ctatu male-
fi. vbi posui
ad hoc. vij. li-
mitatiōes.
z addo. Jo-
so. may. in-
sti. de arbi. i.
S. si minus
in ver. in ea.
glos. ibi iñ-
ne. z pari. d
puteo i tra-
sindi. in ver
sic. iudex. et
Joan. an. in
c. j. de sen. z
re iudic. in
vi. Inno.

CAdverte ff: qđ illud quod solet dici confessionem esse factā
in iudicio debet intelligi quod confessio dicitur emanata in iudi-
cio: si est emanata sup causa de qua est questio propter quam iu-
dex sedet ad bancuz: als si quis cōfiteret in iudicio non diceret
confessio emanata in iudi. ita singu. dicit Anto. de bu. in. c. fin. 3.
de confes. quod est notandum: propter quod infert ipse Anto. si
quis occideret hominem in iudicio non poterit iudex condem-
nare nisi fiant probationes: propter quod iudex non sedebat ad
bancum. contrarium Joan. and. ibidem. z Joan. de imo. idem te-
net Ang. in. l. j. ff. de fer. dicentes: qđ sine alijs probationibus po-
terit iudex pdenare: quia hoc est sibi notorium: et etiam alijs: tñ
requiritur vnus casus specialis: z etiam singularis in quo iu-
dex fm conscientiam suam iudicat: z fm qđ nouit tanq pñua-
ta persona. glos. est singula. in. l. j. C. qui z aduer. quos. reguliter
autem iudex debet iudicare secundum allegata z probata. vt
in. l. illicitas. §. veritas. ff. de offi. presi. Pro complemento istius
materie confessionis addo supradictis. in quantum dixi confes-
sionem nocere confitenti verum est: nisi emanata sit per errorem.
53 tquia confessio emanata per errorem potest reuocari vsq ad sen-
tentiam. vt in. l. error. C. de iur. z fact. ignoran. **C**Pro veritate
54 inuestiganda duo sunt videnda. Primum an confessio facta
possit reuocari. Secundum vtrum in reuocatione sufficit proba-
re rem aliter se habere. Circa secundum dicitur: aut quis vult
reuocare confessionem sui procuratoris: vel administratoris: et
tunc sufficit rem aliter probare se habere: z erit confessio reuo-
cata. ita tenet glo. in. l. certuz. §. sed ad ipsos. ff. de cōfes. aut quis
vult reuocare propriam voluntatem: z tunc aut cōfessio emana-
uit in facto alieno. z tunc idem aut in facto proprio: z tunc aut
extra iudicium. aut in iudicio. si extra iudicium: z tunc aut tra-
ctatur de damno confitentis euitando. z tunc idem alias debet
probari error: nec sufficit probare rem aliter se habere. Si autē
in iudicio circa preparatoria: z tunc lit. contesta. potest reuoca-
ri etiam in ullo probato errore: nec probare rem aliter se habere
fm Ang. in. l. is q se obtulit. ff. de rei vñ. Si autē circa decisoria: z
tunc debet pbari error: z sic hoc probabitur si probat se esse du-
ctum persuasione aduersarij: ad sic confitendum: vt in. l. j. in fi.
ff. qñ ac. de pe. est an. **C**Circa primum vtrum cōfessio poterit re-
uocari. dic aut est emanata circa pparatoria: z ante lit. conte. sciē-
te vtrog. z tunc poterit reuocari. vt in. l. is qui se obtulit. Idē si
cōfite ē ignorante. Si autē circa decisoria: dic aut emanauit sciē-
ter: z tunc non pōt reuocari. idem si ignoranter p ignorantiā
iuris. q: igno. iu. nō psumit. vt in. l. heredes ab eo. §. fin. ad treb.
aut errat in facto propter leuē culpā: vel sine culpa z tunc pōt re-
uocari vsq ad sniam. vt in. l. error. hec sunt vba Barto. in. l. non
fatetur. ff. de confes. qui ponit hanc doctrinam p vba tñ plura:
eādē ponit Jo. de imo. nō faciens mentionē de Barto. in. c. h. de
confes. et de reuocatione huiusmodi confessionis videte in. l. de
estate. in. §. iusta. ff. de inter. act.

CDe depositione testium.

Testiū de positiones. Fo. xxxv.

Tactis scripturis. Idem no. qd hic Bald. in repe. l. ij. versi. sed nunquid. ff. de iureiuran. Alexā. de imo. in. l. ait. pctor. §. fin. eo. tit. feli. in. c. fraternitatis. post Abba. ver. et aduerte. de testi. et in. c. ius. versi. extra do. de testi. etiam si ellet ep̄s. vt ibi per eos. Quod est verum quando solenniter iuratur puta ex forma iuris: vel statuti: tunc enim debet testis iusiurandum prestare tactis corporaliter

Testium + depositio consti

tuitur ex duobus. s. ex dicto testis: et ex iuramento nec vnum valet sine altero: vt in. c. fraternitatis. §. de testa. et in. l. iusiurandi. C. de testa. licet partes possint renūtiare iuramēto testiū: ita qd stetur eorum simplici verbo. vt est casus. in. c. tuis. §. de testi. et est gl. ij. ff. de fer. in. l. ij. sec. in iura. calū. qd per expressam partium intentionem nō potest remitti: vt. l. ij. §. quod obseruari. C. de iuramē. calum. et est ratio differentie: qd iuramentum testis est inductum in fauorem partium: vt testis dicat veritatem: ideo ei partes possunt renūtiare. **T**estamentum autem calumnie est introductum ad publicam vtilitatem: vt in. d. §. quod obseruari. cuius vtilitati publice iuramento non potest renūtiari: vt in. l. ius publicum. ff. de pac. et in. c. si diligenti. de foro compe. Et circa materiam iuramenti testium veniunt plura examinanda postea examinabim⁹ que oportuna visa fuerint. **C**irca dictū testis quorū primo qualiter debeat iuramentum testis deferri: et que sit forma sui iuramenti: rñdeo §. Bald. quod debeat iurare in hac forma: iuro dicere veritatem pro vtraq; parte in tota causa super qua sum pductus. ita dicit Bald. in. l. presbyteri. C. de epis. et cle. doct. addunt communiter. quod etiam sub iuramento comprehenditur qd nec odio: nec amore: nec timore et. postponat dicere veritatem pro vtraq; parte: vt in. aut. sed iudex. C. de epis. et cle. et deferri iuramentum tactis scripturis. vt glos. in. l. iusiurandi. §. allegat. vnde notarius qui examinat testes debet scribere: qd iuramentum delatum fuit tactis scripturis: et si in depositione testium nō est appositum tactis scripturis: sed solum dicatur qd suo iuramento testificando dixit et. eius dictum non valet. ista est glo. singu. in. c. vt citra. de elect. in. vj. et est ratio quare debet testis tangere scripturam in iurando: quia scripturam tangere est solēnitatis extrinseca: que non presumitur: nisi appareat. vt in. l. quecumq; §. si a pupillo. ff. de publi. et. l. sciendum. ff. de verbo. oblig. **S**ecundo quero vtrum iuramentum testis debeat intervenire in depositione vel post: respōdeo qd debet ante vel incōtinenti post hū Bald. in. l. iusiurandi. §. alleg. vnde si testis deponeret: et postmodum ex intervallo iuraret dicens: qd ea que dixi sunt vera. non valeret dictū suum: vt in. c. fraternitatis. §. de testi. et in. d. l. iusiurandi. **Q**uero tertio nunquid testis potest deponere dictum suum in scriptis precedente iuramento: vt qd testis iurat dicere veritatem: postea porrigit vnā scripturā: et dicit.

Cfraternitatis. Et ibidem vide feli. in. ij. no. et in. c. cum dilecta. §. de rescrip. et vt ibi dixi praticatur hic Aenetus in aliqb⁹ officijs. et licet in cā cuiusdam mei

euangelij: neq; sufficeret tangere aliā scripturā. In alijs autē intro ducit cōsuetudo vt sufficiat tangere aliā scripturā. vt p Alexā. in. l. ait pctor. §. fin. ff. de iureiuran. et glo. i. c. vt circa. in. v. corporali. de elec. lib. vj. feli. vbi. §. et sic cōcor. docto. qd Abb. i. c. tuis. ver. qd ro. extra gl. de testi. vide tur tenere contrariū. et vide eundē in ca. in heredes. num. xvj. et quod ibi posui in addi. ad ip̄s in. v. tactis scripturis. de iura. calū. no. Bart. so. i. suo tra. fal. re. cccc. xvj. Ro. p̄li. dx. et. d. me. phil. deci. p̄li. xci. Cel.

Testium depositiones.

amici esset allegatum q̄ sic erat de cōsuetudine: n̄ fuit obtentum contrariū.
 2. **Scriptum.** Et heri die. viij. Julij. Mil. cccc. vij. cum hic venerās essem in cā
 cuiusdā mei amici examinatus in libro examinationis testiū scribani dici offi
 cii mea manu deponēdo scripsi. ⁊ post scriptum iz nō requisitus volui corā dicto
 scribano vna voce legere: nā dictus scribanus precepit me debere scribere ⁊ re
 cordans de

hac doctri- a
na volui le-
gisse: l3 di-
ct^o scriban^r 8
aserebat sic
esse de p^{re}sue-
tudine scri- 9
bere siue le-
gere aliquid
vini facie
bat vt lege-
re. Adde qd
iste do. Be-
ne. va. erat
mor^o bona 10
rōne dū vo-
lebat lege-
re suā depo-
sitionem: q^{ia} b
ista est vna
fallentia ad
regulaz per
istū hic posi-
tā sez q^{od} tes-
tis nō possi-
sit in scriptis
deponere. z
hac limita-
ponit Bal.
in l. i. i. i. i. i.
dū. i. fi. ff. de

ope. libe. 13. Sali. libi. tennerit cōtra. de quo dixi in addi. ad Sal. in. l. i. iusturandi.
nu. iij. in apostit. in ver. Bart. sentit. C. de testi. 7 post Bart. in. l. i. thecopompus. nu
mero. viij. in ver. puto q sic. ff. de do. potest leg. Celsus.

b ¶ Citat. Adde hanc q. p. do. Abba. in. c. in nomine domini. ver. extra glo. r. & vide. multa vbi posui in addi. ad ipsum. in vers. citationem necessariam. r. ibi Feli. ver. ij. casu. de test. vbi concludit Abb. q. testis a parte productus non sit citatus plene tamen probat maxime si in presentia partis et iudicis deponat: quod tunc cessat suspitio. de quo per dominum Baldum in l. post legatum. §. is vero. ff. de his quibus ut indignis. et eundem in. c. j. de indicij. domi. Deci. in capitulo cum dilecta. in glos. in versiculo procuratricem. versiculo ultimo. Abbas de confirm. vtili vel inutili. capitulo consuevit. §. primo. de offic. delega. et de hoc nota. Bald. in l. presbyteri. numero. ix. r. ibi posui in apostil. ad ipsum in ver. nec citari. C. de episco. et cleri. Telsus.

Testium depositiones. Fo. xxxvj.

¶ Extra. S3 qd si statuit terminus ad probandum, & producendum testes: & post terminum iudex admittat eos: an videat, pronuntiare tacite & reuocare provisionem termini. vi

defert iuramentum. videt ipm admonere vt dicat veritatez. vnde maiorē vim h3 admonitio iudicis q̄ citatio nūti: vt. in. l. ij. C. q. & qñ in. vñ dicētes p̄trariū nō intelligūt. Interdū testis sine p̄d-
fide partis venit ad iudicē: & offert se velle deponere dicens se
scire veritatē: q̄ dicit. dñe iudex ego sum plenissime informatus
& tūc nō valet. q̄ facit se suspectū ingerēdo se officio testimonij.

12 **¶** In criminalib⁹ nō potest iudex producere testes etiam parte
nō iustate. tunc i iudicib⁹. fm̄ Bal. q̄ ita nō. in. l. p̄byteri. s. alt.

13 **¶** Quero sexto tñ qd i iuramento testis debeat citari pars ad
uerla: vt inter sit iuramento testis. rñdeo q̄ sic. al's dictū testis nō
v3. vt est ter. in. c. ij. s. d. test. & in. l. iudices. C. de fi. instr. xij. l. gha
liter. s. eisdē. C. de reb. cre. & in. l. i. qñ. C. de test. immo p̄l⁹ si citata
est pars vt inter sit iuramento testis. & cū iurauerit testis neutra
pars sit p̄s: nō valet dictū ei⁹. gl. ek. fin. i. l. i. qñ. de testi. sup hoc
dicit dñs Rapha. ful. l. i. j. C. quō & qñ iudex. q̄ in ciuitate padue
irruit p̄cessus i mille dicta testis. Cū autē dē: q̄ si pars ad
uerla ē citata ad vidēdū iurare testes si nō interfuit iuramento:
i3 postmodū pbat se ipeditū fuisse ex necessaria cā: ita q̄ nō vo-
tuit venire dictū testis nō valebit: vt est ad lram i. c. in noie. f. de

14 **¶** Quero septimo tñ qd testis iurās i termino si tñ nō de-
posuit dictū suū possit deponere extra terminū. Quidā dicūt qd
sic. & q̄ v3 dictū suū. qd est falsū: tñ v3 ē q̄ Jac. hu. i. qdā dispu-
tōne sua tenebat istud p̄ntas rōnes posse fieri: sūū tenēt Joā
an. & Arch. l. c. pia. d. excep. li. vi. eadē sniaz i3 Bar. l. i. dñi i testi.
i. s. sabini. ff. d. dñi. qdā sniaz secut⁹ est Bal. in. l. i. qñ. C. de te-
sti. nisi i vno casu. nā si stetit p̄ iudicē q̄min⁹ testes nō examina-
rent i termino: possent deponere extra. ita limitat Bar. & bal. in

15 **¶** Quero octauo tñ qd testes possent iurare in die fe-
riato. Rñdeo q̄ nō: i3 bñ deponere posset i die feriato: ob honōrē
dei: si iurant i dei iuridica: ista est glo. sing. in cle. indices. d. offi.

16 **¶** Quero nono tñ qd testis pōt iurare i alio loco in q̄ in
dicio. Rñdeo q̄ nō: nec v3 postea dictū: vt est casus in. l. ij. l. gl. i.
s. sabino. ff. de testi. & rñ. nā bonū est argumētū de loco ad ips
& ecōtra: vt in. l. vñ. ff. si certū pe. S3 nō v3 dictū testis si sit iura-
mentum delatū die non iuridico: vt dixi. s. p̄i. q. s. & c. **¶** Quero

17 **¶** decio tñ qd iudex pōt delegare iuramentū deferēdū testi noie
suo. Rspōdeo qd nō vñ si notarius de mādato iudicis deferat
iuramentum testi: non valet dictū suū. vt est gl. sing. in. l. hac con-
sultissima. s. fi. C. de testa. & illud idē tenet Anse. multū cōmen-
dās illas glo. f̄ateor: tñ qd si notarius deferat iuramentū p̄sente
iudice qd tunc valebit dictū: q̄ tūc videtur iudex deferre cum sit
p̄sens. tra dicit Bal. in. l. iudicamus. in. s. deferre. ff. de in li. in
ran. Et illud tamē moderandū quod dixi: qd iudex nō pōt de-
legare iuramentū testis notario: nisi in casib⁹: in q̄bus mittit no

de do. Alex.
de 3mol. in
cōsilio. xxx.
viij. iij. p̄re.
et adde f̄e-
li. in. d. c. l3.
ver. limita.
xvi. s. codē
titulo.

18 **¶** Die fe-
riato. Quas-
re est actus
iudiciarius
qui non po-
test exerceri
die feriato:
saltez in ho-
norē dei vel
sanctorū in-
troducto. vt
p̄ do. feli.
c. missive. l.
c. si diligen-
ti. in versic.
quartuz co-
rolarium. d.
fo. cōpetē.
Aduerte ta-
mē quia vbi
talis esset
abitus⁹ vel
per partem
subtrahitur⁹
aut iurisdic-
tio iudicis
esset parīta
posset insin-
randum p̄-
stare per te-
stem: vt no.
in fi. paul.
de ca. l. l. ea
dē. ff. de fer.
et Specul.
in eodem tñ
tn. s. sequit.
h. pe. et ibi
Joan. and.

Str.

circ.

三

Testiū depositiones. Fo. xxxvñ.

Inc. sam dominū ex quibus arguitur dominium. Verbigratia: q̄ dicitur ego scio: q̄ est dominus talis vestimenti: quia emit lanaz: et de ea fecit vestimentum: et sic de similibus. Idem si in negligentia probanda. nam si dicat testis. talis fuit negligēs: vel tale vestimentū fuit destructum propter negligentiam Titij dictum suum non valet. nisi addat rationem: que sit concludens etiam non interrogatus: ita determinat Bartol. de test. super negligentia in l. qui testamentum. §. si. ff. de testa. et in l. solū. C. de test.

21 Item deterioratione rei et nam dictum testis super deterioratione non valet: nisi esset certus. et oportet q̄ deponat de duobus temporibus: si velit deponere super deterioratione rei. nam debet deponere de valore tempore quo fuit commodatus equum: deinde de valore respectu temporis quo fuit redditus. ecce dicit testis Equus quem accommodavit titius scio tempore commodati valebat. x. et erat equus pinguis: et sanus: temporis autē quo restituit sibi equus non valebat nisi sex: et erat macer et claudus etc. Et qualiter probatur valor rei dicemus in sequentibus.

22 Et similiter in iurisdictione probanda testis debet deponere: vt. §. verbigratia. dicit testis: ego scio q̄ potestas cremone habet iurisdictionem in tali territorio. non valet dictum istud: sed oportet q̄ ulterius reddat rationem: et dicat. vidi per dictum potestatem vnum de tali terra ibi suspendi etc. Et generaliter conde q̄ in his que immediate representantur intellectui per sensum corporis valet dictum testis: etiā si non reddat rationem dicti sui: et etiam si non interrogetur. In his autē que immediate non representantur intellectui per sensum corporis super eo super quod deponit nisi adiectis alijs qualitativis et circumstantijs: non valet dictum testis: nisi reddat rationem dicti sui etiam non interrogatus. Ecce exemplum in dominio. testis dicit: q̄ talis est dominus talis rei: et scio: quia vidi certe per testium sensum corporis: pro istis verbis nō representatur intellectui q̄ sit dominus quia dominium videri nō potest. unde si testis ulterius procedat et dicat scio quia est dominus: quia possedit per. xxx. annos. per hec verba tūc representat intellectui

23 iudicis q̄ sit dominus. Est tamē singulariter intelligendū q̄ q̄ vbi dicit: q̄ valet dictum testis etiam si non reddat rationem sui dicti. quia non interrogatur si alij testes super eodem deponentes contra deponat: et reddant rationem sui dicti: isti testes preferuntur quia reddunt rationem sui dicti. Istud est dictum

24 Jaco. butr. et Bald. in l. presbyteri. C. de epi. et cler. est etiam advertendum q̄ vbi dictum testis continet in se rationem: non est ulterius testis inuestigandus de aliqua ratione. Exemplū testis producit super mutuo: et dicit. Ego scio istud solummodo videlicet q̄ ego vidi titium mutuare centum Scio tali die: et tali loco. istud est dictum Innocen. in c. causam. j. de testib. et sequitur Bald. in l. data. C. qui accu. non pos. Et preterea est sciē-

25 dum q̄ q̄ testis qui deponit per verbum credo deinde subiungit rationem cōcludentem probat. unde si testis interrogatus super mutuo dicit. Credo quod mutuavit: interrogatus quomodo scit. Respondit. Eram presens. dictum suum valet. Ita tenet

a Credo. mus i seqn tib. nu. xxi. §. q̄r p̄bet valor rei. et ibi posui in add. ad ip̄z in §. valor rei. j. eo.

b Credo. rā. Tu vidi de hoc plene et oino p̄ Ant. Corse. sing. suo in §. testis. q̄ i ci. si dno testes vbi all. Jaco. butr. et Bald. in loc. hic alle. Celsus.

c Credo. tu vidi ad p̄ positū eorū que hic dñr istuz. §. e. §. cōfessiones. nu. xxvj. §. si itē nō est p̄ mittendū. et q̄ ibi posui i add. ad ip̄m i §. firmiter. d. his q̄ plenep. d. p̄si. i. c. firmit. in add. i. c. firmiter credit. et maxie moder. circa fi. d. tūma tri. et per Bar soz. in regula. cccc. xxi. Celsus

Testium depositiones.

A. **C**ōcludere. Adde do. Alex. de imo. in cōf. ij. in j. parte. et in cōf. cir. in eadez parte. et qualiter debeat de necessitate concludere. vide per eum in cōf. lxxviii j. parte. et in cōf. c. in ea. parte. Celsus.

b **C**icini. Adde tñ qd n̄ habitātes et parū puerfantes nō arguūt i loco scīaz habuisse fm. d. Bar. so. i. pñ. clxxxv. lci. i. pñ. et rōnerfā. h. scda via est. circa me. ij. pñ.

c **S**ū vici

n°. Adde fē li. i. c. lxx. j. de presū. et do. Alexā. d. imo. i. pñ. l. j. parte. de q̄ vide Bar. l. j. nu. xij. et qd ibi posui in apos. ad ipm. i. h. qz sum vici n°. ff. si cert. pet. norau post. Bald. in a add. ad ipz l. i. diuerso rū nu. fi. in apos. i. h. q sunt vicini. C. d. emāci. h. et meli⁹ in l. data opa. nu. xij. ver. quid si dixit scio: qz sū vicin⁹. C. q̄ ac. nō pos. Cel. d. fidez. an testes singl⁹ sponē tes p̄bēt vide dñz Ale. de imo. i. pñ. clxxij. l. ij. pñ. te. vbi pñit qd p̄bēt cōfuetudo. et vñ eū i pñ. clxxij. pñ. totū q. pt. vbi ponit qñ dñz p̄bāt aliqd: an sufficiat

Bald. in l. data. s. alleg. et in l. cōuenticlam. C. de epis. et de. et id sit caut⁹ examinātor testium: cum videt testem productum. per partem aduersam: interroget per collegam suum examinātores: si testis deponat per verbū credo: qd si examinātor cōtra quem producantur testes si dicat nō curo. qd fiat aliud interrogamentum sibi: quis satis bene deponit. nam testimonium de credulitate regulariter nō valet. in l. testimonium. C. de testi. nisi tale dictum sustineatur per concludentem rationem. vt. s. dixi. et regulariter debet attendere rōne dicti testis: nō dictū: vñ si dictū nō cōcludit et ratio sic valet dictum suum. vt in exemplo premisso. Sed contra non valet exemplum si dicat testis verum est titius mutua nit. x. scio interrogatus quomodo scit respondit qd auduit dictum suum non valet. ita sunt verba singularia Bald. in l. conueticlam. C. de epis. et de. **Aduertendum** est qd dictū testis debet concludere necessario. vt in l. non hoc. C. vnde cog. quod inteligitur fm Bar. necessario: vel presumptiue vel ex presumptiue iuris. ita nō. in l. j. ff. si certū pet. nam si producat testis suus per paupertate vel diuitijs: et talem esse pauperem vel diuitem: et testis interrogatus de ratione respondit hoc se scire: quia sum⁹ vicini: valet dictum suum: quod concludit presumptiue ex iuris presumptione fm Bart. vbi. s. Item Bald. in l. ij. C. quando fi. vel pñia. Idem quoqz tenet Ange. in aut. de here. et sal. col. j. et presumit enim vicinus scire facta vicini sui et eius conditiōne: vt in l. si vicin⁹. C. de nup. et l. filij. ff. q sunt sui vel alie. iur. et si dicatur testis deponere de his que percipit p sensum corporis: vt in l. testimonium. C. de testi. et in l. qui testamento. s. fin. ff. de testi. In proposito autem nō deponunt per sensum corporis. Respon. qd satis est: qd testis deponat tale quid: p quod percipitur ad sensum corporis ex presumptionibus iuris: ita dicit Bart. in l. j. ff. si cert. pe. mō sic est. qd si testis reddat rationē sui dicti. in hunc modum: videlicet sum vicini. Item presumit istum vicinū scire debere factum sui vicini: vel conditiōne per sensum corporis: videlicet per sensum visus: et per conuersationem. **Alterius** est aduertendū ex parte testis producti ne ipse sint singulares: quia testes singulares nullam faciunt fidē: vt in l. iureiurā. C. de testi. et in c. causam. s. de testi. nec etiam semiplenam faciunt probationē nec possunt referre iuramentum in supplementum probationis ei qui habet testes singulares: istud est dictum singulare Bald. in l. de quibus. ff. de legibus. **¶** Sit ergo cautus volēs producere testes: vt eos anteq̄ producat in iudicium cum eis loquatur: et si viderit illos in suo sermone singulares: nō producat nisi vnū: qz tunc vnus solus testis facit semiplenam probationem. vt in c. fi. de sac. ab inte. et vult glo. in l. admonendi. ff. de iureiuran. et in l. in beneficet. C.

fo. xxvi.

de re. cre. & poterit in supplementum deferri inramētum quod non posset: si essent producti plures & singulares vt supra. Nec miremini in eo qđ dico partes debere alloqui testes: anteqđ eos producat: qđ hoc est permittum volenti producere testem: vt euz instruat ad dependendum dictum suum: & dependant id vt congrua ratione ita concludat dictum suum: nō autē permittum vt instruat eos: vt sic dicant. Ista est nota doctrina Bald. in l. da

in cōfil. iij. i
iij. parte. et
in cōfil. x. et
in cōfil. xj. et
in cōfil. xix. et
in cōfil. xx. et
in cōfil. xxj.

7 in cōsil. xl.
 et in cōsil.
 lxxvi. 7 in cō
 sil. lxxiiij. i en
 pate. 7 i cō=
 sil. iij. iij. pte
 et in cōsil.

et in consil.
cxviii. l. i. pte.
et in consil.
cxli. ca. pte.
et in consil. c.
ca. i. pte. et
in consil. liii.

in .j. pre vbi
quomō tes
tes pnt di
ci singlares
et feli. in .c.
licet. in ver.

not. viij. j. de
testi. 7 ple-
nius in. c. l3
ex quadam.
ver. vlti. est
sciendū. eos
dem lib.

ornati. Uiz
de do. Bar
to. sozi. i cōs
fil. cclij. inci
pi. in causa.

do. 30. ver.
capio p̄m̄
ibi. quinim
imo. in scō
parte

certissim:
gularis
dicatur.

Testium depositiones.

Reprobatur. Sed qd si testes dicat. notari⁹ erravit: qz nō audiui⁹ hēc fā:
ba: sed quedā alia de quib⁹ nō recordamur: pbāt negatiuā sed nō affirmatiuā:
qd actū fuerit satis est: qz testes dicāt rē nō ita gestā: prout cātat instrumētum: l3
ignozēt qualr reo fuerit gesta fm do. Bar. fo31. in 2fi. clxxi. incipi. fui pfecto. 2fi.
cōfirmo hoc. circa me. in. 4. parte. qd nō. qz est singulare. de quo vide per eū etiā
in 2fi. cccij.

inci. in pñti
h. circa aliū
dubium. ea.
parte. vide
per eūde in
lno trac. fa.
reg. cccxx.
Bald. 2fi. ccc.
lxxiiij. vol.
iij. oīno 2fi.
ccclxxv. vo
lu. v. c. cum
cām. ad h. si
antez testis
examinat⁹.
z ibi Pañ. i
fin. de testi.
idētz Abb.
in. c. ad au
dictiāz. nu.
viij. vbi po
sui in addi.
ad ipsuz in
ver. creden
33 dum sit. de
p̄scripti. dis.
dicit qz i cā
civili creda
tur notario
nisi sit mul
tū suspect⁹.
vlt testis nō
bilis psona
in criminali
ho tes. vbi
per feli. h.
ad illud qd
tangit Ab.
34 bas. z ita te
nui i addi.
ad collec. in
c. si q testis.
num. iij. in
apost. in 2fi.

singulares. imo presumuntur concordēs. secus si aliqua extrin
seca fieret suppletio pro concordando dictos testes: qz hēc fieri
nō possunt. ita tenet singu. Bald. in. l. de quibus. ff. de legatis.
Et pro hoc habes differentiam notabilem: vtrum testes redu
cantur ad cōcordiam quando sunt notarij: an quando sunt di
uersi. Et dicuntur diuersi: qz prior casu nullam faciūt fidem: sed
euitant periculum. vt in. c. cum tu. j. de testibus. posteriori vero
casu faciunt plenā probationem fm quod sentit Bald. vbi. 2.
Scire debetis tamē quia quilibet testis est singularis in can
sa proxima z immediata sui dicti hoc modo: quia quilibet testis
qui deponit aliquā acta: puta quod titius mutauit decēz seio
interrogatus vnus testis quomodo scit. Respondit: quod vidi:
alius interrogatus etiā respondit: qui vidi: ecce quod quilibet
testis est singularis in causa p̄xima z immediata dicti sui z qui
libet testis certificat de proprio visu: non de visu consocij sui: et
tamen singularitas talis non habet vitare dictū testis: vt heri
diri plene. z hēc procedunt si testis deponit super affirmatiua.
Item si deponit super negatiua. Ecce pars vult probare instru
mentum de falso: z producit testes descriptos in instrumēto:
z interrogati de contentis in instrumēto de quibus testis di
cit se nunq̄ interfuisse tali actui: certe instrumētū est reprobā
tum: licet vnus testis non attestetur de absentia alterius. ista
est notabilis doctrina Barto. in. l. dubitetur. ff. quemadmodum
testamē. speriantur. **Q**uero iuxta premissa de vna questio
ne interrogatur testis super numeratione: deponit pecuniam
fuisse numeratam in presentia ipsius testis: interrogatus qui
bus presentibus rñdet ipso Joanne z Martino zc. postea inter
rogantur Joannes z Martinus: an isti viderint numerare di
ctam pecuniam: z respondent quod non. queritur nunquid va
leat dictum testis. quia dicit Joānes z Martinus fuisse presen
tes. z videtur quod non. quia ipsi de quibus testificatus est ipse
testis: dicunt se non vidisse numerare: ergo si non viderunt di
ctam pecuniam numerare: nō erāt presentes. In cōtrarium tñ
determinat Joannes andree videlicet: quod tale testimonium
valeat: z teneat. stant ista simul: quod: quis fuerat presens: z ta
men non viderit numerare. forte diuerterat animū. ad alia:
vel loquebatur cum alio. eandem sententiam tenet Bartolus
in. l. j. ff. de autoritate tutorū. **S**ed: quid in premissis casu: si
34 testis in interrogatione dicit quod pecunia fuit enumerata pre
sente Joan. z Marti. tñ Joan. z Mart. interrogati dicunt se nō
fuisse presentes. Bald. in. l. iureiur. C. de testi. format hanc. q. et
sepe accidit maxime in causis criminalibus. z dicit qz si tale est
quid qz possit adaptare pñtie corpori z mētali: nunc valebit di
ctum testis p̄mi. quia vt. 2. dictum est testem dicentem falsum

Testium depositiones. Fo. xxxix.

bo testis negat se ita deposuisse eo. ti. de testi. Idem notati in addi. ad Bar. post eundem in. l. in exercendis. nu. vii. ver. quero an debeat credi testi. in apostil. in ver. quod sit rescriptum. C. de fide instr. Celsus.

C Si ex falsitate nemo leditur. Adde quid econverso: scz si aliquis patiat damnum corporis aut bonorum. Et vide plene tex. egregium. in. l. j. post pn. ibi: q vel falsum. et quod

debere puniri de falso: limitat Ange. verum in an. de testi. si testis dicat falsum per malitiam: vel sit sibi contrarius per astutiam et dolo sitatem: vbi autem testis deponit falsum per errorem: vel casum fortuitum: tunc non potest puniri: et est ratio: quia ad hoc vt quis dicatur committere falsum: requiritur dolus: alias non dicitur committere falsum. vt possit puniri. casus est in. l. nec

35 exemplum. C. de fal. Item habemus q quis non potest puniri de falso: dato q quis etiam falsum commisisset dolo: si ex falsitate nemo leditur. glos. est sing. in. l. damus. C. de fal. quam ibi sequitur Bald. eam notando plus dixit. Spec. in tit. de notorio crimine. in. §. decem. ver. si. q si testis interrogatur vtrum inimicus percussit seipsum: et respondet se nescire: si postmodum in articulo de voce et fama respondeat contenta in articulo esse vera: q

b in hoc testis non est sibi contrarius cu illud possit esse. videlicet quod nesciat veritatem illius percussoris: et tñ sciat famam esse: de hoc cu forte fama sit de falso. Idem tenet Bart. in. l. de mino-

36 re. ff. de questioni. **C** Quero consequenter quot testes requiruntur ad quicumq actum probandum. Breuiter respondeo: qd regula est: q duo sufficiunt: vt in. l. vbi numerus. ff. de testib. et in. c. omnium negotio. j. de testi. fallit vbi expresse requiritur in iure certus numerus requisitus in actu aliquo veluti est in testamento: vbi septem requiruntur. l. hac consultiissima. C. qui testa. fac. pos. vt etiam in codicillis et in donatione causa mortis quinq. l. ff. C. de codi. et sic de singulis: quod videri licet per discursum longum. Et sic cum duo testes faciunt plenam probationem: vnus facit semiplenam.

vt no. in. l. admonendi. ff. de iureiur. et not. glo. in. l. in bonafidei. C. de re. cre. et idem si causa sit criminalis fm prefatos doc. et est

37 cois snia. **E**t Causa autem magna dicitur fm qualitatem facti: et conditione persone: vna ca erit magna inter duos pauperes: q tñ censetur parua inter duos diuites fm Cy. in. d. l. in bonafidei. et Ange. in. l. sed si suscepit. eo. tit. in. §. liberti. et glo. de iudi. q iuramentum defertur scienti melius veritate: et si vterq tam actor: q reus pariter scient veritate: defertur legationi et honestiori: ceteris paribus defertur actori: q se introduxit semiplenam probationem fm doct. in locis preal. vbi aut p actorē nō esset introducta semiplena probatio: sed sola suspecta esset pro eo contra reum. tunc ad tale iuramentum nō denegatur: sed defertur iuramentum reo ad sui purgationem: et ita intelligit tex. in. c. si. de iureiur. et est tex. in. l. si. in. §. licentia.

38 C. de in. deli. cu alijs multis iurib. **A**tendite tñ q de natura actus p ei forma certus numerus testium requiratur veluti in testamento: qd p ei forma certus numerus testium requiratur: etiam si interne nerint pauciores: puta sex: ita q nō deficit nisi vnus nō potest deferri in supplementum iuramentum. ita dicit sing. Bald. in. l. j. C. de bo. pos. fm tab. et est ratio: qd cu certus numerus p forma habeatur: si de-

ibi posui in addi. ad dictum tex. in apo. ff. ad. l. corne. de sicca. quem ad hoc proposui alle. Cor-

se. sing. suis in h. testis. in ci. falsus testis i causa homici di. Celsus.

b Cū illis possit esse. Adde. d. panor. in. c. cū causam. ver si. sed circa predicta. et ibi in addi. dixi: ibi et per feli. in pu. de testi. vtrum ista depositio re-

feratur ad oēs articulos. an pō ad illos tñ de qbus deposuit ibi per eos: qui concludunt qd ad oēs. ideo tenuit Bar. in. l. de minore. §. si tormēta. h. quero quid si testis. quē hic all. Lās frā. ff. de qd ni. Celsus.

Camagra
Edicatur

Quid reg-
natur de
ut qz dicatur
em. h. re
labum.

Testum depositiones.

*quis nō pōt ēē re-
tis, et pars eodem
repre.*

a **Roga-**
ti. adde fe-
li. in. c. ij. §. d.
testib⁹. et qd
ibi dixi in
apostillis. et
do. Alex. de
imo. in cōf.
lxx. in. ij. par-
te.

b **C**etia si
nō sit verbū
rogat⁹. Tu
vide de hoc
plene qd po-
tuit in tract.
clausularā.
in clau. con-
tract. versic.
pñtib⁹ et. a
et versicu. et
rogatis. et
ibi quid im-
portet et ope-
retur in in-
stis dicta
clausula. b
Causa.

faciat unus testis: non est numerus determinatus: et sic vitiata
est forma. Itē in casu premisso videlicet in testamēto et in simi-
libus testes debent rogari a partib⁹: unde iurās in supplementū
nō pōt rogare seipsum cum idem sit testis: et eadem sit pars. Itē
tale iuramentum in supplementū probationis non potest defer-
ri quo ad legitimatōne personę. ita dicit sing. Ang. in. l. non so-
lum §. qui alieno. ff. de procura. unde si ego dico me procurato-
rem titū: et hoc probō per unum testem: non poterit mihi defer-
ri iuramentum in supplementum: quod est menti tenendum.
CAdvertat tamē iudex ne tale iuramentum deferat: si non est
petitum a parte opz enim vt pars sibi deferri petat iuramentum:
nec iudex debet se offerre ad deferendum tale iuramentum: vt
in. l. iij. §. hec aut. ff. de dam. infec. et poterit pars petere sibi defer-
ri tale iuramentū vsq; ad defensionem in causa: post autem mi-
nime. et iudex non tenetur deferre iuramentū. scz qñ est petitum
cōcurrentibus oib⁹ de quibus. §. et si non deferat poterit appel-
lari: qd teneatur deferre. probat text. in. l. in bonafidei. in verbo
oportet. C. de re. ere. q. omnia tractat pulcherrime Bart. in. l. ad-
monēdi. §. preallega. **E**t Quero vterius nunquid testis debet
esse rogatus: ad hoc vt faciat fidem. Respondeo q. non: vt in. l.
ad fidem. ff. de testa. fallit in quatuor casibus: scz in testamento
solutione debiti. cuius obligatio precesserat in scriptis. et in con-
fessione creditoris consentientis se recepisse tale debitum. Itē in
repudio in testamēto requiruntur septem testes rogati. vt in. l.
hac consultiſſima. in princip. C. de testi. In solutione autem de-
biti qd precesserat vel in confessione debitoris absentis sibi so-
lutū tale debitum requiruntur quinq; rogati. vt in. aut. rogati.
C. de testi. in repudio autē septē rogati. vt in. l. nullū. ff. de repn.
Extra hos quatuor casus non requirunt testes rogati. vt in. d.
40 l. ad fidem. vbi glos. ponit hos casus. **E**t Queritur in casu in
quo requiruntur testes rogati: nunquid presumuntur rogati
nisi dicatur. verbigratia: dicit notarius actū tali die talibus tes-
tibus presentibus et. nō dicit rogatis. nunquid presumuntur
rogati. in hoc articulo fuerunt opi. in contrarium. prima est qd
non: nisi adiciatur verbum rogatus. hanc sententiam tenet Dyn. et
Bar. in. l. sciendū. ff. de verb. oblig. Tandē tenet Cy. in. l. hac con-
sultiſſima. preallega. Idem quoq; tenet Abb. de rosa. in aut. ro-
gati. §. alle. q. qd testis sit rogat⁹: est vna solēntas extrinseca: q
nō presumit. vt in. l. quecūq; §. si a pupillo. ff. de publi. indic. tñ si
in instro appareat testes fuisse vocatos: q. dicatur in instro pre-
sentibus talibus adhibitis: et vocatis. tunc presumuntur rogati
q. omniū testū duo sunt genera: q. quidam sunt fortuiti: et qui-
dā rogati. vt in. l. ad fidem. comuncta aut. rogati. §. alleg. sed tales
testes vocati non possunt dici fortuiti: essent ergo rogati. Idem
dicit Alber. in aut. rogati. §. alleg. fuisse terminatum et practica-
tum. Diversum namq; est in tabellione: vt in. d. l. sciendū. et Al-
be. in. d. aut. rogati. qd presumitur rogatus. etiam si non sit vera-
bū rogatus. et est ratio: q. notarius nō pōt conficere aliqd in-
strumentum: nisi sit rogatus. vt in. §. nos autem. in aut. de tabu.
unde si non presumeremus rogatum: presumeremus ipsum de-

Testium depositiones. Fo. xl.

si quisque que coniectura non est capienda in dubio: imo cum in-
 ducatur delictum est obijcienda. vt in l. merito. ff. pro socio cū ne-
 mo presumat inimicorū salutis eterne: vt velit delinquere: vt in
 41 l. vlti. C. ad legem iuliam repe. **Sed** pone q testes noluerūt
 deponere dictum suum: nunquid possunt compelli? Respon. q
 sic: quia compelluntur p iudicium ordinarium: non autem arbi-
 trum fm Albe. ita notādū in l. si qñ. C. de test. nullam em habet
 arbitri iurisdictionē: cuius virtute posset compellere testes: sed
 solum habet notionē esse sibi commissum: vt in l. p̄tor. in p̄m
 42 ci. ff. de re iudi. **Sed** nunc quero consequenter t qualiter co-
 gantur testes testificari? Respondeo q per iudicē ecclesiasticū
 poterunt cogi per censurā ecclesiasticā: per iudicem autem secu-
 larem compelluntur. vt in l. iij. §. adhibere. ff. de tabn. expt. dico
 cogentur multis inducendo testibus. vt in l. i. §. quid. ff. de ven.
 in p̄i. vel pignoribus captis coerceant instar tutoris satisfacere
 nolentis. vt in §. sciendum. institui. de satisfda. tu. hec est senten-
 tia communis docto. nostrorū: scz Bar. Bald. Cy. & Albe. Ange.
 & ceterorum: vt in l. si quando. §. allegata. nec potuerunt testes
 qui noluerunt testificari compelli per detētionem in carcerem:
 ita quod incarcerentur: ita dicit text. ad literam in l. si quando.
 p̄allega. in litera ibi: non incarcerari custodia detrudū: ideo
 etiā Alberi. in dicta. l. redarguit etiam quosdam imperitos as-
 sessores incarcerantes testes nolentes testificari: qui male fa-
 ciunt: solent namq statuta hodie providere contra testes testifi-
 cari nolentes: vt compellantur realiter & personaliter: vnde vir-
 tute dicti statuti possunt incarcerari tamen electo vno reme-
 dio compellendi dictos testes: puta quod compellitur realiter
 testis pignora capiendo: si tale remedium est sufficiens et ple-
 ne succurratur: nō tamen recurri potest ad aliud: puta ad incar-
 cerationem: que permittitur ex forma statuti. ita intelligit An-
 gel. & glo. in l. qui restituere. ff. de rei vendica. si autem vnum re-
 medium non plene succurrerit: tunc potest ad aliud recurri se-
 cundum Angelum in dicta. l. qui restituere. et ideo cogitur te-
 stificari etiam si esset viator: transiens per civitatem ad alium
 locum. nam potest per iudicem cōpelli testificari secundum Al-
 beri. qui ita tenet in l. si quando. p̄alleg. quod etiam Galeo-
 tus in sua margarita. **Attende** tamen quod predicta reci-
 piunt fallentias: nam sunt aliquę persone p̄uilegiatę: que non
 possunt compelli testificari: veluti attinent vsq ad septimum
 gradum. gloss. est singula. in l. si femina. C. ad turpillia. quam
 gloss. ibi sequitur Angel. idem tenet Joan. de imo. in c. delictorū.
 ram. j. de testi. cogen. Item affines/locus/et ceteri: de quibus
 in l. lege iulia. ff. de testi. he enim persone non coguntur testifi-
 cari: nisi velint: persone tamen que non admittuntur ad testi-
 monia ob reuerentiam eorū contra quos producantur: non
 admittuntur ad testimonium: etiam si velint: velut filius con-
 tra parentes: libertus contra patronum. argu. in l. quos prohi-
 bet. ff. de posthu. et in l. aduersus. alias incipit libertorum. C. de
 testi. ita tenet Joan. de imola. in c. delictorum. et ceteri docto.
 in l. parentes. C. de testi. he tamen persone compelluntur testi-

a **Ecce**
 parētes. Vi
 de Felinus
 in c. super.
 j. de testi. in
 fi. vbi etia
 quid de fi-
 lio spiritus
 h.

attēdes.

Testium depositiones.

In causa criminali.
Tu fac ad hoc propositum regulam affirmativam secundum Bar. Soci. in suo tractatu. reg. cccvii.
qd in causa criminali ne mo puniatur: cogit testificari et in foro canonico. ut est ter. gl. r. doc. in c. dilectus. ubi posui post Paul. de testi. co. gen. et not. Inn. in c. j. eo. ti. et in c. super eo. ti. a quod limitatur. fallit. ut p. soci. ubi s. Celsus. b. An lit. pre. Ita est cois oiz docto. ut opt. in b. locis p. istuz alleg. et in c. veritatis. d. do. et cotu. q. th. re. admit tit fallitias xii. quas ponit bartho. Soci. in suo tractatu. fall. re. ccclii. in ci. li. te non pre. Celsus. c. Conte sta. addo do. alex. d. imo. in p. sit. cc. in

carum si aliter veritas haberi non possit secundum Guil. de suza. in d. i. iulha. secundum Anto. de butri. et Joa. imo. in d. c. dilectorum. Ratio est ne veritas occultetur: que occultatio inducit peccatum mortale.
Et notat q. inter istas personas privilegatas sunt etiam clerici: q. non possunt compelli testificari: nec coram iudice seculari: nec coram iudice ecclesiastico: nisi veritas aliter haberi non possit. glo. est in c. super eo. j. de testi. cog. alia glo. est in c. statuendum. q. q. vi. hac sententia tenet Hosti. in summa. ff. de testi. s. j. eadem secut. Jo. de imol. in d. c. dilectorum. **Et** sed modo stat difficultas quis debet probare non posse aliter haberi veritatem: debet ne probare producens testes aliter non posse haberi veritatem: an adversarius seu testis: q. est producendus debet probare aliter posse habere veritatem. Anto. de but. et Dama. in d. c. dilectorum. quos sequit. ibidem Joa. de imo. concludunt producentem testes probare debere veritatem aliter haberi non posse: quando una persona ex istis privilegiatis petitur debere compelli. Et ratio est: q. iste persone habens ius fundatum pro se: et intentionem suam fundatam a iure: q. debeat tales personas non posse compellere si modo producens testes dicat aliter veritatem haberi non posse. hoc debet probare ipse: quia istud est fundamentum sue intentionis: super quo se fundat debet probare. q. negatuna proposita pro suo fundamento intentionis semper debet probari per proponentem. ita dicunt docto. sing. in c. super his. j. de accu. Et idem Bar. in l. in hoc iure. ff. de verbo. oblig. et ter. in l. quid ergo. ff. de quibus cau. ma. In causa criminali an possint testificari et compelli: fuerunt circa hoc octo opi. de quibus plene in c. dilectorum. prealle. ubi recitat. una distinctio Joa. cal. longissima: quam refert Jo. de imo. in d. c. dilectorum. in fi. ideo in hoc plus non insisto. **Et** Quero ulterius nunquid testes possint quando documtus produci: hec questio potest intelligi dupliciter. Primo an ante possint produci testes incipiendo. **Secundo** usq. ad quem terminum et an sint aliqui termini exclusivi productionis testium.
Circa primum sit res. testes ante lit. conte. non possunt produci: sed possunt bene post. hec est sententia communiter omnium docto. Barto. in l. de etate. ff. de mino. Jo. an. Innoc. et Anto. de bu. et Jo. de imo. in c. quoniam frequenter. s. ut lite non conte. et est ratio: q. testes non producuntur ad finem instruendi iudicem: sed ad finem faciendi fidem iudici de deductis in iudicium: sed in iudicium non deducitur res deducta: nisi post lit. contestata. ut in l. non potest videri. et in l. solemus. in p. nci. ff. de iudi. et im. possibile est facere fidem iudici de re anteq. sit deducta in iudicium: quia oportet q. adsit res de qua habet cognoscere iudex. hec regula fallit quando testes producuntur ad perpetuam rei memoriam: quia tunc possunt produci ante lit. contestata. secundum q. dicit. j. ideo sunt facienda duo membra. unum ex parte actoris. aliud ex parte rei. **Et** Quero itaq. ex parte actoris vtrum actor possit producere testes ad eternam rei memoriam ante lit. contestata. Circa hoc facio duas regulas. prima sit affirmativa: scilicet q. actor ante lit. conte. potest producere testes: quando timetur de eorum morte: vel de eorum absentia sabitanea: et in eius potestate non

Testium depositiones Fo. xlv.

Nate nō est agēdi. hanc regulā ponit Innoc. in. c. significavit. de test. 7 Ang. in aut. test. §. si. Et hac regula sequit̃ q̃ si nō timeret de morte testiu: vel de eorū absentia: q̃ actor: non possit pducere testes ante lit. conte. Scđo sequit̃ ex hac regula qđ etiā si timeatur de morte testiu actor pōt pducere testes ante lit. contest. qz non est in eius potestate agēdi: cū vero sit debitū in diē: vel sub conditione non potest agere ante diē vel conditionis euentum. vt in. l. i. in fi. ff. quando dies vsusfru. leg. ced. Tertio sequitur ex hac regula: q̃ si pēdet ex arbitrio alteri? an actor agat: qđ actor poterit testes pducere ante lit. contest. ita tenet Ange. in. d. §. si.

- 48 ¶ Scđa regula negatiua sit ista: actor nō pōt pducere testes ante lit. cōte. ad eternā rei memoriā: si est reus presens et timet de morte testiu. Hec regula fallit si reus comparuerit et opponat exceptionē que impediatur lit. cōte. nā tūc pōt pducere actor testes ad ppetuā rei memoriā: qz cum talis exceptio rei inducat merā lit. conte. pinde est ac si actor nō haberet potestātē agēdi: quo casu reuincimus in primā regulā affirmatiuā. Scđo fallit vt dicebam. §. qñ agere ex parte actōis depēdet ex alieno arbitrio: nā tunc possunt produci testes ante lit. contest. hec sunt ex parte actōis. ¶ Ex parte autē rei sit affirmatiua. i. vtrū reus possit testes pducere ante lit. conte. facite duas regulas. prima sit affirmatiua: vbi reo cōpetit exceptio: que nō habet vim actōis vt est pprie natura oim exceptionū semper ante lit. contest. etiā si non timeat de morte testiu pōt eos pducere: vt est text. in c. significavit. 7 c. abba. de test. ratio est: quia nō est in potestate rei qñ conueniat: vt in. l. pure. §. si. de doli except. 7 hoc ibi tenet Ang. in. d. §. si. vbi etiam determinat id quod. §. dixi ex parte rei poterunt publicari dicta testium etiam ante lit. conte. 7 ita dicit seruari communiter alleg. Innocen. ita tenentem. in. c. significavit. §. allega. secus dicit Ange. in. d. §. si. quando testes producuntur per actorem ante lit. contesta. quia non publicabuntur: imo reservatur publicatio testium prope sententiam ante conclusionem in causa proinde ac si recepti forent lite contesta. ita no. Barto. in. l. iij. in. §. p̃etor. ff. de damno infec. vbi tradit istaz materiam testium examinandorū ante lit. conte. ad eternam rei memoriā: sed non ita plene: et ita clare secūdm Inno. publicatio testium aliter fiet hoc modo: quia citabit aduersa pars ad videndum fieri publicationem: et siue venerit/ siue non: fiet publicatio hoc modo: quia iudex interloquitur fidem adhibendam esse talibus testibus. Et postea notarius pōt dare copiam partibus. Ita tenet Innocen. in. c. significavit. et Ange. in dicto §. si. nā. tales tamen testes non p̃iudicabunt alie persone: nisi illis presentibus: contra quos recepti secundum p̃efatos doctores vbi. §. et mirum: quia alia persona non est citata ad videndum iurare testes tales. ergo &c. Attendendum tamen est: quod licet dicta testium producta per actorem nō sint publicāda ante lit. contest. possunt tamen vtraqz parte consentiente publicari secūdm Innoc. in dicto. c. significavit. ¶ Secunda regula ex parte rei sit negatiua et talis: reus cui competit exceptio per modum actionis non potest pducere testes ante lit. contesta.

practica Lauranci.

iq. gre. vbi ponit i isto casu sufficit citatio ad domum. et feli. in. c. cū l. et. a. de re iudica. ibi. idem in testibus. 7 d. Barto. soci. in cons. ccs. rliij. inap. considerata ver. iij. contra cum testem. in. q. parte.

Testium depositiones.

ad eternam rei memoriam: ut in actore dicimus veluti in excep-
 ptione non nume. pecu. ratio huius regule est in promptu: quia
 quando reo competit exceptio per modum actionis in potestas
 te sua est quando eam opponat. ut in aut. hanc querelam. C. de
 non numera. pecu. **C**irca predicta quero quoniam producantur te-
 stes ad perpetuam rei memoriam ante lit. conte. an quid ad-
 versarius debeat personaliter vel ad domum citari. **D**en. in l.
 iij. §. qui absens. ff. de dam. infect. tenet quod citetur personali-
 ter. et Cyn. in aut. si dicatur. C. de testi. tenet etiam quod cite-
 tur personaliter. **J**oan. and. autem in quadam disputatione te-
 netur contrarium: hec eius opi. probatur directe ad literam. in c.
 quoniam frequenter. in princip. ut lit. non conte. **B**arro. autem
 in l. iij. §. pretor. §. alleg. facit unam suam distinctionem distin-
 guendo et quia eius distinctio mihi non placet: ideo eam referre
 non curro. et ideo Angel. in dicto §. placuit. sequitur sententiam
 Innocen. optime loquentis: qui voluit partem adversam perso-
 naliter citari debere. et hoc per text. in dicto §. si in verbo moni-
 tum: et hoc verum secundum eum: nisi oporteret citari personaliter. in-
 curreretur maximum prejudicium: quia tunc sufficiat citari ad
 domum. ita dicit Innocen. in c. significavit. hoc opi. placet Ange-
 lo. et dicit esse equam in dicto §. si in. et ideo si adversa pars non esset
 in civitate sed esset in villa: deberet citari personaliter: quia hoc
 non est magnum prejudicium. Si autem adversa pars esset de-
 netus in longinquis partibus: ita quod eius spectatio esset on-
 biosa: tunc sufficeret citari ad domum solite habitationis. **C**um
 non omitto quod dicit Angel. multum eleganter sequens Inno-
 cen. et Joan. andr. in dicto. c. quoniam frequenter. ut lit. non conte.
 et quod in causis summaris matrimonialibus et spiritualibus
 veluti est absolutio a iuramento: quod quis interposuit de non
 repetendo pluras possunt produci testes ante lit. conte. quia in
 istis non requiritur lit. pte. **I**dem est in excep. emergente ante lit. co-
 te. quoniam super illis poterunt produci testes: cum super illis non
 contestetur lis. **I**dem tenet Ang. in d. §. idem **A**lb. in d. aut. si dicatur. idem
 Bar. in l. de etate. ff. de minor. et ideo si altera pars opponit co-
 tra iudicem: quod non est iudex competens: super ista exceptio-
 ne possunt produci testes: vel si altera pars oponit contra alte-
 ram ante lit. contes. quod non potest stare in iudicio: quia infa-
 mus: vel quia minor: super talibus exceptionibus possunt pro-
 ducere testes ante lit. conte. **C**liso de vno termino excludens
 te probationes testium: videlicet termino procedente lit. conte.
 nunc restat videre de illis alijs terminis testium producendo-
 rum excludens: et inter alios. inq. inuenio opportunos: et frequen-
 tatos quotidie ex quibus excludantur testium productiones.
Primus est didicisse testium testificata. Secundus est publica-
 tio testium. Tertius est numerus productionum. Quartus est
 in causa conclusio. **C**irca primum quero: quando quis dici-
 tur didicisse testificata. **R**espon. quod quis dicitur didicisse testi-
 ficata quando habuit penes se librum attestationum: et legit
 illum et diligenter est percunctatus: vel per alium sibi legi fecit
 vel si adversario suo recepit attestationum informationem: si

Attesta-
 tionum. Si sit
 hō solera ut
 p. Feli. in c.
 constituitur. et
 ibi dicitur fa-
 post. ad pa-
 nor. post eū
 au. et apo.
 in h. penes
 partē. et i. c.
 ultra tertiam
 §. de testi. et
 d. Alexā. de
 imo. in cōf.
 lxx. iij. pte.
 et in p. c. j. j.
 par. et pau.
 de ca. l. p. r.
 inci. clarum
 est in iure.

Testiū depositiones. Fo. xliij.

- Idem diligenter intellerit: vel p̄p̄terit procurator: vel aduocatus: hec probantur ad litteram in §. quia vero. in aut. de testi.
- 94** **E**t ex quo sequitur q̄ si quis perfunctorie vel cursorie discerneret per librum attestationū. non diceretur didicisse testificata nisi diligēter fuisset percunctatus: et illas intellerit s̄m Ange. in d. §. quia vero. et sic oēs doct. concludūt per d. §. quia vero. p̄ealleg. non admitti testes postq̄ quis dicatur testificata didicisse: licet huius snie obsteret. in l. officiū. ff. de rei ven. vbi admittuntur probationes: postq̄ actor suam intētiōē monstrauerit. Similiter ob eadē rōne l. exceptionem. C. de proba. s̄m doct. resp. q̄ postq̄ didicit quis testificata: etiam post publicationem testium admittitur probatio p̄ instrumenta: et sic loquitur. l. officiū. §. alleg. Ratio est: q̄ nullas est timor subornationis legisse p̄ductionē instrumentorū. Ad l. exceptionē: r̄ndet q̄ post publicationem attestationū sup̄ intentione actoris: et sic postq̄ didicit testificata p̄t reus producere testes super sua exceptione. et ita tradit p̄ sua doctrina Jo. and. l. de testi. quod est intelligēdum s̄cūm Ang. tamen intentio rei non est directe contra intentionē actoris: verbigratia: actor probat. et ex causa mutui: reus opponit excep. pacti de non petendo: et sic exceptio solutionis tūc poterit reus producere testes super sua exceptione. vbi autem intentio rei esset directe contra intentionē actoris: non p̄t reus producere testes super sua intentione directe contraria. Exemplum: actor petebat. et ex causa mutui: reus opponit exceptionē q̄ nunquam publicatis attestationibus actoris super articulo q̄ mutauit illa. et publicatis illis non audietur reus volens producere testes super articulo suo: videlicet qd non mutauit ita concludit Ang. in d. §. quia vero. nō pretermittendo vnum: qd si iudex examinatos testes aliquem ex capitulis porrectis: de lo vel negligentia omiserit: qd etiam publicatis attestationibus poterunt testes produci super. c. omisso. text. est in. c. per tuas. l. de testibus. nec mirum: quia super capitulo illo non dicuntur publicate attestationes neq̄ didicita testificata. **E**t p̄terea est aduertendum q̄ etiam post publicatas attestationes et post q̄ didicita sunt testificata p̄t iudex ex officio suo compellere testem. vt aliquid addat: vel aliquid aliud deponat. Ad instantiam autem partis hoc nō licet: nisi in hoc solum vt reddat causam sui dicti: vt est gloss. singu. in dicto. §. quia vero. immo plus
- 95** secundum Albe. in l. solum. C. de testi. **I**udex officio suo etiam post publicatas attestationes potest testes non sufficienter examinatos retrō examinare: vt in. c. cum clamor. ^a infra de testib. bene verum est postq̄ testis dictum suum perfecit sponte et de per se potest iterum incontinenti redire: et deponere anteq̄ sit locutus cum parte s̄cūm Angelum: in dicto. §. quia vero.
- 97** **E**t nota quod vbiq̄q̄ testis redierit ad instantiam partis vel sponte de per se ex officio iudicis debet iterato iurare: nec primum inramentum sufficit. ita singulariter dicit Innocē. l. de testi. in. c. fraternitatis. hec omnia vera sunt in eadem instantia.
- 98** **E**t Quero nunquid attestationes facte in vna instantia poterunt produci iterato in alia instantia super illismet capitulis

In. c. cum clamor. Et ibidem vide Feli. et adde Fraci. aret. l. l. ij. de dno bus reis.

Testium depositiones.

lis: verbigratia. compromissum est factum in arbitros: recepti sunt testes: partes recedunt a compromisso: postea litigatur coram iudice. nunquid iterato possunt produci testes super eisdem capitulis super quibus fuerunt recepti coram arbitris. Dicite quod illa pars per quam fuerunt producti si velit: poterit desiderare adhuc ut testis deponat: ut in. c. fin. de testi. Si autem non velit: tunc si tales fuerint recepti coram iudice: tunc in qualibet alia instantia faciunt fidem: ut in. l. gesta. C. de re iudic. Si autem isti testes recepti fuerint coram arbitro vel arbitrato: et pars contra quam producti sunt veller eos adhuc examinari: hoc fieri debet si autem nolit tunc si conuentum est inter partes ut stetur illis attestacionibus standum erit. et si conuentum est ut non stetur: tunc non stabitur si est conuentum: et testes sunt mortui faciunt fidei: alias si vixerint erit in electione eius contra quem sunt producti: utrum velis iterato examinari si voluerit faciunt fidem. hoc probatur in dicto. c. fi. C. de testi. hoc procedit quando ille instantie fuerunt ex eadem causa: et inter easdem personas. Si autem ex diuersa causa et inter diuersas personas: tunc non faceret fidem: hec est doctrina Ang. in dicto §. quia vero. que probatur in dicta. l. 59. fina. ¶ Item predicta non procedunt in causa appel. sed in causa appellationis dicite et statim dicam cuius occasione teneo quod: nunquid in causa appellationis admittantur probationes super capitulis antiquis? cause principalis: in qua fuerunt publicate attestaciones. Cuius opinio legistarum tenet quod in causa appellationis super eisdem capitulis antiquis vel oino contrariis vel super conneris possunt produci attestaciones: non autem super nouis conneris: quod sunt unpertinentia. hoc probatur: quod causa appell. est causa diuersa a causa principali: ut no. in. l. ita demum. C. de procu. et licet publicate sint attestaciones in causa principali: non sunt publicate in causa appellationis. ¶ Secundo mouentur per tex. in. l. eos. §. i. C. de temp. app. Canoniste autem tenent contrariam sententiam: videlicet quod in causa appellationis non admittantur testium productiones super eisdem capitulis: vel contrariis oino vel super nouis conneris: sed solum admittantur super nouis dependentibus ab antiquis conneris: mouetur ratio inconuincibilis: cui non possunt legiste respondere quod ratio productionis testium post publicationem attestacionum est timor subornationis. ita vendicat sibi locum timor subornatio. in causa appel. sicut in causa principali. Sed certum est tamen legistas quod in omni causa principali post publicationem attestacionum non admittuntur testium productiones super antiquis capitulis vel oino contrariis: vel nouis diuersis sed solum super nouis dependentibus ab antiquis: ita volunt legiste p. l. §. alleg. et etiam aliquid tenet Bal. in. l. officium. ff. de rei vendi. qui dixit post publicatas attestaciones potest nona exceptio opponi: et sic nouum capitulum pertinet: et hoc probatur etiam in. c. fraternitatis. §. de testi. Secundo mouetur canoniste per tex. ad litteram in cle. testibus. de testi. ubi est tex. in causa appel. cum subest timor subornationis non possunt produci testes super eisdem capitulis vel oino contrariis: per quam cle. ego teneo opi. canonistarum. Et dico etiam quod in foro seculari eorum opi. est seruanda ea ratio: et quotiescunque super

¶ Super capitulis antiquis. Tu vide de hoc pañ. et doc. in. c. p. duas et ibi magistraliter s. fe li. ponentes multas limitationes. de testi. et Bar. soz. in suo trac. fallen. re. cccclij. Celsus.

Testiū depositiones. Fo. xliij.

uno articulo est opi. inter legistas debemus stare decisioni iuris cano. vt determinat Inno. in. c. i. de ope. no. nūtia. 7 Raph. in. l. p̄scriptiōe. C. si contra ius vel vti. publi. Sed sic estq. inter legistas est opi. 7 est cōs. sententia canonistarum in contrariū: vt

- a** dicitur: stabim⁹ ergo decisioni de. testibus. de testi. s. allega. que determinat in opinio. cano. 7 et ita est de iure nec aliter potest dici: tamen opinio legistarum seruatur in foro seculari: cano. 7 nistarū in foro ecclesie. ¶ Quero infra premissa nūqd post publicationem attestationum possunt produci testes super nouis articulis: qui includuntur in antiquis. dicite q. aut non articuli includuntur in antiquis ex vi probationis 7 facti: aut nec vi facti: nec vi probationis. Si vi facti 7 probationis: tūc non possunt admitti p̄bationes. Exēplū: produci testes sup. x. anno p̄scriptiōis talis necessitate facti 7 probationis includit titulū non esse probatū: 7 sunt testes publicati super p̄scriptiōe nunc volo facere capitulū de titulo nanquid possum producere testes? certe non fm Ange. qui ita nota. in. d. s. quia vero. Si autem vi facti: 7 tūc bene admittuntur. Exemplum. produco testes super mutuo. mutuū de facti necessitate continet locum: sed de necessitate probatio non requiritur quod in mutuo probetur locus. Si voluero articulum facere de loco: potero producere testes eodem modo super nouis articulis licet non includatur sub antiquo de necessitate facti nec probationis. Exemplum quis capitulat de descriptione. xxx. annorū: que non requirit titulu: volo post publicatam attestationem articulare de titulo pos. ista est
- 3** doctrina pulcherrima Ang. in. d. s. q. vero. ¶ Et Quero vltcrius nanquid post publicatas attestationes possim redarguere testes de falso. dic aut testes redarguuntur de falso propter corruptionem pecunie: 7 tūc possum. ita tenet Jo. an. in. de. testibus. p̄allega. 7 Inno. in. c. cām. s. eo. 7 sequitur Anto. de ma. 7 est ratio q. sicut sententia venalis est nulla: vt in l. venalis. C. quādo p̄ono. non est neces. ita 7 dictum testis corrupti est nullu⁹ valoris: modo nos habemus regulā. q. vbi dictum testis est nullum q. etiam publicatis attestationib⁹ admittuntur testes super eisdem capitulis: ita dicit Jo. an. in. d. de. testib⁹. 7 glos. in. d. c. causam. 7 Bart. in. aut. qui semel. C. de proba. Et idem si publicatio testium fuerit nulla. puta: quia pars non fuit citata ad publicationem fm Bart. in. aut. at qui semel. 7 Jo. de imo. in. c. fraterni tatis. ¶ tamē licet dicta publicatio fuerit nulla si pars didicerit testificata repellit a productione testium non ex capite publicatiōis: sed ex capite: q. didicerit testificata fm Bar. in. d. aut. at q. semel. tñ vbi facta est publicatio testium parte inscia: 7 citata vel inuita p̄stādo ius suum sibi solum esse producēdi testes. Et q. nō vult attestationes addiscere poterit pars testes p̄duce re nō obstante publicatione testiū fm Jo. an. in. d. de. testibus. 7 Bart. in. d. aut. 7 Jo. de imo. in. d. c. fraternitatis. Aut q. vult redarguere testes de falso: q. dixerunt falsum: 7 tūc aut vult per indirectū: 7 pōt. ter. est in. c. ex tenore. j. de testi. Aut p̄ directū et tūc nō pōt regulā q. est: q. publicatis attestationibus nō admittuntur testes: ista est distinctio Joā. an. in. d. de. testibus. quam

a ¶ Scōm opin. cano. nistarū. Si vis videre in cōtrariū cautelā. v. de Ant. Cor. se. sing. suis in versū. testis incipit. cautelā. nō nam habes Celsus.

b ¶ In ca. fraternitatis. Et ibi dē vide s̄fē. l. vbi late 7 nota.

¶ ij

Testium depositiones.

§4 sequitur Ang. in d. §. quia vero. Et dicitur quis redarguere testes de falso hoc modo per indirectum quando actor dicit se mutuasle tino. x. tali die: et pars aduersa producit testes qui dicant: quod illo die actor erat in loco longinquo: ita quod non posset mutuasle illo die in illo loco in quo dicit. Dicitur autem per directum quando actor probauit de legitimitate et reus vult probare de corruptione: vel actor de sanitate: et reus de infirmitate vel actor articulat de presentia: reus de absentia et ista sunt exempla Jo.

and. in d. de. de testibus. Et Quero de secundo termino exclusio an sola publicatio testium repellat a productione testium. In hoc fuerunt diuerse opinio. glo. in c. constitut. et. u. et in c. fin. §. de testi. tenet quod non. sed requirit quod didicerit testificata. Bar. autem in d. ant. qui semel. tenet quod publicatio sufficiat. Angel. autem in d. §. quia vero. videtur inclinare cum glos. et cum Jo. de imo. in c. fraternitatis. et refert opi. Jo. de imo. Anto. de but. qui dicit requiri tertiam productionem. ad hoc ut repellatur quis a productione testium. Joan. and. in de. testibus. et c. constitutus. de testibus dicit: quod ubi est facta publicatio parte in scia vel inuita et non consentiente: et idem si absente. sed citata: ita quod non presumatur didicisse testificata possunt adhuc produci testes non obstat publicatione. et ita Jo. and. intelligit glo. in d. c. constitutus. Si autem est facta utraque parte presente et consentiente: et tunc sola publicatio sufficit: et repellit quem a productione. et ista est tenenda in quam videtur inclinare Barto. in dicta ant. et Jo. de imo. in c. fraternitatis. Et idem si pars est presens publicationi. et protestetur ius sibi saluum esse producendi testes: et non consentiat publicationi: imo dicat se nolle didicisse testificata potest adhuc testes producere. secus si consentiret publicationi: et facere dictam protestationem: quia protestatio est contraria iuri: ideo non releuat sui Jo. de imo. in d. c. fraternitatis. Si tamen post publicationem testium attestaciones essent deperdite: adhuc admittunt testium productiones: ut est text. in c. si. eo. titu. Et Punc venio ad tertium terminum scilicet ad materiam productionum. Et Quero primo: quot dilationes possint dari ad productiones testium. de istis dilationibus plene dixi §. in materia dilationum. tunc quo ad propositum dicite quod prima secundum et tertia dilatio datur sine aliqua cause cognitione: quarta vero non sine solennitate: de qua in d. §. q. vero. §. alleg. et c. ultra. iii. §. de testi. non intelligo tamen de dilatione in presenti materia per verb. sonat. sed per examinationem: quod trina examinatio concedatur sine aliqua cause cognitione et quarta seruat debita solennitate: que est talis: scilicet quod iurabit producens testes non per dolum vel machinationem velle facere hanc productionem testium. Item quod non inspererit neque perlicitatus sit dicta testium per se productionum: neque per aliam didicit. et poterit venire: quod una dilatione data. x. dierum fierent: puta produci in primis duobus diebus duos testes: et feci iurare et examinare. Item in alijs duobus diebus produci duos alios et feci et c. Elapsis illis sex diebus et seipsum volo producere duos alios testes durante dilatione data non audio: nisi seruata solennitate de qua. §. seruata audire.

Et Testis. a
vide do. Ale
ra. de imo. i
§. i. c. p. to
u. in. y. par
te. et in c. o. s.
lxxvii. in
iii. p. et in
c. o. s. lxxvi. i
§. parte. vbi
quid in or
te periti: et
quid in cau
sa criminali
et quid in ci
uili. et Fir
ma. i. fno an
reo reperto
rio. in versi.
testes post
publicationem
vbi lausit
ma.

Et quor
ta. An et qñ
fit concedē
da qñra vi
des. et in. c.
in causis. et
l. c. ultra ter
tia. §. de te
sti. Celsus.

Testium depositiones. Fo. xliij.

Et si dictos testes fecero examinare et sic facta fuerit quarta examina-
tio: si in eadem dilatione nondum finita volo producere
alios testes nullatenus possunt audiri. et hic totum causatur ab
examinatione testium et sic multiplicitas examinationum exclu-
dit testium productiones non autem numerus dilatione ex hoc
propter presumptionem legis que presumit: quod propter multipli-
citatem examinationum producens didicerit testificata. unde si
data dilatione. et dierum in primo die produxi quatuor testes: et eos
feci iurare. et secunda die alios duos produxero: quos similiter
fecero iurare. In quarto alios produxero quos similiter fece-
ro iurare non obstantibus quatuor productionibus etiam au-
diatur et sic non numerus productionum sed examinationum facit
77 repelli. Et tunc tamen quod si in prima dilatione testium et exami-
natione viderit iudex et cognoverit sufficere esse numerum tes-
tium productione non debet aliam concedere: imo refrenare
debetur: quia ad iudicis officium spectat refrenare multitudinem
testium. ut in .c. significasti. i. de test. ita dicit glo. not. in .c. in cau-
88 sis. i. de testi. Sequitur quartus terminus exclusio testium
a scilicet conclusio in causa. Queritur itaque quid post con-
clusionem in causa admittatur probatio pro cuius intelligen-
tia premitto quando dicatur conclusum esse in causa: et breuiter
conclusum esse in causa dicatur quando renuntiatum est alle-
gationibus facti et iuris. ita dicit glo. in §. quia vero. in verbo
conferunt. Et idem. Ang. et Inn. in .c. pastoralis. §. de ca. pos.
et pprie. hoc viso respondeo ad quesitum nostrum: pro eius res-
ponsione est distinguendum si Innoc. aut renuntiatum est
in causis probationum generaliter super tota causa: tunc non
obstante tali renuntiatione adhuc possunt produci testes. Aut
est facta renuntiatione specialiter super vno articulo: tunc super
illo articulo non possunt admitti probationes. ita dicit Inno-
cen. in .c. cum venisset. i. de proba. quem sequitur Ange. in dicto
§. quia vero. plus dicit Innocen. in dicto. c. quia si est renuntia-
tum probationi in causa principali super vno articulo dicitur
etiam esse renuntiatum in causa appellationis: et sic non habet
locum regula vulgaris quod in causa appellationis non proba-
tum probabo. ut in l. per hanc. §. allega. Si autem est renun-
tiatio facta generaliter in causa principali bene fieri possunt
59 probationes in causa appellationis secundum eundem. Et ex
quibus sequitur a maiore rationis: quod si in causa facta es-
set renuntiatione generalis nec specialis: quod possunt recipi tes-
tes: nisi sit aliqua causa prohibitiva: puta quia didicerit testi-
ficata vel publicationem testium super illo articulo secundum
quod §. dixi. et per hoc infert Ange. in dicto §. quia vero. si quis
fecerit fieri quartam examinationem non seruata solennitate
de qua §. non vatebit dictum testium: nisi interuenit alia cau-
sa prohibitiva: puta renuntiatione probationum et simi. Not. tamen
70 quod renuntiatione facta per alteram partem tantum non nocet al-
71 teri. glo. est singul. in aut. inbem. c. de iur. Et ex predictis con-
stat quinque terminos esse conclusionis productionis testium: sci-
licet publicatio: renuntiatione: probationum conclusio in causa
¶ in

a Et proba-
tio. In qd
casib' post
clusum in
ca admittā-
tur probatio-
nes. vide se-
li. l. cad pe-
titiones. de
accusa.

*pro diuina
et adclu-
sionem causa.*

Testium depositiones.

sufficiens numerus testium: hoc fallit in causa matrimoniali: quando tractatur de matrimonio separando. hi termini probantur in. c. de testi. in fi. j. de testi. numerus examinationum probatur in. c. in causis. et in. c. ultra tertiam. de testi. Quintus terminus est videlicet testificata. et probatur illud in. §. q. in aut. de testi. adde. §. dictis. quod licet regula sit: quod post publicatas attestaciones non admittatur productio testium: hoc fallit in causa matrimonii: quando tractatur de matrimonio separando. quo casu etiam publicatis attestacionibus admittuntur testes super eisdem capitulis. vel omnino contrariis. ut est textus in. c. series. j. de testi. Et est ratio: quia sententia in causa matrimonii nunquam transit in rem iudi. ut i. c. lator. qui filij sint leg. et in. c. fraternitatis. de frigi. et malefic. unde si post sententiam admittuntur probationes per testes: multo magis etiam publicatis attestacionibus possunt produci testes in causa. ubi fertur sententia de consilio periti

72 si in arte sua. Et per hoc ego dico magis generaliter: quod in omni casu in quo sententia non transit in rem iudicatam: veluti sententia lata de consilio peritorum in arte sua: ut voluit Anto. de but. et Joan. de imo. in. c. ppositi. de probat. semper publicis attestacionibus possunt

73 produci testes. Aliud subiungo etiam meum tenendum: quod etiam post publicationem testium possint admitti testes super eisdem capitulis: vel omnino contrariis: quod simul cum eis producat instrumentum eorum: nam illos testes. istud est dictum singulare. An. de bu. in. c. series. per alleg. quod multum placuit ibidem Jo. de imo. et probatur i. d. c. series. secundum unum intellectum. Exemplum ut cum est questio de matrimonio: quod altera pars probavit coniunctionem sanguinis esse in quarto gradu hoc modo ponendo Petrum et Bertam in gradu et sic fratrem et sororem si adversa pars publicatis attestacionibus produceret testes deponentes nullam fore consanguinitatem in gradu prohibito. et ex altera parte. produceret instrumentum in quo apparet: quod Petrus et Berta in aliquo contractu nominati sunt avus et neptis. Addit Jo. de imo. predictis alium terminum. et sic fertur sed quoniam est datus terminus ad producendum testes. nam elapso termino amplius produci non possunt: ut in. c. fraternitatis. j. de testi. tamen hoc non est indistincte verum: quia in mo post terminum datum ad producendum testes possunt adhuc produci. et valet dictum eorum. ita tenet Cy. et Ja. de are. l. i. si ea. C. de accu. pos. vel non. et ipse. Jo. de imo. hoc tenet i. c. licet. §. eo. sed nisi istis adversarij factum sit deterius. ita dicunt prefati doct. et bene: nam si mortui essent testes elapso termino dato per quod potuissent reprobari testes producere volentes tunc non admitterentur tales testes. immo potius concludunt de. de ro. conclusionem. iij. quod in causis beneficiaribus et summarijs post terminum datum ad probandum indistincte admittuntur testes. et sic non est exclusio indistincte ut ex predictis patet. Adversariis tamen ad unum notabile verbum Bart. quod

74 ponit in aut. at qui semel. C. de probat. quod etiam publicatis attestacionibus possunt produci testes super contrariis capitulis. quando quis simul et semel dictum testis reprobat: et eius personam. Exemplum: dicit testis. tunc possedisse. xij. an. pars contra quam producit talis testis dicit quod iste testis non est. xij. anno. et ad hoc producit testes ecce quod hi reprobat dictum testis. et eius personam. nam si probatur istum testem non esse etatis. xij. an. ecce quod dicitur

¶ **P**ublicat. attestacionibus. Ad ultra ea que dixi apost. ad istum post eum. §. c. §. numero. xxxix. in j. sup. capitulis atque qno. fo. iij. suo. de cl. in capi. testes examinati. Colas.

suū reprobatur. Nam persona reprobatur: corpore qđ probatur
 a ipsum nō esse. xij. an. q. minor. xij. an. non pōt esse testis. .v. ut
 in. l. ij. §. i. iul. ff. de testi. eius dictū testis reprobatur. quia si te-
 stis non est etatis. xij. an. eius dictū reprobatur: q. non pōt scire
 tñū. xij. annos possedisse. ¶ Cōmemor. o vobis vñū dictum.
 b singulare Bal. qđ dato + q. clemētia testibus. de testi. serua
 75 retur in foro ecclesiastico: tñ tenendū est: q. ille q. pōt pducere
 testes post didicita testificata nomina testiu det indicia: se ab-
 sentet. nā tunc index in quo nō timet subornatio testiu recipit
 testes: et iuramēta: depositiones: et valebit eorū testimonium.
 Cum index pōt pō absente supplere: et etiā testes post didicita
 testificata interrogare ex officio suo. Ita singulariter inq. Bal.
 in. l. amplio. em. c. de tēpo. app. qđ est nota. ¶ In superioribus
 visum est de reprobatione testiu videlicet respectu suorum dicto
 rñū: nūq. ante dictum est de oppositionibus: que communiter
 76 fiunt cōtra personis testium. ¶ Ideo nunc quero + an cōtra
 personas testium aliquid potest obici. Et istud est breuissime
 expeditū q. sic cū multa sint que reprobāt testes a testificando.
 Interdū affectio partis pro qua producit facit ea repellit: ut cū
 testis est familiaritas producentis: ut in. l. etiam. et in. l. paren-
 tes. c. de testi. Interdū testis cupido ipsum repellit: veluti si tes-
 tis est inamici: et sic de similibus. ut in. l. ij. §. i. iul. ff. de testi.
 Alię multe cause repellunt testes de quibus oibz in sequenti
 lectione dicēdum est. Et sub breuitate omnes persone que re-
 pelluntur a testificādo reiectis opt. attenta. cōt. opt. tamē p. pre-
 senti articulo tractand. o: videlicet vtrum contra personas testiu
 77 re. ¶ Quero nūquid post publicatas attestaciones possit op-
 poni contra personas testium: breuiter respōdeo quod non: nisi
 in tribus casibus. primus si ante publicationē testium protesta-
 tus fuerit ille: contra quem producantur testes se velle contra
 eorum personas opprimere. Secundo si iurauit nō malitiose se
 opponere. Tertio si monstrauerit se de nouo didicisse id: qđ op-
 ponit: et an de nouo didicerit. stabitur iuramēto suo: s. m. doc. in
 c. presentiu. §. de testi. vbi isti tres casus ponuntur. Est ergo bo-
 na cautela. ¶ Opponere contra personas testium ante publicatio-
 nem testium: vñ qñ iurant: q. nō erit postea opus iurare: si ma-
 litiose nō opponēt: s. faciūtate quis in iudicijs denota. ad iura-
 78 mētu. ¶ Sed pone testis contra curis personam quis oppo-
 fuerit: vel fecit ptestationem de opponēdo. dicit in dicto suo ali-
 quid in fauorē ptestantis: nūquid pdest illi: qui est protestatus
 Inn. in. c. presentiu. multas opt. ponit. et nō videt aliquā partē
 eligere. Ange. vero in. d. §. q. vero. ponit suam: q. nō plucet mihi:
 nec est bona. Jo. aut. de imo. in. d. c. presentiu. ex mete doc. et est
 cōmunis inia elegāter dicit hoc mō. aut ille qui protestatus est
 ptestatus est reprobando. ita quod obtinuit: vel succubuit: et
 tūc dicit illi testis nūq. sibi pdest. But stetit in meris finibus
 protestationis: et tunc aut persona testis est integra et honestissi-
 ma persona: ita q. non est verisimile: q. aliquid dixerit ad bent-
 uolētiā producentis: nec ob timorem: tunc dictum talis testis
 b proderit et valebit aut testis non est huiusmodi: et tñ licet nō

¶ Testis.
 Add. a. Alc.
 de imo. i. p.
 l. xij. §. i. p.
 tēvbi an in
 nor. xv. an.
 possit eē te-
 stis i cā capi-
 tali. et nūq.
 testes infra-
 mes vide p.
 cū p. xij. q.
 l. ij. pte i. p.
 xv. ea. pte.
 et in cōli. xx.
 l. iij. p. vbi
 no. an saltē
 faciat iudi-
 cium.
 b Cū di-
 ctū singulare
 bal. Add. ne
 te fallat bl.
 autoritas
 eius dictuz
 a pleriq. p.
 enāgelio co-
 lat. quod li-
 mitabz illū
 dictuz ut p.
 ro. pte fin.
 suo in vers.
 testis le. cau-
 tela nouaz.
 c Est g. bo-
 na cautela.
 adde p. hac
 cautela o.
 ne Ro. quē i
 hoc sequere
 fin. suo. ecc-
 ccc. f. me
 u. m. i. c. te-
 stis aduer-
 sus me p. du-
 cētis. Cels.
 d Et vale-
 bit. Add. in
 sing. d. testis
 h. no. q. s. p.

Testium depositiones.

¶ Non prodest. Adde **2. q. 1. in l. 1. de iur. reur. Bal. in marg. in ver. testis.**

prodest: tñ facit qualē qualē presumptionē: vel indicium: sed non se
miplenā pbatōnē. Et si vn⁹ testis dixerit in fauorē ptestatio
nis nō pdest: nec pōt ptestari iuramētū in supplemētū proba
tionis de iuri. Itē si duo alij in fauorē aduersarij deponēt: obtri
nebit aduersa pars sūm Jnn. 7 Jo. an. l. d. c. presentij. 7 intellige
qñ testes non sunt integerrimi. alis secus vt ex predictis patet.
79 **¶** Attende tñ qñ qñ opponit extra personā testium: debet opa
poni specificē. alis nihil valeret: 7 ideo debet specificari crimen
qñ ei obijciatur hoc modo: dico qñ Titius non pōt esse testis: quia
cōmisit furtum surripiendo vnū librū seio: vel qñ cōmisit adulte
rium cū Bertā. ita qñ crimē debet specificari: vt est tex. in c. pre
sentij. de testi. l. 1. v. unde si testis esset criminofus: vel alis inhabi
bilis ad testificandum: si nō est oppositū contra eū valebit dictū
sūm sūm Ang. in d. 5. in aut. de test. salvo sūm eundē ibidez nisi ex
cōfessione eiusdē appareret de sua inhabilitate: tunc repellere
tur dato qñ nō fuisset opposita exceptio cōtra eū. exemplū inter
rogatur testis in fine dicti sui si est debitor: producētis: amicus
familiaris: inimic⁹: 7 sic de singulis: 7 si ipse fateat qñ est famulus
producētis: certe repellit testis nec fidē facit: licet nō fuerit op
posita exceptio. 7 ratio est: qñ vbi aliquid fuerit notoriū ex actis
iudicij: pōt supplere de facto. istud est dictū Jnn. in c. ex insinua
tione. de app. 7 in c. per tuas. j. de testi. 7 ideoz dicit Angel. in l. si
pars. ff. de inoffi. testa. 7 in l. si. ff. de pe. here. sed cū iste testis cō
fiteat in dicto se esse famulū: ex quo pstat iudici ex actis. ergo 7c.
aliqui debet opponi exceptio cōtra testem alis dictū sūm non va
lebit etiam si sit inhabilis. 7 est ratio: quia vbi opponitur exce
ptio cōtra testē non dicitur opponi cōtra testem: sed cōtra partem.
ita dicit Jnn. in c. verū. de foro cōpe. in fi. 7 Ange. in l. lucius. ff.
de his qui no. in fa. nec per obiectū talis exceptionis dicitur liti
gari cum testē: sed cum parte. ita dicit Ang. in d. l. lucius. his sic
stantibus dicat iuris dispositio. qñ iudex non debet supplere de
facto in his que agitātur in iudicio: sed pars debet facere excep
tiones suas contra aduersariū: vt no. glo. in l. vnica. C. vt que
desunt aduoca. **¶** Pro declaratione premissoz quero: tñ nūq
quid vbi opponitur excep. cōtra testem: puta qñ est infamis: et si
milibus: nūquid probari 7 examinari debeat dicta exceptio an
teqñ recipiatur dictum testis: vel debeat reservari in disputatio
nibus. dic qñ regulariter admittitur testis: 7 exceptio opposita
contra testem: et eius probatio reservatur post publicatas atte
stationes: fallit vbi opponitur exceptio ex cōmunicationis con
tra testem propter periculum cōmunionis. c. pia. de excep. lib.
vj. nam incontinenti debeat exceptio probari sūm Joā. an. in
dicto. c. ex parte. j. de testi. Item fallit sūm Innocen. in dicto. c. ex
parte si opponēs exceptionē contra testem offert se incontinen
ti probaturum: quia tunc admittitur probatio in pūnis 7 ante
omnia. Item fallit quando opponitur: qñ est inimicus capitalis:
vel qñ est seruus: et testis dicat se esse liberum: vt est tex. in aut.
si dicatur. C. de testi. 7 licet iste text. loquatur de inimico capitali
ratione litis criminalis more: tamē idem est ex qualicunq; cau
sa sit inimicus capitalis. ita tenet Albe. in d. an. si dicatur tes

¶ In dis
putatiōib⁹.
vide ff. l. 1.
c. pñtū. 7 in
d. c. ex pre. 3
testi. alleg.
hic pñtū.

Testiū de positiones. Fo. xlvj.

¶ Inimicus. Qui autē dicatur inimicus. vide feli. in. c. cum pe. manconella. in. pan. de ac. 7 in. c. afferre. in. x. datur aliud. circa fi. x. psump. 7 q. inimicitia capis talis inducat ex minis. de quibus vide multū notabiliter collec. in. c. cum oporteat. nu. vi. 7 fi. nota. q. inimici si nō sunt capitales. de accusa. 7 panor. in. c. me minimus. nu. viij. vbi dicit in apostol. ad ipum in versu. inimicus. eo. n. Cellus.

¶ Si sitis. tñam inimicus capitalis dicitur qui mouit cām criminis: vel

¶ cui mora est. itē dicitur inimicus capitalis qui nūciatus est morte: vt est ter. sing. in. l. 3. fi. de arbitris. Cū non omitto qd est

¶ necessariū in materia reprobationis testium tū videbitur qd si quis pduxerit testes aliquos cōtra aliquē: si postea idem testis producat cōtra eundē p. ducentē: siue contra eum per quem fuerūt producti: siue per tertiā personā in diuersa causa non poterit opponere p. tra psonas testium: quas semel approbavit. contra autē eorū dicta bene poterit opponere: quia illa non approbavit. ita tenet C. in. l. si quis testibus. C. de testibus. Idem tenent doct. iuris canonici. in. c. presentium. j. de testi. Adde p. c.

¶ missis in materia ista reprobationū testium: q. si alter ex litigantibus tñm producat testes probatores: nō concedunt nisi vna reprobatio ex parte alterius. hoc est quod actor nō habebit nisi vnam reprobationē ad reprobādū testes solum actoris reprobatores: actor producit testes ex quibus suā intentionē probat: reus pducit testes ad reprobādū testes actoris. ecce vna reprobatio ex parte rei. actor postmodum producit testes ad reprobandum testes rei reprobatores. ecce reprobatio actoris. 7 sic due reprobationes pcedunt: vna actoris: vna reo: 7 vltra non licet egredi: sic viceuersa si reus produceret testes probatores: ad probandum tantum. 7 actor due productiones testium conceduntur reo: et vna tantum actori. Exemplum est in. c. licet dilectus. de testi. Si autem vtrq. pars produceret testes probatores: tunc vtrq. parti cōceduntur tres dilaciones: vna ad producendum testes super principali ad reprobandum testes probatores aduersarij: qui reprobauerunt vel inducti sunt ad reprobandum testes suos productos: et vtrq. habet vnam productionem probatoriam: 7 duas reprobatorias: quarta autem neutri parti dabitur. ita notant doct. iuris canonici.

¶ ci in. c. licet. 3. alleg. C. Soler in testium materia dubitari tñm

¶ quid testis deponens falsum cuius dictum est nullum possit puniri de falso. Et videtur quod non: quia illud quod est nullum

¶ non potest dici falsum: sed nullum. vt in. l. iij. §. condemnatam. ff. de re iudic. et in. l. non putauit. §. non que vis. ff. de bonorum

¶ possessio. contra tabu. C. In hac questione Bar. rectissime cōcludit ex dictis Ric. mal. qui disputauit hanc questio. qd aut dictū

¶ testis est nullum ratione materie: puta quia testis aliquid dixit

¶ extra articulū: nō valebit tanq. testis non fuerit iuratus super illo extraneo articulo: 7 per cōsequens id quod erit contra articulum non valebit tanq. testis non fuerit iuratus: 7 tunc si dixerit falsum in eo qd dixit extra articulum. testis debet puniri de falso: aut dictum testis est nullū ratione forme: tamen dicit

¶ falsum: vt si testis iurauit de iure iuramento per notarium 7 non

¶ b C. mens

¶ tri. Add. An

¶ ge. i. aut. de

¶ testi. §. si di

¶ catur. in fi

¶ ne vbi dicit

¶ etiā quartā

¶ reprobatio

¶ ne ehe per

¶ missas 7 nō

¶ vltra p. not.

¶ in. c. pñtata

¶ j. de testi. et

¶ adde Lud.

¶ roma. in sin

¶ gu. versu. tes

¶ tis. ver. re

¶ probatio. q.

¶ in summa

¶ rgs in qbus

¶ traciatur id

¶ qd in alio in

¶ dicio venit

¶ plene ex m

¶ nadum. nā

¶ quā admit

¶ tur repro

¶ batio. adde

¶ q. do. cōpo

¶ stillato: me

¶ voluit alle

¶ gare Ric.

¶ singula. ino

¶ ccc. lxxv. qd

¶ incip. rep.

¶ batio psona

¶ rum testiū.

¶ Cellus.

¶ c. De fals

¶ so. Unde no.

¶ soluit. c. j.

¶ de psump.

¶ quod ibi di

¶ xi in apost.

Inimicus capitalis qd dicitur

Testium depositiones.

¶ Vel si in
rauit die fe
riaro. Adde
ad proposi
tum eorum
que hic di
cunt ista. s.
e. in prin. p
hui⁹ ca. nu.
xxvj. hie. et
per hoc in
fero. vbi po
sum in apost.
ad ipsum in
versicu. tale
iuramentum
non valet.
Celsus.

¶ In ca.
de testi. vbi
vide oia q
habent ad
hoc per fe
lunum.

per indicē: vel si iuravit die ferito⁹ z tūc non punit⁹ testis de fal
so. ista sunt verba Barto. in. l. si qd legatū. ff. de fal. quē sequit⁹ de
verbo ad verbū Ange. in. l. j. c. de sepul. viola. quib⁹ h⁹is adde
vñū not. dictū s^m Bal. l. d. l. j. q⁹ vbi dictū testis est nullū rōne p
sone: puta q⁹ infamis: vel q⁹ impubes: vel excōicatus zc. z talis
testis dixerit falsum: nō punit⁹ de falso. z nimirū: q⁹ dictū testis
est nullū rōne forme: p forma req⁹rit qd psona testis sit idonea
ad testificandū: vt in. l. iij. in pn. ff. de testi. **¶** Quero nūqd istud
sit verū qd. s. prime dixi: vcz: q⁹ si testis deponat aliqd extra ca
pitulū sup quo est iuratus sit nullū. Dic aut testis iurat sup to
ta cā: z tūc dato qd examinaretur sup vno articulo: z aliqd depo
nat extra illū: valet z tenet: q⁹ reperit testis iurat⁹ sup eo etiam
q⁹ est extra articulū: aut testis est iuratus sup articulo: aut super
certis tñ z tūc si deponat extra nō v³ tñ testis nō fuit iurat⁹.
hoc tenet Bar. in. l. si duo patroni. in. s. idē in lianus. ff. de iure
iur. quē sequitur Ang. in. l. si libertatem. in fin. ff. de pc. here. idē
tenet Jo. de imo. in. c. de testi. vj. de testi. **¶** Sed quid si testis
iuravit simplr dicere veritatē: nec apparet ipsum iurasse sup
certa causa: nec sup certo articulo: sed simpliciter iuravit: post
ea producant⁹ duo articuli: super quibus examinatur aliquid
an valebit. Exēplū: si dicimus testem iurasse simpliciter super
tota causa: z valet. Si aut intelligimus eos iurasse super certis
articulis tñ. z tūc omne id qd dicūt extra nō valet: neq⁹ dicatur
deponere. Ant. de but. dicit ipsum intelligi iurasse sup tota cā:
pro eo optime facit tex. in. l. si in rē. ff. de rei vē. in princ. z in. l. de
pupillo. s. qui nūtiat. ff. de no. ope. num. Jo. de imo. in. d. c. de te
sti. tenet cōtrariū: q⁹ nō videatur iurasse nisi super capitulis pro
ductis: cui⁹ snia est verior: nā vt scitis solent articuli limitari: et
produci anteq⁹ examinentur testes. vnde cū deferat⁹ iuramentū
testi de veritate dicenda: intelligitur delatus de dicēdo veritatē
super capitulis iam productis: maxime quia in iuramento defe
rendo attēditur intentio deferentis: vt in. l. nā z postea. in. s. iu
rari. ff. de iureiur. sed iudex defert iuramentum testi de veritate
dicēda sup articulis pductis coram eo: quos ipse scit porrectos
testi. His visis pro materia testis reiectis ambagibus: q⁹ recitan
tur in presenti materia testium: z mera veritate ostēsa q⁹ tenet⁹ z
est tenēda in practica. **¶** Unūz solū restat videre videlicet t⁹ que
persone repellantur a testimonio: quo viso pfecta erit ista mate
ria: z intellecto qui testes a testimonio repellantur: cognoscem⁹ q⁹
admittent⁹: quia cognito vno cōtrariū: cognoscit⁹ z reliquūz. ff.
de his qui sunt sui vel alie. iur. Sed primo pro euidentia pre
mitto t⁹ qd edictum de testib⁹ est phibitoriū: id est q⁹ oēs perso
ne admittent⁹: nisi q⁹ a lege specialiter sunt phibite: vt est tex. in
s. l. j. ff. de testi. t⁹ Not. q⁹ illud d⁹ phibitoriū: cui⁹ regula est per
missa: vt est tex. in. l. mātus. s. j. ff. de procn. z tex. in. c. cū apud. de
spō. t⁹ Et testes ex. v. causis repellunt a testimonio: vel ratione
cōsanguinitatis: vel rōne familiaritatis: vel rōne vtilitatis: que
habētur ad cām: rōne criminis testis: vel rōne inhabilitatis pso
ne de quib⁹ oibus est vidēdū. **¶** Cāpio itaq⁹ primā cām phibi
t⁹ tuam testimonij. s. cōsanguinitatis. t⁹ Et q⁹o vtrum affinis pe

*reses uarij modis
pellunt a testimo
nio*

Testium de positiones. Fo. xlvij.

¶ Pro affine. Vide. d. Alex. de imo. in cōf. cxvij. in. liij. pte. 7 in cōf. cxix. ea. pte. 7 in cōf. cxij. in. ij. parte. 7 qd p frā. aret. in. l. q testō. §. qd nō. de test. 7 quod ibi dixi in apof. Et an consanguineus admittat in testem saltē ad pbandū inno- centiā vide dō. Alex. in cōf. v. in. i. parte. 7 in cōf. xij. ea. pte. 7 in cōf. xvij. et in cōf. xxij. 7 in cōf. clxxij. in. ij. parte. Nec omitto vñū singulare dictū Inn. re- latū p Jo. an. in. c. nōnulli. de rescri. q affinitas ppter quam cōs a testimonio res-

test esse testis p affine. cōis opi. est q pōt: qz patruus p suo ne- pote p sob. annus p p sob. anno no. 7 sic de singulis. quam opi. tenet gl. in. c. accedēs. §. vt lit. nō contes. 7 sequunt ibi canoniste 7 legi- ste in. l. parētes. C. de test. 7 Bar. in. l. qui testamēto. in. §. per cō- trariū. ff. de testa. credūt tñ q erat oī exceptione maior talis te- stis: 7 quod non posset deferri sibi iuramentū in supplementū probatōnis. ita vult Jac. but. 7 Albe. in. l. lex iulia. ff. de testi. et Bart. in. l. admonēdi. ff. de iureiu. **¶** In causa autem criminali affinis nō pōt esse testis pro affine: vt. ij. q. i. c. i. 7. ij. q. ix. c. pre- sens. 7 ita tenet Bart. in. d. §. per contrariū. Et idē est in causa iniuriarū 7 cā criminali mota ciuilitē: qz affinis non pōt eē te- stis pro affine. fm Barto. in. l. lex cornelia. ff. de iniur. et in. d. §. p cōtrariū. Et est ratio quare in causa iniuriarū 7 in cā crimina- li affinis nō pōt esse testis pro affine: qz dedecus in qd incurrit aliquis de parentela: concernit oēs de parentela: 7 iniuria que fit vñ de parētela: dī fieri dōns de parētela: vt est text. in. l. i. et ij. 7. ij. ff. de lib. cau. nam affinis efficeret testis in cā propria: q est phibitū a iure. vt in. l. idonei. ff. de testi. Et intellige affines vsq ad septimū gradū cōnumeratū de iure ciuili fm qd intelli- gunt tex. in. l. lex iulia. §. alleg. ita dicit Bar. in. d. §. per cōtrariū hoc vendicat locū in psonis affinibus: qui nō sunt mater: pater: frater: soror: filius 7 vxor in illis personis aliud statuitur pro- pter coniunctissimā sanguinis affectionē: ideo separatim videā- mus. **¶** Et primo qd an parentes possint esse testes pro filiis: **¶** 7 intelligo de parētibz ascendētibz vsq in infinitū: tam in linea paterna qz materna. vt voluit Spec. in. ti. de testi. §. i. circa pānci. 7 intellige parētes siue pater siue mater: qz appellatione parēntū cōtinetur pater 7 mater. vt in. l. parētes. ff. de ver. sig. 7 intellige de filio siue sit in potestate patris: siue emācipatus: si- ne legitimus: siue spurius: fm Spec. vbi. §. 2. dic q in omnibus parentes non pnt esse testes pro filiis: nec ecōtra. 7 hoc rōne af- fectōnis. 7 hoc inductum est in fauorem aduersarij. **¶** In qua- tuor tñ fallit casibus in quibus parentes pnt esse testes pro fi- liis. pūnus cū filius transit ad religionē: 7 dubitat an transire rit animo pūcedi: vel nō: nam pater admittitur in testē sup hoc. ij. q. ij. c. sicut. **¶** Scōdo admittit super etatē filio: nō tamē fa- ciunt nec plenā nec semiplenā fidē sed quādam presumptionē: 7 instructionē faciunt iudici. ita tenet glo. singula. in. l. etiam. ff. de proba. 7 sequuntur docto. **¶** Tertio fallit in matrimonio: qñ est questio vtrū cōiugati sint in gradu consanguinitatis phibi- to. nam tunc pater 7 mater admittuntur in testes: hoc casu 7 aliq affines: quia nullus est qui melius possit scire veritatem super hoc: qz attinētes. tex. est in. c. videtur. qui matri. accu. pos. inuno

pellit: et ad agendū ad- mittit d3 eē p lineā ascē- dētē vel de- scēdētē nec sufficeret eē trāsuertalē. qd dictū pro- valde nota- bilit reiert 7 sequitur ang. p suo. c. ex- liij. incip. vi- sis p cellib. 7 Hippo. de marit. sing. suo. cxriij. incip. affini- tas repellēs Celsus. **¶** Pro fi- liis. Tu vis de plene de hoc Bar. lo. in suo tract. fallen. regn. cccxvij. et Bal. i. parē- tes. in. pā. 7 qd ibi dixi i apof. ad ipz Leo. h. 7 ibi nu. i. vbi di- xi i h. i. i. i. vbi et dixi post Barto. nu. i. h. i. qz vtrū paren- tes. C. de te- sti. 7 hoc p fel. i. c. i. i. i. i. i. vbi oīo cā vide. c. i.

Testium de positiones.

de testi. Celsus.

a ¶ Ad matrimonium tendit. Sed ne tunc poterit dissolui tale matrimonium vide nota. cōf. Maria. fozi. in cōf. xvij. inci. circa prin. in ver. cū igit. in. j. pre.

b ¶ Pro patre Adde feli. in. c. super eo. el. ij. in. fi. j. de testi. r. d. Alex. de imo. in cōf. xvij. in. j. parte. vbi etiam quid de genero pro socero. et in cōf. lxx. in. j. parte. r. in cōf. lxxvj. in prima parte.

c ¶ Et vxor. vide feli. in. c. in literis. j. de test.

d ¶ Sōali

Sed qd eē

an filiū spūa

lis pro pte

spūali vide

feli. in. c. cū

nūtiū. l. j. p.

r. in quātū. j.

de testi. Et

nūqd cōp

ter repellat

a testimōio

vide. d. alex.

de imo. i. cō

fi. xij. in. ij.

pre. r. in cō

er. l. j. p.

e ¶ In cōio

ne. Tu dic

brent post

Theoricam

Bal. in. l. pa

rentes. C. de

testib. q. p.

uis frater

possit testifi

cari pro fra

tre saltē i

uilib. r. l. ali

qb. casib. i

criali vt no.

in. c. l. f. as. de

pump. r. in

apostil. seq.

q. si cohabi

tat cum fra

tre. nō pote

rit testifica

ri p eo: quia

cohabitatio

aliqd opat

ita qd ppter

maiorē affe

illud id speciale in testimonio. de affinitate r. consanguinitate: nā admittunt ibi testes de audita. tex. est in. c. l. j. ex quadam. de test. Si aut esset qd vtrū esset cōtractum matrimonii: an ne: sic esset questio super facto pārentes non indistincte admittuntur pro filiis. nā si iuuenis qui dicitur cōtraxisse matrimonium cum muliere quadam. r. iuuenis sit potētiō: honorabilior: vel amicitia potētiōr. pater vel mater mulieris nō pnt esse testes asseren- tres matrimonium eē fctū: q. parētes ppter affectionē quam ha- bent ad filiā vt sit bñ maritata in filie fauorē testificarent. vt est text. in. c. sup eo. j. de testi. si tñ essent aliqui ex parte mulieris: q. preponēda esset: quia foret nobilior: iuueniet iuuenis ditior: vel mulier esset nobilior: et iuuenis potētiōr: tunc iudex habebit arbitrari fm qualitātē persone r. conditionē an debeat parens tibus adhibere fidē: an ne. fm Do. in. d. c. super eo. poterit etiaz iudex arbitrari si cognouit virū nobilē fuisse philocaptum de aliqua muliere plebeia ardentissimo amore: ita qd fauore amo- ris facilius deduci poterit ad matrimonium. Thedū. fm Joā. de imo. in. d. c. sup eo. Ubi autē eliet equalitas inter virū r. mulierē: tūc parētes possunt testificari pro filiis matrimonium esse fctum. r. ideo bona cautela est: q. cum reperitur vnus iuuenis stupraf

se vnam puellā: r. sint eiusdem qualitatis masculus r. femina: ne puella dedecus patiat: parētes testificent matrimonium esse con- tractū: q. poterunt testificari in iure: r. hoc quod ad ius. fori: quo aut ad ius poli non enitaret ale periculū r. periuriū. ¶ Quarto casu fallit in testimonio filiū multis in militia de castrēi pecu- lio testātis: q. pater pōt esse testis in tali testō: vt in. d. s. p. Sūū. l. i. filiū aut in vno casu pōt esse testis p patre: vcz qñ in illa cā qua testificet filius nullū commodū acqrit patri: neq. ipsi: vt puta si p est pcurator: l. cā alieni. fili. eē testis poterit cā ista p clientulo patris: nō ecōtra fm Barr. si filius est pcurator: pater nō pōt esse testis in illa causa in fauorē clientuli filij. ita determinat Bal. in. d. s. p. cōtrariū. r. fuit prior snia Ja. de are. r. ideo pri- die dicebā Stephanū de quilonis non posse testē in cā quā ha- bebat antonellus gabozota cuius pcurator: erat dñs petrus fili. d. stephani. ¶ Clarū est filios p parētes etiā volētes nō pos- se testificari: q. hoc est introductū ob reuerētiā paternā: cui non pōt renūtiari: vt in. d. l. parētes. ¶ Vir r. vxor nō possunt esse tes- tes p se: nec p se: p se rōne affectiōis: ptra se rōne reuerētie. gl. est in. d. l. parētes. r. cōtrariū. d. Bal. l. parte spūali. qui pōt esse testis pro filio spūali. ita dicit ipse in. d. l. parētes. Baldolm. autē quādm nutrit non pōt esse testis: post autē sic: vt in. d. l. paren- tes. quā sequantur cōmuniter docto. per Bald. in. d. l. parentes

Testium depositiones. Fo. xlvij.

etiam et dilectionem quem ob id habet: quod frater semper testificaretur in contra-
modum fratris. ita pulchre dicit Bal. in alleg. l. parentes. per casum quem in hoc
dicit sing. idem Bal. in l. si ut allegas. C. de ca. pecu. li. xij. et ibidem voluit in l. i.
C. de epi. et cle. et in trac. de duo. fra. And. Barba. in c. repellant. de accu. et Anto.
Corse. sing. suis in ver. testis. incip. licet frater. Celsus.

A C. in c. cu oporteat. Et ibidem vide Feli. l. s. vno. cu plu. seq. et in qb^o casib^o possit

98 **E**t circa autem fratrem an possit esse testis pro fratre die post mul-
tas opinioniones hanc esse eodem. Quod si fratres sint in communio-
ne: siue vivente patre: siue eo mortuo non possunt esse testes in-
ter se: hoc ratione domesticitatis que repellit testes: ut i. l. q. C. de
test. ita tenet Anto. de bu. in c. cu oporteat. de accu. et refert Al-
be. tenere et sentit glos. et Bal. in l. i. parentes. **E**t frater non po-
test esse testis pro fratre si causa sit magna et civilis: vel sit crimi-
nalis: salvo ubi frater esset accusatus: quia tunc frater potest esse
testis pro fratre ad innocentiam suam excusandam. ita tenent
doc. in d. l. parentes. et maxime Bald. mihi autem videtur magnu
dictu: quod frater admittatur in causa fratris et alij affines remotio-
res non tamen non possumus recedere ab eorum sententia: cum
frater potest esse testis pro fratre: et maxime si frater est testis
instrumentarius. Et idem in alijs testibus: qui prohibentur tes-
tificari corpore: quod sunt instrumentum rogati valet eorum tes-
timonium. ratio est: quia intelliguntur approbati per partes
eo ipso quod parantur eos scribi in instrumento: ideo bona cante-
la: quod cum sit instrumentum: quis accipiat testes de suis par-
tibus et affinitibus. **I**uno. in c. cum canonici. s. de offi. deleg. di-
cit fratrem testem esse posse pro fratre: si est adeo bone vite: quia
si est religiosus sancti Francisci de observantia: et sancti Domi-
99 nici de observantia et similibus. **E**t est tamen una differentia:
quo ad contradictionem testis utrum sit testis instrumentarius:
vel sine scriptis: quia conditio testis instrumentarii ad hoc ut
possit facere fidem inspicitur tempore: in quo descriptus est in in-
strumento. **E**t si autem est testis sine scriptis: tunc eius conditio
ut possit esse testis inspicitur tempore productionis: ut in l. i. q. s.
de iur. fi. de carbo. edic. et ita tenet Barto. in d. l. i. C. de testamētis.
sed melior cautela est: quod testis sit instrumentarius: quia mortuus
testibus instrumentum fidem facit. glo. est in l. i. in p. inci. et in s.
i. s. quemadmodum test. ape. et est text. in c. i. s. de fide instrumē.
100 **E**t circa predicta adde vnum nota. dictum Barto. quoties-
cunque quis prohibitus est esse testis pro aliquo inter duas per-
sonas: pro quibus debet habere eandem affectionem: tunc pote-
rit esse testis et valebit eius testimonium: ut est text. in l. iij. §. i.
fi. de ritu nuptiarum. et ita in l. qui testamento. in §. per contra-
rium. Sallegas. Et sic in casu in quo frater non potest esse testis
pro fratre: poterit esse testis pro vno fratre contra alium fra-
trem. Ratio est: quia cessat causa prohibitoria testimonij: que est
quod frater repellatur a testimonio pro fratre propter affectio-
nes quas habet erga fratrem: cum frater presumatur habere
idemproutatem affectionis erga alios duos fratres. Quod au-
tem dictum est de affinitate vult intelligendam: scilicet affini-

et quando non
et cum inuit^o.
vide p. cu in
c. literas. in
ver. in gl. cu
plurib^o seq.
et in ver. ult.
de presum.
et l. c. literas
versic. fallit
vi. §. de test.
vb: etiam p.
Abb. num.
iij. et do. Ale-
xa. de ino. l.
in p. r. viij.
in i. parte et
in conf. l. x.
in i. parte. et
quid de so-
rore an pos-
sit ee testis
pro fratre.
vide domi.
Alexan. de
imo. in cōf.
xliij. in i.
parte. Celsus.

b **E**t affi-
nitas. Et hoc
idem tenet
Feli. in c. cu
inter. de ex-
cept. ubi. ad
idē. ubi po-
nit eandem
cautelā. s. q.
vis oino co-
se. fin. suis. l.
s. testis. in-
cip. licet ps
et. Celsus.

Testium depositiones.

¶ Domestici. Vide. d. Alex. de imo. in cōf. cix. et in pñ. xvij. in. iij. par. vbi po-
nit qd in pbādo matrimonio. et in pñ. v. in. i. parte. et in cōf. xij. ea. parte. et in
cōf. lxxv. in ea. parte. et in cōf. cix. in. iij. parte. et in pñ. xco. in. iij. parte. et in pñ.
cxix. ea. parte. vbi si mercenarij sint idonei testes. Et qd de iudeis an et qñ testi-
ficent. vide feli. l. c. indei. j. de testi. et qd de iudeo cōuerso an ob crimē postea cō-
missum repellat a testimonio. vide p eū l. c. testimoniu. d. vi. cōcludo. j. de testi. et

qd de cano-

nico. p cano-

nico. Vide

feli. in. c. cū

R. canonicus

l. fi. de of.

delega. et an

scholaris p

scholari. vis a

de ibidez p

feli. et dixi

in apost. ad

pano. l. al.

legato. c. in

dei. num. ij.

in apost. in

verf. contra

christianū.

de quo etiā

dixi. j. c. na.

lxxv. q. d. q

ritur. pñ. in

ver. idē si sit

suspicio.

Celcus.

b ¶ fami-

liaris. Vide

feli. in. c. li-

ter. j. d. tes-

in pun. et d.

ale. de imo.

in pñ. xxij.

in. iij. col. i

ij. parte.

c ¶ Nō ad-

mitteret. ad c

de feli. i. d.

c. in literis.

j. de testi.

d ¶ Suo. vi

de. d. alex. d

imo. in cōf. d

cxv. i. iij.

parte. x

tate durante: ea autem dissoluta potest esse testis talis affinis: et
est omni exceptione maior. Idē tenet Ange. in. l. cū corū. §. affi-
nitatis. ff. de postu. et in. l. sed hoc ita. ff. de re iudi. Item statuta
in vxore quo ad testimonij requisitionē vendicant sibi locum in
cōcubina scdm doct. in dicto §. parentes. quia vxor non differt a
cōcubina nisi quo ad honorē: vt in. l. item legato. §. parui. ff. de le-

ge cōmuni. ¶ Nunc est vidēdum de secunda specie testiu re-
pellēdoru: scz ratione domesticitatis. Domestici appellantur fa-
miliares: colunt mercenarij: serui: liberti: et ascripti. ita not. gl.
in. l. present. in. §. sane. C. de his qui ad eccle. cōm. bene faciūt ter.

in. l. aut facta. §. furta. ff. de penis. et text. in. l. pñ. dē. ff. de questio.
¶ Quero ergo primo: nūquid familiaris pōt esse testis in
causa p dñō suo: diuerse fuerunt opi. et que tenenda est: talis est

q si est famulus alicuius magni domini: velut cardinalis: quē
famulum non est verisimile demerere: ita qd habeatur pro hone-
sta persona talis bene admittitur in testem. Si autem est famu-
lus alterius persone: veluti sunt famuli scholariu: vel alterius

cuius sunt. quia tales nō sunt persone honeste: imo vilissime ta-
lis famulus id toto repellitur a testimonio: ita intelligitur text.
et l. etiā. C. de testi. hoc est sentētia Inno. in. c. literis. §. de of. de-

le. quē sequitur Bald. in. l. etiā. C. de testi. Si autem est aliquis
famulus: qui stare etiam cum aliquo magnate p solis expen-
sis sine salario in domo cum aliquo talis indistincte repellitur

pñ Car. in. c. in iuuante. de offi. deleg. et sic famuli istorum arm-
gerorum veniunt repellendi: et est veritas: que est tenenda: pre-
dicta tamen intelligere debetis: quando tempore reddendi testi-

monium est famulus: secus si tempore cōtractus celebrati quis
fuiſſet famulus alicuius: et postmodum tempore reddendi testi-
monium non esset famulus: quia tunc talis bene posset esse tes-

tis quondam domino suo secundam Bart. in. l. j. ff. de questio.
in §. item cornelio. et Angel. in. l. seruos. C. quomodo et quando.
Et mirum: qz conditio testis inspicit tempore reddendi testi-

monium: et cautela est: q si quis non habeat testes nisi famulos:
et ipse repellat a se: et postmodum producat in testes: tamē si cō-
staret hanc repulsionem in fraudē non admitteretur: q pñeſu-
meretur. si post expulsiōē incontinenti produceretur in testem:

vel si post redditiōē testimonij reuenteretur ad standū cū pro-
ducente eum in testem. vt in. l. si vter. ff. de pñileg. credi. et in
ita not. per Barto. in. l. post contractum. ff. de dona. ¶ Secun-
do quero: utrum colonus possit esse testis pro domino suo. ¶

Alberi. in. l. etiam. C. de testi. quem sequitur Sof. et Baga. tenet
esse repellendum. hanc opi. tenet glos. in. §. in testamentis. insu-
tu. de testa. et ita teneatis: qz est communis opinio. ¶ Quis
autem

*Domestici
qui vnt.*

*Contraria est opinio. quia firmit 202. cons. 135. n. 6. e
d. pñoch. de arb. lib. 2. cont. v. cas. 474.*

Testium depositiones. Fo. xlix.

a De berrozario. Tu vide de hoc Bal. in alleg. l. etiā. nu. iij. ver. sed quid econtra. et quod ibi posui in addi. ad ipsum in h. berrozary. et ibi Salic. C. cōtra de suc. cels. et Alex. in. l. iij. C. de tes. et an possit esse testis cōtra potestatem no. Bald. vbi. s. ver. s. reuo

autē de mercenario: dicit idē vt. s. de colono dixit. ita tenet glos. q̄ approbat p̄ doc. in. c. in literis. de offic. dele. et idē de liberto ascribitio. et simili. **¶** Quid de berrozario an possit esse testis pro potestate in suo iudicatu: tenet Bal. q̄ sic. nisi sit p̄sona vilissima: et nō stet cū p̄tate tpe testimony: ita tenet ipse in. l. etiā. p̄al. leg. et sequit̄ Ang. in. l. sciēdū. de vsu. dicēs q̄ euasit potestatem in iudicatu p̄pter testimoniū berrozario: tñ non sunt testes ple

106 nissime fidei. nā eis multū diminiuit de fide p̄pter eorum vilitatem. **¶** Unū tñ aduerte quia l. z clericus sit domesticus ratione ecclesie: tñ admittit̄ in testē pro ecclesia sua: dūmodo ipse nō sit pars principalis iudicii: s. alius agitet causam. puta p̄curator ei⁹ vel clericus: vt est tex. in. c. su

107 per eo. et. c. nūtius. j. de test. **¶** Attēde tñ q̄ in his q̄ agitantur in domo nō possunt verisimiliter sciri per extraneos: in quibus tūc familiaris pōt esse testis. ita tenet Archi. in. c. pleriq̄. de offi. fi. rod. lib. vj. Idē tenet Albe. in. l. cōsensu. C. de repn. hoc sentit Spec. in tit. de tes. s. j. ver. itē q̄ domesticus. idē vult Barto. in. l. si qñ. C. vnde vi. **¶** Sequit̄ videre de testib⁹ repellēdis ob cōmōditatē in causa p̄tēsam. cui⁹ ratione multe questionēs veniūt

108 examinande. **¶** Quero primo nūquid donator possit esse testis p̄ donatario in re donata. Cy. in. l. oibus. C. de test. sequēs p̄et. de bellaper. tenet donatōrē nō posse esse testē: licet non teneatur de euictiōe. et idē tenet Guil. et Bal. in. l. heredi. s. nos autē. de pa. q̄ donator: licet nō teneat̄ de euictiōe put̄ habet affectionē et ad cōtractū suū: quē cupit valere et effectū fortiri. Ideo infert Guil. et Ang. in. d. s. nos autē. q̄ illa cautela qua vtunt̄ creditores debitiū probare nequeunt. q̄ cedunt ius suum alteri etiam ex causa donationis. ita vt postmodū cessionarius agēs contra debitorem producat testem cedentem: et illa est practica

b inutilis: quia cedens nō potest esse testis: et hec opi. est cōis et tenēda. licet Bar. et alij fuerint in cōtraria opi. **¶** Tertio quero

109 nunquid venditor possit esse testis pro emptore in causa controuersie motē ipsi emptori. cōmunis opi. est q̄ aut tenetur de euictiōe: et sic non poterit esse testis. hanc opi. tenet glos. l. nullus. ff. de test. Idē tenet Spec. in titu. de test. s. j. ver. quid in venditore. Idē tenet Innoc. in. c. super. j. de testi. idē dicite in causa diuisionis: q̄ vicē emptionis obtinebit: vt in. l. j. C. cōia vtri. in. di. quia si super portione adiudicata vni ex socijs mouetur controuersia: alter ex socijs non poterit esse testis si tenetur de euictiōe: si autem non tenetur tunc poterit esse testis. **¶** Quero

110 tertio nunquid aduocatus poterit esse testis pro clientulo suo cōtra ipsum potest esse testis: et est clarum. ita tenet glo. in. l. fi. ff. de test. quā sequuntur doc. q̄ pōt etiā esse testis si adhuc nō prestitit patrocinium. ita tenet gl. in. d. l. j. et idē tenet Spec. in ti. de test. s. j. ver. qd si aduocat⁹. et cōiter doc. tenet q̄ est intelligendū qñ solū cōuētū erit de salario: et parat⁹ prestare patrocinium: si autē

Practica Lanfranci.

ver. s. reuoco i dubiū. vbi etiā Salic. et an pira alias personas: vbi Innoc. in. c. in sinuante. in glos. sua in ver. poterat de offic. delega.

b Cedēs Adde Fel. in. c. super. in ver. iij. q̄ rif. j. de tes. et d. Alex. de imo. in cōsili. iij. in. j. parte et in cōsili. xix. in. iij. pte. an creditores possit esse testis i causa debitoris. vide per eum in cōsili. lxx. in. j. parte. et i xli. lxxv. in. j. parte. et in cōsilio clxx. y. parte. de quo vide Bald. in l. omnibus. post pauor m. vers. s. hic dubitat C. de test. et in. l. fi. vers. allegabat istud p̄uoc. C. de in. do. Celsus.

Testium depositiones.

a C^ono. Sed nunquā in causa appell. licet fuerit peritator in causa principal. vide do. Alex. in cōf. cxxvii. in. i. parte. et in cōf. lxxvii. in. i. parte. et quid de pro-
curatore ad negotia: vide per eū in cōf. xix. in. iiij. parte. Alex. cōf. lxxiiij. volu. ij.
Fulg. cōf. cxxix. et cōf. cxxiiij. dixi in apof. ad panor. in. c. cū a nobis. in fi. in ver.
an ille. de testi. et post Sali. in aut. sed nouo iure. in fi. ver. ex quo not. in apof. in
ver. p. dño.

C. si cer. pe.
Celsus.

b C^o Testis

Qd no. con

tra comitez

Jo. d. carpi.

q volebat q

litere et testi

ficatōes il-

lius talami a

psbyteri de

pifis vales

rēttra me.

et eius testi

moniū tra-

ctabat de se

exonerādo:

et cū alle. hoc

dictū coram

quodā sene

ro de vi. ll.

equidē dolo

re et immeri

to doc. cū ta b

lis sit q do-

ctoratu de-

gradandus

et dignitate

nādād me

ret per ea q

habent euz

nonnullis a-

lys causis

ut iudic. huc

quas nunc

eretur iud.

omitto p

frā. are. l. l. j. c. de aduo. diuer. in. dū tūc eēt potestas ciuitatis fori sem

prony cū maxima iniqtate iniustitia ac ignorātia hū sentiebat: s; parcat mibi

demētia et ignorātia sua: ex quo sindicatui et recessui suo interesse nō potui: cū es-

tiā pgr iudicem

absens: si tñ deo placebit nūq impunit^o trāsibit: limita tñ. d. Bart. l. d. s. idē

ut iudex. in

decreuerūt. put p pau. de ca. pñt. clxx. inci. ad bñ examinādū. et adde q quoties

lxxv. lxxvii.

cūq qd noie pprio sperat hñe cōmodū vel incōmodū dē cā ppria. vt. c. bidnū. ij.

q. vi. in qua pars testis eē nō pōt: vt p pau. de ca. in pñ. cccxxi. inci. visis actis et

actutatis re. et qūo et qñt pñderet cōmodū testis. vide fel. i. c. insup. in fi. j. de test.

tas. l. minen. c. et iudex. vide fel. in. c. cum a nobis. ver. scōo conclu. j. de test. et in. c. cum di-

xxv. an. ex

lecti. de accu. ver. not. quarto q.

apertu. ff. de mino.

prestitisset patrociniū in causa principali: tūc non posset esse te-
stis in causa principali: nec appellationis etiā si in ipsa nō fuis-
set aduocatus: vt est tex. in. c. mediatores. de test. li. vi. et in. d. l. fi.
in alia aut causa nō est phibitū aduocatū testari. Et cōiter pelt
dūt doc. in locis preat. vbi aut veritas haberi nō possit: pōt ad-
uocat^o esse testis p clientulo suo: puta si diceēt qd actū esse in pre-
sentia ipsius aduocati et partiū: ita q nō possit ab extraneis sci-
ri. ita no. Jo. an. in addi. Spec. de testi. s. j. ver. quid si aduocat^o.

c Quero quarto quid de pro-
curatore nūquid possit esse testis pro clientulo suo. Dic si nō
dū presterit patrociniū q pōt vt diximus in aduocato: secus
si ceperit agitare causam: tunc nō poterit esse testis. ita no. In-
no. in. c. super. j. de testi. in alia autē causa in qua nō est pcura-
tor. si nullū ad eū spectet cōmodū vel incōmodum potest. si au-
tem spectaret cōmodū non: vt in. l. deferre. s. idē decreuerunt. ff.

de iure fis. **d** In procuratore autē ad negotia nemini dubium
est q possit: si nullum ad eum spectet cōmodū. glo. est in. c. j. de
test. lib. vi. Et per hoc infert Barto. in. d. s. idē decreuerunt. qd si
scholaris mittat librum socio suo. per amicum suū deinde oia-
tur questio iuris inter scholarem et socium de dicto libro: q di-
cit socius non esse sibi miūm: ille miūm. qui portauit libru-
z nō pōt esse testis in causa propria: cum tractatur de exoneran-

do: et ita tene menti qd quotiescūq quis tractat de exoneran-
do non pōt esse testis. Adde vnum dictum notabile in presen-
ti materia: qd vbi procurator reuocatur lite pendente nō potest
esse testis pro clientulo: ita determinant domini de Rota deci-
sione. cxx. **e** Quero quinto nūquid iudex possit esse testis.

conclude scōm communem opi. prout ponit Bald. in. l. ne in ar-
bitris. C. de arbi. aut iudex vult produci in causa coram eo et il-
lud non pōt fieri: quia idem non potest esse testis et iudex: cū
iudex debeat iudicare sū allegata et probata: nō sū cōscientiā
quā habet vt persona priuata. Itē q iudex debet deferre iura-
mentū testi: unde nō posset sibi ipi deferre: cū agēs debet a passo

*
Si aliquid e no:
in iudici
ut iudic. huc
quas nunc
eretur iud.
omitto p
frā. are. l. l. j. c. de aduo. diuer. in. dū tūc eēt potestas ciuitatis fori sem

prony cū maxima iniqtate iniustitia ac ignorātia hū sentiebat: s; parcat mibi
demētia et ignorātia sua: ex quo sindicatui et recessui suo interesse nō potui: cū es-
tiā pgr iudicem
absens: si tñ deo placebit nūq impunit^o trāsibit: limita tñ. d. Bart. l. d. s. idē
ut iudex. in
decreuerūt. put p pau. de ca. pñt. clxx. inci. ad bñ examinādū. et adde q quoties
lxxv. lxxvii.
cūq qd noie pprio sperat hñe cōmodū vel incōmodū dē cā ppria. vt. c. bidnū. ij.
q. vi. in qua pars testis eē nō pōt: vt p pau. de ca. in pñ. cccxxi. inci. visis actis et
actutatis re. et qūo et qñt pñderet cōmodū testis. vide fel. i. c. insup. in fi. j. de test.
tas. l. minen. c. et iudex. vide fel. in. c. cum a nobis. ver. scōo conclu. j. de test. et in. c. cum di-

xxv. an. ex
lecti. de accu. ver. not. quarto q.
apertu. ff. de mino.

Testium depositiones

Fo. l.

differe. But iudex producitur in testem in causa appellationis
iplius a sententia iudicis: tunc aut producitur in testem quo ad
instantiam: et quo ad merita cause ut cognoscat de iustitia cau-
se: et tunc non potest: quia tractatur de honore et vererundia ei:
aut producitur in testem super processu: quia negatur aliquis
actus factus: et tunc potest: aut producitur sup declaratione ani-
mi sui: et bene potest produci: sed dictum sum non valebit: quia
in ore duorum vel trium stat omne testimonium: sed si essent duo
iudices vel arbitri: vel etiam plures producerentur super decla-
ratione animi sui: tunc bene valeret dictum summi. Interdum
iudex producitur in alia causa: in qua nunquam fuit iudex: et tunc po-
test esse testis. et in omnibus et per omnia dic in arbitro omnia

115 que dicta sunt a iudice. C. Sed in arbitratore in quem est fa-
a crum compromissum de iure Bart. in l. si societatem. in §. arbi-
tratores. ff. pro socio. tener q non: quod limitat ipse alibi mul-
tum singulariter valet nisi in compromisso partes dederint ar-
bitratori baliā et potestātē procedēdi: et terminādi in scriptis:
et sine: nam tunc arbitrator poterit esse testis de gestis per eū et
coram eo: quia videntur partes approbasse personam eius et vo-
luisse credere ei: et verbo eius sine scriptura. Item dicit singula-
riter Bald. in aut. nisi breuior. C. de senten. ex peti. rect. Si an-
tem plures arbitratōres eis creditur secundum Barro. in. d. §.

85 arbitratorem. Et Consequenter queritur † quid de tabellione nunquam possit esse testis. dic qđ non in causa: in qua est tabellio. In alia autē causa qđ sic: si producat in testem super processu quia forte acta sunt deperdita. ita determinat Joan. andr.

117 in hac de re. ¶ Quero consequenter quid de tuto: ¶ nunquid possit esse testis pro pupillo. dic q sic: causa agitur per aliu sic q ipse non sit pars iudici: si autem iudex constituisset actorem pro causa pupilli: vel ecclesia non poterit tuto: esse testis: quia esset in c. ppria: cum actor constituitur periculo tuto:is vt in §. tuto. in iust. de auto. tuto. ita determinat Barto. in l. qui testamento. in princip. ff. de testib. et ibi plenissime no. licet

118 *Barro. aliter dicat in acq̃re: & male. ¶ Quero vlt̃erius num-
quid legatarius possit esse testis in test̃o. in hoc articulo mul-
te et diuerse fuerunt opi. plus tamen placet Barro. dicentis aut
legatarij sunt descripti in testes in instrumento testamenti. et
tunc faciunt fidem & possunt esse testes: quia ipsi non producun-
tur: vt testes in iudicium sed solum instrumentum. Item ex eo
q̃ sunt descripti in instrumento videtur fides eorum appobata
si ergo legatarij sunt testes extra instrumentum testamenti. et
tunc quatenus legatarij deponit pro cōmodo suo vel sua vilita-
te non valet dictum suū. ita videtur mihi dicendum inter mul-
tas opi. & ideo legatarius non posset habere legatum nisi vale-
ret testis: sed si producit in testem p̃ testamento & nō p̃t esse
testis ergo &c. Si autē in vtrūq̃ euentum testamenti legatarij
esset habiturus legatum: siue ex testamēto: siue ab intestato: tūc
pro testamēto: etiā poterit esse testis. Breuiter conclusio est q̃ si
cōprehendatur depositio testimonij legatarij versari in vilita-
tem legatarij non pōt esse testis: alias sic. ita concludit Bald. in*

us alio. i. l. sci d. cum ff. de iust. hoc p. d. tenet. q. sequit
q. est i. p. n. p. n. ar. b. m. u. n. i. l. a. c. u. l. p. r. i. g. n. a. s. x. c. c. i. a. b. n. o. n
q. u. i. d. e. r. e. d. o. p. i. n. i. b. a. r. r. p. o. s. s. e. t. l. e. a. n. f. i. t. a. r. i. n. m. i. n. i. s
i. n. d. i. c. a. n. d. o. c. r. i. l. o. c. u. s. d. i. c. i. n.

Testium depositiones.

a Cuni^o. Adde do. Alex. de imo. in cōs. xxiij. in. j. pte. 7 oino feli. in. c. vēdens^o in ver. in glos. fi. j. de testi. vbi in quib^o casib^o vni testi credat. 7 aliquid in. c. licet vniuersis. e. ti. 7 in. c. sup. ver. extra glo. e. ti. vbi an imperator possit facere vt vni soli credat. Adde Bar. in. l. carbonianū. §. cause. 7 qd ibi posui in addi. ad ipsum post Alex. in ver. pbatio. ff. de carb. edi. Pañ. in. c. cū nobis. nu. iij. vbi etiā posui in addi. ad

ipm in x. in quantū car 119 dinalis. de prescri. Ro. sing. cccccc. xxiij. i. di ctum vni^o. 7 fin. cccviiij. scip. tu scis. Sozi. regu. ccccxij. d. meus phi. deci^o cō. lvi. a 7 de hoc ple ne dici post Bar. in ad di. ad ipm. l. l. theopop^o. in xli. dicto vni^o. ff. d. do te pallega. b C Crimi nis. vide. d. 120 Alexand. de b imo. in cōs. cxlij. i. j. pte 7 feli. in §. cum. i. 7. a. d re iudi. i. h. demum. in. 121 qstū. 7 in. c. c cum. r. cano

nicus. de offi. deleg. Idem feli. in. c. veniens. de testi. de quo dixi post colle. in. c. quoniam. nu. ij. in apo. in vers. socius criminis. eo. titu. post Barto. in. l. quoniā liberi. in. j. lect. nume. j. in vers. criminis. 7 ibi notau post Bald. in apostil. in h. socij et particeps criminis. nume. ij. C. de testi. not. Alexan. consil. cxlij. ad fi. vo lunt. j. fulg. consil. cxxxvj. 7 Bald. consil. cccxxxij. volu. ij. 7 Barto. sozi. in tract. fallen. regu. ccccxv. Celsus.

c Pro vniuersitate. Vide do. Alexan. de imo. in consil. xliij. in. ij. parte. 7 in cō silio. clxix. in. j. parte. consil. lxxij. 7 in consilio. cxxxv. eadem parte. 7 in dicto con silio. lxxij. habes qualiter deponentes aliquid esse factum ab oibus vniuersita tis an debeāt dicere de duabus partibus vniuersitatis: vel de maiori parte vel quo modo: 7 istis adde Bart. in. l. iij. nu. j. qd ibi posui in addi. ad ipm. in ver. in cā collegij. ff. de re. diui. Bar. in. l. eos. nume. ij. vbi etiā posui in addi. ad ipsum.

l. dictantibus. C. de testi. vbi dicit legatariū posse esse testē. ita pro: 119 bas in. §. legatarius. insit. de testi. C. Utterius dubitat: quid de proxeneta. i. mediatore. Ict^o: nunqd possit esse testis si verte retur questio de illo contractu. Circa hoc conclude: aut vtraq pars consentit vt testificet: tunc compellitur 7 valebit eius testi monium. C. Innoc. plus dicit. q vtraq pars contenta est stare dicto illius proxenete: dictum illius facit plenam probationem dato qd nō sit nisi vnus testis: et ille est vnus casus: in quo vn^o testis facit plenam probationem. 7 hoc generaliter quotiescūq vtraq pars producit vnum testē: 7 est contēta stare dicto illius: tunc semper vnus testis facit plenam probationem cum iura mento: vt est text. in. l. theopompus. de do. preleg. Alius casus est q creditur verbo vnus^o tantum sine iuramento: 7 valet eius dictum: vt in legato cardinali: vel alio magno officiatu pape: vel principis. tali em asserenti sibi cōmissum certū officiū vel certā potestatem sibi datam plene creditur: etiam si non ostenderit literas. ita dicit Innoc. in. c. olim. de priuileg. 7 glo. ibi idē Bar. tenet p quo facit tex. in. c. romanor. xxi. dis. aut 7 scdo altera ps contenta esset: q prenetā testificatur 7 altera: nō tunc proxene ta nō pōt testificari si non vult. sed nō cōpellitur: neutra autem parte testimonio proxenete desiderate testimoniū eius non ad mittitur: ita colligit in. §. qm vero. in aut. de testi. 7 sequunt oēs 120 doc. C. Solet etiā dubitari de cōsocio criminis^o nunqd possit esse testis. breuiter dic q nō: q esset testis in pua cā. casus est in. c. personas. j. de testi. De habēte aut simile causam an possit esse testis diuerse fuerūt opi. verior videt snia Jo. an. in. c. perso nas. quem sequit ibi Jo. de imo. concludētis: q si per decisionē cause i qua testis certificari debet aliquis fauor insurgat cause ipsius: vel aliquid emolumenti non potest: alis sic. 7 hec relin: 121 quantur arbitrio iudicis. C. Dubitatur an vnus de vniuersi tate possit esse testis p vniuersitate. C. Cōmunis cōclusio docto.

Testiū depositiones. Fo. l^j.

in versi. subdit vniuersitati. C. de testi. dixi post Bal. in. l. parentes. nu. iij. in *h*.
dicunt doctores. eo. titu. post collecta. in. c. insuper. nu. j. in ver. admittit platus.
vbi etiam feli. in. j. nota. de testi. not. Jaso. et papienses. in. l. cunctos populos. et

- est: aut illud sup quo est questio vniuersitatis concernit cōmo-
dū singulorū de vniuersitate. Verbi grā: vniuersitas h₃ nemus
vnum certe illud nemus qd est vniuersitatis cōcernit cōmodum
singulorū: quia quilibet pōt accipere de lignis: et vti pro vsu suo
et tunc vnus de vniuersitate non potest esse testis pro vniuersi-
tate. Si autem illud sup quo vertitur questio sit vniuersitatis:
et tamen nō concernit vtilitatem singulorum: tunc potest: veluti
si vna statua eēt vniuersitatis. et verteretur questio: sup illa tunc
bene possit esse testis: ita concludunt docto. in. d. l. nullus. ff. de
testi. et in. l. omnibus. C. de testi. et in. l. sed si hac. §. qui manumit
- 122** titur. ff. de in ius vocan. et ita est tenendum. ¶ Dubito tñ cir-
ca hāc qōnē: quia cum ea que fiunt in vniuersitate non possunt
fieri: nisi p eos de vniuersitate: ergo quilibet de ea potest esse te-
stis: vt in. d. c. veniens. de testibus. et in. l. cōsensu. C. de repu. et sic
non videntur vera distinctio. de qua. §. et ideo ego puto limitan-
dum distinctionem doct. §. vcz quod si causa vertatur cum vni-
uersitate sup tali facto: qd nō potest fieri: nisi p illos de vniuer-
sitate: tūc per illos indistincte etiā si tale quid cōcerneret como-
dum singulorum de vniuersitate. q quilibet de vniuersitate po-
test esse testis per iura superius alleg. et hoc vt veritas aperiret:
quia materia probationum est amplianda: vt in. l. qm. C. de he-
red. ¶ Quarta causa testium repulsiua est criminofitas. i. quod
testis rōne criminis repellit a testimonio. Pro cuius declaratio-
ne multa sunt vidēda. t^o primo nunquid criminofus potest esse
a) testis. ¶ Breniter dic q nō: si pseuerat in crimine: vt pbat i. c. te-
124 stimonium. j. de testi. ¶ Ex quo sequit. t^o q gulosi quotidie in
tabernis perseuerantes necnon hi qui quotidie ad taxillos lu-
dunt. et sic in crimine perseuerantes. nō pnt esse testes qui pseue-
rant in crimine. Itē dānat^o de crimine famoso: et de publico iu-
dicio nō pōt esse testis. et nimirū: q testes tales sunt infames: vt
l. j. ff. de his qui notā. infā. et in. l. infamē. ff. de publi. iudi. et l. j. C.
de postu. et ibi gloss. Si tamen emendatus est de crimine: potest
esse testis in causa civili. In criminali autē non. Et idem si talis
testis aliquādo productus in testem fuerit repulsus a iudicio.
- 125** ¶ Nec omnia probātur in. c. testimoniu. §. alleg. ¶ Quero nun-
b) quid infamis poterit esse testis. dic pro intelligētia huius que-
126 stionis. t^o q duplex est infamia: quedā est infamia iuris: et que-
dam infamia facti. Infamis infamia iuris fit tripliciter: ipso iu-
re: vel per sententiam: vel genere pene. Ipso iure efficitur quis
infamis ex qualitate facti ignominioso ope. ex quo lex irrogat
infamiam ipso iure nulla interueniente sententia: vt in. l. fin. ff.
de ritu nup. vt in vsurario qui est infamis ipso iure: vt in. l. im-
probū. C. ex qui. cau. infā. irro. et ibi est bona gloss. sequuntur
127 doct. et licet vsurari^o sit infamis ipso iure: tamē nō est excom-
municatus: s³ debet excommunicari: vt in. c. preterea. j. de vsur.
Et generaliter infamis dicitur ipso iure vt habetis fm mul-
tū

clarus. l. ij.
lec. C. de su.
tri. Berar. d.
pe. scā. fin.
xliij. incip.
vtruz cinis.
Bar. sozi. in
suo trac. fal
lē. reg. cccc.
lxxx. et consi.
ccxcij. cccc.
lxxx. et. cccc.
lxxij. vol. j.
et. clviij. vol.
ij. et Alex. ps.
lxxij. incip.
viso et bñ di
scusso pces-
su. volu. ij.
Celsus.
a) ¶ Testis
et nunquid au-
tē ppter cri-
mē ip repel-
lat: et an de
iure civili
oporteat re-
um esse con-
denatū. vidē
feli. i. c. sup
eo. el. j. et in
d. c. testimo-
niū. in prin.
alleg. hic p
Latr. s³ nū-
qd testis cū
sibide crimi-
ne opponat^o
et excipien-
tē de crimi-
ne replicare
possit. vidē p
eū in. c. due-
cti. d. excep.
in *h*. ad ter-
tiū caput.
b) ¶ Infā.

Testium depositiones.

mis. Sz qd
de his inta
mibus: q re
putatur bo
ne fame: an
possint esse
testes. vide
do. Alex. de
imo. in cōsi.
cxxxvij. l. i.
parte, 2 de
teste infami
tama facti
vide Feli. l.
c. ac si clerici
et. versi. no.
q testis. s.
de iudi.

*ferre testimonium
e dignitas.*

ta exempla: vt in. l. j. ff. de postu. per totam illam. l. Infamis per
sniam dicitur quando est lata sententia contra aliquem de alio
quo publico iudicio: vt de adulterio: vel de homicidio. vel simi
lib. vt in. d. l. Infame. vel si damnatus de furto: vel vi bo. rap. vt
in. l. de pe. teme. litigan. §. pe. Quatuor enim sunt delicta puni
ta ex quorum sententia quis efficitur infamis iuris: que ponun
tur in. d. §. pe. ¶ Infamis infamia iuris ex genere pene dicit
cui infligitur aliqua pena ignominiosa: vel vituperiosa: veluti
si inbeatur aliquis fustibus: cedi: vel scopari. ter. est in. l. i. ctus fu
stum. ff. de his qui not. infa. 2 in. l. fustibus. C. ex qui. can. infa.
irroga. ¶ Quero an infamis infamia facti cuius opinio est
grauata apud bonos 2 graues viros: vt in. l. honori. ff. de obser.
a liber. prestan. Exemplum potest poni in istis boranetis: qui
reputantur vilissimi apud graues 2 bonos viros. potest etiam
exemplum poni in istis qui quotidie stant in tabernis: potest etiam
exemplum poni in quocūq; alio: qui habet malam famam. ¶ His sic
declaratis venio ad positionem nostram principalem: 2 dico qd
infamis infamia iuris non potest esse testis: vt in. c. testimo
nium. 2 in. c. licet ex quadam. §. de testi. 2 in. l. iij. §. lex iulia. ff. de
testi. test ratio: quia infamibus sunt interdicti actus legitimi vt
in. c. licet ex quadam. 2 porte dignitatis non patent infamibus:
vt in. c. inter dilectos. de excels. prela. 2 l. i. §. C. de digni. lib. xij. sed
ferre testimonium est dignitas: vt. xij. qd. ij. c. preceptum. 2 not.
glo. in. d. c. testimonium. 2 intellige fm communem opinionem.
Etiam non potest esse testis infamis contra infamem: nec crimi
nosus contra criminisum. fm Barto. 2 communiter docto. in
l. cum mulier. ff. solu. matrimonio. 2 no. glo. in. d. c. testimonium. Nec
limitatio est vera in infami infamia iuris non posse esse testem
nisi veritas rei aliter haberi non possit. quia tunc admittitur in
subsidiū: sed cum totius mentis. ita nota. Barto. in. l. j. C. de sum
ma trinitate 2 fide catholica. et idem est in hoc casu in quolibet
inhabili ad testificandū: quia in subsidiū admittitur. vt. §.
hoc fallit in inimico capitali: qui etiam nō admittitur in subsi
diū in testē: si veritas aliter haberi nō possit: ita not. Spec. in
titu. de accusa. §. i. circa finem. 2 c. per tuas. de sumo. Item fallit
in aliquibus casibus in quibus admittitur infamis infamia iu
ris in testem: scilicet in crimine heresis: sacrilegi: fraudati cen
sus: fraudate annone: simonie lese maiestatis 2 perduellionis.
130 hos casus ponit Specul. in. §. proxime alleg. ¶ Infamis autem
infamia facti fm communem opinio. in causa ciuili potest esse
testis: sed ei multum diminuitur de fide. ista est gl. in. l. iij. §. due
cen. ff. de carbo. edic. Idem not. Bald. 2 Bar. in. l. j. C. de summa
131 trinitate 2 fide catho. 2 est communis opi. ¶ In causa autem cri
minali talis non admittitur: vt in. c. testimonium. §. alleg. limi
ta omnia predicta vera esse: qd infamis infamia iuris vel facti
non potest esse testis in causa criminali quo ad sententiam fe
rendam. quo autem ad instructionem 2 fidem faciendam quo
ad torturam. bene admittitur 2 facit sufficiētia indicia. ¶ Item
not. Bald. in. l. preallega. 2 dicit fuisse dictum Odo. Idem no.
Bal. in. l. ij. §. questionem. ff. de questionem. 2 est menti teneuduz. hec

Testium depositiones.

Fo. liij.

a **¶** Maior. q. autē dicant oī exceptione maiores vide feli. in. c. cū iohanes. de fid. instru. in. §. quinto de cla. 7. d. Alex. de anno. in cōsi. xviij. 7. in cōsi. cxlij. in. j. parte 7. in cōsi. lxx. in. ij. parte.

b **¶** Morale. vide. feli. a. c. testimoniū. §. iij. no. j. de test. 7. ibi posui i apo. ad. pān. post eūdē nu. iij. i apo. i. §. pētū. morale. §. q. ē p. fede. §. semis. §. si. suo. cxx. Cel.

c **¶** In ca. veniens. 7. ibidem vide feli. in. c. rodulppus. §. de rescrip. in versic. sed

tamē ita nō intelligas indistincte vera: q. vnus testis infamis sit iudiciū sufficiens ad torturam. etiā si deponeret de ipso delicto. nam requiritur q. sit omni exceptione maior: quia ad hoc vt vnus testis sit sufficiens ad torturam deponens de ipso delicto requirit q. sit omni exceptione maior. ita vult singu. Ange.

132 in. l. fi. C. de questio. **¶** In criminali autem causa vnus testis non facit semiplenam probationē: licet secus sit in civili. ita de terminat Cy. quem sequitur Ang. in. d. j. §. q. quis. C. ad. l. iuliam maie. 7. glo. tenens ibi cōtrarium reprobatur. Intelligendū est ergo dictū. Bar. quādo sint plures testes infames deponentes super ipso maleficio q. sunt tūc sufficiens iudiciū ad torturam.

133 **¶** Quero tertio an existens in peccato mortali possit esse testis. glo. iuris civilis in. l. iij. §. lex iulia. de testi. tenet q. nō: quod sit intelligendum: nisi existentem in peccato mortali penituerit se peccasse mortaliter: quia tūc poterit esse testis. ita tenet Specu. in tit. de testi. §. j. vers. qd. in crimine heresis. **¶** Quero quartum

134 **¶** Nunquid excommunicatus esse possit testis. Conclusio est indubitata q. non: fm omnes doc. tex. in. c. veniens. §. de testi. 7. ita tenent communiter omnes doc. in dicto. c. testimoniū. Sed est dubium postq. absolutus est: an possit esse testis. in. hoc fuerunt varīe et contrarie opi. videtur tamen verior: 7. communis q. possit esse testis: vt no. doc. in dicto. c. testimoniū. nisi in duobus casibus. qui colliguntur ex mente Innocē. in dicto. c. vide licet quando quis est excommunicatus propter delictum: nam si tunc fuerit absolutus non poterit esse testis. Exemplum si quis est excommunicatus: quia commisit furtum: postq. est absolutus non potest esse testis. ita colligitur ex mēte Innocē. in. c.

135 testimoniū. **¶** Subsequenter queritur Nunquid periurus possit esse testis. pro presenti. q. declaranda primo est videndū nūquid periurus sit infamis. glo. in. l. lucius. ff. de his qui notā. tūa. quam sequitur Barto. 7. Angel. et est communis opi. et distinguitur: aut est iuratum super eo quod est de presenti: vel de preterito si de preterito tunc periurus nō est infamis: eo q. non venit contra iuramentum suum talis iuratus: sed ipse iurādo statim dicitur peccasse cum in ipso iuramento sit periurus: aut quis iurat super eo quod est de facto etiā tūc cum talis perius veniat contra iuramentū suum: est infamis: vt in. l. si q. s.

136 maior. C. de trāfactio. **¶** No. tamen vnum dictum singulare q. si quis promisit cum iuramento soluere ad certū terminum: et non soluerit: si post terminum offerat se paratum soluere: vel soluat nō est periurus: ista est glo. singula. xxxij. questio. j. apud misericordem. ratio quia eo ipso quod soluat extra terminum non videtur habere animum deferendi. **¶** Reduendo ad pa-

§. iij

declaratoria. in fi. 7. quod ibi dixi a post. 7. in. c. intellerim in princ. de iu. sed qd. si dicat exco. municatio nem nullū: an tunc re: stificari possit. vide per eum. in. d. c. venera. el. ij. in text. ibi: volum. de quo oīmo vide Alecā. in. l. iij. §. lex iulia. c. concord. ibi per eum si gnatis. ff. de testi. Cel. d. l. si. quā glo. igno: a bal. ille re: putās se do ctore alijs. d. dicit de spoletto. l. doctor. cū allegare icā ppia. ex q. pars aduer sa asserbat me iurasse esse maiore in iuramē to. q. in rei veritate nō iurauit: put p. testes in:

Testium depositiones.

Strumētariosmet pbaut imo q instrumentū erat falsum: tñ qz do. Dulci⁹ erat ad
nocat⁹ partis aduerse tenebat ⁊ allegabat cū peterē absolutionē a iur. qz eram
infamis. Et ego negādo dicebā p illā gl. qz nō. ⁊ cū referre distinctionē hui⁹ glo.
pro ut etiā refert hic do. Lāfr. ipse caput ridiculū do. Dulcius dicebat subriden
do ⁊ altavocē: vt faciūt rustici: vt ipse est nūq̄ ostēdēs gl. faciētē talem distinctio
nē puta mō

enī⁹ doctrine
sit: ⁊ an per
iurus sit ista
mis. vñ te
li. l. d. c. testi
moniu. Et
an possit eē
testis: vñ p
eū. l. c. ex pte
de testi. et
l. c. p. tuas. d.
fimo. circa a
fir. do. alex.
de imo. l. p.
c. r. iij. l. i. q.
te. ⁊ l. p. l. iij.
m. ij. pte. ⁊ l.
p. l. iij. l. iij.
pt. Ad d. ad
hāc. q. q. fel.
l. c. ex pte. h.
ad tertiū. d.
refert. dicit
qz nō est ad
huc decisus
an periur⁹
sit infamis. ⁊
d. hoc dubi
tanti Abb.
tale. c. testio
niu. §. ⁊ an
sit infamis i
famia iuris

civilis: quia de canonica non est dubium: nō. idem feli. in. d. c. testimoniū. ver.
sed est magna difficultas. de quo dixi post coll. in addi. ad eum in. c. cū dilectus.
nu. iij. in ver. periurus remanet infamis. de ordi. cog. ⁊ post Bar. in. l. Lucius
titius. nu. iij. versic. oppono qz eo ipso qz est periurus: in apostil. in eo. ver. ff. de
his qui notan. infam. Celsus.
a. Licet causaz. Et ibidē. vide feli. in. h. no. nono. vbi an p solā corruptionem
vñet dictū eius. de quo per eum plenius in vers. ij. concln. vbi etiā de sententia
lata testibus corruptis. ⁊ an talis testis corruptus probet cōtra corruptentē.
vide per eum: in. c. j. in prin. j. de test. vbi an rogat⁹ vt testificet dicat corruptus:
⁊ de materia ista vide etiā per eum in. c. sicut. in ver. glo. pe. j. de testi vbi etiā
an sententia in causa matrimoniali retractetur sola corruptione. Celsus.

137 mam questionē dic ⁊ qz periurus nō pōt esse testis: quia qui se
mel malus: semper presumit malus esse in eodē genere mali: vt
in. c. qui semel malus. de reg. iur. li. vi. ⁊ tex. in. c. testimoniū. §. al
leg. immo plus ⁊ si egerit penitentiam de periuro: non pōt esse
testis. tex. est ad literam in. d. c. testimoniū. ⁊ ita glos. in. d. §. lex
138 iuli. et ita tenet doc. vbiqz. Nūc quero de alia questione. ⁊ nūqz
quid cōfessus de crimine vel cōuictus qui nō sit dānatus possit
esse test. ⁊ dic qz sic de iure civili. Contrariū est verum de iure ca
no. ⁊ dicunt doct. qz ius cano. i foro ecclesiastico ius civile in for
139 ro civili seruetur. Ultra predicta quero ⁊ nūqz pecunia cor
ruptus etiā si dixerit verū repellatur a testimonio. vel ei⁹ dictuz
nullā facit fidē. glo. in. d. c. licet causam. tenet qz nō valet ei⁹ tes
timoniū. idē tenet Bar. in. l. diuus. ff. de re iudi. Inno. idē tenet
in. d. c. licet causam. Si autē allegaretur testis corrupt⁹ ante sen
tentia. nā tūc sola corruptela sine falsitate reprobatur testem. ⁊ in
hoc cōcordat glo. ⁊ Bar. Si autē alleget post sententiā: tunc Inno.
in loco palle. dicit nō sufficere solū corruptela: nisi alleget etiā
falsitas simul. mouet qz hoc nō repellit lege cautū Jo. de imo. in
d. c. l. causam. sequit Inno. dicēs opi. Bar. esse tenēdā. Et volē
tes etiā qz post sniam sufficiat allegare solam corruptelam. Sed
hoc nō pbat lege: nec hec snia in iudicio est tenēda: tñ mihi vi
det verior opi. Bar. qz idē sit post sniam: quod ante: ⁊ vtroqz ca
su sufficiat allegare solam corruptelam. moueor ratione tali: qz
post sniaz in causa ap. pñūtiatū ertinguit vt l. i. j. §. si. ff. ad turp.
⁊ cause reducit in eo statu in quo erat i principali causā post lit.
cōtest. ⁊ vt in. l. ita demū. C. de pen. sed certū est qz in causa prin
cipali post lit. ptest. solā corruptelā allegare possum. licet ergo ⁊
post sniam. p̄terea post sniam Bart. est tex. in. l. iij. §. lex in lita.
ff. de testi. vbi tex. repellit pecunia redēptos. nec distinguit an
te sniam vel post. Item nō distinguit vtrum alleget falsitas cum
corruptela: vel nō. et hec mihi verior in disputando videt: sed ta
mē opi. Inno. est tenēda. vñ tñ attēde quod voluit Inno. in. c.

a Non teneat. vide feli. in. c. cu causaz. in ver. in ea glo. vbi non tenet. j. de test. Adde vltra ea q posui in apost. ad istu. s. eo. s. rñsiones. nu. x. i apo. in xpi. crimi- nose. Bal. i. l. ij. s. qd obseruari. nu. xxiij. ver. qro hic nuqd testis. z qd ibi posui in addi. ad ipm. in. x. criminofus. C. de iur. ca. qd dixi post Bar. i. l. trāfactioe. la pi- cola. nu. ij. in apost. i. x. rñdere. C. de trāfac. z Bar. sozi. i suo trac. fallē. reg. cccxj. vbi plene.

inquisitione. de actu. q si interrogetur per indicem vtrum sit corruptus pecunia: vel sit infamis: vel in aliquo interrogetur de turpitudine sua: licet respondere non teneatur: tamen si re- sponderit facit fidem: et nocet producē: ne eius dicto credatur. tñ si iudex cognouerit testē productum fore criminofum: vel als inhabilē: z hoc sit notoriū: poterit etiā si nō apponat ex proprio officio repellere. b. ita tenet Jnn. in. c. intimavit. j. de test. Si au- tem interrogetur circa propriam personam de eo q non concer- nit turpitudinem eius: tñ bene tenet rñdere fm Jnn. in. d. x. in quisionis. veluti si interrogetur vtrum sit debitor: colonus: fis- cialis &c. Ex his habes expeditam quartā partem testimonio rñ reputat. Ultima ergo causa testiū repudiatoria est ex rō- ne inhabilitatis persone testis. Ideo p ei⁹ declaratione viden-

140 dū est de plurib⁹. Et primo queritur tñ nūqd mulier possit esse testis. dic q in testō clarū est q nō: vt in. l. que testō. i. s. mu-

c lier. ff. de testa. fallit qñ testm fit inter liberos: qñ in testamento instituunt filij testatoris: tñc mulier potest esse testis in testa- mento. glo. est singularis quaz sequitur. doc. in. l. fin. C. de codi. excepto autem hoc casu mulier nō potest esse testis. Et dem in delictis de iure civili in. l. ex eo. ff. de testi. de iure canonico si agatur civiliter de delicto pōt. Si criminaliter nō: nisi procedat per viā inquisitionis: vel denūtionis fm Jnn. in. c. qm. de te-

141 sti. Attēde tamē t q licet mulier possit esse testis de iure ci- nili ceteris partibus tamen tanta fides non adhibetur quanta masculo. z sic debet intelligi illud quod dicitur. q in testibus de- bet considerari serus. vt in. c. foris. s. mulier. de verbo. signifi.

142 Et Quero secūdo an minor. xiiij. annis possit esse testis. Re- spondeo q non. tex. est in. l. ij. s. lex iulianus. ff. de testi. imo nec minor. xvj. annis potest esse testis causa criminali in. l. testa- mētis. ff. de testa. Si tamen quis maior tempore reddiderit tes- timonium: deponeret de his que viderit in pupillari etate: be- ne valeret eius testimonium: ita glo. tenet quam sententiam se-

143 quātur doc. in. d. s. lex iulianus. Et Quero tertio nūqd sti- pendiarius possit esse testis. dic q sic: quia non sunt infames in- famia iuris: tñ eis multū diminuit de fide: qñ sunt ifames infa- mia facti. ita determinat Alber. in. d. s. lex iulia. Ex quo infero q cum stipendiarij sint infames infamia facti non poterunt esse testes in causa criminali: quia infamis infamia facti non potest esse testis in causa criminali: vt dixi in sua materia: vt in. c. testi-

talibus mulier testis esse possit vide do. Alex. de imo. in. cōf. xi. m. j. pte. z in cōf. xci. ea. pte. z in cōf. lxxij. ea. pte i quib⁹ locis ponit qd de iure civili z qd de iure cano. z in cōf. xxiij. i. ij. pte z in cōf. clxxij. ea. ij. pte vbi ponit qd si per mascu- veritas haberi nō pōt: an mulier saltem isto casu admittatur.

Celsus.

b Repel- lere. Adde feli. i. c. cū i. z a. colligi pñt quoz. j. de re iur. z in c. nulli. d. ac- cu. vers. no. ex glo. f.

c Inter li- beros. Adde do. Alex. de imo. i. p. lxx. i. ij. pte. Tu vide de hoc z in qb⁹ ca- sib⁹ mulier testis eē nō pōt. feli. in c. qm. de te- sti. Bal. i re- petit. l. ha- beat. num. xxvj. s. sup- pñā qdne. z ibi posui in

apost. ad ipz *minor* post do. ale. *xxv. anis* in x. de mu- liere. C. d. fa- *nd pñt eē* crosan. ec. z *testis i ca* Bar. sozi. i *criminali* suo trac. fal- len. reg. cccc- xix. in x. te- *ret minor* stz. Celsus. *xiii. an. pñ* d. In deli- *eē testis in* ctis. An in *ca civili* causis capi-

Testium depositiones.

¶ Testis. vide do. Ale. de imo. in p. xcix. j. pre. et feli. in d. c. cū oporteat alleg. hic p. lanfr. h. et circa istud. cū plu. seq. et do. Alex. i. cōf. xvij. in. iij. parte. et in cōf. lxxvij. in. j. parte. vbi an habēs litē omnium bonorū vel maioris partis dicatur idoneus testis. Sed qd si interrogatus dicat se esse inimicum an probet. et quid si in fraudē dicat. Vide feli. in d. c. inquisitionis. Tertie dubitationis. post pun. ver. iij. no. et

qd de amico 144 monium. infra de testi. Secundo infero quod nulla dignitas potest cōferri stipendiario: nec etiā est capax alicuius honoris: quia talibus infamibus nō patent porte dignitatis: vt in. l. ij. C. de digni. lib. xij. et c. inter dilectos. de excus. prela. Nec supra dicta intellige de stipendiario in bello illicito: videlicet in quolibet bello: quod non mouetur per imperatorem: vel papam: vel alium ad sui defensionem: vel suarum rerum gubernationem secundum doc. hi autem qui dicuntur cauallarij delegati sunt infames infamia iuris. et ideo in totum repelluntur secundum doct. in lege. iij. C. de excep. quia locant operas sua ad pugnam cum bestiis. vt in. l. j. §. remouet. ff. de postul. cum pluribus

145 §. sequēs. premittis adde quod similiter incarcerationis: scilicet in carcere publico non potest esse testis secundum cōmunem 146 opi. doc. d. §. lex iulia. et ibi text. Queritur consequenter an inimicus possit esse testis. dic secundum doct. quod inimicus capitalis repellitur omnino: si est effectus inimicus propter causam criminalem: vel propter civilem magnam sū Inno. vt in. c. inquisitionis. de accu. Idem si sit suspicio quod capitalis sit inimicus sū Inno. in. c. cū oporteat. de accu. idem sū Cy. si testis copulauit amicitiam cum vno capitali inimico. nam et ipse presumitur inimicus sū Cy. in. l. si quādo. de test. alio inimicus

147 non repellitur a testimonio. Amicus nō repellitur quātū cūq; sit magna amicitia: tamen si est magnus amicus: et multū de fide diminuitur. glos. est singu. in. §. cogitandum. in autent. de monachis. col. j. quā sequuntur doct. imo est tex. expressus vbi enaz an d per possit esse testis. Et nunquid rusticus possit. verum est qd qdlibz odiū repellat quē a testimonio: sed quid de eo qui in fraudē percutit testem: vt eius dictū non valeat an admittatur. vide feli. in. c. repellatur. de accu. in verbo. fallit nisi. circa puni. ver. Celsus.

¶ Idem si sit suspicio. ex hoc induco: qd inimicus statim post recōciliationem non admittit in testem p ea quē nō. in simili Hippo de marsi. sing. cvij. inci. p. privilegium ciuitatis. post med. ibi. ideo dicit qd iudeus. no. panor. in. c. dubius. in fi. et ibi posui. in add. ad ipsum in ver. infidelibz. de here. dixi post collect. in. c. in literis. nu. vij. in apostil. in versi. qd in inimico recōciliato. de testi. dixi in addi. ad Bar. in. l. prescriptionē. in apostil. in eo. ver. C. si cōtra ius vel vtili. pub. et in l. confri. ff. de iur. i. in ver. in iuramento. Celsus.

¶ Amicus. Vide do. Alexan. de imo. in cōf. lxxvij. in. j. parte. et in prealle. cōf. lxxvij. in. iij. parte. et feli. in. c. quoties. versi. no. vj. de testi. et aliquid in. c. in literis. versi. fallit nisi. in fi. co. tit.

¶ Pauper. vide Alex. de imo. in cōf. xv. p. totū. in. iij. parte vbi ponit etiā qd dicat paup: et qd dicatur suspectus: et qd in ciuibz: et in qbz casibz possit torqueri.

Testiū depositiones. Fo. liij.

Adde de hoc collee. in. c. in literis. in fi. ver. nūq̄d paupertas repellit: qd̄ ibi po-
fui in addi. ad ipsum. in eo. §. de testi. p̄an. in. c. si q̄ testiū. nu. viij. vbi etiā posui
in addi. ad ipsum. in ver. p̄pter paupertatē. et ibi feli. §. in gl. fi. ibi al's cuz seq.
eo. ti. dixi in apost. ad Bar. post Alex. in. l. spadonē. §. est autē. in ver. affectasse. in
lec. Nico. de neap. ff. de excusa. tut. no. Bart. sozi. in suo trac. fallē. regu. cclxxxix.

- quis neq̄s ratione paupertatis: nec ratione ignobilitatis repel-
litur a testimonio: sed ceteris paribus magis creditur diuiti q̄
pauperi: et nobili q̄ ignobili: referendo singula singulis. ita in-
149 telligitur gloss. in. l. iij. ff. de testi. ¶ An socius⁹ possit esse te-
stis: dic q̄ non. si est socius omnium bonorum: vel etiam si non
esset socius omnium bonorum: et sua interfit. adhuc non potest
esse testis de parte consocij: de qua etiam dic vt not. Innocen. in
150 c. in presenti. j. de testi. ¶ Ultra predicta addet qd̄ neq̄ clerici
neq̄ monachi possunt esse testes sine licentia superioris. scdm
Specu. in titu. de teste. §. j. versic. sed si monachus. et versic. et quid
de monacho. et idem tenet Albert. in aut. si dicatur. C. de testib⁹.
Clericus autem secularis bene potest. vt in. c. quicunq̄. xiiij. que
stio. ij. tamen debet examinari per iudicem ecclesiasticum: secun-
dum Achi. in. d. §. quicunq̄. dicit esse in electione iudicis supe-
rioris si velit examinare clericum: an dare licentiam seculari:
vt eum examinet. sed tamen debet iuramentum de licentia sui
superioris facere. vt in. c. j. de iur. cal. licet admittatur clericus/
151 non tamen compellitur. vt. §. dixi. ¶ Solet etiam queri: nun-
quid fideiussor possit esse testis pro debitore principali. Spe. in
titu. de testi. ver. sed quid de fideiussore. dicit qd̄ sic: si est soluedo
Joā. an. in. d. ver. dicit indistincte non posse: quia eius interest
utib⁹ non verari: vt in. l. iij. in p̄p̄ribus. ff. de mino. hanc opi. tenet
b Jo. an. in. c. in super. ^b de testi. que opi. est tenenda. ¶ Sed que
152 ro nunquid sollicitator etiam possit esse testis. Do. de Ro. de
cisi. cclxij. tenent q̄ non. idem dicit esse verum Anto. de huius. fi-
nita causa in qua sollicitat. ita dicit ipse in. c. in super. j. de testi.
153 ¶ Dubitatur finaliter nunquid denunciator criminis pos-
sit esse testis. Concludunt docto. et glo. in. c. in omni. de testi. et te-
nent qd̄ sic in denūtiatione enangelica. In alijs autem denun-
tiationib⁹ q̄ sunt in foro seculari vel ecclesiastico ob delicta non
possunt esse testes. Ex his omnibus nūc habetis plene expedit-
tum que persone repellantur a testimonio: quibus excepis ces-
tere admittuntur: vt in. l. §. adhiberi. ff. de testibus. ¶ Modo
placet mihi pro pleniori satisfactiōe materie testium attingere
aliquas questiones super dicta materia: que sunt multum vi-
154 les et oportune. ¶ Quero primo: nunquid testis teneat depone-
re de loco et tpe. verbigratia. testis interrogatur an titius mu-
tuauit. x. seto. et rñder q̄ sic. Postea interrogatur vbi: et quādo hoc
fuit: nunquid si non respondeat vel dicat non recordor eius testi-

do. Theodosij. et Alexā. de iur. in consi. lxxvj. ij. parte. et Lud. in consi. suo. omni-
potentis dei postulato suffragio proposita questio. re. feli. in. c. cum a nobis. j.
de testi. in fi. et do. Alexan. de iur. in consi. lxxvj. in. ij. parte.

in §. paup.
no. Franci.
de are. cōsi.
xij. incipie.
viso diligen-
ter thema-
te. Alex. p̄si.
ceviij. incip.
viso p̄cessu.
et do. meus
Philip. dec.
consi. clxij.
volu. ij. Cel-
sus.
a Soci⁹.
Vide feli. in.
in. c. in sup.
ver. quinq̄
queritur. j.
de testi.
b C̄nsup.
Et ibidē vi-
de feli. i. §.
vj. queritur.
c Sollici-
tator. Vide
do. Alex. de
iur. in cōsi.
lxxvij. in. j.
parte. et in
consi. lxxij.
in. ij. parte.
et vide do. de
Ro. decisio.
clxvj. alias
cclxij. solli-
citor i no.
et Ludo. in
sing. ver. cū
q̄rit an solli-
citor. vbi
ponit consi.

Testium depositiones.

a **C**Et tpe.
Adde. d. ale
rā. de imo.
in consilio.
iij. p. totū. in
iij. parte. et
oīno feli. i.
c. ex tenore.
circa princ.
versicu. no.
iij. ibi derer
minantes et
pleni⁹ in. c.
cū causam.
versū. vtrum
autē testis.
de testi.

montum vitietur. Pro huiusmodi questione determinanda dic:
qđ vbi locus et tps sunt de substantia actus de quo queritur tūc
opz testem deponere de loco et tpe⁹ al's dictum suum non valet.
istud probatur in. l. i. in fi. cū seq. ff. de incē. rui. et nau. istud est di
ctum Inno. in. c. qualiter et qñ. cl. y. de accusa. idem tenet Bald.
in. l. y. C. de rescin. ven. Exemplū. vt melius intelligatur ad hoc
vt quis obtineat in interdicto vnde vi: requirit qđ pbet posses
sionē: et qđ pbet qđ possidebat illa die: qua fuit spoliatus. posses
sione: al's incurrir: vt in. l. i. §. interdū. ff. de vi et armata. Certe
si iste intendens hoc interdictum pbarer possessionē: et spolia
tionē nō posset obtineri: quia tps est de substantia actus. Pone
aliud exemplum in prescriptione: quia debet pbari possessio. x.
annorum inter presentes vel. x. inter abientes. potes ponere
multa alia exēpla vt statutum dicit: quod si quis luserit in qua
drage. puniatur in. x. probatur qđ aliquis luserit: nō tñ fuerit in
quadrage. non debet puniri: quia tps est de substantia actus.
Exemplum de loco. pone statutū dicit: qđ ludēs in loco publico
puniatur in. x. probatur quem luserit: non tamē in publico non
debet puniri: qđ locus est de substantia actus. Pone aliud: dicit
statutum: qđ bestie pñt pasculare in certis pratis: non in alijs.
accusauit quis qđ bestie pasculauerūt in aliquo prato alio. cer
te si nō probatur qđ in prato prohibito: non poterit obrinere: qđ
certus locus est de substantia actus: aut tps et locus non sunt
de substantia actus: et tūc si testis de illo nō deponat. sed dicat se
nō recordari: dictū ei⁹ bene valet. Inn. in. c. qualr et qñ. idē si nō
interroget testis de loco et tpe dictū suū valet: qđ locus tps non
sunt de necessitate pbatōis. in. §. qđ ho. et idē fm Ang. in. d. aut.
155 de testi. **A**rtēde tñ ad vñū quod est not. dignum tē: vbi quis
agat ex mutuo vel alio tractu reqñt qđ pbet pecuniaz mutua
tam vel depositā. et sic de singulis cōtractibus ante libellū: et añ
lit. contest. al's succūbit actor. et ita dicit sing. Ang. in. d. §. qđ ho.
et videtur probari in. l. eandem. §. actiones. in fin. ff. de excep. rei
indi. idē Jo. an. in. c. abbate sane. de re indi. lib. vi. et in glos. sua
Declaro. actor dicit: qđ mutuauit titio. x. quare et. Itē testes di
cunt verū est qđ mutuauit. et requirit qđ dicant si nō recordatur
de tempore. sed fuit ante presentē litem inceptam. istud est sin
gulare multum. Ratio est que facit pro eis. nam testes produ
cūt post lit. cōte. vt. §. vidistis: quando testes dicūt qđ mutua
uit: et non dicunt in certo tempore. illud dictum potest verifica
ri ante et post lit. cōte. et per cōsequens hoc dictum est obscurum
cum nesciatur an ante lit. conte. et sic dictum est dubiū: et quoties
cūqz dictum est dubium interpretatur contra producentem: vt
est rex. in. c. in presentia. de proba. et ibi glo. istud est dictū Bald.
et Ang. in. l. veterib⁹. ff. de pac. et Bart. in. l. i. §. fi. ff. eo. sic sequitur
qđ debet fieri interpretatio qđ istud mutuū fuit factum post lit.
cōtesta. vnde istud totale mutuū quia non dicitur deductum
in iudicio: quia ea que procedunt post lit. contesta. nō dicuntur
venire in iudicio imo alio libello opus est. vt est casus in lege
non possunt videri. ff. de iudic. De qualitate autē tēporis nulla
est testi faciēda interrogatio: videlicet an esset serenum. vel ne.

Testiū depositiones.

fo. lv.

a Quod sic. Quomodo et qualiter deponere habeant testes super valore. vide fe

b l. in. c. ad aures. ij. ver. de expressione valoris. §. de rescrip. *in c. in causa. n. 1. de Joh.*
 Valore rei. ad probandū valorē rei que probatio admittatur: et quō fiat proba
 tio vide do. Alex. de mol. in cōs. lxxv. in. ij. parte. et qualiter valor rei debeat ar
 ticulari. vide do. Mari. fo. 31. in cōs. viij. incipi. visis. §. et stant ista. ibi quoniam

bulosum fm Inno. in. c. qualiter et quando. vbi dicit qd si testis
 deponit de diuerso tempore vel loco qd dictum suum non valet.

156 **Q**uero secundo fan testis qui deponit super valore rei des
 beat reddere rationem sui dicti: etiam nō interrogatus ad hoc

a vt valeat dictū suū dic q sic. **a** et ideo testes q quotidie examinan
 tur dicunt talis res valebat. x. et nil aliud deponunt: nihil valet
 et est ratio. nam quotiescunq aliqua res potest sciri diffor: mibus
 modis: nisi exprimat modū quo scitur: illud dictum dicitur
 obscurum: et per consequens tanq obscurum non valet. Sed vt
 valorem rei quis possit scire diffor: mibus: modis dic fm quod
 statim dicam: ideo requiritur q exprimat modū propter quem
 scit valorē: atq nihil valet. hinc est: quod testis qui deponit de do
 minio: debet reddere rōnem sui dicti: etiam nō interrogatus: qz
 sunt multi modi acquirēdi dominiū: et ideo requiritur qd expr
 mat illū modum: per quem scit dominium certe rei esse illius.
 de modis ptz per totū titulu. ff. de acq. re. do. et insti. de re. diui.
 vbi autē res non potest sciri: nisi per vnū modum: et tunc super
 tali re valet dictū testis: etiā si non reddat rōnem: etiā si est in
 terrogatus vt est in colore: qz quis non potest scire colorem nisi
 per vnū modū: vt est albedo: que per visum comprehendit: vox
 autē per auditum. hec sunt verba Bald. in. l. ij. C. de rescin. ven.

157 **Q**uero ergo qualiter probeat valor rei: et qualiter testis pro
 ducitur super valore rei **b** dic interdū testis produci super valo

re immobilis fructus producentis: vt in fundo: interdum super
 valore rei mobilis: vt est videre. in alijs speciebus si testis depo
 nat super valore rei fructus pducētis: tunc debet deponere sup
 valore rei: hoc inō dicit q pars fundi in tali loco et. valet. x. flo
 renos: et scio q tot fructus pciunt singulis annis: ex illa parte
 fundi: et q ex pre fundi eiusdē qualitatis tot fructus producti vē
 di pauerūt: et vēdunt p singula parte. x. florenos: inō fundus
 estimat per fructuū perceptionē. hoc probat in. l. si fundū per si
 deicom. in princ. ff. de leg. j. et l. pe. ff. de reb. eo. et in. l. si quos de
 bitores. ff. de rescin. vēd. ita tradit no. Bar. in. l. pta rerū. ff. ad. l.
 fal. et idē Bald. in. l. ij. C. de rescin. ven. et poterit alio modo et bre
 uius probari de valore rei immobilis fm prefatos doct. vbi. §.
 hoc modo q pars talis fundi tanti valet: quia pars aliorū fun
 dorum eiusdē qualitatis ibi vicinorū tantū vēdūtur. hoc est
 qd dicitur: q res tanti valet: quanti vēdi pōt: vt in. d. l. pta re
 rū. et intellige quāti vēdi pōt. s. hōiū scienti qualitatem rei: vt
 est ter. quē ita intelligūt docto. in. l. mortis causa. de dona. cau
 sa mor. et ideo fm Bar. ibi. §. sit cantus aduocatus volēs proba
 re valorem rei: q capitulet de aliquo morbo vel vitio latēti rei:
 vt dicat: q tale vitium est letens: qd si emptor sciuisset emptor

158 non tantū dedisset. **Q**uod dubitatur de huiusmodi depositione

singulis. in
 i. parte. Ad
 hic et i pced.
 apost. dedu
 ctis Bar. in
 l. pta rerū. §.
 nonnulli. nu.
 s. et qd ibi po
 sui in hōi. tu
 vis probare
 valorem rei
 ff. ad. l. falc.
 Bald. in. l.
 si quos. nu.
 xxy. et seque
 ti. versic. sed
 circa hoc. et
 ibi posui in
 additio. ad
 lpm. in apo
 sti. in eo. d. s.
 ibi etiā not.
 in addi. ad
 Salt. d. s. s.
 pone q ipsi
 dicūt tm p
 cōmuni p
 tio ipam ap
 pretiaret. in
 apost. in eo.
 ver. C. de re
 scin. vendi.
 et dixi post
 panor. l. c.
 cū cā. nu. ij.
 in ver. vel
 valor rei. j. b
 test. Celsus.

*Prat. Pag. in for. lib.
 in cā. in d. in glos.
 pro pto floren. ad m
 n. 5. In form. act. n. 1
 glos. et in floren. p.
 n. 22.*

Testium depositions.

De Dominiū. Uide do. Alex. de imo. in pñ. iij. in. ij. pte. 2 in pñ. lxx. in. i. pte. in
quibus locis ponitur et probet dñm de antiquo per solā famā. 2 in cōf. i. in. iij.
parte. 2 cōf. x. 2 in cōf. xi. ea. pte vbi late ponit de probatiōe dominiū etiā qñ nō
sumus in casu: in quo probet vel pbari debeat de antiquo. 2 in cōf. xv. 2 in pñ.
xx. in. iij. pte. vbi ponit an sola fama pbet in factis de antiquo: de quo p Fran.
are. m. l. is ad quē. de acq. here. 2 p feli. in. c. inter dilectos. de fid. instru. late per

firmia. i. suo
aureo reper
torio. in. vñ.
dominiū p
batur. 2 do.
Alex. d. imo
la. in cōf. lio
lxxvii. i. ij.
pte. vbi po
nit qñ agit
publiciana
an obstat ti
tulus 2 bo
na fides. de
quo etiā vi
de Bart. i. l.
cuz res. nu.
iij. et qd ibi
posui i add.
ad ipsuz. in
ver. ad pñ
duz dñm. C.
de pñ. 2 in
ij. lect. i. d. l.
iij. vñ. ver.
est ergo mo
dus. in ver.
possedit an
nis. x. Dicit
et post Bal.
in addi. ad
ipm post eū
dē. in. l. audi
cia. nu. iij. i
ñ. pñ. do
miniū. C. de
reivē. 2 l. l. p
puerari. nu.
iij. vñ. l. l.
st. q. dñm
i. apo. pñ. a
bat. testib.
C. de pñ.
Celsus.

nunquid testis deponens de valore concludat dicendo hoc mo
do. pars talis fundi valet. x. interrogatus quomodo scit. rñdit:
q ego tantum darem si vellem emere. dic qd non valet: si iste tes
tis cōprehenditur habere affectionem ad talem rem: puta qz
est vicinus illi fundo. 2 mea interest habere fundum vicinum: 2
pro minori pretio q valeat. vt in. l. si fundus. ff. de leg. iij. Si au
tem nullā habet affectionē bene valet eius dictū. ita dicit Bald.
in. d. l. ij. **Adde** alium modum probandi: quia iudex ex officio
suo potest etiam post publicatas attestaciones: 2 post didicita
testificata mittere estimatorem ad estimandum rem: vt in. l. hac
edictali. Silico. ff. de secū. nup. fm Bart. in. d. l. ij. hinc est qd dicit
Bar. multū notabiliter in. l. in fundo. ff. de rei vñ. q etiam post
sniam ante executionē factam pōt opponi exceptio expensarū:
2 melioramento: cū talis except. non redarguat sniam de int
quitate: ideo opponi pōt: vt in. l. fideiussor. ff. de fideiuss. 2 in. l.
nesennius apostillinarius. ff. de re iudi. 2 per cōsequens non po
test fieri executio nisi prius liquiditatis melioramenti expēsa
rū: cū illas posset psequi per retentionem: vt est tex. in. l. si arcā.

159 ff. de conditio. indebi. **¶** **Iurta** premissa etiam dubitat nun
quid possit probari valor rei hoc mō. pars talis fundi valet. x. et
hoc scio: qz sum vicinus. Bald. dicit q nō. in. d. l. ij. Bart. dicit qd
sic. in. l. i. ff. si certum petā. 2 illā tene: quaz etiam tenet Ange. in
aut. de here. 2 falci. Et est glos. in. l. ij. C. quando fiscus vel pñas
tus. **¶** **Quando** autem testis deponit de valore aliarum re
rum mobilium: tunc probatur si dicat hoc modo. Summa fru
menti valet tanti: 2 hoc scio: qz communiter tanti venditur: vel
vendebatur tunc temporis. 2 not. multum singulariter qd talis
testis debet cōprehendere tria tempora in suo testimonio hoc
modo: frumentum tanti valuit illa die: vel illo tempore: vel ante
2 post. Al's si se astringeret ad vñum diem tantum non probare
tur valor: ita dicit tex. in. l. pretia rerum. in fine preallega. et ita
etiam tenet Barto. Sed pone q quis capitulauit de valore rei:
q res tanti valuit in foro publico: 2 q illa vendebatur tñtēdem
in domibus priuatis: si testes autem deponunt in foro publico
de vno valore: 2 in domibus de alio: queritur cui stabitur. dic q
stabitur valori fori publici fm Barto. vbi. s. q dicit pro cantela:
q ille qui vult probare de valore frumenti debet capitulare: q
pro tanto venditū est in foro publico. ita not. ipse in. l. pretia res

161 ram. **¶** **Consequenter** est videndū qualiter probeatur domi
nium. hec questio quōtidie in iudicijs versatur. Nam produ
centes testes probantes de prescriptione ex qua requiruntur:
scilicet titulus bona fides. 2 continuata possessio: 2 q res non sit
vitiosa: que omnia et singula veniunt probanda. Ideo quali

dominiū
probatur
per testes.

Testiū de positiones. Fo. lvi.

¶ C. q. p. colonū. Et ibidē vide frā. r. qd ibi dicit in apof. r. an pbeſ p testes ſina
gulares: quoz vn^o deponit de pceptiōe grante: alē de fabis. vide. d. Alex. de imo.
in cōſi. iij. r. in cōſi. xciij. iij. parte. r. an pbeſ ex ſola fructuū pceptiōe vide p eū
in cōſi. cxxij. j. pte. r. an p ſolutionē collectarū. vide. Pan. de ca. in. l. ſcriuarios.
C. de teſta. mili. r. q. pbaſ. ex pceptiōe fructuū. vide. d. Bar. ſoci. in cōſi. cxxvij.
inci. in cōtrouerſia. verſi. ij. in. ij. parte. r. in cōſi. cxxxi. inci. in preſenti. circa prin.

ter ſingula probent videamus. **¶** Primo nāq. titulus faciliter
pbari poteſt: ſcilicet per inſtrumentum vt not. gloſ. in. §. ſunt et
alie. in ſti. de vſucap. r. lon. r. non apparuerit aliq. inſtrumentū
poteſt titulus pbari p testes dicētes ſe interfuiſſe contractui
cū iſtud ſit tale qd obijciatur ſenſui viſus. Bona fides autē non
venit probanda: cū bona fides in dubio preſumatur: vt in. l. pe
nul. C. de enic. quod intellige verum ſi quis haberet titulum: et
diu poſſederit etiā ſine titulo: quia tunc bona fides preſumit.
Inno. in. c. cū veniſſet. de in integ. reſti. quē ſequit Bar. in. l. cel
ſus. ff. de vſucap. r. Ang. in. l. preſcriptione. C. quib^o non ob. lon.
tēpo. preſcriptio. Oporteret tamen qd bona fides allegareſ: al
nūq. preſumeretur. vt in. l. ſi adulteriū cum inceſtu. in. §. idem.
ff. de adulte. ita no. ſingu. Ange. in. l. eum qui. §. in publicam. de
publi. Pro quo facit id quod in ſimili dicitur q. notoriam rele
uat ab onere probandi: nō autem ab onere proponendi. glo. eſt
¶ 62 ſing. in clemē. appellanti. de appel. **¶** Tercio venit pbanda
poſſeſſio cōtinuata: r. in hoc ſunt duo vidēda: videlicet qualiter
probetur poſſeſſio: ſecundo qualiter pbetur continuatio poſ
ſeſſionis: iſta ſunt quotidiana. Ad primū dic q. multi ſunt mo
di probandi poſſeſſionem. pbatu enim poſſeſſio eo ipſo vide
licet q. testes dicunt terram viduiſſe ſeminari: r. arari ad inſtan
tiam talis: vel coli vel laborari. Iſtud ſufficit. p quo eſt gl. ſing.
in. l. iij. C. finium regun. quam ibi ſequitur Bald. Alius modus
pbandi traditur ſi teſtis dicat fructus de tali terra fore p talem
perceptos: vt eſt text. in. l. titia. ff. de ſolu. r. ibi hoc tenet Bal. r.
Idem tenet Bald. in. l. iij. C. finium regund. Item probatur poſ
ſeſſio: ſi teſtes dicant penſionem domus vel fundi tali eſſe ſolu
tā: r. qd mercedē receperit nomine locatoris: vt eſt glo. ſing. in. l.
qui vniuerſas. §. qui p colonum². ff. de acquiren. poſſeſ. quam
ibi ſequitur Barto. in. l. quis. §. ſi conductor. eo. titu. Eamq. ſe
cutus eſt Angel. in. l. quedam mulier. ff. de rei vendi. et hoc ve
rum p Barto. r. Ang. in locis preallega. qd mercede percepta
¶ 63 probata probari videtur poſſeſſio contra ſoluentem. **¶** Sed
an in preiudicium tertij dubito: quod eſt bene et ſingu. notan
dum: r. ideo ſi ago contra aliquem rei vendicatione dicens ta
lem rem eſſe meam. et probem dominium per testes probando
preſcriptionem p qua preſcriptione probanda probō poſſeſſio
nem hoc modo: quia dico q. titius mihi ſoluit mercedem nomi
nie locationis talis rei: per. r. annos r. plus: certe pbanda eſt poſ
ſeſſio per talem receptionem mercedis in preiudicium cōuenti:
r. iſtud eſt verū: niſi aduerſaria probaret veram poſſeſſionem
ipſius rei: puta qd collegit vel fecit arari r. tunc bene derogat
poſſeſſioni que probatur per ſolutionem mercedis: ita tenet

i. j. par. vbi
etiaſ q. per
receptionez
clauū pba
tur poſſeſ
ſio niſi ali
poſſideat:
q. duo non
pht ſolidū
poſſideri ibi
dē vbi etiaſ
q. poſſidere
dē ſi qd mſ
ſus in poſ
ſeſſionē per
annū ecclie
clauſe cui
clauē erāt
apud cuſto
dē: q. nō ob
ſtat qd cla
ues et cuſto
dia eēnt pe
nēs alimū
in quo cū vi
debis etiaſ
an r. qd r. ex
quib^o dicat
iure ppuo
vel iure fa
miliaritatē
poſſidere q
quo etiā q
eū in pſt. v.
inci. in pſti
verſ. et qb
premiſſis. r.
ver. ij. pbaſ
ea. pte. et p
Bal. in aut.
quas actio
nēs. nu. xv.
ver. qd po
terit pbari

Testium depositiones.

et ibi posui in apost. ad ipsum. in eo. ver. in ult. q. C. de sacrosanc. ec. Celsus.

Et possessio. Adde do. Bar. soci. in p. l. lxxix. inci. cā agitata. ver. ij. pōderāddi. in. i. parte. qd l3 p instrm locatiōis dominiū nō pbe: tñ qñ alia pcurrūt instrm locatiōis id

phat: q no. quia est sin-
gulare scōz
eū ibi. et ad
de Paul. de
ca. in p. cri.
als. c. cxxv. i.
ci. viso pun-
cto. et in p. l.
c. lxxvj. i. ci. a
v. dicendū.
B C. Noie. vi
de do. Ol. in
consil. c. iij.
de quo et qd
operent pre-
dicta verba b
vide qd po-
sui in tract.
ciausularū.
in clau. con-
tract. ver. pre-
cario noie.
Bar. in. l. ab
empride. nu-
me. xij. ad fi.
p. sic. ultimo
aduertas. et
ibi posui in
apost. ad eū.
in eo. ff. de
pac. et diri i
addi. ad bar-
to. i. l. j. nu. ij
l. v. p. carij. C.
de vsuca. p
donato. Cel
sus.

Et per esti-
mum. Adde
frā. arc. l. i.
in illa. i. fi. d
ver. ob. et in
l. decē. eo. ti. c
et qd ibi di-
ximus ap o sti.

Bar. in. d. §. si pductor. Ang. in. d. l. quedam mulier. operaret em-
fm prefatos docto. pbatio solutionis mercedis vt dicatur pro-
bata possessio: nisi aduersarius probet contrariū probando ve-
rā possessionē. **E**t tēde tñ q pbatō solutionē mercedis proba-
tur possessio: tñ sola inuestitura non pbat possessionē in pūdi-
ciū tertij: sed solū inter ipsos: istud est pulcherrimuz dictū Ang.
in. l. quis. C. de dona. et ideo si in exēplo proposito volēs probare
possessionē cōtra cōuētū in tertiā psonam et ad pbādū possessionē
nē pduco instrumēta locationuz factaz titio de fundo: de quo est
cōtrouersia et nullatenus est probata possessio: probat em esse
possessio pactum factū: vtz per constitutū vel per precariū vel p
cōductionē voluti si quis constituit se noie possessoris possideri
vel precario noie: vel si veditor pducatur ad emptorē. hec probant
in. l. q in eo. in pūci. et in. l. interdum. in pū. ff. de acq. pos. et in
l. quedam mulier. prelegat. et in toto ti. ff. de preca. **E**t iō quo-
tidie videtis. q in instrumētis ponunt ista verba quequidē vē-
ditor cōstituit se precario noie possidere: per talia verba probat
traditio possessionis et dominiū: vt in iuribus preallega. que oīa
intellige vera: si ille qui constituit se precario noie possidere vel
q cōducit et possidebat tēpore cōstituti vel tēpore cōductionis
als per talē cōstitutū vel per talē cōductionē non pbat aliqua
possessio. vt est glos. singu. in. l. quis. §. si conductor. ff. de acqui.
pos. et hoc tenet Barto. et idem Ang. in. d. l. quedam mulier. ideo
sit cautus volēs pbare possessionē p cōstitutū vel p similes mo-
dos q pbat q ille q cōstituit tēpore cōstituti possidebat. als ta-
le cōstitutū nihil operaret. et ita dicit Ang. in. l. qdaz inter istos
modos fictos pbādū possessionē. **E**t est et alius modus mirabi-
lis: scz si quis pstituat se vsufructuariū alicuius: puta titij. nam
in titiū per talē vsufructū trāssert possessio: vt est casus singu.
in. l. qdqs. C. de dona. qd intellige si ille vsufructū possideat il-
lo tpe: quo se fecit vsufructuariū: als non probaret possessio. et
ita dicit Ang. in. d. l. quisquis est et ali. modus probādū pactum
fictitiū: puta si qs cōfiteat se noie alicuius possidere p talē sim-
plicē cōfessionē. trāssert possessio in eū: cuius noie iste confitetur se
possidere. vt est gl. sing. in. l. ab emptione. in pū. ff. de pac. quā ibi
multuz cōmēdat Ang. et predicta tene mēti: q sunt quotidiana.
Et Scias tñ q p illa verba q quotidie ponunt in instrumē-
tis scz dedit: vēdidit: tradidit: nulla pbat possessio: neqz posses-
sionis trāslatio: sed solum licentia data apprehendi possessionē
vt est tex. in. l. predia. ff. de acq. pos. qd fallit nisi res vēdita foret
in presentia. nā tūc per talia verba trāssertur possessio als non.
ita no. Jac. de aret. quē sequit Bal. in. d. l. predia. Idē tenet Cy.
quē sequit Bal. in. l. min. C. de acq. pos. **E**t Illud tñ no. q per
estimū qd qs habet in cōi nō pbat possessio neqz dominium. ita
dictū singula. Bald. et Bar. in. l. si potest. C. de actio. emp. Et ideo
inferunt q si quis soluit talias p aliqua re: q p talē solutionem
taliarum

Testium depositiones. Fo. lvj.

taliarum non probatur possessio rei: et ita fuit obtentum de facto in ciuitate Cremona. Similiter et Barto. in alia materia dicit: quod per estimum factum in communi de aliqua re non probatur valor rei inter alias personas: vt in l. ij. C. de rescindenda venditio. Et ideo si esset questio inter te et me de valore vnius fundi et ipsius valorem probarem per estimum communis: nihil esset factum: quia tale estimum probat solum inter estimantem et te: non inter alias personas: vt supra dixi. ¶ Non omit-

166 to vnum notabile verbum quod venit in presenti materia dicendum: quod si quis reperiatur in possessione rei nec sciatur ex qua causa sit in possessione presumitur esse in possessione: et possidere ex preambulo contractus. glos. est singularis in l. quedam mulier. §. allegata. quam ibi sequitur Ang. in l. murus. C. de acquir. possessio. et hoc satis quo ad probandum possessionem: et quia non sufficit probare possessionem probando prescriptionem: nisi probetur possessionis continuatio decem annorum et in rebus immobilibus inter presentes: et. xx. inter absentes ideo videamus qualiter probetur possessionis continuatio. Et breuiter dic quod communis opinio doctorum sic se habet: quod probando initium possessionis et finem presumitur medium. et sic probatis extremitatibus presumitur medium: et sic probato quod iam sunt decem anni elapsi/ quod possidebam talem rem et. et probato quod tunc possideo: presumitur continuata possessio toto tempore. x. annorum. ita tenent docto. in l. super longa. C. de prescript. x. vel. xx. annorum. plus dixit Barto. notabiliter quod si probatum est solum initium: quod sufficit quod quis ad commodum suum alleget possessionem/ et confiteatur etiam se possidere modo quod si probet initium possessionis presumitur continuata possessio vsq. in hodiernam diem: quod est

167 menti tenendum. ita dicit ipse in l. celsus. ff. de vsu. ¶ Et super ista continuatione possessionis probanda est multum aduertendum ad testes. nam si dixerint titum possedisse a decem annis et citra: tunc est sensus quod possederat decem annorum. Et iste est textus in l. i. §. quod autem. ff. de aqua quotidiana et estinali. Ita etiam dicit Barto. in dicta l. celsus. et Anto. de butri. et Jo. de imola in c. licet causam. de probatio. Si autem testes dicant quod talis possedit ad decem annorum/ vel circa: tunc non est probata possessio ad decem annos: et per consequens prescriptio non est probata: quia testes intelliguntur deponere de possessione vsq. ad tempus in quo testificantur: quo casu euenit quod prescriptio fuit interrupta per litem contestatam: vt in l. more. C. de rei vendi. ita tenet Barto. in dicta l. celsus. et Anto. de butri. quem sequitur Jo. de imola in c. licet. Illa enim verba adiecta plus et. parum vel nihil operantur: sed testis debet dicere: titus possedit per decem annos finitos ante litem inceptam secundum docto. vbi. §. bona autem practica est/ quod dicit: quod talis possedit a. x. annis. et per totum illud tempus finitum ante litem inceptam. Si autem diceret quod possedit. xiiij. annis clausis sufficeret: si causa non durasset vltra quadriennium. ¶ Attende

168 de etiam ad vnum aliud quod tibi videbitur mirabile. quod non

practica Lanfranci.

¶ Meditatio
Add. d. bar.
soci. in cōf.
cxv. inci.
plen. in con
trouer. a. v.
ex qua con
clusionem cir
ca si. et in cō
f. cxv. inci.
circa pūmū
circa si. l. ij.
parte. et fe
li. in c. inter
dilectos. de
fide instr. et
pau. de ca.
in p. c. cxv.
als. cclxxj.
incip. videt
dicendum et.

¶ L. 3 can
sam. vbi oī
no vīd fel.
in vers. ij.
cā. vbi etia
qualiter in
pōda pos
sessioe arti
culi. et ad

Testium depositiones.

de. d. Met. A.
de imo. i. cō-
fi. lxxij. in. f.
pte vbi qñs
pbeť posseſ-
ſio p teſtes
deponētes
ſc cetero tpe
e palios de
ponētes de
alio tēpore.

potest probari prescriptio decem annorum: dato etiam qđ esset probatus titulus: bona fides cōtinuata possessio: nisi probetur quod ambe partes fuerint presentes in toto isto tempore id est quod habuerint domicilium in isto loco: in quo agitur iudiciū. Istud est dictū singulare. Jaco. but. in. l. fi. C. de prescriptio. lon. tempo. quam sequitur Ange. in. l. p. allega. et est ratio huius dicti: quia cum lex requirat prescriptiōē. x. annorum: possessionem continuam inter presentes: requiritur em̄ quod ille qui se fundauit ex prescriptio. tali. x. an. inter presentes probet fundamentum suum: scilicet possessionem cōtinuam inter presentes: id est quod ille et cōuentus toto illo tempore habuerint domicilium in isto loco in quo agitur iudiciū: ita intelligitur inter presentes: vt est tex. in. l. fina. C. de prescript. lon. temp. et presentia cum sit facti nō presumitur/ergo probare debet. vt in. l. libello. in. §. facti. ff. de capti. et ideo ille qui allegat prescriptiōē debet probare presentiam: alias nihil facit: et sunt pauci qui hoc cōsiderant. Et sic ex omnibus istis habetis qualiter probetur dominium mediāte prescriptiōe. ¶ Alium etiam modum probandi dominū tradit Barto. in. l. rem que nobis. ff. de acquirē. possessio. hoc modo: quod tempore quo acquisiuit possessionem talis rei: illa res erat in nullius bonis: quo probato succedit dispositio iuris dicantis: quod id quod in nullius bonis est occupanti conceditur: vt in. l. j. in princip. ff. de acquir. ren. possessio. ¶ Sed quō modo probabitur quod illa res non fuerit in bonis alicuius: dic quod in aliquibus probabitur ex natura ipsius rei: veluti in lapillis: et zapillis in litore maris repertis: quia clarum est talia in nullius bonis esse: vt in dicta. l. j. in princip. ff. de acquirē. possessio. ¶ In alijs autem rebus que sunt de natura sui in bonis alicuius difficilior erit probatio: tamen modus adhibetur: scilicet si quis fecerit fieri proclamationem: scilicet si quis vult dicere se possidere talem fundum tempore quo contrauentus vel agens apprehenderit istum fundum compareat infra tres dies. alioqui re. certo nullo comparente infra illam terminum apparet illam rem esse in bonis nullius: et ita pulcherrime tradit Barto. l. l. p. allegata. ¶ Alios modos probandi possessionem habetis per totum tit. instit. de rerum diu. et sufficit textualia ibi videre: sed vt plurimum in iudicijs versatur probatio domini que est frequentissima. Ideo volui illam plenius attingere: hec satis quod ad probationem domini. ¶ Circa premiū cadit vnum notabile dictum Barto. in. l. cellus. ff. de viur. quē sequitur Bai. in. l. iudicia. C. de rei v. ¶ di. qui dicit + quod si pater meus emit quendam fundum: et longo tempore possedit. puta per. xx. annos vel per quadraginta: et postea perditā fuerunt instrumenta tituli emptionis: puta quia ciuitas fuit sacominanata: vel domus incendio combusta: si mouetur mihi controuersia de isto fundo empto et velim probare prescriptiōem: quia non possum probare titulum: sufficit aliter legare et probare me audiuisse a patre meo se emitte talem fundum a taliter quod de hoc publica vox et fama est: et probare famam esse de hoc sufficit propter titulum putatiuum.

Testium depositiones. Fo. lviij.

et instam credulitatem: que sufficit ad famam. ut in l. cū quidam. in §. qd dicit. ff. de acq. here. et nimirum qd dictum vnius nobilis hois inducit iustā credulitatē multo magis fama. glo. est sing. in l. titio fundus. ff. de condi. et demonstra. hec verba sunt aient tenenda quibus habetis casum: in quo etiam nō probato vero titulo: sed probata fama: qd talis emit et probato etiam qd audiui a patre meo emisit ipsum et habet loco tituli. qd intelligi site probata etiā possessione sufficienter ad prescriptionem et reliquis ad prescriptionem requisitis necessario incidenter.

¶ Tunc quero si nunquid ex possessione presumatur dominium. hec questio est vtilis: quia si ex possessione presumitur dominium quotiescūq; dominium deducit in iudiciū si pbeet possessio presumitur: qd possidens sit dominus et non erit necesse aliquid probare de dominio: sed transfertur onus probandi in aduersario.

¶ Circa hunc articulum breuiter dic. Interdum dominium deducitur in iudiciū p modum traditionis: interdū p modū petitionis. Si per modum contradictionis: et tunc aut in iudicio summario aut in ordinario. Si in summario et tunc ex possessione ne presumitur dominium. ut in l. a duo pio §. si super rebus. ff. de re iudi. et in l. ob meritum. C. ne pro: pro marito. **¶** Declaro qualiter deducatur dominium in iudiciū per viam contradictionis. Ecce lata est sententia per iudicem in possessione sit executio in bonis immobilibus: venit tertia persona et comparet et sic dicit. domine iudex non potestis facere executionem in tali fundo: quia spectat ad me iure dominij. nam tunc non auditur illa tertia persona in illo iudicio summario. hec est plurima decisio pet. de bellaper. quem sequitur Cyn. in l. ob meritum. §. alleg. Interdū dominium deducitur per viam contradictionis in iudicio ordinario: et tunc ex possessione non presumitur dominium: ut in l. preses. C. ad l. fauam. de proba. Exemplum quis intentat publicianam contra titium pro certo fundo: dicens illum fundum ad se spectare iure communis dominij vel quasi: et ipse emit a non domino bona fide et titius comparet et dicit istud fundū eē suū: et ad eū spectare rōne veri dominij. certe debet iste titius probare verum dominium: nec sufficit pbare possessionem: probato igit dominio vero obtinet contra intentantē publicianā: ut in l. predicta. ff. de publi.

¶ Secundo casu principaliter queritur: qn deducitur in iudiciū per viam petitionis: et tunc aut principaliter deducitur: et tunc ex possessione non presumitur dominium. Immo opus est qd probetur dominium per veras pbatioēs sūm qd heri dixi: ut in l. iudicia. C. de rei vendi. exemplū si ago rei vendi. dicens aliquam rem esse meā. Ecce qd dominium deducitur in iudiciū per viam petitionis. et principaliter certe ex possessione non presumitur dominium. Aut dominium deducitur in iudiciū per viam petitionis in cōsequentiā: et tunc ex possessione presumitur dominium: ut in l. i. ff. fami. her. et in l. licet. §. si queratur. ff. si ser. vendi. cum sua glos. Exemplum. nam debetis scire qd ille qui dicit sibi deberi aliquā seruā talem in predio suo oportet qd sit dominus illius rei: cui dicit deberi seruū aliam nullam potest pretendere seruitutem: ut

a **¶** Credulitate. Adde pari. de pu. in tract. syn. di. in ver. an potestas. et Jo. an. in c. ut circa. de elect. in. vi. in no. Adde Dan. de castro ita tenem in l. ad monedi. ff. si iuretur. et l. lucius. ff. de his qd not. in fa. in suis re. coll. florentis. qd ad hoc alleg. et sequitur Hippo. de Mar. fl. sing. suo exij. incipi. vulgatus. et de hoc dicit tenendo hanc opi. l. qd teneat contra ruz in c. l. nūm. viij. in apo. in h. sic. no. de singu. laritate. j. de res. Celsus.

Testium depositiones.

est tex. in l. iij. §. hec autem actio. ff. si serui. vendi. pone ergo intentionem confessoria que competit p. seruitute: vt in §. curare. in §. si. de act. et dico qd tua domus debet seruitute mee. s. vt non alius tollatur: principaliter enim in iudicium deducitur: q. tua domus debet seruitutem mee: in consequentiam deducitur dominium: videlicet quod domus cui dico debet seruitute est mea certe sum in quasi possessione seruitutis: si proba q. possideo domum: cui dico debet seruitute non presumit dominium: nec habeo necesse aliter probare de domino. ita vult glos. in d. §. sed si quera- tur. aliud exemplum in l. i. ff. fami. herc. ecce si coheredes vel duo socij alicuius rei communis possident simul hereditatem: vel rez communem: vel vnus agat contra alium familie heriscunde vel communi diuidendo. et conuentus dicat socium agentem: non esse heredem vel non habere aliquam partem domini in re que dicitur cōis eo ipso q. actor: probat se possidere pro parte sua pro indiuiso presumitur dñs: nec habet necesse aliter probare de dominio: vt probatur in d. l. i. §. Et his omnibus habetis qualiter debet intelligi illud quod quotidie dicitur ex possessione presumitur dominium. et sic habetis hanc doctrinam perfectam quā ita tradit Bal. in l. iudicia. C. de rei vendica. et Bar. in l. quidā in suo. ff. de condi. inde. Et his etiā habetis qualiter debeat intelligi illa glo. in d. l. quidam in suo. que dicit: quod ex possessione quis presumitur dominus. nam non est ita indistincte verum: sed debet intelligi: vt. §. conclusum est. Attende tamen ad vnū notabile verbum Bal. qd quociescunq. ex forma iuris cōis vel statuti dicit q. ex possessione quis presumat dñs debet intelligi ex possessione. s. de presenti. ita dicit singulariter Bald. in l. i. C. de ser. fug. Ultra predicta qro qualiter probetur quis furiosus. Ista em affirmatiua titi est furiosus: habet in se implicitam negatiua: videlicet titius non est sane mentis s. in glo. in c. fin. de successio. ab intesta. et breuiter circa hunc passum dic q. quem esse furiosum: vel sane mentis: prouenit ex mente. et ex interioribus: que soli deo notissima sunt: et non homini. vt in l. i. et q. ff. de interrog. actio. licet intrinseca nequeat sciri per se tamē per exteriora demonstrantur. vt in §. gallinarū. in §. de re. diui. Et ideo quē esse furiosum probatur ex intrinsecis vt ex factis: q. nō cōringūt homini sane mentis: veluti si q. propter ceret lapides per plateam: vel q. clamaret per ecclesiam presente p. p. lo: vel ex sitibus actib. pōt deprehēdi quē esse furiosum: iste est tex. in l. quidā in suo. ff. de condi. in §. i. Itē presumitur quem esse sane mentis: vel furiosum ex verbis per ipsum platis. vt in l. his qui in ea. §. diuus. ff. de tuto. vel cura. da. ab his. et ideo si verba proferantur q. non proferrentur per hoies cōpotes mentis talis censere furiosus. vt in d. §. diuus. Not. tñ q. quē esse furiosum debet probari fuisse talis illo tpe contractus de quo agit: tñ si quis p. basset aliquē esse furiosum vno tpe: etiam ante cōtractum de quo agit: sufficeret: adeo q. opz aduersariū probare q. tempore cōtractus erat sane mentis: vt est gl. sing. in c. si. de succes. ab intesta. et est ratio vltra illā glo. q. volūtas psumit continuata: vt in l. i. q. cū tacitū. ff. de p. ba. et in l. luci. ff. de leg. i. Sed

a **F**uriosus. vide. d. Alexand. de imo. in p. l. iij. p. totū. in. i. parte. et in p. l. xrv. in. ij. parte. vbi ponit d. Facta facto cū eo: an psumat facti in fauorē. et in p. l. xrv. in ea. parte et frāc. are. in. l. in eo. d. testa. et qd ibi dixi in apostil. De quo p. Bar. in. l. is q. §. diuus. n. i. et qd ibi posui in addi. ad ipsuz in p. sane mentis. post Alex. ff. de tuto. et cu. da. ab his. et in l. seruo. §. i. eptas. l. apostil. in eo. §. ff. de lega. i.

174

175

Testiū depositiones. Fo. lix.

Significatiōi. Adde *pe. de anch. in 2. si. cccclxxiiij. incip. apud me ista qd. & in 2. si. cccclxxiiij. & do. per. philip. cor. in consil. lxxviiij. incip. q. in lra. c. in. q. parte.* Et adde qd ad cognoscēdū cōem vsū loquēdi attēdit maior pars ciuitatis vel loci sūm Abba. in. c. ex. parte. j. de cēsi. ppter glos. ibi. in 2. pmo casu. Et adde qd ille q allegat cōem vsū loquēdi hz ipm pbare: & difficile est sūm 3o. de ana. i. c. vno. j. de sagit. & pau. de cast. in consil. cccclxxiiij. incip. supposito quodam statuto: &

cū iste pbat^r sit furiosus ante cōtractū: presumit q volūtas fu-
rore plena & inspicēda continet in futurū p iura. s. alleg. Et iō
allegās ipsuz sane mētis d3 probare. quia p̄sumptio iuris est
cōtra ipsum: v3 q sit furiosus. Sed si vnus diceret aliqū esse
furiosuz: vel fuisse/ aduersa pars diceret euz sane mētis: & fuisse
adinuicē cōtēderent de probando. probatio incumbit alleganti
illum esse furiosum: casus est in. l. nec codicillos. C. de codicil.

176 Et Queritur vltra predicta qualiter probetur cōis vsus vtrū
di: & cōis vsus intelligēdi. Circa p̄mum dic pro euidentia: q vt
aliq̄s dicatur cōis vsus loquēdi. requirit q talis vsus durauerit
p̄r. x. annos. & idem in cōi vsu vtrū. & ita intelligēdi: vt est glo.
sing. sūm Bar. in. l. labeo. ff. de supel. lega. quam ibi sequit Bar.
& Bald. in. l. oēs dies festos. C. de ferus. Probabit enim hoc
modo: cōis vsus loquēdi est: & fuit. a. x. annis: & citra. & p ipsum
tempus in loco vbi sunt litigantes vel in alio loco: de quo agit
q aduocati vocantur & nominantur. & iudices iurisperiiti & non
aliq̄ testes tunc producti super tali capitulo dicens cōtēta fore
vera. Interrogātur quomodo scit predicta responder: quia a. x.
annis & citra: & per illud tempus audiuit dici cōmuniter ab oī-
bus dicentib⁹ de hac materia in loco isto. puta Creme: vbi sunt
contrahētes & vbi litigant. Oportet enim q testis concludat de
tpe. x. annor: qz alis non esset cōis vsus loquēdi. Itē q cōis mo-
dus loquēdi est in loco vbi contrahētes: vt in. l. minus sunt. ff.
de leg. iij. & in. l. si seruus plurium. §. si. ff. de lega. i. Si testis autē
diceret scio: qz ita cōiter dicitur tunc nihil probat sūm Barto. ve-
rūtamen si testi in ratione sui dicti non replicet tēpus. x. anno-
rū: nihilominus dictū eius valebit: qz tps̄ expressum in dicto in-
telligitur repetitū in rōne sui dicti sūm Barto. & ideo si testis di-
cat cōtēta in capitulo fore vera: interrogatus quō scit respon-
det: qz cōiter audiuit dici ab oībus loquētib⁹ de hac materia:
& h3 non dicat q audiuit a. x. annis: & citra & per ipsum tēpus: tñ
valet quia intelligit repetitū: alis redderet eius dictum vnum:
qd nō est p̄sumēdum. maxima enim est vis cōis vsus loquēdi

a quia derogat proprie verborū significatiōi: quia magis atten-
ditur cōis vsus loquēdi: qz propria verborū significatiō: text. est
in. l. liberor. §. qd tñ. ff. de leg. iij. ita not. Barto. in rub. ff. de no.
177 ope. nū. Et hinc est qd appellatione aduocati cōtinet pcura-
tor: vt in. l. i. §. aduocatos. ff. de var. & extraor. cog. Tamē qz cōis
vsus loquēdi ita se h3: qd solum iurisperiiti allegantes in iure di-
cuntur aduocati: aliq̄ aut ignari legū pponentes simplr factum
nominantur procuratores: & iō h terminus aduocatus repertat
in statutis: vel in decretis: nō intelligit pcurator: qz cōis vsus
loquēdi se h3 in oppositū. Eodē mō cōis vsus loquēdi interodu-

qz autē te-
stis depone-
re debeat de
cōis vsu loq̄n-
di. vidē frā.
are. in cōsil.
lxxij. & Kap.
cu. i. 2. si. vj.
& vidētiā do.
Blexan. de.
imo. in. cōsi.
lxxij. in. j. p.
te. Et adde
q cōmunis
vsus loquē-
di non est p
pua signifi-
catio. Et iō
qñ: statutu
diceret q
ba debeat i-
telligi f3 p
pua signifi-
catione3 nō
attēdit cōis
vsus loquē-
di: vt nota.
Ro. i. 2. si. cccc
lxxvj. l. cap.
cōis doctri-
na. p q̄ ma-
teria vide q
habent. §. i.
pte p Fel. &
alios. de cōi
vsu loquēdi
quasi p̄bet.
Adde vltra
hic deducta
vñ p Bar. in
l. labeo. in.
iij. §. si. & hoc
est vtile sci-
re vbi dixi i

Testium de positiones.

apostil. ad
ipm. in ver.
comuni vsu
loquendi. ff.
de supel. le-
ga. dixi post
Bal. l. l. oes.
An. q. si. q. r.
autē forma-
ri dicitur articu-
lus. in apo.
in h. redde-
re cā sciētie.
C. de fer. di-
xi post pas.
l. c. capella-
n. n. j. l. h.
fm comune
vsus. j. d. fer.
not. feli. in a
pe. decre. h.
y. not. q. ad
probandū. z
Tho. terra.
in suo tract.
cantelanz.
cau. lq. inci.
tu habes q.
cōis opinio
Celsus.
a Filiatione
q. autē et
qualiter p-
bat. vide fe-
li. in. c. per
uas. l. j. no.
f. eo. et do.
Alex. d. mo.
in consil. lq.
in. j. pre. z in
cōsil. lxxij.
per totū. in
y. parte. z in
consil. xxv.
in. iij. parte
vbi que pro-
batio suffi-
ciat z an ta-
ma sufficiat
de hoc vide

ditur per spaciū. x. annorū. vt. s. dixi z eodem modo qm probatur
cōis vsus intelligēdi. pōt poni exemplū in questione quam ha-
bui de facto cōis vsus loquendi in terra ingerie est: qd. appella-
tione libe simpliciter pbate itelligit de libra terre ingillorum.
non imperialium. Modo accidit q. quidam promisit alicui. xx.
libras: creditor petit. vj. libras. ipse pmissor dicit qd. debet dare
xx. libras terre ingillorum: quia cōis vsus intelligendi est in ter-
ra ingeri: quod intelligitur libra terre ingillorum: vnde capitū
latum fuit hoc modo in terra ingeri communis vsus loquendi
fuit z est a. x. annis citra: per totum illud tempus: quod quando
nominatur libra simpliciter: quilibet de libra loquens intelli-
gitur de libra terre ingillorum. testes producti dicunt contenta
in capitulo fore vera: z sciunt quia a. x. annis z citra z per ipsum
tempus audierunt a quocunq. loquente de libra in terra inge-
rie intelligere de libra terre ingillorum. z hoc modo probatur et
in omnibus z per oia. Dic de cōi vsu vtendi vt pbatū est de cōi
vsu intelligendi zc. hanc doctrinam tradit Bart. in. l. labeo. ff. de
supel. lega. z Bald. in. l. omnes dies festos. C. de fer. C. Subse-
178 quenter queritur t. qualiter probetur filiatione dic q. quem esse
179 filium matris directe z necessario pōt probari: videlicet per ma-
tronas: q. interfuerūt eius natiuitati. t. Filiatione autē quo ad pa-
trem non potest directe neq. necessario ylo modo probari. glos.
est singu. in. l. j. ff. de proba. tex. est etiā in. l. lucius. ff. de condi. et
demon. tamen hoc casu sufficit presumptiua probatio: que pōt
dupliciter haberi in probatione filiationis probande: scz quasi
possessionem filiationis: videlicet qd. pet. z Bar. talem suum fi-
lium nominabant: tractabāt z reputabant: z sic tractabatur: no-
minabatur z reputabatur per cognoscētes eum. hoc modo pro-
babitur quasi possessio filiationis. proximitas filiationis hoc
modo q. talis natus in domo petri scientibus vicinis: z q. pet.
z Bar. sunt maritus z vxor. isti modi probandi filiationem po-
nuntur in glo. in. c. michael. de fil. presby. probantur etiā p. j.
filium. ff. de his qui sunt sui vel alie. iur. z per. l. si vicinus. C. de
180 nuptijs. t. Confessio matris asserentis tale esse filium suum: vel
attestantis de etate non probat: nisi quo ad aliqualem presu-
ptionem faciendam iudici. glo. est singu. in. l. ecclesie. ff. de proba.
Nota quod vbi quis probatus est esse filius vnius: pbando
quasi possessionem filiationis per alium probatur filius alte-
181 rius per probationem proximitatis t. quod probatio de proxi-
mitate preferatur: vt in. c. cum dilectus. de causa pos. z propie.
182 Unum etiā attēdet quod quasi possessio filiationis respec-
tu filij legitimi probatur eodem modo: quo quasi possessio le-
git. glo. est singula. in. c. michael. s. allega. Et probatur eodem
modo p. pietas filiationis illegitime. vcz hoc mō q. petr. tene-
bat Bertā in domo sua pro cōcubina: z natus est talis in domo
sua sciētibz vicinis. Itē q. ita tractabatur z reputabatur: vt. s.
dixi de filio legitimo. z iste est modus probādi filiationē: z suffi-
ciat tamen potest pbari p. rarium: vt voluit glo. in. d. c. michael.
Item est not. qd. sicut est dare quasi possessionem filiationis itā
est dare quasi possessionē fraternit. gl. est singu. in. l. non nudis.

Testium depositiones.

fo. lx.

153 C. de proba. Subsequenter est videndum qualiter probetur affinitas et consanguinitas. dicq̃ probatur per duos testes saltem: qui sint persone graves: et deponentes de auditu: et audierint ab antiquioribus suis tales de quib⁹ agitur esse affines in tali gradu. et debet subycere: quod etiam ipsi testes credunt hoc. Item debent subycere: quod viderunt saltem personas aliquas ex utroq̃ latere affines esse et esse in tali gradu: et sic saltem per suam scientiam de visu debent deponere et specificare nominatum personas de utroq̃ latere. De alijs autem gradibus sufficit deponere de auditu: dummodo persone a quibus audierint sint persone graves. Hec omnia probatur in. c. licet ex quadam. infra de testi. ¶ Declaro. dicit statum quod masculus in successione et agnati infra quartum gradum preferantur omnibus mulieribus ascendentibus: contingit quod questio est inter agnatum et unam mulierem de quadam successione: quia dicit agnatus se debere preferri in successione: quia in quarto gradu. mulier autem negat hoc. qualiter probabitur consanguinitas et affinitas. certe probabitur hoc modo ponendo duos fratres in primo gradu: quia de iure canonico computatio incipit a fratribus: et constituit unum gradum tantum et primum: ita quod stipex scilicet pater illorum fratrum non connumeretur in gradu. tex. est in. c. series. infra de testibus. de iure autem civili non connumeratur similiter stipex pro primo gradu. ita not. docto. iuris civilis in lege prima. C. de carbonia. edict. de qua materia plene dixi in. §. affinitatis. instituta de nuptijs. et hoc est generaliter verum: quod quando in connumeracione graduum recurritur ad stipitem: nunq̃ stipex comparatur in gradu. glos. est singularis in. l. i. iuriconsult. in principio. ff. de grad. et est glo. magistra. et hoc tam de iure civili quam etiam canonico. et etiam vult glo. in dicto. c. series. dicit postea: ponuntur filij filiorum duorum fratrum: vel etiam filie in secundo gradu. et sic successusne discurremus per alios grad⁹ et testes dicant hoc modo Petrus et Martinus fuerunt fratres. ecce primus gradus. Item ex petro natus est Joan. sibi filius. ex Martino natus est Albertus. ecce secundus gradus. ex Joanne natus est Titus sibi filius: ex Alberto natus est Seius sibi filius. ecce tertius gradus. ex Titio natus est Gaius sibi filius. ex Seio natus est Sempronius sibi filius. ecce quartus gradus. vñ si mortu⁹ est Gaius relicta matre superstitie dicto Sempronio qui est in quarto gradu ipsi Gaius stante dicto statuto Sempronius ad hereditatem admittitur postmodum testes dicunt. et ita dicti Petrus et Martinus reputabuntur fratres: et nominabuntur et. et sic debent etiam nominatum decere de alijs personis: q̃ sunt in alijs gradibus positi: et postmodum subycere debet. Item dicti Joan. et Albe. erant in secundo gradu. et sic consobini erant et ab omnibus reputabuntur: et tractabatur sic: et nos eos vidimus vel deponant de visu de vno alio gradu specificando personas et ex utroq̃ latere. vi in. c. licet ex quadam. ¶ Et notandum et quod testes qui deponunt de auditu super affinitate debent esse graves persone. alias non admittuntur ad testificandum de au-

collec. l. alle. c. p. tuasenu. iij. et q̃ ibi posui l. add. ad ip̃z. in. §. probatur filiatio. dixi post panor. in ca. intellexim⁹. nu. vij. i. §. filia mariti. j. de adulte. dixi post gl. in. l. laci⁹. in. §. p. colectiones. posita sup. gl. i. §. nulli⁹ ff. s. p̃di. et de mō. et ibi dixi i. apof. ad bar. l. i. §. filia tio. nō p̃t ple ne p̃bari. et l. nō nudis. post eundē Barto. in. §. lec. nu. j. i. §. est cautela. C. s. p̃bar. di xi post Bal. in. l. neq̃ natales. nu. ii. §. i. apof. in ver. filiatio. post Bart. C. codez tit. Celsus.

Testiū de positiones.

Mors.
vñ fel. l. c.
qm̄. §. porro
vt li. nō pte.
l. fi. 7 l. p. iij. a
l. y. p. 7 l. p. f.
xv. l. iij. p.
7 in p. cxi.
ea. pte. Ad
plene p. An.
185 aut. hodie. C. de repu.
cor. fin. suis
l. h. mors. di
xi s. hia p.
coll. l. c. l. p.
na. nu. j. h.
f. q. l. iter pro
babif. apo.
186 leo. h. d. sp. b
fa. 7 ibi dixi
l. apostil. ad
p. af. i. h. so
la fama. nu.
vj. 7 l. ca. qm̄
frequent. §.
porro. nu. q.
l. h. certitu
dinalr. vt lit.
p. d. dixi isup
p. st. Bar. in
l. si qdē. i. fi
ne. l. apost. i.
h. p. famā. C.
solu. ma. et
post rebuff.
l. i. q. ad p. h.
nu. q. l. apo. i.
h. i. exercitu
C. de muri
leg. li. xj.
b C. negli
gētia. Unde
fel. l. c. si aut
f. d. reitrip.
c C. proba
ri. Tu vide c
b hoc. s. eo.
l. p. n. h. utus
trac. seu re
pe. h. n. c.
pu. iij. et ibi

ditu. vt in. d. c. licet ex quadam. 7 dicūtur persone graues nō so
lum persone posite in dignitate: sed quelibet persone antiquio
res 7 bone opinionis 7 fame. vt notat gl. in. d. c. licet ex quadaz.
185 **¶** Quero vltra predicta qualiter probet mors. alicuius: dic
quod si tractat de maximo preiudicio 7 irrecuperabili: puta est
questio de homicidio et queritur quis occiderit: tūc debet plene
probari per testes. vt in. l. inde neratius. §. si. cum. l. sequen. fi. ad
l. aquil. Interdum tractatur de preiudicio fame 7 status in pro
batione mortis: et tunc debet adhiberi alia probatio. de quo in
186 aut. hodie. C. de repu. **¶** Quandoq. tractat de modico preiu
dicio: puta de aliquo damno recuperabili 7 tūc sufficit probare
mortem per famam vel per alia indicia. istud est q. hodie vidit
mus fieri per statuta dicentia sufficere probare mortem de voce
et fama. Interdum tractat de leuissimo preiudicio: 7 tunc stas
tur iuramēto fm̄ docto. 7 Bart. in. l. ij. §. si dubitatur. quēdamo.
testa. ape. Idem in. l. si quidam. C. solu. ma. 7 ibi etia. per glos. 7
187 per alios. **¶** Quero finaliter qualiter probetur negligentia
alicuius. dic. breuiter: quod si aliquis tenebatur ad aliquod fa
ctum limitatum certo loco 7 tempore: probato quod id non fe
cerit: probata est negligentia: iste est tex. in. l. ij. §. si ad idem. ff.
de re milita. Ecce aliquis colonus conduxit aliquam possessio
nem per quinq. annos 7 i istis quinq. annis debebat alleuare
vites: 7 hoc nō fecit propter suam negligentiam: 7 hic probata
est sua negligentia. Si autem teneretur ad aliquod factum in ge
nere non limitatum certo loco et tempore: et tunc diuersi sunt
modi probandi negligentiam: sicut facta sunt diuersa: 7 debet p
bari tale quid: quo probato negligentia indicatur. Ecce iudeus
habet multa pignora in domo sua: inter que sunt aliqua vesti
menta: que sunt corrosa a tineis: que vocantur vulgariter tari
ne: coipso q. probatur q. iste iudeus nunq. fecit schulire dic
ta vestimenta: neq. poni ad solē: vt mors est pbata est negligē
tia. **¶** Sed ad obuiandum negligentie siue eius probationi
debet probari diligentia 7 hoc modo ille cui imputatur negligē
tia obtinebit. et ideo si in casu predicto dictus iudeus probaret
dicta vestimenta se pluries ad solē posuisse: 7 schulire fecisse: ac
etiam in loco cōgruo probata foret diligentia: 7 sic de singulis est
188 dicendum prout sunt diuersa facta. **¶** Sciendum est tamē q.
vbi testes producantur super negligentia: 7 dicunt talem fuisse
negligentem: 7 fuisse in negligentia: 7 non reddunt rationem
sui dicti: eius dictum nihil probat secundum Barto. qui ita nō.
in. l. heredes palam. in p. nci. ff. de testi. Sed idem tenet in quo
dam suo cōsilio quod incipit. charissime domine isti. Et est ratio
fm̄ eum: quia negligentia est quedam priuatio: 7 quedam nega
189 tiua cum negligentia nihil aliud sit: q. priuatio diligenter. **¶** Et
negatiua non potest probari. nisi coartata loco vel tempore: vt
notatur in. c. cum ecclesia intrina. de causa possidēdis 7 propie
tatis. Item testes debent deponere de his que percipiuntur per
sensum corporis: vt in. l. testium. C. de testi. Istud autem dicere:
quod quis fuit negligens: non cadit in sensum testis: ita dicit
Barto. in dicto suo cōsilio: posset etiam discurre ad singulos.

Instrumentorum productiones. Fo. lxx.

modo probandos singula facta in litibus quotidie emergen-
tia. Sed esset nimis longum enarrare: cum plura sint negotia
q̄ vocabula: vt in .l. quoties. ff. de prescript. ver. si quis tamen
studuerit diligenter hanc materiam per se traditam facilliter
cognoscet qualiter quodlibet factum venit probandum &c.

Sequitur de instrumentorum productione.

De hac materia est nunc

tractanda: videlicet de fide instrumentorum ad-
hibenda: que non minus utilis est: neq; minus
quotidiana: q̄ sit materia de testibus supra pro-
xime tractata: & quia cognitio specierum debet
procedere cognitione generis: vt in .l. i. ff. si cer.
pet. Anteq̄ de viribus instrumentorum dicatur: videndum est
primo quid contineatur appellatione instrumentorum. Et
primo glo. in .l. notionem. §. instrumentorum. ff. de verbo. signi-
ficat. tenet quod proprie appellatione instrumentorum continetur
carte: in quibus negotia sunt descripta: que conficiunt a tabel-
lionib⁹: vñ testes proprie no dicuntur instrumenta: & fm hoc bene
facit diuersitas tituloꝝ positoru in libris iuris canonici: & cini-
lis. nā premititur rubrica specialis de testib⁹: postea alia sub-
sequit de fide instrumentoru: vt fecit Spe. & ita videm⁹ in libris
C. & ff. veteris. Idem in libro decretalium: q̄ appellatione instru-
mentorum continetur omnia: sed Joan. andr. quem sequitur
Butrins in rubrica de fide instrumentoru tenet: q̄ appellatio-
ne instrumentorum continetur omnia: ex quibus construitur
causa et sic continetur etiam testes: quod est verum. Sed Jo-
an. de Imola. dicit q̄ appellatione instrumentorum continetur
etiam testes proprie: ita dicit ipse in dicta rubrica. Secus autez
ex forma statutoꝝ fm quam inspicitur communis vsus loque-
di: vt in .l. librorum. §. q̄ tamen. ff. de legā. i. t̄ nā cōmunis vsus
loquendi derogat proprie: verborum significationi: vt not. Bar-
to. in .l. labeo. ff. de supel. lega. nam communis vsus appellandi
est: q̄ testes non appellantur instrumenta: immo solum carte.
Et hanc sententiam tenuit primo loco Barto. in .l. notionem. §.
instrumentorum. de verbo. significa. Reprobando ibi glof. hoc
ibi etiam tenuit Jac. bu. in .l. i. ff. de fi. instru. Subiciens t̄ qd pe-
na appōita in statutis contra producentes falsa instrumenta:
nō habebit locum in producente falsos testes: sed aliter punie-
tur fm formam iuris communis. Et est ergo conclusio vera et
tenēda t̄ qd appellatione instrumentoru etiā de propria signi-
ficatione continetur testes. Et est ratio fm Barto. quia signifi-
catio vocabuli sumit ex allusione vocabuli: vt in .l. ligni. de ver-
bo. significa. facit quod habetur in .l. i. §. appellata. ff. si cer. pe-
ta. & in .l. i. in prin. ff. de acqui. & in .l. i. ff. de testi. sed allusio & ety-
mologia istius vocabuli instrumentum est: quod dicitur ab in-
struo instruis. quia instruit causam: quia instructio ita fit p̄ te-
stes sicut per instrumentum. & ita testes eque bene conueniunt

posui in ad-
di. ad ipm
§. si. corpiat
i. §. falsari⁹.
Celsus.

a Instru-
rū. vid q̄ ha-
benē p̄ telli-
in rub. j. de
fid. istr. Tu
vide de hoc
bar. in .l. ad
monēdi. ifi.
& ibi dpc. ff.
d̄ in reu. io.
de unola. in
rub. d̄ fide i
istr. & i p̄ act.
papi. n. de i
istr. §. si. exhi-
bens. Cel.

b Contine-
tur carte.
Add tu ro.
fin. suis. m.
ccclv. in .c.
statuto ca-
uēt. vbi la-
te tractat
an p̄batio
p̄ iurā sit
requirit suf-
ficiat per te-
stes p̄bare.

Instrumentorum productiones.

- Vocabulo:** ut contineantur appellatione instrumentorum: sicut et ipse carte. ut. **3. de**
xi. **¶** Secunda conclusio sit ista: ubi in statuto sit mentio de instrumentis non
1 intelligitur de testibus. **¶** Tertia conclusio: si in statuto propria verborum signi-
2 ficatio vocabuli facit intelligere unam: et communis usus facit intelligere aliud sta-
 tutum debet intelligi non propria verborum significatione attendenda: sed secundum commu-
 nem usum loquendi. Attende tamen quod ubi communis usus loquendi non repu-
 gnat proprie significationi verborum: ubi non constaret de alio communi usu lo-
 quendi: statutum debet intelligi et eius verba in propria significatione: et non in pro-
 pria: ut est text. in l. constitutionibus. ff. ad muni. et in l. prosperit. ff. qui et a qui. et
 in l. 1. §. is qui nave. ff. de exercito. et in c. ex literis. de spon. et in l. 1. §. hec verba.
2 ff. de neg. gestis. **¶** Instrumentum etiam dicitur largo modo ea que sunt necessaria
 ad fundum: ut voluit glo. in dicto §. instrumentorum. et in l. 1. ff. de fi. instru. **¶** Se-
3 cundo est videndum: quod duplex est scriptura probatoria: dicam quod duplex. Quedam est
 publica: quedam privata: et sic instrumentum est duplex: quoddam publicum: quod-
 dam privatum. Instrumentum publicum secundum Innocentium. in c. 1. §. de fi. instru. dicitur
 scriptura: que plenam facit fidem producta coram iudice sine alterius adminiculo:
 unde tali instrumento publico producto in iudicio non est opus quod testes in eo
 descripti producantur: et deponant. nec est opus quod tabellio deponat dictum suum:
 immo mortuus testibus et tabellione instrumentum facit plenam fidem: ut in c. 1. §. de
 fi. instru. et voluit glo. in l. 1. in prin. ff. quod ad. re. ape. Veruntamen si in dubio ver-
 teretur questio: utrum tabellio scripserit tale instrumentum: tunc debet repeti ta-
 bellio: ut deponat dictum suum: utrum descripserit tale instrumentum: et stabitur
 dicto suo: ut in l. si quis decu. C. de fal. **¶** Subiicit etiam Innocentius in dicto. c. 1. quod
 instrumenta confecta per tabel. et acta iudicialia dicuntur publica instrumen-
 ta. Cetera scripture censentur privatae secundum eum nisi consuetudo foret quod cete-
 ris instrumentis adhibeatur fides. nam si de consuetudine fides plena adhibea-
 tur aliquibus scripturis: talis plenam facit fidem: licet non sit per notarium co-
10 tecta. Casus est in c. cum dilectus. de fi. instr. **¶** Adde etiam: quod quelibet scri-
 ptura quas persona privata conficit manu propria in actis coram iudice ceteris
 publica: et plenam facit fidem etiam sine testibus. casus est sing. in l. ne in arbi-
11 tris. C. de arbi. in prin. et ibi tenet hoc sing. Bald. **¶** Item scriptura que assu-
 mitur ex archino publico: que habet subscriptionem officialis ibi deputati: pu-
 ta ratiocinatoris plenam facit fidem: dato quod non esset notarius: ut in autent. ad
 hec. C. de fi. instru. et ibi hoc tenet Bald. Idem tenet Barto. in aut. si quis. C. qui
 pot. in pigno. habean. et est glo. sing. in c. cum causam. §. eodem titulo. Idem di-
 cendum est in registro: quod facit plenam fidem secundum Innocentium. in c. 1. §. de
 procura. dummodo fiat registra apud eos qui habent autoritatem faciendi auten-
 ticam scripturam. alio. registrum nullam facit fidem: ita tenet Bald. referens
12 Innocentium in autent. si quis in ali. C. de eden. **¶** Quero ulterius: nunquid instru-
 mentum factum a nota. de quo dubitabitur puta: quia est instrumentum factum
 in longinquis partibus facit fidem: licet aliter non constituerit de not. **¶** Ito in-
 summa sua. in autent. de fi. instru. tenet quod sic: dummodo sit scriptura non can-
 cellata: neque in aliqua sui parte vitata: et producens talem scripturam non sit
 persona suspecta. Spec. autem in titulo de instru. edi. in §. restat. in versu. quid si
 produxit. et Joan. and. in addi. Specu. super dicto verbo. hec dicunt. aut est pro-
 ductum tale instrumentum aduersario presente: et non contradicente: tunc bene
 faceret fidem: aut parte absente: et tunc non faceret fidem: nisi constaret de nota-
 rio hoc. idem tenet Anto. de but. in titu. de fi. instru. et hec est certissima sententia.
13 **¶** Sed dubium stat qualiter probabitur quem esse notarium. Innocentius. in c. fi.
 de fide instrumen. quem sequuntur ceteri doct. dicit posse probare notarium per

Instru mētorū product. Fo. lxxj.

Confecta. adde idē p. d. Bar. fo. 30. in cōf. clxxvj. inci. in cā cōtitatio. ver. cōfirmat
tur predicta: ibi. ex q̄b. in. ij. parte. & in p̄f. clxxvj. inci. in controneris. p̄f. scda
ratio est. ex quib. ea parte. Sed nūquid subscriptio instrumēti in fi. posita. f. ego
petrus &c. publicus & imperialis vel papalis auctoritate notarius rogatus &c.
scripsi & publicavi &c. p̄bet q̄ talis fuerit notarius publicus: & reuelat p̄ducētes

Instrumētum creationis: quia apparet instrumentum: per quod
talis creatus est notarius siue tabellio: sed hoc casu oportet qd
cōstet de auctoritate & potestate creatis tabellionis: poterit etiā
probari per testes qui interfuerūt qñ fuit creatus tabellio. Item
probatu quē esse notarium: probādo q̄ fecit plura instrumēta
inter plures personas: quib. est adhibita fides plena. Item
sufficeret ad probandum quem esse notariū: si plura instrumen-
ta producantur per q̄ conlecta. **E**t nō sufficerent s̄m Innocē.
duo: sed plura requiruntur. nam ex eo ipso q̄ quis conficit offi-
cium tabellionatus dato: qd non esset tabellio. satis esset: q̄ cōis
error facit ius: vt in. l. barbari. ff. de offi. p̄eto. Et ideo si ex for-
ma statuti cāueretur: quod nullus possit esse notariū: nisi sit de-
scriptus in matricula. hoc casu non sufficeret: licet exercuisset of-
ficium: quia non est seruata forma legis que dat esse rei: vt in. l.
iij. q̄. 5. idē. ff. ad exhibē. videm. tñ hodie cū portat aliqd instru-
mentū de longinquis partibus portari etiā literas testimonia-
les de potestate illius loci: in quo degit tabellio: ad testificandū
illius fore fidelem tabellionē. & est salubris cautela. **A**tende
tamē q̄ tales litere testimoniales nullam fidem faciunt: licet in
eis dicatur q̄ talis est tabellio. nisi dicas in ipsis lris: q̄ tabellio
scripsit hoc p̄f. instrumētū: qd incipit sic: & finit sic: q̄ possit esse ve-
rum qd talis tabellio de quo attestant lre esset notarius. & pars
aduersa negaret illuz scripsisse hoc instrumētū. Et ideo aduerte bene
qñ producant tales litere. quia p̄ hoc irritabuntur multe. Et ita
tenet Jo. de imo. in. c. ij. de fide instrumētū. Si tñ portaret quis ali-
quod instrumētū de longinquis partibus in quo contineretur. quod
talis conficitur titulum suū procuratorem: & iste titulus p̄duceret
tale instrumētū p̄m. cū literis testimonialibus: & negaret istum esse
titulū: nō deberet audire oppositiones. quis iste titulus p̄curator
presumit si iste hoc asserat: ita determinat no. Cyn. in. l. exigere.
C. de procur. Idē tenet Ang. in. l. si p̄curatorē absentē. ff. de pro-
cur.

24 **C**ursus. **Q**uero nunc que requirantur in instrū publico. **D**ic
q̄ requiruntur dies celebrati contractus: locus: series negotij: in-
dicio currens: & nomen imperatoris: vel pape in terris ecclesie.
tñ s̄m glos. in. aut. vt p̄po. no. impe. annus domini nostri iesu
christi. & generaliter oia que sunt solita apponi debēt s̄m Bar.
in. proe. froy. **Q**uod si dictū est de loco intellige nō solū de gene-
rali: sed etiā de speciali s̄m Angel. in. d. aut. vt preponatur not.
impera. vñ nō sufficit. solum dicere actum in ciuitate Mediolan.

a **n**ō est notariū: an valeat: de quo vide etiā p̄ eū in cōf. lxxx. in. ij. parte. Cellus.
b **P**ublico. Quomodo & qñ instrumētū dicat publicū & quot requirant ad hoc. vide
do. And. barba. in cōf. lxx. qd est inter cōf. d. Alex. de imo. in. iij. parte.
c **D**e lre cāli. Adde. d. Alex. de imo. in cōf. lviij. in. ij. parte.

& cui proba-
tio incūbit.
vide. d. 20.
fo. 30. in cōf.
xxvj. inci.
p̄sequendo
ordinē. p. q.
p̄du. in. ij. p̄-
te. vbi etiā
q̄ instrumētū
valeat: & tā-
q̄ publicū
probet exi-
gitur q̄ ille
q̄ cōfecit sit
publicus not-
ariū. Et ad
de Alexā de
imo. in cōf.
clxxvj. i. f.
p̄te. vbi an
ad hoc vt in
strū valeant
tāq̄ facta a
notario des-
beat p̄bati
tale haberi
pro notario
Sed qd de eo
q̄ nō est no-
tariū: sed ha-
bet p̄ nota-
rio possit fa-
cere instrū.
vt valeat vt
de. d. Alexā.
in cōf. clxx-
viij. i. f. par-
te. vbi et qd
si quis fecit
plura instrū

Instrumentorū productiones.

a De falso. Adde. d. 15
 Alexan. de
 imo. i. l. eos.
 in punci. ff.
 de fal. & bal.
 in. l. compa
 rationes. C.
 de fi. instru.
b C. Nomē.
 Adde. Feli.
 in. c. ea q. i.
 de sumo.
c Nullū.
 Uide. Feli.
 in. c. lter di
 lectos. colū.
 vi. i. ver. in
 glol. in ver.
 idictiois. i.
 de fide istr.
 vbi etiā po
 nit modum
 qualiter in
 dictio inue
 niat. & Dy. i.
 p. l. xlvij. in
 ver. fi. in. j. q.
 sio. & in co
 silio. xij. in
 ver. fi. & in
 consi. xij. in
 punci. et. d.
 Alexan. de
 imo. in con
 si. c. xij. i. j.
 parte. & i. cō
 sil. l. xvj. & in
 fi. ca. parte.
 Tu vid ma
 teriā quam
 hic tangit
 bar. l. i. j. nu
 me. v. qūo la
 telligat in
 dictio. i. apo
 st. in eo. y.
 C. de instr.
 co. confir.
 Cellus.

Sed dicere ulterius adici in domo talis vel talis. hec oia not.
 gl. in. l. gñali. C. de tabel. lib. xj. C. p. pro predicta in declaratione
 dubitat nūq̄ in instrō requirat signū tabellionis. Barto. dicit
 qd sic: quia illud est de consuetudine. ita not. ipse in proe. floz.
 Idē tenet Ang. in. d. aut. de tabel. ita no. Spe. in fi. de fide instr.
 & pductioe. in. s. j. in ver. in fine aut instrumentū plus dicit Bald.
 in. l. j. C. de no. cod. cōpo. q. tabellio q. mutat signū suū nō potest
 puniri de falso: sicut & q. mutat sibi nomē. C. Ita autē verba
 in noie dñi: vel in xpi noie amē. sunt de substantia instrumenti
 fm Bal. in. d. l. j. cū levis solēntas nō habeat vitare. vt in. l. j. s.
 quid ergo. de ven. inspi. C. Sed dubitat in instrō est appositā
 indicio falsa: quia currebat indicio quarta: & notarius apposuit
 indicionē quintam. C. Queritur nūq̄ vitietur instrumentum.
 Bal. & Bar. & est cōis opi. tenēt qd nō. ita tenēt in. l. nominatim.
 de condi. & demon. q. dato qd appositā sit falsa indicio: nō dici
 tur tamen omīssa. Joā. an. aut in data. vj. tenet q. vitiat: quia
 maior effectus est apponere falsam indicionē q. nullam appo
 nere: quia vbi apponit falsa indicio committit falsitas. Barto.
 tenet cōtrariū in. l. j. s. sustinere. ff. de vulga. & pupil. Itē inducit
 omīssio vere indicionis: q. inia est etiā in iure ciuili vtor: cum
 falsa indicio nō possit dici indicio: sicut falsum testm: vt in. l.
 q. in pun. ff. quēadmo. testa. ape. & p consequēs remanet: qd nū
 la sit appositā indicio & clarum est: quod vbi omittitur indicio
 instrumentū est nullum: vt in. d. aut. vt preponatur & c. ita tenet
 Barto. in indicādo: q. est cōis opi. C. Alterius quero tñunquid
 omne instrū publicū faciat plenā fidē. & dico qd non. cuius rei
 gratia scire debetis: q. instrumentorū duo habem⁹ genera: quod
 dam dicitur autēticum & originale: & quoddam exemplum siue
 iuder: siue trāsumptum: als siue indicis autoritate sumptum ex
 originali. ita glo. tenet in. l. quicūq. ff. de fi. instru. Instrumētum
 autē autēticum vt bene intelligatur dī omne instrū cui plene
 creditur. ita no. Inno. in. c. j. de fi. instru. Instrū autē originale
 pprie loquēdo dī prima scriptura notarij. s. maris seu protocol
 lum: vel imbreuiatura. Improprie autē loquēdo oia scriptura
 quā notarius extrahit rogatus faciens fidē dicit originale. ita
 no. sing. Bald. in. l. publicati. in pe. q. C. de testa. Sit ergo instru
 mentum vel autēticum: vel originale: nemini dubiū est: quin ple
 nam faciat fidē. hōc pbat in. d. c. j. de fide instr. & in. d. l. qui
 cūq. Exēplum autem siue trāsumptum instrumentum regula
 riter est: qd nullam faciat fidē. imo presumitur talis scriptura
 falsa: vt est tex. in. l. quicu nq. s. alleg. hinc est si ego habens in
 stramentum originale: vel autēticum confectum p titium ta
 bellionē: facis illud exemplari p̄r scium tabellionem. tale exem
 plum exēplatum nullam facit fidē: quia ad hōc vt in instrumen
 tum debeat facere fidē: oportet q. notarius sit rogatus a par
 tibus. vt in. s. nos autē. in aut. de tabel. sed ille notarius qui exē
 plauit non est rogatus nisi ab vno: ergo & c. Scda ratio est: quia
 notario non creditur nisi de his que sunt facta in eius preien
 tia: sed iste notarius qui exemplauit non vidit seriem negotij in
 ipso instrumento confecti: ergo & c. Alie etiam rōnes p̄nt accom

Instrumentorū pductiōes. Fo. lxiij.

15 modari: sed iste sufficiant. ¶ Est ergo cōclusio t^q exemplū non facit fidem. hoc facit in aliqbus casibus. primo qñ illud exēplū est publicatum a notario: tunc plenam facit fidem que publica- tio fiet hoc modo. Primo pars hoc petat a iudice quia iudex nō impartitur officium suum non petitus. vt in. l. iij. §. hoc autem. ff. de dam. in rec. Scōdo citabit aduersa pars: vt inter sit publica- tiō: et citabitur specialiter: si cognoscatur: si aut non cognosca- tur: proclamatur generaliter: vt in. aut. si oēs. C. si vt se ab here. abñti. Item res notarij debēt interuenire ad scribendum in hac formā. Ecce dicit vñ tabellio ego petr⁹ et. Originali instrumē- to diligenter auentato: viso et intellecto: presens exemplum ex- trahi. et qñ in omnibus et per oia concordari inueni cum origina- li: qñ nō erat rasum: neq; cācellandū: ideo me scripsi. et similiter alij duo notarij: tunc iudex hoc viso pro finta interlocutoria pro- nuntiabit tali exēplo plenam fidem adhiberi etiam bona cau- tela erit pro illo qui produci fecit tale exemplum quod faciet fie- ri instrumentum de illa interlocutoria. Hanc formam tradit Al- be. et ceteri docto. in. l. quicunq; ff. de fide instr. et in. aut. si quis in aliquo. C. de edē. ¶ Animaduertēdum tñ est qñ si quis pdu- cat tale exemplum publicum: licet faciat fidem: pōt tamen quis redarguere de falso: et petere exhibere originale: si possit haberi. ita tenet Bald. in. d. aut. si quis in aliquo. et primo fuit dictum Inno. in. c. abbate. de ybo. sig. Scōdo casu fallit qñ eadē est per- sona tabellionis: qñ scripsit originale: et qñ scripsit exēplū: nā tunc exēplū plenā facit fidē. ¶ sicut ipm originale. Cuz idē tabellio de eodē actu possit plura cōficere instra. vt in. l. vnam. ff. de test. vbi autem esset diuersitas inter imbreniaturaz notarij et extractum ab imbreniatura stabitur imbreniature. ita dicit nota. Bart. in. l. semprius proculo. ff. de lega. ij. Idem Ange. in. l. publicati. C. de test. voluit glo. idē in. §. pe. aut. de tab. qñ dicit qñ vbi dubita- tur de viribus instrumēti ibi currit ad imbreniaturaz. ¶ Tunc est qñ dixit Bal. in. rub. C. de fide instr. t^q vbi notari⁹ confecit imbreniaturam de aliquo contractu: cum sit de consuetudine qñ notarij conficiant imbreniaturas: poterit pariri de falso si non reperiat apud eū immo fm eum si dubitetur de viribus instra- menti recurrirur ad imbreniaturā: quā si notarius dicat se ne- scire reperire: poterit ipse poni ad torturam: qñ est presumptio falsitatis. Tertio casu fallit qñ aduersari⁹ me⁹ dabit mihi exem- plum nam tunc facit fidem: vt in. l. in fraudē. §. neq; ff. de iur. fis. et ibi hoc tenet Bar. vnde sit cautus ille cui dat exemplū p sumz aduersariū: vt faciat in actis scribere quat aduersari⁹ suos de- dit sibi illud exēplū. Quarto fallit si exēplū est scriptū de pñsensu ambarū partiū: nā tūc facit fidē: ita nō. Jo. de imo. in. c. j. de fide instr. et p Bar. et Bald. in. aut. si quis in aliquo. et ibidē p alios doc. C. de edē. ¶ ¶ Quero vtrū instrū faciat fidem quo ad extra- neū. Inno. in. c. j. de fide instr. tenet qñ nō nocet neq; prodest ex- traneo: quia res inter alios acta et. tñ ratione iuris quesiti alte- ri ex contrahentibus per partes instrumētū facit fidē contra ex- tranenm fm Bald. in. rub. C. de fi. instr. Declaro. ego emo a te vñm fundam: qui in veritate non erat dominus istius fundi:

a Adhie-
beri. et adde
qñ huic tras
sumpto nul
lo mō credi-
tur: nec ali
quā facit
de sine iudi-
cis autorita-
te: et pte non
citata. ita te-
net do. bar.
fozi. in. cōfi.
ccxxij. inci.
cuz in pñti.
ver. sed non
obstāte. cir-
ca medium
cā ver. seq. i
ij. parte vbi
ponit eadē
formā quaz
hic. d. lāfrā.
b ¶ fide. vi
de plene ffe
li. in. c. fi. i. §.
fi. instr. vbi
plene an et
quando au-
toritas iudi-
cis nō requi-
rat ad exē-
plum extra-
hendū.
c ¶ Imbreni-
ature. Et
hoc idem te-
net do. bar.
fozi. in. cōfi.
ccxij. incip.
in cā. in pñ-
cū vers. seq.
in. ij. parte.
vbi idem dī
et si notari⁹
extendat i-
strū vltra
suū solutum
stilum per
dict. et.

Instrumentorum productiones.

a **C** Partium
vide. d. Ale-
xā. de imo. l.
p. l. cir. p. to-
tum. in. ij. p.
te.

b **E**t cau-
te faciet. et
istud obser-
uant hodie
notarii apo-
stolici i sub-
scriptiōib⁹
quas eorū li-
teris appo-
nūt. de quo
dixi in trac.
clausulap i
clan. p. trac.
h. me. alie-
nis grauis-
ribus nego-
tijs occupa-
to vbi plene
vide.

c **F**idem
vide. f. el. l.
c. cum. p. ta-
bell. j. de fide
instru. vbi
etiam nū-
qd. pro collo-
non existen-
te instrumen-
tum perdat
vires ibidē
circa p. inci-
pi. ver. secū-
do queritur
z quod ma-
gis sitatur ei
q̄ exemplo
inde extra-
cto vide per
eum in. c. pa-
storalis. in
ij. versic. au-
pila secun-
do. in fin. h.
f. de iudi.

et possideo istū fundum p decennū bona fide: z prescribo si illē
qui erat dmin⁹ agat contra me: pbabo prescriptione probando
prescriptionē decennij. pbabo etiam titulū p instrū: z sic nocebit
22 isto tertio. **C** Quero vltari⁹ nunqd notarius debeat conficere
instrū ad instantiā alteri⁹ p. t. m. vel requirat cōsensus ambaz
a partium. **I**nno. in. c. j. de fide instru. tenet q̄ in his q̄ dependent
a voluntate duoz: vt in cōtractib⁹ notari⁹ nō pōt cōficere: neq̄
rogari de instrū: nisi ad instantiā ambazum partiū: vt est in ven-
ditione locationis zc. In his autē quē dependent ex voluntate
vnius t. m. vt est in aditione hereditatis: vel in aliqua protestā-
tione sufficit rogari notariū ab illo a cuius volūtate dependet
actio. Et ideo si pars faciet vnā protestationē in iudicio contra
iudicē. nō tenebit illā notari⁹ scribere si nollet iudex. Istud idē
tenet Bal. in rub. de si. instr. subiciens q̄ si actus nō dependet a
volūtate aliquarū partiū: tunc requiritur auctoritas iudicis: alio-
tale instrū nō facit plenā fidē. vt in nativitate alicuius. Nā si
quis faciat scribere instrū de alicui⁹ nativitate/ debet interne-
nre auctoritas iudicis: alio faceret tale instrū quoddā iudiciū.
23 **A**dvertendū tñ est q̄ notari⁹ nō dz extrahere de imbreuiatū-
tura sua instrū: nisi illis psonis inter quas res est gesta. vñ ter-
tie psonē nō debet copiā dare. Si tamē ille tertius iuraret sua in-
teresse. z notarius copiam ei daret non peccaret. ita dicit Ange.
in. l. p. reo. §. j. ff. de edē. z facit qd not. per. glo. in. l. si quis ex ar-
24 gentarijs. in. §. pertinere. ff. de eden. **C** Alterius quero tñ nunqd
notarius possit aliq̄ committere instrumentum extrahendum de
imbreuiatura. Ange. in. aut. de tabellio. tenet q̄ non: nisi fuerit
impeditus: tūc em poterit cōmittere: sed postea debebit se sub-
scribere cum signo suo. z caute faciet q̄ in sua subscriptione di-
cat z attestetur dedisse presens instrumentū ad scribendūz tali:
quia fuit iusto impedimento impeditus: hanc eandem opiñ. te-
net Bald. in rub. de fide instru. vbi ipse Bald. subijcit qd nota-
rius non solum imbreuiaturam non pōt alteri committere: sed
neq̄ etiam potest alteri cōmittere rogationem suā: neq̄ signūz
suum apponendū. vnde notarius qui est rogatus de instrumen-
to non poterit dicere. ego sum impeditus z non possum auscul-
tari. puta titio notario delego tibi rogationem: z audi partes et
referas mihi: z postmodum faciam de his que audieris vnum
instrumentum. Item notarius non potest auscultare partes: z
deinde scribere nomina sua locū z tēpus zc. vt moris est: z post-
ea dicere alteri notario. Accipe z fac imbreuiaturam tuā: et ap-
pone signum meum in fine. z sic resultat conclusio bina: vna as-
25 firmativa: z alia negativa. **C** Conclusio affirmativa talis est. No-
tarius qui perfecit imbreuiaturam potest alteri notario comē-
mittere instrumentum de eo extrahēdum: si fuerit impeditus.
Ite conclusio probatur in aut. de tabellio. in text. Secunda cōn-
26 clusio negativa talis est. Notarius rogatus non potest alte-
ri cōmittere suā rogationem nec pōt alteri cōmitti imbreuiatū-
rā scribēdam: neq̄ pōt cōmittere suū signū faciendū z apponen-
27 dū hoc tene mēti. **C** Quero vltari⁹ tñ nunqd protocollū faciat si-
c dē. Jac. but. tenet q̄ nō. Bal. autē in rub. de si. instru. dixit q̄ pu

Instrumentorū product. Fo. lxxij.

pat Jaco. bu. voluisse sentire de bastardello: qđ verū est non face
re fidē: puta scriptura qđ tēpore in qua celebrat contract⁹ sit p no
tariū: in quo apponit nosa p̄trahētū: nosa testū: locū ⁊ tēpū:
⁊ dicit in hanc formā. Petrus de talib⁹ vendidit ⁊c. Martino de
talibus talē rem ⁊c. presentib⁹ talib⁹: renuntiavit ⁊c. talia scri
ptura nullam facit fidē s̄m Bal. ⁊ ita etiā hoc anno consulti in
ciuitate Cremonē: cū mihi presentata fuisset vna scriptura no
tarij: in qua erat istud bastardellū ita abbreviatū: verū tamen
vbi in tali bastardello essent omnia requisita in instrumēto: pu
ta signū tabellionis: ⁊ ei⁹ subscriptio anno dñi. Indictio ⁊c. ple
nā fidē faceret. ita tenet Albe. in. l. cōtractus. C. de fi. instr. Im
breniatura autē qđ extēdit in libro notarij: illa bene facit plenissi
mam fidē s̄m Bal. in. d. rub. de fi. instr. ⁊ s̄m Albe. in. d. l. cōtra
ctus. Imo etiā vt dicebā heri: si est diuersitas inter instrumen
tum extractum ⁊ imbreniaturā statim imbreniaturā s̄m Bald.
in. l. sempronius p̄culo. ff. de lega. ij. et s̄m Albe. in. d. l. cōtract⁹.
28 ⁊ idē tenet Ange. in. l. publicati. C. de testa. Attendite t̄ tamē
qđ si in imbreniatura non reperitur instrumentū extractum de
illa beneficeret fidē. ita dicit Albe. in. d. l. cōtractus. Et Bald.
in. d. l. j. C. de fide instr. licet vt dixi vobis etiā heri: si notarius
non conficiet imbreniaturam de contractu: cum sit consuetudo
imbreniaturā confici tanq̄ transgressor consuetudinis poterit
puniri. ⁊ si de fide instr. dubietas ouatur: poterit poni notari⁹
ad torturaz: si non reperitur in imbreniatura s̄m Bal. in. d. ru
29 bu. C. de fi. instr. Sed iuxta p̄missa queritur notarius qđ con
fecit imbreniaturam hoc modo: talis vēdidit ⁊c. renuntiavit ⁊c.
et sic de similibus: qualiter debeat extendere imbreniaturam
s̄m suam. Dic qđ notari⁹ poterit extēdere circa circūstāntias nego
cij: ⁊ circa ea que sunt de consuetudine instrumenti extendendi
non tamen poterit extendere circa substantiam negotij. vnde in
instrumēto extensionis extrahendo quo ad negotiū p̄ncipale
de quo conficiendū est instrumētū nō poterit aliqd immutari in
tali instrumēto: nisi qđ repertū est in imbreniatura instrumenti
extēdendū: ita dicit simp̄r Bal. in rub. C. de fi. instr. nā ly ⁊c. po
sūt in imbreniatura denotare ⁊ exigit extensionē s̄m consuetudi
nem aliorū instrumētōꝝ extensō: s̄m in simili materia: istud est
pulcherrimū dictū Bar. in. l. gall⁹. §. j. ff. de lib. ⁊ posth. nō em̄ de
bebit fieri extensio imbreniature facte in cā depositi s̄m p̄suetu
dinē aliarū imbreniaturarū factarū in causa vēditionis: sed de
bebit fieri extensio imbreniature facte in causa depositi s̄m con
suetudinē aliarū imbreniaturarū in causa depositi s̄m consuetu
dinē notariorū: ⁊ si non apparet de eorū consuetudine fiat s̄m cō
suetudinē generalē. ita not. in aut. si quis in aliquo. ff. de eden. ⁊
sic de similibus. ⁊ ita p̄dicit cōsultus in materia ista. p̄ quodā in
strumento: qđ redarguebat de falso in terra paduana: qđ dixi qđ
cū nō apparet extēsa imbreniatura poterit extēsi illa imbrenia
tura ⁊c. s̄m consuetudinē aliorū instrumentorū de simili mate
ria. vnde dixi qđ debebant inquiri aliqua instrumenta confecta
per illum notarium in simili materia: ⁊ facere extensionē in hoc
presenti casu: s̄m qđ apparebit in illis instrumentis: ⁊ ita fuit qđ

a Imbre
niature. Sz
qđ s̄beat cō
tinere in so
imbreniatur
ra ad hoc vt
p̄bet vid. d.
Ale. d. imol.
in cōst. ij. in
q. parte.

b Quat
debeat extē
dere imbre
niaturā suā
Tu dic de
hoc vt dixi
plene post
Laf. §. i. p̄n.
huius. c. nu
me. xij. h. itē
nota in ver
si. ⁊c. in apo
sti. in verfi.
verbum ⁊c.
vbi diffuse
⁊ remissive
hūc articu
lū examina
ui. ⁊ de hoc
etiam notā
apost. seq.

c Nam ly
⁊c. de hac di
crisē vide qđ
habentur p̄
frāc. arc. n.
l. eadem. de
duo. re. ⁊ qđ
ibi dixi l. x.
postillis.

Instrumentorum productiones.

a **Uolenti**
bus. Adde
no. p. si. f. r. a.
de scala l. cō
sil. inci. mo:
tuo tabel
lione. qd ve
rum est si in
ea sit clausu
la q sit cas
sum z cācel
latū devolu
tate partiū: 30
vt tenet et
Jo. an. i. ad
di. ad spec. i
ti. de instr.
edi. §. ostens
so. h. illud.
in addi. ma
gna.
b **Aduer**
sarius. Ad
de do. bart.
soci. in cōsi.
cxiij. inci.
subtit. ver. a
z iste due re 31
spōsiones. b
cum versic.
preterea. in
ij. partel. qd
exemplatio i
strumenti pe 32
ti d3 ex in
sta cā ab eo
cuius iter
est et ad ei
instantiam
fieri partē
citata z in
dicis auto
ritate: vbi 33
etiā an pre
sumatur so 34
leniiter fa
cta: z qñ.

ctū et enasit penā falsi. **U**bi est notandū q hec oia habent los
cam: qñ ille notari⁹ q cōficiat imbreuiaturas sit rogat⁹ de instru
mēto cōficiēdo: quare ipse pōt extrahere instrū de imbreuiatura
ra: z pōt extendere vt. §. dicit. Sed vbi notarius cōmitteret alte
ri notario extrahi extractionē instrumēti de imbreuiatura sua:
q forte impedit⁹ esset: tūc ille cui cōmitteret extractionē instru
mēti de imbreuiatura nō pōt aliquid extēdere: nec mutare vnū
minimū verbū qd inuenit in imbreuiatura: qd est not. dignum.
ita dicit Bal. in rub. C. de fi. instru. Tū si extenderet iste cui. com
mittitur vitaretur solum illud extēsum: nō autem cetera vitia
rentur: qz vtile p inutile non vitatur. Ita tenet Jaco. de mata.
in. l. si ex falsis. C. de transac. z illū sequit Bal. in rub. de fi. instr.
in. l. si ex falsis. C. de transac. z illū sequit Bal. in rub. de fi. instr.
¶ Quero vterius nunquid notarius post redditū instrumē
tum parti qd extraxit de libro suo possit cācellare illam imbre
uiaturam: quam habet in suo libro. respondeo sūm Bal. in rub.
C. de fi. instru. Aut est tale instrumētū qd venit reficiendū: puta
instrumētū vēditionis/ qd adeo vetustissimū esset: qd de nouo
etiā posset refici: vt in. c. fi. de fi. instru. z tūc non posset illā can
cellari/ posset tamē facere vnā subscriptionem: vel facere extra
ctum: vel sūm consuetudinem opponere alia verba. Aut est tale
instrumētum quod non venit reficiendū: vt est instrumētū de
biti: z tūc notarius debet cancellare protocollum in libro suo: tū
non debet delere: neqz eradere: vt saltem appareat fuisse debi
tū sūm Bal. vbi. §. plus voluit Albe. in. l. cōtract⁹. C. de fi. instru.
q si protocollū esset cancellatum in libro notarij de volūtate par
tiū: quia dicat instrumētum esse extractū: cū tamen hoc non sit
poterit hoc nō obstatē extrahere z dare copiā volentibus. a qd
est nō. dignum. **¶** Quero vterius vtrū qñ notarius rogat⁹ da
re copiā instrumenti parti debeat citari aduersarius^b qui pōt
ex hui⁹ instrumēto ledi. Dicite q aut nulla est questio: vtrum
debeat fieri sibi: vel ne: puta qz semel habuit copiam: sed pōdidit:
z dicit notarius/ ego non teneo: amplius sibi dare vllā copiam:
certe tūc debet pars que posset ledi citari. ita determinat Bart.
in. l. si. ff. de tab. exhibē. z Bald. in. l. si. C. de eden. **¶** Sed quid
econuerso notarius qui erat rogatus de instrumēto: z qui iam
debebat vnā copiam parti de illa imbreuiatura/ perdidit il
lam imbreuiaturā: vel fuit incendio consumpta: aut alio modo:
nunquid poterit notarius partē que habuit copiam citare: vt
exhibeat illā copiam: quia notarius vult extrahere exemplum
qd vult penes se tenere loco imbreuiature. Bald. determinat in
d. l. fins. C. de eden. q sic q poterit compellere: et tantam fidem
facit tale assumptum quantam originale quod est notandum.
¶ Quero vterius notari⁹ non vult edere copiam parti: nun
quid teneatur de falso dicite q non: sed tenebitur parti ad in
teresse. ita determinat Bald. an. d. l. si. **¶** Item quero spars ve
nit ad notarium: z petit copiam sibi dari siue extrahi de imbre
uiaturis. notarius dicit: ego non reco: do: q fuerim rogat⁹: nec
habeo aliquam imbreuiaturam super isto facto: de quo sūm me
mor: quid erit agendum. Dicite quod cōpelleitur notarius exhi
bere omnes suas imbreuiaturas: z querere iter eas: si adest illa
imbreuiatura

Instrumentorū product. Fo. lxx.

Csum. Vide plene ffel. in. c. ex literis. et ibi panor. in. iij. post quem notant in apost. ad ipsum in ver. notarius. f. de fi. instru. et quo probetur error notarij vide do. Alexan. de imo. in consil. xxvj. in. ij. parte. 2 in consil. cv. in princip. et in

imbreniatura de qua queritur: et si reperietur extrahet: si autem non reperietur patientiam habebit/ nisi probaret pars per testes quod esset rogatus de illa imbreniatura: nam tunc hoc probato notarius qui celat hanc imbreniaturā punietur de falso. ita determinat Barto. in dicta. l. fina. C. de eden. et in. l. cum qui. C. de fal. Similiter notarius q̄ restituit instrumentū defectuosum parti tenetur ad interesse. casus est in. l. fin. C. de magi. convenien. Et ita determinat Bartolus in. l. fina. ff. de tabul. exhiben. plus est quod si notarius omittat scribere in instrumento solennitates requisitas in instrumento punitur de falso: nec auditur aliquo modo si vellet probare errorem: nam eo ipso q̄ omittit debitam solennitatem et consuetam presumptio est iuris et de iure: quod scilicet commiserit falsum/ casus est ad literam. in. l. imbrenus. in fin. C. de testa. et ita ibi determinat Ange.

¶ Caneant ergo tabelliones quando mulieres contrahunt ne omittat scribere qualiter mulier fuerit certiorata beneficio velletant quia presupposito quod mulier fuerit in veritate certiorata: et ipse non scriberet in instrumento punietur de falso. ita dicit singulari. Ange. in dicta. l. imbrenus. similiter si ex forma statuti in contractu debet intervenire decretum et consensus proinquo: si re vera intervenisset decretum et consensus proinquo: si notarius non subscripisset in instrumento punietur de falso. Quero nūc de vtili questione et quotidiana. et nun-

¶ quid notarius possit corrigere errorem suum. ² Attendite: quia sunt pauci qui sciunt in isto articulo bene determinare. Barto. in. l. si libarius. C. de regu. iur. dicit vno modo et non perfecte. Bald. autem in rubi. C. de fide instru. dixit alio modo et non perfecte. Sed si coniungimus omnium prefatorum doctorum sententias simul perfectam habebimus doctrinam: et ideo simul omnes contungendo dicite sic: aut non est orta questio erroris inter partes/ aut est orta peiore casu/ quando non est orta iudex ex officio suo potest compellere notarium corrigere erro-

¶ rem suā. **¶** Sed an notarius possit de per se corrigere est dubium: sed dicite si notarius erravit circa ea que spectant ad officium suum veluti est in annis domini: et in indictione: et in nominibus testium: et in similibus: tunc potest corrigere indistincte siue parte citata siue non: siue etiā restituerit parti instrumenta siue non. Si autem erravit circa substantiam negotij: et tunc non potest corrigere nisi parte citata. et ita vult Barto. in dicta. l. si barbarus. et Ange. in dicta. l. errore. Aut est orta questio erroris: et tunc non potest notarius corrigere errorem suū: etiam parte citata nisi iudice mandante. et ita vult Bald. in rubrica. C. de fide instrumen. Que omnia procedunt: vbi instrumentū non redarguitur falsum: vbi autē redarguitur falsum tunc nunq̄ potest notarius corrigere errorem suum nec parte citata nec iudice mandante: et est ratio quod non possit corrigere hoc

Practica Lanfranci,

fi. ea. parte et in consil. xxvj. l. iij. parte. et an et quando in notario possumatur error vel dolus. vide per eum in consil. xcij. in. ij. parte Tu vide de hoc Barto. in allega. l. si libarius. et ibi posui in apostil. ad eum in eo. versic. et in l. imperator in fine. vbi etiam posui in addi. ad ipsum in h. sic. non enim potest corrigi error ita inconsulte. ff. de sta. ho. in. d. post Bald. in. l. ex precepto nume. vi. in verliq. possit corrigere errorem. C. de ius. C. cōfir. et post Bart. consil. ccvij. incip. ex facto pposito. et consilio. cxcvj. incip. reperitur instrumentum.

Instrumentorum productiones.

casu: q; propter istā falsitatē venit notarius pūgandus officio suo: vt not. in l. si quis ex argentarijs. in §. coguntur. ff. de eden. Ita tenet sing. Bald. in rub. C. de fide instru. Et sic habetis nūc plenius expeditum articulum q̄ reperiat per aliquos docto.

38 **¶** Quero utrū per illa verba que quotidie apponuntur in sententijs viso libello: visa lite contestata &c. probetur per tale instrumentū sententię interuenisse libellū & lit. contesta. Innocē. in isto. c. quomā contra^a falsam. in glos. super verbo personas tenet qd non: quā sententiā secutus est Bal. in aut. si quis in alio quo. C. de eden. & Barto. in l. sciendū. ff. de verbo. obli. & in l. i. §. C. de fi. instru. lib. x. Idē tenuit Ang. in l. optimā. C. de contrahen. stipu. **¶** Subiungūt p̄fati omnes docto. in locis p̄calle. qd ubi in instrumentō opponūtur verba enuntiatina q̄ annuntiant aliquē actū: qui actus poterit interuenire iure tēpore instrumenti confecti per tale instrumentū p̄bantur tales actus: si autē ille act⁹ nō potuit interuenire tēpore cōfecti instrumenti: tunc ille act⁹ nō p̄bat per tale instrumentū: ecce exemplū in viroq; mēbro in instrumentō sententię dicūt viso libello: visa litis contestatione visa iudicis admonitione &c. p̄ tale instrumentū non p̄bat libellū interuenisse: neq; litis cōtest. q; tēpore sententię illa non potuerunt interuenire: sed bene per tale instrumentū probat admonitio iudicis: & q; tēpore quo conficit instrumentū sententię potuit interuenire admonitio iudicis admonētis partes: vt intersint. Ecce aliud exēplū in instrumentō venditionis rerū fiscalium dicūt visa subhastatione visaq; pietū cōgruitate &c. certe per tale instrumentū non probat subhastatio: q; subhastatio dicūt interuenire pluribus diebus ante venditionē: vt not. in l. fin. C. sine censu vel reli. pietū autē cōgruitas bene probatur per tale instrumentū q; potuit interuenire tēpore cōfecti instrumenti: ita determinat Bar. in d. l. sciendū. & in d. l. i. §. C. de fi. instru. lib. x. Et hęc plena sunt & vera in verbis enūtiatis circa aliquē actum de p̄terito. Cetera autē verba enūtiatina posita in instrumentō non probātur per tale instrumentū. sed Albe. in l. ex quētiōne. C. sine cen. vel reli. Et s̄m Innocē. in c. cū in iure peritus. de offic. deleg. Exēplū in instrumentō venditionis dicūt hoc modo. Petrus fili⁹ quoddā & heres vēturini &c. vēdidit &c. per istud instrumentū vēditionis probatur vēditio/ non autem q; sit filiū vēturini. Tñ si diceretur in instrumentō. Petrus heres vēturini &c. probaretur q; Petrus esset heres vēturini: non ea ratione quia sint verba enuntiatina/ sed quia apparet de cōfessione istius Petri & de eius verbis. Ex quibus verbis solū adiit hereditas: vt in l. cū qui bonis notarij. in fi. ff. de acqui. heredi. & no. Bar. in l. gerit. eo. tit. Nec ob. si dicat/ ista nō sunt verba Petri sed sunt verba notarij: q; dico q; in instrumentis verba notarij cōsent verba partiū. Idē nō. Bal. in l. optimā. §. alle. ubi autē notarius testificaretur de visu per verba enuntiatina per tale instrumentū bene probatur. ita dicit sing. Innoc. in c. cū in iure peritus. de offic. delega. Exemplum v̄ si dicat notarius actum in tali loco presentibus talibus in tali die. Nam in instrumentō in quo sunt apposita talia bene probant locū/ tēpus/ & perso-

a **¶** Qm̄ cō a tra. Ubi vid Fel. in. v. cō dū. et qd de his q̄ apponunt in instrumentō. vi de p̄ eū in. c. sicut. §. talit primo. §. de re iudic. de quo etiā p̄ do. Alex. de imo. l. §. xvij. in. iij. par. & in §. lxxij. in. i. par. & in §. cxxxvj. e. p̄. ubi ponit l. ter quos p̄bet. & in §. clviij. in. ij. parte. dixi hoc in trac. clausularū l. clui. sentē. §. viso libello et p̄clm̄ &c. ubi dixi se de hoc habes. Celsus

Instrumentorum productiones. Fo. lxxv.

¶ In alio instrō: vide tu plene do. Bar. fo. 31. i. p. c. lxxv. lci. i. cā. v. primū decidit: cū d. seq. in. 4. parte. et consil. cccxvi. inci. cū in pñti. ver. seq. ea parte. Ubi etiā qd si tabellio dicat i eo. putat pñtari publico instrm manu talis a me viso et lecto: an ei narratiōi fides. et adde do. Alex. de imo. i. pñti. vi. p. totū. l. iij. pte. vbi qd si notari in scriptura sua faciat mētiōē de instrumēto a se viso et lecto: vel nisi in actis fa-

ciat mētiōē de pñtatione instrumēti mādā tivel alteri an sufficiat absq. exhi bitioe: et ad de eū in pñti. lxxv. vbi an instrumētū faciēti mētiōē de mādāto nar ratiue pbet de quo per Gui. d. cūg. in. l. si qd in aliquo. nu. 1. et ibi posui in apost. ad ipz. in v. mētiōē. vbi ēt dixi in apo. ad Bar. nu. v. i. h. opti mā. vbi ēt docto. C. de edē. et ibi dixi post bal. nu. v. in h. facit mētiōē. dixi post collecta. l. e. dudum. nu. iij. h. qd si vñū instrū in apo. i. eo. h. de cōuer. cō in. et in trac. clausulap. i. clau. contra versū. viso instrumēto Celsus.

¶ narū presentia: q: cū notarius dicit actū tali loco presupponit q viderit talē locū: et similiter cū dicit presentibus talibus: presu mitur q videris tales personas. **¶** Attendite ad vñū aliud no tabile verbū Bart. q. t. vbi in instrumēto ponunt aliqua verba enuntiatiua alicuius solēnitatis de preterito: que etiā nō po tuerūt interuenire tempore cōfecti instrumēti si esset talis solē nitas probatur per instrumētū. Si aut partes nō potuissent re nuntiare: et tūc secus. ita tenet Bar. in dicta. l. f. C. de fide instru. lib. x. et in dicta. l. sciendū. et sic ipse intelligit. l. optimā. C. de con trahen. emptio. Exēplū de vēditione rei ecclesie. dicit notari in teruenientibus plurib. tractatib. capitulis: cōsensu pñlati et c. certe p illud instrumētū nō probabit tractatū: q: nō potuissent renūtiare dicto tractatui. Sed si in instrumento sententie dice retur. visa litis cōtesta. visis iuramētis testiu et c. per tale instru mentū nō probabitur litis cōtestatio: vt. s. dixi. quia partes nō possunt illi renūtiare: cum sit de substantia iudicij: sed probabit interuenisse iuramentum testium: quia tali iuramento potest renūtiari per partes: vt in. c. per tuas. de testi. et in glos. et in l. pama. ff. de feri. Et sic modo habetis plenam hanc materiā ver borum enuntiatorum: que enuntiat aliquem actum de preteri to et de ceteris verbis enuntiatoriis. **¶** Modo quero: pone qd vñū instrumentum faciat mentionem de alio nunquid tale instrumētū probet contenta in alio instrumēto. de quo fit mētiō. Dicite secundum Bart. et Bal. in aut. si quis in aliquo. pñ alleg. Aut ambo ista instrumēta sunt confecta inter easdē perso nas: et tunc probat exemplum facto instrumento venditionis in quo apparet de pretio et de re vendita sit aliud instrumētum in quo emptor promittit pretium venditori hoc modo talis em pto: promittit dare centum silitio occasione cuiusdam fundi sibi venditi prout cōstat per instrumentum rogatum per talē: certe facit fidem istud instrumentum faciēti mētiōē de instrō venditionis: etiam si non producat instrumentum venditiō nis. Si autē ambo instrumenta non sunt confecta inter easdē personas: tunc instrumentū faciēti mētiōē de alio non pro bat de contentis in alio. Exemplum dum dicitur in quadam cō patione facta per quendā procuratorem titius procurator sequ. de qua procuratiōe cōstat per instrū rogatum per talē: certe non probat de procura. nec de mandato. nisi ostendat. et sic de singulis. **¶** Quero: pone aliquis in ubello vel in positionib. facit mentionem de aliquo instrumēto: nunquid teneatur illud incontinenti exhibere: anteq. audiat. Hanc questionem for mat Innocen. in. c. f. de proba. et eius solam sequitur Ange. in. l. f. sedendo. ff. de eden. Sed q: dicta sua snia nō est vera: nō cura eius verba aliter recitare. Ideo Bartol. in. l. postp. ff. de iura. ff. vt

Instrumentorū productiones.

a **C** prout a
de qua di-
ctione vide
do. Alex. de
imol. in pñ.
cvi. i. q. par-
te.

lega. no. caueatur. Mirabiliter tamen dixit: quod aut fit mētio
de instrumento limitatiue aut declaratiue. Si limitatiue tunc
illud exhibere debet anteq̃ audiat. **Exēplū.** actor dicit: talis
vendidit mihi talē fundū prout constat in instrumento rogato
per talē: nam illa dictio prout^a est limitatiua: vt in l. edita. C. de
eden. Certe non debet audiri: nec tenetur respondere: nisi prius
exhibito instrumento venditionis: quia cum actor dicit prout
continetur in tali instrumento videtur limitare obligationem
scdm̃ quod continetur in instrumento. Sed in instrumento pos-
sunt esse aliq̃ue rasure. als cancellature: ex quibus instrumentū
redderetur suspectū. Si autē fit mētio de instrumento declara-
tiue. puta dicit actor: in libello talis vendidit mihi talē fundū. &
hoc constat ex publico instrumento rogato &c. & tunc actor non
tenetur exhibere instrumentū statim sed lit. contesta. **A**tten-
dite tamen q̃ in primo casu vbi dixi quando fit mētio de instru-
mento limitatiue: q̃ actor tenetur incontinenti exhibere instru-
mentū anteq̃ reus respondeat. hoc est verū nisi apud reū veri-
similiter esset tale instrumentū: quia tunc actor non tenetur in-
continenti exhibere scdm̃ Barto. in l. preallega. **Exēplū:** legata-
rius petit rem legatam per testatorem ab herede: et dicit in li-
bello suo. talis testator reliquit mihi in testamento suo. & prout
constat in instrumento rogato per talē &c. **Nā** hoc casu legatā-
rius non tenebitur incontinenti exhibere instrumentū testamē-
ti: quia verisimile est instrūm̃ testamenti esse apud heredē: vt in
l. si que sunt cautiones. ff. fami. hercis. & in l. si. ff. de fide instru. &
hanc quidē sniam secutus est Joan. de imol. in. c. i. de proba. **E**x
supradictis habetis: qd̃ tutius est actori quando vult facere mē-
tionē de aliquo instrumento in libello: q̃ dicat: & de hoc constat
in instrumento rogato per talē &c. q̃ incontinenti non tenetur
exhibere instrūm̃: secus si diceret prout continetur in tali instru-
mento &c. vt ex predictis liquet. **Q**uero vltius de alia vti-
li questione vsq̃ ad quē terminū possint produci instrumenta.
dicite quod vsq̃ ad conclusionē in causa^b in. c. cum dilectus. de
fi. instru. salvo nisi esset statutus certus terminus per statutū
etiam per legem: quia vltra illam non liceret instrumenta pro-
ducere: cū terminus statutus a lege vel statuto semper intelli-
gatur perēptorius: nec vltra terminū a lege vel a statuto statu-
tū aliquid proponere: licet istud est singulare Innocen. in. c. cū
in tua. qui. ma. accus. pos. **S**z iuxta predicta quero: + pone qd̃
terminus producendi instrū nō statuit per legē vel statutū: sed
et statutus a iudice: nunquid vltū illū terminū poterint instrūa
produci. multe circa hunc articulū sunt opinionēs: sed vera opi-
nio & cōis est: q̃ etiā vltra terminū possunt produci re integra. si
ius aduersarij non sit effectum deterius. Nam si essent perem-
pti testes aduersarij post terminū per quos testes aduersarij
reprobaret instrumentū. non posset produci instrumentū post
terminū iudicis: als sic. pro hac sentētia est casus ad literam in
l. emancipium. ff. de optione lega. Nec equidem fuit sentētia
Joan. and. in dlc. sepe. de verbo. sig. in glo. in verbo non obstan-
te. Tandēq̃ sententiā tenuit Jaco. de are. & Cyn. in. l. si ea. C. qui

b **C** In cā. b
Et an. post
cōclusūz in
causa. vide
do. Alex. de
imo. in cōsi.
xi. in. q. par-
te. & an. pos-
sint produ-
ci ante litez
cōtest. vide
per eum in
cōsi. iij. i. q.
parte. adde
Feli. hic i
n. glo. in n.
pducōis.

Instrumentorū pductiōes. Fo. lxxv.

¶ Per testes. Per quot testes aut reprobetur vide do. Barto. sozi. in consil. xcij. inci. prestantissimi. ver. preterea cū. circa fin. in. ij. parte. vbi etiā qd requirat ad eius confessionem: et quid si testes descripti in instrumento contradicunt: an eis credatur. vide do. Alexā. in cōsi. celvij. in fin. in. ij. parte. et de hoc no. Guil. de eug. in. l. in exercendis. in pūnc. ibi posui in addi. ad ipsum. in versi. quatuor testes.

accu. non possunt. Idem quoq. tenuit Ange. in. l. i. §. edenda. ff. de edē. Adiciēs plūs: qd si iudex adiecerit terminis sine statuerit peremptorium. x. dierum ad producendum instrumentum: et si infra illum terminum nō produxerit: nō amplius audietur vel aliter terminū peremptoriū statuerit quod adhuc nihilominus poterit producere secundum theoricam supradictam: quod est meri tenendum: cū illa talis contumacia nō inducat terminum peremptoriū secundum Barto. qui ita not. in. d. l. mancipio

44 rum. **¶** Quero nūquid instrumentū possit reprobari per testes. Iste est pulcher articulus et utilis. In quo decidendo varij varia dixerunt: tamen pro conclusione veritatis et cōis opinionis sic habemus distinguere: aut vnus testis contradixit in instrumento aut plures. Si vnus testis contradixit: tunc aut est vnus ex testibus instrumentarijs: aut vnus de testibus extra instrumentarijs. Si est vnus de testibus instrumentarijs et tunc aut est supernumerarius: et tunc per illū non reprobatur instrum: aut est numerarius et de testibus requisitis instrumen. et tūc facit instrumentū suspectū: ita qd fides ei nō adhibet: vt in. l. i. §. fi. ff. quēad. testamen. aperi. Aut est vnus de testibus extra instrumentum: et tunc non reprobatur instrumentū. Ita tenet Joan.

5 Cal. quem sequitur Joan. de imo. in. c. cū iohannes beremita. de fide instru. Aut sunt plures testes contradicentes instrumento et tunc aut sunt testes descripti in instrumento: aut extra instrumentum. si sunt descripti in instrumento: et tunc aut dicunt se non interfuisse contractui: et tunc si sunt supernumerarij instrumento non preiudicant. Si autem sunt numerarij: et tunc etiam si non essent nisi duo: reprobatur instrumentum: quia et si non est nisi vnus numerarius qui contradicat instrumento preiudicatur instrumento: multo magis si duo. et hoc nisi per alios testes probaretur istos iussu presentes. Iste casu si quilibet testis testificetur de se tm: quod non interfuit contractui: per hoc non erunt testes singulares secundum Barto. in. l. i. §. i. ff. quēadmo. testa. aperi. Et est ratio: quia quēadmodum testes deponentes: super affirmatiua non dicuntur singulares: ita q. eorum testimonium reprobetur: licet sint singulares in causa propria sui dicti veluti si testes dicant quilibet de per se interrogatus titius mutauit seio. x. et hoc scio: quia vidi: nam licet testes non testificentur nisi de proprio sensu et proprio visu et non de sensu aliorum: et sic sunt singulares in causa propria sui dicti: non tamē propter hoc repelluntur. Ideo idem erit in testibus deponentibus super negatiua: quia si quilibet testis remoueat proprium sensum actum tanq. singulares: licet non remaneat sensum contestiuz ab actu tanq. singulares non repelluntur: et pro hoc facit quia contrario

rum eadem est disciplina: vt in. l. si ex toto. in princip. ff. de lega.

3 iij

vbi etiā dicitur post Bar. nu. v. in h. si. reddat falsum. C. de si de instru. de xi post eundē Bart. in aut. instru. cau. et fide. §. si ho. nu. i. i. ver. quot testes. colla. v. post. Bal. i. l. optimā. nu. xij. ver. queret alia. per quot testes. in apostil. in eo. h. C. de com. stipul. post collect. in. c. cū iohannes. nume. iij. ver. sed per quot testes reprobatur. in apostil. l. eo. vers. de fide instr. vbi dicitur post Pano. nu. xij. Cellus.

b In. c. cum iohannes. Et ibi dē vide Fel. in h. sic. in glo. in versi. instrumentum. in versi. seu. ij. con. clu.

Instrumentorū productiones.

a **C**estū. Sed quando testes discrepāt ab instrumentō quid fieri debeat. vide do. Alex. de imo. in consi. lvi. in. ij. parte. vbi no. ponit cui magis statur. Et adde dominum Barto. lozi. in consi. clxxi. incipien. dñi profecto. versū. multum etiam. circa finem. quod testes instrumentarij ad reprobandum instrumentum satis est quod deponant rem non fore gestam prout instrumentum cantat: licet non recordentur

put res fue
rit gesta.

b **R**ecor-
dari. an tūc
vineatur vi-
de do. Alex.
de imo. in
consi. xliij. in
ij. parte.

c **I**nstru-
mentū. Ad-
de tamē qđ
tales testes a
sint optime
opinionis.
vt per Bar.
lozi. in consi.
45 lvi. incipie.
in causa do.
cōse. ver. po-
stremo dico
circa princ.
vbi enī adē
quod hic p b
Lantrā. de
quo dic. vt
dixi supra
eo. versū. nu-
me. xvi. d-
ficu. quero. c
nunquid in
strumentum.
in aposti. in
vericu. per
quot testes.
Celsus.

1. Affirmatiua et negatiua sunt contrarie: sed testes deponentes super affirmatiua nō repelluntur a testimonio: l3 sint singula- res in causa propria sui dicti: ergo eodem modo erit in negati- ua si testis non remouet sensum contestis ab actu. Ut tñ euten- tur iste contrarietates debet esse cautus ille qui vult probare te- stes non interfuisse illi contractui qđ capitulet loco et tempo- re celebrati contractus: et quod illo tempore et loco tñ et seius non fuerūt presentes: et qđ vnus nō potuisset esse presens quin- eū alius vidisset: tūc testes interrogati super illo capitulo dicūt contenta in capitulo fore vera. primus testis dicit scio. quia non fuit presens: nec seius fuit: quia erat mecum: et sic de singulis.

Cut testes contradicunt instrumento dicentes se interfuisse cōtractui: sed dicunt negotium aliter fuisse gestum: et tunc per duos testes reprobatū instrumentū: nisi coadiunetur per alios testes in illo descriptos vna voce loquens vera esse que conti- nentur in instrumento. dummodo sint testes qui sufficiant in il- lo contractu: vel in illo actu vel in illa dispositione.

Unde si in codicillis in quibus requiruntur quinqz testes duo conscri- pti contradicerent: alij tres deponerent pro codicillis: non pos- set sustineri instrumentum. quia non reperiuntur nisi tres te- stes in codicillis qui non sufficiunt nisi sint quinqz: ideo oportet quod quinqz deponerent p codicillis: et sic de singulis. et ita tenet Bart. in. d. l. i. §. i. quē ad. testa. aper. Item tenet Joan. cal. et Joan. de imo. in. d. c. cum iohannes eremita. Vbi autem testes de scripti in instrumento dicerent se non recordari de contentis in instrumento: non tamen propter hoc intelligitur instrumen- tum vitiatum secundum Barto. vbi. §. i. et secundum Joan. cal. et Joā. de imo. in. d. c. cum iohannes. pro quibus facit glos. in. l. i. §. si

46 dubitetur. ff. de iud. **C**ut testes contradicentes instrumen- to sunt extra instrumentū et tunc cōis opt. in hoc residet qđ duo testes sufficiunt ad reprobandum dictū instrū: nisi coadiune- tur per testes in eo scriptos vna voce deponentes. arbitratu: ta- mē iudex et erit in eius arbitrio inspecta qualitate personarum: nam si notarius erit bone fame et instrumentum non contineat rasuram: neqz suspicionem et testes contra instrumentū sint vi- lissimi stabitur potius instrumento. Si autē notarius esset mo- dice fidei: vel instrumentū haberet in se aliquam suspicionem: et testes forent omni exceptione maiores: tunc derogaret instru- mento: ita qđ hoc remaneret in arbitrio iudicis. ita tenet Bald. in. l. in excreandis. C. de fide instru. et Barto. in. d. §. si debetur.

47 **U**num scias tamē quod testes per quos debet reprobari in- strumentum debent esse omni exceptione maiores. Itē aduerte: qđ in his que sunt de longinquo magis credit instrumentis: qđ testibus. casus est ad litteram in. l. celsus. ff. de proba. et hoc qđ la

Instrumentorum productiões. Fo. lxviij.

¶ C. l. si ex fal. ubi vide do. Jas. may. 7. do. Alex. 7. Sali. 7. Fran. are. et Feli. i. n. c. fraternitatis. de here. et. d. alex. de imol. in consi. xliij. in. iij. parte.

¶ C. utiaf. unde tu plene p. Feli. i. c. et lris. j. de fide istr. 7. plene i. c. inter dilectos. 7. iter. ibi s. j. de fid. istr. vide d. hoc p. Guil. d. cu. i. l. scripte. nu. j. 7. qd ibi posui in addi. ad ip. in 7. possunt copari. C. de fi. istr. dixi post Bar. in. l. qnt. muti. 7.

¶ 48 bilis est memoria h. ois. vt in. l. peregre. ff. de acqui. pos. C. t. utiaf. fertius quero: nūq. sit ex forma statuti vel alterius iuris in instrumento requiratur certus numerus testiu. notarius conueneretur in istis testib. Bal. in. d. l. domiti. labeo. ff. de testemē. te. nec q. in instrō publico notari. nūq. conueneret in numero testiu. in scriptura autem priuata bene poterit computari in numero testiu. 7. sic bene poterit deponere dictum suum sicut ceteri testes descripti in scriptura priuata: 7. ita est tenendum.

¶ 49 C. t. 3. te quero nūquid si aliqua falsitas est in istrō: totū instrumentū sit falsum. dic. q. aut est suspitio falsitatis ppter rasurā aut ppter aliud vitium. si ppter rasurā: 7. tunc aut rasura est circa substantiale instrō: puta id distinctiōe vel anis dñi: vel filii: 7. tūc totū istrōm reddit falsum: vt tenet. Bal. in. l. si ex fal. 7. C. d. trasac. aut rasura est in alia parte: 7. tūc aut per nō rasurā dñi fides raso. 7. tūc totū istrōm h. fide: aut p. nō rasurā dñi fides raso: 7. tūc rasura est in loco nō suspecto: nihilomin. valet instrōm: si aut rasura est in loco vbi est punct. questionis et tūc instrōm vitatur. ita tenet Bal. in. l. si. C. de edict. di. adri. tol. aut in instrumento est aliud vitium: per quod est suspitio falsitatis: 7. tunc si vitium est in vno capitulo principali vitiant omnia cōnexa: aut sunt plura cōnexa capitula separata: 7. tunc si vitiatū est vñ capitulum: nō vitiantur cetera capitula. ita tenet Innocen. in. c. fraternitatis. de here. Et idem tenet Bald. in. l. si ex falsis. C. de transactio. Dm̄er sum namq. est in testib. quia si falsum dicunt circa substantiam negotij principalis: vel circa id quod est qualificatio: nūm totius probationis: totū dictum suū vitatur: veluti si testis interrogatus si est affinis. responder. q. non. cū tamen esset affinis totum suū dictū vitatur: quia minor fides adhibetur si esset affinis: q. si nō esset. ita determi. Innocen. in. c. frater. in. quod sequit. Bal. in. d. l. si ex fal. secus si testis dicat falsum circa aliquas: circumstantias: que non spectarent ad negotium princip. i. c. quia per hoc nō vitaretur dictum suū. Innocen. in. d. c. fraternitatis. veluti si diceret contrahentem esse alia affinitate. q. sit 7c. Unū aduerte fm. Bar. q. quādo reperitur in aliquo instrumento verbū aliquod cancellatū presumit sponte. 7. cōsulit cancellatū per illū habentē potestatem cancellandi: et sic id qd est cancellatū nō debet. ideo si testator in instrumento legasset. c. t. i. 7. in instrumento esset vñ verbū qd diceret dūcēta cancellatū. certe illa dūcēta non debet. hoc fallit in relicto ad pias causas: quūlūd psumit incōsulte cancellatū: 7. per cōsequēs debet. bitur cancellatū nisi pbet cōrrariū. ita no. Bar. in. l. proxime. i. ff. de his q. in re de. C. t. 3. te quero nūquid delictum possit probari p instrumentum. Cōclūde regulariter q. nō. fallit tamen in trib. casib. prim. d. si in cōtrahendo delinquat: puta: quia quis

itē scribit. i. aspiciat. ff. de auro 7. argē. leg. post. bal. i. l. si ex falsis. num. xiiij. 7. sed q. ro qd i istrō vbi ē addi. di. in. l. i. pte falsum. C. d. trasact. post. collect. in. c. cū jo. i. fi. i. b. totū reputatur. de fi. istr. no. Feli. i. c. inter dilectos in ver. i. tex. ibi sed pira. eod. tit. Cel. c. C. Per in istrōm. vid. d. Ale. de imo. in. l. p. tot. de edē. 7. Feli. i. c. cū in ecclesijs. j. de ma. to. 7. obe. et i. c. j. de excep. vbi se remittat ad. d. c. in ecclesijs. 7. ol. i. p. c. xxiij. 7. de hoc vid. plene. j. in pract. Bal. i. rub. de question. circa materiā p. o. ba. in p. un. Celsus.

Instrumentorum productiones.

In. c. cū
 p. 7 ibi ples
 ne 7 ad satu
 ritatē vide
 ff. i. iij. co.
 ff. de. r. qrit.
 7 do. Ale. de
 imol. i. l. nec
 ei. §. i. dādo. a
 7 Old. i. pfi.
 lxxv. viō col
 le. i. all. c. cū
 p. nu. j. 7 qd
 ibi signam i
 apof. ad ipz
 in h. iudex.
 vbi ēt posui
 i add. ad pa
 uor. nu. viij.
 l. h. nō reco
 gnoscētib⁹
 supiorē. di
 xi post Bal.
 i ru. C. §. fi. i
 str. nu. ij. h. 51
 si dux Mediolan.
 si āt p legē. b
 i h. nec face
 re tabellioz
 nem. 7 post
 bar. j. nec ei
 Geo. u. nu.
 j. i apof. in
 h. creare. ff.
 §. adoptio. 7
 pañ. p. ciij.
 volu. j. Cel.
 b. Mortis
 pā materia
 vñ q habēt
 p frā. aret. i
 l. hēdes. de
 testa. 7 q ibi
 dixi i apof.
 c. Un. Ad
 de feli. no.
 plene i. c. cū
 venerabil. i
 h. p. am⁹ est c
 cū h. seq. de
 exceptio.

vēdidit eā rem duobus emptorib⁹: vt in. l. qui duobus. ff. de fal.
Secūdo fallit si quis describit aliqd sibi in testō. vt in. l. j. de his
 qui sibi in test. ascri. **Tertio** fallit qñ potest pbari: id venit in
 cidēter ppter delictū. ita intelligit glo. in. l. cōtra negantē. C. ad
 l. aquil. 7 oportet pbarē rē in qua datū est damnū esse in eam. vt
 in. l. liber homo. §. leges ad. l. aquil. **Quinz** potero pbarē per in
 strumentū si pbauero ptractū: qui requirit ad aquisitionem do
 minij. Ista est doctrina Guil. in. l. j. in. §. diu⁹. ff. de testi. quē seq
 tur Bar. in. l. senar⁹. ff. ad turpi. in. c. cū. p. 2 tabellio. j. de fide in
 stru. dicit q solus papa vel imperator pōt creare tabelliones: et
 non alius: quia q adhibeatur fides scripture tabellionū: est con
 tra ins naturale: 7 ideo restringēdū. est effi contra ins naturale
 q vna pellis animalis mortua debeat facere plenā probationē
 7 q plus ei credatur: q̄ voci vñe vñius testis. potest etiā crea
 re tabelliones fm eundē ille cui est concessum hoc priuilegiū a
 papa vñ imperatore. vt sunt isti comites: qui dicuntur palatini.
 Itē poterūt creare tabelliones quibus hoc dedit p̄uetudo que
 dat iurisdictionem: vt in. l. j. C. de emanc. libe. Non tñ isti habē
 tes ex consuetudine potestātē creandi tabelliones poterunt ali
 quādo talē concedere potestātē: q̄ cōsuetudo nō pōt induci: nisi
 cū cōsensu tacito vel exp̄sso superioris fm Innocē. in. d. c. con
 p. tabellio. Subdit tñ ibidē Inno. q etiā reges q habent sup̄e
 iuriam potestātē 7 merū 7 mistum imperiū poterūt creare tabel
 liones. 7 idē dicendū in alijs habētib⁹ eandē potestatem: vt est
 in. l. j. dux Mediolan. **¶** Quero vlt̄ius notarius scripsit testamen
 tum testatorē existēte i periculo mortis: 7 cepit ipse notari⁹ pu
 blicare testamentum presentib⁹ testibus: vt in. l. i. ante q̄ fi
 nuerat notarius publicare mortuus est testator **¶** Queritur
 nūquid valeat tale testm̄. tex. habes singularissimū: q non valet
 in. l. fideicomissa. in. §. quoties. ff. de leg. iij. 7 ita sequit Bar. 7 ce
 teri doc. 7 per illū tex. dicit Bar. multū singulariter ibidem: q si
 reperitur schedula testamēti in protocollo notarij: et nō dicatur
 in schedula qualiter lectum est publicatū dictū testamentum: q
 non valebit testamentum: nec faciet fidem illa schedula.
¶ Quero vlt̄ius: quidam produxit instrumentū in iudicio:
 aduersa pars redarguit illud de falso. videns ille qui produxit
 illud instrumentum illud posse de falso redargui coram iudice
 protestatur vñeuitet penam falsi se nō vsurum illo instrumen
 to: nec velle vñ. dicit aduersa pars. tu es vsus illo instrumen
 to. 7 sic debes puniri. qd iuris. Dic q ppter talem p̄testationem
 nō punitur: immo euitat penā falsi: vt est tex. sing. in. l. si aduer
 sari⁹. C. de fide instr. sed post talē p̄testationē si voluerit postea
 vñ illo non auditur nec poterit illo vñ fm Bald. **¶** Quero qd
 possit creare tabelliones. Innocē. in. c. in. d. l. aduersarius. scōm
 Bar. i. l. eos. ff. §. falsis. Et ideo vna cantela est: q vbi quis pdu
 cit instrumentum in iudicio: q aduersa pars instet corā iudice et
 dicat. dñe iudex interroge: is talem qui pducit tale instrumen
 tū: si vult eo vñ: 7 si rñderet q sic. nō poterit postea euitare pe
 nam falsi. si arguat instrm̄ de falso. ita t3 Bal. in. d. l. si aduersa
 rius. 7 Bar. i. d. l. eos. nec poterit penitere: qd tene mēti qz quo

Instrumentorū pductiones. Fo. lxx.

- 35** tidi nū. ¶ Querit de alia qōne. lata est iūia cōtra pducētem instrumentū falsū super crimine falsi. queritur nunquid talis sententia noceat notario: qui fabricauit tale instrumentum. C. in .l. i. C. qui accu. pos. determinat q nō: quia res inter alios acta. cc. Quod veruz est fm Angel. nisi sit lata sententia sciente notario ⁊ quia tunc bene preiudicat etiā notario per. l. fi. C. de re iudi. Et ideo sit caut⁹ notarius: qui sciat causam falsi agitari contra producentem instrumentum vt compareat ad defensionem. ⁊ etiā appellet si sibi visum fuerit. arg. in. l. si suspecta.
- 36** de inoffi. test. ¶ Iuxta premissa dubitat⁹ aliquis in causa sua pduxit duos testes optime p eo deponentes. Aduersa pars pē dēte lite accusat illos de falso: fert sententia contra ipsos testes q falsum testimoniū dixerūt: nondū autē est finita cā principalis in qua dicti testes suū dictūz deposuerunt. ¶ Queritur nūquid sententia lata cōtra predictos testes preiudicet illi qui produxit: ex quorū testimonio debet obtinere producēs. Cyfi. in dicta. l. i. C. qui accu. pos. vel non determinat q talis sententia nō noceat illi: qui produxit testes tales. pro cui⁹ sententia facit quod in simili videmus: quod sententia cōtra producentē testes quia dictum suū est falsum: solum nocet producenti: nō autēz testib⁹: ⁊ hoc quia nō est actum cōtra seipsos testes: ita erit secōtra: q sententia lata contra testes qui falsum testimonium dixerunt non nocebit producenti: quia contra eum non est hec causa agitata: hec similitudo probatur in. l. lici⁹. ff. de his qui no. in. fa. ¶ Quero de alia questione: notarius in suo pto collo eu in suo libro protocolloꝝ vel imbreuiaturarū extendit instrumentum: in quo cōtinentur dies celebrati cōtractus. ⁊ in instrumentis requisitus postea dat copiā parti de tali instrumento extrahens ei copiam in publicā formam: vt mois est in quo instrumento sic extenso nō est appositā dies. Queritur nunquid valeat tale instrumentū cū in eo nō sit dies appositā: et an illa dies appositā in protocollo repetita videat⁹ in instrumento extracto. Spe. in titu. de instru. editione. determinat q valeat instrumentum: ⁊ videtur repetita dies appositā in protocollo. Hanc sentētiā sequitur Bar. ⁊ est cōmunis opi. doc. in. l. finita. §. idem videmus. vers. sicut repetitaz. ff. de dam. infec. ⁊ l. de pupillo. §. si quis ipsi pretori. ff. de no. ope. nun. et in. c. causam q. de rescrip. idem determinat Bar. in. l. si quis ex argentariis. §. si initium. ff.
- 38** de eden. ⁊ ita etiam vos tenete. ¶ Ex quo ergo habetis vnā notabilem conclusionem: qd instrumentū quod dāt notari⁹ par-
ti extractum valet et tenet: etiam si in eo nō sit appositā dies celebrati cōtractus: dummodo in protocollo cōtineatur dies: q illa dies appositā i protocollo censetur repetita in istō extracto. Et vt plenius intelligatur de ista repetitione. habetis consyderare q potest dubitari de dicta repetitione circa omnia: que requiruntur in instrumento publico et in instrumento publico plura requiruntur: vt notat glo. in .l. generali. de tabellioni. libro. x. ⁊ in antenti. vt proponatur nomē impera. De quibus dicite: vt. §. in hoc tractatu plene dixi. ¶ Querit igitur circa istā repetitionem. nūquid si in principio libri notari⁹ est appositum

a ¶ Produ-
cēs. Dic ve-
rū qn excipi-
tur de falso
3 testes tm:
sed ptra: qn
ptra testes
⁊ pducēte
pro quo vi-
de do. Alex.
de imo. in. l.
ij. §. i. vi bo-
no. rap. ⁊ in
l. qd ait. §. q
ait. de adul.
⁊ Bal. i. l. fi.
ad fi. C. d. fi.
instru. ⁊ Jo.
an. in addi.
ad spe. de le-
gi §. restat.
ver. sed qd
in statuto.

Instrumentorum productiones.

a **¶** Sequē a
tibus. p. o
quo tū fe-
li in. c. j. vbi
ceteri. j. de
fid. insiru.

millesimū in primo protocollo: in ceteris aut instrumentis sequen-
tib^{us} nō est appositū aliquod millesimū appositū: in primo in-
strumento intelligat^{ur} repetitum in omnibus sequētib^{us}. Sūdo in
dicto. §. si initium preallega. determinat qd sic. et idē tenet Bald.
per. l. cōtinuus. §. cū ita. ff. de verbo. obligatio. et per. l. si quis ex
argentariis. §. si initium. preallega. et est ratio qz in vno anno po-
test notarius plura instrumenta p̄ficere: et sic in eodē millesimo
ideo nimirū si millesimū appositū in primo instrumento intelli-
gatur repetitum in omnib^{us} sequentibus instrumentis: et ita de
cōsuetudine seruat^{ur}: qz notari^{us} in principio anni facit vñ lib^{rum}
nouū et in principio ipsi^{us} lib^{ri} dicit. Ne sunt imbreuiature de qui-
bus rogatus fui ego talis. de anno. M. cccclij. Si autē in medio
lib^{ri} esset appositū millesimū: intelligeret^{ur} repetitum in sequēti-
bus: nisi aliter appareret de mente notari^{us}. Si autē in fine om-
nium imbreuiaturarū opponatur millesimū trahit ad oīa prece-
dētia: si hoc cōstat per aliquas cōiecturas: vel per aliqua verba
al^{ia} non. verbigratia: in fine imbreuiaturarū dicit notarius. Ne
sunt imbreuiature mei talis notari^{us}. de quibus fui rogatus. et
no dñi. M. cccclvj. **¶** Quid autē de indictione. nunquid indi-
ctio apposita in primo protocollo notari^{us} intelligat^{ur} repetita in
sequentibus. d. Barto. in. d. §. si initium. quod si in libro nota-
ri^{us} nō sunt facte imbreuiature nisi vñ^{us} anni: qz tū indictio ap-
posita in primo p̄collo notari^{us} intelligitur repetita in oībus
sequentibus: qz in vno anno nō potest esse nisi vna indictio: vbi
aut in libro essent instrumenta plurimū annorū tū secus: quia vna
et eadē indictio non potest currere in pluribus sequētib^{us} an-
n^{is}. ita determinat Bar. in. d. §. si initium. **¶** Nūquid autem
dies apposita in primo instrumento protocolli notari^{us} intelligi-
tur repetita in sequentibus. dicite qd sic: si immediate sequitur
fm doc. vt in dicto. §. si initium. Al^{ia} nō: nisi secundum quod. f.
dicam. Potest enim apparere ex coniecturis: qz non sit repetita
dies in sequentibus. ecce pono qd in primo instrumento proto-
colli est apposita dies: postea sunt dimisse due vel tres carte va-
cane qz nō sunt scripte. deinde in sequēti carta est instrū sine die
certa: in illo instrumento non intelligitur apposita dies est in
primo protocollo: nisi apparet notarium dimississe illas cartas
non scriptas per errorem. puta quia propter festinantiam: vel
nisi ex alijs coniecturis appareat dictas cartas pro superna-
eius habitas esse: puta quia notarius scripsit super illas vacat:
et nihil deficiat: vel alia similia. Secundo apparet nō esse repe-
tendam diem in sequenti: quando in ipso instrumento debet in-
telligi repetita dies: et dimissum est spaciū. vbi debebat appo-
ni ipsa dies: verbigratia: instrumentum dicit actum anno. M.
tali. deinde dimittit spaciū: vbi debebat poni tali die. nam eo-
ipso. quod dimisit spaciū: non valet tale instrumentum cele-
bratum illo die: que cōtinetur in precedenti instrumento: quia
hoc dixisset: nec de eo dubitasset notarius dimittendo spa-
cium: cum in primo instrumento sit ipsa dies scripta. **¶** Tercio
coniectura erit quod non erit repetita dies: si est apposita tan-
tum dies in genere: nec dicit^{ur} de qua die. Idem etiam si apposi-

Fo. lxx.

tus mensis alius: quam sit positus in primo instrumento: cer-
te nō intelligitur repetita dies apposita in primo instrumento:
cum hoc sit impossibile cessantib⁹ illis coniecturis erit in arbi-
trio iudicis: an dies intelligatur repetita vel non: si facit multa
instrumenta insequencia immediate instrumento primo tene-
re hoc pro constanti: qđ intelligitur repetita: nisi sint alique con-
62 lecture in contrarium. vt. §. dixi. ¶ Quero: notarius in prin-
cipio protocolli sui sine imbreuitate apposuit signū suū: post
ea in alijs suis imbreuiaturis non apposuit signum suū: nun-
quid alie imbreuiature valeant: nunquid signum tabellionis
intelligatur repetitum. Bartol. in. d. §. si initium. determinat
quod sic: quia tales imbreuiature valent: et signum intelli-
gitur repetitum: cum sit vniuersalis in ceteris imbreuiaturis Idē
si apponatur in fine omnium imbreuiaturarū qđ intelligitur
in ceteris imbreuiaturis. De ceteris anteq̃ requisitis an intelli-
63 gantur repetita. dicite plene: vt in. d. §. si initium. ¶ Quero vl-
terius vtrum amissum instrumentū possit probari per testes.
ita vt sufficiat ad condemnationem. gloss. est singu. in. l. sicut. C.
de fid. instrum. que dicit. qđ si per testes probatur amissio in-
strumenti: qđ istud sufficiat. ad hoc vt possit deferri iuramentū
in supplementum probationis. gloss. autem in. c. cum olim. de
censibus. dat aliam doctrinā. Bartol. autem in. d. l. sicut. dicit aut
testes deponunt solum de perditione instrumenti: et non aliud:
et tunc nihil faciunt: aut deponunt de veritate: puta quia dicunt
se interfuisse contractui: et tunc plene probant: et deponunt de te-
nore instrumenti: et de perditione: puta quia dicunt quod in ta-
li instrumento quod est deperditū continebatur qualiter titius
mutauit. x. seio. et quod hoc ipsi legerūt in dicto instrumento: et
tunc tales testes faciunt semiplenam probationem. ita vt ve-
niat iuramentū deferendū creditori: sed tales testes debēt esse
b periti. alij non facerent semiplenam probationem sūm Bartol.
vnde si essent iuriste vel alij boni practici: puta notarij suffice-
64 ret. ¶ Quero vltterius: reperitur instrumentū in quatuor
est cōfessus se debere decem seio ex causa mutui: iste titius vult
contradicere qđ non est debitor: nunquid potest probari per tes-
tes. dicite sūm Bartol. et Bald. in. l. generaliter. C. de non nume-
rata pecu. Aut confessio est celebrata in scriptis: tunc aut de-
bito: vult dicere talem confessionem nunq̃ fuisse subsecutam
nec notarium nunq̃ fuisse rogatum de tali confessione: et tunc
hoc potest probari per testes: vt in. l. optimam. C. de contrahen-
stipn. Aut debitor: confitetur notarium fuisse rogatum: sed di-
cit negotium aliter fuisse gestū qđ dicit instrumentū: puta quia
dicit istud instrumentū fuisse simulatum: et tunc non potest
probari. nisi per aliud instrumentū: non autem per testes vt est
text. in. l. generaliter. aut. negat solemnitatem: de qua in instru-
mento dicitur interuenisse: et tūc per testes potest illud probari.
Ita est glo. singula. in. l. in regem. §. quod forte. de pact. Aut
contractus non fuit celebratus in scriptis: et tūc indistincte po-
65 test probari per testes. ¶ Et ex quibus omnibus habetis intella-
lectum. dicam. generaliter. Que lex loquitur quādo contractus

¶ Per te
stes. Quib⁹
autem mo-
dis probet.
vide, scilicet.
plene in. c.
sicur. l. i. qn-
ta declara-
tio. J. de re
iudica. vbi
etiā dicit q
vbi p̄tat so-
lum infirmū
esse amittit
ex dicto le-
stū nō con-
currit bñfi-
cū summa-
rie cogniti-
onis ⁊ cererū
expeditōis
datū infir-
a lege vel a
statuto.
Celsus.

b. Deber
esse periti
scz vt sciant
legere ⁊ scri
pturam in
telligere. in
idem Bart.
in. l. q. in fi.
ff. de iure n
sci. et in. l. i.
ff. si cer. pe.
et in aut. si
quis in alia
quo. C. de
eden. ⁊ in. l.
certi. q. qm
fi. si cert. p.
Celsus.

Instrumentorū productiones.

fuit celebratus in scriptis: et ita ibi tenet glo. et sequuntur ceteri doctores. et per hoc Bart. dat optimam cautelam. qm̄ celebratur aliquis contractus simulatus. ut sit quotidie. vcz q̄ emptor dicat volo qd̄ illa venditio celeb. et in scriptis: et si celebrata fuerit in scriptis dato q̄ in rei veritate illa venditio fuerit simulata: qua apparet euidenter per multas cōiecturas: puta q̄ venditor post venditionē reperitur possidere nihilomin⁹ venditor non probat: nerit simulationem per scriptam publicam: nō poterit obtine-

a **¶** Scri-
ptura. adde
do. Bart. lo
31. consilio
clxxij. inci.
reueren. pa-
ter. vers. s. 3
p̄dictis non
obst. circa fi.
in. 4. parte.
quod cōtra-
ctus celebra-
tum in scri-
ptis partes
non censentur
voluisse nisi
exps. serint se in
scriptis vel-
le contrahere.

66 re sed emptor: autem possessionem per supradicta. Ter dicitur cō-
tract⁹ in scriptis si partes noluerint talem contractum habere
a p̄ confecto: donec de illo non fieret scriptura. ita nō. p̄ doct. in. l.
cōtractus. C. de fide instru. Illi aut cōtractus qui fiunt hodie et
postmodū ut appareat melior probatio rediguntur in scripturaz
67 non dicunt in scriptis fieri s̄m doc. vbi supra. **¶** Quero ultra
p̄missa nunqd̄ in scriptis sint edēda in iudicio breuiter concludite
q̄ oia instra que quis producit in iudicio tenentur edere aduer-
sario petenti. ut in. l. i. §. edēda. ff. de eden. **¶** Sed stat dubitatio
68 magna: nunquid instrumenta sint edenda cuj die et consuetis
in eis apponi. Pro cōclusionē huius facite regulam negatiaz
quia vbi petitur instrumentū edi non est dies. Istud probatur
in. l. i. editiones. ff. de eden. fallit si instrumentū est cōmune ra-
tione proprietatis: vel utilitatis. vel sit proprium petētis ut est
instrumentū v̄ditionis: quod cōtinet utilitatē promiscuam em-
ptoris et venditoris. In his debet edi dies. Tamen s̄m Innocē.
tale instrū venditionis non debet cōpelli aduersarius edere
quod ipse redimat a notario: nisi iusta causa suadeat. puta quia
iple non habebat: et notarius perdit originale: nam tunc bene cō-
pellitur: ita tenet Inno. in. c. i. de proba. Als autem si instrumē-
tū quo quis vtitur in iudicio esset propriū: ratione proprietatis
et utilitatis non compelleretur edere cum die. pone exemplū in
instrumēto mutui: quod redemit a notario creditor: tale instru-
mentum est proprium creditoris ratione utilitatis et propieta-
tis. **¶** Fallit hoc in tribus casibus. Primo si vellet quis redar-
guere instrū de falso: tunc compellitur edere diem s̄m Cyn. in
l. optimam. C. de contrahen. stipula. et s̄m Angel. in. l. i. §. editio-
nes. ff. de eden. **¶** Secūdo fallit: si vellet deliberare quis. vtrum
cedere vel cōtendere vellet: et nō posset deliberare nisi edita sibi
die. exemplū: si conuentio est hypothecaria: et conuent⁹ similiter
est creditor hypothecarius: certe si non editur dies instrūmenti
actoris: non poterit scire conuentus que sit prior hypotheca.
an sua vel actoris. **¶** Tertio fallit si inter sit conuenti diem edic.
puta quia tēpore mutui moneta erat vnus valoris: et modo est
alterius certe debet edi dies mutui facti. ita cōcludit Ang. in
§. editiones. et hec vera sunt in instrumentis quibus dixit quis
in iudicio se vsurū. puta: quia in libello facit mētionē de aliquo
instrumēto hoc mō prout constat in instrūto rogato per talem et.
69 **¶** Sed quid de instrumentis quibus quis non vtitur: nec est
vsurus in iudicio: nunqd̄ aduersari⁹ possit cōpelli talia instru-
menta edere. cōis opt. sic se habet: qd̄ actor non potest compel-
lere reum ad edendam sibi instrumēta. sua pro prius intentione

Instrumentorum productiones. Fo. lxxj.

- a** **E**dere reo. de ista editione instrumentorum. s. an actor teneatur edere reo instrumenta et qñ dixi post Barto. in. l. edita. nu. xviij. in apo. in ver. edi. C. de eden. et in filo parlameti. parte. i. ti. an pars agens. ver. j. et no. Bar. soz. reg. cxij. et qñ ecōtra. vide eundē Soz. in reg. cxij. in ver. editio. Celsus.
- b** **I**n usurario. Adde Pau. de ea. et do. Alex. de imo. in. l. ptoz. §. etis is. ff. de edē. et frāc. aret. in. l. j. C. e. ti. Et add car. in cle. j. §. j. hñ. oppo. de vsuris qñ ve rum est etiā si desit tene rari.
- c** **E**t triū testiū. adde d. Jas. may. l. sua aurea repet. l. ad monēdi. de iureiur. vbi summarie et not. tracta tur materia apodis. pri nate. vbi ēt bar. §. circa p. amam. et quid si vn ex subscri ptis sit mor tuis: an po bet. no. i. c. ij. de fide in stru. et de ori ginali dicto vide Bart. l. l. ad testiū §. si qñ. i. ff. de test. et Cor se. sing. suis in vers. epi stola.
- d** **S**ub scriptio. ad de. d. Mari. soz. in cōf. xxxij. incip. psequendo ver. ij. p. clu.
- 70** **A**ctor aut pōt cōpelli edere reo instrumenta sua p fundanda et coadiuvanda intentione et exceptione rei. hec probant in. l. ff. C. de eden. fm diuersas lecturas. et ibi tenet Bar. Bald. et ceteri. et Bart. in. d. §. editiones. Hec omnia vera sunt que dicimus de die non edendo: vbi dies est de substantia contractus: vbi autēz non esset de substantia contractus: bene debet edi. et sic in instru mento procurationis vel in nentarij debet edi dies. fm Angel.
- 71** **V**bi supra. **E**t Quero vterius quid de rationibus. quas quoti die conficiunt isti arifices nūqd sint edende. Joan. and. in cle. ex grandi. de vsuris. tenet qñ non: nisi equitate suadente. puta qñ vtitur illis rationibus pro se: tūc bene tenebitur edere: alias non: speciale enim est in usurario: qui tenetur edere codices vsurarū rationum: vt in dicta cle. ex grandi. Et hanc opi. tenet Ange. in. l. argentinus. in princ. ff. de eden. **E**t hactenus visum est de instrumento publico: aut scriptura publica. Nūc de scriptu ra priuata aliqua pertingamus. primo itaqz sciendum quod triplex est scriptura priuata: prima vocatur apodissa: que datur a parte parit. secunda scriptura dicitur liber rationū. tertia epi stola nominatur. de singulis itaqz est videndum et primo de apo dissa. **E**t quero tunc quid apodissa faciat plenam probatio nem: dic qñ aut debitor eam confitetur sua manu scriptam: et tunc plenam facit probationem. aut negat sua manu scriptam: et con tenta in ea: et tunc aut talis scriptura habet subscriptionem par tium et trium testiū: etiam cognoscendum suam subscriptio nem vel aliqui testes non sunt subscripti: sed interfuerunt sub scriptioni debitoris qñ debitor subscripsit dictam schedulam: et tunc talis apodissa bene probat: vt in aut. si quis. C. qui po. in pig. ha. aut talis scriptura habet subscriptionem solam testium vel testes interfuerunt. si tres. et tunc facit semplenam proba tionem cum comparatione literarum. vt in aut. si contractus. C. de fide instru. Aut talis scriptura non habet aliquam subscri ptionē testiū: nec potest fieri comparatio: nec aliqui testes inter fuerunt: qui viderint apodissam per debitorem scribi. et tūc nul lam facit probationem: nisi qualequale indicium. ita tenet Bald. in. l. nuda. ff. de dona. et in. l. admonēdi. ff. de iureiuran. **E**t in eo qñ dicit Bart. qñ scriptura priuata facit plenā probationē vbi in teruenit testium et partium subscriptio reprobat Bald. in aut. sed nono iure. C. si cer. peta. dicens ad hoc vt fiat plena proba tio requiritur comparatio literarum: et dicit ita tenere Nic. de
- 74** **M**at. vos tenere Barto. in. d. aut. si quis. **E**t Circa secundam scripturam scilicet librum rationum dicite: aut liber conficitur per debitorem scribentem: et tunc facit contra se plenam proba

*noes f
actorem
edut l. no
est nouu
c. de eden.
d. in l. fin
a. ed. f
nouu disti
ctum de
qua sic.
d. in l. i.
et eden.*

Instrumentorum productiones.

circa fi. et in cōf. xlj. incip. anteq̃ ad. ū. q. ver. non ob. iij. ibi non ob. quintum. In
 i. parte. q. licet scriptura priuata habeat subscriptionem plurimum testium: annū.
 mensem. diem: et similes solēnitates: tamē si testes non recognouerint: subscri-
 ptiones suas: vel mortui sint: et nulla sit facta comparatio et pars neget non pro-
 bat. et quid requirat̃ vt scriptura priuata probeat. vide per do. Bart. fozi. in cōf.
 cxiij. inci. p.

sequēdo. h.
 et an ex ea
 scriptura ea
 dez parte. et
 an et quan-
 do et cui scri-
 ptura priua-
 te adhibea-
 tur fides: et
 quid de scri-
 pturis pu-
 natis: et li-
 bis rationū
 hebreorum
 mutuatum
 sub vsuris.
 vide per eū
 in cōf. lxxij.
 incip. in p-
 senti. vers. c.
 preferecia
 re. ea pte. et
 per Fel. in
 c. scriptura.
 j. de fi. instru.
 vbi plene et
 not. per do.
 Bart. fozi. in
 cōf. cclxxv
 iij. incip. in
 p-
 senti. vers. c.
 j. in exigē-
 da ibi que facta. in. ij. parte.

tionem: pro se autē nihil probat. glos. est in l. quedam. in §. num-
 mularios. ff. de edē. et facit ter. in l. exēplo. et in l. rationes. C. de
 proba. et in l. cū de indebito §. si. ff. de proba. hoc fallit in his que
 dependent a mera voluntate scribentis: quia tunc pro se etiam
 faciunt fidem: vt in l. nescimus appollinarius. ff. de nego. gest.
 Exemplum potest poni in protestatione: que dependet a mera
 voluntate protestantis: et etiam in additione hereditatis: ita con-
 cludit Bart. vbi supra. **A**ddite predictis s̃m Ange. q. vbi eēt
 aliquod capitulum in libro rationum individuum: qd partim
 faceret pro scribente: et partim contra: qd aduersarius debet autē
 in totum respuere: aut in totum acceptare: sicut in illis partib⁹
 et punctis que faciunt pro scribente habeat etiam locum et fa-
 ciat fidem contra scribentem. ita dicit Ange. in l. quidam. in §.
 nummularios. ff. de edē. pro quo facit ter. cum gl. in l. publia.
 in fi. ff. de positi. et facit quod habetur in l. si quidem. ff. de exce-
 ptio. In alijs autem tenetur vt supra dixi. Si autem liber non
 conficiatur manu creditoris aut mercatoris: quia de hoc non
 constat sed dubitatur: immo cuius manu sit scriptus. et tunc de-
 bet recurri ad comparationem literarum: et tunc comparatio fa-
 cit fidem in libro rationum: licet in apodissa faciat solummo-
 do semiplenam probationem: quia iura antiqua corrigendo
 materiam comparationum solummodo corrigunt in apodissae
 vt in l. cum comparationes. C. de fide instrumento. **E**t est ra-
 tio quia quādo quis facit apodissam debet sibi imputari quod
 non seruet debitam solēnitatem testium: cum facilius possint
 haberi: secus est in libro rationum. quia non semper cum scribi-
 tur vnum capitulum possunt habere testes: et hec procedūt vbi
 non constat quod liber sit tertij. vbi autem constaret quod liber
 esset tertie persone. In quo quis apparet debitor: alterius: vt in
 libris mercatorum. vel campforū: tūc talis scriptura priuata fa-
 cit semiplenam probationem secundum Nicolaum. mata. Jaco.

A fidem quomodo. et quando comparatio literarum fieri debeat. vide domi-
 Alexan. de imo. in cōf. lxxvj. per totum in. iij. parte. et in cōf. lxxvij. in. iij. par-
 te. et in cōf. cxxij. ea. parte. et qualiter probeatur per testes quem scripsisse talent
 scripturam: vide per eū in d. cōf. lxxvij. et plene Fel. c. ij. in vers. vj. de de-
 ratio. j. de fide instru. vbi plene an et quando comparatio literarum locum habeat.
 Et an et quando possit iudex compellere debitorem ex equitate: nunquid illa scri-
 ptura sit de manu sua et an facere illum propria manu scribere. et ex illa scriptu-
 ra facere comparationem. vide Bartolum in autent. sed nono iure. numero. j. et
 quod ibi posui in additio. ad ipsum. in vers. comparatio. vbi etiam posui in ad-
 ditio. ad Bald. in. iij. ver. et pro pleniori notitia. in apostil. in. vers. priuatam. C.
 licet tum petatur. Celsus.

Instrumentorum produc. Fo. lxxij.

bat. et Angel. in dicto. §. nummularios. idem tenet cum Bar.
75 to. in dicta. l. admonendi. et in dicta. l. nuda. **¶** Tercio circa
 epistolam quam absens mittit absenti si est confecta per debi-
 torem plene probat: si autem non confecta per debitorem: sed
 per alium tertium et habet signum debitoris idem. ut in. l. si con-
 tra. per calumniam. C. de episco. et cler. nam signum multum ope-
 ratum ad faciendam scripturam indubitatum esse fin. Baldum
 qui ita notat in. l. in bonafidei. C. de reb. credi. Si autem non ha-
 beat sigillum et debitor negat sua manu scriptam: tunc debet per-
 ueniri ad comparationem literarum/que comparatio plenam fa-
 cit probationem fin. Barto. in dicta. l. admonendi. et in dicta. l.
76 nuda. **¶** Adverte tamen si quis reciperet aliquas literas ab
 aliquo: et essent in preiudicium accipientis ille litere: puta quia
 scribens in illis literis diceret recipientem literas esse suum de-
 bitorem de centum: et illis receptis recipiens nihil diceret vide-
 tur confiteri omnia contenta in ista litera et sibi preiudicant. ut
77 est tex. singu. et meti tenendus in. l. si filius. ff. ad mace. **¶** Quia
 dictum est de comparatione videndum est quando et in quibus
 scripturis fiat ista comparatio. Pro cuius intelligentia est sci-
 dum quod duplex est scriptura: quedam publica: et quedam priua-
 ta. De scriptura publica quot modis dicatur. §. vidistis: circa
 quam dicite aut instrumentum publicum est debita solennita-
 te fulcitum: et aduersarius non negat istud instrumentum esse
 publicum et tunc comparatio non est necessaria: cum ipsius in-
 strumentum faciat plenam fidem: ut in. l. cum precibus. ff. de pro-
 batio. et quia comparatio est remedium subsidiarium proba-
 tionis: nec ad illam recurritur: si alie probationes possunt habe-
 ri secundum Angelum in gloss. in. §. si quis igitur. in aut. de fi-
 ste instrument. Aut aduersarius negat illud esse publicum instru-
 mentum: et tunc recurritur ad tabellionem et ad testes si viuunt/
 et tabellioni asserenti se scripsisse creditur: ut in. l. si quis decu-
 rio. C. de falsis. et ad comparationem recurritur: que compa-
 ratio sumitur ab illa scriptura priuata vel etiam publica: que
 habeat subscriptionem trium testium etc. Aut tale instrumen-
 tum caret debita solennitate: et tunc cum instrumentum sit nula-
 lum nulla potest fieri comparatio: siue sit forme defectus substā-
 tialis: siue solennitatis: siue formalis. Ideo concludit Cyn. in. l.
 coparationes. C. de fid. instr. **¶** Aut loquimur in scriptura pri-
 uata et in hac consideranda est duplex scriptura: quia quedam
 est scriptura ad quam fit comparatio: et quedam est scriptura
78 ex qua fit comparatio. **¶** Scriptura ad quam fit comparatio dicitur
 scriptura que producit in iudicium: ut ex ea fides adhi-
79 beatur continens id in quo debitor est obligatus. **¶** Scriptura
 autem ex qua fit comparatio dicitur scriptura que producit in
 iudicium ut ex ipsa accipitur similitudo: cum scriptura debiti
 in iudicium porrecta de cuius fide dubitatur ita dicit Cyn. in. l. co-
 parationes. et legitur in aut. si qui. C. qui po. in pig. ha. **¶** Circa
 priuata scriptura ad quam fit comparatio requiritur quod habeat sub-
 scriptionem trium testium: et si contractus esset in scriptis quod ascenderet
 ultra libram aut et esset celebratus ab imperito requireret sub-

a **¶** Preterea
 dicat. Uide
 d. Alex. de
 imo. in cōs.
 lxxvii. in. i.
 parte. adde
 Watt. mat.
 sing. suo. 22
 incipi. nota
 mirabilem
 modum et fin-
 gu. suo. lxx.
 inq. sci. nota
 doctrinam in-
 rabilē Bar.
 Bal. et Pan.
 de cast. in. l.
 publica. §. si.
 ff. spo. pan.
 et imo. in. c.
 bone. el. ij.
 de postu. p.
 la. Inno. et
 Fel. in. c. ij.
 de fid. instr.
 Angel. in. l.
 scriptis. C.
 §. admi. tut.
 Bal. et Sa-
 lic. in. l. §. C.
 de edendo.
 meū. do. 33
 so. may. l. l.
 de pupillo.
 §. si qd ipse
 pectori. ff. §.
 no. ope. nū.
 eundē. in. l.
 admonēdi.
 ver. vj. limi-
 ta. ff. de iure
 iur. C. lxxv.

*Scriptura
 duplex.*

Instrumentorū productiones.

scriptio quinque testium secundum Albericum in d. l. cōparationes. Item requiritur quod testes viuāt qui sunt descripti in dicta scriptura: aliter non potest fieri cōparatio. Item requiritur quod alia probatio haberi nō possit. Item requiritur quod scriptura ex qua fit cōparatio sit subscripta annotatione trium testium: quorum saltem duo de sua subscriptione attestentur: secundum Angelm in d. §. si quis. idē in aut. de fid. instru. et probatur in l. cōparationes. §. allega. Idē tamē si pars aduersa confiteretur illā esse subscriptionē testium: ut not. Ange. in aut. si quis. in fi. C. qui po. in pig. habeant. Si tamen aduersa pars vteretur aliqua in iudicio scriptura p̄p̄ta etiā nullā subscriptionē testium habente ex illa posset fieri cōparatio. in aut. ad hec. C. de fide instru. Et est ratio: quia eo ipso quod vtitur ea in iudicio videtur eam app̄obare et assenerare esse verā. ita Alberi. in d. aut. ad hec. potest etiā ista scriptura esse publicū instrumentum: ita quod comparatio potest fieri secundum opi. communē docto. Et scriptura publica ad priuatā/et priuata ad publicā modo quo supra dixi veluti ex scriptura priuata ad publicā cū subscriptio ne testium. ut §. dixi: vel est priuata ad publicā: cū priuata producit per aduersarium ipsum si non habeat subscriptionem testium. vbi dixi. ¶ Requiritur etiā secundum Cy. et Alberi. in d. l. cōparationes. quod in tali cōparatione habeantur periti in arte qui sint iurati/et tutius erit quod hoc ipsum periti examinent p̄sente iudice: si tamē hoc fieret nō p̄sente iudice nō videretur secundum p̄satos doct. Item debent esse litere oīno similes: aliter si aliqua esset dissimilitudo licet in alia parte esset similitudo non imponit fides illi scripturæ. secundum glos. et Ange. in §. si quis igit. in aut. de fi. instru. et sic habetis qualiter debeat fieri cōparatio literarum.

80 ¶ Modo videndū ē quantā fidē faciat talis cōparatio: dicite secundum Alberi. Cy. et cōmuniter docto. quod facit semiplenā probationē. ita tenent Alber. et Cy. in d. l. cōparationes. tamen Alberi. dicit se vidisse seruari cōmuniter quod facit talis comparatio plenam probationem. Hec omnia intelligit quando fit comparatio ad apodicticā: id est ad scripturam priuatam que a parte parti in qua continetur debetur: quia tunc facit semiplenam probationem ut §. vidisti. Secus est in libro rationū et in epistola: quia quando fit comparatio etiā si in ipso libro non sint aliqui testes neque in epistola: et fit ex quacūque scriptura talis comparatio facit plenam probationem secundum quod dixi allegando Bartol. in l. nuda. de dona. et in l. admonendi. de iureiuran. ¶ Attendi-

81 te circa hanc cōparationem t̄ quod iudex potest compellere debitore ex equitate respondere: vtrum illa scriptura priuata producta sit de manu sua: ita ego feci et praticam in ciuitate Cremonæ.

82 ¶ Item ipotest iudex compellere debitore propria manu scribere: ut ex hac scriptura faciat cōparationem. ita tenet, Ange. in d. aut. si quis igitur. Tamen non multam faciet fidem talis comparatio: quia ex tempore solet mutari qualitas scribendi. secundū Angel. vbi §. Et modo habetis plenissime materiam huius cōparationis quā composui ex diuersis dictis doctorum: quia nullus doctor de per se hanc materiam plene profertur: tamen est materia vtilis et quotidiana. ¶ Quero circa materiam

Instrumentorū product. Fo. lxxij.

§3 materiam priuate scripture t vnus creditor producit vnus in-
strumentum publicum: in quo apparet bona titij debitoris esse
obligata. Alius creditor producit priuatā scripturam cum sub-
scriptione trium testium: in qua scriptura dictus titius apparet
debitor: et qd eius bona hypothecata sunt isti debitori: et istud
debitum ex scriptura priuata apparet anterius datum: dicit cre-
ditor: qui habet publicum instrumentum/ego debeo preferri. Et
meum creditum est in instrumento publico. Aliud in scriptura
priuata. quid iuris. Ang. in l. scripturas. C. qui potiores in pi-
gno. habeant. tenet quod preferatur ille qui habet scripturam
priuatam cum tanta fides adhibeatur testibus quanta instru-
mento: vt in l. exercendis. C. de fide instrumen. Secus autem si
creditor produceret scripturam priuatam sine subscriptione tes-
tium: vel ipsa scriptura confiteretur alium esse creditorem an-
teriozem: quia talis confessio non nocet creditori secundū An-
gelum in dicta. l. scriptura. et notate secundum Barto. in dicta. l.
scripturas. preallega: quod testes qui sunt descripti in scriptura
priuata qui habent deponere: dictum suum / vt dicta scriptura
faciat fidem non requiritur quod deponant de veritate conten-
torum in dicta scriptura: sed sufficit quod deponant se fecisse il-
lam subscriptionem que est in illa scriptura priuata. nam si de-
berent deponere de veritate contentorum in schedula debitor
esset peioris conditionis fecisse talem scripturam quam si non
fecit: quia sine scriptura duo testes sufficiunt: vt in l. vbi nume-
rus. ff. de testibus. Et idem si est scriptura priuata et testes se nō
subscripserunt: sed solum interfuerunt quando debitor scripsit
illā schedulā sufficit si testes dicant nos interfuimus et fuimus
presentes qñ talis debitor scripsit istā scripturā. Ita tenet Bar.
84 in aut. si quis. C. q po. in pig. ha. Et ibi hoc vult text. Et Que-
ro vterius nūquid scriptura priuata requirat diē et locū. Di-
cite quod quo ad substantiam obligationis vel contractus non
requiritur dies neq locus. Ita intelligitur lex cum tabernā. §.
idem quesit. ff. de pigno. ita intelligit Cynus illum textum in l.
optimam. C. de contrahē. stipulatio. quo etiam ad probationem
debiti non requiritur dies neq locus. vt in l. publicā. in fine. ff.
de positi. quo autem ad probandū priuatē aut posteriortatez
temporis requiritur dies quia aliter apparere non potest. Ita
est distinctio notabilis Angeli in §. si quis. aut. de instrumen.
subijciens casum esse singularem: in quo dies et locus est de sub-
stantia scripture priuate: scilicet in legitimatione filiorum natu-
raliū. In qua scriptura priuata requiritur dies et locus. Et alle-
gat casum. in l. qñtum vero. in aut. qui. mo. natu. effi. legiti.

Et sequitur de interlocutorijs et appellationibus.

Et tractabimus materias

sentētiarum et appellationum permixtum: quia vnū
dependet ab altero/ ac vnum ex alio sequitur quia
non poterit esse appellatio: nisi processerit sententia.
Practica Zaniranci. R

a C Priua-
ta. An et qñ
scriptura p
riata priua
leat publi-
co instrumē
to. vide dñz
Bar. loci. in
pñ. c. lxxij.
ici. in cā do.
Lys. h. cir
ca tertiū. cir
ca medium.
cum ver. se-
quen. in. q.
parte.

b C Diē. vi
de. d. Alex.
de imo. i. pñ.
lxx. i. s. par.
et i. pñ. xv. in
iñ. parte. et
in pñ. lxxvj.
ea. parte. et
in pñ. clxxix.
i. q. parte. et
in pñ. cxxxij.
in. iij. pte.

In scriptura priua-
ta an requiratur
dies et locus.

Interlocutorie & appellationes.

a **Et** infamis. Vide Feli. in d. c. sciscitat. ff. dū dicif. de rescrip. & in c. cum. R. ca noniens. in fi. ff. de offi. dele. & d. hoc vide Alexā. l. i. iij. ff. hoc aut. ff. de dā no ifec. bar. oīno in. k. in harenaz. C. de inoff. tes. Celsus.

b **O**rdinarium. An in dex ordina ri^o possit re cusari tāq̃ suspect^o. vi. de. d. Alex. d. imo. in cōfi. elxx. in. ff. parte. Vide quod no. in ap. ad istū ff. eo. in. ff. re anationes. in pinci. et m. j. cū plu. sequen.

c **S**uam. addo fran. are. l. l. trāf. actiōe. C. de transact. et quod ibi di xi in aposti.

Sententia ex causa ex qua outur appellatio seu iniquitas can² sata in sententia: licet vt inquit iuriconsultus. in. l. j. de appel latio. in principio. Solent iudices sepe appellationem senten tias in impios reformare. **E**t pmo itaq̃ de sententijs discute mus et postmodum de appellationibus videbimus: videamus itaq̃ iam pmo de causa efficiente sententie: scilicet de iudici bus. vnde quero t̃ qui non possunt esse iudices. quo cognito scie mus qui possunt esse iudices: quia cognito vno contrariorum cognoscitur et reliquū. vt in. l. ij. ff. de his qui sunt sui vel alieni iuris. **Q**uidam impediuntur esse iudices propter penalita tem: vt infamis^a. quidam propter iudiciū imbecillitatem: vt pu pillus. quidam propter instabilitatem: vt mulier. quidam pro pter naturam: vt furiosus. quidam propter incapacitatem in ris ciuilibus: vt serui. Hec omnia probantur in. l. cū pctor. ff. de iudi. He namq̃ exceptiones possunt opponi cōtra iudicem delegatum: et debent opponi ante litem contesta. Post autem non possunt opponi: quia sunt dilatorie tantū. **E**t Exceptio au tem quod est pupillus vel furiosus potest quandocunq̃ oppo ni: quia illud est naturale: vt in. ff. sed naturali. instit. de iure na turali et ciuili. Ita tenet Innocen. in. c. sciscitatus. de rescriptis.

2 **C** Contra autem iudicem ordinariū^b non possunt opponi ite exceptiones: donec toleratur in officio: quia contra eum so lum possunt opponi: quod est excommunicatus: quod est suspē sus a iurisdicōe: vel quod est remotus ab officio. ita tenet In nocen. in. c. cum abbatia. de officio delega. imo plus dicit ipse t̃ quod si iudex delegatus esset infamis & non opponeretur: sibi illa exceptio: quod non potest se excusare allegando se infamē.

3 **R**atio: quia videretur per suam confessionem se velle exone rare: cum nemo audiat allegans turpitudinem suam^c. c. inter dilectos. de donatio. ita dicit Innocen. in dicto. c. sciscitatus. **4** Subiicit etiam Innocen. in cap. super literis. de rescriptis. t̃ q̃ rescriptum iudicis delegati non potest elidi: dato quod oppona tur quod iudex sit adulter/fur/vel homicida/vel quod cōmiserit aliud delictum: nisi fuerit damnatus de illo delicto: q̃ quan tumcunq̃ sit criminofus non tamen est infamis infamia iurior que solum per sententiam infertur. Si autem esset damnatus non posset esse iudex: ita tenet etiam Angel. in. l. cum pctor. in. ff. de iudicis. et hoc per textum in verbo senatus motus. **5** Prolixius dixit Innocen. in dicto. c. super literis. Quod si impe trator iudicis delegati tacuit in impetratiōe illum esse damna tum de hoc delicto/et etiam sciuit: non per hoc eliditur rescri ptum ipso iure: quia id quod est occultum non concernit cau sam partis/sed delegati. Ergo ad hoc vt ipsum rescriptum eli datur: oportet. opponere contra personam iudicis: qui est inca pax iurisdictionis: sic rescriptum quod valet persone inhabilis non potest iurisdictionem tribuere: hoc credo quod velut alias nescio capere mentem Innocen. verissime rescriptum valet/et opponitur exceptio quod iudex talis infamis iudicare nō po test: recurre tamen ad capitulum sciscitatus ibi illam materiaz plenissime reperies. ita tenet Angelus vbi. s. **E**t Ex his infur

Interlocu. & appella. Fo. lxxiij.

¶ In episcopum. Dum modo talis electus sit literatus: alias non secundū fē
 ti. in. c. si quando. in versicu. dum glo. hic supra. de rescrip. vbi etiam. an super vi

sit plusculum dubitationis vtrum religiosus possit esse index
 secularis: quia nemo militans deo implicat se negotiis secula-
 ribus: vt in toto titu. ne cleri. vel mona. Sacerdos autem bene
 potest esse ar. bitrator: et ar. biter: non autem monachus: & simi-
 les: quia non habent velle neq. nolle scdm Bartol. in. l. non di-
 stinguemus. in. §. sacerdos. et in. l. pedius. ff. de arbi. Sed re-

¶ manet dubium & vtrum religiosus possit esse index ecclesiasti-
 cus. Et pro hoc determinando videndum est: vtrum religio-
 sus possit esse episcopus: et sic vtrum possit esse index ordina-
 rius. Secundo vtrum religiosus possit esse delegatus. Et Cir-

¶ ca primum respondeo quod religiosus sit quicunq. velit potest
 esse episcopus: et eligi in episcopum² casus est expressus in cle.
 i. de elect. licet alias vnus de vna religione non possit eligi su-

¶ perior: alterius religionis: sed diuerse: vt in dicta clemē. Et Ad
 secundum reperio paulum Azonem doctorem eximium consu-
 b luisse religiosum possit esse vicarium episcopi³. et allega. hoc te-

nere pau. de cleaza. in cle. ij. de rescript. Ego autem dubito hoc
 procedere in fratre minore monacho: & etiam de alijs religiosis.
 Sed plus de istis: quia ex quo religiosi non habent velle neq.

¶ nolle: vnde potest dici quod religiosus potest esse vicarius epi-
 scopi cum licentia sui superioris. alias nō credo talem religio-
 sum esse vicarium episcopi. Cū religiosus debeat prestare obe-
 dientiam suo superiori / que obedientia posset impediri per

¶ tale officium vicariatus: quia exercendo religiosus tale of-
 ficiū non posset esse in continua obedientia superioris: ma-
 xime si id. quod requireret dicta obedientia esset incompati-
 bile dicto officio vti p̄fati do. tenent: vt supra dixi. Et Circa

¶ tertiam dico quod causa per summum pontificem vel eius lega-
 tum non potest delegari nisi religiosis habētibus dignitatem:
 vt in. c. statutum. de rescrip. lib. vi. vel canonicis ecclesiarum ca-
 thedraliū. Et potest etiam dicta causa delegari vicario gene-

¶ rali vel vicario foraneo: videlicet illi: qui est vicarius certe par-
 tis diocesis: veluti est vicarius Placentinus in hac terra Cre-
 mone. & vicarius episcopi Cremonensis in dicta eadem terra:
 q̄ dicuntur vicarij non tamē generales: vt voluit cle. ij. de rescrip.

¶ Item prius ecclesie conuentualis poterit causa delegari per pa-
 pam: vel delegatum ab eo. Nec probantur ad literam in clemē.
 ij. de rescrip. p̄ noui autem claustrali non potest per papam cau-
 sam delegari & ceteris personis: vt in. d. cle. ij. & ceteris personis

¶ in iure non expressis nō tenet delegatio facta per papā: vel de-
 legatum: immo si papa delegaret vni simplici clerico non habē-
 ti dignitatem vel canonicatum in ecclesia cathedrali: procelius
 per talem habitus esset ipso iure nullus. etiam si non opponere-
 tur p̄ partes. ita decidit Jo. an. in. c. ij. de rescrip. in p̄nci. lib. vi.

¶ Et Ep̄s autem vel ordinarius potest quicunq. clerico non ha-
 bentī dignitatem vel canonicatum delegare sūm Joan. andr. in
 R. ij

tio illitera-
 ture maria-
 me i episco-
 po disp̄sa-
 re possit: et
 ibi etiam an
 electio pa-
 pe p̄ illite-
 raturā vitie
 tur. De quo
 per panor.
 in rub. de
 sum. tri. nu.
 vi. vbi dixi
 in apostoll.
 ad ipsuz. in
 §. episcopi.
 dixi post col-
 lecta. c. cum
 ex eo. num.
 xix. in apo.
 in versic. ad
 sui damna-
 tionem. de
 pe. & remis.
 Celius.

¶ Circa
 rium episco-
 pi. Idē not.
 collec. in. c.
 ad apostoli-
 ce. nume. v.
 versic. & no-
 tandū a cō-
 trario sensu
 & ibi posui i
 addi. ad ip-
 sum in apo-
 stilla. in §.
 religios³ po-
 test esse vica-
 rius epi. in
 fra de reg.
 Celius.

Interlocutorie et appellationes.

¶ Lege. Uide que habentur de hac clausula per feli. in. c. nonnulli. de rescrip. et quid operetur vide domi. Alexan. de imol. in consil. ij. in. j. parte. et in consil. ci. ea. pa. rre. et in consilio. lxxxvj. in. ij. parte. et in consil. cxxij. ea. parte. et in consil. cccij. ea. parte. et in consil. xxxv. in. iij. parte. et in consilio. cxxv. et in consilio. j. ea. iij. parte. et in consilio. xl. in. ij. parte. et in consilio. cxxij. in. tertia parte. et in consilio. cxxv. in.

ea. ij. parte. ubi ponitur an sufficiat dicere a non obstante: si non dicat non obstante tali legem maxime quod vult tollere sententiam latam et sic an requiratur mentio similis. et in consil. cxxv. in. prima parte. et de clausula ex certa scientia add hec que dixi. s. eo. in vers. confessiones in apostil. lis: et in tracta. clausularum. in clausula non obstantiarum. versu. non obstante tali le. et plu. se. versu.

d. c. statutum. Intelligite tamen circa id quod dixi de papa vel eius legato non posse committere causam non habentibus dignitatem vel canonicatum ecclesiarum cathedralium: hoc esse verum nisi papa apponeret clausulam non obstante aliqua lege: vel nisi apponeret clausulam ex certa scientia: vel nisi apponeret clausulam non obstante facto taliter fieret mentio expressa impedimenti: vel si diceret committimus hanc causam petro clerico: non obstante quod non habeat dignitatem. he tres clausule potestatem habent ut voluit Bald. in. l. fin. C. sen. rescin. non pos. Plus dico quod si ex literis appareret et ex eorum tenore aliquod esse concessum contra ius: quod tunc istud valeret: etiam non specificata clausula ex certa scientia: quia ubi emanat rescriptum aliquod ex cuius tenore deprehenditur aliquid esse concessum contra ius: et hoc apparet expresse ex tenore literarum rescriptum valet et non requiritur quod apponatur clausula ex certa scientia. Quod ex quo factum istud quod contra ius est narratur pape: presumitur illud legisse: et intellerisse. si ergo aliquid super hoc concessit valet ex presumpta eius scientia. Sed certe iste glossa hic allegata mordetur a multis docto. quinimmo volunt quod immo debeat certe constare de voluntate pape: quod voluerit facere contra ius: et hoc fieri potest per clausulas supradictas: non autem debet sufficere quod constet de voluntate pape presumptive: ut. s. vides. glossa. est singul. in. c. statutum. in. princip. in. versu. literarum. de rescrip. li. vi. et in. l. quidam consulebat. ff. de re iudi. verbi gratia: papa in literis dicit concedimus clerico petro minori. xvj. annorum posse missam celebrare. Item ubi in literis narratur facta pertinentia ad materiam: valent tales littere etiam non specificata clausula ex certa scientia. glossa. est singula. in. c. pastoralis. in. principio. in. verbo ex certa scientia. de officio delega. Item clausula appositae ex certa scientia solum operatur in literis: que presumuntur principes scire: veluti in his que sunt iuris: in his autem que sunt facti et que in facto consistunt: veluti sunt statuta: et consuetudines: talis clausula nihil operatur: ita dicit singula. Bald. in. l. fin. C. senten. rescin. non pos. quod dictum Bald. videtur mihi falsum: quinimmo dicendum est contrarium eius quod dicit Bald. videlicet: quod in his que sunt iuris clausula ex certa scientia nihil operatur: quod presumitur ius scire: et ideo illa clausula aliquid operatur: quia presumitur: informat de facto.

- ¶** Et nota bene quod ad probandum certam scientiam principis requiritur quod ista clausula sit expressa in literis: alias non poterit probari certa scientia principis per testes. glossa. est singula. in. clem. ij. de rescrip. Et glossa. est fin. in. c. statutum. li. vj. etiam in. p. in. verbo literarum. item no. secundum Bald. in. d. l. fin. C. senten. rescin. non pos. et quod clausula ex certa scientia est necessaria in his

Interlocuto. et appella. Fo. lxxv.

que concernunt preiudicium alterius. In his autem que non concernunt preiudicium alterius: sufficit quous modo appareat de scientia principis. Iste est casus in l. idem vlpianus. §. 7. alij. ff. de excusa. tuto. ¶ Est ordine successiuo videndum de his que

14 consistunt circa formam sententiarum. Et primo quidem debet sententia in scriptis ferri. ¶ Et dico sententiam diffinitiuam: vt in l. j. q. 2. iij. C. de sent. ex peri. rec. Interlocutoria autem ferri potest verbotenus. etiam sine scriptura: dummodo postea per notarium redigatur in scriptis et in actis s. m. Bald. in l. fina. C. de sen. ex peri. reci. Unde si in sententia diffinitiuam non sunt appositae verba. In his scriptis pronuntiamus: tunc non valet sententia: quia illud pro forma requiritur. ita tenet Ang. in l. error. C. de testa. et in l. fi. C. de sen. ex peri. reci. glo. tenet contrarium in c. fi. de reg. iur. lib. vi. Eodem modo si dicatur in actis sententie lata data et c. nisi etiam sit verbum lecta: non valet sententia: salvo nisi diceretur sententia promulgata: quia tunc sufficeret secundum Ange. in l. fin. §. allegata. Pro hoc facit in simili quod dicitur in testamento secundum Bald. q. si testamentum non est lectum per notarium: licet habuerit scriptum non valet. text. est

15 sing. cum glo. in l. fideicomissa. in §. j. ff. de lega. iij. ¶ Dicit tamen Barto. quod sententia diffinitiuam potest ferri sine scriptis et ex consensu partium. ita dicit ipse. l. quoties. C. de pauleg. scho. lib. xij. Et alleg. gl. hoc tenentem cum d. l. quoties. in verbo consentientibus. et hoc idem tenet Ang. in aut. nisi breuiores. C. de sen. ex peri. reci. imo plus secundum Barto. vt refert Ange. in d. aut. nisi breuiores. nulla acta debet fieri in scriptis: nisi libellus et sententia diffinitiuam: sed certa possunt fieri oraten⁹ sed postmodum debent per notarium in actis redigi secundum theodoricam. c. quoniam contra falsam. ¶ Et secundo requiritur q. sententia diffinitiuam feratur et recitatur per iudicem: vt in d. l. j. nisi iudex ferens sententiam esset de maioribus iudicibus ciuitatis: quia tunc post sententiam faceret recitare per tabellionem ipso presente et mandante: et postmodum lecta sententia iudex debet dicere. Et ita nos pronuntiamus: et ita s. m. Barto. in d. l. j. et sic seruat

17 consuetudo. ¶ poterit etiam iudex ferre sententiam per verba singularis numeri hoc modo: pronuntio: declaro: condemno et c. Ita sentit glo. in l. fi. §. alleg. quam ibi sequitur Bal. Non autem poterit iudex ferre sententiam verbotenus: et postmodum facere per notarium scribi: quia requiritur pro forma q. in scriptis recitetur s. m. Barto. qui ita not. in l. fi. C. de sen. ex peri. recitan. Iudex debet ferre sententiam non tamquam priuata persona: sed tamquam publica et officialis. vnde si iudex videret maleficium committi: testis autem deponeret contrarium: debet iudicare iudex secundum allegata et probata. non secundum priuatam suam conscientiam: vt in l. illicitas. §. veritas. ff. de offi. procura. et hoc casu secundum Bald. iudex debet preferre nomen dignitatis nomini proprio hoc modo. nos vicarius Petrus de talibus et c. licet communiter soleat preferri nomen proprium: ita dicit Bald. in l. j. C. de senten. ex peri. recitan. Nec vera sunt in sententia diffinitiuam. in interlocutoria autem indistincte potest ferri per alium: vt in

a ¶ In scriptis ferri. et adde q. sententia per testes probari non potest nisi scriptura prius de ea facta sit perdata. ita Baldus in l. emancipatione paulo post p. c. de fide instr. et Ro. in decisione cccxvij. al. s. cccxxvj. ite fuit dubitatum. et p. an. in c. sicut. in ij. not. j. de re iudica.

Interlocutorie et appellationes.

¶ Sententiam scriptam. Ita p Alex. oio i l. videam. §. i. de i litē a iur. et p Bal. l. hac p sul. 18 rissima. §. ar cū humana. §. itē earg. et ibi paul. de ca. C. q test. fa. pos. quid aut dñia su p icidētiā: an possit ferri sine scri. vid Ro. fin. suo v. iei. q snia super icidēti. Celsus. b ¶ In scriptis. anz qñ i scriptis et si ne scriptis fieri possit protestatio: vide de feli. i. c. cū. m. ferra. in p. pila cō elo cū seq. §. de pñ. De q vid bar. i autē de rēp. nō sol. pec. nu. v. coll. viij. et q ibi posui i add. ad ipz de q ēt dixi post Bal. in aut. pbyter. ros. un. j. in p. nō est de suba ptestationis. C. de epi. et cle. C. c ¶ Sede re. Et adde qd in actis debet scribi.

l. diē proferre. in prin. ff. de arbitris. quod tenent glos. et docto. in l. ij. C. de senten. ex peri. reci. Nec em̄ index satisfaciet quo ad sententiam diffinitivam: si sententiam scriptam clausam vel apertam tradat litigantibus dicens: ista est mea sententia: accipite. nam oportet: quod recitet verbotenus sententiam scriptam: ut voluit glo. parvula. in l. ij. sepius allegata. ¶ A qua gloss. argu- mento sumpto infert Bald. in d. l. j. qd non valet snia lata fm consiliū sapientis: si consiliū nō est apertū secus fm eū est in arbitratore: quia eius snia lata valebit: etiam si non sit consilium sapientis apertum. Si dicat arbitrator: pronuntio secundum consilium talis iurisperiti mihi presentatum: licet dictum consiliū non sit apertum: nam valebit talis snia: quia coram arbitratore non est iudicium: sed potius dicitur actus extrajudicialis fm Bald. in d. l. i. prealleg. et fm Jnno. in c. quintanallis. de iure iur. ¶ Imo plus fm Bal. in d. l. j. valebit huiusmodi snia lata per indicem pronuntio debere servari prout constat in instrumento rogato per talem. Si in instrumento cōtineatur aliquod: quod posset inferri in condemnationem: vel absolutionem: quia paria sunt exprimere aliquod certum: vel se referre ad aliquod quod contineat certum: iuxta notata in l. miles. an. §. si index. ff. de re iudi. ita etiam tenet glo. in c. iij. in prin. de accu. et per Bar. in l. ij. C. de sentē. ex peri. reci. vbi per Bal. dūmodo tale instrumētum fuerit productum: quia si non esset productum non posset dici esse deductū in iudicio: ut in l. nō videtur. ff. de iudi. hec plane sunt in sententia diffinitiva: quia index debet recitare sententiā in scriptis verba exprimendo: secus est in appellatione: que interponitur per appellantem coram iudice a quo. Et idem in protestatione que fit in scriptis alicui: quia non requiritur: qd appellans vel protestans talem appellationem vel protestationem in scriptis factam verbis exprimat sed sufficit quod porrigat schedulā iudici: a quo vel protestato protestationē tradat dicens. Nec est mea protestatio: vel hec est mea appellatio in causa tali etc. ut est casus in c. appellatio. de appellatio. libro. vi. et in l. vt profectus. C. de anna. exceptio. ita tenet Angel. in l. j. C. de senten. ex peri. reci. etiam tenet Bald. in l. fina. C. de negotijs gestis. ¶ Et non per hoc credatis: quod necesse sit semper protestationē fieri in scriptis. imo sufficit fieri verbotenus si ne aliqua scriptura: dūmodo adsint testes: salvo quod in casu in quo protestatio succedit in loco libelli: tunc requiritur fieri in scriptis. ista est pulcherrima doctrina Bald. in l. finali. C. de negotijs gestis. in prima questione. et probatur: prima pars in l. scire oportet. §. oportet. de excusatione tutorum vel curatorum. Exceptio autem probatur in autentica hanc querelam. C. de nō numerata pecu. Et ideo isti consules vicinorum et villarum qui debent denunciare maleficia. debent dare in scriptis ipsorum denuntiationes: quia succedunt in locum libelli: tunc requiritur fieri in scriptis: quia alias non est super quo procedatur secundum Bal. in d. l. fin. ¶ Tercio index quando fert sententiam debet sedere in tribunali in loco maiorum suorum quia sedendo et quiescendo anima fit prudēior secundum Phila

Interlocutorie et apella. Fo. lxxvj.

vt p bar. i. d. l. j. l. j. opp. C. de sentē. ex pe. rec. Tu vide. casus in q possit ferri iudē
ce nō sedēte p Ro. in suo singu. decxxj. qd̄ ict. an possit snia ferri. vbi ad hoc tē.
sing. in. q. § dies. qd̄ or. in bo. pos. ser. vbi vide apōit. quā posui. et de hoc notauit
in trac. clausularum. in clau. senten. pro tribunali sedens.

¶ Sup equo. Et idē dic i curru vel turri dicto casu vt p gl. i. d. l. j. in p. recitant

iosophū. Quod iudex debet sedere pbat in aut. de iud. in §.
sedebant. qd̄ est indistincte verum in sententia diffinita: in in
terlocutoria autem si requirat causē cognitionē idem est: vt. in. l.
a procedente. C. de dilatio. Si autē nō requirat causē cognitio
nem. tūc nō requiritur q̄ sedeat. vt. in. l. diem proferre. in fi. ff. de
arbi. Ita tenet Jaco. but. et Bal. in. d. l. j. et talis interlocutoria si
cōcernat magnū p̄iudiciū non potest fieri parte absente nō
citata. immo debet citari. Si autem talis interlocutoria concer
nat modicum p̄iudiciū: tūc potest fieri parte absente: et nō cō
tata. ita tenet Bar. in. l. diem p. offerre. §. alle. et idem Bal. in. l. j.
C. de senten. ex pericu. reci. et dicitur interlocutoria cōnere ma
gnū p̄iudiciū: qū cōnnet aliquid fieri vel dari: si istud fie
rit est difficile: vt est inuenire fideiussores: vel facere domum. ita

22 dicit Bal. no. in. d. l. j. ¶ Juxta hāc particulā dubitat de vna que
istincta: pone qd̄ iudex timet in patiētiam partis: cōtra quam
vult ferre sniam. ita q̄ non audet sedere in palatio in tribunali

a solito: et vult ferre sniam super equo^a causa cito fugiendi: vel in
rheda. Querit nūquid valebit snia. glo. in. l. j. C. de sentē. ex peri.
reci. determinat q̄ sic: et etiā similit̄ q̄stionē mouet glo. in. c. si. de
re iud. lib. vi. quod verū putat Jac. bu. et Ange. in. d. l. j. In iudi
ce deleg. qui nō habet certam sedē. et idē in episcopo. qui potest
ferre sententiā in quolibet loco sue diocesis. vt in. c. cū ep̄s. de of.
fi. or. li. vi. secus in iudice ordinario laico: quē oportet q̄ p̄ forma
terat sententiā in loco maiorū suorū. vt in. l. publica. ff. de iusti.
et tur. licet Bal. faciat aliam sniam: s̄ tenete tñ vi. §. dixi. et sic vi

23 detis an valeat snia lata in metu. ¶ Sed nunquid valeat sen
tētia lata ppter metū^b. Iudex est coactus sententiā per metum
ferre nunquid valeat sententiā: breuiter dicite q̄ sententiā cen
sure veluti sentētia excommunicationis vel interdicti est nulla
ipso iure. casus est ad literam q̄ sic in. c. j. quod metus causa. lib.
vi. In alijs autem sententijs dicite q̄ valet ipso iure. Sed obstat
exceptio. ita determinat Bal. in. l. eleganter. in §. si quis post. ff.
de condi. indebi. et in. l. j. C. de senten. ex peri. recitan. Tamen si
talīs sententiā lata per metum esset iusta: valebit: et tenebit. vt
est casus notabilis in. l. fina. §. fina. qd̄ metus cau. ita dicit Bal.

24 in dicto §. si quis post. ¶ Sed nunquid iudex qui talit̄ talem
sententiā p̄ta per metum tyranni iniustam excusetur. Bald.
in. l. de eo. C. de p̄iudi. qui male iudica. dicit quod sic: si ab in
itio s̄gnorabat hoc sibi euenturum scilicet hanc compulsionē. s̄

25 cus autem si sciuisset. ¶ Dubitatur nunquid iudex possit s̄
bi assumere consultorem iurisperitum. pro questione deciden.
Baldus in. l. j. C. de senten. ex pericu. reci. determinat quod sic
quando iudex de se non est peritus nec est electus ratione scien
tē. vt sunt potestās et arbitratores qui sunt idiote. si autem

i p̄. sed qd̄
si in turri. l.
Ang. ibi fa
teat verū i
delegato et
ep̄o nō ordi
nario laico
tñ viō bal.
ibi p̄. q̄ro §
iudex. alr di
stinguētē p
ut ibi viō p
enim.

b ¶ Prop̄
metū. tu vi
de Ro. ita dē
stinguētē. i
suo sin. xxi.
lei. q̄ro a te.
vbi distin. si
cut iste. et dī
cit Bal. solū
inf legistas
tetigisse hāc
q̄onē: d̄ enī^a
vitate vide
p̄a. i. c. de
his. versic.
ir. cas^o vbi
etiā Bal. de
his que vi
metus. cā fi.
suis. in ver.
sentētia. in
cip. dicebat
Lud. ro.

Interlocutorie et appellationes.

a Salariū
adde alexā.
s imol. in. l.
si postulare
rit. in. p. inc.
ad finē. ff. de a
adul. 2 Car.
i cle. j. de eta
te et q̄lita. 2
Jo. an. i ad
di. ad Spe.
in tit. d. req.
cōf. q̄ addi.
ici. hic intrā
do vbi per
26 al. i addi. l.
hl. 2f. cōmis
fuz. 2 ad d. q̄
si p̄stet ab
vna pte t̄m
casu q̄ iudex
suo motu vt
ad instātiā
vriusq̄ p̄t
consiliū ha
buerit dā 26
regressus 2 b
alterā p pte
ita fin. flo.
i. l. sed 2 loci
27 s. j. ff. fini. re
gun. viis qd
p bar. in. l. i
sacris. C. de
proxi. sacro.
scrini. li. xij.
b Interp
tari. De quo c
vide late p 28
Feli. i. c. q̄r
2 q̄. j. de ac
cusa.
c Uel ab
soluo. Adde
Lud. pōt. in
l. j. de re iud.

inder esset electus ppter peritiam sciētie: vt sunt vicarij potesta
tum: 2 similes: et tunc talis iudex nō potest cōpellere partes ad
eligendū consultorē: quia si ipse nesciat de se conqueri debet. vt
in. l. ij. C. quod quisq̄ iuris. Et in casu in quo iudex potest cōpel
lere accipere procōsultorē. vt supra dixi: potest partes ipsas co
gere ad cōsoluēdū salariū 2 consultori equaliter. vt in. l. iij. s. ij.
ff. si. reg. ita dicit Bal. vbi supra. Tamē vbi cōsiliū sapientis pe
titur ad instātiā alterius partis t̄m: totum salariū debet sol
uere pars: que petit consiliū. et alia pars que non curat consiliū
sapientis nihil debet soluere. ita dicit Bart. no. in. l. cōsuluerūt.
in pun. ff. ad. l. iul. de adul. 2 est equa snis: q̄ nō d̄z eē in potesta
te partis poscendi posse vexare aduersariū in expensis: qd vtiq̄
fieret. si aduersa pars q̄ non curat de consilio solueret partē suā.
plus dicit Inno. in. c. super questionū. de offic. dele. q̄ iudex pōt
sibi cōsultorē eligere etiā inuictis partib⁹: qd Ang. nō placet. vt
in. l. ij. s. alle. quinimo fm eū si cōsultor quem vult assumere iud
ex esset inimicus alterius partis: pōt recusari tanq̄ suspectus
et petere alium sibi associari. vt in aut. si vero cōtigerit. C. de iud.
di. Et est recta sententia Ange. Tamē statuta hodie prouident
q̄ si altera pars habuerit indicem suspectum: possit petere com
muni vti consilio sapientis: quod statutum est rationale: cum
lites debeant sine suspitione procedere: vt in. l. apertissimi. C. de
iudi. quod statutum non habebit locum si articulus questionis
est clarus: 2 sine dubio. Nam tunc si petatur consilium nō debet
dari. ita tenet Ja. de are. 2 Bar. in. l. ille aut ille. s. cū in. ff. de leg.
iij. ¶ Alterius dubitatur: vtrum iudex possit suam sententiā
interpretari: si in ea sit aliquod verbum dubiū: vel obscurum.
glo. in. l. ab executione. quam ibi sequitur. Bar. quam etiam te
net Bal. 2 Ang. in. l. ij. s. allega. determinat q̄ iudex ordinarius
possit suam sententiā interpretari: 2 sic nec delegatus nec ar
27 biter: nec arbitrator: tamen ordinarius non poterit interpre
tari sententiā sui p̄decessoris: licet sit vnū 2 idē tribunal. l. pro
ponebant. ff. de iudi. ita determinat Bal. 2 Ang. in. d. l. ij. Et ab
huiusmodi interpretatione quisq̄ qui senserit se grauatum po
terit appellare a tali interpretatione. vt in. l. ij. ff. de origi. iuris.
Item istud est generale: q̄ omnis sentētia diffinitua debet con
demnationem vel absolutionem continere: ita q̄ iudex dicat cō
demno: vel absoluo: vel alia equipolentia proferat. tex. est in. l.
28 presens. cum glo. C. de senten. 2 interlocu. om iudi. ¶ Unde si
iudex in sua sentētia dicat mihi: videtur q̄ titus debeat. 2 seio:
talis sententiā valet: 2 dicitur continere condemnationem: licet
nō sit expressum verbum condemnō. casus est in. l. quod tamen.
s. si arbit. ff. de arbi. Adūcite vt dixi indicem ordinarium suā
sententiā interpretari: quando est aliquod verbum obscurum
vel dubium: vbi autē iudex ordinarius est semel interpretatus:
non debet amplius interpretari. gl. est fin. in. l. quicquid astrin
gende. ff. de ver. oblig. ita etiam tenet Bal. in. d. l. ij. Item adūci
te: q̄ non solum iudex debet carere suspitione sed etiam notari⁹
qui debet examinare testes: debet carere omni suspitione. glos.
est sing. in aut. de triē. 2 semis. Et ideo alis in ciuitate Cremone

Interlocuto. & appella. Fo. lxxvij.

a **C**In. c. l. h. eli. **E**t ibidē vide feli. & p eūdē in de. sepe. de ver. fig. in ver. iuxta petitionē. Adde Petr. phi. cor. consi. cccxvij. inci. viso. in pun. vol. iij. Raph. cōsi. ccij. in fi. & de hoc no. Bar. soji. in suo trac. fal. reg. ccclvj. in d. snia. vbi ponit res snia affirmatiua cū. xij. fallē. & de hoc vide do. meū Jal. may. in. Gaurari. nu. xxvj. ver. quarto principaliter. vbi plenissime de hoc scribit Celsus.

dicebatur filium pcuratoris causē non posse dari in examinatore in dicta causa: quia talis notarius nō esset sine suspitione. & ita etiā confirmabant ceteri doc. Cremonē. **C**ulteri^o sciendū t q sententia debet esse cōformis libello: & ita dicitur quoridie. p quo est casus. in l. fi. C. de fideicō. li. & in. c. licet^o h. eli. de simo. nō intelligatis: q sententia debeat esse conformis libello quo ad cōclusionem libelli: q: fm hoc omnis snia esset cōdēnatoria. Sed debet intelligi: q snia debet esse quo ad tria. s. quo ad rem: quo ad causam: & quo ad rationē intentatā: id est p sententiā debet terminari res deducta in libello fm causam: ex qua res est petita & fm modum agendi deductum in iudicium: et sic etiā poterit esse snia absolutoria: cū talis snia poterit continere rem suā & actionē in sui. decisione: & sic snia debet esse cōformis libello quo ad modū decidendi: non quo ad modum petitionis petiti p actorem in libello. **I**ta est doctrina pulcherima Bal. in l. y. ff. alleg. & in. l. certi cōditio. ff. si cer. pe. **E**t **P**reterea de solēnitatē sententię est: q feratur in loco publico & nō secrete vtz in loco maiorū. vt in. l. pe. ff. de insti. & iur. qd intelligite in iudicib^o **o**rdinarijs. **E**t **D**elegati autēz possunt sibi locum eligere: similiter & arbitri: dūmodo sit. loc^o honestus. vt in. l. si cū dies. in. s. si arbit. ff. de arbi. ita tenēt Bar. Bal. & Ange. in. l. cū sniam. C. de sen. & interlo. om. iu. In qua lege expresse dicit. & ibi est casus q snia nō debet ferri in secreto: qd intelligite in ordinario. vt. s. **D**ixi. t delegat^o autē arbit. & iudex appellationis poterunt in causa sua cognoscere vbi volunt. vt dicit glo. in. d. l. cum sententiam. vt in iudicib^o appellationis Bononie. **I**udex autem ordinarius intelligite laic^o: quia ordinarius ep^s pōt sibi eligere locū cū in diocesi in qualibet parte etiā. vt. s. vidistis ex cōsensu. partium posset ferre sententiā in alio loco q in loco maiorū: & videt tunc porogata iurisdicō de loco ad locū: ita tenet Bal. in. d. l. cum sniam. Snia quoq lata nō presente notario q scripsit acta: non valet neq tenet: vt in. d. l. cū sniam. immo plus si vnus notarius cepisset scribere acta: nō posset perfici p aliū: vt in. l. i. C. de spoz. qd est verū nisi impedit^o alteri committat. ar. l. i. ff. de ost. sic. pco. **I**ta determinat Ja. but. in. d. l. i. prealleg. & idem dicit in nūtiō: q incipit in causa citare litigatores: vt nō possint citari p aliū: nisi esset preeditus. vt. s. fm p̄fatos doc. **E**x supra dictis habetis plene declaratum de his que concernūt substantiam & solēnitatē sententię. **N**unc est vidēdum de his que concernunt ordinē sententię. **S**ubstantia em̄ inte cōsistit in absolute: vel in cōdēnatione. vt in. l. presens. C. de sen. & inter. om. niū iudi. **E**t hoc plene. s. determinauit v^l examinanti. **E**t hec substantia vocatur natura mutabilis fm Bal. in. l. platā. C. de sen. & interlo. om. iudi. **S**olēnitās autē sententię est: q feratur in seris

b **C**l. i. **E**t ibidem v^l do. Alex. de imola. post Bal. in. l. ipe rator. d. ita. ho. qd verū est: q tūc lo co impeditur alius subrogari potest per iudicē. non per notarium absente. d. quo p Bal. enaz in. d. l. i. C. d. spoz. al^s nō etiā de p̄sen su partiu³. Bal. in. l. re petita. C. de epi. & cle. vi de Ange. in aut. d. here. & sal. hinc nobis. & pe. de suza. i. l. si lōgus. ff. de iudi.

Interlocutorie & appellaciones.

¶ Non ser-
uetur. Ad-
de Card. in
cle. y. i. p. u.
de iud. & gl.
fin. in c. cū
olim. de cā
pos. et pro-
prie. Cels.

ptis: in loco publico: presente notario: iudice sedente pro tribu-
34 nali. & de his plene dixi. s. ¶ Et Circa ordinem est sciendum: qđ
peruersio ordinis processus vnius cause ad alium habet tacere
sententiam nullam: et ipsam non valere. et idem est si ordo non
a seruetur. vt est text. in l. prolatā. verbigratia: si iudex tulit sen-
sentiam: et postmodum incontinēti facit eam scribi per nota-
rium talis sententia non valet. Dico in sententia diffinitiva. se-
cus in interlocutoria. ita Bal. in l. prolatam. Nam ordo est: qđ
primo debet scribi: et postea recitari: vñ si peruertatur iste ordo.
qđ primo iudex ferat sententiam: et postea faciat scribi per no-
tarium in actis: sententia est nulla. et idem in sententia excom-
municationis: suspensionis: vel interdicti: que debet de necessi-
35 tate in scriptis fieri secundum Baldam vbi. s. ¶ Et Sed queri-
tur circa istum ordinem. pone qđ princeps delegauit certam cau-
sam alienti: et in rescripto apposuit certos modos seruandos in
processu: et certum ordinem: qui tñ ordo non erat de substantia
negotij: nunquid si iudex delegatus non seruat talem ordinem
in literis appositam sit sententia nulla. Bal. & Angel. in dicta
l. prolatam. tenent sententiā esse nullam: quia a forma manda-
ti nanq̃ est recedendum. ita tenet Innocen. in c. cum dilecta. de
rescrip. Quod est verum: nisi partes consenserint omitti illū or-
dinem qui erat appositus in fauorem partium: vel alterius. et
hoc quando talis ordo ita per principem dementatus etiam es-
set iuris: ita credo intelligendum in c. dilecta. de rescrip. ita te-
net Innocen. in c. prudentiam. de officio delegati. que verba
sunt no. digna: & intelligite in eo quod dixi cōsentientibus par-
tibus scilicet si renuntiavit dicto ordini: scđm qđ dicit Angel. in
dicta l. prolatam. ¶ Sciendum est vtiq̃ qđ licet peruersio ordi-
nis cause ad seipsam habeat vitare pcelium: vt ex supradictis
patet: tamen secus est vbi est peruersio ordinis vnius esse ad
aliam: quia tunc processus nō vitatur nisi apponatur exceptio
text. est in l. si mancipium. in §. i. ff. de empti. et in l. i. c. de ap-
pella. glo. in l. i. c. commu. diui. ita tenent etiam Barto. Bald.
& Angel. in dicta l. prolatam. Pono exemplum. iste est ordo: qđ
primo debet conueniri reus principis. qđ fideiussor: et iste sunt
due cause protinus diuerse scilicet obligatio rei principalis et
fideiussoris. Et obligatio rei principalis nascitur ex contractu
intro: puta in actu obligatio fideiussoris nascit ex stipulatione
facta per dictam fideiussorem: vt in l. blanditus. c. de fideiussor.
36 et in l. vii. §. satis acceptio. ff. de verbo. obliga. ¶ Et pone ergo
quod prius conuenitur fideiussor: qđ reus principalis: certe hic
est peruersio ordinis vnius cause ad alium: quia debet permit-
ti causa: que debet agitari cū reo principali: & permittitur can-
sa que agitur cū fideiussore: certe talis peruersio ordinis ha-
bet vitare processum: nisi opponatur exceptio: et idem est si cō-
nemiatur h̃ypothecaria non prius discusso reo principali. ¶ Po-
ne aliud exemplum. nos habemus: quod vbi est aliqua heredi-
tas communis pluribus coheredibus quod si vnus ex heredi-
bus petat diuisionem et coheres neget eum coheredem: non

potest agi actione familie hercisc. vt diuidatur hereditas: nisi prius intentata rei vendicatione: vt est textus in l. prima. ff. familie herciscunde. Pone ergo quod vnus ex coheredibus qui negatur coheres pretermittit rei vendicatione agat familie herciscunde in iudicio: certe valebit processus nisi apponatur exceptio. Et quod dicitur in iudicio familie herciscunde. idē in actione comuni diuidendo: videlicet qd prius debet intēdari rei vendicatio: qd actio communi diuidendo: si actor neget se esse consocium rei communis. vnde si prius intentetur iudicium communi diuidendo: nisi apposita exceptione de preposteratione tenebit processus. vt tenet glossa in l. prima. familie herciscunde.

- 37 **¶** Quero vterius. nunquid sententia lata non publicatis attestacionibus sit nulla: quasi sit lata ordine pretermisso. Barto. in extranaganti ad repumendum. tenuit quod sententia sit nulla: quasi lata sine cause cognitione. Iacobus autem butri. et Ange. in dicta. l. prolata. tenuerunt contrarium: quod inio sententia valet: quia dicta sententia non est lata contra iuris ordinem: sed est lata contra ius partis: cum iudici semper sint publicate attestaciones: licet non sint publicate parti: vnde in appellacione poterunt postea tales attestaciones publicari secundum Baldum in dicta. l. prolata. **¶** Et nota quod vbi instantia alias finiretur ante sententiam diffinitam latam tales attestaciones non publicate pereunt et nullam faciunt fidem secundum Baldum in dicta. l. prolata. et ita intelligitur glossa secundum eum in l. tertia. de his que in fraudem creditorum. et ita ibi esse dicit Bartolus. **¶** Sciendum est neqz quod sententia lata sine cause cognitione non valet^a vt in l. ne causa. C. de appellationibz. et in l. iudices. C. de iudic. **¶** Et ideo infert Bartolus in l. prolata. C. de sententijs ex periculis recitandis. quod sententia non viso processu non valet. neqz tenet: quia dicitur lata sine cause cognitione. tamen in dubio presumitur lata cum cause cognitione secundum Bartolum. Si est lata presentibus partibus: vel vna presente altera per contumaciam absente: nisi ex breuitate temporis aliud presumeretur: quia tunc sententia lata est nulla secundum Bartolum et Angelum in dicta lege prolata. Et idem si dato libello et opposita exceptione et productis omnibus iuribus qui erant ad vnum magnum volumen chartarum: et iudex incontinenti tam cito quod non est verisimile quo poterit omnia tam breui spacio videre proferret sententiam: non valet. ita dicit Baldus et Angelus vbi supra. **¶** Sed quero. iudex tulit sententiam missa peremptorio: et seruatis alijs solennitatibus requisitis in sententia: et non apparet de relatione nuntij in actis qualiter citauerit partem ad audiendum sententiam: nunquid valeat sententia? Respondeo quod non: ita tenet Baldus in l. prolata. in fine preallegata: et ita etiam tenet Baldus in lege multum. ff. de conditio. et demonstra. solet vltimo dici quod sententia incerta^b non valet. quod quippe probatur per. §. curare in sti. de actio. Sed profecto hoc ita indistincte non est verum. Ideo pro veritate habenda concludite: qd vbi

a **¶** Non valet. add. idē tenentes. d. Barto. l. 31. in consi. ciy. inci. prestatissime. doc. ver. j. qz tale iuramentum. in. y. par. te. adde Ant. corse. singulari suo. c. lxxj. in ver. minor. et par. nor. in. c. cū ex literis. numero. vi. vbi dicit i apost. ad ipm i. h. de meritis cause. de integ. resti.

b **¶** Incerta. Quemō et qñ incertitudo vitiet finiam. vide d. Alexā. de uno. in cō. si. c. i. iij. p. te vbi ponit etiā qd de incertitudine resultare ppter alternatiam possit tam i ea. et feli. l. c. cuz venerabilis pfi. adde. y. de excusa.

Interlocutorie et appellationes.

In genere. Vide que dixi. ff. eo. in versi. petitiones. nu. xiiij. ver. nota. qd libellus incertus. in apo. fil. in versi. non pcedit. Celsus.

- in illis in quibus admittitur libellus incertus valet snia lata super eo: etiam incerta cu sententia debeat esse conformis libello.
- 41 lo. vt in. l. fundo. ff. comuni diuidu. † Libellus naq incertus tolleratur etiam si opponatur de incertitudine: quando petitur aliquid in genere vel aliquid alternative. ita voluit glo. in. l. quid tamen. in. §. pomponius. ff. de arbitr. Item admittitur incertus libellus in iudicijs vniuersalib. vt not. in. l. j. in principio. ff. de eden. et in. l. edita. C. de edendo. et in. c. j. de lib. obla. Item admittitur libellus incertus vt petitur meru factum: vel mixtum: veluti si qs petit se seruari indene. nam talis libellus admittitur videlicet. peto titium condemnari debere ad seruadu me indene. ita dicit singulariter Bald. in. l. §. qd. C. de senten. ex peri. reci. facit etiam tex. in. l. cum eorum. C. de senten. et interlocu. omnium iudicium. cum ibi no. Item admittitur libellus incertus quando aliquid in principio non est certum: sed in processu iudicij venit certificandum. et si non est certificatum valebit sententia incerta: quia postea debet certificari in executione: vt in. l. plurib. §. si placeat. ff. de verb. obliga. Si autem in pcessu est facta certificatio: tunc ferri debet sententia certa: alio non valet. exemplum ponitur in interesse. nam potest quis petere interesse hoc modo: peto interesse meum et. et si liquidabitur istud interesse in processu iudicij: debet ferri sententia certa: alio non valebit. si autem non erit liquidatum interesse in processu: valebit sententia incerta. hoc mo: condemnno titium ad interesse suum scio: sed postmodum istud interesse debet liquidari in executione vti dicimus in expensis: ita tenet Bald. in. l. ij. C. de sen. que sine certa quanti. proferitur. † Ex his oibus inferitur. quod valet sententia incerta quando fertur super aliquo petito in genere. hoc modo peto condemnari titium ad dandum vnum bouem. Item valebit snia incerta lata super aliquibus petitis alternatiuis. vt condeno titiu ad dandu decem: vel fundu. et hoc casu debitor poterit eligere post sententiam in executione vtrum velit dare decem: vel fundum. vt in. d. §. et si placeat. cum glo. Item inferitur: qd valeat huiusmodi sententia: condeno titium ad seruadum seuus indenum. Sed postea ista indentitas debet liquidari in executione fm Bald. qd ita no. in. d. l. ij. Procedit ergo predicta regula q snia incerta non valet. vbi libellus est certus et fertur sententia incerta. Si autem libellus esset incertus extra casus supra dictos: et opponeretur de incertitudine libelli: snia lata sine foret certa siue incerta non valeret: neq teneret. vt in. c. fi. de libelli oblatione. et ibi casus. et ibi hoc tenet Innocen. et ceteri docto. et ista exceptio inepti libelli: et incerti potest opponi etiam post sententiam. gloss. est singu. in. §. de obliga. in princip. Si vero libellus esset incertus: et non opponeretur de incertitudine: tunc libellus procederet. vt in. l. fin. C. de anna. excep. et ibi est gloss. Et idem Bald. in. l. ab anastasio. C. manda. Et idem Ange. in. l. j. in principio. ff. de eden. Et si hoc casu ferretur sententia certa valebit: quia iudex debet sententiam fm allegata et probata. que probationes debent esse clare: vt in. c. in presentia. de probationibus.
- 43 † Attēdite tamen q vbi iudex fert sententiam in dubio se se

Interlocuto. & appella. Fo. lxxix.

a **C** Probatōis. Vide feli. in. c. cū venerabilis. de excep. Celsus.
b **C** Renocare. Adde glo. in ver. imino vero. in. c. predicator. xvi. q. i. que dicit sententia diffinitiam incontinenti reuocari posse. quam glo. extollit Bald. in. l. non dubium. C. de legi. 2. in. l. i. §. de fur. 2. Pet. de ancha. in consi. c. iij. incip. inde. de iure iudicaturus. 2. Card. in cōsi. xxi. j. incip. puncto 2c. facit gl. l. c. apud misericordie

fert ad acta. glo. est singul. in. l. si qd ad exhibendū. ff. de execu. rei iudic. Unde licet in sententia non contineatur certa quantitas si in actis probatorijs contineatur certa quantitas valebit sententia: secus si certa quantitas contineretur in actis assertorij: non autem probatorijs: tunc non valet sententia: verbigratia: si diceret iudex: condēno semm in id quod debet titio. Nam si in actis probatorijs contineatur quantum debet titio: sententia censetur lata in illa quantitate: que ibi continetur: & valet: secus si in libello tantum contineatur: quia tunc non valet. Inia: qd id quod est expressum in libello: non est certū deberi: nisi ex probatione appareat. Item si iudex in sententia: nullā expumat quantitatem certam: sed referat se ad acta: in quibus continetur certa quantitas siue sit lite ordinaria siue probatoria: valet sententia. Exemplū primi. si dicat iudex condēno titiū prout in iudicio actū est. Nam si in libello cōtineat certa quantitas: valebit sententia. Exemplum secundū: vt si dicat iudex. condēno titiū ad id qd probatum est: prout probatum est. Nam si in probatione contineatur quantitas probata. & dicitur in condemnatione in eo qd est probatum: quia paria sunt aliquod certum expumere vel se referre ad aliquod ubi contineatur expressum. vt in. l. vt pretor. in §. si iudex. ff. de re iudi. 2. in. l. tale. in pū. ff. de here. institu. Hec sunt verba Angel. licet non tam clara. in. l. iij. C. de senten. que sine cer. quan. q. hba eadem prosequitur Barto. in dicto. §. si iudex. **C** Itē not. siualiter quod cum procedat huiusmodi libellus peto fundum cum fructibus pēpiēdis: valebit etiam huiusmodi sententia videlicet condēno titiū ad restitutionē fundi cū fructibus perceptis 2c. licet non sit certa quantitas expressa: tamen fiat declaratio fructuum in executione sententie. Ita determinat not. Ang. in. l. iij. C. de senten. que sine 2c. **C** Circa materiam sententiarum est etiam notandum quod iudex suam diffinitiuam sententiam latam non potest reuocari neq. eius successor: si talis sententia valet & tenet: vt in. l. post sententiam. C. de senten. et interlocu. om. iudi. et in. l. i. C. senten. rescin. pos. Si autem sententia esset nulla dicite: vt infra dicam. Hoc tamen fallit in principe: qui de potestate absoluta non autem ordinaria potest suam sententiam diffinitiuam renocare. ita tenet Bald.

incontinenti aliquid facere: saltem quo ad expēsas & quo ad alia accessoria & quo possit corrigere sententiam suam: & vide omnino feli. locū. §. allega. ubi nonnulla ad materiā faciētia. sed qd qñ victor cōfitef eā iniustā vel 3 eā admittit probationes an p iudicē renocari possit. vide feli. in. c. inter ceteras. §. de re iudi. 2. in. c. inter monasteriū. in §. demū pōdera. eo. ti. 2. an talis sententia reuideri possit. vide hic per eum. in §. fallit. §. 3. quid in criminali an reuocetur propter detectam innocentia rei. vide eum in. c. suborta. in §. propter instrumentum 2c.

dē. xxi. q. i. 2. in. c. sit. in verbo iusta de iureiur. l. vi. facit glo. in vers. post tps. in §. tu to. insti. de auto. tut. facit text. in. c. pterea. §. de test. cogi. de clara vt per Bal. in. §. q. bus. l. §. de inde. no. l. i. §. cōsi. C. cum cōco. quas p feli. hba des. l. c. qualiter & qñ. lo pūmo. d. cā intelligēdo incontinenti antequā di uerteref ad actus extra neos. p. ter. in. l. i. §. i. cū materia. ff. de verb. ob. et adde do. Alexan. de imo. in pū. c. iij. l. iij. p. te. ubi an iudex lata sententia possit

Interlocutorie 2 appellaciones.

2 Angel. in. l. ij. C. de senten. ex peri. reci. Que omnia procedunt in sententia diffinitiva. secus namq; est interlocutoria: quam iudex potest contrario imperio reuocare: vt in. l. quod insit. ff. de re iudica. Et in. l. dicere. ff. de arbitris. in fine. Et vt bene intelligatur: sciatis: quod omnis sententia interlocutoria largo modo

a Dicitur diffinitivae Appel. sine de qua sine intelligam: vide domi. Aleane. de imo. in cōst. l. i. ij. parte vbi pōit qd in statutis: et an preceptū sit sententia diffinitiva: vlt iter locutoria vlt executio: et quid sit sententia interlocutoria: et quando dicatur: et qm diffinitiva. vide Felu. plene in rub. j. de re iudi.

a dicitur diffinitiva. 2 nam sententia diffinitiva sumitur dupliciter. primo largo modo a diffiniendo. et hoc respectu interlocutoria potest dici diffinitiva: quia diffinit illum articulum: super quo fertur: vt est glos. singula. in. l. si quis insinrandum. C. de rebus creditis. et notat Bartolus in. l. titia. ff. de accusationibus. proprie autem sententia diffinitiva dicitur: que diffinit totum negotium principale: et sic illa est diffinitiva: que certis finibus concluditur: ista sunt verba tertii. in. l. post sententiam vbi dicitur quod sententia est exitus rei: id est finis: vt in. l. facultas. ff. de iure fisci. libro decimo. et sic communiter accipitur. et interlocutoria accipitur pro omni sententia lata p iudicem ante finem controuersie. quinimmo omnis vox iudicis dicitur esse sententia interlocutoria: vt notat gloss. in insitu. quibus aliena. licet vel non. in. §. admonendi. ¶ Fallit tamē hec regula videlicet quod iudex non potest interdum reuocare sententiam interlocutoriam. primo si per talem interlocutoriam finitum est officium iudicis: et desit esse iudex in illa causa. verbigratia. Si iudex pronuntiat se esse iudicem incompetentem: vt est textus in §. dicere. in fine. ff. de arbitris Et textus est in capitulo significandis. de offic. delega. Et ita tenet Bartolus in dicta. l. quod insit. et Angelus in lege prima. C. sentē. rescin. non posse. ¶ Secundo fallit: si iudex fert sententiam absolutoriam ab obseruatione iudicij. nam talis sententia dicitur interlocutoria. glo. est singula. in. l. earum. ff. si serui. vendi. et voluit Baldus in lege secunda. C. ne quis and. Certe talis interlocutoria non poterit reuocari. ita tenet Angelus in dicta lege prima. ¶ Tertio fallit quādo facta est executio talis interlocutorie: et est quesitum ius parti: quia tunc poterit reuocari secundum Baldum. in dicta. l. post finiam. C. de senten. et interlocuto. omnium iudicium. In his causis sibi exceptis remanet regula firma. ¶ Sed iuxta premissa queritur. infra quantum tempus possit reuocari ista interlocutoria. dicite aut iudex vult reuocare talem interlocutoriam ad instantiam partis: et potest vsq; ad decem dies: vltra non. quia tunc esset quesitum ius parti per lapsus decem dierū: qui dant ad appellandum. Si autem iudex vult reuocare ex officio suo: et tunc potest quādoq; ita tenet Angelus in dicta lege prima. idem notat Innocentius in capitulo ad consultationem. de re iudicata. ¶ Ex quo potest etiam inferri quod si ex forma statuti quatuor dies dentur tantum ad appellandum: quod infra quatuor dies tantum iudex poterit reuocare talem interlocutoriam ad instantiam partis: quia vltra illos dies est quesitum ius parti: cū nō possit appellare pars aduersa. ¶ Consequēter si qro quod vicibus poterit iudex sententiam interlocutoriam reuocare. dicite: quod bis: quia bis tantū poterit appellari a sententia: vt in. l. vnica. C. ne liceat in vna eademq; causa. et. ¶ Item

Interlocutorie appel. Fo. lxxx.

Quero an poterit renocare talem interlocutoriā absentibus par-
tibus. Dicite q̄ nō: si est magni preiudicii secus si parui vel nul-
lus fm̄ Bartolum qui ita tenet in dicta. l. quod iussit. vbi etiam
dicit quod poterit per alium renocare hanc sententiam interlo-
cutoriam. argumentum legis ibidem: quod illud quod expeditur
arbitris. Subiungens etiam ibidem: quod illud quod expeditur
tur officio iudicis nobili: puta dare tutorem pupillo: interpone-
re decretum in alienatione minoris: iudex potest renocare. vñ-
de si iudex interposuit decretum in alienatione minoris pote-
rit etiam renocare nullo vocato. Intelligite tamē cum cause co-
gnitione: quia non est intelligendum ita indistincte: quod li-
ceat iudici suam interlocutoriā renocare: nisi cum grano sa-
lis. Nam si est tale quid: quod requirat cause cognitionem: et
cernat magnum preiudicium: non poterit renocari nisi causa
cognita. argumentum leg. a procedente. C. de dilationibus. Si
autem esset tale quid: quod non requireret cause cognitionem:
nec concerneret magnum preiudicium: tunc potest sine cause
cognitione renocari. argumentum leg. nec quicq̄. §. decretum.
ff. de officio proconsulis. hinc est quod dicit Bartolus in dicta
l. quod iussit. quod si reperiantur due interlocutorie contrarie:
nec appareat quid sit: q̄ ultimam protulerit: iudex autem renoc-
carit primam: non valet secunda interlocutoria si est tale quid
concernat magnum preiudicium. Et ideo sit tantus hoc casu
ille qui obtinet sententiam interlocutoriā secundam contra-
riam primę: q̄ in illa: scilicet secunda expressa mentio fiat de pri-
ma interlocutoria illam renocando. Si autē est tale quid quod
non concernat magnum preiudicium: tunc valebit secunda:
et videtur recessum a prima secundum Bartolum. vbi supra.

33 Alterius adicite premisis + quod si iudex faciat preceptum
de solvendo infra decem dies contenti debitori: talis senten-
tia est interlocutoria. et potest iudex ad sui libitum renocare.
Ita notat notabiliter Angelus in l. si debitor. ff. de iudicijs. sub-
iciens ibi multum singulariter: quod tale preceptum de sol-
vendo potest fieri in die feriato ad honorem dei: et per conse-
quens poterunt fieri omnia talia precepta: quia ista dicuntur
magis voluntarie quam contentiose iurisdictionis: et ea que
expediuntur per viam voluntarie iurisdictionis: possunt in die-
bus feriatis expediri: vt in lege actis publicis. C. de ferijs. quod
supra dictum est indicem suam sententiam diffinitivam non
34 posse renocare: procedit vbi sententia valet. + Quid autem si
iudex fert sententiam diffinitivam que est nulla an possit ite-
rum pronuntiare. Est aduertendum quod vbi iudex fert senten-
tiam interlocutoriā que est nulla: non potest adiri superior
vt cognoscat de tali nullitate sententię: de hoc dicemus in causa
appellationis. Istud est dictum singulare Angeli in l. si preses.
C. quomodo et quando. Si autem lata est sententia diffinitiva
que sit nulla: et tunc si est iudex ordinarius adhuc potest ferre
sententiam aliam: vt in l. finali. C. de sententijs que sine certa
quantitate. et in lege. §. C. de sententijs et interlo. et in lege. iiij.
C. de accusationi. et in l. si presunt. C. quomodo et quando iud.

a ¶ Est iter-
lo. s. hoc im-
proprie gl. i.
§. iij. ff. de
certo. et ibi
Ang. h. sup
gl. coll. f. sed
rom. i. l. v. in
pn. de x. ob.
2 Ang. in l.
fancim. la
f. C. 8 admi.
tu. dicūt eā
tertiā spēm
sine licet sit
potius iter-
locutoria q̄
diffinitiva.
de quo vide
Alerā. in l.
si debitor.
ff. de iud. ro.
ma. in rub.
ff. de re iud.
et Bar. in l.
sit p̄tor. l.
verfi. vñio
ad verbū p̄-
mittitur. ff.
de mino. et
in l. i. verfi.
sed dices. 2
in l. non fa-
tetur. ver. s.
dico. ff. de co-
fess. Celsus.

b ¶ Aliis an
iudex post
latā suam
possit ferre
aliā vel ad-
dere vel in-
nuere. vide
do. Aleran.
de imo. l. co-
sil. xc. per to-
tum. in pri-
ma parte. 2
in p̄. cxxx.

Interlocutorie et productiones.

per totū in
ij. par. vbi
etiam ponit
quid de in-
terlocutoria
et quid ibi
no et an in-
der lata sen-
tentia deū
nat esse in-
der et quid
de expēsis,
Celsus.

Ad let. q. iudex ordinarius qui talit sententiā nullā potest iterū
pnūtiare vt esset sibi cōtrari⁹. ter. est sing. fm Bald. in. l. si. C. de
sen. q. sine re. ibi sentit Ange. Et ideo si iudex tulit sniam abso-
lutoriam que est nulla: poterit iterum pronūtiare condēnando.
cuius contrarium dicebat do. Cataldinus doctor famosissimus
dum haberemus simul quandam questionē de facto ab hoc al-
leg. Archi. ita tenentē/ sed sententia Bald. est ipsa veritas: quia
ibi est text. singularis. Iudex autē delegatus si tulit sententiā
nullam diffinitiuam non potest amplius pnūtiare quia fun-
ctus est officio suo. vt in. l. iudex. ff. de re iudi. fm vnum intelle-
ctum: vt in. l. si vt proponis. C. quomodo et quādo iud. Fallit in
iudi. delegato. ad vniuersitatem causarum: quia in illo idem est
quod in ordinario. ita tenet Angel. in dicta. l. iudex. idem tenet
Bal. in. l. si vt proponis. s. alleg. Itē fallit scdm Ange. in. d. l. iudex.
in delegato principis: quia in eo idē est quod in ordinario.
Bal. contra. quia immo non poterit pronūtiare amplius scdm
eum in. d. l. si vt pponis. Nec obstat q. delegatus principis sit
maior ordinario in cā sibi cōmissa: vt in. c. pastoralis. ff. de offic.
deleg. bene enī fateor q. est maior. Sed iurisdictio ordinaria est
firmior fm Archidi. vt. rj. q. ij. c. si episcopus. et mihi placet sen-
tentia Bal. Itē qñ fallit sententia delegati est nulla: quia nō ser-
uauit formam mandati: quia tunc non poterit ferre sententiā:
quia non dicitur esse vsus mādato fm Ange. in. d. l. si iudex. Itē
fallit si est pro parte pronūtiatū/ et pro parte non: q. tunc pote-
rit adhuc pronūtiare fm Bal. in. d. l. si vt proponis. et fm An-
ge. in. d. l. si pteses. pro hoc est text. sing. in. l. dicere. in princ. ff. de
arbi. Et ideo si arbitror commisse sunt plures questionēs et plu-
ra capitula si pronūtiat de aliquibus: et de aliquibus non pote-
rit adhuc pronūtiare: nec dicitur adhuc functus officio suo: ita
56 dicit text. in. d. l. dicere. Et Est tñ not. q. vbi iudex ordinarius
tulit sententiā et possit iterū pnūtiare/ et potest superior adiri
qui habet pronūtiare de nullitate: ita q. est in electione partis
fm Bald. in. d. l. vt proponis. et fm Ang. in. d. l. si pteses. Sed est
aduertendum quod vbi aditur superior propter sententiā nul-
lam non potest cognoscere de iustitia et iniustitia cause: neq. de
meritis/ sed solū de nullitate: quod est verū vbi sententia fuit la-
ta nulla propter scandalū vel latā culpā iudicis: nam tunc non
pōt cognoscere de iustitia vel iniustitia cause/ et sic de meritis:
sed solū de nullitate qd est verū nisi sententia fuerit lata nulla p
sordes puta per dolū vel latam culpam iudicis: nam tunc bene
pōt superior cognoscere de iustitia vel iniustitia cause. ita not.
sing. Ang. in. d. l. si pteses. Idē sentit Bal. in. d. l. si vt proponis.
hoc modo concordant Jaco. de bu. et Bald. qui fuerūt contrarij.
57 Sed mō dubitat vbi est lata snia nulla an debeat prius co-
gnosci de nullitate anteq. de meritis cause. Dicite q. aut nulli-
tas est enidens: ita q. nulla requirit probatio extrinseca: puta q.
snia est lata parte non citata: et tūc pōt cognosci de meritis cau-
se etiā nulla habita cognitione de nullitate cause. Si autē nul-
litas nō est enidens sed requirit pbatio extrinseca: puta q. snia
est lata cōtra mortuū ante sententiā: et tūc debet prius cognos-
ci de nullitate

Interlocuto. & appella. Fo. lxxxv.

a De nullitate. Sed nunquid quis possit dicere de nullitate sententie late in fe-
uorem suum: video. Alexan. de imol. in consil. cxxij. in .i. parte. vbi etiam nun-
quid sententia nulla possit consensu partium validari. Facit ad hoc quod not.
iste. s. in pinci. huius. c. nune. xxi. vers. circa primum. & quod ibi posui in addi.
ad ipsum. in ver. si dicat eam iniquam. Celsus.

a sci de nullitate. anteq. de meritis cause. Ita tenet Barto. in .l.
cum querebatur. ff. de re iudica. Ita sentit Ang. in dicta. l. si pre-
ses. sed nunquid sit necesse super nullitate pronuntiare: respon-
deo s. m. Barto. in .d. l. querebatur. quod aut est petitum expresse
pronuntiare sententiam nullam: et tunc necesse est pronuntiare
de nullitate: vt in .l. de qua re. ff. de iudi. Aut nō est expresse pe-
titum debere pronuntiare de nullitate: sed petitum est debere
cognosci de causa: ac aduersarium condemnare cum sententia
lata sit reperta nulla: et tunc non est necesse pronuntiare super
nullitate. Sed solummodo super meritis cause condemnando
vel absolueno: et tacite videtur pronuntiare super nullitate: vt
in .l. ij. C. de ordine cognitionum. ¶ Sed iuxta premissa queri-

58 tur tan vbi sententia est nulla debeat cognosci ex eisdem actis
antiquis & ferri sententia: vel an debeat cognosci ex nouis actis
fiendis. Dicite aut vitium nullitatis concernit solummodo senten-
tiam: puta quia est sententia lata in die feriato in honore dei/
& tunc debet pronuntiare ex eisdem actis antiquis: & hoc casu so-
lum iudex habebit pronuntiare in die iurisdica: aut vitium nul-
litatis concernit sententiam & acta: puta quia est processum cō-
tra minorem in defensum: & sic omnis processus est nullus & sen-
tentia: vt in .l. cum ad minores. C. si aduer. rem iudi. et tūc debet
pronuntiare ex nouis aut vitium acta concernit: et non senten-
tiam: & tūc quia acta sunt nulla ex talibus actis non est proce-
dendum: imo sunt fienda noua acta: quatenus acta valeant ex
his est procedendum. ¶ Ita est pulchra distinctio Bart. in .l. cum

59 querebatur. s. allega. ¶ Nota tamē vnum quod vbi nullitas
denoluitur ad superiorem: quia est appellatum & in consequen-
tiam venit nullitas: non autem principaliter: etiam si in libello
simul exprimat de nullitate & appellatur scdm formā consue-
tam dico sententiam nullam: & si qua est appello. nam licet videat
tur primo intentā nullitas: & postmodū conditionaliter appel-

b latio: tamen est totum contrariū: quia appellatio dicitur prin-
cipaliter intentā & nullitas in consequentiam. glos. est singu. in .l.
i. C. quando p. ouoc. non est necesse. quam ibi summe commen-

60 dat Ange. ¶ Adhuc premittis in quantum dixi in superiori-
bus iudicem sententiam suam diffinitiuam non posse reuocare
neq. mutare non est simpliciter verum. Quia quo ad accessoria
potest index eadem die se supplere addendo: non autē minuen-
do. ter. in singula. in .l. panlus respōdit rescindere. ff. de re iudi.
Et ideo si iudex hora tertiā protulerit sententiam: & non con-
demnauit aliquem in expensis neq. absoluit: poterit postea ho-
ra vespertarum condemnare in expensis: etiam si nullā fecissem
reservationem expensarum. Si autem index absolvisset victum
in expensis non posset condemnare postea. Et contra si con-

Practia Lanfranci.

b Appella-
latio. Sed
nunquid a
sententia nul-
la possit ap-
pellari. Vi-
de. d. Alex.
de imol. l. cō-
sil. lx. in. iij.
parte. Ad d.
Bald. in .l. i. s.
ad princ. &
querūt doc.
C. de sen. ex
peri. recitā.
Bald. in .l.
si constat. et
i. l. si expō.
no. paul. de
cast. consil.
xy. & Alexā.
quem vtrū
ta voluit al-
legare cōsi.
lj. vbi alle-
gauit consil.
lx. volu. iij.
Celsus.

c Eadem
die. Vide q
dixi. s. eo. in
versic. circa
materiā sen-
tentiarum.
I. apost. ma-
gna.

Interlocutorie et appellationes.

demnasset non posset postea absolvere secundum Barto. in di-
 61 cta. l. paulus. ¶ Circa predicta quero tan iudex possit pro par-
 te condemnare / et pro parte absolvere. Ecce actor petierat. x. ius-
 der dicit in sententia sua / condēno eū in quinq; et in alijs quinq;
 absolvo / nunquid valeat certe sic. vt in. l. j. c. si aduer. rem iudi-
 ca. Et ibi clare dicit Angel. Et not. quod hoc casu debet actor
 condēnari in expensis qui petijt. x. et non potuit obtinere nisi
 in quinq;. Ita dicit singu. Innocen. in. c. finem litibus. de dolo
 et contuma. Quod dictū reputatur singulare: nō tamen allegat
 in hoc dicē. Ego autem allego casum ad literam. in. c. unico.
 de plus peti. Et hoc est notandum contra ignorantes iudices
 qui contrarium sepe faciunt / vt vidi et similes de facto sepe vis-
 demus ad propositum: quod iudex appellationis potest sentē-
 tiam pro parte annullare et pro parte firmare. 2 vt in. l. quedam
 mulier. ff. familie heriscunde. et in. l. cornelia pia. ff. de iure pa-
 tro. Ecce potest dicere iudex appellationis dicimus sententiam
 fuisse nullam in tali capitulo. et in tali dicimus fuisse recte in-
 dictam. vbi autem actor petijset. x. et iudex in sua sententia di-
 xisset hoc modo / condēno rem in octo: et de alijs duobus nihil
 dicit non valet sententia. ita tenet Barto. et Bald. et est glos. in
 l. j. c. si aduer. rem iudica. et idem tenet Bald. in. l. vni. c. si de
 momen. posset. fuerit appella. Et est ratio cum de alijs duobus
 nihil fuerit dictum: non videtur causa fuisse finita super tota cō-
 trouersia / quem finē debet opponere sententia: ergo re. Est etiam
 alia ratio quia sententia debet esse conformis libello: vt al's dixi
 etiam repetita actione et causa. Unde est necesse quod iudex di-
 cat cōdemnamus in octo et absoluius in alijs duobus. ¶ Simi-
 liter fm Bal. in. d. l. j. c. si aduersus rem iudica. si iudex habens
 iurisdictionem vsq; ad decem et non in plus: fert sententiam in quā
 decim: non valet sententia etiam in illis decem in quibus habet
 iurisdictionem: quia actus iudicandi est indiuiduus et nō potest
 diuidi ita vt valeat. ¶ Quid qualiter feratur sententia et de eius
 accessorijs vidēdū est etia de plurib⁹. Primo de executione sen-
 62 tētie executionem. ¶ Circa primum clarissimum est iudi-
 cē ordinarium suam sententiam exequi posse: quia exequitur etia
 sententiam suorum delegatorum et arbitrorū: vt in. l. a diuo pio.
 in princ. ff. de re iudi. Delegati autem suas sententias nō exequū-
 tur: nisi sint delegati principis qui possunt suam sententiam
 63 exequi: vt in. l. j. in fi. c. de iudi. et in. c. significasti. b de offi. dele-
 gati autē potestas exequēdi non durat nisi anno a tēpore sen-
 tentie late: vt in. c. querenti. de offi. delega. ita not. Bald. in. d. l.
 a diuo pio. ¶ Sed iuxta premissa quero: pōne princeps dele-
 gant meram executionem: nunquid delegatus possit etiam co-
 gnoscere: et sic habere etiam cognitionem. dicē scdm Barto. vt. s.
 aut mandaf executio nulla precedente cause cognitione: et tunc
 videtur etiam mandata cause cognitio: vt in. l. j. si non cognito.
 c. si contra ius vel iuri. publi. Exēplum scripsit hoc modo. Pe-
 trus autem conquestus coram nobis qd de facto spoliatus est
 possessione talis fundi: si ita est volumus eum vt restituas ad

a **C**firma-
 re. sed quid
 si sententia
 sit nulla an
 iudex appel-
 lationis eā
 reformare
 possit. vide
 do. Alex. de
 imo. in con-
 sil. xxix. per
 totum. in. q.
 parte. et in
 consil. cxxi.
 ea. parte.

b **I**n ca-
 pitulo signi-
 ficasti. vbi
 ad hoc om-
 nino. vide
 feli.

Interlocuto. et appella. Fo. lxxxij.

possessionem: certe videtur mandata causa: et sic iste litera non sunt mere executorie. **C** Et est ratio quia in literis intelligitur semper clausula si preces veritate nitantur. ^a vt in l. fin. C. de diuer. rescript. vnde si dz impleri cognitio: opz q cognoscat an ille preces sint vere vel ne. Aut madauit executionem postq precessit cause cognitio: et snia: ita qd non restat nisi sola facti executio: et tuc vbi mandatur executio non requirit haberi aliqua cognitione: et ideo istud est illud qd quotidie comittit nuntijs publicis quibus committitur missio in possessionem: qui non habent aliquam cognitionem iuris: et talis executio vocatur mera executio: vt in l. executione. et in l. si vt proponis. C. de excep. rei in di. Aut sententie late demandat executio alteri iudici alterius iurisdictionis: et tunc an possit cognoscere dic q est quedam cognitio q respicit res: in quibus debet fieri executio: et tunc cognitio spectat ad tale executorie: vt in l. a diuo pio. §. in veditis. et §. si super rebus. ff. de re iudi. Interdum talis cognitio respicit exceptiones q opponuntur contra executionem: et tunc aut exceptio q opponitur no redarguit sniam de iniquitate veluti est exceptio vt qd non condēnetur: nisi inquantū facere pōt: et tunc bene pōt cognoscere. Interdum illa exceptio respicit merita cause: vel redarguit sniam de iniquitate. veluti est exceptio iniquitatis: et falsorum instrumentorum. tuc pōt cognoscere nō quo ad finē: vt pntia ret sap talib⁹ exceptionib⁹: et infringat sniam iudicis. Sed si cognitio de talib⁹ exceptionib⁹ apparuerit sniam nō esse equequē: tunc rescriberet executor iudici sententie: et supersederet: ita tenet Ang. in l. si pto: in §. marcellus. et ibi bonus tex. ff. de iud. **84** et idē Bar. in d. l. a diuo pio. in prin. **C** Sed qd econtra an vbi est madata cause cognitio videt madata executio: in hoc articulo sunt diuerse opinionēs. finaliter Bart. vbi. §. concludit inspicieda fore cōmissionis verba: q: si princeps dicit. cōmittimus tibi hanc cām: intelligit etiā mādare iurisdictionem ad executionem. Idem si dicat cōmittimus tibi hanc cām decidendam et terminandam: vt probatur in l. i. C. si cōtra ius vel vii. publi. sec⁹ si solā audiētiā vel cognitionē hoc modo cōmittimus tibi cognitionem talis cause: nā tuc nō potest facere executionē: q: vnus inclusio ceterorū est exclusio: vt in l. cū pretor. ff. de iud. ita tenet Barto. Inno. autē distincte tenet posse fieri executionem etiam hoc casu: ita tenet ipse in c. ad hec. de of. archi. Idē tenet Spe. vt refert Ange. in d. §. marcellus. et ita videtur pertransire Angel. **85** **C** Sciendū est nouū non esse q vnus iudex equequatur sniam alterius: si iudex equequens successit in loco indicātis. i. illi⁹ q iudicauit eū conseatur idem tribunal: vt in l. proponebatur. ff. de iud. secus aut si fuissent duo iudices eiusdem tribunalis: qui tu lissent sniam: tuc si vnus fuisset remor⁹ mortu⁹ seu impedit⁹ nō posset fm Barto. in l. a diuo pio. in §. sniam⁹. ff. de re iudic. vbi index a quo requirit executionem per alium equequi diuersi tribunalis: et forte etiā territorij: et tuc lras iudicis q iudicauit poterit equequi: vt in d. §. sniam: et facit tex. in l. cū vnus. in §. penul. ff. de bo. ant. indi. pos. Si autē victor snias suas presentaret coram iudice: vbi debet fieri executio. et poterat fieri officio iudicis. 2. q

a **C** Mitatur. vide ff. l. in. c. ex pte. de rescri. vbi plene. §. qdiri plene in tractatu clausularū. in clau. rescriptorum. versi. si preces veritate nitantur. **Celsus.**

b **C** In §. sententiam Et ibidē vt de do. Alex. de imo. hoc idē referēt et sequētem in d. l. si ante. et Pau. de ca. in cons. clj. et in d. l. xxxix. et Ale. in l. pe. d. iur. om. in. sz nāq qd pe titur executio corā alio iudice ad mittatur exceptiones. vt de Paul. de ca. in cons. cccxiij.

Interlocutorie et appellationes.

a Executio. vñ pan a
lū de cast. in
pñ. cccxliij.

cia: et nō apparet de aliquibus istis trāsmisissis p iudicem qui ita
dicanit: non potest fieri executio. Ita tenet Bald. in. d. l. a diuo
pio. et idē tenet Ang. consulendo: quod consilium incipit sic si ta
men ille victor intentaret actionem iudicari: vel actionem, in fa
ctum coram iudice diuersi tribunalis: tunc hoc posset fieri agen
do ordinarie. Etiam sine scriptis missis iudici per iudicem qui
66 sñt in tulit secundum eundē Bart. vbi. §. ¶ Quia vos debe
tis. scire quod duo remedia sunt prodita ad petendum executio
nem sententie: videlicet officium iudicis notabile: et istud habet
paratam executionem: quia ostensa sententia statim fit execu
tio: nec requiritur libellus: nec litis contestatio: et ita intelligit
tex. in. l. minor. rrv. ff. de minor. et voluit gl. in. l. qd de inofficio. ff.
de inoffi. testamē. Aliud est remediū: videlicet actio in factū:
vel actio iudicati. et ista requirit libellū: et litis contesta. vt in. l.
item veniunt. §. idem rectis. ff. de peti. heredi. et tunc requiritur
libellus etiā lit. contest. et debet sñ ordinariā viā pcedi: necha
bet paratam executionē. ita not. Bar. in. l. ita dies. ff. de re iudic.
Ita q in casu nostro iudex diuersi tribunalis et territorij cui nō
sunt destinate litere per iudicem sñie: non poterit erequi sñiam
requisito officio iudicis nobili: sed oportebit q coram eo inten
tetur actio iudicati: vel in factum: vt procedatur viā ordinariā et
talis instantia durabit. xl. diebus vtilibus secundū formā do
ctorum canonistarum traditam: vel tribus alijs sñm formā iuris
civilis: vt in. l. properandum. in princ. C. de iud. Ubi tamen sñia
est lata per arbitriū vel arbitrati tunc iudex cuiuscunq territorij
ad quem spectat executorē posset erequi ex officio suo sñm
67 marie: et est ratio hoc casu. ¶ Quero nunquid in executione
sententie requiratur citatio. Inno. in. c. ex ratione. de appel. te
net q non. Cy. autē et Dyñ. in. l. ab exectore. C. quorum ap. non
reci. tenet q requiratur citatio. Vos autē pro cōcordia dicite sñm
Barto. aut fit executio in alia re q in qua sit facta condemna
tio: puta: quia facta est condēnatio in pecunia. et debet fieri exe
cutio in bonis immobilibus: et tunc requiritur citatio. Si autē
executio sit in eadē re: in qua facta condēnatio: et tunc nulla re
quiritur citatio. Ita tenet Barto. in. l. a diuo pio. §. in venditio
ne. ff. de re iudic. idē tenet Bald. in. l. j. C. de iur. et fac. igno. et ibi est
text. q requiritur citatio: cum tex. dicat si te pars ex sñia conueni
68 re re. ¶ Attendite istud quia illud seruat in actione reali qñ pos
sessori nullum factum fuisset preceptum de restituēda re: vbi au
tem post sñiam latam fit vñm preceptū possessori de restituē
do rem infra certum terminū: quod termino elapso fiet executio
in re sine aliqua alia citatione. vt est text. in instit. de offi. iudi.
Sed quid si sit facta executio nulla precedente citatione in casu
quo requiritur citatio an executio valebit: dicite quod si facta est
executio: mediante nuntio publico: et tunc valet executio: sed
victus poterit appellare sicut potest appellare qñ exceditur mo
dus in erequēdo: quia pluribus modis erequendo modus ex
ceditur: videlicet rei tempore et qualitate: vt in. d. l. exectore. Si
autem facta est executio per iudicem: quia data sit licentia vi
ctori per iudicem vt ingrediatur possessionem propria autoritas

b C. ex rō
ne. vbi vide
Feli. in. c. ex
parte. de res
scrip. in pñ.
declara th.
et Paul. de
ca. in consi.
rrvj. et an
et qñ die fe
sto fieri pos
sit et qñ non
vide Feli. in
c. significa
sti. in ver. §
Abba. §. de
ind. et d. ale.
de mol. in
pñ. lxxij. et
Fede. §. sen.
et do. Alex. l.
cōsi. cxxx. in
i. parte.

Interlocuto. & appella. Fo. lxxxij.

Debitoris. Ad hoc adde no. p. Ang. in l. si vacatia. de ho. va. lib. x. & hoc vtrum in diffinitiva: no aut in interlocutoria: in cuius executione non servatur talis ordo vt p. glo. in §. si no. in aut. de exhi. re. & p. Cy. & Bal. in l. y. ii. q. C. qñ fisc. vel pri. na. & adde do. Bar. fo. 31. in cōsil. civit. incl. visis. p. scda rō est: qz in y. parte quod si iudex interlocuendo nō dicat prius executionem fieri debere in rebus mobi-

libus nulla est cōmissio executionis quid autē si mobilia sint viliat vt va. sa: scutele: & similia. vide in l. execu. tores. C. que res pig. obli. ga. pos. et practica pa. pi. in sum. titu. de exe. sen. vers. fa. piēs. Cell.^o b. Exec. tionē. Vide q̄ habētur p. pau. de cas. tiro. in cōsi. cccxv. et in q̄b^o calibus admittatur tern^o ad im. pediendam executionē: et quo: vide do. Alex. de imo in cōsi. lxxxij. in i. parte. et p. fel. in c. ve. niens. j. de testi. et per domi. Ale. xan. de imo. in cōsi. xvj. puma par. te. et Paul. de cast. in consilio primo. & in consilio. iij. & adde que per Rotam habētur in de. cisione. cccxv. item supposito quod. p. rē. Et de hoc vide: omnino Barto. in l. servus. & quod ibi diffuse & remissive posui in apoliti. ad ipsum in versicu. debet diffieri executio. ff. de leg. j. Celsus.

ter tunc executio est nulla: & incidit in l. meminerint. C. vnde vi. Cuius pena est: quod victor patiatur iure suo: ita tenent Bart. & Ang. in dicta l. meminerint. vnde dicta constitutio. solū locum habet: quando executio est facta propria auctoritate de licentia iudicis sine nuntio publico & aduersa pars non est citata in casu quo debuit citari. vbi autem in tali executione non requiritur citatio: non haberet locum dicta pena i. n. prefatos docto. habet etiam locum constitutio si quis impetraverit: quod mittatur sta. tum in possessionem alicuius rei. nam tunc si mittatur in posses. sionem vigore tunc rescripti parte non citata incidit in dictam constitutionem legis meminerint f. m. Ange. et communiter do. cto. De iure communi ordo tradatur in executione f. da: quia capiuntur primo res mobiles. secundo res immobiles. tertio no. mina debitoris. vt in l. a diuo pio. §. in veditone. ff. de re iudi.

59 In nominibus namq; debitoris executio fit hoc modo: quia iudex vocabit debitore: & interrogabit anteq̄ sit: & si responderit: quod sic: iubebit ea: quod soluat isti victori. gloss. est singularis q̄ videtur talibus verbis in pretorio pignore. in l. j. C. de pretorio pignore. Si autem debitor non confitetur: non potest fieri execu. tio in nominibus debitoris. vt in l. a diuo pio. §. sic quoq; ff. de re iudi. Et pro hoc dixit Barto. in §. sed si pecuniam. in d. l. a diuo pio. q̄ si aliqua res est deposita penes aliquem veluti pe. cunia non potest fieri executio in illa re nisi depositarius con. fiteatur illā rem apud se esse depositam: etiam si per testes pro. baretur. & est tex. in d. §. sed si pecuniam in verbo: eque capi to. let. Et ita ego determinavi Cremona in q. facti. Sed est no. ta. & quod interdum compareret tertius contradictor: quando fit executio qui dicit illam rem ad se pertinere & est dubium vtrum talis contradictio habeat impedire executionem. Innocē. in c. veniens. de testibus. notabiliter dixit an fit executio in re va. cante & tunc talis contradictio impedit executionem. et est text. in dicto. c. veniens. Ecce duo impetraverant parium preben. dam vacaturam in diocesi Placentina: & vnus compareret coram collatore beneficii. Et ei ostendit suas literas petens ei confer. re certam pben. dam que nunc vacat incontinenti compareret ali^o qui habet similes literas: & dicit sibi fieri debere collationem: certe talis contradictor impedit executionem parium: et necesse habet iudex discutere de vtrius parium anteq̄ exequa. tur. Aut fit executio de re per aliū pollicita: et tunc si petitur fie.

de cast. in consilio primo. & in consilio. iij. & adde que per Rotam habētur in de. cisione. cccxv. item supposito quod. p. rē. Et de hoc vide: omnino Barto. in l. servus. & quod ibi diffuse & remissive posui in apoliti. ad ipsum in versicu. debet diffieri executio. ff. de leg. j. Celsus.

Interlocutorie & appellationes.

Nullitatis. Vide do. Alexā. de imo. in cōf. xvij. in .j. parte. & in cōf. xxxij. in fi. ea. pte. & in cōf. cvj. in .ij. parte vbi quid ptra sniam nō pōt opponi aliquid ex forma statuti: an intelligatur qñ snia esset notorie nulla. et in cōf. lxxv. in .ij. parte vbi que exceptiones sint q̄ executionem snie impedire habeāt: & an possit aliqua exceptio opponi: si omnis exceptio ex forma statuti sit sublata. vide p eū in cōf. lxxvj. in .ij. parte. de quo etiam p eum cōf. lxxij. in .j. parte. vbi etiā qd si ex for-

ma statuti nō possit op-
poni excep-
tio contra
instm: & an
tūc saltē po-
terit oppo-
ni exceptio
cōpēlatōis
vide p eū in
cōf. lxx. qd
& qualr pos-
sit appare-
re de iniusti-
tia seu iniq̄-
tate snie. vi-
de p eum in
cōf. clxxx. p
totū. in .liij.
parte. qd ē
tūc allega-
tū. s. eo. ad
hoc. Et an &
qñ vt disse-
rat executio
sit prestan-
da cautio d̄
cōservando
reū indēnē
ab vno vinē-
te: si forte al-
ius eādē rē
vinceret ius-
ta l. is a q̄.
de re vē. vi.
se. in .s. cum
sup. h. si. ha-
bes vnā li-
mitationē.
j. d̄ re in. Et
qd si instm
ex forma sta-
tuti habeat

ri executio in re petita: tūc non obstatē contradictione tertij cō-
parentis poterit fieri executio. & iste est text. in l. Stich. ff. de rei
vē. & in l. pc. ff. de peti. here. Debebit tamen victor: cauere victor:
qd si succuberet ad instantiam illius tertij contradictoris: quod
restituat dictam rem illi tertio contradictori. ita dicit text. in l.
pe. p̄alleg. Exemplū: ego petebā certū fundū quem dicebāz ad
me spectare iure domini: & obtinui. peto desup executionē & cū
iudex valet mihi dare licētiā intrandi in possessionē: ecce tertius
apparet dicens dictam rem spectare ad ipsum: & velle docere de
iure suo: certe iste non poterit impedire executionem. & est ratio:
quia non interest istius contradictoris executionē nō fieri: cum
habeat necesse agere oibus modis contra possessore. vnde licet
transferatur possessio de vno in alium. nō tollitur facultas ipsi
contradictori: quin possit agere contra alium possessorem sicut
egisset contra primum. Et notate qd si iste victor a quo petit
cautio de qua. s. dicat & offerat velle subire defensionem contra
illū contradictorē: relenabit ab hmoi cautione: & poterit subire
iudicium. Si autē reus victus a primo petitore restituerit rem
primo victori sine cautione: postea idē victor fuerit etiā a tertio
contradictore cōdēnabit in solidū illi tertio: & fiet executio con-
tra eū in solidū: qz eo ipso q non exegit cautionē cū nō potuit. vi-
detur dolo fecisse. vt. l. dolo. ff. ad l. falci. Si eū cautionem rece-
pisset secuta victoria ex parte contradictoris liberatus fuisset ce-
dēdo actiōes cōtra primumz acq̄sitas rōne dicte cautionis. Hec
ola notant p Inno. in .c. cū sup. de re iudic. quem sequit Ange. in
l. pc. ff. de pet. here. Aut & tertio casu facta est cōdēnatio in
vna re: & fit executio in alia: & tūc tertio cōtradictor ipedit execu-
tionē: qz in primis cognoscit summarie de iurib⁹ ist⁹ rer: in qua
dz fieri executio. vt in .d. l. a diuo pio. in .s. sup. rebus. ff. de re iud.
Exēplū: ego petū centū a titio & obtinui postmodū: qz nō soluit
peto executionē fieri debere in vno fundo vsqz ad mensuraz de-
biri. cōparet tertius & dicit nō posse fieri executionē in illa re qz
est sua: certe iudex debebit cognoscere summarie cuius sit illa
res an debitoris: vel p̄dictoris: & si in hac cognitione summaria
iudex putaret hanc rem esse dimittēdam vt in ea nō fiet execu-
tio non p̄iudicabit iuri dicti debitoris: vt in .d. s. si sup. rebus
cum sit regula vulgata: q̄ acta facta in iudicio summario non
faciunt fidem in plenario. vt in .c. veniens. de testi. secūdo. Hanc
doctrinam. Inno. tanq̄ singularē & notabilē sequit Bart. in l. a
diuo pio. in .s. insup si de rebus. p̄allega. idem tenet Ange. in l.
pe. de pet. here. Et videamus de aliquibus causis impediēti-
bus executionem sententie. & primam quidem q̄ exceptio nul-
litas que euidenter apparet ex actis: vel potest incontinenti

Interlocuto. & appella. Fo. lxxxiiij.

executiones paratas & instrui sit annullum: & talis annullus probetur per testes: an talis probatio instrui annulli eam oino habeat. vide per eum in. h. p. una declara- tio. eo. ti. de re iu. et quid de statuto disponere: qd nulla exceptio opponi possit nisi talis et talis: an alie iuste consentur exclusae. vide do. Bartol. fo. 31. in consil. c. lxxxiiij. incip. prestantissime. & sic. y. q. in simili. in. y. parte q. non et de statu- to disponente quod instrumeta publica habeant executionem paratam: an ei? vigore ea qd psequat: & qualiter pcedat in forislib? tale statutum vide p eum in consil.

phari impedit executionem sine: sec? si requireret altior: em indagi- ne: q. tunc d. fieri executio: & postmodum cognoscit de nullitate: ita- t. Bar. i. l. u. q. in. s. c. d. enata. ff. de re iud. & Bar. in aut. q. suppli- catio. C. de pet. impera. offe. & l. unica. C. ne liceat vni. ius sibi di- cere. Et de iniam sequit Ange. i. l. i. acta. C. si ex falsis instr. pl? vo- luit Ange. in. d. fallam q. exceptio falsitatis commisse in ea in qua est lata iura impedit executionem sine: & si facta fuerit reuocat. & est rect? intellectus tex. in. l. fi. C. si est fal. instr. Dicit etia Bal. in. d. l. unica. q. pot. etia nullitas interari principaliter intertado officium iudicis. Sed tunc no impedit executionem. Sed si do- ctum fuerit de nullitate: executio retractabitur. vt in. l. si cum nullitate. ff. de re iudicata. Et ita dicit debere intelligi quod no. Innocentius in. c. cum in iureperitus. de offi. delega. Unde Bal. ex pmissis dat notabile intellectum de. ex calu. de re iu. vbi di- cit: q. vbi est lata tertia iura sup. eodem caplo confirmatoria: non potest opponi nullitas ad impediendum executionem? immo no ob- stare executione nullitatis fiet executio: & postmodum cognoscit de nullitate. na dicit ipe si exceptio nullitatis est euident: & inco- tinenti possit phari: no poterit fieri executio. Cui non ob. d. de. q. causa statuta. d. de. fuit vt calumnys litigantiu obuiet. vt in pn. dicte clem. apparet. Sed si incotinenti doceat de nullitate tunc apparet euidenter qd quis non obicit talem exceptionem animo calumniandi: quo casu non habet locum. d. de. plus dicit Bal. in. d. l. vni. prealleg. q. vbi exceptio nullitatis est euident: et constat ex actis. si victor petat exceptionem: & victus nulla oppo- nat exceptionem: poterit iudex ex suo offi. opponere exceptionem nullitatis: & recedere victor: ab executione. vt i. l. vbi pactu. C. de trasl. Et est ratio huius dicti. licet Bald. non alleget quia cuz exceptio nullitatis sit euident notouum est iudici ex actis. vnde ipe potest supplere de facto: cum in his q. constat iudici ex actis dicant ei notoua vt possit de facto supplere. vt no. Innoc. in. c. per mas. de testi. in. c. ex insinuatione. de ap. & Ang. in. l. si quis. ff. de inoffi. testa. & in. l. plane. ff. de pet. hered. & sic ex his modo cognoscitis plene quomodo. et quando exceptio nullitatis im- pedit executionem: & supplicatio autem si est interposita infra .73. dies non suspendit executionem. immo debet fieri executio sed victor cauere debet quod si succumbuerit restituet id in quo facta est exceptio. si autem supplicatio interposita fuerit post. x. dies executio fiet sine aliqua cautione. vt in auteti. que suppli- catio. prealleg. C. Sed plus dubitatur de restitutione in in- res. vtrum illa impediatur executionem: declaro lata est iura in mi- nori vel ecclesiam: que sententia transiit in rem iudicatam mi- 2. iij

c. lxxxij. l. ci. cu- l. pñti. & p. pre- terca opifi. Bar. ea. pte et adde cu l. 2. l. i. l. c. pñti- tissime. & y. ego pmitto. in. j. pte. vbi pñti. q. ista gnarētia- ta hñtia exe- cutionē pa- ratam ex di- spōne statu- ti sunt pter- ins cōe et p- pñs stricte interpretada. a l. Execu- tionē. Nun- qd qñ repñ- tur tres sine pformis ali- qd opponi possit & eaz executionē: vide. d. ale. 6. imo. l. 2. l. c. y. i. l. q. pte: vbi ponit qd in- ris si appet- de notoua i- nstina et q- nullitas pos- sit oppoi. vt de p cū i cō- si. lxxv. l. y. pte vbi etiā que senten- tie possunt impugnari et ibi ponit

Interlocutorie et appellationes.

etiam de intellectu cle. j. de sequest. pos. et fru. et quod dicant tres sententie confor-
mes ad hoc ut non liceat tertio pronocare. vide per eum in d. consi. lxxvij.

¶ Pēdēte. vide. d. alex. de uno. in p. xiij. l. j. parte vbi ponitur an possit fieri exe-
cutio sine p. viā capture vel alio modo. pēdēte restitutione in inte. et ponit et quod
et qñ possit impediri executio. ppter nō cōparationē. et adde q habētur p do. 3a.
may. l. aut.

q supplica-
tio. in. q. no.

C. de p. ci. in
pe. offe. vbi

et vide bal.
l. q. no. et an

ge. et franc.
aret. l. l. si cā

cognita. C.
d. tras. et ro. l.

deci. ccc. lxx
ij. cōmutat.

in no. et l. de
ci. ccc. lxx. itē

fuit dubita-
tū vtrū can

no. et pan. d.
ca. l. p. lxxij.

Et qd si nul-
litas allegat

tur i snia an
pēdēte ipsa

obeat et pos-
sit fieri exe

cutio i bōis
et psona. vrb

plene p. d.
meū do. de

ci. q hec di-
sputat ple-

ne cōsil. suo
lxxij. l. c. p. stā

tilline do-
cto: protū. et

Ro. de ci. cc.
lxxij. l. c. p.

itē licet per
viam exce-

prio nullita-
tis. l. antiq.

Celsus.
b Appel

lo. Ad hūc
q habent p

nor vel ecclesia petit restitutionem in integ. et illam obtinet: vi-
cto: petit executionem sententie. opponit ei de restitutione pēdē-
te: q debet suspēdere sniam: sicut in appellatione dicem: q
ritur quid iuris. Inno. in. c. suscitata. de resti. in integ. q aut pē-
sumptio est cōtra petētem restitutionem in integrū: et tūc impe-
dit executio. sed habebit locum cautio: de qua. s. vt est text. in. c.
suscitata fm vnū intellectū. Aut presumpcio nō est contra petē-
tem restitutionē et tūc impeditur executio. vt in toto titū. C. vt
in integrū restituatur. et ita etiā est tex. in. l. si causa cognita. C.
de tras. ac. si aut talis restitutio haberet naturā supplicationis:
veluti si quis peteret restitutionē principis: tūc non impeditur
executio: sed habet locū cautio de qua. s. vt in. c. suscitata. s. alle-
ga. fm alium intellectū. et ista est doctrina Inno. in. c. suscitata.
et in. l. finali. C. si ex falsis instrumentis. **¶** Vt de impeditiōis

75 executiōem sententie inter alia de nullitate est vidēdum nunc
qualiter ipsa nullitas introducat. Et primum q nullitas sen-
tentie interdum causatur ex defectu iurisdictionis. et ista nulli-
tas est potentissima inter alias nullitates: quia vbi nullitas
prohibetur opponi per statutum vel decretum: poterit tamen
opponi nullitas causata ex defectu iurisdictionis. glos. est singu-
la. in cle. vnica. et est glo. si. in p. puto tñ. de sequest. pos. et fructu.
Idē tenet Ang. in. l. j. C. qñ p. no. est neces. interdum nullitas
causatur ex ratione persone minus legitime existentis in iudi-
cio: vt in. l. cū ad minores. C. si aduer. rē iudi. interdum causatur
ratione citationis omisse ad audiendam sniaz. vt in. l. ea que. C.
quomodo et qñ iu. Causatur etiā nullitas pluribus alijs modis:
quos numerare nimis esset laboriosum sed est attendendum q
qñ qñ vult dicere sniam nullā: oportet q exprimat causas nul-
litaris: qñ p. supponit causam nullitatis. alis nihil facit. ita dicit
sing. Bal. in. l. q testamento. in p. ff. de execu. tu. **¶** Est pterea

76 aliud notādū q vbi qñ posuit in libello appellationis inin-
stitiam: et nullitatem simul et semel hoc modo. dico sniam nullā
et si qua est appello q lapsa instātia appellationis: puta anno
vel biēnio nō potest amplius de nullitate dici. ita dicit Bar. in
l. j. C. qñ prouo. nō est neces. si aut simpliciter est pposita inin-
stitia et appellatio. et nulla est facta mētio nullitatis: tūc perempta
instātia nullitatis adeo q ex illa instātia ininstitie et appella-
tionis nō poterit psequi nullitatem: sed cum ipsa nullitas non
erit percēpta: immo poterit de nouo intentari nullitas fm Bal-
dum qui ita notauit in. l. j. C. quando prouo. nō est neces. Et po-
terit tūc nullitas intētari vsq ad. xxx. annos. ita inquit Bar. in
d. l. si expressum. ff. de ap. fm canonistas. vsq ad. xx. annos. in. c.

enndem. s. in prin. et quod ibi dixi in apostillis.

¶ Usq. ad. xxx. annos. Limita nisi talis snia eet ipso inre nulla. q. etia post tri-
ginta annos imo in ppetuu pot opponi. et maxime si periculū aie ptimeat: vt per
Car. in. cle. i. q. xij. de re iud. Bal. in. l. sicut. C. de pseri. xxx. an. et in. l. data. C. q. ac-
cu. nō. pos. et. nisi talis nullitas ex defectu iurisdictionis eet: q. etia qñcūq. posset

venerabilis. de exceptio. Est ratio huius dicti Barto. quia nul-
litas pponit ex officio iudicis: vt no. Bal. in. l. unica. C. ne lic. in
vna eadēq. causa ter prouo. S. officium iudicis durat per. xxx.

77 annos. gl. est. sing. in. l. querela. C. de fal. **¶** Sed pot adhiberi
modus q. in isto casu nō poterit intentari nullitas vsq. ad. xxx.

a annos. q. si victor petat iam sniam qua trāsuit in rē iudicatā
per superiorē confirmari: nam si confirmata fuerit: nō poterit
amplius vnq. de nullitate dici. ita dicit singula. Innoc. in. c.
cum dilecta. de confir. vii. vel inuti. Sed hoc casu oportebit quod
victor probet coram confirmate sententiā latā valere: non autē

b oportebit probare ipsam esse instam ^b fm Innocē. in loco preal-

78 leg. **¶** Aduertēdum est: q. vbi intentatur iniustitia et nullitas
simul et semel: prout moris est dico sententiā nullam: et si qua est
appello: dicitur nullitas incidenter intērata: non autē principa-
liter. glo. est. fin. in. l. i. C. qñ prouo. nō est neces. quā glo. ibi cōmē-
dat Ange. si quoq. pponat sola appellatio nulla facta mētiōe
nullitatis: poterit iudex appellationis etiā de nullitate cogno-
scere: et pñutiare. imo et sententiā annullare: p parte et p parte cō-
firmare. tex. est. in. l. fi. ff. de iurepa. et in. l. quedā mulier. ff. fami.
herci. ita tenet Ange. in. l. i. C. quādo. prouo. non est neces. Idem
et Bald. in. l. unica. C. si de momē. pos. iue. ap. Si autem intērata
est sola nullitas: tūc iudex nō potest cognoscere de iustitia et in-
iustitia etiam fm Inno. in. c. cum contingat. in glos. que incipit:
tanq. ex eo. de offi. dele. Idem tenet Jac. butr. cōtrariū aut tenet
Bar. vt refert Ang. in. l. iij. C. de accu. quas opi. Ang. concordat
in. l. pteses. C. quomodo et qñ iud. videlicet: qd verbi sententiā est
lata propter dolum et metum: verū dicit Bart. si autem sententiā
est nulla alio modo. tūc pcedat qd dicit Inno. et eius sequaces.
et ita tenete. **¶** Satis supra visum est de nullitate sentētie intro-

79 ducēta: sed restat vnum dubiū. vtrum snia in qua nō inseritur
causa sit nulla. Breuiter determinat Bar. et Bal. q. non immo in
c snia nō requirit q. causa exprimat: vt in. l. in summa. in prin. ff.

vsur. l. qd si aliq. principaliter de nullitate opponēdo dicat sententiā nullā pba-
biles habens rationes: q. interim ei non currit tempus appellādi. quod dicitur
Bald. Hippoly. de xarsil. pro singu. refert et sequitur singu. luo. cly. ancipien.
succumbens in causa. Celsus.

d **¶** Instam: quid habeat probare ille quid fundat se in sententia: vide do. Alexā.
in consi. cxxxvi.

c **¶** Exprimat. Adde Feli. in. c. qualiter et quando. i. de accu. et adde limitatio-
nes positas per firma. in suo aureo repertorio. in ver. sententia cū causa. in. vii.
vers. de quo scilicet an et quando requiratur in sententia exprelio cause: vide
Dyñ. in. l. qui com. s. duo fratres. vbi posui in add. ad ipsum. in ver. in sententiā
absolutioia. ff. de ver. obli. dixi post Bar. in. l. i. q. ignominie. nu. j. in ver causa sit

opponi. vtp
ang. l. i. j. C.
qñ puo. nō
est neces. in
fi. cū cōcor.
imola post
tres confor-
mes senten-
tias posset
opponi. vt
sing. p. hip.
de mar. fin.
x. iei. tuscis.
no. pafi. l. c.
l. j. d. vitāda
et ibi dixi in
apost. ad eū
post alios. i.
p. nō sic pu-
blicū. d. elec.
et do. menin
do. de cū qf.
viij. et p. j. s.
Nec omit a
to vnuz fin.
dictū. bal. i.
l. smatores
ci ca fi. C. d.
inoffi. testa.
q. relet aie
quit Ange.
in lege pan-
ins. s. heres
rogat. ff. d.

Interlocutorie et appellationes.

expumenda. ff. de infra. post Bal. in. l. pperadū. §. duo. ver. quero hic duo: in apo: in ver. sit inferenda cā. C. de iudic. in. l. si qd in sud. nu. iij. ver. nota causam in snia. in apost. in eo. ver. C. de fideicom. liber. Celsus.

¶ Repertū. Et an r quō retractetur snia pretextu instrumentorū nouiter reperi- torum vide per Jaco. rubus. r quod posui remissive in apost. ad ipsam in. l. j. in punct. r ibi

In apost. r
num. j. y.
et. iij. et ibi
etiā i addi.
meis. C. de
sent. aduer-
sus fil. satis
retrac. o cu
mā dicit ve
ritate vide
Bar. soz. in
suo trac. fal
le. reg. cccij
in ver. sentē
tiaybi facit
regu. nega-
tiuam quā
xij. fallē. re
scrip. istū in
sua repeti.
l. admonen
dū. in. j. no.
ff. de iurem
rā. tal. inter
ceteras. ver
fici. quinta
declaratio.
et capitulo
inter mona
stia. verū.
l. i. i. i. pila
l. i. i. de re iu
dica. r Bal.
p. i. xij. vol.
i. Celsus.

de re indi. Nam index ex snia videtur esse motus propter acta facta r pper ea que continentur in actis. unde est q snia refert se semper ad acta. glo. est singul. in. l. si quis ad exhibendum. ff. de exp. reis. ¶ Fallit tñ in aliquib⁹ casibus in quibus debet expam causa in snia: pūm⁹ est in causa appellationis secundū gl. in. d. l. prealle. scds est in causa excōicationis: nā nō valet snia excōicationis nisi in ea sit causa incerta: vt in. c. cum medicina lis. de sen. excōmuni. lib. vi. Tertius est quādo receditur a iure cōi puta quando iudex absoluit victū ab expensis. nam debet inferre cām quare absoluit: vt in. §. oportet. in aut. de iudi. hoc etiā tenet Bal. in aut. post iusiurandū: et ibi ver⁹ ter. Quartus casus est quando absoluitur reus conuentus rei vendicatione: quia non possidebat: nā debet adici sentētia absoluo quia non possidet. Quint⁹ casus est in obseruatione iudicij. nā talis sen- tentia est nulla: nisi inferatur causa. ita tenet Anto. de bu. in. c. examinata. de iud. hos casus ponit Hostiā. in. c. sicut. de re iud. Unum casum Odolph. addit q in snia etiam criminali debet expam cā. Addo septimū in q requirit⁹ q in sentētia expima- tur cā: vt qñ tert snia cōtra eū qui hz fundatā suā intētionem. gl. est in. l. viij. ff. de rei vē. r hoc tenet sing. Ang. Un si debitor pēdēte iudicio soluit creditori de cui⁹ obligatione erat pbatū tert snia absolutiōia hoc modo. Absolutum tituz: q condemna- tus fuisset: nisi solutisset: ita dicit Bal. in. l. viij. preal. ¶ Que- ro incidēter de tali no. q. quā habui de serō r pulchra nos habē mus in iure: q snia nō pōt retractari p instrumēta de nouo re- perta: nisi in causa reipublice: ecclesie: vel minoris: vt in. l. impe- rator. cū ibi nō. cū glo. ff. de re iudi. pone mō q meus fictualis mihi soluerit pētionē. iij. an. preterito: ū hoc nō obstat adhuc peto de nouo pētionem defect⁹. Iste cōparet: r dicit se soluisse. Ego fictuali dico ostēde mō: at ille. ego pdidi confessionem. nec aliter possum docere me soluisse: vñ de nouo cōdemnat et cogit ad solutionē: qua solutiōe facta iste inuenit confessionē solutio- nis. Iste vult repetere illud qd solit uicerit nō pōt ppter autori- tā. rei iudicate. q tacit indebitū esse debitū. vt in. l. j. C. de condi. inde. r in. l. fideiussor. ff. mandā. et ita decidit Cy. in. l. j. C. de con- di. inde. Dices pōt posse retractare sentētiā pretextu instrumē- ti de nouo repertū. Bal. in dicta. l. cōsentit. Cy. sed. dat vñ pul- chrum modum ad recuperandum itā pecuniā indebite solu- tam. nā ille qui scienter receperit illud quod semel recepit r il- licite ille punitur crimine stellionatus: vt in. d. §. vt in omnib⁹. ¶ Alterius nos modo habem⁹ q de quocūq crimine qd po- test accusare criminatiter. idē pōt etiā conuenire ciuilit⁹ actio- ne in factū ad suū interesse: vt in. l. q noie. ff. de fal. unde cum iste qui recipit indebitū ex snia pōt etiā accusari de crimine stellio-

Interlocuto. et appel. Fo. lxxxv.

a **C**irca. vide latissime dominum Alexan. de imol. in l. cum procurator. §. si dñs. in vers. subsequenter. cum cōcor. per eum ibidem dñs. de no. ope. nunt. et Paul. de cast. in cōsi. xlv.

b **I**n scriptis. Adde do. Alexan. de imo. post Barto. in l. eius qui. de appella. re. et Bald. et Angel. in l. patris. de vulga. et pupilla. et Ludo. ro. in rub. de arbi. qd.

natus: vt diximus. poterit ergo. etiam conueniri actione in fa-
crum ad suum interesse p suum debitorem. **C** Sequitur aliqua
videre de materia appellationis: cū vsus appellandi sit frequēs.
et necessarius p quam quidem appellationem per iudicem ap-
pellationis iniquitas sentētie et imperitia indicātis corrigitur
licet interdū iudices appellationū sentētiās soleant bene latas
in peius reformare. hec sunt verba iurisperiti in l. i. ff. de ap-

83 pel. **¶** Que nāq appellatio interponit a infra diffinitua: ab in-
terlocutoria: et a grauiamine extra iudiciū illatum: et ab extra iu-
diciali. veluti est in electiōibus: vt in. c. cum sit romona. §. de ap-
pel. Hec appellatio debet continere psonam appellantis: et iu-
dicem a quo appellatur: et finem a qua appellatur: vt in. l. i. §. fi-
nali. ff. de ap. et cum appellatur a diffinitua: si appellaretur ili-

a co potest vna voce appellare dicendo appello: vt in. l. i. §. ff. de ap-
pel. et in. l. i. litigatoribus. C. eo. secus est in appellatione ab inter-
locutoria: quia etiam si ilico appellatur: et incontinenti: non po-

b test ilico appellari: mo requiritur q in scriptis appellatur: vt
in. c. cordi. de appel. lib. vi. si autē appellatur a diffinitua ex in-
teruallo: bene oportet quod appellet in scriptis. vt in. l. iij. ff. de
appel. et nota p Bart. et Ange. in. d. l. litigatoribus. **¶** Sed dubi-

84 tatur modo quis dicatur incontinenti seu ilico appellare. vt
sciamus quando debet appellari in scriptis: et quando vna vo-
ce. glo. in. d. l. i. tenet qd in eodem die. Idem tenet Ange. in. d. l.
litigatoribus. Bal. autem in. d. l. litigatoribus: dicit incontinēti
iudice sedente pro tribunali: ita debet cōmuniter seruari: quod
etiam tenet Barto. in. l. i. §. qd si libelli. de appel. et idē voluit glo.
in. d. l. litigatoribus. et ita est tenēdū: ex quo sequitur q hora ter-
tiarum lata est sententia. si postea eadem die voluerit appellare
hora vespertinam debet in scriptis victus appellare a diffini-
tina: secus si hora tertiarum appellauit: quia tunc potest etiam
vna voce appellare: vt ex supradictis nota. **C** Unum tamen no-

85 ta t q vbi quis interponit appellationem in scriptis: necesse est
quod inferantur verba appello et. que verba si non inferantur
nulla est appellatio. Istud est dictū Ange. in. l. errore. C. de testi.

86 **E**t illud etiam est nota. qd vbi appellatio ponitur in scriptis
coram iudice a quo non est necesse legere appellationem: sed suf-
ficit sibi dari copiam in manibus sine aliqua lectura. text. est
singul. in. c. appellatio. de appella. lib. vi. Istud voluit Angel. in
l. i. C. de sentē. ex peri. reci. istud tenuit Bal. in. l. litigatorib. p.

87 allega. **¶** Sed dubitatur de hmoi appellatione que quotidie
interponitur: vt patet appello mihi reservata prāte appellādi
in scriptis: q appellatio: ne facta infra. x. dies appellat i scriptis.

88 **E**t querit q appellatio sit sequēda prima vel vltima. Barto.
et in. l. cum procurator. §. dominus. ff. de no. ope. nunt. dixit pum.

verum esset:
si statuto ca-
neat q pos-
sit appella-
ri sine scri-
ptis: q tale
statutū non
valet. et ad-
de Paul. de
cast. in con-
silio. ccv.

c **Q**ue ap-
pellatio sit
sequēda. viz
de collec. in
c. significati
b. nu. viij.
vers. sed qd
de illo q pri-
mo appel-
lat. et qd ibi
posui in ad-
di. ad ipsuz
in vers. pri-
me appella-
tioni. de no
ni ope. nunt
tatio. dixi
post Bart. in
l. cū procura-
tor. §. si dñs.
nu. ij. vers.
cū iurapdi-
cta quero. l.
apost. i. p. b.
pumā. ff. e.
de no. oper.
nunt. et not.
Bald. in. l.
appellatio-
ne. vers. et
q supius te-
tigi. C. d. ap-
pellationi.
Celsus.

Interlocutorie et appellationes.

Scientie. Quod intellige de scientia vera non presumpta que resultat ex citatione ad domum: tunc non sufficit imo citatus ad domum presumat scire potest appellare etiam post decem dies. *fm* Rotam in decisi. cccxviii. ite. cum iura. p. quo vide etiam Car. in cle. i. v. no. de do. et cotu. et adde Rotam in decisi. cccxviii. si contra. j. no. et in decisi. lv. si fertur. in deci. xix. et adde Phi. in c. bone memorie. j. de appel. ver. viij. debet

vbi plene dicitur quod idem si est facta notificatio sententie ad domum: nisi precesserit alia citatio ad sententiam et tunc ad domum quod est singulare. no. vide do. Alex. de imol. i. l. i. §. tantum. ff. quod ap. sit. et per Felu. in c. j. ut lit. no. contestata. et in c. quod ad consultationem. de re iudi. et a Bal. in l. fi. C. ex quibus cau. ma. sed quando currat ab interlocutoria vide de car. l. cle. cam. xvij. q. de elec. l. cleme. licet. j. q. de appel. et i. dicta c. g. j. quod cur-

nota

fore proseguenda: et habere vim. Secunda viribus euacillata. nam prima appellatio facta vna voce rescindit pronuntiatum. unde postea secunda appellatio nihil inuenit rescindi: dum tamen iaz foret rescissa per primam appellationem. unde est sensus illorum verborum. Appello vna voce reservata potestate appellandi in scriptis. l. appello vna voce quam appellationem volo esse redactam in scriptis: et sic in effectu non est nisi vna appellatio: scilicet prima que fuit interposita vna voce et postmodum redacta in scriptis sicut sunt cetera acta de cuius substantia non est ut fiant in scriptis veluti sunt exceptiones *fm* Barto. in l. fi. ff. de excep. et in c. quoniam contra fallam. Istud est utile ut sciatur quando incipiat instantia appellationis interponere: vtilius est secundum Bald. interponere appellationem in scriptis. x. die. Quia plus durabit instantia appellationis. ita dicit Bald. in dicta. l. litigatoribus.

Consideranda sunt quatuor tempora in hac materia appellationis. primum tempus est interponende appellationis. Secundum petendi apostolos. Tertium est tempus se presentandi coram iudice ad quem. Quartum est tempus proseguende interposite appellationis. **Primum** tempus interponende appellationis est. x. dierum. ut in aut. hodie. C. de app. Et illud tempus incipit currere tempore scientie et sententie: ut vult glossa in d. aut. hodie. Istud tempus de momento ad momentum currit favore reipublice. glossa in c. pia. de excep. lib. vi. Et est glossa in l. i. §. dies. ff. quod app. hoc tenet Bald. in l. i. si quando. C. de testi. idem tenet Ange. in d. aut. hodie. C. de appel. **Et** tempus petendi apostolos est. xxx. dierum. ut in l. iudicis. C. de appellatio. quod tempus incipit currere a tempore sententie late. ut in d. l. iudices. et sic spectat ad sollicitudinem litigantis petere apostolos a tempore late sententie in Bald. ibi. Et potest appellas si vult appellando etiam petere apostolos vel etiam de per se hoc facere: ita quod non est vis in glo. in cle. quis. de appella. pena autem appellantis non petentis apostolos infra. xxx. dies est: quod videtur sue appellationi renuntiasse: ut in d. cle. quis. et in c. ab eo. de ap-

j. quod currit a die sententie et scilicet facta computatione de momento ad momentum. i. a puncto diei non a die late sententie et scientie. d. c. quod ad consultationem. et ibi docto. et Alexand. consilio. xxxij. in principi. ibi. Celsus.

Renuntiasse. Bar. ita no. in l. qm. la. j. C. de appel. collec. in c. bone memorie. nu. v. et ibi posui in addi. ad ipsum. in versic. quod petatur. j. de appella. Philip. frā. in c. ab eo. nu. ij. vbi etiam posui in addi. ad ipsum in ver. apostolo. eodem tit. lib. vi. et not. Car. in cle. h. §. j. et §. similiter. eo. titu. in cle. Et infra quod tempus petatur: dixi post colle. in c. significandus. nu. vi. ver. sed a quo tempore incipit currere tempora apostolorum. in apost. eo. ver. j. de no. ope. nuntia. Celsus.

Interlocuto. et appella. Fo lxxxvij.

pel. lib. vi. Idē si postq̃ a appellans petūt apostolos: iudex respōdet dare illos velle in certo termino. puta q̃ dicit dabo tibi apostolos infra terminū iuris p̃stū: et appellās nō cōparuit in termino ad accipiendum apostolos: cum et ipsos obtulerit certe videtur renuntiasse appellationi. vt in. d. cle. quāuis. Eodem modo si comparuerit appellans infra terminum a iudice statutum causa accipiendi apostolos: et cum ipsos obtulerit iudex appellans nolit accipere videtur tunc etiam appellationi renuntiasse vbi aut iudex statuit terminum certum ad accipiendum apostolos et appellans comparet in illo termino nō sufficit: nisi petat. fm Bald. in. d. l. iudices. Si autem iudex in termino statuto nō dederit apostolos: sed alium terminum adhuc statuerit dato qd̃ in illo termino nō comparuerit iste appellās nec petierit hos dari sibi non sibi nocet. ita tenet gloss. in dicta cle. quāuis.

Tertium tempus est: scz qd̃ statuit iudex a quo appellanti infra qd̃ iudici ad quem se presentet cum apostolis: et est in arbitrio iudicis atquo. vt in. l. p̃ses. et ibi gloss. C. de appella. Et si infra tempus illud nō comparuerit appellās coram iudice: ad quem sue appellationi renuntiasse videtur: vt in. c. personas. de appellatione. et debet etiam fidem facere iudici a quo de sua presentatione facta coram iudice ad quē. Et ad hoc poterit statuere terminum: facta coram iudice ad quem. Et ad hoc poterit statuere terminum: et ita faciūt cauti iudices fm Ange. in dicta l. p̃ses. **Q**uartum tempus est prosequēdi appellationis instantiam. Et istud est annus: vel ex causa biennium: vt in. aut. ei qui. C. de temp. appella. Quo tempore elapso nisi illa fuerit lata sententia: p̃ma sententia remanet firma: vt l. d. aut. ei qui. Et istud tempus incipit currere a tempore interposite appellationis. casus est in de. sicut de appella. que de. multum fuit necessaria p̃ decisione huius questionis de qua ante illam de. maxima fuit altercatio: vt not. gloss. in. l. fin. §. illud. C. de temp. appellatione. Tamen satis hec decisio colligitur et iuris ciuilibus dispositione vt patet in aurenti. si tamen. C. de temp. appella. Ex qua autē deprehenditur eadem determinatio que est in dicta clemen. si.

92 cat. **Q**uero nunquid tempus appellandi vel prosequēdi appellationem possit per statutum prorogari. vel minui sicut est instantia prorogandi. Respondeo quod sic. sed non totum tolli. glo. est nota. in. l. prescriptionē. C. si contra ius vel vtil. publi. Et ibi etiam tenet Bald. per consensum etiam partium non potest prorogari tempus appellandi: sed instantia prosequēda appellationis bene posset prorogari per consensum partium. glo. est in clemen. quāuis. de appella. et ita tenet Bald. et Ange. in aurenti. et qui. C. de temp. appella. Unde cum ex forma decreti instantia appellationis non possit durare nisi viginti diebus partes poterunt ex consensu suo prorogare istam instantiam vsq̃ ad quinquaginta dies: et plus prout voluerint. Item dicta instantia appellationis non currit pendente compromisso per partes ex causa vertenti coram iudice appellationis. Et si arbitrator tunc non tulerit sententiam infra compromissum tunc partes erunt in illo statu: in quo erant ante compromis-

a **P**er statutū prozōgari. Adde p̃ hac Ant. Corse. sing. suo in vers. appellatio. vbi allegat hāc gl. sing. p̃ istū hic al leg. et Bald. etiā: sed nō pōt hoc. iudex vt ibi p̃ eū. in. fi. vbi dat rōnez: et dūz iste subdit qd̃ de cō sensu p̃stūz nō pōt tps appellandi prorogari: s; bñ instantia. vide Matt. Math: sin. gu. xliij. in cipi. not. qd̃ tps instantie. vbi allegat etiam Ro. hic i cle men. §. nō. alle. de quatu vide ff. l. in. c. ex ratione. de appella. de quo vide p̃a. l. c. cum sit romana. na. vi. et qd̃ ibi posui in addi. ad ipsuz in vers. breuiare. §. de appell. vbi plene. Celus.

Interlocutorie et appellationes.

sum factum: et sic incipiet nunc currere tempus instantie ap-
pellationis. ut in dicta clemen. quāvis. et in autent. si tamen.
C. de tempo. appella. imino nec potest per iudicem tempus ap-
pellandi vel prosequende appellationis augeri vel minui. glos.

- a est in. c. cum sit^a romana. de appella. Et idem tenet Angel. et
93 Bald. in dicta autent. ei qui. ¶ Quero infra quod tempus
posset peti appellatio coram iudice appellationis: et prosequi
causam appellationis. Innocen. in. c. ex ratione. de appellatio.
dicit quod non potest prosequi nisi quando superest vnus mens-
sis tantum de instantia: ut in autenti. item si appellatorem. C. de
tempo. appella. Barto. in dicta autenti. item si appellans habuit
mirabilem intellectum distinguens: aut appellans vult proce-
dere aduersario non citato: et non potest: nisi quando vnus mē-
sis superest. Aut vult procedere aduersario citato. et tunc potest
ad sui libitum quandocumque. Ange. mirabatur de opinio. Bar-
to. dicens: quis reuelauit Barto. talem distinctionem: nulla est
ratione hec sua opinio. fundatur. Quare dicit ipse indistincte
teneri opinio. Jaco. butri. qui tenet totum contrariū eius quod di-
cit Inno. videlicet quod appellans potest quandocumque prosequi
appellationem: et si velit appellationem prosequi dummodo non
minus p̄mature occupet tempus appellationis. et ista sententia est
ipsa veritas: quia casus est expressus. in. c. abbate. de appellatio.
Et quia malitius hominum est obuiandum. ut in. l. fundo. ff. de
rei vendi. unde si ille victus appellat et postea non vult prosequi
appellationem: videtur inesse manifesta calumnia: ideo ei est re-
medio iuris resistendum: ne melioris conditionis sit malefidei
possessor: quam bone: ut in. c. fina. de dolo et contuma. et in. l. non
94 solum. de noxali. et in. l. feruus. quod vi aut clam. ¶ Quero vl-
terius iure cauetur: quod instantia appellationis duret anno: et
si fuerit impeditus duret ad biennium: ut in dicta autenti. ei qui.
Quero si quis fuerit impeditus per vnum diem tantum in primo
anno: an ratio illius impedimenti sibi debeat dari alius annus.
Innocentius in dicto cap. ex ratione. tenuit quod sic. Bartol. et
Cys. in dicta autent. ei qui. tenuerunt contrarium. Ang. autem
not. distin. in dicta autent. ei qui dicens. Aut impedimentum
quod fuit in vno die absorbet totum effectum vnius anni: et tunc
debet dari propter tale impedimentum vnus annus. alias au-
tem non. Et ita etiam videtur concludere Bald. ibidem. pono ex-
plum secundum Innocen. in dicto cap. ex ratione sufficit quod
quis incipiat prosequi causam appellationis tali tempore: in
quo si non interueniat impedimentum causa possit finiri. unde
si postea contingat impedimentum dabitur annus secundum
distinctionem supradictam. Ecce vltima dies instantie in quo
debet ferri sententia pro appellante qui cum vellet venire ad
iudicem causa citandi aduersarium ut veniret ad audiendam
sententiam: fuit captus ab hostibus: vel interuenit magna in-
undatio aquarum: propter quas non potuit venire ad iudicem/
certe dabitur annus: quia istud impedimentum quod occurrit
ista die absorbet effectum totius anni. Unde ex his inferitur: quod
licet sententia feratur vltima die instantie appellationis: nihil

a In ca:
cū sit. et ibi
de vide f. c.
li. circa p. n.
cipium.

Interlocutorie et appell. Po. lxxxviiij.

- ominus citatio debet intervenire: alias sententia foret nulla. ita probatur in dicta autentica. si appellatione: et hoc est generaliter verum qd semper requiratur citatio ad audiendam sententiam: etiam si feratur ultima die instantie quando tempus est appositum a iudice vel a partibus: tunc non requiritur citatio si feratur sententia ultima die/secus si ferretur alia die quam ultima: et ideo si factum est compromissum in arbitrum vel arbitratores: et sit appositus terminus per partes/infra quem debeat transgisse arbitrium. Si lata fuerit sententia ultima die termini nulla requiritur citatio ad audiendam sententiam. Si autem ferretur die anteriori ultima: puta in penultima die: tunc bene requireretur citatio. ita not. dicit. Baldus in dicta autentica. ei qui. et dicit istam fuisse opinionem Innocent. et Barto. subiiciens ibidem quod idem est in prorogatione compromissi: videlicet qd arbiter poterit prorogare ultima die etiam nulla citatione facta. Sed postea tenebitur arbitrator notificare talem prorogationem partibus: alio non valeret sententia. Idem si data est balis arbitratorum prorogandi compromissum: ut sit quotidie. nam tunc poterit prorogare quandoque etiam nulla citatione interveniente: sed postea tenebitur notificare talem prorogationem partibus: alio sententia erit nulla. ita tenet Baldus vbi. et in l. eos. §. apostolos. C. de
- 95** **a** **appella. et in l. ij. C. de senten. ex pericu. recitan.** Et Quero an omni tempore possit interponi appellatio? respondeo quod sic etiam die feriato ob honorem dei potest offerri libellus appellatorius. per l. miles. §. sexaginta. ff. ad legem iuliam. de adulterio. in quo libel. in tali die potest offerri. ut ibi dicitur. quod intelligitur verum in libello qui porrigitur iudici. in alio autem libello porrigendo parti non procedit opinio. Bald. quia die feriata talis actio non potest explicari: ut notat Antonius de b. et
- 96** **b** **trio: et Joannes de imol. in c. preterea. de dilationib.** Et Quero utrum appellatio possit interponi coram notario: si ibi non sit iudex appellationis: dico qd sic. casus est in aut. que suppli. catio. C. de precibus imperato. offeren. et ibidem Rapha. dicit se obtinuisse de facto: quia iudex a quo in ultima die qua debebat interponi appellatio latuit ut non interponeretur appellatio: unde fecit qd appellans appellavit coram notario iudicis: et dicit hoc de iure potuisse fieri cum etiam posset appellari et interponi appellatio in iudicio et extra iudicium sine doctoribus.
- 97** **Et Quero quis potest appellare a sententia lata per iudicem.** Respondeo qd omnis qui gravatus est per sententiam potest appellare: adeo etiam qd tertia persona que non fuit in iudicio potest appellare a sententia si sibi afferetur preiudicium: ut in c. cum super. de re iudi. et in l. suspecta. ff. de inoffi. test. et in l. sententia. in prin. et in l. si per lusorio. ff. de appella. et in l. parentes. ff. de iuri. Et pro intelligenda huius questionis videlicet appellationis interponende per tertiam personam premitto qd res inter alios acta alius preiudicare non debet regulariter: ut in l. finis. de re iudi. et in rubro et in nigro. C. res inter alios acta. fallit tamen in casu in quo sententia facit iniuria tunc etiam nocet alijs. inter

a **Enlay.** Et adde qd specificis fieri debet unde autem ad audiendam voluntatem iudicis. and. barba. et Barto. cepo. l. rub. de test. et Ro. in deci. 137. et Lud. in sing. h. lula. et iudex falsus qd non requiritur citatio ad finem qd de facto potest procedi in Lud. po. in c. si. et in c. si. incip. in ch. h. uole. amch. hec sententia duplici respectu. romana. singul. suo. ccccclxvii. inci. an valeat statutum. et sing. de lxxi. incip. seculares facti statuta. et qd ibi nota apo. ad istum §. eo. h. citatio. nu. y. in h. requiritur citatio. Celsus. b. **Et Feriato.** Adde ff. l. in. c. significaverunt. §. de iudi. et qd ibi dixi in apostil.

Interlocutorie et appellationes.

quos nō est actum: veluti est querela inoffi. test. decisa per sententiam que nocet legatarijs sciētibus: secus in ignorantibus. vt notat Inno. in. c. cū super. §. alleg. secundo fallit vbi defensio primo spectat ad aliū: et sciens causam agitare p̄misit aliū subire defensionem. Exemplum est in debitore permittente creditorem experiri h̄ hypothecaria cōtra extraneum possidentem. Et in marito permittente vxori vindicare rem dotale cōstante matrimonio. nā sentētia lata nocebit marito: et debitori: licet nūq̄ fuerit in iudicio: vt in. l. sepe. p̄alleg. de qua materia dic. vt ibi plene p̄batur: vbi aut̄ dicatur q̄ res. inter alios acta nō p̄iudicat: verū est quo ad plenū p̄iudiciū: tñ p̄iudicat alijs quo ad qualēqualem p̄sumptio nē: vt in. l. si duo patroni. in p̄inci. ff. de iurei. ita no. Barto. l. i. is apud quez. c. 99 de eden. ita tenet Innocen. in. c. cū super. p̄alleg. Et hoc p̄missio redeo ad p̄positū quando tertia persona comparet in iudicio: quia tractatur de suo interesse. Aut comparet in causa p̄ncipali ante lit. contesta. aut post sententiam cause p̄ncipalis: p̄iore casu ipse comparens nō potest offerre aliquem libellū sed coadiuuare reum cōuentū: et poterit testis producere: vt not. glo. et. Barto. in. l. suspecta. in p̄ncipio. ff. de inoffi. testamen. Tamen s̄m Innocen. in dicto c. cum super. nō poterit ista tertia persona producere pub. attesta. nec testamētum productum per cōuentū: sed poterit super nouo capitulo producere: et omnis defensio p̄missa reo cōuēto p̄missa erit ei s̄m Innocen. qui etiam poterit cōuentum si viderit ipsum suspectum colludentem forte remouere: et ipse subire defensionem: vt in. l. per lusoio. in pun. et in. l. sententia p̄alleg. idem si iste comparens sit persona ad quam spectet defensio: s̄m q̄ dixi. §. et poterit ista tertia persona deducere in iudicio omne ius suūz simili iure in iudiciū deducto per reum p̄ncipalem. et nō aliter et poterit etiam defendere ius deductū per reum p̄ncipalem s̄m Inno. in. d. c. cum super. Officiū autē iudicis qui habet iudicare in hac causa p̄ncipali erit: quia si viderit reum p̄ncipalem cōuentum fouere iustam causam absoluet eum a petitione actoris. Et si viderit eū fouere iniquam causam condemnauit eum: et in sua sententia tertiam personā comparentem nō condēnabit neq̄ absoluet: quia hoc non fuit petitū a iudice: et iudex in sententia habet sequi formam libelli: in quo libello nulla est facta mentio illius tertie persone: tamen hec sententia in consequentia et p̄ indirectū nocet: et p̄terit huic tertie p̄sonę s̄m Inno. vbi. §. Et hec de prima parte. Ant in scōdo p̄ncipaliter tertia p̄sona cōparet post sentētiā latā in causa p̄ncipali appellando vel appellationē emissā p̄ reū p̄uētū p̄sequēdo. Et hic est aduertēdū q̄ si sunt late tres sentētię cōtra reū cōuētū p̄ncipaliter igno. āte tertia p̄sona q̄ p̄terēdit interesse. Ista tertia poterit appellare nō obstatē qd̄ de iure nō liceat in vna eadēq̄ causa tertio p̄uocare. Eodem modo si ista tertia p̄sona ignorasset p̄cessum cause p̄ncipalis et p̄cessum prime appellationis: sed scuit p̄cessum scōde appellationis: et nō appellauit nihilominus a tertia snia lata poterit appellare: si aut̄ sciuisset agitari oēs p̄cessus scz cause p̄ncipalis et binarum appellationū: et nūq̄ noluit cōparere defendendo vel appellādo nō amplius esset audiēdus s̄m Innocē. qui ita no. in. d. c. cū super. Et qñ ista tertia persona cōparet in iudicio appellando appellabit hoc modo p̄sens talē sniam esse latā taliter et tali modo et sub tali forma verū q̄ per talē sniam esset mihi magnū p̄iudiciū: ideo appello: quare a vobis dñe iudex peto dictā sniam p̄nūtiari fore et esse nullā: et merito et recte appellasse. ita declarat Inno. in loco p̄alleg. Officiū autē iudicis erit in sentētiando hoc modo q̄ si ille qui appellauit ratione p̄iudiciū qd̄ sibi non inferatur sicut est in questione eadē quā. §. posui iudex p̄nūtiavit sententiam esse iniuste latā si ita erit. Si autem illi qui appellabit non inferabatur plenū p̄iudiciū sed qualis qualis p̄sumptio: vt est regulariter qñ est inter alios acta

Interlocutorie et appel. Fo. lxxxix.

alios acta secundum quod supra declaravi: tunc sententia in-
dicis appellati erit talis: si ins erit pro ista tertia persona: dico
et pronuntio talem sententiam latam per talem non debere
asserre aliquod preiudicium: nec etiam qualemquale presump-
tionem titio: intelligendo quod ille titius sit illa tertia persona:
que comparet in iudicio: et sic vides modum diversum senten-
tandi in causa appellationis: quando apparet ille cui infertur
plenum preiudicium appellando: et comparet ille cui non asser-
tur plenum preiudicium per sententiam: sed qualis qualis pre-

100 sumptio. **¶** Ex quo collige quod ille cui asseritur plenum preiudicium per sententiam: aut generatur contra eum aliqua pre-
sumptio potest appellare a sententia lata inter alias personas.
Et istud est indubitatum. casus est in. l. a sententia. in punci. ff.

101 de appella. **¶** Ex quo infertur vna conclusio generalis: quod
ubi res est inter alios acta: licet dicatur quod alijs iudicare non
debet: tamen cum alicui per sententiam generatur quale quale
preiudicium / et aliqua levis presumptio contra eum poterit
appellare / et quomodo generetur talis presumptio supra ple-
ne dixi. Hec sunt omnia not. verba Innocen. per eum tradita
obscure et confuse. in. c. cum super. de re iudica. que materia a
nostris docto. iuris civilis est incognita: et tamen est materia
subtilis / et quotidiana / quam vobis clarissime tradidi. Et sic
modo poteritis intelligere totam theoricam Innocen. qui tradi-
dit istam materiam in diversis glo. conculcando multas opinio-
nes et obscure loquentes: ex quorum dictis in se veritas est no-

102 bis patefacta. **¶** Quero in quibus causis quis possit appella-
re. Respondeo quod regulariter potest in quacunque causa ap-
pellare: nisi reperiatur specialiter prohibitum. unde in casu non
expresso in iure quod non possit appellari permittitur intelligitur
appellatio. text. est in. l. et in maioribus. C. de appellationi. ita
tenet glossa et Angel. in. l. qui re. ff. de rei vendi. Hec regula fal-
lit in pluribus casibus. **¶** Primo fallit in sententia interlocu-
toria: a qua de iure civili non appellatur / nisi in eadem secun-
dum quod cras plene dicam. textus est in. l. q. C. de episcopa.
audientia. et in. l. i. quorum appella. non recipiunt. De iure au-
tem canonico potest a quocunque grauamine appellari: siue sit
illatum in iudicio siue extra iudicium. vt in cap. sup. eo. de ap-
pellatio. dixit tamen Guiliel. not. quam sequitur Bald. in. l. post
sententiam. de sententia et interlocuto. omnium iudicium. quod
licet de iure civili non possit appellari ab interlocutoria: tamen
poterit appellari a grauamine illato. verbi gratia: index non
vult admittere alios testes quos actor produxit: cetere poterit
appellare ab isto grauamine: dato quod hic nulla interueniat
sententia diffinitiva: nec interlocutoria / quod est singulare.

¶ Secundo fallit in executione a qua non potest appellari.
vt in. l. ab executione. C. quorum appella. non recipi. et in. l. ab
executore. ff. de appella. poterit tamen appellari a sententia lata
de exequendo: vel non exequendo secundum glos. in dicta. l. ab
executore. et in. d. l. ab executione. Et has glo. sequitur Ange. in
dicta. l. ab executione. qui dicit ita in practica seruari subiiciens

practica Lanfranci.

20

a **¶** In qua
cūq; cā. vide
Bart. soci. q.
facit de hoc
regulā affir-
mativā quā
duab⁹ et tri-
ginta fallē.
restringit i
suo trac. fal.
reg. xxiij. in
ver. appella-
tio. Vide cū
dē pñ. cccv.
incipi. circa
primū. ver.
sed pmissis
nō obstanti
b⁹. et pñ. ccc.
incipi. in cā.
ver. sciendū
est. volu. ij.
Celsus.

b **¶** Appel-
lari. Vide fe-
li. i. c. qd ad
pultationē
et limitat p
fir. i suo au-
reo. repto. l.
ver. appella-
tio ab exe-
cutione. ff.
i. Adde bal.
pñ. cxlj. vol.
i. et cōsil. ccc.
xxvij. eod.
volu. vbi of-
no Bart. so-
ci. in suo tra-
cta. fal. reg.
ccvj. in ver.
appellatio.
Celsus.

Interlocutorie et appellationes.

*contrariū sunt
fely. in c. quoad
causatione. n.
13. de sent. et re
iud. manent. de
ord. iud. b. p. princ.
p. 3. act. p. n. ad.*

a Appellari. Adde. a sede. de feli. in cōf. inci. laicus. de p. dio ei idem die ab exactione collectione et tributis ut per doc. in. d. l. abstinēdū.

b Appellari. Adde. f. r. are. in l. j. c. d. arbi. et qd ibi dicit in apo. vide Bar. soci. in suo trac. fal. lē. reg. xvij. i. ver. appel. et Raph. fulg. cons. clxxx. Celsus.

causā debere esse advocatū actoris petētis executionē: ut instet cū indice: ut non p. n. antiet aliquā sentētiā esse erequēdā: vel nō quia posset appellari a tali sententia: sed facit quod iudex iam sententiam erequatur mittendo in possessionem et. et tunc ab ista executione non poterit appellari. Odo. et Bald. in dicta. l. ab executione. ita tenent quod etiam a sententia de erequendo non possit appellari: quia nunq. secundum hoc esset finis: quia lata sententia pars victa instaret cū indice ipsum debere pronuntiare esse erequendam sententiam: et tunc a tali sententia de nouo appellabit: et sic res ad exitum nunq. perduceretur. vos autem tenete opinionem glo. que est communis: et etiam seruatur: nec obstat ratio Odo. et Bal. quia bonus iudex ad cuius officium pertinet dirimere lites: ut in. l. quidam existimauerunt. ff. si certum pet. non pronuntiabit sententiam esse erequendam. imo ipso facto erequatur sententia: ut finis litibus imponatur. **Tertio** fallit in sententia lata super debito fiscali: quia a sententia super tali debito non potest appellari: ut in. l. abstinendum. C. quorum appella. non reci. Item scdm Bald. in sententia lata super decimis: quia non poterit a tali sententia lata super decimis appellari: quia equiparantur iuri fiscali. ij. q. vi. si episcopi. **Quarto** fallit ubi sententia est lata contra conuictum reus: et p. via voce confessum: quia non poterit talis appellare: ut in. l. ij. C. quorum appella. nō reci. **Quinto** fallit in sententia lata super apertura testamenti: vel super missione heredis in possessionem bonorum hereditario: ut in. l. quisq. quorum ap. non reci. **Sexto** fallit in sententia lata cōtra unū contumacem: qui non potest appellare: ut in. l. ex consensu. de ap. et in. l. post edictum. in. §. fina. ff. de iudi. et in. l. pperandū. §. fin. autem reus. C. de iudi. **Septimo** fallit in sententia lata p. principem: vel lata p. eum: cui princeps contulit causam appellatione remota: quia ab ipsa sententia non poterit appellari: ut in. l. j. in. §. ff. a qui. ap. non licet. **Octavo** fallit ubi interuenit pactum de non appellando a sententia iudicis. nam tūc non poterit appellari: etiam si sententia foret iniqua: ut in. l. fina. §. si. C. de tempo. ap. Idē si litigantes p. misissent stare sentētie certi iudicis: quecumq. foret talis sententia: nam p. talia verba tollitur beneficium appellandi. glo. est singu. in. l. tale pactū. §. qui p. uocauit. ff. de pac. quam glo. sequitur Bal. et Ange. **Nono** fallit in sententia lata a pfecto pretorio: ut in. l. j. ff. de offi. pfect. pto. et in. l. a pconsulibus. C. de ap. in. l. vnica. C. de sentent. pfect. pto. Et p. consequens non poterit appellari a sententia lata a cardinali: cum sit similis pfecto pretorio. glo. est singula. in. l. j. ff. de offi. pfect. pto. **Decimo** fallit in sententia lata p. arbitrium qui arbitratus de iure tantum et nō de facto: quia ab eius sentētia nō poterit appellari: nec etiam reduci ad arbitrium boni viri: imo ei est standum: sine equa siue iniqua sit: ut in. l. diem pferri. in. §. stare. ff. de arbi. et in. l. si societatem. §. arbitrorū. ff. pro socio. ab arbitris autem qui eliguntur ex necessitate: ut sunt arbitri qui eligunt ex forma statuti inter consanguineos secus est: quia ab eorum sententia potest appellari. glo. est singu. in. l. ab arbitrio.

¶ qui satisda. cog. quā glo. ibi sequitur Barto. ¶ Undecimo fallit in sententia arbitratoris a quo non potest appellari: sed si interuenerit deceptio usque ad sextam partem debet reduci ad arbitrium boni viri. ut in l. si nolle. ff. pro soc. ita tenet Bar. et est cōs opinio in d. §. arbitratorum. ¶ Duodecimo fallit in sententia lata per episcopum et eius progenia in iurisdictione: quia non poterit appellari: ut in l. si quis ex consensu sim vnum intellectū. C. de episcopo. aud. ¶ Decimo tertio fallit: ubi aliqua causa commissa est alieni in sua conscientia: nam tunc non poterit a tali sententia appellari. ¶ glo. est in c. statutum. in §. insup. de referi. lib. vi. Ita tenet Bald. in l. ij. C. de sen. ex peri. reci. ¶ Decimo quarto fallit in sententia existente nulla: a qua non potest appellari: ut in l. si constat. ff. de ap. et in l. expulsum. ff. eo. titu. qz appellatio habet extinguere pronuntiatū. ut in l. i. in fin. ff. ad tertu. sed id quod nullū est non potest extinguī. ut in l. i. in fi. ff. ad tertu. ¶ Decimo quinto fallit in sententia reductionis ad arbitrium boni viri: super qua fallentia est dubitandum. Nam primo loco Innocentius in c. statutum. de rescrip. lib. vi. tenuit: quod a sententia lata in causa appellationis ab arbitrio boni viri non possit appellari: et sic a sententia lata a bono viro non appellat sim eū. Hanc eandem sententiam tenuit Bart. in l. i. ff. de leg. i. Et idem tenet Bald. ibidem tenuit Rustigarius disputando: ut refert Jo. and. in addi. ad Specu. in titu. de appella. in §. in quibus. in versi. quid si conuenit. et idem ibi tenet Jo. and. Eandem sententiam fuit amplexus Sali. in l. societatem. in §. arbitratorum. ff. pro socio. et ita etiam de facto consensit. Contrariā autem sententiam tenuit Bald. qui fuit sibi contrarius in l. unica. C. ne lice. in vna eadēqz causa tertio. puoc. dices quod a sententia lata per bonum virum in causa reductionis potest appellari: hoc quia non reperitur iste casus exceptus in iure: igitur remanet sub regula pmissa: que est quod regulariter in omni causa potest appellari: ut in l. in maioribus. C. de ap. Hanc eandem sententiam tenuit Pet. de thān. in consilio suo quod incipit si laicus. Idem tenuit Jo. de imo. in consilio suo quod incipit renocat in dubiū. Bald. adhuc tenuit vnam aliam opinio. videlicet quod potest appellari a sententia reductionis ad arbitrium boni viri: si in appellatione asserat qualitas et quantitas lesionis: et ita intelligit opinio Pet. cum seq. Si autem in ipsa appellatione non sit expressa qualitas et quantitas lesionis: et tunc non valet appellatio: et sic remanet sententia firma. ita tenet ipse in l. unica. C. de his que pe. nomi. Et hanc sententia de practica seruari et merito: quia per ipsam opinionem Bald. reducuntur alie opinio. ad concordiam. Sit ergo apud ille qui vult appellare a sententia ad arbitrium boni viri: ut inferat in ipsa appellatione qualitatē et quantitatem lesionis alia succumbet: quia iuxta appellationis pronuntiabit appellationi sue non fuisse deferendum: nec debere deferre appellationi. ¶ Decimo sexto fallit ubi quis appellauit dicens statutu esse iniquū quod statutū est generale sim Bald. qui ita no. in l. quisquis. C. quorū appell. non reci. ¶ Decimo septimo fallit: ubi sunt late tres sententie super eodem articulo confirmatorio: quia ulterius non licet puocare: ut in rubro et in nigro. C. ne liceat in vna eadēqz causa tertio. puocare. Ubi tamē sententia esset la-

¶ Appel
lari. Quod li-
mitaverum
quā agit de
pauo pū-
dicio secus
ro quā d ma-
gno: quia tunc
potest appella-
ri. ut per Lu-
do. po. in ru-
bu. de arbi-
Bald. in l. i. q.
versic. item
scias. C. de
sen. ex peri.
reci. et Card.
in cle. i. §. p-
cipim. dñi.
oneram. de
iure patro.
Celsus.

¶ Et ad de. pñm
pñm de fñm
i. fñm pñm dñm
i. fñm pñm dñm
a sede de fñm dñm
sup. glo. in l. i. q.
cōm in m. pñm dñm
2. dñm. fo. 4. r. in pñm
i. de lñm qñm agit ad
pñm in m. sup. cōpñm

missio in glo. nec redano pñm. col. 4. fo. m. 52

Interlocutorie et appellationes.

a Appella-
lari. Nec re-
gula ē de iu-
re civili. de
iure cano.
at appellat
a snia super
possessorio:
fm Card. i
cle. j. et ibi
Car. in. j. op
po. b seque.
pos. et gl. i. c.
cū ad sedē. a
de res. spo. et
limita regu-
lā iuris civilis.
p. out la-
te limitat
firman⁹ in
fuo aureo re-
pertorio. h.
app. a snia
possessorij.
h. j. qd⁹ ad-
de Bal. p. sil.
ccccxviij. vo-
lu. ij. et consi-
lxxxij. vol.
j. Ra. p. cel-
vi. De. phil.
cor. cōsi. cct.
inci. ad eni-
dantiam in
tra. volu. j. et
bar. for. suo
trac. fallen.
res. xviij. in
ver. appella-
tio. Celsus.
b i. dicit. et
idē dicō re-
stane i mte-
gruz maxie
snia sit la-
pretextu
falloz istro b
rū. v. testu.
l. falsam. C.
fi. ex. fal. in.

ta de cōsilio sapiētis. l. j. transuerit in rem iudicatam poterit ap-
pellari non a sentētia: sed tanq̃ ab iniquo cōsilio: vt est tex. ad li-
terā. ij. q. vi. §. biduum. ver. rursus. et ita tenet Anto. de bu. ¶ De
cimo octano fallit in sententia per syndicatorem: qui habet sn-
dicare officialem suum: puta potestas syndicat suum vicarium:
nam a sententia lata per potestatem super syndicato non pote-
rit appellare. vt in. l. nulli. C. quorum ap. non reci. secus esset in
sententia per alium syndicatorem lata: quia tunc bene posset a
tali sententia appellari fm Angel. in. d. l. nulli. ¶ Decimonono
fallit si statuto caneretur: vel consuetudine legitima haberetur:
qd a certa sententia non posset appellari. nam si pacto tollitur
appellatio. vt. §. dictū est: quantomagis per statutum et consue-
tudinem. ¶ Vigesimo fallit in sententia lata super possessorio:
a qua non licet appellari. vt in. l. vnica. in. fi. si de momen. poss.
fuerit appellatū qd fallit nisi tale possessorium saperet naturā
pprietatis: q. a snia lata super tali possessorio bene potest ap-
pellari: fm glo. in. l. vnica. C. si de momen. pos. fuerit appel. Et p
hoc a sententia lata super constitutione legis si quis in tantam.
C. vnde vi. poterit appellari quia talis constitutio sapit naturā
pprietatis. Illud interdictū dī sapere naturā pprietatis qd cō-
petit soli dño. Ita not. Ang. in. l. in ncti. C. de interdi. text. etiā est
in. l. ij. in. §. quedam. ff. de interdi. Ratio autē quare non appelle-
tur a snia lata sup possessorio est fm quosdam: quia talis senten-
tia est interlocutoria: a qua non appellatur. hec ratio nō est bo-
na: q. sententia lata super possessorio est diffinitiva: cum in ea
offeratur libellus: et lis cōtestetur. vt in. l. i. et. ij. ff. vti possidetis.
et in. §. hodie. in. si. de interdictis. et ita etiam tenet gl. in. d. l. vni-
ca. et etiam docto. verūtn est quod causa possessoria debet agita-
ri summarie. text. est in. l. momentanee. C. vnde vi. gl. est in. l. i. ff.
quorū bonoz. Ita tenet Bar. in extrauaganti. ad repumēdā. in
verbo summarie. fuit ergo alia ratio quare non appellet a sentē-
tia lata sup possessorio: q. grauamē reparat in petitorio. vt in. l.
qui petitorio. ff. de rei vendi. ex qua sequitur: qd si primo fuisset
intēratum petitorij: et postea lata snia sup eo intentaret posses-
sorium: posset appellari a snia lata sup possessorio: q. modo non
expectat ampli⁹ petitorij fm Jo. mona. in. c. vt certa. de elec. li.
vi. et Bal. in. l. vnica. C. si de momen. pos. fuerit appellatū: q. Joan.
mona. in. d. c. vt certa. tenuit q. vbi in petitorio renuntiatum est
conuentū dñum nō pōt amplius intētari possessorij. et cū sequi-
tur Bal. in. d. l. vnica. ¶ Et ex quo ēt insert Ange. in. d. l. vnica.
qd vbi qd nō posset pbare in petitorio: a snia lata sup posses-
sorio posset appellare: q. tūc cā appellatiōis poterit iterū deduce-
re petitorij: et pbare: q. nō pbatū pbabo. qd est singulare: et sic
vides q. nō est indistincte verum id qd quotidie dicif: q. a snia
lata sup possessorio non possit appellari: q. qualiter debeat intel-
ligi liquet ex predictis. ¶ Attendite tñ: q. vbiq̃ nō pōt ap-
pellari a snia lata in possessorio tunc potest de nullitate dici
fm Bald. qui ita no. singu. in. d. l. vnica. tamen talis nullitas nō
impediet executionē: cū dicta nullitas sine intēte principali-
ter sine per modum exceptionis opponatur non potest impe-

dire executionem sententie nisi evidens nullitas s^m Innocen.
qui ita tenet in. c. cum in iure peritus. de offic. delega. Predicti
omnes casus in quibus dixi non posse appellari: intelliguntur
de appellatione a diffinitiva sententia. Ab interlocutoria au-
tem planus est non posse de iure civili appellari regulariter: vt
l. ij. C. de episc. audien. & in. l. ante. C. quorum appella. non reci.
De iure autem canonico appellatur a quacunque interlocutoria:
& a quocunque gravamine illato sine in iudicio nec. et tra. iudiciu:
vt in. c. super eo. de appella. de iure autem civili: predicta regu-
la fallit: quia interdum potest appellari ab interlocutoria: vt quo-
tiefcunque per obtentum in sententia diffinitiva non reparatur
gravamen illatum per suam interlocutoriam. In tali interlocu-
toria semper potest appellari: vt in. l. ij. ff. de app. reci. ¶ Sub-
iuncto exemplum: index pronuntiat aliquem esse torquendum
ab ista interlocutoria poterit appellari: vt in. d. l. ij. q. 2. de iura la-
ta per sententiam diffinitivam non potest tolli. cum non possit fie-
ri quod factum sit non factum. Et si dicatur: que sit ratio: quod
ius civile noluit posse appellari ab interlocutoria. ius autem
canonicum sic. Quidam dixerunt: quod ius civile lecit causa in-
nuendi expensas: q. multiplicarentur propter frequentiam ap-
pellationum. Canonice autem & maxime papa non curavit de illis
expensis: q. magis curavit verum. hec ratio non est bona. ideo
dicite s^m Bald. qd. de iure civili instantia debet durare triennio
& non plus: vt in. l. i. propterand. C. de iudic. Unde si potest appella-
ri ab omni interlocutoria futurum esset causam principale non
posse finire intra instantiam. hoc autem periculum non subest de iure
cano. q. s^m ius canonicum causa principalis non habet aliquam
instantiam: imo potest perpetuo durare: ita dicit Ang. iore de iure
canonico tantum: sed dicit se non recordari de capitulo. vos dici-
te: q. casus est in. c. venerabilis. de iudic. et vt perfectius intelli-
gatis circa appellationem ab interlocutoria: interponendam.
¶ Quero de aliquibus questionibus quas posuit Bar. in. l. ij. ff.
de app. reci. & Bal. in. l. ij. C. de episc. audien. ¶ Et primo quero
¶ 106 ¶ Vtrum possit appellari a citatione: dicite s^m Barro. quod a ci-
tatione verbali non possit appellari: quia comparando potest
suum gravamen iustificare: quod verum est s^m Bald. nisi cita-
tus non possit secum comparere. quia tunc poterit appellare co-
ram honestis personis: argumento notatorum in rubro & nigro.
C. de his qui per me. iudi. non appel. A citatione autem reali: vt
quando quis capitur psonaliter quis potest appellare: quia tale
gravamen per obtentum in diffinitiva sententia non potest reparari:
cum carcer dicatur mala mansio. vt in. l. i. §. qm. ff. de questioni.
¶ 107 ¶ Sed nunquid interposita appellatione ab ista incarceratione
pendente nihil debet innovari: sic iudex debet ne de carcere
trahere detentum. Responde qd. non. imo debet stare deten-
tus in carcere: & hoc quia pendente appellatione ab interlocu-
toria potest fieri innovatio: et omnis processus factus per ap-
pellationem ab interlocutoria valet: & tenet nisi forte facta fuerit
inhibitio per superiorem. vt pendente appellatione nihil debet

stru. & Joa.
pap. in sum
ma in tit. de
app. a diffi.
& cora no-
bis. s^m in th
3 Jo. an. in
c. i. de in iur.
restit. l. vj. in
no. in pñ. s^m
vide glos. et
Bar. i. d. l. i. §. l.
vi. q. C. si de
mo. po. fue.
ap. & Pau. §.
cast. in cōsi.
cccxvj. inci.
vt bñ attin-
gatur p quo
adde. d. bar.
fozi. in cōsi.
ccxcix. sci. ca-
pio. §. pñu.
q. in fi. in. ij.
pte. qd. ap. l.
casu monie
tanec pos-
sionis nō
admittit: s^m
restituunt in
integrū sic.
¶ 108 ¶ In. l. ij.
Et ibidē vi-
de. d. Alex.
de imo. p. a
citatione &
bali nō per-
mittit: a rea-
li sic. vt enā
hēs hic per
Lātrā. a ci-
tatione nō p-
dicta extra
casus pñiso-
sos fieri po-
test: vt p. d.
Alex. in. d. l.
ij. & Bar. in
eua. ad re-
pūmē. s^m fi. q.

Interlocutorie & appellationes.

edicta. licet
30. de imol.
teneat ptra
ritu. in. l. iij.
S. p. etor. de
da. infe. vbi
etiā vide. d.
Alexand. de
imo.

a **Q** sic.
Uide paul.
de ca. l. cōfi.
xxv. & bal. in
c. f. vj. col. d
milit. vafal.
q̄ cōru. est. &
in. l. nōnūq̄
de iudi. & de
hoc vid̄ iſſū
S. eo. dila
tiones. nu.
vj. h. sic. po
ſtremo q̄rif.
& q̄ ibi po
ſui in addi.
ad ipſuz in
verſi. q̄d ſic.
Celfus.

b **A**ppel
lari. vide. d.
Alexan. de
imo. in. l. fi.
in fi. de ap.
et Bald. in
marga. ver
ſicu. iudex.
verſi. lxxv.

innotari: vt est casus expreſſus in. c. non ſolum. de app. lib. vj. &
ſic illa regula appellatione pendente &c. debet intelligi de ap
pellatione a diffinitua: & poterit talis incarcerationis: qui etiam
ſtetit p multū tps in carcere appellare: licet grauamē ſit iam il
latum: quia non dicitur appellare a grauamine illato: ſed a gra
uamine inſtanti & ſucceſſiuo: quia iſta incarcerationis & detēſio ha
bet cauſam ſucceſſiuam. & ideo ratione future incarcerationis
durantis appellat. **¶** Quero ſi iudex pñtiat ſe iudicē com
petētē: vel incompetētē: an poſſit appellari. Reſpondeo q̄ ſic. glo.
eſt in aut. habita. ne filius pro patre. C. ter. etiam in. c. ſignificā
tibus. de offici. delega. Quod eſt verum: niſi eſſet queſtio inter
duos iudices de iuriſdictione: & ſuperior cognosceret: & pronun
tiat iuriſdictionem ad alterum p̄tinere: tunc nō poterit alter ab
huiusmodi ſnia appellare. ita dicit ſing. Ang. in. l. ij. ff. ſi quis in
ius vocan. non ierit. Et eſt ratio quare. ſ. a ſententia iudicis pro
nūtiātis ſe iudicem incompetētē: poſſit appellari etiam de iure
cuius. quia quoneſcunq̄ poſt interlocutoria non ſpectatur ſequi
aliqua diffinitua: a tali ſnia interlocutoria poſſit appellari: vt
eſt i. in. l. vj. p̄tor. in. S. p̄mittitur. ff. de mino. Sed quando iudex
pronuntiat ſe incompetētē: non amplius ſperatur aliqua
diffinitua. Et hec eſt bona ratio: quare appelletur a ſententia
per quam pronuntiat iudicem fore incompetētē. Sed non
eſt bona ratio: quare non poſſit appellari a ſententia: qua quis
pronuntiat ſe iudicem competentē: ſed ratio huiusmodi eſt:
quia per appellationem a diffinitua non tollitur huiusmodi
109 grauamē. igitur &c. **¶** Quero vltius: vtrum a ſentētia per
quam iudex pronuntiat procedendum fore ſuper libello ipſo
exiſtente incepto poſſit appellari. Reſpōdeo q̄d ſic: quia intereſt
ratione tractuum: quia p̄cipiuntur tpe p̄ceſſus exiſtentis nul
lus. **¶** Item quero an poſſit appellari a nimis breui dilatio
110 ne. Dicite ſz canonistas: qui melius dicunt q̄ legiſte. q̄ ſic duo
bus interuenientibus: videlicet quando terminus ſtatutus eſt
nimis breuis: & quādo iſte terminus ſit p̄emptorius: alis non po
teſt appellari. tex. eſt in. c. i. de dila. & ibi tenet Innocen. & Hoſt. &
ceteri docto. Sed ſi terminus eſt nimis longus nunquid a tam
nimis longa dilatione poſſit appellari. Dicatis q̄ nō: ſm Bart.
& Bald. niſi illa dilatio excederet cauſam principalem. i. inſtan
tia cauſe p̄ncipalis: tunc poſſit appellari ſm Bart. Sed Bald. t̄z
quod nō poſſit: q̄ illa dilatio eſt nulla: vt in. l. ſcire oportet. in. S.
p̄ns. ff. de execu. tuto. Ego ſio cum Barto. quia talem dilationē
dare eſt valde iniquum. vnde ratione iniquitatis poſſet appel
lari. **¶** Item quero an denegata audientia poſſit appellari. b
pone iudex non vult dare dilationem ad p̄bandum: iudex non
vult admittere p̄bationes. dico q̄ pōt appellari ſz Bald. in. d. l. ij.
Itē ſnia lata ab obſervatione iudicis poſſet appellari: que ſz in
terlocutoria. glo eſt ſing. in. l. earum. ff. ſi ſerui. v̄. & ḡhaliter ſm
Bald. ab omni interlocutoria ſnia excludente p̄ceſſum pōt appel
lari & p̄ p̄ns excludit p̄ceſſus. Itē pōt appellari a taxatione ex
112 penſarum ſm Inn. in. c. fi. q̄d met. can. **¶** Quero vltius ſi iudex
pronuntiet appellationē eſſe deſertā nūquid a tali ſnia poſſit

appellari. determinat Bal. q. sic. et bene dicit q. ista interlocutoria habet vim diffinitive. et quotiescunq. interlocutoria habet vim diffinitive: a tali interlocutoria semper potest appellari. casus est in lege inter vtile. ff. de mino. Ideo vtilius est victo. se absentare: et non prosequi appellationem interpositam: et per mittere pronuntiare appellationem esse desertam. ¶ Aduerte singulariter ad vnum singulare q. licet causa appellationis habeat annum: vel ex causa biennium. index per lapsum anni nunq. potest pronuntiare appellationem esse desertam: quia potuisset victus habere impedimentum. ita quod nō potuisset prosequi infra annum. ita quod biennium ipso iure sibi largiatur: de quo impedimento nihil scit index. immo opz q. lapsum sit biennium ad hoc q. index possit pronuntiare appellationem fore desertam.

¶ 113 Ita dicit sing. Bar. in l. eos. C. de appella. ¶ Quero ulterius index pronuntiat deferendum esse appellationi: nunquid a tali interlocutoria possit appellari. Bal. in l. unica. C. ne lic. i. vna ea deq. causa tertio pno. t. q. sic. et pmo loco. Hāc opinionē tenuit

¶ 114 Joā. mona. in c. cupientes. de elec. li. vi. ¶ Ex his omnib. sub breuitate concludite de iure civili regulariter ab interlocutoria non posse appellari. Ab ista regula sunt tres fallentie: et sic tres concludite conclusiones: scilicet q. ab illa interlocutoria pōt appellari quando grauamen non potest reparari per obtentum in diffinitiva. hec regula probatur in l. ij. de appel. ¶ Secunda regula sit ista: ab illa interlocutoria potest appellari: que habet vim diffinitive. hec regula probatur in l. inira vtile. ff. de mino.

¶ Tertia sō sit ista. ab interlocutoria postq. non sequi speratur aliqua diffinitiva: potest appellari. hec ergo probatur in l. ¶ 115 vt pretor. s. permittitur. ff. de mino. ¶ Quero virum aliqua differentia sit in appellatione ab interlocutoria in casibus in quibus poterit appellari: et in appellatione diffinitiva. Supra vidisti vnam differentiam: quia appellatione pendente a diffinitiva nihil debet innouari. secus in appellatione ab interlocutoria: quia appellatione pendente potest innouari: nisi expresse sit prohibitum per superiorem: vt in c. nō solum. de appel. libr. vi. Est et alia differentia. quia in appellatione a diffinitiva non requiritur expressio cause in appellatione. vt in l. socio. ff. de ap-

pel. In appellatione autem ab interlocutoria debet exprimi et specificari causa: vt in c. vt debet. de appel. et in c. cordi. de ap- pel. libr. vi. facit quod nō. per glo. et Bald. in l. in mino. ff. de his ¶ 116 qui. vt indig. ¶ Item appellari debet ab interlocutoria in scri- ptis: vt in dicto. c. vt debuit. et in c. cordi. vbi autem appellatur a diffinitiva incontinenti potest appellari vna voce. vt in dicta l. ij. ff. de appel. al's non. sunt tamē aliqui casus in quibus requi- ritur expressio cause in sententia diffinitiva. primus casus est vbi fertur sententia contra cōfessum. nam potest a tali sententia ap- pellari: sed in ei appellatione debet exprimi causa. puta quia dicat: dñe index lata est cōtra me scia quia cōfessus et. Ego ap- pello: quia mea cōfessio est facta per metū: vel confessus fui me- tu et. glo. est singul. in c. romana. in §. si autem de appel. li. vi.

¶ 117 Quā glo. sequitur do. ¶ Secundo fallit in appellatione re-

¶ Cā. vlt. de tu domi. Alexan. de hñol. i. cōsil. lxx. i. j. pte. et in lege. s. de app. vbi plene. et Lu. in rub. ff. de re in. qb. ad de bar. soz. in suo trac. fallē. re. xvj. in h. appella- tō. fel. c. qd ad consulta- tionē. de re in. pet. phi. cor. 2. si. lxx. i. l. 3. i. trā. d. volu. ij. et frā. d. areti. 2. si. c. ij. vb. plene. Cel.

Interlocutorie et appellationes.

a **C**ōd. t3.
Urb. do. ale a
rā. de imol.
lps. xix. i. iij.
pte. Et lati⁹
vid. per do.
meū domi.
Phi. deciu
ps. xxxix. i. ci.
iuridicā eē
arbitroz. h.
secūdo pnci
paliter zc. z
ibi p eūsqz
a. i. q. tpa pos
lit appella
ri reducēdo
landam in
quā ad ar
bitriū boni
viri. Cels.
b **E**x anti
quis actis.
tu limitabz
hoc dictū vt
p Bar. fozi.
i suo tract.
fallē. regu.
xxxij. i. h. ap
pellatio ab
interlocuto
ria. de quo
plene p phi
lip. cor. pfi.
lxxxvij. i. lra
a z in litera
c. volu. iij.

ductionis ad arbitriū boni viri in qua debet exprimi qualitas
et quantitas lesionis: alias simplex appellatio non tener⁹: vt
nor. Bald. in lege vnica. C. de his qui pe. no. **T**ertio fallit vbi
late sint tres sententie conformes. z nō obstante hoc: si victus
appellat si iudex pronuntiat nō esse deferendum appellationi:
appellans a tali sententia debet exprimere causam secundum
Joannem de Imola. in. c. cupiētes. de elec. lib. vj. z idem tenet
Bald. in. lege vnica. C. ne li. in vna eademqz causa tertio pronō.
Quarto fallit quando cōmissa est causa alicui delegato cum
clausula appellatione remota. nam debet talis appellator expri
mere causam alias non tenet appellatio. ita tenet singula. In
nocent. in ca. vt debitus. infra de ap. Et concludite istam regu
lam: **T** qz vbiqz prohibetur appellatio: qd si quis appellat
tenetur exprimere causam: alias non tenet appellatio. ita dicit
Lapus abbas in. c. romana. in. §. sin autem. de app. lib. vj. et ibi
voluit glos. z sic presumptio iuris est contra appellantem: vnde
cum non possit appellare: debet exprimere causam in sua ap
pellatione. z sic non est mirum: si quando appellatum est a sen
tentia cause: quam quis cognoscit appellatione remota: quia
presumptio est contra appellantem. Idem quando sunt late
tres sententie conformes: scilicet iudex pronuntiat non esse de
ferendum appellationi. presumptio enim est contra appellan
tem. quia in vna eademqz causa non licet tertio prouocare: vt in
rubro et nigro. C. ne liceat in vna eadem causa zc. Et si dicatur
ista sententia per quam pnuntiat nō esse deferendum appel
lationi idest interlocutoria: sic nō est mirū si debet exprimi cau
sa: quia hoc generale in qualibet interlocutoria: etiam quecūqz
habeat vim diffinitive: vt est hic et non permessa est appellatio:
sicut a diffinitiva vt in. l. intra vtile. ff. de mino. Sed expressio re
queritur interlocutoria: quod non est diffinitiva appellatione:
et sic non erit bona ista fallentia: cum a tali sententia non sit ap
pellandum sicut a diffinitiva: sed vt ab interlocutoria: licet ha
beat vim diffinitive. **E**t est z alia differentia inter appellatio
nem a diffinitiva z ab interlocutoria: qz in causa appellationis
a diffinitiva potest fieri iustificatio ex nouis probationibz: vt in
le. eos. §. i. C. de appella. z in. l. p hanc. C. de tempo. ap. In appel
latione autem ab interlocutoria non possunt fieri noue pbatio
nes: immo debet ipsa appellatio iustificari ex antiquis actis.
Casus est in cle. appellanti. de app. **A**t attendite tamē qd vbi
quis apposuit exceptionem: z voluisset etiam facere protesta
tionem illius exceptionis offerens se paratum probare: si iudex
noluit admittere talē exceptionem: neqz eius pbationes: si gra
uatus appellat ad hoc istud negotiū denoluit ad superiorem: z
attenta reuocantur: et sufficit pbare coram iudice appellationis
ad quem: scilicet qz opposuit talem exceptionem corā tali iudi
ce: et abtulit se pbaturū incontinenti zc. et iudex noluit admit
tere: hoc verificato. licet non sit probata veritas exceptionis co
rā iudice appellationis: satis erit iudex reuocabit attētata post
talem appellationem: quia eo ipso qd appellans opposuit exce
ptionem legitimam: z offerat se pbaturum incontinenti: z iudex

Interlocutorie et apella. Fo. xcij.

non admisit: constat satis de gravamine illato: etiam veritate exceptionis aliter non discussa. Si autem opposita fuisset exceptio et opponens non obtulisset se probaturum: quam exceptionem iudex noluit admittere unde appellavit: tunc erit necesse coram iudice appellationis iustificare exceptionem de veritate exceptionis docere. Hec omnia probantur in. c. interposita. in puncto de appel. Si tamen in casu quo opponens obtulit se probaturum furripiat in se onus probando coram iudice ad quem veritatem exceptionis potest probare: et si probaverit amplius non intentabitur super illo negotio: et ita intelligitur text. fm docto.

- § 11** in. c. ex parte. de testi. ¶ **U**terius quero quando appellatur ab executione in casibus permissis: videlicet quando exceditur modus in exequendo: vt in lege ab executione. C. quo. app. non reci. Quero an debet appellari sicut fit in diffinitiva an sicut fit in interlocutoria. Respondeo fm Cy. et Bar. et Bal. et Ange. qd debet appellari: sicut qm appellatur ab interlocutoria: et sic
- § 12** debet inferi causa et in scriptis. ¶ **S**ed quid in reductione ad arbitrium boni viri: an possit reducens siue petens reductionem iustificare suam reductionem ex nouis probationibus et actis sicut dicimus in appellatione a diffinitiva. An vero teneatur iustificare ex antiquis actis. hoc est vt clare intelligatis vtrum in instantia reductionis ad arbitrium boni viri debeat iustificari reductio per nouas probationes. Dicite fm Barto. in. l. societate. in. § arbitrium. ff. p. socio: q in casu in quo ad iniquitatem sententie demonstrandam requiritur dolus. qd tunc non possunt fieri noue probationes quia dolus debet apparere ex ante gestis non autem ex futuris. aut iniquitas sententie potest experiri et sine probatione alicuius doli: et tunc possunt fieri noue probationes.
- ¶ **A**dvertatis tamen fm eundem Barto. qd si coram arbitratore nulle sunt formate vel facte probationes in scriptis: sed assumpserunt probationes oretenus vt sepe faciunt arbitratores imperiti. si talis sententia reducatur ad arbitrium boni viri: poterunt produci testes ad probandum q tales probationes fuerunt facte coram arbitratore: quia acta possunt probari p testes fm Barto. et Ange.
- § 13** gel. in. l. emancipatus. C. de fide instru. Et si dicatur t quando est necesse q probei dolus in reductione ad arbitrium boni viri. Dicite quando redarguitur dolus arbitratoris: puta quia reducens dicit sententiam arbitratoris contra me talem esse dolose et iniuste lata. Nam tunc probari debet dolus: et ista iniquitas ex nouis probationibus tunc non poterit detegi: sed solummodo ex antiquis. ¶ **U**bi autem non redarguitur dolus in sententia arbitratoris: quia dicitur p reducendum se esse lesam in modica vel in magna quantitate vel enormi et tunc ad ostendendum talem iniquitatem et talem lesionem possunt fieri noue probationes. unde potius consulimus volenti reclamare contra sententiam arbitratoris: vt dicat se esse lesam in modica et in magna quantitate: et enormi q poterit facere nouas probationes: q dicere sententiam esse dolose et iniuste latam: quia tunc non poterunt fieri noue probationes: vt ex. §. dictis liquet. Consulitissimum tamen est vtrinqz iornam amplecti in reductione interponenda. vt

Interlocutorie et appellationes.

a **C** Lesio. que autē dicatur magna lesio. vide do. Alexā. de Imo. in consi. xlvij. in .j. parte. Barto. in .l. si societatem. §. arbitrorum. versū quero que dicatur parua vel magna. ff. pro socio. Raph. cum. cōsi. l. incipien. stante statuto ciuitatis Vicentie. versū. ad id autem quo queritur et ceter. Lanfranc. in trac. arbi. in vlti. parte. q. xli. et do. meū do. Decium consi. xxxix. incip. iuridicā esse arbitror. in fi. Celsus.

b **C** Quod non. Adde Barto. in .l. quidam cum filiū. in ver. 124 et sic noto. ff. a de verb. obl. et Lud. pon. in rub. de arbi. et Ange. 125 **C** Et ex quibus omnibus potest queri an per pactum possit renuntiari ad reductionem arbitri boni viri: ut quotidie fit. Et dicite qd nō b si interueniat dolus: sed adest lesio in magna quantitate. Si autem in parua quantitate: tenet renūtiatio secundum Bartolum in dicto. §. arbitrorum. **C** Circa hanc materiam appellationis aduertite: namq; est sciendum: t q appellationis: interposita corā iudice a quo habet vim libelli: adeo qd iudex ad

13 **C** Et quid si est iuramento firmata vide Flor. in dicto. §. arbitrorum. et Lud. in .d. ru. et pau. de cast. in consi. lxxv. et do. Alexan. in cōsilio. cxxx. in .y. parte. vbi ponit vtrum sufficiat probare latam culpam: an vero dolum: et multa alia ex quibus laudum potest dici nullum. vel saltem iniquum: et pro parte iniquum et pro parte nullum: et an quando. peti potest: et an ex quo est species appellationis an post .x. dies vel perpetuo vsq; ad .xxx. annos peti possit: sicut appellationis: et quid si ei renuntiatum. vide dominum Bartholomeum sozum in consilio. cxxx. incipien. visis compromisso. in .y. parte. Cxi. in lege si societatem §. arbitrorum. et in addi. ff. pro socio. et Bald. ibi versiculo et ad de quod ista reductio francisci de albergo: in lege si quis arbitratu. ff. de verbo. obliga. quem refert et sequit Ant. de butri. in .c. quintanalis. de iureiuran. Idem tenet Bald. in lege si. versicu. quero vsq; ad quod tempus. C. de contrahen. emp. Ange. consilio. cccij. incipien. ius petendi reductionem. Oldra. consi. clvj. incipien. primū de quo queritur. in fi. dominus meus do. Decius consilio xxxix. incipien. iuridicam esse arbitror. circa fi. Alexand. consilio. xcy. incipien. visis processibus. in fin. volumi. y. vbi dicit esse hanc opinio. communem scilicet vsq; ad .xxx. annos possit peti reductio ad arbitrium boni viri. idem tenuit Albericus de rosa. in preallegata lege si societatem §. arbitrorum. ff. pro socio et Paulus de leaza. consilio. incipien. vertitur dubium. quem iste in tracta. de arbitro. in vltima parte. q. refert. et pro principio huius apostill. scilicet an per pactum tollatur arbitrium etiam iuramento interueniente. Bald. in .l. cum antea. C. de arbi. et consilio. cccxxij. incip. premitto. volu. iij. Paulus de castro. consilio lxxij. incipiente. quia frustra. ibi dicit nulla verborum cautela posse tolli. imo nec etiam statuto. ut per Petr. de anch. in repe. c. canonum statuta. ver. accedat hic. de consi. Idem cōsi. cccxxvj. incipien. in questione supradicta. ver. restat re

Interlo. & appella. Fo. xclij.

Spondere. & consi. sequen. incipien. iudex iudicaturus. circa finem. Ant. consi. cly. incipien. laudum arbitratoris. Fulgo. consi. cxxxiij. incipit. quoniam in singulis. & Roma. consi. xc. incip. vifo thema. questio. de quo dixi post Barto. in addi. ad ipsum. in. l. si vnus. §. illud. nume. ij. ver. sed iuxta predicta querit. in aposti. in ver. possit renūtiare. ff. de pac. dixi post Bald. in. l. supernaciam. nume. xxiij.

quem potest procedere super ea nullo alio libello porrecto. ita Bald. tenet in. l. si quis libellus. ¶ Quero pro declaratione pre
27 sentis materie. ¶ Virum appellatione pendente possit aliquid innouari. Dicite: quod regula est. quod not. in rubro & nigro. ff. nil inno. pos. app. pen. Quod qualiter procedat statim plenius. examinabitur. Ipec tamen regula fallit in quinq; casibus in quibus potest innouari appellatione pendente. ¶ Primo q: innouare potest ex prouisione legis: vt in. l. per hanc. C. de tēpo. appella. ¶ Secundo fallit in innouatione: que fit contra appellationem partium. Quam innouationem fieri aut non fieri non interest appellantis. casus est singu. in. l. creditor. ff. ināda. in pici. ¶ Tertio fallit: quando potest attentari id quod potuisset attendari in causa principali. vt in. l. postq. in. §. imperator. ff. vt leg. nomine. ¶ Quarto fallit quando appellando innouat que innouatio fieri potest. vt in. l. eos. §. super his. & in. l. minime. de appellatio. ¶ Quinto fallit quando appellatio est frustratoria euidenter: et frivola: quia tunc non obstat tali appellatione est innouandum: et potest fieri executio: vt in cap. cum appella. frivolis de appellatio. libro sexto. Imo iudex tali appellatione pendente non tenetur differre executionem. vt ibi dicitur secundum quod etiam tenet Angel. in. l. abstinendum. C. quorum appellatio. non recip. Ista fallentia ponit Angel. in. l. pro hac. C. de tempo. appel. ¶ Sed pro discutienda hac materia
28 tertia duo sunt videnda. ¶ Primum an iudex appellationis possit inhibere iudici: a quo ne procedat vel ne aliquid noui attentet. Secundum vtrum & qualiter attentata renocentur. ¶ Circa primū dicatis aut loquimur in appellatione ab interlocutoria:

in ver. ad arbitrium boni viri. C. de his que pe. no. & in. l. cū antea. nūe. viij. vers. sed qd si per statutu. in ver. reductionis. C. de arbit. dixi post dy nū. in regu. a iure. in §. sic debem⁹ post collec. c. cū dilect⁹. nu. viij. in §. ad arbitriu boni viri. de arbit. no. §. felix. c. si dilecti. vers. secū dum corre lariū. de fo. cōpe. & nota in post bar. in. l. j. in fi. ver. sed que ro. in aposti.

in eo. ver. ff. de leg. ij. & in tracta. clausularum. in clau. compromissarum. ver. in iudicem vt bonum virum. Celsus.

¶ Pendere. de quo etiam vide latissime & ad saturitatem Firma. in suo aureo reperto. hñ. appellatione pēdente. hñ. j. cum seq. & an attentata post appellationem iudicalem veniant renocāda per viam attentati. vide do. Bartho. soz. in consi. xlv. incip. vifa appellatione. hñ. circa hanc dubitationē. cum ver. seq. in. j. parte. Et do. meum do. Philip. deci. consi. xxxij. incip. diuino re. & pro tenui facultate. ante fun. & consi. xcviij. inci. in casu ppo. vers. stante ergo re. & que dicatur attentata p eundum consi. cly. inci. in causa possessionis. per totum quibus adde Bar. in. l. furti. §. sed si furti. nu. ij. vbi posui in addi. ad ipsum. in vers. nil nouari appellatione pēdente. ff. de his qui no. infa. dixi post collect. in. c. dilectis. nu. xxv. in ver. appellatione pēdente. j. de appel. no. Corle. singu. suis. in ver. appella. incip. regula est: not. Bar. soz. in suo trac. fal. regu. xxi. in ver. appel. §. ed. de sentis consi. cxxxiij. vbi ponit qualiter intelligatur. verum innouari. & Bald. no. cōsi. cccxviij. vbi ponit nunquid executio fieri possit. Celsus.

Interlocutorie et appellationes.

a In ap-
pellatione a
diffinitiva.
Uide late
Marth. fin-
gu. suo. xxix.
incip. no. q.
appellās re-
cte et rite.
Celsus.

aut in appellatione a diffinitiva^a. priori casu aut est certū aut
dubium. si sit notorium non esse deuolutum ad iudicem appel-
lationis: tūc nō poterit iudex inhibere iudici a quo. text. est in. c.
romana. in. §. si vero vocatis. de appel. libro. vi. ¶ Et ideo sit cau-
tus appellatus vt vadat ad iudicem ad quem: exponēs ei quod
aduersarius non appellauit in termino iuris: vel non expressa
legitima causa in appellatione: vel aliud exponat: per quod du-
bium sit iurisdictionē deuolutā esse ad iudicem ad quem. et hoc
dubio pendēte nō poterit inhibitiō fieri iudici a quo: et sic pote-
rit ad vltiora procedere. Aut certum est qđ negotium deuolu-
tum est ad iudicem ad quem: sed dubitatur an causa expressa sit
vera: et tunc non potest fieri inhibitiō iudici a quo: nisi qđ ince-
pit cognoscere ipse iudex ad quem vtrum causa expressa sit vera
vel ne. text. est in. c. romana. §. qđ si obiciatur. de appel. libro. vi.
et dicitur incertum cognosci p solā citationē: vt in. c. granatum.
de offic. delega. In secundo casu primum loquimur in appella-
tione a diffinitiva: et tūc si est certum posse appellari: vel est du-
bium etiam si nulla inhibitiō fieret per iudicem ad quē iudex
a quo nō debet exequi: neq; aliquid innouari: vt in toto titu. nil
innouari posse ap. pē. et ibi etiam tenet glo. qđ est verū: etiā si iu-
dex a quo nō detulerit appellationi. fm Inno. in. c. pastoralis. in
glo. que incipit mirum est. de offi. deleg. Pro quo est casus in. l.
edendum. ff. de appella. Si autem est certum non posse appella-
ri: et tūc etiā si appellatur poterit iudex a quo exequi: et nō differ-
re executionē: ita singu. tenet glo. in. l. vnica. C. nil noua. pos. ap.
pen. Et idem tenet. Inno. in. d. glo. Si tamen victus appellans
hoc casu accessisset ad iudicem ad quem narrans se appellasse:
et debere sue appellationi deferri: non poterit iudex inhibere iu-
dici a quo: nisi primo ceperit cognoscere vtrum appellatio sit
recipienda: vel ne. Et eo casu poterit inhibere: vt in. c. romana.
§. si autem. in casibus. de appella. lib. vi. Et notandum est fm
Innocen. in. d. c. pastoralis. et in. d. glos. quod vbi est commis-
sa causa alicui iudici appellatione remota: quod si victus appel-
let etiam in casu permissio: non obstante tali appellatione pote-
rit iudex a quo exequi sententiam: nisi sibi sit facta inhibitiō
quod est notandum. Et dixi Inno. vbi. §. q. vtrum sit recipienda
appellatio vel ne poterit cognosci etiam parte absente. et quod
prius debet cognosci vtrum sit recipienda appellatio vel non: et
postmodum cognoscitur an appellatio sit iusta vel non. Et hoc
de primo principali. et not. fm Ang. quod si inhibitiō aliter fiat:
quam supra dixi non valet: nec tenet talis inhibitiō per. c. non
solum. de appella. libro sexto. ¶ Circa secundum principale
130 dicatis quod vbi appellatione pendente a diffinitiva senten-
tia facta est innouatio: incontinenti per iudicem appellationis
renouantur attentata per viam attentanti: non expectato fine
ipsius litis. et hoc sine facta sit innouatio pendente appella-
tione interposita: siue sit facta pendente appellatione interponen-
da: puta quia executio sit facta infra. x. dies appellationis. text.
est singu. in. d. c. nō solū. et glos. in. d. l. vnica. C. nil no. pos. ap. pē.
Secus est in attentatis pendente appellatione interponenda ab

b In iudi-
bi facta sit
inhibitiō. §.
quo vide oī
no Bald. cō
silio. cccxvii.
volumi. j.
Celsus.

Interlocutoria: quia non tractatur attentata nisi secuta victoria appellationis
 fm Ange. in dicta. l. per hanc. nam si fuissent attentata pendente appellatione
 interposita ab interlocutoria: cui appellationi detulisset iudex a quo nihil tunc
 posset innovari: et ideo idem esse dici de attentato pendente appellatione a dis-
 finitiva. quia cum iudex a quo detulerit appellationi: ligate sunt manus sibi
 adeo quod ulterius non potest procedere fm Ange. in dicta. l. per hanc. ubi etiam
 iudex non detulit appellationi ab interlocutoria: tunc poterit fieri innovatio:
 et attentata non revocabuntur: nisi secuta victoria in appellatione. et hoc est ve-
 rum: nisi inhibitiō facta fuisset iudici a quo per iudicem appellationis. nā tunc
 omnia attentata post inhibitionem statim per viam attentati revocantur. ca-
 sus est in dicto. c. non solum. Et debent per viam attentati revocari: quia sicut
 de facto attentata fuerunt: ita etiam de facto revocantur ante oīa absq̃ vlla cause
 cognitione. et not. fm Ange. in dicta. l. per hanc. quod iudex a quo tenetur defer-
 ri appellationi ab interlocutoria: ubi causa expressa in appellatione reputatur
 legitima siue vera: ut est text. in c. romana. §. cum autem. de appella. lib. vi. Hec
 omnia dicta procedunt in appellatione ab actu iudiciali. Secus autem est in
 appellatione ab actu extraiudiciali: quia attentata pendente appellatione in-
 terposita non revocantur per viam attentati: sed expectatur finis victorie. ita
 Innocen. dicit singu. in c. cum inter canonicos. de electio. Certe cum ep̃s vellet
 eligere titium in archipresbyteram alicuius plebis: seius vadit ad ep̃m: et dicit
 ei. domine ep̃e sentio vos velle eligere talē in archipresbyterum. non eligatis:
 quia est criminofus. et si vos intenditis eligere ex nunc ego appello. Si ep̃s
 pus non obstante hac appellatione procedat ad electionem: non revocabitur
 electio: sed expectabitur victoria litis. et sic videtur vna differentia inter appel-
 lationem iudicalem et extra iudicalem. ¶ Est et alia differentia inter huiusmo-
 di appellationes. quia ubi appellatur ab interlocutoria in iudicio: quicquid est
 attentatum post appellationem emissam recipiens causam et si non recipiat ar-
 ticulum sup̃ quo est emissā appellatio: revocantur omnia per viam attentati fm
 qd̃. §. dixi. vel expectatur victoria cause fm diversitatem casuū. de quibus. §. di-
 xi. ubi autem appellatur ab actu extraiudiciali attentatum post appellationem
 decernēs articulus super quo est emissā appellatio retractatur solum: et nō aliud
 licet non respiciat causam principalem. ista est pulchra doctrina Innocen. in c.
 cum a nobis. de elect. quem sequuntur ceteri docto. pone exemplum cum iudex
 vellet recipere titium in testem compareo: et dic ut non recipiatis talem testem:
 q̃ est infamis. et appello. certe si post talem appellationē receptus sit titius in te-
 stem: et etiam sint recepti alij testes revocabuntur oīa dicta istorum testium per
 iudicem appellationis. Sed cum quis vellet titium eligere in archipresbyterū:
 ego appello. Si eligat titius post appellationē: et etiam seius revocabitur soluz
 131 electio facta de titio nō autem de seio. ¶ Attendite tamen in eo quod dixi q̃n
 appellatur ab actu extraiudiciali non revocari posse tunc attentata p viam atten-
 tati. fallit in duobus casibus: primus si appelletur coram iudice habente iur-
 isdictionem. veluti si quis appellet a confirmatore volente confirmare electum.
 Secundo fallit si post appellationem partes ex cōmuni consensu eligant iudi-
 cem appellationis. nā postea attentata revocabuntur p viam attentati fm Inn.
 qui ita not. in d. c. cū inter canonicos. subijciēs: q̃ si ep̃s volens eligere aliquē: et
 ab eo appellet: si electio facta est p eum non obstante appellatione valebit: nec
 poterit revocari p viā attentati: q̃ licet ep̃s sit iudex ordinarius cōter hoc non
 132 pcessit tan q̃ iudex in iudicio: sed pcessit tā q̃ iudex extra iudiciū. ¶ Conue-
 niunt tamen appellatio ab interlocutoria extraiudiciali et iudiciali in hoc: quia
 in utraq̃ terminus appellandi est. x. dierum: et debet in appellatione exp̃imi

Interlocutorie et appellationes.

Ad superiorē immediatū. Adde do. Feli. post glo. Abba. Innocē. et Anto. de
but. in. c. cū bertholdus. de re indi. vbi limitat nisi pars taceret: qz tunc talis ap-
pellatio valet. Itē tenet pet. de anch. in. c. romana. de app. lib. vi. vel nisi in con-
trarium esset cōsuetudo. vt no. in. d. c. ij. de cōsue. lib. vi. vide eūde Feli. in. c. super
questionū. §. po: ro. ver. appellari non pōt. vbi psequēdo multas alias limitatio-
nes ponit b

offi. dele. et p
Bar. sozi. in
suo trac. fal-
lē. reg. xxiij. 133
de quo dixi
post collect.
in allegat. c.
cū berthol-
dus. nu. iij.
in aposti. in
vers. omisso
medio. et in a
stilo parla. 134
pte. i. i. si. an
qui appellat
ad curiam
omisso me-
dio. §. i. Cel-
sus.

Personis. p. q. m. a-
teria vidē-
ne et no. bar.
sozi. in cōsil.
xlv. lci. v. i. a
appellatio-
ne. p. totum
in. i. parte. s. z
quid de eo q
appellat ad
papaz an si 135
non potest
habere co- b
piāz iunct:
si se pntaue-
rit cum pte
stationibus c
et an suffi-

ciat se semel presentasse: aut pluries debeat fieri presentatio. vide do. Alexan. in
cōsil. ix. in. i. parte. et in cōsil. i. in. ij. parte. vbi ponit quid debeat facere ad por-
tas principis: et late prosequitur intellectum auz. sed lis. C. de tempo. appella. p
totum consiliū.

Curū. qz sit metus qui cadat in constantē virū et qz requiratur vide Alexan.
de iuno. in cōsil. xlvij. in. iij. parte. et in cōsil. lxxij. in. ij. parte. et in cōsil. xcviij.

causa in scriptis. text. est in. c. cōcertatiōi tue. de appella. lib. vi.
Nec. §. recitata tradunt copiose p Ang. in. l. p hanc. C. de temp.
appellatio. ita ipse plene. §. dicta prosequitur: sed non ita clare.

Quero quo ordine sit appellandus: dic ab inferiore ad supe-
riorem. vt in. l. i. in prin. ff. de appel. a superiore autem ad inferiorē
rem appellari non potest. nec etiam a pare ad parem. cū par in a-
parem nō habeat imperium. vt in. l. nam magistratus. ff. de ar-
bi. et in. l. ille a quo. ff. ad treb. et in. c. innotuit. de elect. sed in hoc
est differētia inter ius ciuile et canonicum. Nam de iure canonico
co appellatur ab inferiore ad superiorem omisso medio: vt. ij. q.
ij. c. metropolitanū. et gloss. est in. c. si duobus. de appel. De iure

autem civili appellatur ab inferiore ad superiorem immediatū.
134 text. est in. l. imperatores. ff. de appel. **I**tem quero pone la-
ta est sententia p tres iudices delegatos: vel p tres arbitros: nūquid
necesse sit appellare ab eorum sententia coram omnibus iudicibus
vel sufficiat appellare coram vno. Respondeo qz sufficit appella-
re corā maiori parte. Unde si tres iudices tulerunt sententiam seffi-
cit corāz duobus interponere appellationem. text. in est cle. i. de
appel. Si autem maior pars non reperiretur: tunc sufficit corāz
vno et coram honestis personis appellare ptestatiōe pposita s. z
glo. in. d. cle. i. Eodem modo si lata foret sententia per vnum iu-
dicem tantum: et non posset haberi copia iudicis a quo est appe-
latum. tunc sufficit appellare coram honestis personis ptesta-
tione pposita ex quo non potest reperiri iudex a quo est appel-
landum. vt est text. in. c. fin. de appel. et ibi tenet gloss. et idem tenet
Ang. in. l. ij. C. de his qui p me. iudicis non appellauerūt. et etiā
Inno. idem tenet in. d. c. si. plus voluit Jo. an. in. d. cle. i. in gloss.
sua. qz vbi non potest haberi copia iudicis a quo sufficit appella-
lari coram iudice ad quem. quod intelligite sēper premissa
ptestatione: quia non habetur copia iudicis a quo: per. d. c. fin.

Facit ad hoc qd habetur in simili de eo qui p metum iudicis
nō audet appellare coram iudice a quo: quia sufficit tunc appel-
lare coram publicis personis pmissa ptestatione: in qua op-
ponitur causa qua nō appellet coram iudice a quo. Sed in huius-
modi appellatione ad hoc vt teneat plura requiruntur. Pri-
mo requiritur quod interueniat talis metus: qui cadat in cons-
tantem virum. vanus autem metus non proficit: vt in. l. metū.

Interlocutorie et appella. Fo. xcvi.

in l. isti quidem. ff. quod met. cau. Secundo requiritur: quod p-
ponatur protestatio dicendo/ appello coram isto tribunali pre-
sentibus istis personis: quia non audeo appellare propter me-
tum iudicis a quo. ita no. glo. in dicto. c. fina. Tertio requiritur
q' huiusmodi ptestatio interponatur infra legitimum tempus
appellandi. puta infra. x. dies qui debentur ad appellandum.
vt in. d. l. ij. c. de his qui per me. in. non ap. et si post. x. dies esset
timor: necesse non est amplius appellare: imo satis est de protes-
tatione iam facta. Tutius est tamen ad cautelam interpone-
re appellationem: que interponitur quando non potest haberi
copia iudicis a quo: et appellationem qñ p metuz iudicis a quo
quis non appellet coram eo. Nam priori casu sufficit appella-
re coram honestis personis protestatione premissa. Item hoc
casu sufficit appellare ad iudicem ad quē fm glo. in. d. clemen. f.
posteriori vero casu qñ ppter metum nō potest appellari requi-
ritur qd appelletur corā publicis psonis: et corā tribunali istius
iudicis. vt in dicta. l. ij. et ibi tenet Bal. Et no. q' ad hoc vt iustifi-
centur huiusmodi appellationes requiritur quod pbetur id in
primo casu: q' nō poterit haberi copia iudicis coram quo debe-
bit appellari: et hoc q' qñ pōt haberi copia iudicis a quo/ semp
coram eo est appellandum: alis nō valet appellatio fm glo. in. d.
136 cle. f. et fm Inno. in. d. c. fi. et Et iste qui dicit non potuisse se ha-
bere copiā iudicis etc. habet necesse pbare illā negatiuam: q' est
fundamētū sue intētionis: vt not. Innoc. in. c. sup. his. de accu. et
Bart. in. l. hoc iure. ff. de ver. obli. Similiter et posteriori casu ne-
cesse est q' appellās pbet metū iustū: puta q' incarcerauit alios
ille iudet ab eius sententia appellātes fm Bart. in. l. de pupil-
lo. §. si quis ipsi ptoxi. ff. de no. ope. nun. p Bal. in. d. l. ij. necesse
est tamen hoc casu: q' ille qui facit huiusmodi ptestationem di-
cat non audeo appellare: quia iste index est solitus incarcerare
appellantes a suis sententijs et diffinitionibus: nā si solitus est
incarcerare: licet tamē de iure non esset sufficiens metus: sufficit
tamen ad inferendum iustam causam non appellandi coram
iudice a quo: quia timet ne sibi inferatur aliqua violentia scdm
Innocē. in. c. bonę memorię. in glo. que incipit appellatione. de
137 elect. et Nam paria sunt aliquem de facto compelli: vel timere
ne de facto compellatur: et sic etiam paria sunt pati violentiam:
vel timere ne patiatur. ter. est singu. in. l. nouissime. §. ff. de fal-
tuto. Et intelligite semp quando est iustus metus: id qd dicit
de metu iudicis: idem est quādo violentia insinuat: vel inferē
p familiam iudicis q' familia intelligitur facere de cōsensu dñi
138 fm Bart. in dicto §. si quis ipsi ptoxi. et Item aduertatis q' in
omni appellatiōe interponēda nō est necessaria p̄sentia aduer-
sarij. nā poterit quis appellare nō citata parte: et poterit recipe-
re apostolos infra terminū sibi p̄fixum: sed postmodū tenebit
in sinuare parti. text. est not. in cle. f. de ap. et istos apostolos non
tenebit appellans petere quando appellat in casu quo non po-
test habere copiam iudicis a quo. vel in casu in quo non audet
appellare ppter metum hec est ratio: quia ille non est index qui
debet dare ap̄los. ita tenet glo. in. d. cle. f. et Bald. in. d. l. ij. p̄: al.

ead. parte et
in p̄. elvū
in. ij. parte
quod consi-
do Al. x. de
neuo pata-
uini. abb. in
apof. in cle.
appellante.
de appel. et
in. c. ex pte.
lo. ij. in fi. e.
titu. Fel. in
c. cū r. in p̄.
de offi. dele.
et Bal. in. l.
executores
C. de execu-
rei iud. la-
ti? q' p aliā
p eundē fe-
li. in. c. ecclē-
sia sc̄e ma-
rie. ver. deci-
motertio q' r.
ro. de cōst.
Celsus.

Interlocutorie et appellationes.

139 **C** Adde vnum quod omisi in materia innotationis appella-
 tione pendente: vtzq; si appellatione pendente dilapidarentur
 fructus per possessore poterit peti sequestratio istorum fructuum:
 vt in l. impera. §. ibidem rescipserunt. ff. de appella. Et fructus
 dicuntur dilapidari etiam si conuertant in proprios vsus fm Ar-
 chi. xij. qd. ij. et quia res. idem etiam tenet Ange. in l. diuus. ff. de
 peti. hered. Et eodem modo dicatis in causa principali. licet nulla
 lege hoc cautum reperiatur. ita determinat Bald. in l. si fideiussor.
 §. si. ff. qui satisda. cog. al's autem si non fiat dilapidatio fructuum
 ad instantiam petitoris fructus non debent sequestrari aduer-
 sario existente possessore: imo debet iudex precipere petitori vt
 non molestat possessorem in sua possessione: cum lite penden-
 te nihil debeat innouari: poterit tamen descriptio fructuum fie-
 ri lite pendente: si iudici fuerit visum. hec est sententia Bald. in
 l. fina. C. de edic. diui adria. tol. quod etiam voluit Innoc. in c.
 140 in presentia. in verbo petant. de pbatio. **C** Queritur vtrum in
 appellatione requiratur lit. conte. breuiter dic fm Ang. q; si vtraq;
 pars est presens^a requiritur lit. conte. Si autem altera pars est
 absens non requiritur lit. conte. vt est text. in l. si. §. illud. de tēp.
 141 ap. Et ita etiam determinat Ang. **C** Quero subsequenter: po-
 ne q; iudex appellationis confirmet sententiam latam p iudice cau-
 se principalis: quis mandabit snam executioni iudex appella-
 tionis: an iudex primus^b. dicite aut sententia prima: expresse est
 confirmata p iudicem appellationis: et tunc iudex appellationis
 exequetur sententiam: vt in l. ij. C. de epis. audien. Aut sententia
 prima est confirmata tacite: puta quia non sunt petiti apostoli
 infra terminum iuris: vel non est appellator psecutus appella-
 tionem intra tempus instantie: et tunc iudex cause principalis de-
 bebit exequi: non autem iudex appellationis. ita determinat glo.
 distinguens vt. §. in l. eos. in prin. C. de appel. et ibi etiam tenet do-
 142 cto. in l. tale pactum. §. qui prouocauit. ff. de pac. **C** Sed est ad-
 nertendum q; vbi iurisditio est deuoluta ad iudicem appellationis
 puta quia est incepta causa appellationis coram eo: iudex appella-
 tionis elapsa instantia debet pronuntiare appellationem esse
 desertam: et a tali bene poterit appellare. fm Bald. in l. ij. C. de
 epi. audi. Vbi aut nulla est deuoluta iurisditio ad iudicem appella-
 tionis: puta quia nuncq; comparuerunt partes coram eo: tunc
 non poterit iudex appel. pronuntiare appellationem esse deser-
 tam cu in eo nulla sit translata iurisditio. ita tenet Ange. in d. l.
 143 eos. in prin. **C** Quero vltius qualiter debet pronuntiare
 iudex appel. Dicite q; pronuntiabit hoc modo: si valet confirma-
 re primam sententiam pronuntiabit bene iudicatum: et male ap-
 pellatum: si autem volet infirmare primam sententiam: tunc si prima
 sententia fuit condemnatoria: sufficit q; tunc dicat pronuntiamus ma-
 le iudicatum et bene appellatum. Si autem prima snia fuit absolu-
 toria quam sniam vult infirmare: tunc debet hoc modo pronun-
 tiare. dicimus et pronuntiamus male iudicatum et bene appella-
 tum. et ideo condemnamus dictum titulum conuentum in certum et c.
 ita quod hoc casu necesse est vltius pcedere. ita no. in d. l. eos.
 in prin. et ad hoc facit l. offidius. ff. de lega. ij. **C** Et notandum
 est scilicet ad

¶ Est pñs
 Adde hoc p
 Matth. in
 suis singul.
 lxxi. i. no-
 ta qd in ca
 ap. vbi alle.
 §. illud hic
 p istum alle
 gatus. et ad-
 dit idē eē si
 abab^o parti
 bus presen-
 tib^o vna sit
 cōtumar in
 non parens
 do iuri sui
 a iudicē mbe-
 tis litem cō-
 testari: quia
 tunc haberi
 bz p absen-
 te et cōtuma-
 ce: vt not. p
 do. Ant. de
 but. in. c. cū
 olim. de tes.

¶ Prim^o
 De quo vi-
 de tu plene
 p firmanū
 l suo aureo
 repto. in h.
 executio. h.
 lit. et ant qñ
 qua actione
 corā primo
 iudice exe-
 cutio sentē-
 tię peti pos-
 sit vide. fe-
 liff. in. c. pa-
 storalis. §. p-
 terea. §. d of-
 fic. deleg. cir-
 ca princi.

Interlocutorie et appell. Fo. xcvij.

C In l. si q̄ separatim. vbi vide oino. d. Alex. de imo. Eudē i. l. a snfa. de ap. et in re pe. l. sepe. de re in. et cōsi. lxx. vol. j. et cōsi. clxxx. vol. ij. Bal. et Lu. Bol. in. l. si duo pa troni. in pun. ff. de inreiu. Eudē bol. in. l. posthumus. §. si q̄s. ff. de inof. test. et in l. q̄ repudiādis. in primis interp. eo. tit. Abb. et Feli. in. c. cū sup. de re iud. eun. dē feli. in. c. suborta. ver. not. etiā. eo. tit. et in. c. inter dilectos. de fide instrumē.

¶ 44 est fm glo. in. d. l. eos. in prin. t̄q̄ si prim⁹ index ex p̄bationi- bus coram eo factis equam tulerit sententiam si postmodū in causa appellationis sint facte noue probationes: ex quibus de- beat fieri sentētia contraria index appellationis habebit iudi- care male iudicatum et bene appellatū: et debet adūcere male iudicatum ex nouis probationibus: vt per hoc saluet honorem iudicis a quo: et ita debet intelligi glos. in. l. sicut. de re iudi. que dicit q̄ in sententia cause appellationis debet inseri causa: vt in superioribus dixi: nam hoc intelligitur vbi p̄ iudicem appella- tionis fertur sententia cōtraria prime: ex nouis p̄bationibus: quia debet adūci se indicasse taliter per nouas probationes: et hoc casu intelligitur iudicē appellationis indicasse male iudi- catum: scz quo ad partes: quo autē ad iudicem cause principa- lis non fuit male iudicatum: ita determinat glo. in. d. l. eos. que

¶ 45 omnia sunt notanda. **¶** Querovlterius vtrum appellatio fa- cta per vnum ex consortibus profit alteri non appellanti. dicite quod sic: vbi eadem est causa defensionis: et causa non est separa- ta: als non prodesset. text. est in. l. si qui separatim. §. quoties- cunq̄. ff. de appel. ita determinat Bal. in. l. j. C. si vnus ex pluri- bus ap. Appellatio tamen interposita per non confessum non p̄derit confocio qui fuit confessus in causa principali secundū

¶ 46 Bald. in dicta. l. j. **¶** Ulterius non est omittendum vnum singulare: videlicet quod licet causa prosequēde appellationis habeat quatuor menses: et idem est in causa nullitatis secundū docto. text. est in. l. si. C. si penden. appella. mors interuene. Ubi autem principalis moriatur pendente tempore appel. tunc nul- lum tempus datur heredi prosequendi appellationem nisi qd̄ superest. b̄ secundū Bald. et reliquos docto. in. d. l. fin. **¶** Ul-

¶ 47 timo pro complemento istius materie appellationis adūcio vnum singulare: videlicet quod licet dicatur quod tempus pro- sequendi appellationem incipiat currere a tempore interposite appellationis: vt in clemen. sicut. de appel. tamen dictum tem- pus nō currit nisi postq̄ est datus index qui habeat cognosce- re de appellatione. Unde cum ex forma decreti instantia cause appel. nō debeat durare nisi. xx. dies vtilibus/ dato quod inter- posita fuerit appellatio coram iudice: a quo tamen nunq̄ inci- piunt currere dicti. xx. dies nisi postq̄ est electus index: qui de- beat recognoscere de appellatione: et ita vidi consultum per ma- gnos doctores: et ratio est in promptu quia absurdū est dicere deberi currere tempus ap. anteq̄ adsit iudex coram quo dicta causa agitari possit: vt in. l. fina. in prin. ff. de condi. et demon. qui est optimus tex. ad hoc simile videmus quod vbi pars non comparet citata die quo iudex non sedit non potest contumax reputari: cum steterit per iudicem: vt in. l. si arbiter calendis. ff.

Practica Lanfranci.

b **¶** Qd̄ sup est. Et adde q̄ currit he- redi a tēpo- re sciētie sue post aditaz h̄ditatē: et defunct⁹ sci- nerit: vt per doc. l. d. l. fi. et bal. l. addi. ad spe. in ti. de ap. §. no. q̄ heredi. q̄ verū est sine defunct⁹ ap- pellauerit: siue nō: sec⁹ si eo delibe- rante: vt he- reditatez ia- cente. Cy. et ba. in §. illū tñ est nota. Dy. et Sali. i. d. l. fina.

c **¶** Nisi postq̄ dat⁹ ē iudex. ad- de idē eē si datus sit in- dex et p̄ illū stat quomi- nus in. d. cā ap. p̄cedat: et not. i. an- f. si lis. C. d. tē. ap. Inn. l. c. ex rōe. et ibi late p̄a- nor. et qd̄ po- sui ibi i. ad- di. ad ipsū post alios. §. scdo casu.

De expensis.

de ap. Dicerē tñ esse op^o q^o appellās instāter z instātissime iudici appellatōis prestet z pluries vt pcedat: nō em̄ secus videt^r fecisse diligētiam: vt not. plene Bar. in aut. itē si appellatōe. z ibi etiā Bal. in op. C. de tem. ap. idē Bal. in addi. ad Spec. in tit. de ap. versl. mora iudicis. z Inno. in pical. c. ex ratione. Celsus. a ¶ In dicto. §. sin autē. vbi vide Franci. are. z qualiter intelligant ista verba. vi

ctus victori
in expensis
condemnā-
dus est. Vi-
de p. d. in cā
Phil. decū
ps. lxxij. in
ci. diuino i
plorato pñ-
dio. z diligē-
ter. ver. secū
do pñcipali-
ter. vñ guil.
de cug. in al-
leg. §. finan-
tē alterutra
num. ij. z qd
ibi posui in
addi. ad ipz
in §. i expē-
sis dicit la-
pos. ad dy.
post. d. Boe-
ry. in regla
cū ds. in §.
emphiteote
z post colle.
l. c. calūniā.
nu. vi. §. sed
qd de tñ q
peratj cētū. z
in aposti. in a
e. §. de pñ.
b ¶ Nō cō-
dēnatur in
expensis. vi
de p. Bal. in
l. sancimus.
C. de ind. z i
l. properan-
dum §. sin-
autē. co. tit.
z in aut. ge-
neraliter. C. 4
de epi. z cle. b

de arbi. Preterea his dies solummodo litigatorib⁹ cedunt/qui-
bus ius pretor reddit: vt in l. i. in fi. ff. de diuer. z tēpo. prescript.
Sed cum datus non fuerit adhuc iudex corā quo debet prose-
qui dicta appel. ipse iudex non dicitur reddere ius: z per conse-
quens dicit. xx. dies vtilēs non possunt cedere partibus. Et hec
sufficiant pro complemento huius materie appella.

De expensis.

Am in causis soleāt ex

pense fieri et interdum etiam adeo grādes qd
vix absorbent summam negotij principalis.
Interdum quoq^{ue} victus venit in expēsis dam-
nandus: interdum quoq^{ue} absoluedus: ideo de
ipsis expensis videamus. Et primo premitto

¶ q^o in iure multipliciter fiat mentio de expē. nam interdum
sunt expense in re dotali: z de his loquitur totus titulus de ex-
pensis in rebus dotalibus factis. Quedam sunt expense que
sunt in reperi. z de his loquit. l. in fundo. ff. de rei vñdi. Quedā
sunt expēse que sunt in litigijs: z hec est materia nostra in qua
quidē materia habetis considerare q^o ex duplici capite veniant
expense seu impēse reficiēde. primum caput est ratione victorie:
secundū caput est ratione contumacie. Primum caput pbatur in
l. pperandum. in §. sin autem. C. de iudi. z tex. in. c. finem litib⁹.
de dolo z contumacia: cum multis similibus. de secundo capite
loquitur text. in l. sancimus. C. de iudi. z totus titulus. ff. si quis
ius dicen. nō obtem. ¶ Primo namq^{ue} videamus materiam ex-
pensarum que veniunt ratione victorie: postmodū videbimus
de expensis que veniunt ratione cōtumacie: et primo presuppo-
no regulā satis vulgarē in iure: q^{ue} talis est. ¶ Vict⁹ victori in ex-
pensis debet cōdemnari: vt est tex. in. d. §. sin autem⁹ alterutra.
z in. c. finem litibus. de dolo z contu. hec regula in se habet equi-
tatem: quia quis non debet ab alio iuste damnum petere: vt in
toto titu. ff. si quis ius dicen. non obtem. Unde cum victus fece-
rit expendere pecuniam victori litigando dānum dedit prestan-
do causam diuinnendi summa patrimonij: et qui occasionem
dāni dāto damnum dedisse videtur. in. l. qui attulit. §. qui in hac
ff. ad. l. aquilam. ¶ T^{er}ta autem regula fallit in causa crimina-
li in qua victus non condemnatur in expensis: vt in. l. nō igno-
rat. C. de fruc. z lit. expen. nisi propter desistentiam a lite: q^{ue} tunc
bene desistens punitur in expensis: vt in. l. iij. C. qui accusa. pos.
vel non. hec est sententia Bald. in aut. generaliter. C. de episc.
z cle. Et est vera sententia. ¶ Secūdo fallit ista regula: vbi vict⁹ ha-
bit iustā causam litigādi. Nā tūc non edēnat in expēsis brōne

Dy. in. l. q. solidū. z ibi posui in apostri. ad ipm. ff. de leg. ij. Alex. in. l. iulianus. de cōdi. inde. Etia si nō plene pparet: vt eūdem Bal. in. l. edita. de edē. z in. l. q. te. si cer. pe. Alex. in. l. ex cōsensu. ff. de appel. z cōsil. xcvi. vol. iij. Celsus.

Condēnari. in expensis. Adde tn supradictis Bald. notabit in aut. gñaliter. ver. ex p̄dictis apparet. C. de epis. z cle. vbi ponitūq; modos: q̄b; d; q̄s h̄re iur.

calumnie: vt in. l. qui solidum. in. §. etiam. ff. de lega. ij. **¶ Et Sed** dicitur habere iustam causam litigandi: primo quando quis errat in iure: quod est dubium: puta quia questio est super tali puncto: in quo sunt varie opiniones inter docto. Secō dicitur habere iustā causam litigandi. ppter veritatē incertā z cancellatā: vt in. l. ij. z. ij. ff. de cōdi. indeb. Ecce legatarius petit legatum ab herede: qui heres non habebat testamētum z resistit dicens se non teneri ad aliquod legatum: quia nescit an sibi vel alijs sit relictū. in medio cause producit testamentum: in quo apparet legatum deberi legatario et sic pro eo fertur sententia: certe heres non condemnabitur in expensis propter iustā causam litigandi: que est causa propter celatam z certā veritatē: cū non appareat testamentum. **¶ Attendite tamen q̄ si post testamentum productum heres persenerasset in cā debet condemnari in expensis factis post testamentum productum: z in expensis factis ante testamentum productū debet absolui. z hoc q̄ ante testamentū non habuit iustam causam litigandi. fm Bar. q̄ ita notauit in l. quisquis infiniti. ff. de postu. z ibi est casus de hoc idem tenet Ang. l. i. destitisse. ff. de iudi. Ex quo inferūt ipsi: q̄ si habēs iustam causam litigandi apertis attestacionib; vel productis instrumentis adhuc perseneret: litigator debet condemnari in expensis factis post aperturam attestacionum. in reliquis autē absolui: z hoc q̄ post aperturam attestacionum/vel post productionem instrumentorū incipit scire se habere iniustam causam litigandi. **¶ Tertio d; q̄s habere iustam cām litigādi: q̄n quis anteq̄ inciperet litigare h; cōsilia sigillata aliquorū valentium doctorū cōsulentium p eo. nā tūc si precedentibus talibus cōsilijs incipiat litigare: z succubat: nō poterit cōdēnari in expensis. istud est dictum singu. Anto. in. l. terminato. de fruc. z lit. expen. **¶ Quarto d; habere iustā causam litigandi: q̄n pducit multos testes q̄ deposuerunt p eo. z hi sunt reperi infames: vel excoicati vel alio mō inhabiles: z succubat: nō posse cōdēnari tūc in expensis. fm Bal. q̄ ita notauit in. d. aut. gñalr. qd̄ intelligite fm eūdem Bal. nisi suspitio esset cōtra pducētē: nam tūc etiā cōdēnaret in expensis. **¶ Quinto dicit quis habere iustā cām litigandi: q̄n aduersa pars p̄bavit p vnū testē: z in supplementū p̄bationis est ei delatū iuramētū: nā tūc si succubens habeat aliquas cōtecturas p eo puta vnū testē non posse cōdēnari in expensis. Si aut nulla foret cōiectura p succubēte: z delatū esset iuramētū in supplementū p̄bationis aduersario: z cā esset in facto. p̄p̄io: v; succubēs tūc cōdēnari in expensis: secus si causa esset in facto alie. no. ita determinat Bald. in. d. aut. generaliter. Clarum nāq; est: q̄ si actor p̄bavit: reus nihil cōdēnari debet in expensis. Silt z si********

stā cām liti gādi. s. p̄p̄ varias doctozum opi nides errat in iure. Si celata sit ve ritas. si cre diderit doctozib; ad nocatis i iu re peritis. Si habuit opinionē si gillatā vni doctozis. et q̄nto si semi plene p̄bavit. Idē i. l. ij. ad fi. h̄si. deinde venio ad illā partē. C. de epi. aud. z Car. in. de. ij. de magi. Sed ne fallaris aduerte qd̄ supradicte: nec alie que uiuiste cāe litigādi excusāt ab expensaz cōdē natione: si statutum dicat victū vi ctoz. zc. Ita nota Bald. in. l. terminato. licet se ibi nō firmet. C. de fruc. z lit. ex p̄. fa. ad ar.

Expense.

ter. in. l. j. §. nuntiatio. ff. de no. ope. nun. glo. in. l. iij. §. si rem. ff. de leg. iij. et in aut. de exhiben. reis. et ibi Angel. §. j. vel etiam si expense fuerint pmissæ: quia tales etiam iuste cause ab illarum condensatione: vt p gloss. et Ange. in. §. oportet. in aut. de iud. Bald. post glo. in prealleg. §. si rem. Ange. in. l. non solum. et ibi Alex. de rei ven. Idem Alexan. consi. xxxij. in si. volu. iij. Celsus.

a **C**ondensatione expensarum. Adde eundem Bart. in. l. j. §. ij. ff. si mulier ven. no.

Cy. Bart. et
Bal. in aut.
gñat. C. de
epif. et cleri.
Ang. i aut.
d in §. opor
ter. col. ix. et i
l. q solidū. §.
etiam. et ibi
Bar. ff. de le.
ij. plenius p
Alexan. in. l.
ait pto. in 7
pinci. ff. de
iurein. spe.
in tit. de ex
pēsis. §. nūc
de expē. ff. si.
in hoc. ho
sti. in. c. cum
dilectus. de
elec. glo. ij.
q. j. expēdis
set. in fine.
Abb. in ca.
finē. nume
ro. xxi. et ibi
in apostill.
meis post a
lios in v. an
hoc sit verū.
de do. et con
tu. Card. in
de. j. in. j. q.
de re iud. et
Bart. consi.
lio incipit.
andrucciolo
egit contra
Padunum.
Celsus.

ecōtra si actor nihil pbanit debet in expensis condemnari: et qd dico de actore et reo intellige de omni eo ad quem spectat onus pbandi qui si nihil pbat: debet in expensis cōdēnari: ita determinat Bal. in. d. aut. generaliter. **N**otate singulariter circa materiam expensarum t qd ratione victorie quis pot cōdēnari in expensis ex duplici capite: vel ex capite psumpte calumnie: et fm hoc intelligite oia que. §. dixi. Item potest qd cōdēnari in expensis ex capite temerario. temeritas enim nullum presupponit dolum in succumbente: neq malitia: sed quādā *facilitatem* importat. ita dicit Jo. an. in. c. j. de sen. excō. li. vi. quē sequit Angel. in. l. eū quē temere. ff. de iud. q. ter. est melior qd alius pbanis de istis expēsis rōne temeritatis. **E**t breuiter qd d3 cōdēnari in expēsis rōne temeritatis: qd quotiescūq quis errat in iure: d3 in lata culpa. vt in. l. liberorū. in §. notant. ff. de his qui not. in fa. Itē qd d3 cōdēnari in expēsis rōne temeritatis: quotiescūq venit ad iudiciū: et nō fecit oia q debuit anteq veniret ad iudiciū. Istud est dictū sing. Bar. in. l. pperandū. in §. sin aut. C. de iudi. Ecce exēplum. nā vos habetis: q emptor nō tenetur stare colono. vt in. l. emptore. C. locati. nisi essent obligata oia bonavēditoris conductori: vt no. Bart. in. l. vnica. §. qñ agit. ff. de supplecibus. Exēplū. locator vēdidit domū extraneo: cuius locatoris bona erāt pignori obligata cōductori: emptor venit ad iudiciū: et impetrat pceptū: qd sit cōductori de vacuādo domū infra tres dies: et sūt multe expēse. tādē pducto instro locationis p cōductore: in quo apparent bona locatoris fuisse sibi obligata et. et p cōsequēs emptor tenet stare colono. certe emptor d3 pdenari in expēsis. et ita vidi ppter dictū Bar. qd iste emptor anteq veniret ad iudiciū: nō fecit oia ea que debuit: nā debuit adire suū adnotatū: debuit et etiā interrogare locatorem de forma locationis. Et si locator dicat se recordari: saltē adeat notarium: q fuit rogatus de instro: qd ad instantiā cuiuslibet pcedētis interesse d3 facere copiam volēt: vt no. p Ang. in. l. si qd ex argētariis. ff. de edē. Aliū de exēplū ponam. Aliquis agit rōne pscriptiois quā putat eē cōpletā: in qua plura requirunt: et non pbat de omnib⁹ requisitis in pscriptiōe: neq capitulat bene: ita q succumbit. certe debet cōdēnari in expēsis. s. qd errauit i iure: qd nō putabat illud omissum requiri in pscriptiōe. Itē qd nō fecit oia q debuit anteq veniret in iudiciū: et sic pdenat in expēsis rōne temeritatis. **E**t ex quib⁹ inferitur ad decisionē qōnis vtrum iuramentum de calumnia excusat condensationē expensarū: nam licet excuset condensationem expensarū rōne psumpte calūnie: non tñ excusat condensationē expensarū rōne temeritatis: q temeritas causat ex ignorātia. Istā opi. tenuit Jo. de imo. i. c. finē litib⁹. de

Dicite qd nō. ita no. Bal. in aut. generaliter. C. de epi. 7 de. 7 in addi. ad Spec. in ti. de sen. ver. index pōt sibi. Rosse. in sum. libel. in ti. de fru. 7 expen. Specu. in ti. de alleg. 7 dispu. Bart. in l. paul. de re ind. 7 in l. si tectis. §. officiū. ff. de aqua plu. ar. idēz in l. si vn. post glos. et ibi Alex. ff. fa. herc. 7 in l. ab execu. tore. de apa. pel. et facit ad hoc qd no. iste. f. eo. §. num. xij. p. si. notādū est. in d. pōt terit postea cōdēnare. 7 qd no. f. i. se. apost. in d. reservata. Celsus.

dolo 7 cōtu. quā dicit fore cōem. Idēz Bart. in l. i. §. i. ff. ad tur. pil. 7 ipse cōsulerit cōtrariū: 7 male. idē tenuit Bal. in aut. gñali ter pallez. Pro qua snia facit rō incōuincibilis. Nā de iure vna p̄sumptio tollit aliā p̄sumptionē. vt in l. diuus. ff. de resti. in integ. Unde fatēri possumus qd ex iuramēto calūnie nascit p̄sumptio. qd quis causam iniuste non mouet quū postea iurans succūbit in cā: p̄sumit ppter hanc succūbētā iustū iniuste mouisse litē. Et hec p̄sumptio tollit aliā p̄sumptionē inductā ex iuramēto calūnie: 7 sic cōcludite victū victori debere cōdēnari in expēsis: etiā si iurauerit de calūnia. ¶ Aduerte tñ qd expense qd debent rōne cōtractus puta ex p̄missione: vt sit quotidie in instrumētis: qd p̄mittit restituere cū oibz expēsis iusta litigan di cā non excusat ab istis expensis. imo nō obstat qd victus habuerit iustā cām litigādī debet in expensis cōdēnari. glo. est singu. in l. iij. in §. si rē. ff. de leg. iij. 7 ibi hoc Bart. qd succūbens in causa appellationis qd obtinuit in cā principali debeat in expēsis cōdēnari. Cōcludite fm Inno. in c. finē litib. de do. 7 con. tu. 7 aut snia in causa appellationis est lata ex nonis p̄bationis bus vict. nō d3 cōdēnari in expēsis: qd iste vict. errauit in facto p̄tās aduersariū amplius non posse p̄bare: 7 ignorātia facti et non iuris excusat: vt in c. cū ignorātia. de re indic. lib. vi. ¶ Aut snia est lata in causa appellationis ex antiquis p̄bationib. factis in rōne principali: tūc victus d3 cōdēnari in expēsis: licet obtinuerit in causa principali. qd est notādū: 7 est rō qd victus errauit in iure putans se p̄basse. Ignorantia iuris non excusat vt. §. dixi. hāc sniam sequit Inno. in d. c. ignorātia iuris. Idem tenet Bart. in l. gñaliter. in §. sniam. C. de reb. cre. 7 est cōis snia. ¶ Quero nūquid index poterit sibi reservare condemnationē in expēsarū. Dicite qd nō: sed taxationē bene pōt sibi reservare hoc modo: cōdēnamus in expēsis taxatiōe nobis reservata. ¶ Ita t3 glo. in d. l. terminato. quā ibi cōiter sequunt doct. ¶ Et notate quod in taxatione expēsarū tria debēt cōcurrere per ordinem. Primo index d3 taxare expensas. Scdo victor d3 iurare se illas fecisse. Tertio index d3 delato iuramēto ferre sniam super istis expensis declarando. Hec tria p̄batur in aut. post iurādū. C. de iudi. 7 ibi hoc tenet Bald. vnde si victor iuraret primo de expensis factis. postmodū index taxaret: nihil valeret. ita dicit tex. ad literam in aut. post iurādū. 7 sequuntur docto. 7 est quia ratio: si hoc fieret detegeret perituri iurātis: qd esse nō debet. Et index tñ post delatum iuramentum 7 taxationem declarauerit per sniam suam expensas in minus tunc non valet snia fm Inno. qd ita notauit in c. fin. qd met. causa. tñ taxatione facta 7 etiā p̄stito iuramēto p victorem anteq̄ declararet expēsas p se taxatas p sniam suā index renocaret tāq̄ minus legitimā taxationē poterit. tñ vict. poterit appellare ab h̄mōi taxatione expēsarū: si in totū se putat in nihilum tenere vel in parte si putet ex-

plu. ar. idēz in l. si vn. post glos. et ibi Alex. ff. fa. herc. 7 in l. ab execu. tore. de apa. pel. et facit ad hoc qd no. iste. f. eo. §. num. xij. p. si. notādū est. in d. pōt terit postea cōdēnare. 7 qd no. f. i. se. apost. in d. reservata. Celsus.

Reservata. Vide feli. in c. si significane runt ibi: licet. f. de ex. ce. vbi etia3 qd in inter. locutoriaan index expē sarum con dēnationez sibi reserva re possit ibi in versi. p̄i. mū vbi etiā an postquā ab eo est ap pellatur3 ta xare possit: 7 an cōdem natio expē sarum non pretendēte taxatiōe sit nulla.

Expense.

a **¶** Appellatio. vide do. Alex. de imo. in. l. ab executore. ff. de appel.
b **¶** Debeat citari aduersarius. Tu cōclūde post Inno. in. c. querelā. de. pcura.
qđ in taxatione expēsarum nō requirit specialis citatio: sed gñalis sufficit: idē
in cōdēnatione expēsarum vt p Bal. in alleg. l. terminato. et in sua margarita. in
p. citatio. ver. xvj. et Alex. in. in. l. ab executione. de ap. Panor. in alleg. c. finē. et ibi
posui in apostil. post alios de dolo et contrā. Celsus.

c **¶** Dicite q
nō. no. Bar.
in. l. a dino
pio. §. snia.
hic alleg. de
re in. dicit i
l. terminato.
d fru. et litiū
expē. l. bal.
l. l. sancim.
sentiat con
tra. Celsus.
d **¶** Et si si
nō fuerit cō
dēnat. Ad
de tu q ista
est veritas:
vt p Bar. et
An. h alle.
p eūdē bar.
in. l. nō solū.
de rei ven. et
per. de su. i
l. terminato.
C. de fru. et li
tiū expē. hic
p istū alleg.
eūdē Ang.
in aut. de ex
hibē. reis. i
pn. et bal. l. l.
gñalr. C. de
epi. re. l. idē
etiā si de ex
pēsis fuerit
iter ptes cō
nētū. vt sol
uerēt te per
victum. ita
not. multuz
singlr Alex.
p. suo. xxxij.
in fi. vol. iij.
e **¶** Cōpēsa

cessum esse factū in expēsarū cōdēnatione. Sed hoc casu dī ex
primere qñtatē excessus: alio nō valet appellatio: ita dicit In
nocē. in. d. c. fi. quē sequit Bal. in. d. l. terminato. **¶** Quero vltē
rins: nūquid in taxatione expēsarū debeat citari aduersarius.
Dicite aut victus cōparuit tpe sine in causa principali: et
tunc debet citari ad videndum fieri taxationem: aut fuit contu
max ad audiendum sententiam. Et tunc si fuit citatus ad horā
requireretur citatio ad taxationē. Si aut fuit citatus ad diem et
in alia die fiet taxatio: non est necesse q citetur. ita determinat
Bald. in. d. l. terminato. q etiam tenēt canoniste in. d. c. finē liti
bus. de dolo et contrā. **¶** Quero quis habeat taxare istas expen
sas. dicit q iudex q tulit sniam: vel etiā eius successor: qui eadē
persona censet respectu dignitatis: vt in. l. cum pponēbat. ff. de
re indi. et in. c. si gratiose. de rescrip. lib. vj. Itē ordinarius habet
bit taxare expēsas in quibus est facta cōdēnatio p delegatum.
nō aut delegat⁹ taxabit: q functus est officio suo per sniam: ita
determinat Bald. in. d. l. terminato. subiciēs: q si arbitrator con
dēnauerit in expensis et post sniam adhuc duret tempus cōpro
missi poterit adhuc tunc taxare. Si autem est finituz tps cōpro
missi et tunc non poterit taxare: sed iudex ordinarius tūc habet
bit taxare: argumento legis a dino pio. in pñci. ff. de re iudica.
¶ Sed quero pone qđ iudex tulit sniam: et absoluit victuz ab
expensis: nunquid tenebit talis absolutio. dicite qđ non nisi sit
expresa causa. puta q dicat propter iustā cāz litigādī. ter. est ad
literam in. d. aut. insurādum. **¶** Sed diceret quis: pone qđ iudex
nec absoluit: nec cōdēnauit quid iuris in hoc casu an victor
poterit tunc petere expēsas a victo: dicite q non. nam si iudex
omisit cōdēnare in expēsis in snia cause principalis: non am
plius poterunt peti expense. casus est ad literam in dicta. l. ter
minato. Et est rō vt in text. ibi ne finito negotio lis noua oriā.
illa rō est etiā: q ille expense veniunt officio iudicis mercena
rio: qđ officium extractū est p sniam in cā pñcipali: ita determi
nat Bar. in. l. a dino pio. in. §. sniam rome. ff. de re indi. hoc fal
lit vbi de forma decreti vel statuti cauet q victus victori debeat
cōdēnari in expensis: tūc qđ pōt petere expensas conditione ex
lege etiā si nō fuerit cōdēnatus p iudicem. Istud est dictum
Barto. in. l. ij. in. §. si rē. ff. de lega. ij. Istud est dictum Angel. in
d. l. terminato. quod tene menti: quia vidi semel contrarium de
terminatum. **¶** Quero vltē iudex dicit in snia victum vi
ctori cōdēnam⁹ in expen. mō vtraq pars dicit: q vnus obtinuit
in vno: et ali⁹ in alios vel etiā in vno eodēq capitulo p parte ob
tinnit vn⁹ et p parte succubuit alter. Dicite q fiet mutua pēsa
tio: ita q neuter alteri tenebit qđ pcedit taxatione facta per in

fio. Uide oino. d. ale. de imoan. l. q. rome. §. duo fratres. de ver. obli. p. qua mate
ria etiā vide 2. parthe. ma. in no. §. ity. adde q. debuit allegasse sing. vel no. iij. ins
nu. qd. in multū nō facit. §. meli. p. Ro. l. i. §. ff. d. in. bal. l. i. §. d. p. per. Sal. l. i. §. C.
eo. 7. do. meū in legib. do. Jaso. may. in. l. erroze. §. quid aut. C. de testa. Celsus.
C. n. i. qnq. ginta. Adde q. l. 3. bal. l. i. sancim. C. de iudi. sententiar. §. opi. tñ. isti.

- dicē ad instātiā vtriusq. partis in singulo capitulo: in qbus ob
tinuit iniām 7. victoriā. Et si expēse sint equales. Sec. autē vbi
alter fuisse sollicit. ad faciēdum taxare p. parte sua: 7. alter fuit
negligēs: quia nūq. fecerit taxare. nā tūc ille qui fecit taxare hā
bebit expēsas: ali. nihil habebit: cum de liquido ad nō liquidū
possit fieri cōpēsatio. vt in. l. fi. C. de cōpen. Itē vbi expēse in vno
articulo essent maiores q. facte in alio in quo obtinuit aduersa
rius: tūc nō fiet cōpēsatio: sed cōdēnabitur aduersarius in eo in
quo expēse alterius partis facte sunt in plus cōpēsatis reliquis
expensis in articulo: in quo obtinuit aduersari. ita determinat
- 17 Bal. in. d. l. terminato. ¶ Itē §. dubio retēio predicto. casu si in
dex dixit victū victori cōdēnam. in expēsi. et iudex nō expressit
quātitatem in ipsa cōdēnatione qualiter hec res intelliget. hāc
questionem nemo tangit: puto tñ dīcēdū ex. §. dictis q. si expēse
equales sint: q. tūc fiet mutua cōpēsatio. Si autē erūt inequa
les: 7. vnus calus absorbeat maiorem partem litis ille dīcat vi
ctor: 7. consequatur expensas. si sue expense excedant expensas
aduersarij sui. ergo bene facit iudex si cum acciderit ita litigato
rum vni obtinere in vno capitulo: et alteri in alio: et expēse sint
equales: dicat hoc modo ambas partes ab expensis absolui. ¶
ob mutuum victoriā cōpēsatione habita. ita dicit Innocē.
quem sequitur Joan. de imo. in. d. c. finem litibus. quem etiā se
quitur Bal. in. d. aut. generaliter. ¶ Unum singulare nō omite
- 18 to q. si lata sit sententia condemnatoria in centum: 7. victus ap
peller: 7. iudex appellationis solum. cōdēnet illum victum in
quingenta: aduersarius eius. l. victor debet cōdēnari in
expēsis: q. inique ille victor petiit centū: cū non deberet habere
nūi quingenta: nec hic pōt habere locū mutua cōpēsatio
quia illud capitulum est indiuiduū. Ita dicit sing. Inno. l. d. c. si
nem litibus. quod multū cōmendat Joā de imo. illud autē est
no. dignissimū: q. si quis petat in iudicio centū. 7. nō fiat condem
natio in iudicio: nisi in quingenta. victor debet cōdēnari in
expēsis. casus est expressus in. c. vnico de plus petitio. Et est ra
tio: quia plus petitio. ¶ Alterius facit hāc cōclusionem q. si
appellās succubat in causa appellationis: q. etiā succubuit in cā
p. principali: semper est cōdēnandus in expensis. hec est ratio Bal.
20 in. l. fi. C. qñ p. uo. nō est neces. ¶ Iusta p. missa quero: iudex non
condemnat victum in expēsis: nunquid victo: propter hoc po
terit appellare: quia victus nō est in expensis condemnatus.
- b Dicite fm Cy. 7. Bal. in. l. fi. C. qñ p. uo. nō est neces. q. si victus
appellauit in eo in quo est condemnatus. tunc victor nō potest
appellare respectu expensarum: et si appellat superuacua erit
appellatio. ¶ Et est ratio quia iudex appellationis: ad quē ap
pellauit victus habebit cognoscere vtrum victus debuit con

est vera: 7. est
cōis: quam
bar. t. 3. l. i. q.
solidū. ff. de
leg. i. 7. l. i. q.
daz estimā
nerūt. tamē
ibi Alexan.
post paulū
de cast. ff. si
cer. pe. Joā.
de imo. l. i. §.
§. si stipulā
ti. de h. ob. 7.
pau. d. cas. i.
lege diuus.
ff. ad. l. fal. 7.
oino p. Ale.
in. l. q. rome.
§. duo f. res.
ff. de h. ob.
de q. dīri in
filopla. par
te. iij. arres.
xiiij. Cel.

b ¶ Cōdem
nat. Uis ro
taz l. decisio.
ecclviij si au
ditor. in no.
vbi 7. idēst
cō appellā
ri. Card. in
de. sepe. §. fi.
in pe. q. d. h.
fig. dicit qd
l. fi. alle. hic
p. Lāfrā. h. 3.
locum qñ vi
ct. appellat
tūc ei victor
nō appellat
licet sufficiat
q. inheret

¶ uij

Expense.

appellationi victi: et index appellationis reformabit sententiam: sed si victus non appellaret: potest victor appellare ab omni condensatione expensarum. quod etiam tenet Car. in. c. nicolao. f. de appel. Et adde feli. in. c. significauerunt. de excep. Celsus.
a C. Sna. vid. pe. d. su. i. l. na. q. d. d. f. j. ff. d. indi. vbi an teneat ad interesse. Et adde q. solues repetit ab eo que debuit condensatione. bal. i. add. ad spe. i. ti. de exp. h. pnt expese. no si omittit. Alex. i. l. q. C. de fru. et li. expen. et q. q. f. c. i. pms. et vide. feli. i. c. significa-

uerunt. j. d. ex
ce. ad d. mo.
i. sua sum. i.
ti. d. dol. f. q.
vena. h. illud
spaliter no.
ia. rebuffi. i.
l. nulla post
me. C. de ex
act. tri. libz.
x. idē bal. in
l. sancim. et
ibi doc. C. d.
tu. et in lege
p. f. q. xxi. a
de of. p. con.
et le. et phi.
fra. i. c. sepe.
h. vltio qrit
d. app. Cel.
b. C. Jur. ita
no. bal. i. l. fi.
ad fin. C. qn
puo. nō ē ne
tes. vbi dat
rōnē: nā tal
articul. po. b
tuit vno mo
mēto expe
dirig. iudicē
et sine sūptu
Idē no. cy. i.
alleg. i. pol.
la. p. i. f. C.
d. his q. vt i
dig. Cels. 22
c. Cōdēna
re. Tu vide c
vltia eaque
posui i. ad.
ad illū post
eūdē. f. e. f.
i. multis apo.

dēnari in expensis: vel ne. Unde si apparuerit debuisse cōdēna
ri: cōdēnabit. nā index appellationis habet reformare sententiam la
tam in causa pncipali: vbi viderit expedire. Et ideo supernacne
per victorē appellatur: vt. f. d. i. Si autē victus nō appellasset
in eo. qd esset cōdēnat: tunc bene victor posset appellare. eo res
spectu q nō esset cōdēnatus victus in expensis. et pbatur prima
ps in. d. l. fi. i. f. r. f. i. vbi Cy. et Bal. s. i. r. dicūt q si actor petat cē
tū et re fuerit cōdēnatus tm in quinquaginta et alijs quāq. sita fuit
absolutus si reus appellauit rōne cōdēnationis de quinquaginta
nō poterit actor appellare respectu absolutionis ab alijs quin
quaginta. ita pbat ad literā in. d. l. fi. in vlti. respōsa. et ratio est
quia index appellationis de quinquaginta habebit cognosce
re de toto negotio: vt. f. d. i. Sed pone q index nō pdenauit
victū in expēsis in casu in quo debuit cōdēnari. nunquid faciet
litē suā index. Dicite fm Bar. in. l. iij. in. f. hoc autem. ff. de dā.
infec. quē sequitur Bal. in. d. l. fi. Aut fuit petitū partē cōdēna
ri deberi i expensis: et tūc si index omittat: faciat litē suā vt in. l. p
perādū. f. sin autē. C. de indi. Aut non fuit petitū p partē aduer
sam debere victum cōdēnari in expēsis: et tunc si non cōdēnet
nō faciet litem suā: quia index nō tenetur impartiri officiū suū
nisi petit. vt in. d. f. hoc autē. Tamē index hoc casu si voluerit
poterit victum in expēsis cōdēnare: etiam si non fuerit petitū:
quia ea que emergunt post litē cōtestatā spectant ad officiū iu
dicis: vt in. l. ediles. f. fi. ff. de edic. Quero vltius: et vtrū suc
cūbens in aliqua interlocutoria debeat cōdēnari in expensis.
Respōdeo q si interlocutoria feratur super aliquo articulo iu
ris: victus nō debet cōdēnari in expensis. Sicus si super arti
culo facti. ita determinat Cy. in. l. polla. C. de his q. vt ab indig.
et tenet Bal. in. d. l. fi. p. real. Ideo vbi est articulus iuris: victus
nō potest in expensis cōdēnari: quia est tale qd potest statim p
iudicē expediri: ita q expense nō sunt necessarie: cū ius sit certū.
Et potest poni exemplum si facto sequestro pars veniat: et dicat
velle reuocare sequestrū per satisfactionē: aduersarius dicit per
satisfactionem nō posse reuocare sequestrum: et index interloqui
tur posse reuocare: certe victus non cōdēnabitur in expensis:
quia an posset reuocari: an ne stat in puncto iuris. Et notan
dum est etiam: q vbi index nō cōdēnauit in expensis victū in
interlocutoria poterit postea cōdēnare si obtineat etiā in diffi
nitua sententia. Si autē nō obtineat in sententia diffinitiva: non pote
rit victū cōdēnare. Ita no. Ang. in. l. terminato. p. realleg. Et iō
sit cantus ille qui obtinuit in interlocutoria: vt faciat statim ad
uersariū in expensis cōdēnari: q si postmodū succūbat in diffi
nitua nō posset. Et est etiā notandum q vbi quis succūbit etiā

Bal. in. l. pperandum. §. sinantē alterutra. in fi. et qđ ibi posui in addi. ad ipsum in ver. tempore interlocutorie. C. de iudi. vbi dicit qđ condemnatio expensarum omīssa tempore interlocutorie potest in qualibet parte litis suppleri. Celsus.

¶ Que sint ille expēse. Vide plene p Ang. in. §. opz. in aut. de iudi. Bal. in. l. san. cum. C. de iudi. et ap. appellatiōe expēsarū dāna contineant ita qđ possint peti. vi

in interlocutoria que non sit inris condemnatur in expensis si victus non habeat iustam causam litigandi: et an habeat iustā causam litigādi inspicitur ratione illius articuli super quo est lata snia interlocutoria: non autem respectu totius cause. Ita tenet Innoc. in. c. finem litibus. de do. et contu. ¶ Quero nunc ulterius que sint ille expēse: in quibus victus debet condemnari. Respondeo secundum Inno. in. d. c. finem litibus. de do. et contu. qđ sunt expēse necessarie ad causam: non autem vtilēs. et sic expēse facte in aduocatis. in procuratoribus et in itinere et in hospitij et. vt in lege non ignoret. C. de fru. et li. expen. Hec debent considerari expēse nimis delicate: sed mediocres. vt in lege si seruus. in fin. ff. de pigno. act. ¶ Ideo si rusticus qui solitus est ire pedester voluisset accipere vnum equum ad vecturam causa veniendi de iure ad tuitatem causa litem suam sollicitandi: hec expēse nō veniūt in refectione: vt est glos. singula. in lege idemq. in. §. ideo labeo. ff. manda. Nam inspicienda est consuetudo patrisfamilias. vt in lege vel vniuersorū. ff. de pig. acti. ¶ Est autem in his expēsis aduertendum: quia debent deduci expēse quas victor fecisset domi. illud quod postea superest venit in refectionem expensarum. text. est in lege sed si. in. §. quod autē. ff. de petitione heredita. et lege sed si. §. ff. ad exhiben. Ita tenet Ange. in. d. l. terminato. et in. d. §. quod autē. et hec sunt vera vbi expēse veniūt ratione interesse: puta ratione victorie: vt est in materia nostra. Vbi autē expēse venirent ratione contumacie: de quibus infra dicemus: tunc nō deducuntur expēse: quas quis fuisset domi factururus. Eodem modo deducuntur expēse: quas quis fuisset domi factururus: quando expēse veniunt ex dispositione legis: veluti est in episcopo visitante monasterium: cui debentur expēse. Nam non dicuntur expēse: quas fecisset domi. et sic etiam in testibus qui proficiuntur ad locum iudicij causa testimonij ferendi: quibus debentur expēse integre: non in eo qđ expendissent domi. vt in lege. iij. in. §. fabinus. ff. de test. et in. l. quoniā liberi. C. eo. Nam debebunt expēse integre nō detracto eo quod expēdisset domi. Et idē in indice delegato: qui accessit ad certū locū: vt ibi ferat sniam: cui debent expēse. certe nō deducunt expēse quas fecisset domi. ita no. sin. Joā. an. in ver. moderatas. in. c. statutu. li. vi. ¶ Quē Ang. sequitur in. d. §. qđ aut. ¶ Est quoq. aduertendum qđ si aduocat^{us} peragat ppuā accusam: et litem obstineat: et cōdenat^{us} in expēsis sit aduersarius: nō poterit pro expēsa cōputare id qđ

omni. nu. xij. in ver. domi facturi. J. de vi. et ho. cleri. et dixi plene in add. ad Bar. in. l. fi. nume. iij. vers. litem facit ad aliam questionem. in apostil. in ver. aduocatus. C. de fru. et litium expen. Celsus.

de Ro. sing. cccclxij. lci. nūqd appel latioe dāno rū. et qđ no. f. apo. ad enz ibi. Celsus. b Csi iada uocat^{us}. Jde t3 Bar. in. l. fi. C. sen. res. non pos. qđ est verū: nisi vict^{us} tenere tur ad expē sas litis: et p pter litē: qz tūc tenetur ita no. bal. f. alle. i. fi. zibi Ang. et pe. b suza. Bar. et Alex. in. l. si stipulatio nes de fidel cō. et i. l. qđ si domū. et ibi Raph. ff. lo ca. Dy. in. l. pe. §. fi. et ibi posui i apo. ad ipm. ff. d leg. iij. de q vide Pañ. i c. finem. nu. xxix. et q ibi posui i apo stul. ad ipz i b. qz erat ad uocat^{us}. J. de dolo et cōtu. et in. c. cū ab

Expense.

expedit in vno alio ipse non fuisset aduocatus. glos. est singulis
 26 la. in. l. fi. C. de fru. et lit. expen. ¶ Attendite etiam qd iudex so-
 lum habet taxare expensas facias non autem faciendas. ita des-
 terminat Innocentius in. c. cum venisset. de eo qui mit. in pos. causa
 rei seruata. Quem sequitur Ange. in dicta. l. terminato. ¶ Unum
 27 commemoro notandum videlicet qd si testes extra iudiciu iur-
 ctauerunt scire veritatem: et postmodu recesserunt: vel sunt mor-
 tui pendente iudicio ante eoru depositionem: si volens produ-
 cere testes succumbat: eo qd non potuit per eos probare: qd mor-
 tui vel absentes non condemnabitur in expensis: ita no. Bald.
 in. l. non ignorat. C. de fru. et lit. expen. Subiiciens ibide Bald.
 28 qd si citauerit aliquem temere puta quia citauerit Joannem de
 gandino cum plures sint Joannes de gandino in Crema. et ci-
 tatus non est ille qui debuit citari: debet ideo actor in expen-
 sis condemnari. Eodem modo si erratum est de nomine citati.
 Ita determinat Bald. in. dicta. l. non ignorat. et in. l. sancimus. C.
 29 de iudi. ¶ Uterius quero si nunquid actor qui fecit expensas in
 recolligendo instrumentum a tabellione: possit petere sibi tales
 expensas refici. respondeo sicut Baldum in dicta. l. non ignorat
 qd sic: si debitor fuit in mora: puta per interpellationem vel inter-
 positionem diei elapse. alio non. Et quippe vnum singulare est
 30 notandum in condemnatione expensarum quia sententia lata in
 expensis valet: etiam incerta sicut Innocentius. qui ita no. in. c. finem
 litibus. de dolo et contru. Nec satis quo ad materiam expensa-
 rum que debentur ratione victorie etc. ¶ Nunc videamus de ex-
 31 pensis que veniunt ratione contumacie. Et premitto qd tales
 expense possunt peti sine coram iudice ordinario: sine coram in-
 dice delegato. vt not. Bald. in. l. sancimus. C. de iudi. ¶ Item pre-
 mitto sicut eundem Bald. ibidem: qd tales expense possunt peti per
 edictum si quis ius di. non obtempe. Item possunt peti officio iu-
 dicis mercenarij. Item tales expensas quis potest consequi per
 clausulam iudicati. vt in dicta. l. sancimus. Tertio premitto: qd
 dicte expense ita veniunt reficiende ex parte actoris sicut rei: qd
 vterqz possit esse contumax. Quarto premitto: quod dicte expen-
 se ita veniunt reficiende p fictu contumacem: sicut per verum.
 ita tenet docto. in dicta. l. sancimus. ¶ His sic premissis quero
 32 quando debeant refici iste expense que veniunt ratione contu-
 macie. Respondeo sicut docto. in dicta. l. sancimus. qd possunt refici
 in qualibet parte litis: cu in qualibet parte litis quis possit esse
 se contumax: secus in alijs expensis: que veniunt in totali lite:
 quia ille reficiuntur in fine litis. vt in. l. properandum. §. finan-
 tem. C. de iudi. Particulares autem expense que veniunt ratione
 victorie possunt refici in singulo capitulo: et si fuerit omissum po-
 test appellare in quacumqz parte litis. vt no. Bald. in dicta. l. san-
 33 cimus. ¶ Quero vterius si quis fuit contumax in prima citatio-
 ne: an debeat condemnari: an vero debeat expectari trina cita-
 tio. dicite secundum Baldum vbi. §. quod ad primam citationem
 34 debet condemnari in expensis. ¶ Uterius quero an si finita in-
 stantia possint peti tales expense. Respondeo sicut per. quem
 35 sequitur Bald. vbi. §. qd non. ¶ Uterius quero vtrum quis possit

¶ Teme-
 re. Vide per
 Cy. in. l. sau-
 cim. q. xi.
 C. de iudi.
 Ale. in. l. de
 fertore. §. si
 ad die. ff. de
 remil. Joa.
 §. imo. i. c. j.
 de indic. et
 Spe. i. tit. d.
 expen. §. vi.
 et Jnn. l. c. si
 aduersari
 de eo qd mit.
 i pot. rei ser.
 ca. Celsus.
 b ¶ Ena in
 certa. Bar.
 et doc. in. c.
 terminato.
 qd. j. C. de
 fru. et lit. ex-
 p. Baldus.
 i ff. col. j. §.
 nota quibet
 l. et ibi Ange.
 ge. C. de sen-
 t. qd si. cer.
 quatu. Cel.

Citatione. Adde qd posui in §. eo. ver. in apostil. ad istum. nu. vi. in apostill. in ver. debeat citari. in causa vero appellationis potest fieri cōdemnatio expensarum parte non citata: si tamē fuit cōtumar in causa principali. ita no. Innocē. in. c. calūnia. de pe. r. Bald. in sua mar. in ver. sententia. ver. viij. Celsus.

condemnari in dictis expensis sine aliqua citatione. Inno. tenet qd sic in. c. cum dilecti. de dolo r. contu. Et idem tenet Bald.

36 in dicta. l. sancimus. **U**terius quero vtrum condēnatus in expensis ex contumacia possit appellare. Respōdeo fm Cyn. qd sic quando contumacia est causa debiti. secus autē si contumacia est causa pronuntiationis: quia tunc non appellat. ita not. Cy.

37 in dicta. l. sancimus. **F**inaliter quero vtrum iudex teneatur ad reuocandas expēsas inquisito qui est absolutus. Respondeo fm docto. in. d. l. sancimus. qd sic. Si processerit nullis precedentiibus indicijs: neq; fama: alis non. intelligite omnia supradicta de expensis ratione contumacie: siue sit contumar in non veniēdo: vt in autent. qui semel. C. quomodo r. quando iudex. Sine sit contumar: quia venit. sed nō stetit: vt in. l. scire oportet. §. sufficit. ff. de excu. tu. Sine venit: r. stetit: sed noluit respondere: quo casu etiā dicitur quis cōtumar r. potest denegari iurisdictio tali cōtumaci: vt in. l. sed si pretorem. §. sed si ex certo. ff. ex quib. cau. maio. per quem §. dixi singu. Bald. in. l. consentaneum. C. quomodo r. quando iudex. Quod iudex potest denegare iurisdictio nem contumaci in alia causa in qua non est contumar: dummodo sit inter eadem personas inter quas fuit causa in qua fuit contumar. **A**ddite pro complemento huius materie vnū qd

38 voluit Innocē. in. d. c. finē libus. videlicet qd vbi fertur sententia obolutoria: ab obseruatione iudicij dz actor in expensis condēnari. similiter dicit Bald. in. l. properandum. §. illo proculdubio. C. de iudi. Quod vbi lapsa est instantia: iudex adhuc durat quo ad condēnationem expensarum: quia condēnare dz actorez in expensis: nec est necessarium pronuntiare instantiā esse peremptam: nisi solum declaratiue fm qd ipse notauit in. d. §. proculdubio r. recte ibidem in textu probatur.

Et ex his finem facio huius repetitionis in qua si quid bene dictū r. positum reperiatur. Deo laus sit et gloriose virgini marie ac beato Joanni baptiste. Sin autē aliquid minus bene dictuz repertū fuerit: me humiliter vniuscuiusq; correctioni subijcio. Sit laus deo.

Sequitur repetitio pfati l. a. frā. cle. sepe. de verborum significatiōe. In qua materie caularum summariarium et delegatarum et qualiter tractari debeant continentur.

Absolutus. vide. d. Alexan. de imol. l. l. j. ff. ad turp. vbi qd iudex pcedit ex officio. et Car. l. cle. sepe. §. fin. vj. q. de verb. signi. et Anto. de bu. l. c. dilecti. j. de doc. r. cōtu. r. qd in accusatore. vide ffc. l. in. c. accedens. de accu. ibi. vij. no. r. Spec. in tit. de in qui. §. i. §. si. an autē. et §. iij. versic. quid si ante r. §. fina. Celsus.

Cause delegate et summarie.

a Glo. est sing. in. c. fi. Adde illā glo. que est glof. may. ante finē. ad hoc qđ hic per istū dī: p singu. allega. Ang. are. in. § appellatur. ver. xxiij. insti. de excep. cui adde Spe. in tit. de leg. §. sup. est. ver. sed nunqđ. Bald. & Joā. de imo. in. l. ex duo bus. §. fi. ff. de vulga. & pup. & Cepo. cōf. viij. inci. visa commissione. & his addes quod posui in proxi. seq. apost. & in apostil. in vers. simpliciter. Celsus.

b Clausu le. adde frā. ci. are. i. l. ne mo potest. de lega. ij. et Pau. de ca. in p. xiij. & d. Alexan. de imol. in cōf. viij. iij. parte. et ffe li. in. c. j. i. p. legatus. C. & rescriptis & quis pos sit commit tere causis cognosce das summa rie & de pla no vide do. Alexand. de imo. in con sil. viij. in. ij. a parte. et de pte hui clausule su marie. & pla no & sola fa cti veritate inspecta p cedas. vide do. Alexan. 3 de imol. in cōf. v. in. iij. b parte. et in p. l. lxxvij.

Spe contingit. & ista cle. in se continet evidentem utilitatem: vt hic attestatur editor canonis dicens sepe contingere de facto causas committi cum hac clausula simpliciter: & de plano &c. Et ideo potest dici fm qđ dicit iuriconsultus in. l. j. ff. de in integ. resti. qđ ista cle. propter euidētē utilitatē non indi get commendatione. Et cum contineat materiam quotidianam meriti: quis dixerit materiam esse plenius attingendā. vt vtar verbis Pauli iuriconsulti. in. l. legauit. in p. inci. ff. de libe. lega. Et cle. ista est diuidenda vt dicit glo. in quatuor partes. vt in ea habetis. **P**remitto primo ordinem quem sum seruaturus in electione huius cle. quia sequar ordinem per me adhibitum in repetitione. c. quoniā contra falsam. cui peritioni est addens da materia huius cle. cum contineat materiam iudicalem: su per quolibet ergo verbo text. ponam materiam necessariam illi verbo congruentem. **S**ecundo premitto quod do. Henri. impe rator fecit vnam extranagantem: que incipit ad repumendū. In qua ponitur ista clausula qđ est hic: sed in vno dītaxat disse runt: quia vbi hic dicitur simpliciter: ibi dicitur summarie. item alius imperator compilauit aliam extranagantem que incipit quoniam nuper. vbi est inserta dicta clausula. **T**ertio premit to qđ solus princeps cām delegare potest cū insertione presen tis clausule. glo. est sing. in. c. fi. de here. lib. vj. Non tamen red ditur ratio: sed ad ordinē quoniam ordo iudiciarius est introdu ctus per principem intelligendo de papa et imperatore qđ pa tet: quia hi sunt qui iura condiderunt: ex quibus ordo iudicio rius intro ductus est. Nimirum itaq; si eius inferior: talem or dinem subuertere nequeat: qđ par in parē non habet imperin: multominus inferior. c. innotuit. §. de elec. & in. l. ille a quo. §. tē pestinum. ff. ad trebel. Qui ordo profecto tolleretur si posset ap poni dicta clausula. vt patet in hac cle. Tenete menti quia ne mo tangit. Ex hoc sequitur correlarium: qđ legatus etiā de la tere existens in prouincia sua non poterit causam delegare cū insertione dicte clausule: nec alius locum tenēs cuiuslibet prin

Sed quid si petat causa cōmitti summarie: & rescribens nihil dicat de hoc: sed simpliciter dicat fiat vt petitur: an videatur rescribere qđ summarie & de plano cognoscatur. vide. d. Alex. in cōf. xxiij. in. ij. parte. Et adde do. Bart. soz. in consil. xviij. incip. viso processu. iij. parte. vbi ponit quid importet hec clau sula: quod procedat & decidatur summarie simpliciter ac de plano sine strepi tu & figura iudicij: & sola facti veritate inspecta quibuscūq; solemnitatibus aut ordinib; iudiciarijs pretermis: vbi que per hanc clausulā omittimus. & qđ not. Spec. in ti. de iuris. om. audi. §. fi. p. hoc quoq; & in titu. de libel. cōcep. §. xy. p. sic. &

Cause delegate & summarie. Fo. ciiij.

qualiter. & ver. f. Ro. deci. xxxv. inci. qñ committit &c. in no. & deci. cccclxxxvij. inci. piē. in causa. ibidem aliquid per Ro. sing. cccclxxxvij. incipient. quid important. & per feli. remissine in. c. olim. de accusa. & quod not. infra priori. in apostil. vers. simpliciter. nu. ij. & dum. s. eo premissum est: q legatus a latere cum hac clausula delegare non possit. Sed solus papa & princeps. no. Car. in cle. ij. q. xxxvij. et

seq. de indi. et hic. q. xj. l. pñci. in. s. que omnia. & Spec. tit. de aduo. s. cōsequēter. h. stupeant. insuper not. tui. l. addi. ad istū. s. in c. qñ cōtra. nu. xliij. in apost. in h. summarie. & post pñ. in

cipis. ego limito istam glo. vno casu licet non reperiam tactum: nisi princeps libertatē dederit suo locū tenenti denegandi cum insertionē dicte clausule. Nā tunc posset quia tunc cessat ratio prohibitoria de qua. s. Quarto pñmitto q reperiantur aliqua verba diminuentia iuris ordinē ultra istā clausulam de qua in cle. sicut sunt ista verba. cognoscas fm rei veritatem. vel inspecta mera veritate facti. Important ista verba tantum qñ ista clausula. de qua hic fm do. Joā. de imo. in. c. dilecti. de indi. vbi habeatur mentio in ter. de hñmōi verbis. Reperitur in alia clausula sapiens diminutionē ordinis iuris veluti est ista. Cognoscas causam nulla iuris solēnitatē seruata per quam clausulaz sublata est omnis obseruantia introducta a iurepositio: & remanemus in meris terminis iurisgētū fm Bar. in. l. filiūssa. ff.

e. officij. & qñ no. post alios in apo. l. h. simplr. nu. v. de elec. Adde vltra hic alleg. Bar. in. l. nemo. in pñ. & qñ ibi posui i apo. ad eū. l. eo. h. ff. de leg. j. & in. l. lenis. h. qñ qñ dñz intelligi de plano. ff. de ac. diri post Bal. l. qñ fauore. nu. j. in apo. l. pñ. pcedat. C. de legi. & p quē possit apponi. Adde supradicta col. in. c. qñ. nu. ij. vbi posui in addi. ad eū. in ver. de plano. de offi. deleg. diri post pñ. in. c. venerabilis. in ver. citra papā. de indi. & in trac. clausu. in clau. rescrip. hñ. summarie. cum vers. seq. & not. hippo. de marsi. sing. cñ. incip. clausula summarie. Celsus.

Facti. Adde Anto. de bu. in. c. ij. in pñ. de iu. ca. & Alex. i. pñ. lrv. iij. pte. q plus importat q clausula summarie: simplr. & de plano sine strepitu. & facit terminos posse abbreviari. Ro. in deci. xcix. doc. oēs in nota. & in deci. cccclxxxvij. not. qñ cā in antiq̄s. Et equipollet clausule fm merā voluntatē tuā: & clausule summarie & de plano. vt no. Jo. de imo. in. c. dilecti. de iudic. imo plus q pñ. clausula vt per Ant. de bu. in. c. ij. in pñ. de iu. ca. Alex. pñ. lrv. vo. iij. Ro. pñ. xx. inci. viso pñcto. circa fi. eūdē pñ. clx. inci. in casu pposito. & singu. sñ. de cclxxxvij. inci. qñ importat hba rescrip. Are. cōf. lxxiij. inci. sup pñtis. p. feli. remis. in. c. j. h. & si dicat. de cōf. non tñ facit q agat ex nudo pacto: vt no. plene Bald. in. l. nemo. in fi. C. de sen. qñ intelligit de veritate legibus roborata: vt ibi p eum. Celsus.

Seruata. Adde qñ non tñ operat talis clausula q possit pcedere sine citatio. ne. Bar. in. l. j. ff. de testa. mili. & l. filiū. ff. de dona. & in extrana. ad reprimēduz. ver. videf. Lodo. ponit. in rub. de arbi. Et qñ operet talis clausula vide p Bart. in alleg. l. filiū. ver. qñ qñ si est dictū. ff. de do. & in. l. j. de fer. Spe. in titu. de iur. om. in s. fi. ver. hoc quoz. & in ti. de libel. cōcep. s. xv. ver. & gñaliter. & ver. f. Bar. i extraua. ad reprimēduz. & feli. in. c. canonū statuta. hñ. scō. nota. de pñ. & in. c. qualiter & qñ. el. ij. s. ad corrigēdos. ver. tertio nota. de accu. & in. c. dilecti filiū. in pñ. de indi. Aduerte tu index: q lz talis clausule hñtute possis terminare prout tibi placuerit: vel volueris nulla seruata dispositione iuris vel instri: vt p. s. al leg. tñ non potes tollere ius vni parti ex iure gētū vel civil. aut ex forma statu ti qñtū: vt sing. not. Bar. in sepe alleg. extranag. ad reprimēduz. in ver. videbit expedire. quē refert pro sing. & sequit Matth. sing. xliij. inci. nota q vbi index. C.

Cause delegata & summarie.

a **I**n honorem dei. Adde tu licet iste videatur sentire contrariuz: qd eois opus est cum Bar. ita no. idē Barto. in l. filius. ver. quero qd si est actum. ff. de dona. idem in l. j. ff. de ferijs. & in l. j. de testa. mili. Bald. in l. solā. in fin. ff. de testi. & in l. milites. ver. secundo ponamus in iudicijs. C. de testi. Celsus.

b **N**on erit necessarius libellus. tu vide de hoc panor. in c. nisi specialis. nu. iij. et qd ibi

posui in ad di. ad eū in apo. in ver. ordinem in 4 ris. de offic. leg. et quod not. in trac. clausularū. in clau. re- scri. dñi. sine solemnitate iuris. cum verfi. sequē a ti. vbi d. hoc tangit. Celsus.

c **T**estificari. Vide Raph. et ludo. i. d. l. milites. C. de testa. mili. d. Simplificiter. Quo modo autē intelligatur simplr. vide do. Alex. de imo. & frā. are. in l. j. §. c. si qd simplr ff. de verbo. obli. & frā. are. in l. cuz qñi. §. j. in d. in gl. eo. tit. vbi dicit: qd si statutu dicit: qd talis iure debeat dñdere positiomib: vel capitulis: qd idē est ac si

de donatio. Unde seruare debet in tali causa quodcūq; suadet equitas naturalis: que prouenit proprie ex iure gentium. **E**t hac doctrina infero infrascriptas conclusiones. Prima conclusio: vbi proceditur apposta dicta clausula erit necessaria plenaria probatio. Item non poterunt producti testes nisi parte citata. Item necessaria erit qualis qualis peritio. Itē fm Bar. poterunt produci testes & examinari sine iuramento: licet Bald. in hoc contrarius sit Bar. vt no. ipse in l. milites. C. de testa. mili. & istud Bald. plus placet quia iuramentum est introductuz de iure gentium antequam foret ius positium. iuxta illud quod habetur in hoc psalmo. iusiurandum qd iurauit ad abraham &c. Item fm Bart. poterunt recipi testes in dieb: feriatis in honorem dei. si Barto. intellexit de mera examinatione dicit verum quia hoc permittitur in qualibet cā ordinaria: vt not. glo. in cle. indices. de offi. delega. Si autem intellexit de iuramento testis: non dicit verum: maxime si dicta clausula ponitur per principem secularem quoniam omnis actus iudiciarius est prohibitus in die feriato in honorem dei. vt in c. finali. §. de feri. quod. c. princeps secularis non potest tollere: quia inferior &c. quod si esset apposta per papam hec clausula esset magis dubius. Ego tamen idem credo per ea que. §. dixi de iuramento testis non est opus replicare. **S**ecunda conclusio: vigore dicte clausule non erit necessarius libellus in causa. neq; litis contestatio: cuz ista sint a iure positio introducta: vt in c. j. §. de libel. obli. et in c. vero. de litis contesta. Item non erit necessarium peremptorium ad sententiam audiendam: licet alias secus: vt in l. ad peremptorium. ff. de iud. Item non erit necessaria conclusio in causa. nec tot dilationes dabuntur. argu. huius clementi. Item non poterunt producti testes: qui alias sunt prohibiti testificari quando prohibito fundatur super equitate naturali veluti si est iniurius capitalis. secus est si est prohibitio fundata super mero iure positio: veluti si testis est infamis: vel bankruptus secundum Bartolum ita notantem. in l. si filius familias. prealleg.

De verbo simpliciter.

Megrediar expositionem tex. nostre clemētie prius premissis que dixi in precedēti lectione pro clario: ri doctrina capio verbum simpliciter. Circa cuius verbi expositionem glos. nostra dicit simpliciter idest sine plica. & sine inuolutione. et idem dicit Barto. in extrauagan. ad repumendum in verbo summarie. Reperio qd doct. legisse in l. j. in §. si quis. na. ff. de

Cause delegate & summarie. Fo. cliij.

diceret q̄ deberet respondere simpliciter. & vide feli. in. c. de causis. §. preterea. de offi. & pote. iudi. dele. & adde Old. in. consi. cry. vbi quid operetur hec clausula simpliciter & de plano & sine strepitu: & figura indicij. Specul. in. titu. de aduo. §. consequenter. ver. stupeant insuper. & in. titu. de inquisi. §. nunc tractemus. ver. quid ergo si in litera apostolica. & Cardi. hic. q. xiiij. Alex. consi. vi. volu. iij. & Ro. consilio. xx. inci. viso puncto. & Hippol. de Marfi. singula. suo. cū. incip. clausula

- 1 vnl. & pupil. Exponant simpliciter id est pure et sine cōditione
- 2 vtrags expositio est bona. & dixit Bart. vbi. §. circa fi. & q̄ non est vis vtrum causa committatur simpliciter an summarie: q̄ tantum importat vnum q̄tum aliud. Quid autem relaxaret de obseruantia iuris communis quando mandatur procedi summarie seu simpliciter: non adijciendo alia verba de plano sine strepitu &c. Colligo totam veritatem per infra scriptas conclusiones.
- 3 Prima conclusio: vbi procedit summarie debet offerri libellus plene ordinatus: sicut in causa ordinaria: vt in. l. iij. in principio. ff. ad exhiben. licet diuersum sit statuto dicēte q̄ in causis miserabilium personarum possit procedi per simplicem querelam: hec verba important vt possit procedi sine libello secundum Baldum qui ita eleganter loquitur in. l. i. C. vt in posses. lega.
- 4 Secunda conclusio: vbi causa est summaria requiritur litis contestatio. vt in. l. i. signi. §. sed si non possederit. et. §. idem scribit. et in. l. sed iulianus. ff. ad exhiben. Tertia conclusio: in causa summaria non potest procedi in feriis ob necessitatem hominum: nisi quatenus permittitur in causa ordinaria: vt in. l. secunda. ff. de feriis. Quarta conclusio. Exceptio requirens altiore indagine non potest examinari in causa summaria: sed debet referuari in alio iudicio. Et dicitur exceptio requirere altiore indagine quoties non potest expediri infra tantum tempus: infra quantum expediretur causa principalis: si non esset apposta dicta exceptio: vt notatur in lege si is a quo.
- 5 In principio. ff. vt in possessio. lega. Quinta conclusio. In causa summaria abbreviantur dilationes sine alia cause cognitione. vt in. l. secunda. in fine. ff. de re iudicata. Sexta conclusio. In necessaria est citatio peremptoria vbi proceditur: licet oppositum custodiatur vbi simul sint annexa ista verba summarie & de plano &c. vt in clementina nostra. Septima conclusio. In causa summaria non tractetur de preiudicio alterius sufficit probatio per iuramentum: vt in. l. thesaurus. ff. ad exhibendum. Octaua conclusio. Vbi tractatur de preiudicio alterius: tale preiudicium possit reparari in alio iudicio: et causa sit fauorabilis sufficit semiplena probatio: vt in. l. aquilia si deletum. ff. ad legem aquiliam. Nona conclusio: vbi in causa summaria tractatur de preiudicio alterius reparabili in alio iudicio: si causa non est fauorabilis requiritur plena probatio: vt constat in omnibus possessorijs que dicuntur esse summarie. vt in. l. momentanee. C. vnde vi. & glo. sing. in. l. i. C. quorū bonorum. quod est intelligendū fm Bart. & Iudicium possessorij esse summaria quo ad reum: nō aut quo ad actorem: q̄ ex parte

summarie &c. et dic q̄ talis clausula nō tollit ordinem indicij substantialem: sed dilationes sic vt voluit singul. Barto. i. sepe al. lega. extra. uaganti ad reprimēdū. in ver. summarie. & ibi posui l. apost. ad ipm. idem not. Alexan. in. l. in summa de condi. in debi. d. mēst. do. Philip. decium consilio. l. i. & cō. sit. lxxij. vbi dicit q̄ confirmat actū nullum. et consil. cxxvij. & hic ad de quod notauit in apost. ad istū. supra eodē nūme. i. in apost. ill. in versic. clausula. Cel. luo.

vide Alce. in. l. iij. §. condemnans in fin. ff. de re iud.

Cause delegate & summarie.

actoris requirit plena probatio: ex parte autē rei ideo dicit summa-
 mariū: q̄ non pōt opponi exceptio requirens altiorē indaginē:
 sicut cōtingit in oi causa summaria: vt. §. dixi. Sed debet refer-
 nari in petitorio: vt plene per Ange. in. l. i. §. C. si per vim vel alio
 modo. & plene per Dy. in. c. dolo facit. de re iudi. lib. vi. ¶ **Deci-**
ma conclusio f̄ si p̄iudicium quod paratur in causa summaria
 non possit reparari in alio iudicio requiritur plena probatio:
 14 vt in. l. donatio. C. de dona. ¶ **Undecima conclusio** t̄bi fit missio
 in possessionem ex primo decreto sufficit summaria cognitio de
 bito per instrumentum creditous s̄m Specu. in situ. de primo et
 secūdo decreto. §. postremo. circa si. text. est in aut. de exhi. et in-
 15 tro. re. §. r̄ si iurent. ¶ **Duodecima conclusio** f̄ in missione in pos-
 sessionem ex secundo decreto requirit summariam cognitionē:
 & etiam plenā probationem: vt in. l. fin. C. de bo. auto. iud. pos. &
 glo. in. l. fulcinus. §. i. ff. ex quib⁹ cau. in pos. eatur. ¶ **Decima-**
 16 **tertia conclusio**: f̄ omnis causa executionis est summaria cū nō
 habeat instantiā: vt dicit Bart. in. l. litibus. C. de agrico. & censu.
 lib. xi. & Bald. in. l. vnica. ff. si quis ius dicē. non obtemp. Cū al⁹
 omnis causa ordinaria de iure civili habeat instantiam: vt in. l.
 p̄perādum. in prin. C. de iudi. Cū etiā in causa executionis non
 possit opponi exceptio nullitatis requirens altiorē indaginē ad
 impediendā executionē: sicut est in qualibet causa summaria:
 vt iam dixi. Secus est vbi exceptio nullitatis potest continēti
 p̄bati: q̄ tunc impedit executionē: vt in. l. iij. §. cōdemnatum. &
 ibi plene per legistas. ff. de re iudic. Tamen dicit Barto. vbi. §.
 vnū notabile verbū q̄ quādo contra executionē opponitur ex-
 ceptio nullitatis que requirit altiorē indaginē: & sic non potest re-
 tardare executionē: q̄ victor anteq̄ habeat executionē debet da-
 re fideius. de restituē. victo id quod habuit pro executione casu
 quo probetur dicta except. nullitatis. pro quo alleg. casum in. l.
 si. C. de ordi. cog. & ter. in. l. fin. C. ad legē cor. de fal. tenete menti.
 17 ¶ **Decimaquarta conclusio**. f̄ Ubicunq̄ cognitio summaria p̄-
 cedit ex oculata fide. i. ex inspectione oculorum qd̄ contingit qñ
 statutū dicit q̄ viso instrumēto sententia mandetur executioni
 vel per similia verba tale instrumētū debet esse sine villo vitio⁹
 carēs liniatura vel subscriptione: vel cancellatione &c. dictū est
 singula. do. Bal. in. l. i. §. ff. vt in posses. lega. ¶ **Decimaquinta con-**
 18 **clusio**: f̄ vbi princeps mandat procedit summarie: si tamen pro-
 cedatur seruato iuris ordine valebit processus b̄ secundū domi.
 Bald. in. l. q̄ fauore. C. de legi. pro quo facit glo. in clem. nostra.
 Que glos. tamen loquitur quando commissum est in potestate
 iudicis: q̄ procedat summarie: sed questio Bald. loquitur quan-
 do interuenit mandatū principis et diligenter sunt custodien-
 di fines mandati. vt in. c. cum dilecta. de rescrip. p̄uto Bal. pe-
 ne dicere: si pars impetrans rescriptum exceptionem nō oppo-
 nat: al⁹ non credo qd̄ bene dicat per dictam rationem: quoniam
 illa regula custodiēdi sunt fines mādati: debet intelligi vbi nō
 custodiendo efficitur deterior conditio mādantis vel conditio
 eius in cuius fauorem emanat mandatū: alias nihil nocet non
 seruare fines mandati. ita singu. no. docto. in. l. si quis mihi bo-
 na. §.

a Cūitio.
 vide ad hoc
 pau. de ca.
 l. p̄. lxxxiij.
 incip. ad id
 de quo q̄rit
 in fi. vbi lo-
 quit de con-
 fessione.

b Valebit a
 p̄cessus. ad
 de tu p̄ opi.
 Bal. Anto. 18
 Corse. in si- b
 mi. in suis
 sing. in ver.
 statutum. el
 xxiij. quod ē
 sing. in nu.
 cccxviij. & in
 cip. si in ali
 quo actu sta-
 tutum &c.
 Celsus.

Causae delegate & summarie. Fo. cv.

- **C** In. c. off. Et ibidē vide ad hoc Feli. & Fran. are. & d. Jas. may. in. l. coheredi. & coheres. de vulg. & pup. vbi q̄ de plano idē est q̄ simplr: & q̄n dicat aliqd̄ cogno sci de plano. vide do. Alex. de imo. i. p̄. ciij. in. ij. par. eūdē p̄. vj. vol. iij. & dic q̄ fa cit excludi exceptiones altiorē indaginē req̄rētes: vt p̄ Bar. in. l. si vt certo. §. cū nodiā. ff. cōmo. Car. in. de. ij. q. xxxvij. de in. repellitq̄ libellū. vt per Bar. in. l. ne

na. §. sed si mandauerit. ff. de acqui. heredi. quod perpetuo not. propter intellectum regule. ¶ Decimasexta et vltima cōclusio.

- **O**mnis causa regulariter est ordinaria: & requirit plenam cau se cognitionem: vt in. l. iudices. C. de indi. & est glo. magistra: et notabilis in. l. ij. in. §. ibidem. ff. ad exhibendum. illa ergo cau sa erit summaria quando lex hoc exprimit q̄d procedatur sum matim breuiter &c. vel quia princeps mandat per rescriptum suum & per hec verba ego complector: quecunq̄ dixit Bart. vbi §. De cuius mente sunt omnia fere. §. dicta. licet procedam ma gis ordinariē & clare.

De plano. ¶ Pro declaratione huius ter mini de plano: primo vidēdum est quid dicatur planum: secundo quid importet iste terminus de plano vbi causa cognosci debet de plano. Tertio in quibus casibus possit procedi de plano. Circa primum dico secundum Barto.

1. ¶ quod planum dicitur prout est oppositum alto. ¶ Item dici mus aliquem vti stilo alto et vti stilo plano. Item planum dici tur prout est oppositum velocitati: nam aliquem ire velociter: & ire planū sunt opposita. ¶ Circa secundum reperio primū diuer sos tex. in quib⁹ dicitur debere cognosci de plano: vt in. c. sicut. et in. c. olim. de accusa. et in. c. nouit. de indi. et in. c. fina. de here. lib. vj. & in. clemen. dispendiosam. de indi. & in ista clemē. et in. l. ne quicq̄. et de plano. ff. de offi. proconsul. et in. l. ij. dies. ff. quis ordo in bono. posses. serue. & in. l. leuia. ff. de accu. & in. l. vnus. §. si. ff. de questio. et in. l. miles. §. sexaginta. ff. ad. l. iul. de adulte. ¶ ¶
2. ¶ Quid importet istud verbum de plano. Innocen. & Hostiē. in. c. olim. §. de accu. & Joā. an. in. c. fina. §. de here. lib. vj. & Spe. in. titu. de inquisi. in. §. nunc tractem⁹. ver. quid ergo. tenent per hoc non esse sublatum ordinē iuris. Nam debebit offerri libel lus & lis contestari: & adhiberi plene cause cognitio: sed dūtaxat strepitus partium & aduocatorum erit sublatu. poterit enim iudex sententiam ferre non auditis aduocatis. Nec dat dilatio nem ad habēdum aduocatos: & istud est vtile: quia litigator ca lumniosus causa protelādi litem sepe petit a iudice q̄ vult fa cere allegare a suo aduocato. Et licet causa sit clara iudici adeo q̄ non egeat aduocatis: tamen et si denegat velle audire aduo catum facit se suspectum. Vbi autem causa cognoscitur de pla no istud non erit. Glo. vero in. l. ne quicq̄. §. de plano. p̄. alle. di cit q̄ propter verbū de plano poterit causa expediri iudice eū te per palatium & sine cause cognitione. glo. vero in. l. leuia. & in. l. vnus. §. si. p̄. alleg. dicit q̄ vbi cognoscitur de plano non erit necessarius libellus & poterit causa expediri iudice non sedens te pro tribunali: & istud videtur sequi Barto. glo. vero que est in

practica Lanfranci.

quicq̄. §. de plano. vers. q̄ro qd̄ si in rescripto. ff. §. off. p̄. ed. et leg. eūdē in extrana. ad rep̄. mēdū. §. seq. §. de pla no. & ibi po sui in addi. ad ip̄. Spe. in. tit. de lib. cōcep. §. nōc vidēdū. §. §. plano. mari me si cā nō sit grauior vt no. Bart. in alle. §. §. pla no. Itē opa tur dilatio num breui siones: vt p̄ Car. hic. q. xxx. i. q. xxv cū seq. & seq. nō tñ opat substantia liū omisso nez vtribi p̄ eos. Et pōt tādē virtute illius clau sule die fe riato & in lo cō nō cōsue to p̄. ed. et q̄d dixi die feriato: in telligo versū de die feris to in vltimā tē holm: q̄ i dei honorez

Cause delegate & summarie.

factis vt no. plene. Spec. in tit. de libel. cōcep. § nō vidēdū. ver. xliij. in lenib⁹: nec pōt etiā vt alie pcedētes p inferiorē a principe delegare: vt no. glo. in. c. fi. in ver. sicut. de here. li. vi. qb⁹ addet q̄ dici. § ista ti. qn addi. ad ipm. in. j. apost. & in apo. in ver. simpliciter. §. pri. & vide glo. in. l. lenia. in ver. de plano. & qd̄ ibi posui in addi. ad ipsum in. eodē ver. ff. de accu. vbi etiā posui post D. in ver. de plano. & post Bar.

nu. ij. ver. si. qro quomō debet itelli gi de plano. in aposti. in eod. ver. si. 4 Celsus.

a. Lenis ca. unde do. meuz Jaso. may. in sua aurea repe- 5 titione. l. ad monēdi. ver. si. qui au tez dicatur euz multa cōcord. per eum ibidez 6 signatis. et ff. l. iij. m. c. in cau. s. j. de testi. & in c. q. s. s. offi. delega. pa. 7 ri. de pat. in tr. c. iudic. in ver. si. len tia. & Bar. in. l. admo- nendi. §. al- lega. ver. si. 8

aduerte hic et istis ad- de quod no- tau in apo- st. ad tituz pōt eum. §. 9 in. §. petitio nes. nu. ix. a in aposti. in ver. si. arbi- trum iudi- cis. Celsus.

d. §. dies. & in. §. sexaginta. concludit hoc dītarat importare ver- bū de plano q̄ poterit causa expediri iudice non sedēte p tribu- nali: & nihil dicit de plano. Et sic magnas cōtrarietates videtis. Primo inter glossas iuris ciuilib⁹. Scō inter canonistas & legi- stas. Nos autem p veritate habenda facite infra scriptas cōclu- siones. ¶ Prima cōclusio sit ista: vbi causa cognoscitur de pla- no necessari⁹ est libellus. & in hoc verio: est opinio canonistarū. pro quo adduco casum exp̄ssum in. l. miles. §. sexaginta palle. vbi dicit iurisconsult⁹ q̄ libellus de plano die feriato offerri po- test. Ergo bene sequitur q̄ ppter verbū de plano non sit sublas- tus libellus cum dicatur offeratur &c. & miror de Bar. q̄ non vi- derit illum tex. ¶ Secūda cōclusio t̄ mādatur procedi de pla- no: causa expediri potest iudice non sedēte pro tribunali. casus est apertus qui nō potest canillari in. l. vnus. §. fina. ff. de que- stio. vbi ad literam sunt hec verba formalia: custodie siue iudice sedente pro tribunali siue non de plano audiri possunt. Nam il- lud verbum de plano ibi nil aliud potest significare secundum rationem sermonis/ nisi iudice non sedente pro tribunali: ita procedunt glo. §. alleg. que hoc tenent. ¶ Tertia conclusio: qd̄ causa cognoscitur de plano sublat⁹ est strepitus paritum et aduocatorum: quia non erit necesse dare dilationem ad habē- dum aduocatum. Nec erit necesse in causa audire aduocatos: quia sepius faciunt, magnos strepitus cum sermonibus suis allegando &c. Et hoc modo procedit opinio Joannis andre. §. glo. sua. in si. de here. lib. vi. ¶ Quarta conclusio: t̄ si mandatur in causa procedendum de plano poterit perueniri ad examina- tionē testiū: et etiā ad sententiā diffinitiuā lit. non contesta. con- tra regulas iuris. Qm̄ regulariter testes debent examinare lite non contest. & multo magis sententiā ferri lite contest. vt in toto titu. lite contestata &c. Itud est dictum sing. Inno. in. c. olim. de accusa. quod est notandum. ¶ Circa tertium subiecto infra scri- ptas conclusiones. ¶ Prima cōclusio. t̄ in omnibus causis in quibus lex vel canon vel statutum disposuit procedendum esse de plano: vt contingit in iurib⁹ tā iuris canonici q̄ ciuilib⁹ per me. §. allega. tunc cognoscetur de plano. Alias oportet quod or- dinarie procedatur scdm ordinem iuris: vt in. l. iudices. C. de iudi- ci. nisi quatenus contrarium sit introductum q̄ dicit in sequen- ti cōclusione. ¶ Secūda conclusio in causis lenibus siue ci- uilib⁹ siue criminalibus potest pcedi de plano: vt in. l. lenia. ff. de accusa. & leuis causa⁹ dicit ratione modice rei vel ratione persone vt quia persona domestica puta filius furatur patri se- cundum Barto. in. d. l. lenia. ¶ Dicite esse tamen leue delictum quando ad essentiam delicti non requiritur dolus: s̄m Salic. in l. non pecudem. domini pecudis ignorante: ita ipse tenetur ad

Cause delegate & summarie. Fo. cvf.

In dñū licet nō fuerit in dolo: vt in toto titu. ff. ad. l. aquil. Et idē dicendum est in statuto qđ viget quasi vbiq; de cantibus de nocte sine lumine: post sonū tertie cāpane: dato qđ quis non vadit ad furandū vel ad aliud maleficium cōmittendū & sic non est in dolo: tamē debet puniri vigore statuti: & cum sit lene delictū. dicit Barto. in. d. l. lenia. qđ cū ipse esset index maleficiorum pñiebat tales repertos de nocte cogēdo solnere etiā nulla facta cōdēnatione: qđ est crimē lene: & pōt de plano pcedi. Nescio si bene faciebat: qđ requiritur libellus vbi proceditur de plano pñi requiritur infra cā libellus epigat ppter sniam: vt not. in aut. aufestatur. C. de lit. contest. & in. c. j. §. de libel. obla. **T**ertia conclusio feriat in causa arduis in quib; pcedit fm ordinē iuris pōt libellus offerri die feriato in honore dei. casus est in. d. §. sexta. gnta. qđ est intelligendum secundum Hosti. in. c. preterea. §. de obla. de oblatione que fit iudici etiā in cā mera sua: secus de oblatione libelli que debet fieri parti: vt not. in. d. c. j. de libel. obla. et in. l. j. ff. de edē. & in. l. edita. C. eo. & sequitur Bald. in. l. ex quacūq; causa. ff. si quis in ius vocan. nō ierit. cur? ratio est in promptu. qñ ois actus iudicialis qui non erigit contentiouem partiū potest in die feriato in honorem dei explicari vt dicimus in exami minatione testis fm glo. in cle. indices. C. de offi. deleg. Istud de directo contingit in oblatione libelli que fit iudici: qđ nulla requiritur presentia partis neq; citatio: & consequēter nulla pōt verti contentio inter partes p. o. tali libello. Dicit tamen Bald. in. d. l. ex quacūq; et istud qđ de libel. qđ possit offerri in die feria. de iure cōi. Secus si esset feriatu de iure spālī: tunc nō posset offerri. Et pono exemplum qđ statutu sicut est vbiq; disponit qđ non reddatur ius in certis festis que non sunt de precepto de ecclesiastica roma. vt festū sancte Catherine &c. **E**x his habetis duas singulares limitatiōes ad istā regulā qđ libellus pōt offerri die feriato in honore dei. prima est Hosti. qđ debet intelligi de oblatione que fit iudici nō autem parti. Secunda est Bald. vt intelligat de die feriato de iure cōi: secus de iure speciali. Ego tamen puto posse sustineri contrarium contra Bald. licet eius autoritas sit magna habeat contradicentem. Et primo arguo sic: facilius tollitur ius speciale qđ ius cōi: vt in. l. eius militi. §. militia: missus est. ff. de testa. milita. Si ergo libellus pōt offerri die feriato de iure cōmuni: sic tollitur ista feria & habet p. non feriet sic tollitur quo ad libellum: p. magis debet posse tolli feria inducta iure speciali. Istud pcedit per locū a maiori arguendo. Secus monet me ratio fortissima deducendo hoc dictū Bald. ad absurdum. Nam nemo dubitauerit qđ maior reuerentia sit adhibenda introducte ferie p summū pontificē & p sanctā romanā ecclesiā p festo: qđ festo p statutu & per laicos et seculares condito. Sed festo introducto p summū pontificē & sic de iure cōi nō adhibet reuerentia: quin offeratur libellus ipso festo et valet offerri idem multo fortius dicendū est hoc fieri posse qđ offeratur libellus in die feriato ex iure speciali seu statutu cogitabitis quia mihi videntur he bone rationes contra rationes Bald. **E**x his etiam inferit Barto. in extrauaganti ad repumendam. in verbo

A die feriato. in die qđ tā l. cā cū nūl qđ cristali h3 locū hoc dñi. ita no. bal. l. i. j. C. §. fer. & i. m. C. §. l. ius vo. Bar. l. i. ois ff. §. fer. bal. in addi. ad Spe. l. ti. de cita. ff. die feriatu. qđ ē t3 idē spe en. l. ti. §. fer. §. §. h. i. & in ti. §. libel. c. ce. §. rj. Qđ amplio pcedere ē t cō ap. fm Hosti. bnt. & jmo. l. c. preterea. de obla. Bald. in add. ad spe. l. ti. de ap. §. ij. §. fi. cū dē plent. in. l. j. C. qđ admitt. Bar. in. l. ois. & ibi docto. moder. et oino per Alex. in. l. l. ff. de fer. & m. l. ne quisq;. §. de plano ff. de officio procō. et le. ga. ita nota ui post bal. in addi. ad ipsū in. l. j. nu. ij. ver. quero hic. i. apostil. i. eo. versic. C. de fer. Telsus.

Cause delegate & summarie.

a **¶** Quid nuntius. Tu dic de hoc: ut p istum. §. in §. citationes. in fi. ver. relatione
abit. & ver. piece. & quod ibi posui in addi. ad ipsum in ver. die feriat. Celsus.

b **¶** Etiam si esset in platea. ita no. Inno. in. c. per venerabilem. qui n. sint leg. &
in. c. quod translationem. de offi. dele. Immo etiam die feriato. potest dari inter.
ut not. Bart. in. l. mandante. §. dari. ff. de tut. & cura. da. ab his. pro quo est textus
& ibi Bald.

in. l. i. ff. de a
fer. eundem
in. l. actus.
in. l. q. et ibi
docto. C. eo.
Spe. eo. tit.
§. sequit. h. 14
pone. & mo-
der. in. l. qui
habet. §. per
nisi. de tut. et
ita posui in
apostill. ad
Barto. post
eum in alleg.
Inec mada
te. §. dari. in
apost. in h.
die feriat. b
ff. de tut. et
curato. dat.
ab his. Cel
sus.

c **¶** Sine
strepitu. vi. c.
de Jo. an.
in. c. indem-
nitatib. de
elect. in. vi.
Inno. & bal.
in. l. nec de-
§. i. §. pla
no. d. offi. le-
ga. et pro
consul. & Ol
dra. in. cōsi.
ex. inci. in
iudicio est
cōsiderare.

de plano. q. nuntius pōt facere relationem sue citationis in ca-
mera iudicis non sedentis pro tribunali intelligite in die feria-
to in honore dei: ut credo voluisse Bal. in. c. fi. §. de feriis. Verum
diceret Bart. nisi consuetudo se haberet sicut est vbiq. quod re-
latio citationis fieret notario non autē iudici. & quod dicit Bar.
dicendum de iudice idem est dicendum de notario. **¶** Quarta
conclusio. vbiq. actus expeditur ex voluntate partiū videt
voluntarie in iurisdictionis: sicut est emancipatio filij: manumissio
serui: adoptio filij: legitimatio filij spurij: potest expediti iudice
non sedente pro tribunali: cum de plano expeditur: et idem est
in datione tutoris: quādo tutor datur pupillo: ut in. l. qui habet.
§. quolibet. §. de tute. & per hoc apparet de imperitia multorum
iudicum: qui quando volunt interponere decretum suum super
legitimatione spurij vel adoptione sine emancipatione alieni-
us filij vel in datione tutoris: vadunt ad domum emancipati/
vel ad domum mulieris: que datur in tutricem et dicunt nota-
rio scribe. quod ego eligo hunc locum pro meo idoneo tribuna-
li ad hunc actum: putantes aliter non valere actum: quod est
falsum cum ista possint expediti etiam si esset in platea: vel in
prato deambulando: ut ex predictis patet: et sic est expeditum
istud verbum de plano.

Sine strepitu. **¶** Istud verbum non fuit necessa-
rium: cū idē importet q. verbū de plano sūm Bart.
in. d. extraneanti in verb. et sine strepitu. q. ego
persuadeo ex hoc quoniam loquens plane dicitur
loqui sine strepitu. et loquens alte dicitur facere
strepitum. dixit tamen ipse quod operabitur istud
verbum q. litigator: poterit loqui iudici in aure etiam sedendo
pro tribunali: vbi alio iudex non deberet partē audire: nisi pa-
lam loquentem. & reperio quod do. Jo. de imo. ut credo in. c. ac-
cedens. §. ut lit. non contest. dixit istam esse iustam causam recu-
sandi iudicem delegatum suspectum quod est notandum.

Figura iudicij. **¶** Glo. nostra hic ponit quid sit
figura et bene dicit. postea ponit tres alias formas
istius clausule: vel quod ponatur copula unica an-
te illud verbum et figura iudicij: vel quod nulla po-
natur copula inter ista verba in clausula contenta/
vel quod ponatur disjunctiva inter vnumquodq. istorum ver-
borum: & in omnibus bene dicit. Volo qd. notetis istam glo. sin-
gulariter in duobus. in primo in eo q. disjunctiva ponitur pro
copula quoniam eadem est ratio. **¶** Ex quo colligit. q. disjunc-
tiva semper resolvitur in copula vbiq. est eadem ratio in
vno extremo: que in alio: ex hoc ego dico: q. ista fuit ratio: licet
legisse non dicant quare disjunctiva posita inter personas ho-

Cause delegate & summarie. Fo. cvij.

- a** In copulam. Adde p hoc tex. que frā. de cre. sing. lvi. incip. lego digestū vel infortiatum dixit singu. ad hoc quod hic dicitur. l. si ita. ff. de auro & argen. lega. vbi exponitur seu pro & in. l. cum quis decedens. §. finali. & ibi Dyn. & quod ibi posuit in apostil. ad ipsam. ff. de lega. iij. Celsus.
- b** Sine figura iudicij. Quid aut operet: vide Oldra. consi. cxy. & do. Bar. sozi. in cōsi. xcvj. in ci. viso. pces su. in. j. parte. & qd ipor tet in ppro misso. vide do. Pe. pbi. corneli cō sil. luy. inci. vñ in lra. j. in. y. parte. Car. in cle. y. de iudic. Bar. l. extra uagā. ad re primēdū. h. sine figura. & spe. i. ti. de inqñ. §. nūc tractem. h. qd igit. Et dic: q virtute hui? clau sile pōt in der ab arti culis incipe re: qd? pba tis sententiā ferre & cām terminare. istō ē origi dictum Jo. mo. l. c. h. de here. lib. vj. qd dictū rea fert et seq? Ro. 25. ecce x. inci. i. casu pposito. et Hippol. de marit. sing. cū. inci. clausule summarie &c. Aduerte tñ tu index q virtute vni? illarum clausu larum via regia & omisso iuris ordine pcedere vis id plus parti notificare de bes. als dolose pcessisse videbere: vt plene p. Feli. in. c. j. ver. ij. nota. de cōsi. et de hoc in trac. clausularum. in clau. rescrip. ver. sine figura iudicij. Celsus.
- a** Notatas resoluitur in copulam: vt in. l. cūz quidam. C. de verbo. signi. Nam ideo cum testator dixerit. lego titio vel seio. r. resol nitur dictio vel in copulā. & quia est eadē ratio dandi titio que est in seio. ideo resoluitur in copulam: tenete menti perpetuo istam glo. In secundo est singu. ista gloss. in eo quod dicit qd vbi nulla copula est apposta inter ista verba in clausula posita: qd idem est si esset apposta copula et allegat bonam legem. f. legē triplici. ff. de verbo. signifi. Et hoc resultat quedam singulari tas quod resoluta habet vñ copule. & sic ista a pari dūndican tur si in rescripto dicatur. Delegamus causam titio seio sempro nio: vel si dicatur. delegamus causam titio & seio et sempronio: Sed aduerte quod quando nulla ponitur copula inter perso nas debet apponi punctus inter vnanquas personam. et hoc est quod quondam dicitur t punctus habet vñ copule. vt nota. in dicta. l. triplici.
- a** Contra interdum copula resoluitur in dis iunctuam: hoc contingit vbiqz copula. & ponitur inter cō passibilia. text. est singu. in. l. si titio. ff. de vfufr. lega. et per hoc sustinetur mandatum procuratoris in quo dicitur. communiter qd talis constituit titium suum nūtiū & procuratorem: impos sibile est quod respectu eiusdē actus simul & semel quis sit nū tius & procurator: quia nūtius concipit verba in personam dñi: puta dicendo titius dicit: q debes sibi dare decem. vt in. l. licet ff. de consi. pecu. & procurator concipit verba in personam pro priam: vt in. l. quecūqz gerimus. ff. de aci. & obliga. vt patet in hoc exemplo. Ego titius procurator et procuratorio nomine seij peto a sempronio decem &c. Resoluetur ly et: positum inter ly nuntium & ly procuratorem in disiunctuam vel: erit sensus: ta lis constituit titium suum nuntium vel suum procuratorem: te nete menti: quia multi deciperentur.
- a** Et concludite vñam conclusionem generalem circa istud verbum sine figura indi cij. qd per verbum istud tollitur ois obseruantia iuris pos situi in iudicij requisita: et remanet obseruantia iuris gentium et naturalis quod ius naturale tolli vel auferri non potest ve luti est defensio. vt in clementina. pastoralis. supra de re in dica. hoc voluit Barto. in. d. extranagā. in verbo et figura iu dicij. ex hoc inferitur quod cum citatio sapiat speciem defensio nis non tollitur per dictam clausulam. hoc probatur in clemen. pastoralis. vbi dicitur sententiam esse nullam: quia fuit omisa
- a** cū. inci. clausule summarie &c. Aduerte tñ tu index q virtute vni? illarum clausu larum via regia & omisso iuris ordine pcedere vis id plus parti notificare de bes. als dolose pcessisse videbere: vt plene p. Feli. in. c. j. ver. ij. nota. de cōsi. et de hoc in trac. clausularum. in clau. rescrip. ver. sine figura iudicij. Celsus.

Cause delegate & summarie.

Comissa citatio: vult iste inferre qđ snia principis parte nō citatā est nulla: & ista est cōis opi. l. Bal. sit sibi cōtrariū. in. l. ne causas. ver. fuit antiquit. qđ. C. de appel. tenuerit cōtrariū & male. Sed verā opi. secur. est in. l. si. C. de leg. & in. l. i. ver. sed hic querit. C. quō & qñ tu. plene p. Feli. in. c. q. in ecclesiarum. h. si. limita. sexto. de cōsti. notam plenissime in apostol. ad. p. h. in. c. venerabilē. nn. v. in. h. si. citationis: vbi plene p. enim & alios. de elec. h. p. de mar. si. sing. lxxv. incip. citatio

est maximus effectus in a fine. Casus autē in qui bus non requiritur citatio ad validitatem sententie: posui in apost. ad ultimum. in. c. quoniam contra. §. citationes. nu. 24. in ver. requiratur citatio. & in. §. interlocutoria. nn. xlv. in ver. sententiam. §. b. Celsus. b. Libellus remitti. Adde qđ hoc ius in h. si. queritur vbi c. terius. & qđ ibi posui in additio. ad 3. ipsam in h. per partes renuntiare. vbi diffuse de hoc habes. Celsus. c. Remitti. 4. in. Uide do. Alexan. de imol. l. i. ius publicū. de pact. & h. in h. c. de apo. si.

citatio ad audiendū sniam: & tamen ille qui tulit sniam imperator: Henr. nō tenebat sernare ius positivū: s. solū naturale & ius gētiū. Et papa dicit sniaz esse nullā ppter defectū citationis vobis innuere qđ citatio est de iure naturali qđ apparet ex citatione: quā fecit dñs noster de Adā dum dicit. Adā vbi es &c. Ista fuit citatio. Itē per istā clausulā nō tollit legitimatio psonarū: vt pbat in. x. extranagari. Si em qđ tāqđ pcurator alterius petit etiam si pcedat vt dicte clausule d. anteqđ audiat. p. bare pūus de mandato suo: qm foret iniquū si nō haberet mandatū sniam debere dñō nocere iorte ignorantē &c. qđ autē specialiter refermata intelligantur ppter dictā clausulā: textus noster late psequitur incipendo a libello: qđ oīa seriatim & distincte psequar declarando. & qm pmittit in ordine litere de libello qui nō est necessario offerendus: ideo scribite verbum necessario in litera tex.

Libellus &c. Glo. sumit argumentum a contrario sensu: quod in causis regulariter libellus est necessarius. vt tertia questione tertia offeratur. & in c. i. de libelli obla. & in ant. offeratur. C. de litis contestatione. postmodum querit nunquid ex cōuentione partium posset libellus remitti? & recitant multas questionēs. de qua questione etiā per gl. in. c. de causis. de offi. deleg. & per docto. in. c. i. de libel. obi. & per legistas in. d. aut. offeratur. & omittis opinionibus: hec est cōmunis conclusio quam sentit hic glo. & voluit Jaco. but. & etiā Bald. in. d. aut. offeratur qđ libellus solēis a iure requisitus potest ex cōuentione partium remitti: sed qualis qualis petitio nequaquam omitti potest: que petitio contineat intētionem petentis. Circa cuius libelli seu petitionis materiā quod attinet ad propositum infero has cōclusiones. 1. petitio qualis qualis. i. que non cōtinet solēnitatē a iure requisitā: sed nudam intētionem duntaxat petentis. est de iure naturali seu gentiū: nam si omittit non possit per ea que dixi in verbo et figura iudicij. Item in secūdo ideo est necessaria qualis qualis petitio: qđ snia debet formari iuxta petitionis formam: vt in hac cle. Sed si non esset facta petitio iudex nesciret sniam formare iuxta petitionis formam. igit &c. C. scōa cōclusio: qualis qualis petitio differt a libello: qđ libellus semp offeritur in scriptis: vt in iuribus preallag. petitio autē pōt orietur fieri s. m. oēs doc. Adeo qđ etiā si fuerit redacta in scriptis p. auctore & tradita notario: vt redigatur in actis: tñ dicetur petitio non autem libellus secundum Ange. in. l. i. ff. de eden. Est et alia differentia quoniam actor debet dare copiam libelli proprijs expensis: vt nota. glossa. hic. & in clemen. q. supra de appel. In petitione autē m. actor non tenetur dare copiam par-

Cause delegate & summarie. Fo. cvij.

- h: sed si reus velit copiam illam habere requirat a notario suis
expensis. quod est notandum secundum dominū Florent. in hac
clemen. ¶ Tercia conclusio. ¶ Vbi proceditur appositā ista clau-
sula sine figura iudicij: tamē exigitur citatio. vt in clem. pasto-
ralis. de re indi. ¶ Quarta conclusio ¶ hec clausula sine figura est
tante importat: q̄ licet alias petitio debeat continere narra-
tionem: & cōclusionem hoc casu non est necessaria conclusio. sed
sufficit narratio ex qua dependatur intentio petentis. vt in
c. afferte. §. de p̄sumptio. et not. glos. in l. i. q. C. de senten. ex pe-
riculo reci. vbi habet q̄ mulier simpliciter narravit regi Salo-
moni abq̄ aliqua conclusione hoc modo. filius meus vixit & fi-
lius istius mortuus est & Salomon tulit sententiam: vt habetur
lib. regū. c. iij. & in dicto. c. afferte. b. & si quis dixerit quid facit ad
propositum illud. c. afferte. cum ibi nulla fiat mentio de clausula
sine figura iudicij & respondeo quod bene facit quoniam prin-
ceps nō est ligatus. l. positina. vt in l. digna vox. C. de legi. tamē
ligatur ad seruandum ius naturale. & ius gentium. vt not. in di-
cta. l. digna vox. & probatur in clem. pastoralis. §. de re iudica.
Sic est de directo in causa nostro quoniam index inferior cui cau-
sa est delegata cū dicta clausula sine figura iudicij & est reda-
ctus ad instar principis. vt dicit. §. in vbo & figura iudicij. Igitur bene cō-
cluditur q̄ dicit in c. afferte. adaptari p̄posito nro. q̄ est men-
ti tenēdū p̄ intellectū dicti. c. afferte. q̄ decre. ex hoc reddat decla-
rata. ¶ Et ex hac cōclusionē sequit̄ corolariū quod p̄cedit peti-
tio vbi conclusio est inepta p̄pter istam clausulā: licet alio p̄ces-
sus corruat. vt in c. examinata. §. de iudic. & in l. i. §. si messor fal-
sus mo. di. ¶ Sequitur aliud corolariū q̄ i huiusmodi causis p̄-
cedit talis libellus: peto titū cogi ad solvendū. licet nulla sit fa-
cta mētio de cōdēnatione: l3 in causis ordinarijs libell⁹ corruet:
nisi prius fuisset petitū deberi cōdēnari: cum executio nō possit
fieri ante cōdēnationē: vt in l. i. §. C. de exec. rei indi. ¶ Hanc cōclu-
sionem assumo ex dictis Bar. ex. d. extranagā. sup. verbo et fi-
gura. ¶ Quinta cōclusio. ¶ in causa appellationis ab interlocu-
toria nō est necessarius libellus: & licet secus sit i appellatione a
diffinitiva s̄m Matthe. & do. Ant. in. cle. vnica. de causa pos. & p̄-
p̄te. quod dicit Spec. in titu. de libel. concep. in §. nunc dicendū
in curia romana ita de facto seruari. tamē s̄m p̄atos doct. vbi
§. in causa beneficij siue loquamur in causa principali: siue in
causa appellationis: non est necessarius libellus: tenete menti.
Aduertendum in eo q̄ Bart. dicit p̄cedere petitionem vbi est
inepta cōclusio. contrarium expresse tenet glo. nostra hic in ver-
bo p̄nūtiatio. quam sequitur Bal. Pro cōcordia vero potest di-
ci: q̄ p̄cedat opi. Bar. q̄n constat de intentione petētis. si autē de
ei⁹ intentione nō cōstet. i. q̄ nō potest apprehēdi qd petat actor.
tunc verum dicit glo. q̄ absoluti d3 reus ab obseruatione iudicij.
¶ Et Capio glo. in vbo litis cōte. Sic ergo hic habetis vnum ca-
sum in quo potest cōcedi ad diffinitivā sententiā lite nō cōte. ¶ U-
bi dicit q̄ p̄cedit summarie & sine figura iudicij. ¶ Et ex quo se-
quit̄ q̄ cum in causa matrimoniali. in causa vsurariū: & in cau-

¶ Intētio
petētis. Ita
no. hic Car.
q. ex. in p̄n. &
Bal. post gl.
l. i. §. si. d. cōdē.
S3 vbi hec
dictū nō p̄ce-
dere p̄te op-
ponere. vt p̄
pe. de anch.
& Imol. hic
Bar. l. extra-
tia. ad reprē-
mēdū. in v.
figura iudi-
cij. et Alexā.
q̄. d. lxxij. q̄
est s̄m maio-
re supputa-
tionē p̄. ecc.
l3. volū. q̄. et
meli⁹ p̄ eun-
dē p̄. lxxij.
volū. m3.
Celsus.

b ¶ Afferte
Vide Feli. l.
fi.

Cause delegate & summarie.

A **E**st absens. Tu ad de hoc spe cu. i. ti. de co pari. in ter mi. h. atten das etiā. & i ti. d. sentē. s. iuxta. h. est etiā nulla. & s. qm h. por roz ibi qnq absentiaruz gna: q lati psequere. & War. in. l. fi. et ibi bo. gl. in h. ap. ff. de rest. in integ. Celsus. **E**st pōt. An possit p ptes renun tiari ferijs. vide. d. alex. de imo. l. cō sil. xxvj. in a h. pte. & an qñ ferijs ob necessitates hoim indu cis. vide ffe li. in. c. si dili genti. ff. qñ rum corrola riū. de fo. cō pe. et adde eū l. c. signi ficauerūt. in h. tene men ti. ad fi. ver. eo. titu. & ibi adde pāñ. nu. xv. et q not. in apo sil. ad ipm in h. scdū. 13 q renūtiare ferijs hoim hqā a hudi

sa decimar: & alijs causis de qb^o in cle. dispēdiōsam. s. de ind. vbi pcedat summarie: de plano: & sine figura iudicij: poterit pcedit ad diffinitivā lit. nō cōte. nec ordine iuris servato: vcz quā do est questio iuris sūm Inno. ita singu. dicit in. c. enj. inter. s. de consue. qd sic declaro. Pone q vertatur questio sup hbis referi pti: vel sup hbis statuti: q vnus dicit ista verba debent intel ligi hoc modo: & alius dicit quod debent intelligi alio modo: vel pone q est questio: q vnus dicit q rescriptum nō tenet de iure: alius dicit q immo tenet & valet. Ista est enī questio iuris: certe nō debet litis contestari: nec ordo iuris servari in ista qōne per pdicta. **E**st terti^o casus videlicet qñ implozāt officiū iudicis nobile: sicut est restitutio in integrū: q forte ecclesia vel minor petit restitutionē in integrū aduersus eius ptractū vel sententiā ppter eius lesionē poterit pcedi ad diffinitivā lit. nō conte. sūm Inno. in. c. duduz ecclesia. de elec. de q dicto Ang. facit magnum festū. in. l. fi. in. s. illud. C. de temp. ap. plus subiiciens ibidē In no. q si absens qui noluit cōparere ad litem cōte. receptis testi bus cōpareat volens litē cōtestari non est audiendus. Plus pxi rit & miserabiliter do. Bal. in. l. cōsentaneū. C. quō & qñ iu. q hoc casu iste qui fuit psumax: si volet litigare in alio casu corā eodē iudice etiā contra diuersam personā: iudex poterit denegare si bi audiētiā. alleg. tex. sing. l. sed si p pretorē. s. sed dū de decre to. ff. ex q. cau. & ibi pbat & est bon^o tex. tenete mēti: q ista omnia sunt singularia. **E**st & quartus casus vcz in causa appellatio nis: vbi ad diffinitivā pōt pcedi altera pte absente: etiā lite nō cōte. vt in. l. fi. s. illud. C. de rēpo. ap. qd dictū notabiliter limitat Inno. in. c. ex literis. s. de in integ. resti. Qñ apellans est absens: secus si appellatus qui fuit victor in causa pncipalis: & ita decla rat illū. s. melius q legisse. nec est qd imputandū appellatou q introduxit appellationē corā iudice ad quē quare non psequat appellationē: hoc dicit nō pōt de appellato. **E**st hīs habetis q in oibus istis quatuor casibus poterūt recipi testes lite nō pte. qd est notandum p ampliatione. c. qm frequēter. s. vt lite nō cō te. vbi nō ponunt isti casus. Sequit glo. in hbo ob necessitates. **S**umit ex tex. nostro ex contrario sensu argu. † in causis or dinarijs vbi nō pceditur sine figura iudicij: pōt pcedi in ferijs ob necessitatem hominum intelligite de cōsensu partium & iudice consentiente: vt no. in. l. j. ff. de ferijs. & in. c. fina. s. de ferijs. **N**ō sic in ferijs repētinis & ferijs in honorē dei quib^o renūtiari nō pōt. **E**st mirū videt q ferijs ob necessitates hominū pos sit renūtiari: qm iuri phibituo renūtiari nō pōt. gl. est singula ris in rub. C. nō fi. & c. cōstat autē istud esse ius phibitivū: vt non reddat ius in ferijs ob necessitates hoim: ideo renuntiatio non tenet. **E**st Rñ. Ideo renuntiare potest. qz hba edicti de istis ferijs dicunt nemo inuictus cōpellat litigare: vt habet in. l. j. ff. de fer. ergo a ptrario sensu poterit litigare istis dieb^o ex voluntate par tium. † Sed insurgit dubitatio si duo volunt litigare in istis fe rijs aliqb^o dieb^o sciētes eē ferias: postea altera ps vult cessare a litigio durātib^o ferijs. pñā aut ps oppōit nō posse: qz litigādo vñ renūtiasse istis ferijs: qd iuri est. Ista qstio sepe est de facto &

Causa delegate & summarie. Fo. cir.

cu possit. tamen post sententia no: de quo p Card. hic. q. xxi. r per Ale. in. l. j. ff. de test. Bal. in addi. ad Spe. e. ti. §. fi. r quare est q ferijs repetitis renutiari non pot. no. Bal. in. l. j. C. eo. r Ale. vbi. §. r in. l. j. §. ij. ff. de noni ope. nu. vbi dicitur equi- parant ferijs dei. Adverte tñ inquantu hic d: ferijs repetitis no posse renuntia- ri: q hoc dictu: fallit in ferijs repetitis propter superstitione inductis vt ples-

ego vidi Spec. in. §. si iura si. de ferijs. qui inclinat in hac sen- tentia reu videri no renutiante: q est ifugiu: q: reorū est fuge- re. vt no. in. c. cu olim. de dolo r cotu. qñ sec^o sentiat esse in acto- re. Matthe^o aut in cle. j. §. de iudi. tenet inductam esse renutia- tionem. Ang. vero in. l. j. ff. de ferijs. Notabiliter distinguit in- ter expressam renutationem r tacitam: vt per expressam renu- tiationem amplius non possit opponi exceptio feriaru: quasi in totu videatur renutiante. In tacita vero que inducitur ex liti- gio no inducatur renutatio feriaru quo ad tempus futurum^o. r quod ad acta fienda: sed acta facta valebunt: quia eoru respec- tu videtur inducta tacita renutatio: r sic exceptio feriaru im- pediet processum fieri in futurum: sed per talem exceptionem non anuillantur acta iam facta. r in hac sententia: fuit do. Joan. de imo. in. c. fi. §. de ferijs: licet nullam faciat mentionem de Ange. r istud teneatis ac etiam notetis. **Ex hoc sequitur** una mirabilis conclusio secundum Ange. in dicta. l. j. q ex- ceptio declinatoria iudicij quando concernit actum successuum/ potest opponi post li. conte. quod est singulare limitans omnia iura dicentia: qd exceptio declinatoria debet opponi ante li. con- test. quia illa regula debet intelligi quando exceptio concernit actum momentaneum: qui explicatur a momento: secus in actu successuum: vt est litigare in ferijs ob necessitates: quia iste ferie non finiuntur momento: sed pluribus diebus successine durat. unde ista exceptio opposita post lit. contest. hoc modo prohibe- tur. Non procedatis domine iudex q: sunt ferie. Impediet pro- cessum fieri: sed processus ia fact^o in ferijs tenebit. Ego hic di- ctum Ange. comprobo valida ratione: quoniam exceptio decli- natoria que datur post li. contest. potest opponi post li. conte. b vt in. l. ij. de cosor. eius. li. r facit. c. pastoralis. cu ibi no. §. de ex- cep. Sed ista exceptio sunt ferie quotidie outur: quia quotidie

ne not. bal. l. i. ff. vt propo- nis. la. j. C. quo r qñ in- dex. et in se- pe all. l. j. c. d ferijs. nec omitto vñ sing. dictuz Spec. in tit. de fer. §. fin. ver. §. qd si ps. §. qñ p iudicem assu- gnaf dies fe- riata in ho- minu vñli- tatē scienti- bus r taceti- b^o partib^o: q dicte par- tes illis re- nutiante pre- sumuntur. Idē no. ale- x. l. i. l. j. i. pñ. ff. d fer. arg. l. si fideius- sor. §. quedā manda. r de hoc dixi post Bar. l. addi.

ad enim in. l. j. nn. iij. in apostil. in versu. renutiari. C. de fer. r Sali. in. l. ois. nu. ij. vbi etiam signant in apost. ad ipm. in ver. ob necessitate hoim. eo. titu. Celsus. **Quo ad tps futurū.** Not. Bar. in. l. sepe. alle. l. j. r ibi plenissime p Alex. ff. de fer. Et vtrū possit renutiari ferijs de quib^o. §. per pcuratore. vide eūde Alexan. post pau. de ca. in. d. l. vbi tenet q sic. arg. l. si fideiusor. §. quedā. ff. manda. etiā tacite dummodo tñ habeat liberam administrationem. ita no. Bar. in. l. qui ro- me. §. callimachus. ff. de verb. obli. Et pro. q. de qua. §. pñ. ibi. versu. sed insurgit dubitatio. queritur tñ dic q etiā actor potest allegare ferias in causa cepta per eum etiam tempore feriato: ita no. Ang. r Alex. post Bal. contra Rapha. in se- pe alleg. l. j. ff. de fer. contra quem etiam tenent Joan. de imol. et Anto de butr. in. c. j. eodem titu.

Post lit. cōte. Adde tex. in. l. eleganter. §. si quis post. de cōdi. inde. r. c. in sinuā re. de offi. deleg. cum si. adverte tamen: quia hoc no procedit: si talis declinatoria

Cause delegate & summarie.

ria superueniat post cōclufum in causa: istud est fing. dictum Joā. an. in. c. cum dilectus. de or. cog. per. c. auditis. de procu. quod pro fing. refert: & sequit Roff. fing. cecily. incip. tu scis q̄ ere. & pat ibi hō. rationem vltra quam potest aliam dare. Quia ibi opus est cause cognitione: & tunc obft. conclusio in causa. d. c. auditis. & hoc tenet alleg. & d. c. cum dilectus. Celsus.

a **C** nō pōt.

Uide de hoc

oīno p̄ feli.

i. c. si diligē-

ti. in prin. d.

foro. comp. 15

Celsus.

b **C** nō pos

sit tolli. l. i. q.

§. si ad die.

§. de re mili. a

et. C. de tem

po. appel. l.

pen. c. cū in

ter. de ere.

Bar. plene

l. l. filius. ff.

de dona. et

in. l. i. ff. d. re

sa. mili. & q̄

dixi. §. eo. in

apost. i. ver.

figura iudi-

ci. nu. viij.

q̄d est veruz

si defētia ne

gotu pū-

cipale respi-

ciat: secus si

apices iur.

manot. Bal.

in. l. i. §. offi

liis. ff. de re

qui. reis. et

Alex. i. lege

custodiens.

ff. de publi.

ind. Celsus.

inducitur granamen ex talibus ferijs: nā respectu diei hodie isti eo possum dicere nō volo cōparere hodie: quia est dies feriatas istud possum dicere cras: & sic in sequētib⁹ diebus. q̄ semp gra pōt de die in die: nō semper de nouo nascit ista exceptio q̄d tene facti. **C** Et addite in eo q̄ glo. dicit q̄ ferijs nō pōt renūtiari. Quā glo. oēs cano. & legisse & sequūtur. q̄d Jo. an. dixit vñ sin gulare verbū in §. si. de ferijs. in addi. ad spe. q̄ ferijs repētinis pōt renūtiari per pactū: l. 3 nō per simplice renūtiatiōē: nec re perio cōtradictē. ex hoc pōt inferri vna mirabilis limitatio ad illam regulā q̄ iuri phibitino renūtiari nō pōt * quia illud nō custodit per simplice renūtiatiōē: secus si p pactū expresse. nā non est dubiū: q̄ ius est prohibitoriū: q̄ in ferijs repētinis non reddat ius. & tñ Jo. an. dicit valere renūtiatiōē p pactū expresse. ergo bñ sumit dicta limitatio a nemine tacta. Nam in alia materia fit eadē differētia inter renūtiatiōē & pactū. Nā dicitur q̄ iuri de futuro renūtiari nō potest. vt in. l. q̄ superstitis. ff. de acqui. here. et in. l. ita scriptū. §. si sub conditione. ff. de leg. i. tamen volunt oēs q̄ p pactum possit renūtiari iuri de futuro. vt habetur expresse in. l. i. §. C. de pac. circa vnum q̄d. §. dixi vbi proceditur per officium iudicis possit pcedi ad sententiam distinctam lite non contestata. fm Innocē. obstat tex. in. c. si. §. de offi. iudi. vbi dicit q̄ lit. cōtestata. exposcit & c. Saluando Innocē. respondet q̄ vbi reus est presens omnino debet lis cōtestari. & ita debet intelligi iste tex. vbi autem reus est absens: & non vult comparere: et sic non potest lis cōtestari. vt scribit Innocen. in c. olim. de accu. & glo. in autēti. qui semel. C. quomodo & quando iudex. tūc vēdicat sibi locum doctrina Innocen. & hanc distinctionē persuadeo per ea que habentur in. l. si. §. istud. C. de tem po. app. vbi similis distinctio fit in causa ap. **C** Sequit glos. super verb. defensionis. Addite ad istā glo. q̄ cum defensio non possit tolli p illam clausulam & sine figura indicij. Et hoc videtur dicendum q̄ si feratur snia testibus nō publicatis: non valet sententia: qm̄ videt tolli defensio aduerse parti: quia pars non potest opponere contra dicta testium. & hanc sententiam tenet Bar. in extraneis ad rep̄mendandū: licet ipse cōtrarium tenere videatur. in. l. platā. C. de sent. & interlo. om. iu. & idem ibi tenet glo. Bal. & Jac. bur. **C** Nos autem concordādo opiniones dicite fm Ange. in dicta. l. platā. cuius verba sunt nona & vigesima. f. Quod sententia valet etiā in causis ordinarijs lata testibus non publicatis. Qm̄ istud nō est contra ius constitutionis sed est contra ius litigatoris sibi auferēdo defensionē. Nam ex hoc redditur snia iniqua: & ideo poterit appellari: & appellatio iustificabitur ex hoc solo: q̄ instantia principali non fuerint testes publicati fm Ange. nō pōt tñ dici sententiam istā esse nullā

Cause delegate & summarie. Fo. cr.

A Sine figura iudicii. Ratio est euidētissima: cum enim delegatus vice delegantis fundat. ut. l. solet. & ibi Alex. & docto. de iur. om. in. cū si. si pferat suam non con-
formē libello valebit tāq̃ esset p̃lata a delegante: q̃ ita p̃terre p̃ot. ut not. Bal. in
p̃oemio tendo. in prima diuisione. & Jo. and. in. c. cū olim. in nouel. de re iud. va-
let tñ snia p̃ncipis sine solēnitare lata: ut not. Pau. de ca. in. l. si quis imperato

re. C. q̃ testa-
fa. pos. & Si
cu. i. ci. cau-
sis. & ibi po-
sui l. apofit.
ad ipsuz. in
p̃nci. de re
iud. Et sine
ordie inris.
ita not. pie-
ne Bal. i. c.
j. in p̃. obser-
uet. in ut. si
inter domi.
et vasal. us
ouat i ten.
Jnn. & and.
in alle. c. in
causis. de re
iud. Celiu
b. Libel-
lo. Tu adde
vltiaca que
posui i apo-
sit. ad istū
s. in. s. iter-
locuto. & ap-
pe. nu. xvij.
p̃. vltierius
sciēdum. qd̃
no. p̃c. Phil-
lip. cor. cōf.
ccccxix. inci.
oliseo. p̃ to.
vo. j. vbi po-
nu de mate-
ria: qua hic
quon etiaz

quasi lata sine cause cognitione qm̃ testes semp dicuntur iudici
publicari etiā an aptura fm̃ Jnn. in. c. cū clamor. s. de testibus.
& gloss. in. l. cū de indebito. in p̃m. ff. de p̃ba. Ubi tñ testes fuis-
sent examinati p̃ iudicē alterius iurisdictionis: q̃ ibi testes com-
morabant et iudex nō p̃tulisset sniam anteq̃ fuissent sibi trans-
missa dicta testium: tunc bene snia foret nulla quasi lata sine cause
cognitione p̃. c. cū bertholdus. s. de re iud. & ita d̃z intelligi glo.
fm̃ Ange. in. d. l. prolata. **C** Capio tex. ibi iuxta p̃nuntiationis
formam. Bar. in extrauag. sup. & figura iudicii. singulariter not.
18 istū tex. Dices t̃p̃ l̃z in causis ordinariis snia debeat esse cōfor-
mis libello & in nullo debeat esse difformis. ut in. c. l̃z heli. de si-
mo. Tñ vbi proceditur sine figura iudicii non est necesse q̃ snia
sit cōformis libello. sed sufficit q̃ p̃nūtiat iuxta petitionē. i. suf-
ficat qd̃ in aliquo cōueniat: l̃z in oibz nō p̃ueniat. Uñ si p̃titus
fuerit equus: qui forte est mortu⁹: & p̃r succedit estimatio: si ista
cā esset ordinaria nō posset ferri snia i estimatiōe: cū nō fuerit
petita: tñ si p̃cedat sine figura iudicii poterit fieri condemnatio
in estimatiōe: q̃ nō p̃ot negari istā sniaz esse latā iuxta formā
19 petitionis. i. p̃p̃e: l̃z non fm̃ ipsam petitionē tenete. Adde t̃p̃ qd̃
illa regnla snia d̃z esse cōformis libello: intelligi d̃z in mō decidē
di. i. q̃ p̃ sniaz d̃z determinari id qd̃ est p̃titū in libello: p̃dēnādo
vel absolūdo. nō aut debēt illa verba intelligi p̃out iacent seu
sonāt: vcz q̃ snia debeat esse cōformis libello iudice iudicante ut
p̃nit in libello q̃ fm̃ hoc ois snia esset condemnatoria: quod est
falsum: cū actor in libello semp petat res cōdēnari. **C** Sequitur
gloss. in verbo exordio. Pro intellectu istius glo. circa materiam
20 reconuentionū pono aliquas conclusiones. **C** Prima cōclusio: res
cōuētiō d̃z fieri ante lit. cōtest. vel incontinēt post lit. cōtest. ad
hoc ut introducat p̃uilegiū cause reconuentionis: qd̃ p̃uilegiuz
in hoc p̃sistit: ut simul tenēs p̃cellus agitet p̃uētiōis & reconuen-
tionis. ut in. c. j. de mu. peti. Et qd̃ vtraz cā eadē snia terminet.
Quātū aut ad cōpetētā iudicis introducēdā p̃ot fieri reconuen-
tio in quacūq̃ p̃e iudicii: ut in. c. dispēdia. s. reus. de rescrip. lib.
v. ter. est sing. in hac materia hoc casu nō simul agitabit cā con-
uētiōis & reconuētiōis: sed prius terminata cā conuētiōis postea
p̃cedet in causa reconuentionis: & tenebit actor cōparere: l̃z ais

vide in consil. lvi. incipien. licet in litera o. volumi. ij. & consil. cccxv. incipien. vide
tur. per totum. volumi. ij.

E Post litem contestatam. Nunquid autem ex intervallo post litem cōtestatā
fieri possit: & an eius cause naturam mutet. Unde f̃elin. in dicto. c. j. & an possit
fieri super actione post repertum orta. vide per eum in. c. p̃udētiā remittit.
in fin. eo. lib. & adde eum in. c. in p̃sentia. ibi sed etiam de probano. q̃ si fiat re-
conuētiō per illam cā p̃tetur s̃uentū imponi: & petat s̃und super quo agat.

Cause delegate & summarie.

petat silentiū resultat mirabiliter effectū: q̄ prima petitio resoluit in vim exceptionis: & p̄cedit solū sup̄ sc̄da petitione: & in quib⁹ casib⁹ & causis locus non sit recōnētionis. vide. d. Bar. soci. in p̄sū. clxxij. inci. non inutilis. h. circa septimā. i. q̄. par. & Specu. in tit. de recōnē. §. iij. p̄ totū. Et in q̄trū d̄ q̄ statim & añ li. cōte. d̄z fieri: hoc est verū si fiat corā eodē iudice: q̄ si corā alio fieri pōt ex internallo. no. glōf. in. c. si. in h.

pprietatez. a sibi iudex nō foret cōpetēs. ¶ Sc̄da p̄clu. t̄vbi opponit contra de ind. Bal. 21 iudicē exceptio excōicationis opponēs nō pōt vti recōnētiōe. glō. & doct. i. p̄al. est in. c. j. in verbo rescriptū. de rescrip. li. vij. quā glō. valde cōmē
ant. p̄hr. p̄s. 22 dat Ang. in. d. ant. p̄hr. ¶ Tertia p̄clusio: t̄tota materia recōnē
q̄ro q̄n fieri tionis d̄z intelligi q̄n actor agit ex volūtate non autē necessitate
d̄z reconuē- sus iniuriā vel furtū vel rapinā: naz p̄pter hoc necessitatē agere
tio. Celsus. certe p̄uēt nō poterit istū actorē recōuenire s̄m Ange. in. d. ant.
¶ Non fo- & cōsequēter. Et est casus in. l. ij. in §. sed si agat. & in. l. si lōgus.
ret p̄petēs. in. §. i. ff. de indi. q̄d est valde notādū q̄ p̄ hoc limitat̄ tota mate-
De quo vid̄ ria recōnētionis. ¶ Ex hac cōclusionē inferit vnū notabile coro-
Bartō. soci. lariū t̄q̄ in causa appellationis nō h̄z locū recōuētiōis. & iam vi-
faciētē illaz 23 di de facto q̄m appellās necessitate coactus appellare et ire ad
regulam. et b iudicē ad quē pro iniuria sibi illata p̄pter iniquā sniam latā p̄
ampliātē & iudicē a quo casus est in. l. i. et. ij. ff. eū qui app. in puincia se de-
restringētē fendi debere. Et hanc p̄clusionē notat egregie. d. Ang. in. d. ant.
eādē in suo p̄hr. & est mēti tenēda. ¶ Nūc venio ad gl. in verb. nō obstātib⁹.
tract. fallē. ¶ Nūc venio ad gl. in verb. nō obstātib⁹.
reg. cccxxij. 24 Istā glōf. quotidie allegāt legisse & ad eā recurrūt t̄q̄ dato ter-
in h. recōuē- mino ad p̄ducēdū instra possunt p̄duci etiam post lapsum ter-
tio. De quo c minū nisi ins aduersarij sit factū deteri⁹. quā gl. tenet Bart. i. l.
p̄ Bar. soci. m̄cipator. ff. de optio. leg. Necnō Jac. de are. & Cy. & Ange. in. l. i.
consilio suo si ea. c. d̄z accu. pos. & ipsemet Ange. in. l. i. §. & edēda. ff. de edē. eā-
p̄vrij. incip. dē sniam secutus est Bal. in. l. i. §. ff. si ex nora. cā agat & illā tenēt
p̄decisione. omnes canoniste. Sali. autem in. d. l. si ea. subtilius hunc articu-
ver. §. j. p̄ in lum interpretatus: & posuit vnā suam distinctionē valde notabi-
cipalr mo- le q̄ est memorie cōmēdanda. q̄ hitatē cōtinet: & est etiā in iudi-
neor ad fin. cando tenēda q̄m nō reprobāt sniam cōem: sed distinguit decla-
cū ver. seq. & rādo quo casu debeat intelligi snia cōis: vt vidi q̄d. d. Jo. de imol.
p̄s. xij. inci. 25 in plurib⁹ locis dicit: t̄q̄ semp tenēda est opinio doctoris distin-
anteq̄. ver. guētis: q̄n sua distinctio est. vera. Cui⁹ Sali. h̄ba redūco ad in-
scōm casuz. 26 trascriptas claras p̄clusiones. ¶ P̄ila cōclusio. t̄Si nullus ter-
cū ver. seq. min⁹ est datus ad p̄ducēdū instra seu intra: possunt instra pro-
yo. j. Cels⁹. duci vsq̄ ad cōclusionē in causa. c. cū dilect⁹. de si. istrn. ¶ Sc̄da
b Recon- 27 cōclusio. t̄Vbi datus est terminus p̄ iudicē ad p̄ducēdū instra
uētiō. Adde post terminū nō possunt produci de rigore iuris. Ratio conclu-
p̄s. i. c. j. in sionis est: q̄ ois dilatio p̄batoria est peremptoria. vt dicit Ange.
h. ij. q̄ro. et ge. in. l. i. ff. de dila. & etiā t̄z Spec. in ti. de dilatio. & ceteri docto.
q̄ ibi posui
in apo. ad ipsum de mutuis pe. Sali. in alleg. aut. p̄hr. q̄. iij. Bal. in. l. i. p̄ hanc. h.
extra glō. querit hic Cy. c. de tēpo. ap. oino p̄ Bart. in. d. ant. p̄hr. p̄s. q̄ro nunq̄
in causa appellationis. de quo vide Bal. in ant. & p̄hr. nu. xij. p̄s. q̄ro nunq̄ in eā
appellationis. & ibi posui in addi. ad ipm. i. apo. i. eo. h. c. de sen. & lterio. om. an. c.
c. ¶ Terminum. Pro qua materia vide latissime firmanum in suo aureo re-
p̄torio. in ver. instrumentorum productio. ver. si. f.

Cause delegate & summarie. Fo. crf.

- 28** **Officio.** Adde qđ iste interrogationes que hodie ex offi. iudicis (vt hic) fiunt olim fiebāt iure actionis: ita not. Bar. post gloss. in l. i. ff. de interrog. act. Et pñ iñ. cōclūsiōe. s. q. in quacūq; parte iudicij possint per iudicē fieri no. ibi Barto. qđ etiā est verū in delegato. vt ibidē. Et fiunt vna voce & sine scriptura: vt per Bal. in l. i. si curatoris. C. de iure de lib. Old. pñ. diū. in si. Debes tñ tu index illas refrenare. s. nisi pñtāt ad declaratiōem in tētionis. ita not. Angel. in l. si in rē. de rei ven. nec omitto qđ interrogatus non dē rhēdere si nō rhēdet ad interrogatū s. si respōdet modificatiōe. l. de etate. s. qđ aūt. & ibi Bart. ff. de interro. acti. anē si obscure aut de delicto: de quo cōstat si rhēdet per verbum credit respōdet: vt per eundē Bar. in prealle. l. 8. etate qđ nihil de quo vide pñ. in. c. cū causam. nu. ix. et qđ ibi posui in addi. ad iñ. in aposti. in hbo. officio iudicis. pñ iura. calum. Cellus.
- 29** **cau. ma.** **Quarta cōclūsiō** post termini lapsū pñt pducī in ista de eqtate si ius aduersarij non est factū deteri: dūmō pducens nō fuerit in negligētia durāte termino. puta qđ ignorabat se habere iustitiam vel si sciebat non potuit producere aliqua iusta cā impeditus: & in hoc stabit iuramēto pducētis si fuerit ignorans rē. Iuxta decretalē pastoralis. s. de excep. Rō pclūsiōis est qđ vbi in dispōsitōe est dies. & nō pena: admittit purgatio mortis: si ius aduersarij nō est factū deterius: dūmō post modicū tps qđ residet in arbitrio iudicis: & pñt. l. si ita qđ pñserit.
- 30** **scia. care. ff. de h. ob.** **Quinta cōclūsiō** post termini lapsū nō pñt pducī iustitiam si ius aduersarij est factū deterius: etiam si pducēs fuerit diligēs durante termino: & in hoc casu est intellēgenda glo. nostra. & opi. doc. Rō cōclūsiōis sumit ex his qđ dixi in rōne pñme pcedētis cōclūsiōis a cōtrario. Intelligo tamen istā gl. qđ ius aduersarij dē esse effectū deterius post lapsum terminū pducēdi: puta qđ testes sunt mortui post lapsum termini p quos poterat reprobari iustitiam. Si autē fuissent mortui pendēte termino tunc nō puto pcedere gl. qđ nō est lesus post lapsum termini sed hyspo termino. **Sexta & vlti. cōclūsiō** In casibus in qbus pducunt iustitiam post lapsum termini dē citari pars aduersa ad vidēdū fieri pductionē. Alis nulla est ista pductio: qñ vbi tractat de pñiudicio alterius: is citari dē: vt in. c. vnico. de scruti. Ex his habetis expeditū istū articulū plenissime et vtilr. Venio nunc ad gl. in hbo interrogabit. Ista gl. reputat sing. & semp alleg. s. p pleniori doctrina tollite has breues cōclūsiōes.
- 32** **nes. Prima cōclūsiō.** In causis ordinarijs index ex pñio iustificio pñt i quacūq; parte iudicij partē interrogare: s. nō ad iustitiam partis: ita dē intelligi tex. l. c. iter dilectos. s. de si. istr. & rrr. q. vi. in. c. iter adā. & tex. l. i. vbi cūq; ff. de interro. act. **Secūda cōclūsiō.** Vbi pcedit sine figura iudicij in quacūq; pte iudicij pñt index etiā ad iustitiam partis litigatorē interrogare: vt i hac gl. no.
- 34** **Tertia cōclūsiō.** Illud qđ dē indicē posse interrogare in qcūq; pte iudicij dē intelligi sup acritatis. idē sup pductis i cā nō pñt aut interrogare sup noniter acritatis. i. sup aliquib; q non sunt deducta in iudicio fm Spe. l. ti. de positio. s. iij. h. reglr. & Inn. in. c. iter dilectos. l. addi. suis hoc tē hic. d. flo. mat. & Landun.
- 35** **Quarta & vlti. cōclūsiō** est notāda & vbiq; index pñt interrogare par tē pñt in interrogatiōe deferre iustitiam interrogato fm doc.

Causae delegate & summarie.

Indicē
 Vulgata. l.
 vbiq. ff.
 de interro.
 act. & de ma-
 teria presen-
 tis. q. Vide
 docto. maxi-
 me Sicut. in
 c. cū iohānes
 eremita. & q
 ibi posui in
 apo. ad ipm
 & ibi etiam
 feli. vers. &
 aduerte. de
 fi. istr. Car.
 ibidē. & hic
 §. & quia. in
 fū. no. spe.
 in tit. de po-
 si. fū. ff.
 registrarit.
 & hic in ge-
 doct. quos i
 apo. in d. ex
 proprio ofi-
 cio. §. p. et.
 in. x. alle.
 & p. in. c.
 cū cām. n. i.
 tū. & qd ibi
 posui in ad
 di. ad ipm.
 in ver. vbi-
 cūq. de iur.
 calum. & de
 hoc vide ro-
 ma. p. si. suo
 vj. & cōf. rr.
 & p. si. c. r. vj.
 Celsus.

Bal. q. ita consuluit: vt p. in d. suo qd incipit. Statuto perus
 canet. sub ieiis rōne qm cū lex dederit p. tātē iudici faciēdi inter-
 rogationes: verisimile est & credibile: q. lex voluerit etia dare p. tās
 tem circa qualitates interrogationū: vt possit adicere iuramētū
 vel p. mittere: & idē de alijs qualitatib. qd est notandū: q. nō tan-
 gūt in lectu. q. est res p. iudiciabilis: & poterit facere magnum
 honorem in causis &c. **C**ultimo addite circa illū articulū vtrū
 post lapsum terminū possint p. duci instra. q. oia q. dicta sunt in
 instris habeāt locū in testib. vt possit post terminū elapsum p.
 duci eo mō quo dictū est in instris fm Cyn. in. l. si ea. §. allega. q.
 ēt voluit do. Jo. de imo. in. c. l. cām. §. eo. l. do. de Ro. in suis con-
 clusio. alt. sentire videant. Sed p. mū est veri. p. ppter idēitatez
 rōnis. eadē est ratio in testib. q. in instris. igit. &c. **C**irca arti-
 culū vtrū iudex possit interrogare partē &c. Adde q. do. Ant.
 de but. cōsuluit indicē posse interrogare in quacūq. pte iudicij
 p. tē ad fundādū intētiōē alteri. partis: & hoc per glo. sing. in. l.
 vbiq. p. allega. vt p. in. d. glōf. dū dicit vel. sicut fit bononie:
 querit a debitore quid debeat. De qua cōclusione facit mentio:
 nē do. Jo. de imo. in. c. l. §. de iu. sequēs hanc doctrinā q. est notā
 da. Circa id qd dixi de iuramēto intelligēdū est fm Bal. in can-
 sis summarijs seu extraordinarijs: qd idē est. in causis aut ordi-
 narijs sunt faciēde positiones: & pars d. compellit rñdere p. iura-
 mētū: vt in. c. si post p. titū. §. de p. et. lib. vj. Et q. dictū Bal. est
 singulare: qd nō reperit in aliquib. lecturis: sed dūtaxat in quo
 dā suo cōsilio: tū q. materia est vtilis: tū q. cōsiliū est parū idē
 37 circa illud sub ieiō scribendū. **E**t Statuto perusij canetur: q. si
 actor voluerit stare sacro actoris de cā vertente: iudex cogat: q.
 debeat iurare &c. titius deposuit. c. penes seium. q. c. petra in in-
 dicio seius negat dicens se nihil debere. titius petit seium sub iu-
 ramento illū debere interrogari an receperit ab illo illud depoa-
 situm seius negat se velle rñdere cū iuramento: s. solū vult rñde-
 re an debeat vel nō: q. rñ qd iuris. Rñdeo vbiq. eqtas mouet
 iudicē iudex interrogare pōtata etiā est in ei. arbitrio interro-
 gatorum forma. ff. de iurem. iurandū & ad pecunias. §. si de
 qualitate. pone q. apud me deposuisti. p. i. secreto. & illa tibi re-
 situi. si iudex h. hāc p. sciētā nō d. interrogare an receperit. Si
 vero iudex habet aliā p. sciām: tunc pōt interrogare an debeat: et
 etiā cū iuramento. Et hoc p. cedit vbi p. cedit summarie: vel ex-
 tra ordinē: vbi pō iudiciū esset ordinariū: tūc legitime rñderi d.
 positionibus: l. in iudicio extraordinario seu summario inter-
 rogatoria sint arbitrio iudicis: vt. §. est dictum. Bal.

Registrum.

Aa Bb A B C D E F G H I K L M N O. Omnes sunt quas
 termini preter B qui est diuinus.

Presens opus impressum fuit Lugd. in edibus Benedicti
 Bonyn calographi. Anno a virginis partu. M. cccc. xxij. die
 vij. mensis Augusti.

Versus.

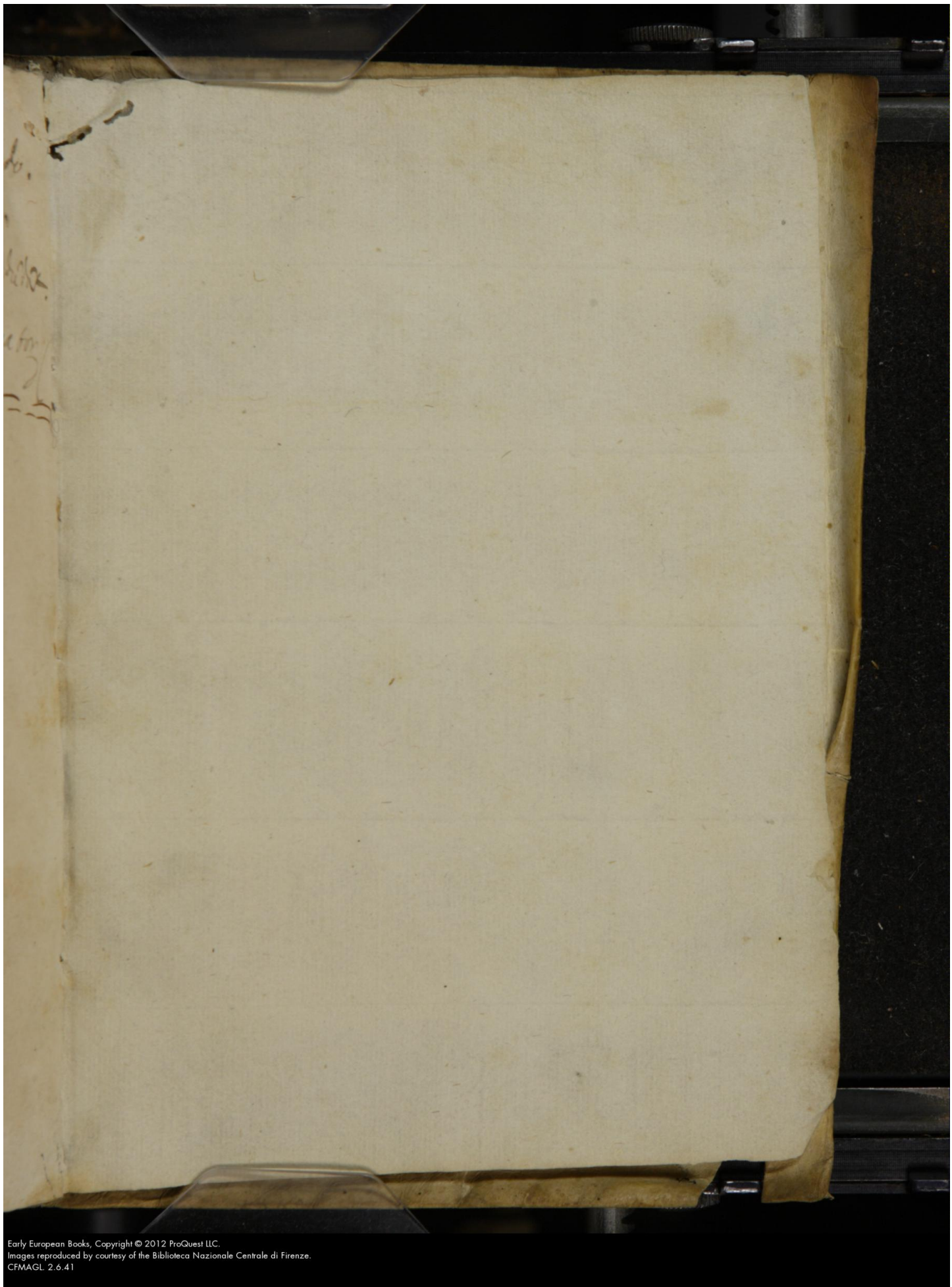
Consulo, precor, pio consensu, proceres, laudo.

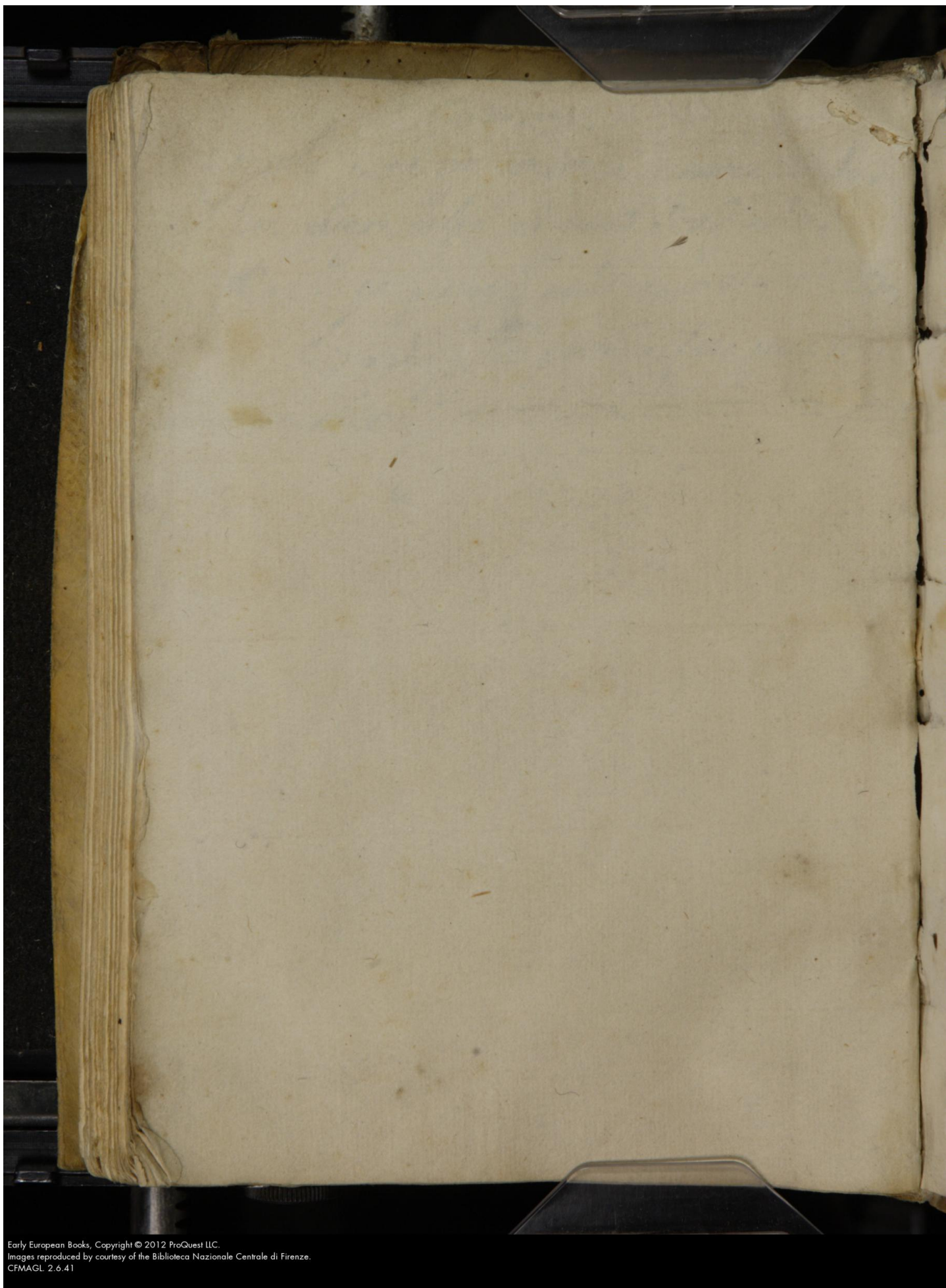
Non rege, culpa, ne punit, ne reprehendo.

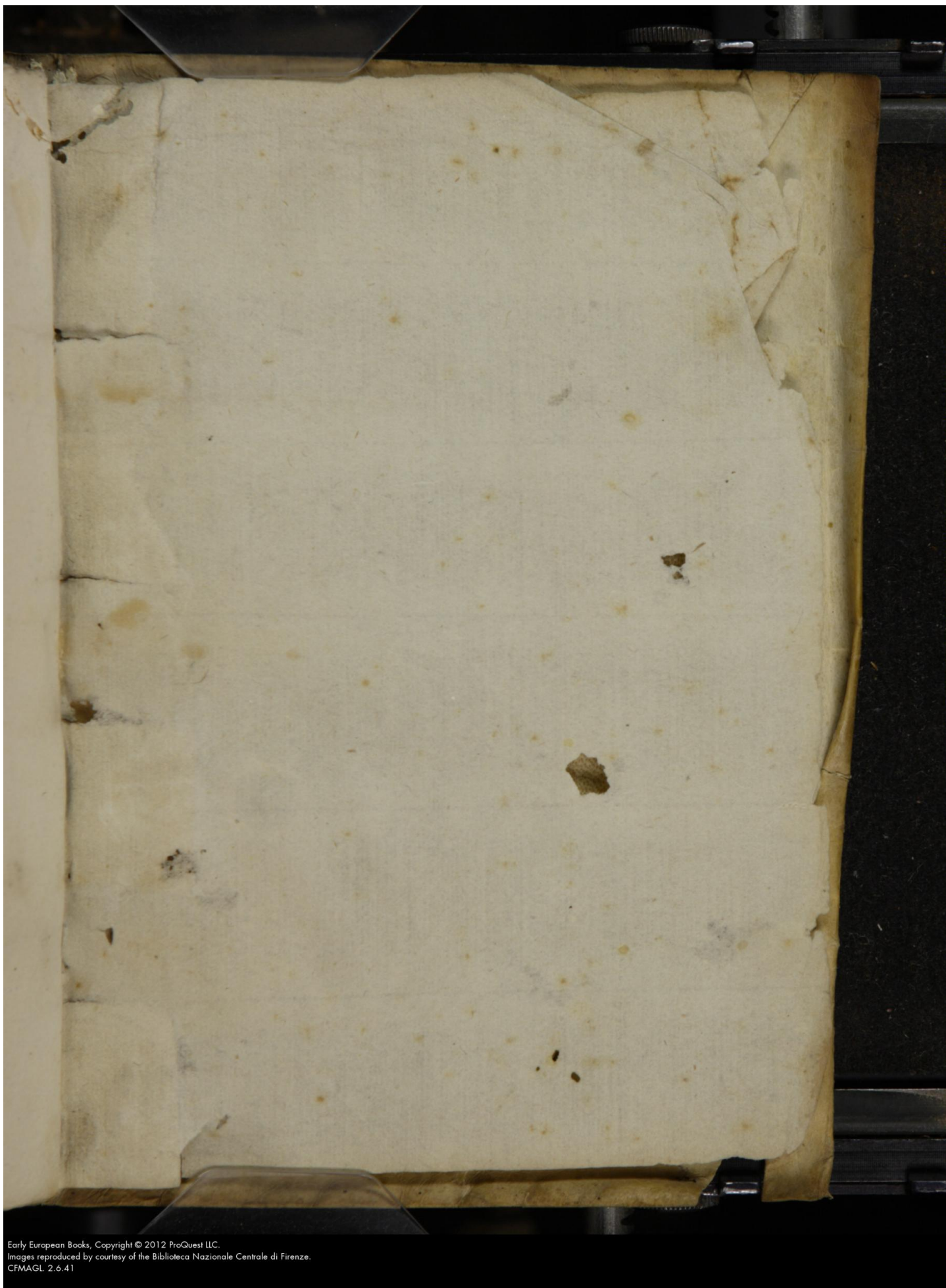
Barbaro, pro, protegi, ne, caput, ita, redit.

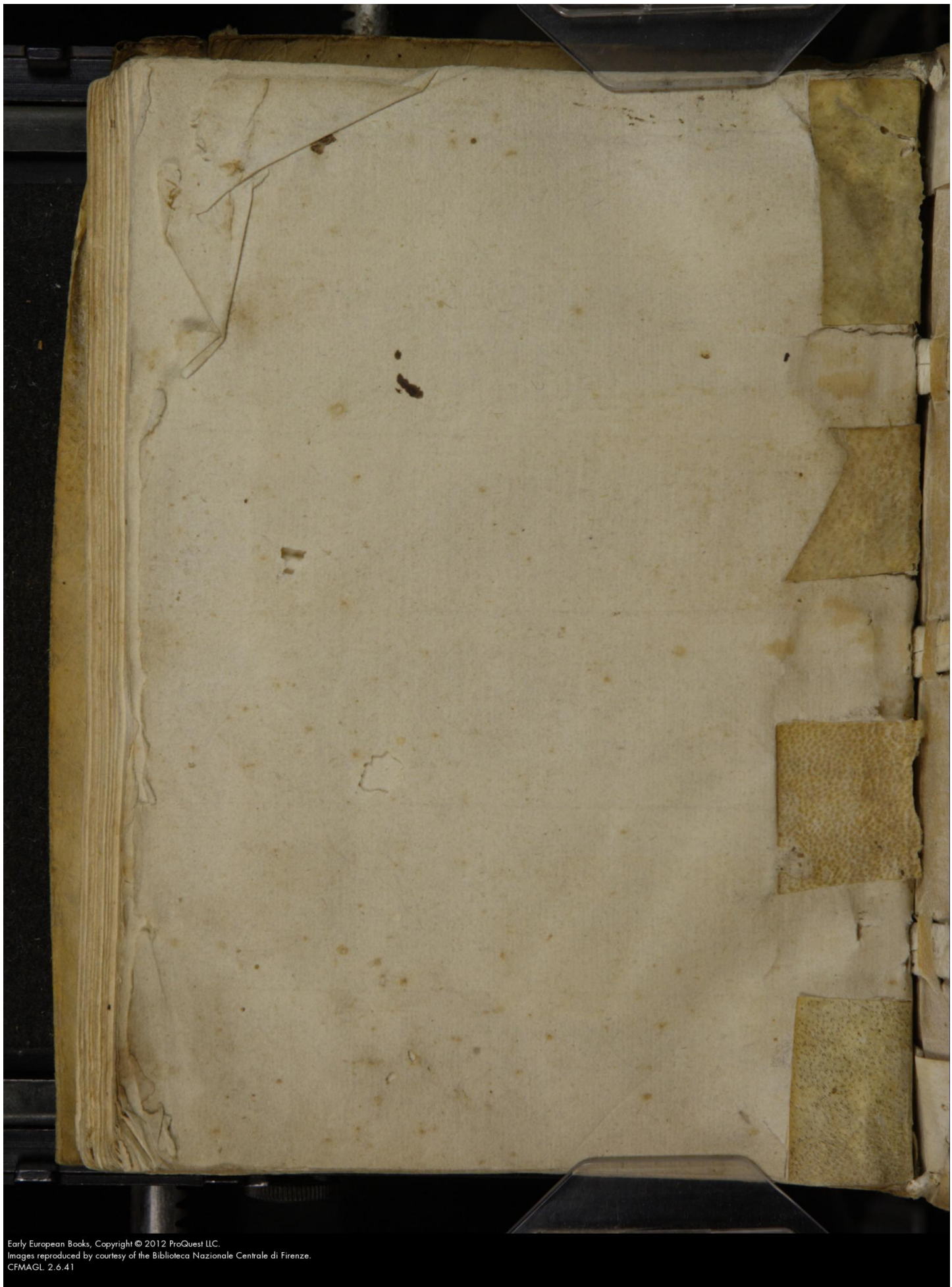
Eis, notis, q, in, particip, per, peccator

alior, = = = = =

in libro ab eo p. m.

1716 979500